המכבי - דו שבועון לעניני תרבות הגוף

8 -

מס. תיק: 8-0010

מיקום פיזי: ארכיון, מכל: 0226

שם התיק: המכבי - דו שבועון לעניני תרבות הגוף. כלי מבטאה של הסתדרות

שם החטיבה: פרסומי מכבי

מתאריך : 26/03/1936

עד תאריך: 24/07/1936

מס.פריט במחשב: 10

מיוצר ע"י חב' המשקם בע"מ קרית-גת טל. 051-883363

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

הסתדרות יהודים דרום
נתקבל ... 1936
מס' יקבל

ט

י"ג תמוז תרצ"ו – 3 יולי 1936

התכן:

בשער
לכוון עבודתנו – ע. ה.

בעילמנו
מכתב אל ידיד־המכבי – דר' ק. יעקבוביץ
מחויות ימית – איחמר בראבי
לשיטת עבודת „ועדת העליה" – רר' א. פרוידנטל

מסביב למדורה
קורות ומגמה ליבית אחת – צבי נשרי
על דא ועל הא – אל. אלכסנדרוביץ

המכבי
חל אביב – חיים וין
נגיד המכבי באוסטריה – אינג' וניאדוב דוטש
בולגריה – אינג' ששון לוי

המכבי הצעיר
על דרכי „המכבי הצעיר" (סוף) – יגאל

כרוניקה ספירטיבית
למצב הספורט העברי באוסטריה – ו. רוזנפלד

מודעות, ברכות וכו'

העורך: אביעזר ילין
חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש
המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י
הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים
" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

מכבים!

קונים

סיגריות

עתונים

ופרחים

רק אצל

חברינו דרינפלד ת"ל

רח' אלנבי 23

גוף שזוף

בלי כויות שמש!..

תיהנו מהשמש, האויר והים מבלי לחשוש לכויות, נרזו וצרבת העור, אם בבואם לחוף הים תמשחו את גופכם

בשמן הזית הטואלטי

"וֶלְוֶטָה"

VELVETA

תוצרת „שמן" בע"מ

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ט

שנה שביעית, י״ג תמוז, תרצ״ו — 3.6.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב״ח לנעלים

בשער

תקוות נשיאות הסתדרותנו שהובעו־ **לְכוּוַן עֲבוֹדָתֵנוּ** בקריאתה אל החברים בראשית פרק המאורעות, כי „החיים חזורים למסלולם", (עי׳ ב.המכבי" חוברת ז׳ עמוד 1) לא נתקיימה. ונהפוך הוא. מעשי ההשתוללות הפרועה גוברים והולכים: יריות מן המארב, פצצות. שריפת פרי עמל עובדים, ניפוץ נשרים, פסי מסלות הברזל וכו׳ וכו׳—אין לך יום שהידיעות הרשמיות לא תספרנה על פעולות־הרס אלו, והסוף — — מי ישורנו ?

ובימים קשים אלה מילאו וממלאים חברינו וחברותינו את חובתם, בעמדם הכן על משמרת כבוד האומה ובהגינם על המולדת. ואין ספק שהודות לכך לא היו התוצאות מרות ואיומות יותר.

ואף על פי כן אין להסתפק בכך. ושעות מרה נטעה. אם לא נחשוב על דרכי פעולה אחרים. שאותם הזנחנו עד כה. אם כי לעולם לא כפרנו בחשיבותם.

ותיתי לה לנשיאות הסתדרותנו שעמדה על המעוות ומבקשת דרכים לתיקונן.

בחוברת האחרונה של עתוננו (עי׳ 11) נתפרסמה רשימה קצרה על „הספורט השימושי". ברשימה זו צויינו כמה וכמה סעיפי פעולה. ובודאי שאפשר להוסיף עליהם כתנה וכתנה. כמה פעמים עוררנו גם את שאלת **תורת הצפיות**, שצריכה לתפוס מקום חשוב בתכנית עבודתנו (על כל פנים סעיפים ידועים ממנה), והנה הוכיחונו הימים האחרונים עד כמה חסרנו אותה — והכרחי על כן הדבר למלא את החסרון הזה. אך בתכנית בלבד לא סגי, הגשמתה — זהו העיקר.

ולשם ההגשמה נקראים כל החברים להתגיס. עליהם להיות חדורי הכרת ערך הפעולה החשובה והאחראית הזו, ולעשות נפשות לה; עליהם לדעת כי זהו צורך השעה וחובת השעה. ואין הם בני חורין מלטפל בה יום־יום, בעקשנות, בהתמדה. ידענו: אין הפעולות קלות כל עיקר. הן דורשות סבלנות, התגברות, כח — אך אין לך דבר העומד בפני הרצון, וזאת שומה עלינו: לחַשל את רצוננו. והאומנם ייבצר דבר זה מעַמנו היום לאור לקח המאורעות האחרונים ? האומנם ייבצר דבר זה מעמנו **מחר־מחרתים**, לאור הכרתנו המכבית כי אנחנו רואים את עצמנו ערבים לבטחון האומה ביחוד בשעות הכרעה ידועות ?

הסניפים על חבריהם נדרשים על כן להקדיש את מיטב כוחות־יהם ומיטב שעותיהם להגשמת התכנית־ובהקדם. מיד.

ייתכן שיצטרך לחול שנוי בם בצורת **ארגון העבודה**. במקום שעורים בהמון יצטרכו לערכם לקבוצות־קבוצות. אך על פרט זה — שאין. כמובן, לבטלו כלל — ידונו בודאי אנשי המקצוע. וכהחלטתם כן ייעשה.

סיסמתנו, סיסמת המכבי כיום: **החדרת רעיון הספורט השימושי לכל שדרות העם**. להיותו מקוף, עממי, קנין הכל. למן הנוער שלנו ועד לקשישים ועד לבאים בימים. כל אחד במקומו בהתאם לכחו, גילו.

בל יֶעדר איש, הכל למשמרת העם והמולדת.

מכבים: היו נכונים!

ע. ה.

תיקון טעות דפוס:

לצערנו נפלה בחוברת הקודמת (חוברת ח׳) שגיאת דפוס קשה. בעמוד 1 בשורה הראשונה: במקום „בשעה טובה" צריך להיות „בשיבה טובה".

המערכת

בעולמנו

ד״ר ק. יעקבוביץ \ מכתב אל ידיד-מכבי

תשאלני ביקרתך באיזו מדה מטפל המכבי בפוליטיקה. הנני לענותך.

בכלל אין בין המכבי והפוליטיקה — איזו פוליטיקה שתהיה — ולא כלום. התעודה הכי נעלה של המכבי הוא שחרור הגוף היהודי. ורק לאחר שתהיה סבור כי תפקיד זה נתגשם, או כי קרוב הוא להתגשם — רק אז תצדק בדברך על תפקידים נוספים. בודאי תודה, כי הגשמת התעודה הנזכרת — לטרות מאמצי שנים רבות במושכות — עדיין היא ממנו והלאה; כי עדיין מחכים אלפים-אלפים במדה אירופה לגאולה הפיזית; וכי טרם עלה בידינו עד היום ליצור שיטת עצמאית (לאומית) משלנו להנוך הגופני. ועובדה היא, כי על אף הישגיהם המצויינים של פרטים-בודדים, עדיין רחוקים הננו בהתפתחותנו מזו של עמים קטנים ממנו.

ואף על פי כן אין ההתעמלות והספורט בשבילנו בטרה בפני עצמם. ואילו היו תחרגילים הגופניים לכשלעצמם התוכן שלנו, לא היה כל צורך בתנועת מכבי. המטרה היחידה שאנו רואים בהנוך הפיזי היא: לתת לעם היהודי המתהווה בסים פיזי ומוסרי.

ועתה באים אנו לשאלה: איך ייגאל עם ישראל? היש בפי המכבי מענה עליה.

הוא — המכבי — נותן תשובה להצאין: הבו משמעת! השרו רוח של ציות, העלולה לחקל או אולי גם לאפשר יצירת משטר. ייצרו און וכריאות וכדומה. התשובה המלאה, השליטת, הכוללת בתוכה את המכבי, נותנת הציונות.

נא לזכור — מכבים כה רבים נוהגים לשכוח זאת — כי תחומו של המכבי בתוך עבודת התנועה הציונית מסוים הוא, וכי כמה כן הסעיפים שהמכבי פעיל בהם כיום, אינם כלל מיוחדים כשמתי פעולה של המכבי רוקא. אבא אילו דונאמאה: אין זה מתפקידו המיוחד של המכבי ליסד מושבות להעמיד רשמות לקונגרסים הציוניים, או גם להתוכח בקונגרסים של המכבי על שאלות כלכליות ארץ ישראליות ולבקש את פתרונן. זהו עכל-שוא, בזבוז זמן וטרף וכח, כי אין כלל ברשותנו אמצעים להגשים את פתרונן, לו גם מצאנוהו.

אולם יש ויש לנו תפקידי-המכבי שלנו, שלפתרונם נמצאים אצלנו הכח והאמצעים, ואם אינם נמצאים עדיין נוכל לבראם, נוכרח ליצרם: החנוך הגופני והדיסציפלינארי של הנוער העברי בארץ ישראל וכגולה ליהוים אזרחים מועילים לעמנו. לתפקידים אלה אין כל קשר עם ענינים פוליטיים, הזורמים ללא הפסק, הנתונים תחיר לשנויים. העבודה החנוכית שלנו איננה יכולה להיות קשורה לשום „איזמים", דוקטרינות או פרוגרמות ספלגתיות. עלינו להיות לויאליים ולשאף להגשמת מטרתנו.

ברצון אסכים לכך, כי הצגת הפרוליטיות שניתנה בזה במכוון בפשטות רבה, זקוקה להשלמה. אסרתי כי למכבי תעודה מיוחדת ביצירת גופו של העם כולו. ההסתדרות הציונית היתה במשך שנים רבות לדגל הכל הממשלה שלנו בתי חירוקה. ברם במציאות המרה של העולם הפוליטי קיימות לפרקים קטסטרופות, וכזאת באה עלינו עם התפלגות ההסתדרות הזאת לשתים. והנה בנתי לרוחך, כי ההסתדרות החדשה הזאת איננה נושאת חן לפניך. אך לעומת זאת מוצאת היא חן בעיני אחרים. המכבי, כארגון יהודי עולמי, הצהיר — ובצדק — בקונגרס העולמי בברין, כי הוא נשאר נאמן להסתדרות הקיימת. דבר זה מעמיד לפנינו את השאלה בדבר הבירותם בעתיד של אלה, שהשקפתם הפרטית שונה מזו. ואם תאמר, כי על המכבי להרחיקם, הרי אין הצדק עמך. אתה שופט לפי השקפתך האינדיבידואלית הפרטית שלך, אך לא בהתחשבות עם פרספקטיבה המכבי. עלינו לשאל את עצמנו: האם עלולה הברתם הפוליטית הפרטית של מכבים אלה להפריע במשתו לעבודתנו אנו?

ברור למדי, כי ההגשמה המבטאת של תעודתנו איננה יכולה להיפגע על ידי כך במשתו. כל זמן שהברים אלה נשארים מוזרינו הנאמנים בעבודת הבנין הציונית המשותפת שלנו, הרינו לקבלם כידידינו בסבר פנים יפות, ולעומת זאת, לו לעצתך שמענו, כי אז היתה לנו מחר הסתדרות ספורט חדשה של הרביזיוניסטים. אנו הרינו אז ההסתדרות הספורט שבמרכז, ולאור מגיפת התתנודדויות, שהגה סכל ירושה של העם העברי, לא היתה עדין ההתפתחות הקונסקוונטית בסתיים בזה. כל כפלגה תיצור לה הסתדרות-ספורט לאומית משלה,

ומצב זה יקשה לאל את הנשמה אותם התפקידים הנשנכים, שעד היום לא עלה אפילו בידי הכח המאוחד של המכבי לבצעם.

האומה היהודית היא יחידה ארגונית מאד רפה המיוסדת על בסיס דמוקרטי. ברדיקליות לא תוכל לאלצה לשום דבר. הוא הדין גם ביחס להמכבי. לאי סבלנות אין בקום כו. חפ״ג את המכבי היום, בכפותך את השקפתך הפוליטית על חברים הסובבים אחרת, הרי אתה קושה אותו דבר ששמש אותם האנשים שיצאו את ההסתדרות הציונית. וחיכן, איפוא, אפשר עוד ליצור את הבסיס המשותף בשביל העם היהודי, אם גם האנשים, שלנגד עיניהם אך ורק המטרה היחידה והברורה של התחיה הנופנית של עמנו, עומדים כיריבים האחד כול השני?

ועידותינו אינן צריכות ליהפך לקונרסים פוליטיים. אין אנו מקדמים בברכה אומה את ענין הפוליטיקאים, אם אנו נושאים ונותנים בפרובליטות שלהם, אולם אנו הורסים את המכבי, אם אנו מנהלים את וכוחינו מנקודות השקפה פוליטיות, אם אנו מטפלים בשאלות, שיש להן בלי ספק ערך פוליטי רב, אפס שאין להן ולא כלום עם התפקידים המיוחדים של המכבי לשם תחיית עמנו.

בל תפחד, ידידי היקר, שבא חברך משמאל ומימין ויעיפו עליך מבטים אלכסוניים. מצבו של הדמנוג הוא תדיר קל. הרבה יותר קל לשאת נאום תקמולה פוליטי מאשר להקים אולם להתעמלות, להשיג מגרש לספורט או גם לגאול דונם אדמה בשביל כפר המכבי. אנו המכבים מבאדים כך את הרעיון של היחידות הלאומית: יחידות היא אחדות. עלינו להתחיל בה במכבי גופו, אולם דבר זה לא יוכל להיעשות באופן זה, שנזרוק החוצה את החברים שהם בעלי השקפה אחרת. ונתפוך הוא! זרועותינו פתוחות לקראת כל אלה הרוצים לעבוד אתנו. אין אנו יודעים הבדלי מפלגות. אנו יודעים אחת: המטרה המשותפת אליה אנו שואפים כולנו, יחד, כאוחדים. לזה אנו קוראים יחידות.

במיטב ברכות המכבי

שלך מאז ק. פ. י.

איתמר בן־אבי / מוחיות ימית

באותם רגעי־נצח נהדרים, אשר בהם הצטלם תוך עיני אלפים של עבריות ועברים מחזה הספינה הנוכרית הראשונה — ה״צ׳טורי״ היוגוסלאבית — החותרת לאט־לאט למימי תל־אביב ב„התנמלותה״ המאושרת; באותם רגעים הסתוריים, אשר בהם זכה כותב מאמר זה — על־פי דרישת הנאספים — לשאת את המשא הראשון למאורע ״הדודרי״ זה — הייפלא אם בצבצו במוחו זכרונות רחוקים וקרובים על תחילת התחיה הימית ביהודה השלישית?

„לוליק״ פיינברג, אבי אבשלום הגבור, אשר היה האכר הראשון בקרבנו ל„חָשיש״ סירה ימית קטנה ממימי חדרה כפרו ועד למפרץ חיפה מחוז־חפצו; הדייגים ה״אסטרחאנים״ היהודים, אשר הִתְהַגְּרוּ ארצה־ישראל בכדי להעביר לגדות ים כנרת את עבודת הדייגות שבו עסקו לאורך הים הכספי; נסיונו הנמהר והבלתי־מוצלח אמנם של דיזנגוף ליד סנטורה, אשר שימש לו אחר־כך תקדים ולקח ליצירת העיר העברית הראשונה; ספרו רב־הערך של פרופסור נחום סלושץ, בשפה הצרפתית״ על שבטי־הים בקרבנו — זבולון, דן ואשר — בהתחברותם לפנים עם הצורים, הצדונים והיונים; מאמרו הראשון של חולם ארצישראלי צעיר על נחיצות „תחיה ימית״ לישובנו בצד התחיה הלשונית והתחיה המדינית; יוזמתו של מרגליות קלוואריסקי לישב בעבו את הראשונים לימאינו היהודים מסלוניקי הספרדית; מסע השבר של אניית־הקיטור העברית הראשונה — ״החלוץ״ — מנשולי ים יפו לסערת ים קפריסין, ואחרון־אחרון חביב — יצירת האגודה הימית הראשונה בישובנו לדיג, ל„ספנות מסחרית ולהצלה ימית תחת השם „זבולון״...

שלבות מנותקות אלו מאלו ברובן, ובכל־זאת מה רבו החוטים אשר איחדון אלה לאלה.

ראיות בולטות וחותכות. כי על אף ולמרות הכל עוד לא עמם בקרב האומה העברית זיק האהבה לים ולכל נושאיו.

ניצנים וסנוניות אשר בישרו לדורות הבאים כי „רוח אלהים״ עודנה „מרחפת על פני המים״ כבימים הקדמונים ההם. אשר בהם יצרו אבות העברים את המונה הראשוני לכוכבי הים בשם „תבה״ — מונה שרק הגלות היהודית הפכתהו ל„ארגז״.

„תבת נוח״ — ראשון בספינות הענקיות בקורות כל עמי־הים מאז ומתמיד.

קודמן המפואר של „קווין־מארי״ האנגלית, ה־נורמנדי״ הצרפתית וה„רקס״ האיטלקית לתקופתנו זאת בהתחרות״ הבין־ימית המטורפה.

***

ובהיזכרי בכל עברנו זה על־פני „המים הרבים״, אשר

בהם גם לנו חלק סוף־סוף עם קריית תל־אביב מעם יפו שכנתה — קריעת ים־סוף חדשה! — לא אוכל לשכוח תקרות אחרת, בשמח אחר אמנם, המעידה גם היא על געגועינו החבויים להחזרת תפארתנו הימית על כנה — תפארה אשר לפסגתה הגענו עם שלמה ואביים בנו, במסעות ספינותיהם אופירה, ואשר בהתחיותה ולהתאדרותה נלחמו המכבים, קודמיכם אתם, עד לימי פומפיוס הקיסר.

הדבר אירע באחד הימים לעונה סתוית מוקדמת וכדרכי תדיר השתמשתי ברוח היום לרדתי, דרך חוף אלנבי, אל עומת פלגתה הזהורה, של תל־אביב „עיר הרחצה".

עוד אני מתהרהר אם להשמיאל אל פני יפו או להימין בכיוון הירקון, לכשהרגשתי פתאום יד איתנה וידידותית מתנוחחת על כתפי הימנית.

הפסכתי את פני לראות מיהו אשר הפסיקני במהלכי המהיר, והנה קול קורא באזני, מתוך בת־צחוק רחבה וחמימה, קול שאזכרנו עד ליומי האחרון: "הבה "נתימס"־נא יחדיו לרגעים מה!".

ביאליק המנוח היה הדובר אלי כך, ועיניו הצוהלות הבריקו אל שמש היום.

— הנך רואה — הוסיף בחביבותו הידועה — כי עוקב אני אחרי מונחיך המחודשים. אוהב אני את „תיממותך", וגם המלים "ימאי" ו"ימאות" מצאו חן בעיני למאד. כמלת "מכונית" לפניהן, חבל רק, חבל באמת, שעצם ענינה, של תחיתנו הימית אינה זזה עדיין מנקודת קפאונה.

כה קרה הדבר, שקרוב לשעה מלאה טיילנו אז שנינו, הוא הענק, ואנוכי, הקטן, לאורך הפלגה ההומיה בזיו חמתה הבוקרית, והמשורר הגדול מגולל לפני, בעושר שפר־זו האל־שניה, את כל פרשת הים העברי למן ימי התנ"ך ועד לימי התלמוד, למן משוררי ספרד ועד לימינו אלה.

— וקרוש נהדר כזה — סיים בחזרנו כלעומת שבאנו — מונח כאן ללא פריון ותועלת מחוסר...

הוא התפסק לרגע קל. הוא ביקש דבר־מה, צורר־ן, ניב. מונח.

— "מוחיות" ימית — שיסעתיו בחוצפתי כי רבה.

— זהו — הרעים עלי בקולו — והוא הוא אשר רציר־זי להגידו כסיום לדברי אליך היום אם־כי אין אני אוהב ביותר את המלה „מוחיות". סלח־נא לי, ובקש־נא מונח יותר מתאים לרעיון הזה.

אז תילחץ ידי בידו הרחבה כשפי דובב בקצת פחד: "להתימס". אדוני היקר!

— יפה־! יפה! — החזיר בחדות־אושר — להתימס אם־כן בשבוע הבא.

מי היה אומר לי, מי היה מנבא לכל יודעיו ומעריצו ברבבותיהם, ביום האחר ההוא, שכולם ברכוהו, בדרכנו על פניהם, לשלום — כי נעים זמירות ישראל הזה, יורשו של יהודה הלוי בכבודו ובעצמו, "יתימס" אמנם בשבוע משכנו — לבלי חזור, אבל, אלינו עוד בחיים,

הים, אשר כה אהב ויָרֵץ ברדיתנו המאומצה עליו — לקחהו מאתנו למרחק־יעד.

זה תיכוננו, אשר היה הפעם הזאת בעוכרינו.

* * *

למה הארכתי במסירת דברים צדדיים אלה עד כדי כך? יען אני רואה בהם מעין סמל לאפסיותנו הימית עד כה.

כיצד ייתכן, כי שבע ועשרים שנה עברו לה לתל־אביב שלנו, "היושבת" — כזבולון לפנים „על חוף ימים", ואין היא־גרה עדיין כדן לפנים — „על אניות"?

כיצד ייתכן, כי עיר גדולה זאת, במאה ושבעים אלפי אזרחותיה ואזרחיה, לעבר־נוקה ("הינטרלנד" בלעז) הנרחב, בארבעים מושבותיה ונקודותיה, משתרע עד להרי יהודה כמעט, אינה יודעת להסתמך בעיקר על אותו רכוש אין־כמות, ששמו "זה הים הגדול ורחב הידים אשר עליו ספינות יהלכון"?

אין זאת, כי למרות כל מאמציו עד היום בכל מקצועות חיינו המחודשים, עוד לא הבין עמני מהו הים לכל עם בכלל ולישראל על אדמתו בכלל.

אין זאת, כי אותו הדבר אשר לו התכוון ביאליק בהערתו אלי — ואשר לו לא מצאתי מונח אחר עד היום — ה"מוחיות הימית" המקוננת בכל עם בריא באשר הוא עם, נעלמה מאתנו לחלוטין־כמעט.

מה לא היתה צ'קוסלבקיה נוחנת לאחת המדינות שכנותיה — כגרמניה. למשל. — אילו היתה זאת מעבירה לה בשליטה גמורה שפה ימית מספיקה לבנין נמל ימי משלה? וכל העוקב את ענינה יודע כי מאות מליוני כתרים הוציאה עד כה להרחבת נמל כל־שהוא ב„ברטיסלאבה" (היא פרסבורג האוסטרית שמלפני המלחמה העולמית) על ה"דנובה"!

מה לא עשתה פולניה להשגת שרטון ימי קטן המגן על פלגה ימית צרה — ארבעים קילומטר אורכה לכל היותר — בכדי לבנות על חולותיה את נמל גדיניה, אשר אין לו כל בסיס כלכלי במעמד דנציג הקרובה ואין לו גם כל עתיד תכסיסי. בין־רגע ממש תוכל גרמניה להעביר את צבאה. דרך גדיניה זאת, לדנציג הגרמנית וכל חלומה הימי של פולניה יימחה ללא שוב. הבשל־כך יוותרו הפולנים על נמלם היחידי?

לא ולא!

ו ל י ט א, הקטנה כל־כך. המעט עשתה כ־לכידת קלאייפדה. היא מ מ ל הגרמנית? האם אין היא יודעת. כי בכל רגע יהיה גורל קלייפדה זו שלה כגורל גדיניה הפולנית? אף־על־פי־כן השקיעו הליטאים כחמשה מליוני לירות כסף לביצור מוצאם הימה.

כן עשתה גם י ו ג ו ס ל ב י ה. שמלחמתה עם איטליה בעניין פ י ו מ ה, היתה רק פתחון־פה להצלת ד ל מ ט י ה. ואותה המדינה אשר היתה מסוגרת מכל מגע עם הים לפני מלחמת־העולם, היא עתה אחת המעצמות האדירות. שבגורלה נפל הדבר להיות ה„פותחת״ את נמל תל־אביב ביום לידתו הנ״סית...

ואנחנו, שיד המרומים הנחתנו אל ימנו הפעם תחילה (לפנים חזרנו לארץ דרך המזרח), אנחנו, שאו״ך נָ״תָה העברית כ מ א ה ק י ל ו מ ת ר י ם כבר היום; אנחנו, שלכיבוש ים זה לא הוצאנו עד כה אף פרוטה שבורה אחת, אם ל־א נביא בחשבון, כמובן, את קרבנות היזומה הפרטית עליו — אנחנו מה נעשה לטובתו בימים הבאים?

לא די לשמוח עד כדי שגעון — ובצדק — שהנ״ה הענקונו מאורעות הדמים האחרונים את הנמל הכל־עברי הראשון לישובנו הרך; לא די לעורר התלהבות רגעית והחתמה עממית, שנתנו לנו יותר משבעים אלף לירות לביסוסו הזמני; ל־א די אפילו ליצור מחלקה ימית. כאשר עשתה הסוכנות היהודית (ובצדכנו לה על כך!).

כל המעשים האלה יישארו מאורעות פורחים ומעשים רְ״חָיִים („אפ׳מרים״ בלע״ז) אם לא יושם לב כ־לעצם הרוח הימית, אשר עלינו להנשיבה במחנותינו שוב בכל המרצים אשר בעורקינו ובכל האמצעים אשר בידינו.

צריך — כאשר דרשתי זאת עוד לפני שערים שנה — ליצור בארצנו. גם בגולה, אגודה ימית עברית. מעין Naval League אשר באנגליה, ובשאר הארצות אחריה, שתעודתה העיקרית תהיה להפיח בכל חוגי עמנו — מקטן עד גדול, מטף עד זקן — „מוחיות ימית״ הרת אפשרויות ועתידות.

כמאמר ווילהלם קיסר, אשר בו הכתרתי את אחד מאמרי הראשונים לתנועתנו החדשה — גם עתידנו אנו, העברים, על הים!

ובלעדי „מוחיות ימית״ אשר כזאת לא נגיע למטרתנו הספית בכיוון הזה.

* * *

והנה. למכבים החדישים ברבבותיהם, אוהבי „הספורט״ בכלל, ו„הספורט הימי״ בפרט, תפקיד מיוחד לא רק בתחיתנו הימית, אלא, ובעיקר, בהתפשטות ה„מוחיות הימית״ בקרבנו.

ב מ ו ד י ע י ן, לפנים, הקימו אבותיכם נושאי־שמכם על אחת רמותיה הגבוהות ביותר, עמוד ימי גדול, אשר ממאירו הפיצה א נ י ת־א ב ן, בתריגה המואירים, שלהבות־אש ל ו י ו ר ד י־ה י ם מכל העמים, עוד זאת: ברבות ממסבעותיהם היפות תפס ה ע ו ג ן מקום בראש.

יהיו־נא. איפוא, מכביי תקופתנו, — תקופת הבי״ת הלאומי בראשית צעדיו לקראת הממלכתיות המלאה, — תומכי זבולוניונו ודגיונו החדשים בכל עת מצוא.

אל־נא יצטמצמו בד׳ אמות ישבתנו המצערה.

מנמל ת ל־א ב י ב ועד נמל נ ת נ י ה, מנמל ע ת ל י ת ועד נמל ע צ י ו ן־ג ב ר אל עומת הימים הרחבים. האין־סופיים כמעט, באופקיהם התכולים והצודדים, יסו־נא את תשומת־לבם־הערה והמעפילה.

כי רק הים שיעשנו ל ע ם — לעם בכל משמע״ה המלה. עד בוא התור להשתלט גם ב א ו י ר, ב ן־ב ר י ת ו של כל יום באשר הוא ים.

ד״ר א. פרוידנטל / לשיטת עבודת „ועדת העליה״

בעבודת „ועד העליה״ שעיי „המכבי״ שנמשכה שנתים־שלש, בהצלחה ידועה, חלה, כידוע, הפסקה מאז התכנס קונגרס ה„מכבי״ בברן (בספטמבר 1935). עתה מצא מרכז המכבי בארץ שחגיגת השעה להקים מחדש את „ועדת העליה״ אשר תטפל בכל הפעולות הקשורות בעליה, הכשרה והתישבות של המכביות והמכבים. סבורני על כן, כי מן הראוי למסור לחברינו השקפה קצרה על הנושא הזה.

א. המטרה. מטרתנו היא לקבל את פני כל המכבים העולים מארצות הגלות לארץ ישראל, לסדרם בעבודה ולארגן אותם באגודות ספורטיביות ובפלוגות חלוציות של המחדרות המכבי. האידיאל שלנו היא ש כ ל מכבי העולה ארצה נכנס לשורות המכבי ארץ ישראל, ויהיה חבר פעיל בהן. שאיפתנו, היא לחזק ע״י המוני העולים את העבודה הגופנית והרוחנית באגודותינו אשר בערי ארצנו ובמושבותיה. מלבד זאת רוצים אנו לחזק את פלוגות המכבי הקיימות (פלוגות העבודה והקבוצות של המכבי הצעיר) וליצור פלוגות חדשות ולדאוג לתתישבותן.

ב. חלוקת העבודה, בהתאם למטרות האלו חיבת ועדת העליה לראות לעולים מסוגים אלו:

1) לחברים בקרי הכשרה ספורטיבית;

2) לחברים חלוצים בין אם הם מאורגנים בתוך קבוצות ובין אם הם „בודדים״.

3) לחברים בעלי הון — ביחוד אם הם מוכנים להתישבות פרטית.

ג. סידור החברים הספורטיביים. בצער עלינו לציין את העובדה המעציבה כי במשך שנים רבות עזבונו מספר רב של עולים ספורטיביים. בחלקם עברו להסתדרויות ספורטיביות אחרות, ובחלקם — ואלה הם הרוב — התפזרו לכל ארבע רוחות השמים — ביניהם כאלה שהיו חברים נאמנים וסמורים בשורות המכבים בחוץ לארץ. לשם תיקון המעוות עלינו להכיר כי לעולים מסוג זה דרוש בסיס לפעולה ספורטיבית, ובשום כך יש ליצור בשבילם את התנאים לבסוס קיומם ע״י סידורם בעבודה בארץ, למען תינתן להם האפשרות להתמסר לעבודה הספורטיבית. בראש ובראשונה יש ליצור משרדי קבלה בערי החוף (חיפה ותל־אביב) כדוגמת המשרדים שנוצרו בשעתו ע״י ועדת העליה הקודמת. על כל מכבי־עולה לדעת כי כבואו לארץ עליו לפנות מיד למשרדים אלו, אשר בהם ייסצאו בשעות קבועות חברים אחראים מועדת העליה.

החברים העולים נרשמים והם נכנסים כחברים למכבי ארץ ישראל, שמחובתו לדאג ככל האפשר לסדור קיומם.

אגודות המכבי המקומיות לסרם בסתירות, למען יוכלו להתמסר — ללא כל דאגה למלחמה קיומם — לפעולות הספורטיביות.

בערים עלינו לדאוג שהעולים הללו לא יזנחו את המכבי. על ועדת העליה לבוא בכשא ובמחן עם כל לשכות העבודה ולהגן עד ככה שאפשר על האינטרסים של חברינו. יש צורך בעבודה משותפת עם כל ההסתדרויות המטפלות בסידור העולים (ההאחדות עולי גרמניה, פולגיה וכו׳). דעתי לא יכבד מסנו לשתף בכל ההסתדרויות האלו בא כח של המכבי, והרי חובתה לכך: לפני זמן קצר עלה בידינו לשלח בא כח שלנו להתאחדות עולי גרמניה בתל־אביב.

מחובתנו לעזור לעולים האלו — הכלתי מאורגנים בהסתדרויות עבודה — לפי יכלתנו ומחובת כל חברי המכבי המבוססים בארץ להפנות את תשומת לבה של „ועדת העליה״ על מקומות העבודה הפנויים הידועים להם.

ובאשר למושבות. כאן חייבות האגודות למנות באי כח אחראיים שיעמדו בקשר תמידי עם ועדת העליה המרכזית. על האגודות האלו לדאוג להעביר עד ככה שאפשר מספר גדול יותר של חברים מהעיר לכפר ומחובת החברים הפרדסנים להעסיק בפרדסיהם במרת האפשרות המכסימאלית את חברינו המכבים. כניסתם של אלה למושבות תביא בלי ספק ברכה מרובה להתקדמות הספורטיביות של האגודות למקומותיהן.

ועדת העליה הקודמת המעידה בחצר בית המכבי שלושה צריפים המיושבים ע״ז עולים מכבים, והנני הזכן לחדש את

3) לחברים בעלי הון — ביחוד אם הם מוכנים להתישבות פרטית.

ג. סידור החברים הספורטיביים. בצער עלינו לציין את העובדה המעציבה כי במשך שנים רבות עזבונו מספר רב של עולים ספורטיביים. בחלקם עברו להסתדרויות ספורטיביות אחרות, ובחלקם — ואלה הם הרוב — התפזרו לכל ארבע רוחות השמים — ביניהם כאלה שהיו חברים נאמנים וסמורים בשורות המכבים בחוץ לארץ. לשם תיקון המעוות עלינו להכיר כי לעולים מסוג זה דרוש בסיס לפעולה ספורטיבית, ובשום כך יש ליצור בשבילם את התנאים לבסוס קיומם ע״י סידורם בעבודה בארץ, למען תינתן להם האפשרות להתמסר לעבודה הספורטיבית. בראש ובראשונה יש ליצור משרדי קבלה בערי החוף (חיפה ותל־אביב) כדוגמת המשרדים שנוצרו בשעתו ע״ז ועדת העליה הקודמת. על כל מכבי־עולה לדעת כי כבואו לארץ עליו לפנות מיד למשרדים אלו, אשר בהם ייסצאו בשעות קבועות חברים אחראים מועדת העליה.

החברים העולים נרשמים והם נכנסים כחברים למכבי ארץ ישראל, שמחובתו לדאג ככל האפשר לסדור קיומם.

אגודות המכבי המקומיות לסרם בסתירות, למען יוכלו להתמסר — ללא כל דאגה למלחמה קיומם — לפעולות הספורטיביות.

בערים עלינו לדאוג שהעולים הללו לא יזנחו את המכבי. על ועדת העליה לבוא בכשא ובמחן עם כל לשכות העבודה ולהגן עד ככה שאפשר על האינטרסים של חברינו. יש צורך בעבודה משותפת עם כל ההסתדרויות המטפלות בסידור העולים (ההאחדות עולי גרמניה, פולגיה וכו׳). דעתי לא יכבד מסנו לשתף בכל ההסתדרויות האלו בא כח של המכבי, והרי חובתה לכך: לפני זמן קצר עלה בידינו לשלח בא כח שלנו להתאחדות עולי גרמניה בתל־אביב.

מחובתנו לעזור לעולים האלו — הכלתי מאורגנים בהסתדרויות עבודה — לפי יכלתנו ומחובת כל חברי המכבי המבוססים בארץ להפנות את תשומת לבה של „ועדת העליה״ על מקומות העבודה הפנויים הידועים להם.

ובאשר למושבות. כאן חייבות האגודות למנות באי כח אחראיים שיעמדו בקשר תמידי עם ועדת העליה המרכזית. על האגודות האלו לדאוג להעביר עד ככה שאפשר מספר גדול יותר של חברים מהעיר לכפר ומחובת החברים הפרדסנים להעסיק בפרדסיהם במרת האפשרות המכסימאלית את חברינו המכבים. כניסתם של אלה למושבות תביא בלי ספק ברכה מרובה להתקדמות הספורטיביות של האגודות למקומותיהן.

ועדת העליה הקודמת המעידה בחצר בית המכבי שלושה צריפים המיושבים ע״ז עולים מכבים, והנני הזכן לחדש את

חפעולות בכוון זה. יש לסדר בולי החזנה בשביל עולים מחוסרי אמצעים בימים הקשים הראשונים.

ד. סדור חלוצי המכבי. ו) כודדים. כאשר ציינו למעלה עזבו החלוצים הבודדים, שלא התאחדנו בקבוצות ובפעולונות הקיימות של המכבי, את שורותינו; אנו מעונינים באופן מיוחד שכל החברים הבודדים שנמהו את הסכרתם בחוץ־לארץ ייכנסו בבואם ארצה לפלוגות העבודה שלנו, ובמקרה שדבר זה איננו בגדר האפשרות, עלינו לדאוג לסידורם באופן זמני עד שהחיה היכולת לארגן אותם בפלוגות.

2) פלוגות עבודה וקבוצות. מטרתנו היא ליצור בכל הארץ רשת של פלוגות עבודה וקבוצות של פועלי המכבי. דומני, שלא אטעה באמרו כי לכל חברי המכבי בארץ ישנה ההרגשה, כי המכבי טרם חפס בישוב את המקום הראוי לו. לדעתי יהיה המכבי באופן אבטומטי לגורם חשוב ויותר בחיי הארץ בשעה שבסכום ארבע או שש פלוגות העבודה תהיינה לו ארבעים או ששים פלוגות עבודה וקבוצות כרוב נקודות ארצנו.

המכבי בחוץ לארץ — הם המחנה הגדול של המאספים והתועמלנים לקרנות הלאומיות, ביחוד בשביל הקרן הקיומת. ולכן רשאים אנו לדרוש מהקרן הזאת קרקע ומקרן היסוד אמצעים להתישבות לכל פלוגות העבודה שלנו, שהוכשרו זמן קבוע בעבודות חקלאיות. מלבד זה יכולים אנו לבוא בכשא ומחן עם חברות התישבות אחרות (כגון פיק״א, „הנוטע״ וכ׳ וכ׳) כשם שעשתה זאת — ובהצלחה יתרה — הועדה הקודמת (נתניה, פרדס חנה). דרכנו היא נויטרלית במובן הפוליטי, ובדרך עבודה משותפת יש לרכז את פלוגות העבודה שלנו וקבוצות המכבי הצעיר בגדור אחוד של „פועלי המכבי״.

על מנהלי הגדוד לפעול כמובן בהתאמה עם ועדת העליה.

בהזדמנות זאת רצוני לאמר מלים אחדות בדבר קבוצות „המכבי הצעיר״. במאמרו של הח׳ א. צוצ׳קא על „הכשרה ועליה״ שנתפרסם בחוברת האחרונה של עתוננו ה„מכבי״, שכח לציין שפלוגות העבודה של „המכבי״ וקבוצות „המכבי הצעיר״ אינן מאורגנות עדיין בגוש מאוחד. ולדעתי כראי להקדיש שורות אחדות לעובדה זו. לקבוצות „המכבי הצעיר״ ישנם כמה פרינציפים שמנעו את האחוד. אחד מהם הוא הכניסה להסתדרות העובדים הכללית באופן קואופרטיבי — עיקר פלוגות העבודה של „המכבי״ דוחים אותו. ברור שועדת העליה, שהנה נויטראלית, מוכרחה להתחשב עם ההשקפות השונות, כפי שאושרו ע״ז החלטות הועידה העולמית האחרונה והועד הפועל של הסתדרות המכבי העולמית בישיבתו בבאזל, הוקבעות, כי המכבי היא הסתדרות כללית לאומית, המוכנה לעבודה משותפת עם כל חלקי הישוב וביחוד עם מוסדות הסתדרות הציונית העולמית.

בזמן סדור חוזים עם הסתדרויות שונות עלינו לדאוג לכך שלא לשעבד את ה„מכביות״ ואת השקפותיה וכיווניה ע״י החוזים הללו. רק ברוח של סכלנות יכולה ועדת העליה לטפל בעניני הכשרה, עליה והחישבות. תפקידה הראשון הוא לדאוג להחישבותה של פלוגת העבודה בנחניה. הפלוגה הזאת המורכבת בעיקר מחברים בוגרים חזכאים לדרוש בסים של קיום, מחכה כבר כשנתים להחישבות, והחברים נמצאים כיומים בתנאים כלכליים קשים למרי. לשם מלוי התפקיד החשוב הזה נדרשים שיתוף פעולה של המכבי העולמי והושטת עזרה פעולה מצד כא כחה בירושלים.

ה. **יחסי נומלין עם המכבי בחוץ לארץ.** על ועדת העליה החובה להודיע ע״י חוזרים המופיעים בקביעות לחברים בחוץ לארץ בדבר מצב העבודה בארץ, ולעומת זאת שומה על גילוי המכבי בחוץ לארץ להודיע לועדת העליה מבעוד זמן בדבר נסיעת העולים. מסירת הודעה זו חשובה בעיקר ביחס לחלוצים, שעל ועד העליה לדאוג לסידורם בעבודה עוד בטרם בואם ארצה. דבר המובן מאליו הוא כי על עתונות המכבי בחוץ לארץ לפרסם את ההודעות שלנו.

יש לדאוג לסידור תכנית מסוימת להכשרה שתעובד יחד עם חברים מוסמים מהמכבי ארץ ישראל. בכל ארצות הגולה, ולא רק באירופה התיכונית ובדרומיה, צריכות להווצר פלוגות הכשרה. די להזכיר כי בארץ כמו פולין טרם קימת הכשרה למכבים. מתפקידי גילוי חוץ לארץ להזמין את שליחינו לשם עבודה משותפת בסדור ההכשרה והתנון החלוצי.

ו. **אוצר המכבי** — המכשיר הכספי של „ועדת העליה״ הוא בעיקר „אוצר המכבי״, ואנו מציינים כי אוסף הכספים לטובתו בוצע בפעולות די מספיקה, ביחוד בתל־אביב ובחיפה, והוא הצליח פחות או יותר. עתה מתפקידן של כל האגודות בארץ לארגן מחדש את פעולות אוצר המכבי. אוסף הכספים נעשה באמצעות קופסאות בכל פעולות המכבי (בגן: אחרי שעורי ההתעמלות, בשעת נשפים, הרצאות, ישיבות הועדות וכו׳ וכו׳).

ע״י כך ניתנת הזדמנות לאגודות הספורטיביות להיות „שותפים״ לעבודת ההכשרה והעליה. אין להחחיש שבמיליונים של אוצר המכבי אי אפשר לפעול גדולות — אך כבר אמרו חכמינו: „טפה לטפה מתמלא הנהר״ — ומפרוטה לפרוטה יתמלא האוצר: המיליונים האלו יצטברו לדורות, ובכחם לסייע לנו בעבודתנו לחבא כשם שסייעו בידינו בעבר.

ז. **עליות המכבים בעלי הון.** עד עתה לא טפלנו לגמרי בעליות מכבים בעלי הון. למותר, דעתי, להרחיב את הדבור על חשיבותה של ההתישבות הקבוצתית וחבורדת של בעלי הון מתוך חברינו. די לומר שע״י עליתם של אלה נוכל בסדרם מה לפתור כמה שאלות כספיות, ומלבד זאת הרי תיווצרנה אפשרויות של קליטת פועלי המכבי והתישבותם.

ברשימתי זאת עסרתי רק על חלק מתכנית הפע לות של „ועדת העליה״ ולא נגעתי בשאלות אחרות כגון שאלת הסרטיפיקטים וכדומה.

עם חדוש עכודתנו פונה אני אל כל חברינו בערים ובמושבות לבוא לעזרתנו. עליהם לדעת כי עבודת ההכשרה, העליה, ההתישבות של המכבים היא אחת הפעולות הכי חשובות להגשמת מטרת המכבי והלאום כאחד, ואם יעלה בידינו לבצע את הפעלים האלה יגדל כבוד המכבי בעיני הצבור ותיה לאחת התנועה החזקות והגדולות ביותר בארץ ישראל.

בצערים אמיים אך בטוחים נצעד לקראת פעולתנו המכבית הזאת.

Telegraphic; „Evenkessel“ Teleph. 42 & 492

האחים ר׳ את ז׳ זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת **„רמינגטון“**

מתוצרת רמינגטון
הידועה בטיבן ובבניין המוצק
האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא״י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב חיפה ירושלים

השקעה בטוחה,

השקעה טובה,

השקעה שיש בה עתיד

זהו מגרש

ב„זכרון־רוטשילד"

כמה מעלות טובות יש ב„זכרון־רוטשילד":-

היא נמצאת בראש־העין, צומת התחבורת של מסלת־הברזל ושל נקודות השרון;

היא נמצאת במרחק חמשה רגעים מפתח־תקוה ובמרחק עשרים רגעים מתל־אביב;

היא ממציאה למתישב מזיגה יפה של שאננות הכפר עם נוחיות העיר;

היא ממציאה למתישב פרספקטיבה טובה בעתיד, עם התרחבותה של מסלת־הברזל והתפשטותן של מושבות השרון.

„זכרון־רוטשילד" מוכנה לישוב

מגרשי „זכרון־רוטשילד" משורינים הם. הקושנים מוכנים מכבר, והקונה בתשלומים לשעורין מקבל גם קושן מיד.

על דבר פרטים לפנות:

למשרד „נחליאל"

תל־אביב, ליליגבלום 26 טל. 1518

מסביב למדורה

קורות נסיעה לילית אחת.

(אפיזודה)

בחודש אוגוסט 1924 נמצאתי ביחד עם חברי י. אלוף וד. אל־סנור באולרוס, בדנית, בקורס השתלמות למורי התעמלות, שסודר בכתלי ביתים של בוק. באחד הימים נסעתי לקופנהאגן לבקר את הזימבורי, שהתקימה בזמן ההוא על יד קופנהגן ולראות את הרבי" סיר בדן־פאול, שבקר באותו יום את המחנה הבין־לאומי הרב נוני והמעין עד מאד.

בשעה מאוחרת בלילה חזרתי מקופנהגן והגעתי לתחנת מונבורג, עיר בקרבת אולרוס. קשר אוטומובילים רגיל לא היה כבר. נגשתי לנהג טכסי ושאלתיו למחיר נסיעה מיוחדת לאולרוס. הוא נקב שכרו 7 קרונות והסכיר לי, שזהו מחיר נסיעה בלילה. הסכסתי ויצאנו לדרך. רק יצאנו מסונבורג והגה לפנינו מכונית פרטית, שנחקלקל בה דבר מה והנהג עוסק בתקונה. עמדנו כדי לראות בכמה נוסל לעזור. ובת התפלאתי בהכירי בנהג את הד"ר מונק, מורנו באנטומיה ופסיאולוגיה בקורס, וב„נוסע" היחידי שלו את האינספקטור ק. א. קנודסן וחותנו. האנספקטור נסע מקופנהגן באותה הרכבת שאני באתי בה, אולם בסחלקה אחרת (הוא נסע בראשונה ואני בסרהנוני בשלישית...) והד"ר מונק יצא לקבלו בתחנה. גם האנספקטור הופתע בהפגישה הבלתי צפויה הזאת. כשהתברר שאין לתקן את המכונית במקום הצעתי לאינספקטור ולד"ר מונק לעבור למכונית שלי. שמחתי מאד להזדמנות להחזיר לידידי ואיש חברי לכתיפ טובה אחת קטנה (ובארצו!) תחת הטובות הרבות שעשה עמדי.

והנה הגענו לאולרוס. ע"י בית הד"ר מונק ירד האינספקטור וחתנו. עלי היה להמשיך דרכי עד ביתים של בוק. האינספקטור הוציא ארנקו ע"ים לשלם לנהג. מחיתי בכל כחי נגד זה ונם הד"ר מונק התנגד ואמר שעליו — האחראי לנסיעה הבלתי מוצלחת הזאת — לשלם. אולם ק. א. ק. קמר על דעתו. „אתם צעירים הנכם עדיין והכסף יצלח לכם עוד בחיים" אמר בהומור הטוב שלו. „ולכן עלי לשלם". והוא שלם לנהג. אני חשבתי וחייתי בטוח שהסרובר הוא על תשלום נוסף לנהג בער שני הנוסעים הנוספים, וברדתי מהמכונית ע"י ביתים הוצאתי 7 קרונות ונתתים לנהג. ומה הופתעתי כשסרב הנהג — זר, הרואה אותי בפעם הראשונה ובודאי גם האחרונה, בעירה נדחת, בשעה שתים אחרי חצות —לקחת את הכסף. „קבלתי מאת האינספקטור את 7 הקרונות המגיעות לי, כי זהו המחיר בעד כל המקומות במכונית".

לו קרה דבר באירופה שלפני המלחמה העולמית לא הייתי תמה כל כך. אולם ב־1924 שאני. בנסיעתי זו דרך עמי אירופה השונות נסו לא פעם אנשים „מוסחים לאותו דבר" לנצל את כימי (גם לאור היום) כשרק הרגישו כי „זר" שאינו „מתמצא" כראוי. לא תמיד הצליחו, אולם הנסיונות חיו מרובים, מה שלא קרה לי כדומני אף פעם בשתי נסיעותי לפני המלחמה העולמית.

תפצרתי בנהג לקבל ממני קרונות אחדות „רמי שתיה". הוא הסכים ונפרד ממני בתודה ובשלום לרבי. זמן מה עמדתי עוד על מקומי כמוכה תמהון. אכן, לא תמו עוד ישרים כן הארץ.

צבי נשרי

על דא ועל הא

1. יום כחול־לבן

בשם זה קראו ליום הספורט הלאומי, שנערך בתערוכה. ומטרתו היתה לשמש הפגנת־תעמולה גדולה לספורט הלאומי בארץ. לצערנו הכזיב היום הזה. בכל אופן מנקודת מבט הספורט „הטהור". את התקוות יתלו בו. כי הספורט נעדר שם פשוטו כמשמעו.

אמנם, בחג הזה השתתפו כ"כ הנוער הבריזיוניסטי וכל מניפי הבית"ר על תלבושתם ודגליהם, נוהחה גם פלוגה קטנה של צופים — אבל את אלו הרי רגילים אנו לראות בכל ההופעות הספורטיביות. אך אנשי הספורט — אלה היוצרים אותו ועוסקים בו — מקומם נפקד הפעם. ועל סבת היעדרם רוצים אנו ליחד בזה את הדבור.

עוד זמן רב לפני פתיחת התערוכה פנתה הנהלת „המכבי" תל־אביב ושאר ההסתדרויות הספורטיביות להנהלת התערוכה שתקבע מספר ידוע של סדרנים משורות ה„מכבי". הנהלת התערוכה הסכימה לדרישה צודקת זו בלי שום קפוקים. וה„מכבי" מצדו הושיט לה את כל העזרה לפי מדת יכלתו. דנו גם בשאלת השתתפות ה„מכבי"

בתג ספורטיבי שיסודר במיוחד לכך, ואף בנקודה זו באו לידי הסכם. והנה בערב פתיחת התערוכה הזמינה הנהלת היריד סדרנים כמעט מכל הסתדרויות הנוער חוץ מ־המכבי". מובן ש־המכבי" בא מיד בדברים עם ההנהלה ועשתה את כל המאמצים כדי להעביר את ־רוע הנזירה" — אך ללא שום תוצאות.

יש להבין לרוח הספורטאי האמתי, השואל במה זכו חברי כל ההסתדרויות לזכויות יתירות, ובאותה שעה נגזר על המכבים, הנושאים על שכמם את כל משא הספורט המקצועי בארץ, לעמוד מן הצד.

אין שום ספק שעל מעשה בלתי הוגן זה מצד הנהלת התערוכה צריכה היתה לבוא התשובה המתאימה מצד ־המכבי", כדי להראות ש־המכבי" הוא כח חזק ומאורגן ומוכרחים להתחשב עמו: ־המכבי" לא השתתף ביום הכחול־לבן שצריך היה לשמש סמל לספורט.

וצר מאד שהיום הכחול הלבן שיכול היה להיות יום מבחן לספורט הלאומי היה ־חור" מאד ללא שום הצלחה.

2. מרכז ה־מכבי"

העתונאי המסתכל ברגע הנוכחי לחיים היומיומיים בארץ וראה את כל סבך השאלות הרבות שהחיים מביאים לנו מוכרח להודות כי המוסדות המנהלים את ה־מכבי" בארץ מלאו וממלאים גם כיום את תפקידם בהוגן.

כל עצבנות איננה מורגשת בשורותיהם. במלוא הכרת חובת השעה ואחריות הרגע עומדים הם על משמרתם ונוחנים פקודות מעשיות כדי שהעבודה הספורטיבית בארץ לא תפסק אפילו לרגע. אנו מכירים את מנהלי המכבי בארץ ויודעים דרך איזה בית ספר קשה עברו בחייהם, ומשום כך בטוחים אנו שאף בשעה טרופה זו ישמרו על הספורט העברי בארץ ויראגו להתפתחותו ההדרגתית בעתיד.

אל. אלכסנדרוביץ

תנחומינו מעמק לב

לח' א. צ'וצ'קה

במות עליו אחותו

המפקדה הארצית
של המכבי־הצעיר

לח' אריה צ'וצ'קה

אנו משתתפים ביגונך

במות עליך אחותך

בעבודת המכבי וכפר המכבי
תמצא תנחומים

המזכירות הארצית
של ההנהלה העולמית
של המכבי הצעיר

המכבי

תל אביב

המכבי ת״א היא האגודה הספורטיבית החשובה בארץ, לא רק משום שהיא מטפלת בענפי ספורט מרובים יותר מאשר שאר האגודות אלא גם משום שהגיבו הספורטיבי של כל ענף וענף עולה על זה של האגודות האחרות. לא די להעסיק מספר חברים בענף ספורט זה או אחר אלא יש לראות להרחת הגיבו של ענפי הספורט השונים, ולזה דואג המכבי תל־אביב

ענפי הספורט שהמכבי ת״א מטפל בהם הם: כדור רגל, התעמלות, אתלטיקה קלה, שחיה, הוקי, טניס, בוקס, התאבקות, משחקים, כדור יד, כדור מעופף, כדור־סל, כדור אגרוף. מלבד זאת יש לאגודה חזמורת, וקבוצות לעזרה ראשונה וסדרנות.

נעמוד עתה על המצב בכל ענף וענף.

1) התעמלות.

ראש המחלקה ח״ר דניאל, המעמלים הראשיים: ח״ח טשה וכתיה. קיומו 8 קבוצות של חברות וחברים. מתעמלים כרגיל פעמים בשבוע. לרשות המחלקה עומדים חבר מעמלים מסדרנה ראשונה. מספר המתעמלים הוא למעלה ממאתים (מחוץ ל־400 המתעמלים של המכבי הצעיר). את המחלקה הזאת, שהיא אחת המחלקות הראשיות אצלנו, הוכרחנו לצמצם מחוסר מקום. כי השנה מצאה הנהלת הנמנסיה העברית לנכון לקחת מאתנו את אולם ההתעמלות שלה, למרות זה שאנו עזרנו בשכלולו והשתמשנו בו למעלה מעשר שנים, והיינו משלמים מדי חודש בחדשו במיטב כספנו. (מחוץ לארץ לא יתואר שבתי הספר יסגרו את אולמי ההתעמלות שלהם בפני הקבוצים הספורטיביים. על אחת כמה וכמה בארץ שאולמי ההתעמלות הם מעטים. ויש רק להצטער על השנתה של הנהלת הנמנסיה העברית בת״א ביחס לערכו של מרכזנו הנוף לעמנו).

כעת מתקיומות רוב הפעולות כגון: התעמלות, בוקס, התאבקות, סיוף, וגם חלק של המשחקים באולם ההתעמלות היחידי שלנו. ומשום כך נאלצים אנו לצמצם את מספר המשתתפים בכל המקצועות הנ״ל ומונעים ע״י כך מהנוער שלנו להתעסק בתרבות גופנית.

2) אתלטיקה קלה.

ראש המחלקה הח׳ א. מטלון, המאמן אטרסן.

המחלקה הזאת נמצאת בימים נאמנות, ולמרות זאת שהמחלקה סבלה מזה שחלק מהחברים שהתחנכו אצלנו וקבלו את כל ההכשרה הספורטיבית אצלנו עזבו אותנו (אין ברצוני להתעכב הפעם על הסבות), היא אחת הקבוצות החזקות בארץ. רי להזכיר את שלש ההתחרויות האחרונות: הראשונה נגד הפועל תל־אביב שבה יצאה אגודתנו בנצחון מזהיר אפש״ר שבקבוצת הפועל השתתפו חברים מכל מחוז הדרום. השניה על רבנאות העיר תל־אביב שנערכה ב־14.3.36 והאחרונה שנערכה ב־28.3.36 נגד בירות שבה הופיעה הקבוצה שלנו במספר קטן של עשרה אתלטים, אשר ידעו להגן על כבוד המכבי בסוריה וזכו ברוב המקומות. השאלה המטרידה אותנו היא שאלת מקום מתאים לאמונים, וביחוד שאלת מסלול ריצה. אני כשלעצמי אינני מאמין שלפני המסכיה השלישית נזכה בתל־אביב למסלול ריצה הגון, כי הדבר קשור בהוצאות כספיות ברובות.

3) כדורגל.

בראש ועדת הכדור רגל עומדים החברים שטהאל וכראון, המאמן פולק. על המחלקה הזאת לא אתעכב הרבה כי שמה הולך לפניה. בספיק להזכיר את ההתחרויות האחרונות, וביניהן נגד בוצקאי הונגריה, שהקבוצה שלנו שחקה משחק יוצא מהכלל וזה הזדות לחבר העובדים המסורים למחלקה הזאת. במחלקה הזאת נמצאים למעלה ממאה חבר, המחולקים בקבוצות שונות. הקבוצה הראשונה נמצאת גם בראש הליגה לשנת הרצ״ו, ואינה חושבת לוותר על המקום הזה.

4) שחיה.

ראשי המחלקה החברים יעבץ והויזדורף.

למרות החוסר האנושי המטוב שנמצא במחלקה הזאת קשה מאד מצבה. היתכן, שמחלקה שחיה תוכל להתקיים בלי ברוכת שחיה. החברים שלנו, שנם בשנה החולפת סבלו מחוסר מקום מתאים לאמונים, ידעו בכל זאת לתפוס את המקום הראשון בין האגודות המתעסקות בשחיה. ועד האגודה דואג בעיקר לפחות את שאלת הברכה. אנו תקוה שבקרוב יצמאו חבר ידידים אשר יקבלו עליהם לעזור בתקמת ברוכת שחיה, כי אחרת קשה מאד גורלה של המחלקה הזאת והכל. דוקא ענף השחיה הוא שצריך לתפוס מקום ראשון באגודות הספורט ולראבוננו הגדול המצב הוא הפוך. החלק העיקרי בהזנחה הזאת יש להאשים את עירית ת״א שלא מצאה לנחוץ עד עכשיו לבנות ברכת שחיה אחת.

5) בוקס.

ראש המחלקה הח׳ רוזרוויץ, המאמן הח׳ פרייטג.

המחלקה הזאת נמצאת במצב טוב. לרשות המחלקה הזאת עומד מאמן מצויין המכין את מקצוע הבוקס ולכן הצליח בזמן קצר להקים מתאגרפים מצוינים. המחלקה מתכוננת לפעולות רבות והן התחרות נגד ספורטאים ממצרים ובעקר להתחרויות על רבנאות א״י שיערכו בקרוב.

(סוף יבוא)

חיים ויץ

גליל המכבי באוסטריה

מאת אינג׳ תיאודור דויטש

גליל המכבי באוסטריה נמצא עדיין תחת רושם מותו הפתאומי של מנהיגו נוסטב שפיגלר. בחירת ספלא מקומו להפקיד האחראי והחשוב הזה צריכה להיעשות מתוך זהירות רבה, ומשום כך לא תיערך בחירה זו — אם כי נחיצותה רבה — מתוך חפזון. כיום טרם נקבע מועד הבחירות האחשיות של המנהיג הבא. עד למנוי החדש נמצאת ההנהלה הזמנית בידי סגן הייזר, כותב הטורים האלה. אנו חרורי חברה בנוגע לתפקידים החשובים העומדים בצוק העתים האלה לפני גליל המכבי באוסטריה, המכיל בתוכו את אגודות הספורט היהודיות הכי ותיקות בעולם ואת המצעדים במכביה 1935, ואנו נכונים לעשות הכל לשם ביצועם.

באמצע יוני יתקיים בוינה יום הספורט היהודי ויום הנוער, וביום זה יופיעו על מגרש הכח בוינה 2000 ספורטאים מאוסטריה ואורחים מגרמניה (שלקראת כואם אנו שמחים במיוחד) ומצ׳כיה. אנו תקוה שיום זה ישמש הפגנה נחרצה לרעיון המכבי.

האגתנו רבה להיזקק של האגודות בפרובינציה וליסוד סניפים חדשים ברחבי המדינה, אך הצלחתנו במלוי רצוננו זה תלויה בתנאים הכלכליים, ואלה, לדאבוננו, אינם מצויינים ביותר.

מלבד זאת מטפלים אנו בהתנחת „ציון הצטיינות" אשר יהיה שונה מהציונים המקובלים באוסטריה ובגרמניה, בזה שהוא לא יינתן רק בשביל חישבון ספורטיביים אלא גם בשביל עמידה בהחינה רוחנית במחלת המכבי.

ומאחר שניכרת גם התקדמות ספורטיבית באגודות העבריות באוסטריה (ראה להלן בסכתב מאוסטריה) יש לקוות כי הנשיא החדש ימצא יסוד בסעיף להתקדמותו של אחד מגליל המכבי הכי ותיקים בעולם ברוח הציונות האמתית.

בולגריה

א. מדברי לא יתהיים על התלוצים המכביים בבולגריה.

בהורש מרץ נסרו את הכשרתם המקצועית במשק עירית זוידין (בולגריה) חלק מחברי גליל „המכבי" בבולגריה.

בהזדמנות זו פרסם ראש העיריה ד״ר בונגיוב בעתון העיריה מאמר־שבח על התלוצים ועל בנין ארץ ישראל, וזו לשונו:

„עתוני הכיתה כתבו בימים אלו על הסרט „בנין ארץ ישראלי", המוצג באחד מבתי הקולנוע בסופיה, אשר כו מעכירים לפני עיני הרואים את העמל ואת היצירה של העולים העברים למדינת ארץ ישראל החדשה. כין העולים האלה ישנם יהודים רבים שהם ילידי ארצנו. העתון „סלובו" מרים על גם את המוצג ע״י הסרט ונומר את ההלל על העובדים הבונים את ארצם, שהם ברובם כחות צעירים שנתפסרו לעבודה פיזית, למרות הדעה המקובלת שסוג זה של אנשים מוכשר לכל מיני עבודות חוץ מעבודה פיזית ועמל חקלאי. והנה הסרט הזה בא להוכיח את ההפך ולהראות את הישגיהם.

והנה רואה אני הובה לעצמי להגיד גם כן אילו מלים. נלהבות לא על הנראה בסרט הנ״ל, אלא על דברים שראינו בעינינו אנו בשדה העבודה. לפני שנה נתקבלו בכשק עיריתנו 9 בחורים ושתי בחורות לשם הכשרה מקצועית. כשנכנס לעבודה הוגד להם כיצד עליהם להתיחס לעבודה ולהתנהג בזמן העבודה ומחוצה לה, איך הם צריכים לבצע את העבודות השונות וכו׳ וכו׳. דובר גם על תנאי העבודה, המזון שיקבלו ועוד.

בתחילה לא היתה עבודתם משביעה רצון, כי אי הסתגלותם לעבודה חקלאית היתה מורגשת בכל צעדיהם ובתנועות ידיהם. אך כעבור זמן כה בא שנוי לטובה בכל הטובנים, והם התקדמו בעבודה על כל פרטיה ודקדוקיה. הם רכשו להם נסיונות ספציפים בהתאם לדרישת המקצוע, ולנו היה הכבוד לראותם בעבדם בחיל אל חיל. ראינום ככפריים מלאי אונים בכל מיני עבודות הפלחה וכבנגנים זריזים בגינת הירקות, וכל יחסם לעבודה אומר להם כבוד.

כשהיינו מסתכלים בהם היינו אומרים לעצמנו: אין בית ספר יותר נשגב מהחיים עצמם, והצורך הרוחני הדריפה הכי עזה לעמל ולצפיה קדימה.

ובעת כשהם נפרדים מאתנו אנו מביעים להם את תודתנו העמוקה ומאחלים להם מעבר לב בריאות, הצלחה ואשר מוחלט במדינתם החדשה".

ב. ועידת „המכבים־החלוצים".

בחדש יאנואר ש. ז. נתקיימה בסופיה הועידה הראשונה של קבוצות החלוצים שע״י אגודות המכבי, בבולגריה. נקראו אלה הרצאות על „החלוץ המכבי" וארגון התנועה החלוצית המכבית. נתקבלה החלטה להכנים בתור חובה את התנוך החלוצי ולנהלו באופן מקבול עם יתר פעולות המכבי. זכות

המקום בתור העלית תנתן להלוצים־מכבים בהתחשב עם זמן ההכשרה, ידיעת השפה העברית, ההתמסרות לתנועת המכבי, והמכויים להתמסר באיי לעבודה חקלאית.

ראשית התנועה החלוצית בכלל בבולגריה נעוצה בהסתדרות המכבי. אחר כך באמצעות „השומר הצעיר" נוסדה הסתדרות „החלוץ" ארצית בתוך הסתדרות „החלוץ" העולמית, אך המכבי נשאר מחוץ להסתדרות זו בפאת הכוון הפלגתי והנטיה לשמאל שהוכנסה בה. מתוך כך נהל המכבי בבולגריה פעולה חלוצית ברשות עצמו. עד שנת 1932 היה המכבי מיוצג בועד הארץ־ישראלי בבולגריה עם בא כח מיוחד והיה מקבל חלק מהסרטיפיקטים שהיו נשלחים לבולגריה. משהותקן סדר חדש בוערים הארץ־ישראליים נשאר המכבי בבולגריה בלי נציגות בועד זה, כמו כן אבדה לה הזכות לקבל חלק מהסרטיפיקטים להכרוז החלוצים, היות והמכבי לא קבל אשור מטעם הקונגרס הציוני בתור הסתדרות מנהלת הכשרה חלוצית.

מצב זה הכריח את „המכבי" בבולגריה לכרות סיון חוזה לפעולה משותפת עם „החלוץ" עם הזכות להשתתף בחלוקת הסרטיפיקטים ליפי מספר החברים המצטאים בהרשמה.

שיתוף פעולה זה, כל זמן שאין למכבי משען פפלגתי כל שהוא, לא תוכל להעניד את המכבי כצד שוה ולקבל את מספר הסרטיפיקטים המגיע לו בצדק. לכן אחת הבעיות הכי חבופות של גליל המכבי בבולגריה היא: הכרת המכבי בתור הסתדרות חלוצית והמקת כל המסקנות היוצאות מזה, מבלי לפגוע בעצמיות „המכבי" שהיא היא הסתדרות לכל הקם העברי ועומדת על כל פפלגותיו, סיעותיו, זרמיו ושכבותיו על יסודות האומה.

אינו. ששון לוי

המכבי הצעיר

על דרכי „המכבי הצעיר"

(סוף)

ב.

ועתה לעצם דרכי עבודתנו.

עמנו, שהתנוון בחלקו הגדול במשך אלפים שנות גלותו הממארת מחוסר אפשרות לעבוד עבודה גופנית ממשית לרגלי התנאים המיוחדים שהיה נתון בהם ושאין להאריך עליהם בהיותם ידועים לכל — עמנו זה זקוק לחיקון יסודי מחיר בחייו ובהוויתו. לנו המכבים סיסמה יפה ומקיפה: נפש בריאה בגוף בריא. סיסמה זו כוללת בעצם כל מה שחסר לנו.

המכה"צ צריך לחנך נוער ישר ובעל רצון אמיץ ואיניציאטיבה ולהחדיר לעומק נפשו את רגש המשמעת (מתוך הבנה ולא מתוך דרישה עורתה), הסדר, הדקנות ואפילו הנקיון. דברים אלה חוזנחו בסדה רבה אצל רוב תנועות הנוער שלנו. דברים אלה נוכל להשיג באפן מצוין בחיי עבודה ישרים בהדרכה מתאנים טובים. העבודה והשאיפה לעבודה לא רק שתביאינה חיקון נפשי לנוער, אלא שבכחן לסייע בסדה רבה להתפתחות אצלנו. מלבד זאת עלינו לטפח גם את הגוף שבלעדו קשה קיומה של הנפש. על שטח זה פעלנו כבר רבות: במתעמלים ואתלטים מצוינים אין מחסור. יש רק להצטער שאלה הם יחידי סגולה. דרוש להכניס את הספורט לתוך שורות הנוער כחובה שישמש לחזוק גופו ולנטישותו. אולם בל נשכח, כי שרירים מצוינים ואולי גם מוקיילים יותר, נוכל לרכוש רק מתוך חיי עבודה גופנית. ע"י העבודה נשיג חלק חשוב משלש המטרות שהצבנו לנו: נפש בריאה, גוף בריא ובנין הארץ.

הארץ זקוקה ברגע זה וחזדקק גם להבא לאנשים בעלי רצון וכוח לעבוד. ארצנו שוממה עדין בכרוכה, ועבודה רבה לפנינו. שטחי אדמה שוממים מחכים לידים עובדות וחרוצות. אל יינרע חלקנו בעבודה הקדושה הזאת. אני מדגיש: את חברי המכה"צ צריך לחנך ברוח עבודה והקרבה. עליהם לשכוח לזמן מה את ענייניהם הפרטיים. אם מכבים אנו, כלומר אם נטלנו לעצמנו את שמם של אותם הגבורים והצענו אותם לדוגמא לנו, נלך בדרכם. המכבים הקדמונים היו לא רק לוחמים אלא גם עובדי אדמה מצוינים, ואף על פי כן לא נגרע חלקם אפילו בענינים רוחניים, כי היו כהנים היו.

אין להכחיש שרבות פעלנו ער היום בשטח הספורטיבי, אך לעומת זאת בפנרים אנו בחוזתנו לגבי השתתפותנו הממשית בבנין ארצנו. הטענה שתנועתנו היא צעירה ליטים אינה מספיקה, כי הרי לא ראינו שהיא תעבוד בכלל בכיוון זה. (מובן מאליו שאני מוציא מהכלל את חברינו שכאו מחויל במטרה להגשים את החוזה הזאת. מוכחה לכך הקבוצות „רגנגה" ו„מעין").

אנו עומדים לפני יסוד „כפר־המכבי", ועלי לציין

בדאכון לב שאיני תולה תקוות מרובות בחברינו הבוגרים ה„מכבי״. כנראה שחברינו הצעירים, הם הם שיצטרכו להוציא לפועל את בנין כפרנו שחסר לנו כחסרון אדמה לעם. שרשינו באויר על כליפה, עלינו להכות שרשים ענפים באדמה.

ובנוגע לשאלה האנושית שהזכרתי, אומרים: הָיָה אדם בתחילה ואחר כך יהודי. אני כשלעצמי איני מסכים לאמרה זו. לדעתי באמנות: היה יהודי טוב, הרי מטילא תהיה גם אדם טוב, כלומר: האנושיות צריכה להיות כלולה בתוך ניטי נפשו של היהודי וריעיונותיו. נוער ישר ויוצר בקרב הימים עם ישר, וכמה דרוש עכשיו לעולם ולאנושיות אנשים ישרים וכמה תוקלת יכולים להביא לתקון העולם עמים ישרים. נכון את עצמנו להיות בין העמים הראשונים יסיע הקם העברי להקמת האנושיות בעולם, המלא רקבון, רעב, חוסר עבודה, ניצול מחפיר ובמקומות ידועים גם עבדות. אל נבוז לקטנות. אותו יום מוכרח לבוא. נביאינו, מרחיקי הראות, חזו ברמיונם את הצדק שישרור בעולם, וגר זאב עם כבש.. לא ישא גוי אל גוי חרב וכו׳. אם נוצרי־מסורת אנו נשתדל נא להגשים זאת, כשם שאנו משתדלים לשמור על החוקים המוסריים היפים שצוותנו תורתנו.

בראשית דברי אמרתי כי עלינו לברר אם אין תנועה שהקרבתנו, ומשום כך תנועתנו אנו אולי מיותרת היא. לדעתי, אין קיום תנועת נוער בקרב העם העברי שתמלא את כל התפקידים באמונה. האחת „מתקרבת״ במהירות ושוכחת בחפזונה את אחד הדברים החשובים והוא הקשר עם ההסטוריה, האחרת, איננה מביאה בחשבון כי לבנין הארץ חזו יש לשתף את העם כולו על כל שדרותיו, והשלישית תמכה את יתידותיה יותר מדי בעבר ושכחה את העתיד. זכן השאר. רק שליטות נמורה בכל הרעיונות הנאצלים תתן לנו את התוצאות הרצויות.

אנסח לסכם בקצרה מה צריכה להיות דרכו של המכה״ב לפי הדרישות שהזכרתי בראש המורים האלה.

א. חלוציות: על המכה״ב להוציא מתוך שורותיו נוער עובד וישר, המוכשר והרוצה לעבוד ולחיות חיים ישרים מיגיע כפים מבלי כל קיפוי הרוחים שאינם יכולים בשום אפן להיות ישרים. אין עם בעולם בלי שכבת עובדים בכל העבודות הדרושות. שכבת העובדים היא שיצרה את כל מה שיש כבר בעולם ומה שיהיה גם להבא. בלי ידים עובדות אין לעשות מאומה. אם שכבת עובדים יכלה להקים דברים כה מופלאים, תתארו לעצמכם מה יכל לפעול עם שלם עובד?..

אצלנו נוכרח להגך באפן מיוחד להלוציות הקלאית. להמריץ לכוון הקלאי צריך הגוף מיוחד. בשום שפועלים עירוניים ומצאו חבור למכביר, מה שאין כן פועלי הכפר שמסיבות שונות, (עבודה קשה, היעדר „תענוגות״ העיר המיותרים וכו׳) אינו מושך כיותר את הנוער אליו.

יש שכופרים בתוך ההלוציות בארץ בטענה כי זהו קנין לנוער בחו״ל: הלוציות, הכשרה וכו׳, אנו מלאנו את תפקידנו, אנו יצאנו כבר חלוצים לפני המחנה ואם לא אנו הרי הורינו. דעתי היא, שהכופרים בדבר אינם אלא טועים טעות מרה. להלוציות המלאה שהזכרתי צריך לחנך את ה„מכבי הצעיר״ הארץ־ישראלי שהנו רחוק מחיי עבודה לא פחות מהנוער שבגולה... דו לנו להתחמם כאורם של הורינו...

ב. ספורט: על הספורט מוטל התפקיד לחזק את השרירים שנחלשו ולשמרם בפני חולשה נוספת. לישר את הגב שנכפף שיחזיק מעמד כליפה כופפת נוספת — הספורט לא צריך להיות לגמלת מחברים וצ׳מפיונים גרידא, לא רדיפה אחרי שיאים וכבוד, אלא ספורט חנוכי וטוקיל לכל. הספורט צריך לשמש לנוער גם לשם כלי זמן לאוירה חפשית. גם זה חשוב להתפתחותו הנפשית של הנער.

ג. צופיות: הצופיות בעולם נושאת אופי מיוחד שאינו מתאים לאופי של הנוער שלנו.

הצופיות נוצרה בארצות חפשיות, השואפות לכבושים נוספים אמפריאליסטיים, כה בשעה שאצלנו שונה המצב לחלוטין, אין אצלנו תאוות כבוש ארצות. תפקידנו אחר, אנו רוצים לבנות לנו בית בדרכים ישרות ולחיות בארץ הזו חיים ישרים. לכן לא נוכל לקבל את הצופיות ה„בדן־פאולית״ כמלואה, אלא נוציא את הטוב שבה (יש בה הרבה דברים מועילים) ונתאימו לנוער שלנו ולמטרתנו.

ד. עבודה ציונית: זה ברור, על המכה״ב למלא את כל התפקידים המטילים על כל חבר ההסתדרות הציונית, עליו לעבד למען המוסדות הלאומים והקרנות ובעקר עליו לקבל על עצמו את המשמעת הצבורית. כתור עבודה ציונית חשובה אני חושב גם את הצלת המוני הנוער בחו״ל שעומדים על סף ההתבוללות.

ה. חיי נער: על המכה״ב לספק גם מחוץ לכל העול הכבד גם צרכים אחרים שלהם זקוק הנוער, כאשר הוא נוער. כוונתי למשחקים, שעשועים וכליי זמן. עלינו לתת לנוער לנצל את החיים היפים. אל לנו להרבות בחובות שבכהן להפוך את ארגוננו לארגון אנשים מרי נפש. ניתן לנערינו משחקים, מחנות, טיולים רקודים, וכו׳. הדברים הללו מועילים להתפתחות רוחו ונופו של הנער, ואחרי לכך אנו שואפים.

עומדות לפנינו עוד כמה שאלות: מה יהיה להבא כשהנוער שלנו יהיה מוחאם להתקדם, עד מתי ימשיך להיות בתור ארגון של מכבי צעיר, הרי לפי החוקה בא״ר צריך

חבר מכבי צעיר לעזוב את השורה ולעבור אל ה„מכבי". שאלה היא ויש לפתרה בהקדם.

אך צריך שיהיה ברור לנו כי אין מתפקידנו ליהיות רק כעין מלואים לספורט „המכבי" אלא עלינו גם לחקן את התנועה הספורטיבית שלנו ולהחזירה לזהרה הקדם, כפי שמספרים לנו ויתיקי המכבי. עלינו גם לשפר את ה„מַכַּבִּיות" שזהרה הוגם בגלל התרוקנות ת"כ.

עד כאן הלכה, אבל לא זו אשר תקבע את כהותנו, אלא המעשה, כלומר הנשמה התפקידים שאנו מוכנים להקמיס על גבנו.

נתחיל היום בפעולות להכין נוער שיהיה מוכשר לתפקידו ההסטורי החשוב, נער שיכל לעמוד לשרות העם לאורך כל החזית.

כפר חבור יגאל

ידיעות

המפקדה הארצית של המכבי־הצעיר.

החוברת „הוראות להנהלת הפעולות בסניפים" בהוצאת המפקדה הארצית, נשלחה לסניפים. מפקדות הסניפים מתבקשות להתאים את פעולותיהן למסגרת הנתונה בחוברת זו, בכדי שבמשך זמן נוכל להגיע לשיטה ארגונית אחידה בכל הארץ.

נשלחה כמו כן לסניפים החוברת „הוראות המדרגה השלישית של המכבי־הצעיר" לשנת תרצ"ו ותחור פס. מצ / 12, בו נדרשים כל הסניפים לגשת מיד להכנת חבריהם מן השכבות השניה והשלישית לבחינות הנ"ל. כל חבר „המכבי־הצעיר" מבן 13 עד 18 צריך לעבור את הבחינות של המדרגה השלישית עד סוף אלול תרצ"ו. החברים שיצליחו בבחינה יקבלו את אות „החבצלת".

המפקדה בחרה בועדה המורכבת מתח"ח א. סלומון (ראשל"צ) ש. שטנגר (קבוצת „שלגי") ואריה קוק (תל אביב) לשם הכנת התכנית לתחנה הקיץ הארצי. אם כי לא ידוע עדיין אם בכלל תהיה האפשרות לערוך השנה את המחנה.

הנהלת העולמית של „המכבי־הצעיר" מארגנת מחנה מדריכים עולמי אשר יתקים באלבה על הרי הטטרה בטלוכיקה מיום 28/7 עד 18/8. לפי הזמנה מיוחדת מ„המכבי־הצעיר" השטבו־"סלובקי, מתכוננת המפקדה הארצית לשלוח משלחת מדריכים מארץ־ישראל למחנה זה. פרטים בחוזרים אשר נשלחו לסניפים.

בישיבת המפקדה מיום 9.6.36 החלט לסמוך למפקדה את החברים חיים כהנוב ואריה קוק מתל־אביב, אשר מקבלים על עצמם למקה. הראשון על מחוז השרון, והשני על דרום־יהודה. ערבם של החברים אלה בתנועה היא ערובה להצלחתם בפעולתם החדשה.

שבעה חברים מקבוצת „המכבי־הצעיר" בכפר ביל"ו עברו לעבור „ביערות הכרמל" שבעפסיה. שנים מהם כתור שוטרים מיוחדים.

אנו מציינים בשמחה שהח' היינברג משה מנדוב „ימסדה" (המכבי־הצעיר חיפה) נכנס לעבוד בתור מלמ"מתלמד על האניה „ריכארד ביריכארדס" מחברת „עתיד". כן ירבו חלוצי הים מתוך שורותינו.

כרוניקה אספורטיבית

בארץ

ספורט הגים

ו.

פתיחת עונת השחיה בחיפה.

„המכבי" חיפה — „דלחי" 2:3 (2:1).

את עונת השחיה פתחה אגודת המכבי בחיפה בסוף מאי ע"י סדור התחרויות מעניינות בכדור מים, נגד קבוצות מלחים מחצי העונן בחיפה. בדרך כלל מורגשת השנה עירנות מיוחדת במחלקה. חברים חדשים נוספים מיום ליום, ועוד מתחחלת העונה מונה המחלקה 100 חברים פעילים. האמונים מתנחלים ע"י מאמנים אחראים בראשותו של הח' וינגר.

ב־ 6.6.36 נערכה החחרות בכדור מים בין קבוצת המכבי וסלחי האניה „דלחי", בהחחרות זו היה מורגש חסרונם של שחקנים אחרים מקבוצת המכבי הקודמת. את מקומם מלאו חברים צעירים מהמכבי הצעיר.

לשריקת השופט מר וינגר יוצאות שתי הקבוצות להתקפה, ועוד ברגעים הראשונים מסכן פלש את שער הירוק ללא חוצאות ממשיות. המנין אלום מצליח מרי פעם כפעם להחזיר בזריזות את התקפות המלחים המסכנות לעתים קרובות את שערם, אך גם המנינים מקבוצת „דלחי" מחזירים התקפה, ומצליחים להעביר את השער הראשון לטובתם. המשחק נראה יותר ער, והמלחים מנצלים עוד שער. בקבוצת המכבים הורגשה התעוררות, ויש לציין לטובה את העברת ארצי לשורת החלוצים, שבמשחקו המכני מצליחים מדי פעם לסכן את שער האויב, וע"י מכת עונשים מעביר פלש את השער הראשון לטובת המכבי. חצי הזמן הראשון נגמר בתוצאות 2־1 לטובת „דלחי".

בחצי השני של המשחק מראים המכבים פעילות רבה בהתקפותיהם. זמן רב היתה ידם על העליונה. לעתים קרובות קולעים בשער מכות ללא חוצאות, ולאחר התקפה קשה מצליח פלש להעביר את השער השני. ברגעים האחרונים מצליח מחמן לתקבר את השער השלישי, ומכריע את התוצאות לצד המכבי.

הפעם לא הצטיינה קבוצת המכבי ביותר. מורגש שרק עתה מתחילה הקבוצה את אמונית מחדש. מכן חברות יש לציין את משחקם של ארצי ואלום שמלאו את תפקידם

כראוי, ואת משחקו של חבר המכבי הצעיר נחמן.

מכון קבוצת המלחים יש ליציין באופן מיוחד את משחקו של השוער שעמד על הגובה במשך כל זמן ההתחרות וכיכ שני המגנים.

הא׳ ויגלר נהל ושפט את המשחק בסדר גמור.

א. נחמני

2.

בשבת 20/6 התקיימו בחיפה שני משחקים בכדור־סיס.

„הצברים (הצברס)״ הצעירים, קבוצת נער של מכבי חיפה נגד חיילים בריטיים מלוד 8:0 לטובת המכבים. מכבי חיפה (קבוצה ראשונה) Cheshire Reg. 6:2 לטובת המכבים.

הרכב של הקבוצה (מכבי):

בן־צבי, לוס, מוזר, ארצי, גרוסמן, פלש, מרד, — זרקו את השערים: פלש (5) ארצי (1).

קבוצת הנער:

י. ביגר, גולדנברג, בינה, נ. ביגר, סוחצקי, ריסין, ס. פיינגנבוים.

קהל של 4000 (!!) איש בא להסתכל במשחקים האלה, והתלהב מהמשחק היפה של המכבים. ביום החמישי המשיכו המכבים את שורות המשחקים עם הקבוצות האנגליות.

מכבי חיפה (קבוצה א) נגד קבוצת אנית המלחמה „Ajex״ 8:0 לטובת המכבים,

השערים: פלש (3) גרוסמן (2) ריסין (2) נ. ביגר (1).

ההרכב: בן־צבי, מרד, בינה, גרוסמן, נ. ביגר, פלש, ריסין. גם השבת יתקיימו שני משחקי כדור־טיס בכת נגלים.

שיא ארצי חדש בשחיה:

טין־שמש (מכבי־חיפה) שחה 200 מטר חפשי בזמן 2:40,1 שיא ארצי חדש.

במכבי העולמי

למצב הספורט העברי באוסטריה

(מאת סופרנו המיוחד)

ברוב סעיפי הספורט, שאותם מטפחים כתוך מסגרת גליל „המכבי״, מסבירה התחלת העונה הרבה והיא מעוררת תקווה להצלחה.

בשורה ראשונה יש להזכיר כאן את האתלטים הקלים של „הכח״, שהשיגו כבר וכבה תוצאות הראויות לחירשם: הנבחרים זכו בתחרויות הכבורה לרבנאות טיר בשלשה מקומות ראשונים, הלא הם: קלב ברוצה 100 ו־400 מטר ואלבוגן ברוצת 1500 מטר. בתחרויות המחודשות על הרבנאות נצח מיזר ה„כשרוני״ ברוצת 1500 מטר בזמן הטוב של 4:09,2 כלידי הצליח להכות ברוצת 1500 מטר את פישר — רבן אוסטריה, וזכה בזנרב ובפרסבורג ברוצות חשובות. בפרסבורג עלה כידי „הכח״ לנצח בפלחכת קלובים כנגד „המכבי״, וכה הופיע בפורמה טוב אלפרד קוינג, שרץ בלי כל קונקורנציה 200 מטר ב־22,08 ו־400 מטר ב־51,02. במרוצי השליחים נצחו השנה קבוצות הנוער, בעיקר חברי „הכח״, וכהם בלטו פויער וקרל קוינג כרצי אוסטריה הטובים ביותר על מרחקים בינוניים. קבוצת הנבחרת קבלה תגבורת ע״י כניסתה של גרדה גוטליב, הידועה כאתלטאית קלה וכשחיינית טובה עוד מזמן המכביה בארץ ישראל. במפעלים האחרונים יכלו חברות „הכח״, ביחוד נקטה גוטן, לנצח את הרבנאיות האוסטריות בתחרויות. הריצה השונות, שבהן השיגה גוטליב מקומות טובים. היא נצחה את הרבנאיות האוסטריות גם בקפיצות. הזרות לשתי הרצות הטובות הנזכרות מחווה „הכח״ המתחרה הרביני ביותר לרבן W. A. C.

בספורט המקוקי עומד „הכח״, שנחלש כמדה רבה ע״י נסיעת שחקנים רבים לארץ ישראל, במקום הרביעי בהתחרויות על רבנאות וינה, כרם בהתחרויות על הנבוי נכנס לגמר, וע״י כן רשאי הוא להשתתף בהתחרויות על רבנאות המדינה. ביטים האחרונים עלה בידי הקבוצה לנחל נצחון חשוב על יריבו הישן W. A. C. ביחוד משמחת העובדה, כי השנה קייטות, מלבד הקבוצה הראשונה וקבוצת המלואים ומלבד קבוצת „הכלת לבן״, גם שתי קבוצות נוער מלאות וקבוצת נבחרת אחת.

השחיינים עומדים על הגובה, כו הם עמדו זה שנים רבות. ביחוד נודעו לתהלה הנבחרת של „הכח״ שזכו בשאים אוסטרים, שהם בעת וכעונה שאים של „המכבי העולמי. יהודית רויטש עברה בשחיית 100 מטר „קראול״ יחד עם יריבתה וגנר (E. W. A. C.) בזמן של 1:13 (רקורד אוסטרי) ועברה את הרקורד בשחיית 200 מטר בזמן של 2:45,4. בשחיית־שליחות בהרכב: הדי ורטהיימר, לוציה גולדנר ויהודית רויטש הגיעו בזמן בעל ערך בין־לאומי של 4:10,2. לוציה גולדנר השיגה בשחיית 100 מטר גב בזמן של 1:26,1 ובשחיית 400 מטר בזמן של 6:46,4 שיאים של „המכבי העולמי, המתקרבים כמדה רבה לשיאים האוסטרים. אצל הנבחרים הצטינו ביחוד ואנו ששחתה 400 מטר בזמן של 5:24,8 ו־200 מטר בזמן של 2:30 וקולקה — נער בן 15 — ששחה 100 מטר ב־1:05 ו־200 מטר ב־2:29. אצל הנבחרות יש עוד להזכיר את רות לנגר

שחינית ה־Alround בת החמש עשרה, ששחתה לפני זמן קצר 100 מטר „קראולי" בזמן טוב יותר מ־1:15. כרם תפארתו של קלוב השחיינים „הכח" היא קבוצת הנוער (שאליה שיכים השחיינים והשחיניות הטובים ביותר של האגודה), שתשתתף בספר של חמשים עד ששים איש בהתחרויות על רבנאות הנוער באוסטריה שתתקיימנה בגסונדן. ובכיון שה„תוחמים" שלנו: יהודית דויטש, רות לגנר, אנטריה פיק, קורט קולקה וכו' ראשאים לפי גילם הצעיר להשתתף בהתחרויות אלו, יש לקוות כי נגנצח אצל הנבחרות ברבנאות האגודות. אצל הנבחרים יהיה הסרחף בינינו ובין E. W. A. S. C.—הפועל בסיוע מקורות אחרים לגמרי — קטן עד מאד.

גם הסתאבקים יכולים להראות על הישגים נאים להכח בסברה התחרות הערים וינה—בולונה. בקבוצה נמצאו שלשה מחברי הכח שיצאו כמנצחים, וסייעו בסדה לא מעטה לכך שוינה תנצח נצחון ניכר על ירוכחה. הודות לכך החזיקה הקבוצה היהודית לאיטליה והקבוצה הטפלת עתה בסבוב הזה.

ולבסוף נזכיר את שחקני טנים השולחן שזכו ברבנאות האגודות של וינה, וכשתוצאה מכך היו צריכים להלחם עם האגודה הטובה ביותר בפרובינציה על רבנאות הסדינה, ובמשחק שהתקיים בגסונדן יצא הכח בנצחון מוחלט.

ו. רוזנפלד

שני משחקים סגסיניים של „הכח" וינה.

„הכח" נשאר בליגה א'.

זה שנים אחדות שמקום קבוצת כדור־הרגל „הכח", (שחיתה פעם אחת מן המפורסמות ביותר בעולם הספורט) בשורה האחרונה של הליגה האוסטרית, ואירע אפילו שמצבו של „הכח" היה גם מסוכן בסדה מה, אבל עוד טרם קרה שמצבה יהיה כה נואש כהשתא.

שני משחקים לפני חזם ההתחרויות הליגה עבר „הכח" במקום האחרון (!), אחרי אגודה פופולרית אחרת, W. A. C. שהיא ע"י „הכח" (המתעסקת במקצועות ספורט רבים), הגדולה ביותר באוסטריה. נשארו עוד ל„הכח" שני משחקים נגד נֶקר ואַדמירה. לעומת זאת נסרה W. A. C. את משחקיה, כך שתשגת נקודה אחת היתה מצילה את „הכח". אולם התקוות לכך היו חלשות למדי. נגד נקר היו צריכים לשחק על מגרשם הם ברובע מיידלינג, במקום שידעו מראש שהסביבה והקהל האנטישמי לא ימודדו ביותר את „הכח". ומהמשחק האחרון נגד אדמירה, בודאי שאי־אפשר היה לצפות — ובצדק — לגדולות. הן סוף סוף אדמירה הנה רבן אוסטריה שהפסידה במשך כל משחקי הליגה רק פעם אחת. — והפעם היחידה היתה דוקא נגד W. A. C. חברה של „הכח" לצער ולסכנה ואולי היה זה סימן מעודד.

עברו שני המשחקים האלה, ומלחמת הקיום של הקבוצה העבריות המפורסמה. נגמרה בהצלחה. לא נקודה אחת עלה בידה להשיג, כי אם שלש. הם נמרו בתיקו כנגד נקר (1:1) ונצחו את אדמירה, רבן אוסטריה (3:2).

קשה להסביר לאנשים שאינם סכירים את האווירה האנטישמית המוגברת בימים האלה באוסטריה, עד כמה יש לתעריך את סלחמת הגבורה של הקבוצה העברית באווירה כזאת דוקא. רוצים אנו להביא כאן רק שורות מספר שכתב ה„ספורט־טגבלט" הוינאי כהערכה על מצב־הרוח ששרר על מגרש נקר וקר בזמן המשחק: „לצערנו עלינו להגיד שמשחק הכח־ וקר עבר מתוך אווירה נוראה של שנאה ממש. היינו עדים לדברים שאין להם שום נגיעה לספורט ועשויים היו רק לכסות את הנאת הספורט. קבוצת „הכח" נתקבלה בזמן הופעתה על המגרש ע"י חלק גדול של הקהל בצפצופים וגדופים, והתפרצויות כאלו חזרו ונשנו כמה פעמים במשך מחלך המשחק. על כל פנים אפשר להגיד שאין אנו זכרים אם נעיך כבר פעם משחק בוינה באווירה מסוערת כזאת. אנו רוצים גם להגיד שבכר מזמן לא ראינו משחק כל כך מתוח במובן ספורטיבי, כמו המשחק הזה, שצריך היה להכריע בדבר כל כך חשוב, אם להשאר בליגה הראשונה או לצאת אותה. זה היה קרב אכזרי, ששום איש בעל טעם לא יראה לראותו פעם שניה".

משורות אלו אפשר לשער את גבורתה ואומץ לבה של קבוצת „הכח", שגם בסביבה כזאת עמדה על נפשה והגנה על כבוד הספורט העברי. אם נביא עוד בחשבון שהעתון, שבדרך כלל אינו מאהד ביותר את הקבוצה העברית, כותב להלן שבמשך כל המשחק צעקה מקהלת ילדים מאחורי השער של „הכח": לליגה השניה עם „הכח", וכמה פעמים נאלצו להפסיק את המשחק, מפני שזרקו אבנים על שוער „הכח", — אם נביא את כל זה בחשבון אז נבין כראוי לסה התכון כותב הרשימה בעתון הספורט הנדון.

ולא זאת בלבד שלאחר חשבת הנקודה הזאת ניצלה „הכח" מלרדת לליגה ב', אלא גם שבמשחקה האחרון עם רבן אוסטריה „אדמירה" הוכיחה את הפורמה הטובה שלה, ושחיא באמת ראויה להשאר בליגה א'. אחרי משחק נאה ויפה נצחה את יריבה המפורסם ב־3:2, תוצאות שכאמת הלבו את ההלך המשחק. אכן היתה זאת פרידה יפה בעונה הזאת, ואנו תקוה שגם בשנה הבאה תחזיק „הכח" יפה־יפה בעמר במשחקי הליגה.

תנועת הספורט הלאומית בארץ שולחת בזה את ברכותיה לקבוצה העברית בוינה, שהוסיפה כבוד לתנועתנו.

אתלטיקה־קלה.

הצלחה גדולה של „הכח" וינה בהתחרות הנשים בא"ש:

קפיצה לגבה: 1) גופליב (הכח) — 1,40; 2) נובק — 1,40; 3) נובופיב — 1,40.

בזה נצחה גופליב, שרק לפני זמן קצר עברה להכח, את בעלת השיא האוסטרי.

קפיצה למרחק מהמקום—נצחון שני לגופליב. 1) גופליב 2.48; 2) נובק 2.31; 3) סחסר 2.29.

ריצת 100 מטר: 1) נוזכן (הכח) 13.3; 2) קולבק; 3) מחסר. הפתעה גדולה. נוזכן מנצחת בפעם הראשונה את רכנאית אוסטריה. באותה התחרות היו גם חברה מקבוצות נער, ושברובם נצחו חברי „הכח".

הכח (וינה) מנצחת את מכבי (ברסיסלבה) 5-58 :52-5.

התוצאות החשובות ביותר הן:

100 מטר: 1) פרבר (הכח)—11.4.

800 מטר: קייזר (הכח)—2:01.7.

קפיצה למרחק: קומנק (בטה)—7.16(!).

קפיצה למרחק (נברות): גופליב (הכח)—5.10(!).

400 מטר: קוני (הכח)—51.2.

1500 מטר: בלודי (הכח)—4:11.

4×100 הכח: 45.4.

ברוד־מים.

„הכח" עולה שוב בכדורמים:

בשני המשחקים הראשונים של עונת הקיץ נצחה „הכח" על נקלה את מתנגדיה הטובים.

הכח — C. W. A. S. E. 5:0.

הכח—„Schwarz-Rot" 9:3.

הספורטים הספורטיביים של העתונות הוינאית מדגישים שכראה מצאה סוף סוף הקבוצה הצעירה את הכח את עצמה והם מנבאים לקבוצה עתיד מזהיר. ביחוד הצעיון בשני המשחקים האלה וגו — חידוש לנו עוד טיבו המכבייה.

שחיה.

מכנים מצטיינים בשחיה דרך נהר מודניו.

בפרג התקיימה ההתחרות הספורטיבית, הנערכת מדי שנה בשנה.

התוצאות:

1) ווינדרי (ספרטה) 43:1; 2) כרן (הגבור); 3) בק (הגבור).

אָרָגָם עזב את „הגבור" פרג ונכנס ל„ברכוכבא" ברסיסלבה.

שהין החוח הטוב כיותר של ציבות שהשיג את המקום השני במכביה השנית עזב את אגודתו „הגבור" בפרג, אבל נשאר נאמן לתנועת המכבי ולספורט העברי. גם בברסיסלבה הצטרף לשורות האגודה המסונפת ל„המכבי".

פינג־פונג.

„הכח" רבן מדינה אוסטריה.

לפי הסדר ברבאות לקבוצות של אוסטריה צריכים להפגש חסיד רבן וינה ורבן המחוזות האוסטריים, ולהתחרות לשם תואר רבן המדינה. הפעם נפגש „הכח" בתור רבן וינה עם הספורט־קלוב נמונדן, רבן אוסטריה העליונה, בנמונדן. ההתחרות נסתיימה בתוצאות 8:1 לטובת „הכח".

חזוק

„הכח" מצמח את קבוצת ולנציה (ספרד) 2:3.

בוינה התקיימה ההתחרות בין־לאומית גדולה בהוקי בין קבוצת „הכח" ובין אחת הקבוצות הטובות ביותר מספרד H. C. VALENCIA שנסתיימה בנצחון „הכח", אחרי שבמחצית הזמן הראשונה היה עוד יחס השערים לטובת הספרדים 2:1.

הנמר של הגבעה האוסטרי: „הכח" — וריינ. ווינ. 1:1.

התוצאה הזו הנה הצלחה גדולה של הכח, שהיא הקבוצה הראשונה שמצליחה לעצור את דרך הווינגיים. יש לציין, כי לקוגלי חוקת תבניע האוסרת על נתיני חוץ להשתתף בהתחרויות—ובקבוצת הכח ישנם שלשה נתונים זרים—נאלצה זו לשחק במשחקה שלשה מקבוצת הטולואים.

סיוף.

יהודים מצטיינים בהתחרות בדוגה:

בליגין (אוסטריה) התקיימה התחרות בין־לאומית בסיוף שהשתתפו בה שובי הספינים של אוסטריה, איטליה, ואשלייה.

כדקר נצח ברנבון (צ'כיה). גם את המקום השני השיג יהודי צ'כי רויס. השלישי היה יבר (אוסטריה).

בעולם הספורט

שיאים עולמיים

זוקר יש שובר את השיא של נורמי.

בהתחרות בגוד־יורק הצליח האמריקני ר. לש לשבור את השיא שתעמיד נורמי על מרחק של שני מילים בשנת 1931. השיא החדש 8:53,3 זמן של נורמי 8:58,6.

בגרמניה

השיגה הגבי מאור מייר שיא עולמי חדש בזריקת דיסקוס. השיא החדש 47.99 (!!)

שיא אירופה חדש

האוסטרית נוסה זוקה את הכידון למרחק של 44.94.

שיאים חדשים באמריקה:

ריצה 400 מטר — ליצה: 48.2; זריקת דיסקוס — אוברוזר 48.11; קפיצה למרחק — מסמי 7.42.

שיא עולמי חדש בהרמת משקלות:

היהודי האוסטרי שוין הצליח להעמיד בבודפשט שיא עולמי חדש בהרמת שתי ידיים. הוא הרים משקל של 110 קג.

שיא גרמני חדש

וולקה הרף את הכדור למרחק של 16.54 מטר.

שיא אנגלי חדש

צבלם נצח בשוטגרט בריצת 10.000 מטר בזמן של 30:56.2 (שיא חדש!).

תוצאות נגדות בהתחרויות הבחירה בטוקיו

100 מטר: יוזיזוקה 10.6.

400 מטר: קוֹבָּטָה—49.7.

110 משוכות: מוֹרָקָמִי—14.7(!)

800 מטר: טוֹמִיָה—1:56.

כידון: נָגאוֹ—63.4

קפיצה למרחק: טוֹוִיאָמָה—7.13.

קפיצה במוט: אויה—4.20(!!).

5000 מטר: מוריקוזו—14:41.4(!).

שיא הולנדי חדש

די ברוין זרק את הדיסקוס למרחק של 48.9 מטר.

יסי אוונס יודע את הכל

בהתחרות גדולה בקולומבוס נצח יסי כארבעה מקצועות. ואלו הם:

100 ירד—9.5; 220 ירד—21.1; 220 ירד משוכות—23.5; קפיצה למרחק—7.80.

היפני אינה מתשרב לשיא העולמי

בטוקיו קפץ אויה במרום 4.34, (4 סנטימטר פחות מהשיא העולמי של נרבר).

שיאים אדציים בקפיצה לגובה לגברות

השוויצית פרנשטרום קפצה 1.55, והצרפתית ניקולס 1.53.

שנים קופצים לגובה של 2.03 מטר.

בהתחרות בקולומבוס קפצו הכושי וַלְקר וקריסון לגובה של 2.03 (!!). באותו התחרויות נצח האינדיאני דון לַש את רבן אמריקה וַנְצֶלָה ברוצה מיל בזמן 4:10.8.

תוצאות נדהרות של התחרות־בחירה לקראת האולימפיאדה באמריקה

100	מטר	דריסר	10.6
200	"	לוולל	21 !
400	"	פושש	47.6 !!
800	"	כוש	1:53.6
2000	"	גריגהם	14:55,1
110	משוכות	קוויסטריק	14.3
קפיצה לגבה		יוינסון	1.95
קפיצה למרחק		קלרק	7.50
קפיצה במוט		רנר	4.11
קפיצה משולשת		כון	14.56
הדיסק כדור־ברזל		דון	15.18
זריקת דיסקוס		דון	52.25 !! שיא עולמי חדש.

תוצאות מציינות באמסטרדם

100 ריצה; 1) אוֹנְרֶם 10.4; 2) וַן בּוֹרן 10.5; 3) חִיי 10.5.

200 מטר: 1) דֶיי 21,6; 2) בן כוֹרן 21,6; 3) בְּרֶנֶר 22.

ציכוח מנצחת את יוגוסלביה 71:97.

מהתוצאות יש לציין. זריקת כידון: קליין (ציכוח) 62.22.

קפיצה במוט: קלסק (ציכוח) 4.02. קפיצה למרחק: הופמן (ציכוח) 7.26.

בבודפשט

התוצאות הטובות ביותר של ההתחרות שהתקיימה בהשתתפות אתלטים מאשלה:

800	מטר	מַסְשׁוּרוּ	(הונגריה) 1:55.2
3000	"	שלוינוי	" 8:48,2
100	"	שור	" 10,6
קפיצה למרחק		קַלְרוֹנוּ	(איטליה) 7.41
1500	מטר	קַקְלִי	" 3:50,6
400	"	קוֹבָּץ	(הונגריה) 48.2 !!

בגרמניה

קַסְן לוגג למרחק 7.81 !!

שדרה:

שיא עולמי חדש.

בהתחרות בקוֹפֶנְהָגֶן הצליחה הדנית הצעירה בת 15 הֶנֶר להעמיד שיא עולמי חדש בשחיה חפשית על 500 מטר. הזמן החדש 6:45,7 (!!). בעלת השיא הקודם היתה ההולנדית הפפורסמה פֶן אוֹדֶן וזמנה 6:48,4.

הרכב הקבוצה ההונגרית במשחקים האולימפיים:

100	מטר חפשי	:	ציק נֶמֶש.
400	" "	:	לְנְדְיֶל, גְרוּף.
1500	" "	:	לנדיל
200	" חזה	:	ציק, בְּרוּצִי.
100	" גב	:	גוֹמְבּוֹש
4×200	"	:	ציק, נמש, לנדיל, גריף.
קפיצות		:	נַיְרָה.

ההונגרי מגיע מעמיד שיא חדש.

בגניאה שבאיטליה הופיעה קבוצה נבחרת מהונגריה על הסטרס. בהתחרות הזאת נצח לנדיל במרחק של 400 מטר חפשי בזמן הנהדר של 4:56,8. הזמן שיא הונגרי חדש. — באותה התחרות עבר ציק את ה־100 מטר ב־58.5.

ההולנדיות בפורמה.

באמסטרדם עברה פן אודן בשחיה 100 מטר בזמן של 1:06.2.

ומסטנברוק בשחיה גב 100 מטר ב־1:17.4 !!

שחיה

ההולנדיות משתות שיח עולמי חדש

במשחה שליחים 4×100 בהרכב פֶּסֶנְבְּרוּק, וַנְגֶר וַן אודן. הזמן 4:32.8, א. זמן מפוצע של 1:08.2 (!!) לכל אחת.

סיור אירופי של נבחרת הונגריה בכדור מים

הקבוצה ההונגרית עשתה סיור באירופה הדרומית בתור הכנת הקבוצה לאולימפיאדה. הצלחה נמורה היתה לה בנסיעה זו. שחקני הקבוצה נצחו במֶילַנוּ 7:0, בספרד 6:1, בבילגנה 11:0 ובטריאסט 10:0.

הונגריה נצחה בברצלונה את ספרגיה 6:1, בלי התאמצות יתרה.

גם בהתחרויות השחיה נצחו ההונגרים בכל המקצועות.

100 מטר חזה: ציק 1:11.8 !! שיא הונגרי חדש.

400 מטר חפשי: 1) גרויף 4:55.3 2) לנדיל.

100 מטר חפשי: ציק 57.8.

כדור מים

קבוצת כדור־מים של אמריקה תופיע באירופה

ותשחק את משחקה הראשון בלונדון ב־21 ביולי בערך. משם תסע לפריז וב־27.7 תופיע בבודפשט ב־בירת כדור־המים". נחמה ונראה אם האמריקנים, שמהירותם היפה מאפשרת להם למלא תפקיד בספורט הזה, אלא שתמיד הראו חוסר טכניקה. התקדמו סוף־סוף במשחק הזה גם במובן הטכני.

כדורגל

החוזק המשחקים על גבע אירופה המרכזית (מֶיְרְקוֹפָה).

כל הקבוצות השוויצריות נצחו!

הסבוב הראשון היה מוקדש לאומן מיוחד של משחקים מוקדמים כידוע רצו להשתתף בפעם זו גם קבוצות משוויצריה. אבל הסדור היה כזה שהם לא נכנסו מיד לעצם משחקי הגביע. אלא

מאת המערכת והמנהלה

מפני סכרת שאינן תלויות בנו אין החוברות האחרונות מופיעות בזמן.

במדה לא מעטה חלה האשמה לאיחור הופעתן על ההברים עצמם. שאינם ממלאים את חובתם לעתונם ואינם דואגים כראוי להפצתו.

הברים! בידכם קיום כלי מכמאני!

דאגו להופעתו בזמנו!

של כל 4 הקבוצות משוצריה היה החילה להפגש עם אחת מקבוצות אוסטריה, הונגריה, איטליה. צ'כיה ורק אם הן תנצחנה את הקבוצות האלו תכנסנה לעצם המשחקים.

ההגרלה הביאה את „אוסטריה" הוינאית נגד „גֶרסהוֹפֶרס" מצירוך. התוצאות של שני המשחקים (כידוע יש לשחק את המשחקים האלה פעמים) היו: בוינה 1 : 3 לטובת אוסטריה. בצירוך 1 : 1. ולכן נפלה הקבוצה השוצרית, „פוכוס" מבודפסט שחקה עם „יונג־פֶלוֹבֶּס" צירוך. ונצחה גם במשחק השני בתוצאות 6 : 2. „יונג־פלובס" נפלה.

„צֶדְנִיצֶה" מברין (צ'כיה) נפגשה עם „לאון פסרט" ונצחה פעמים: 5 : 0 = 1 : 2. לאון אף היא יצאה איפוא

פ.פ. „שוֹרינו" נצחה את פ.ק. ברן 1 : 4. 1 : 7 ולכן נפלו כל הקבוצות השוצריות כבר בסבוב הראשון.

קבוצת „אוסטריה" בעלת הגביע האוסטרי.

במשחק הגמר של משחקי הגביע האוסטרי נפגשו שתי הקבוצות „אוסטריה" ו „וינה". המשחק נגמר בנצחונה הבטוח של „אוסטריה" 0 : 3. בזה זכתה „אוסטריה" בעם השישית בתאר מנצחת הגביע באוסטריה.

אימיה — אוסטריה 2:2

בעם השש"עשרה נפגשו שתי הקבוצות החזקות האלו באצטדיון ברומה. במשחק היו נוכחים מוסוליני, הנסיך שהמכרג, שליוה בכבודו ובעצמו את קבוצת האוסטרים לרומה. במחצית הזמן הראשונה היתה יד אוסטריה על העליונה ואחרי זה הסתערו האטליקים והשוו את התוצאות.

גביע הבלקן

רומניה זכתה בגביע הבלקן נצחה את בולגריה 2־1 : 4.

טניס

גביע דויס.

כל פורש הפנים עומד עכשיו בסימן המשחקים שמתנהלים עבור גביע דויס. עד עכשיו אין לציין השמעות מיוחדות. רוב המשחקים נגמרו בנצחון הפוריטים.

תוצאות המשחקים על הגביע:

צרפת נצחה את הולנד 4 : 1.

המשחקים עבר גביע דויס:

אוסטריה	—	פולניה 2 : 3
שוויצריה	—	דניה 0 : 5
גרמניה	—	הונגריה 0 : 5
ארלנדיה	—	שוויה 1 : 4
בלגיה	—	נורוגיה 2 : 3
יוגוסלביה	—	ציכיה 2 : 3

(הערה: הארצות הסמוסנות ראשונה הן הם נצחו).

קראת הגמר במשחקים על גביע — דויס:

אחרי שבמחזור האירופי נצחה גרמניה את אירלנד (0 : 5): ויוגוסלביה את אוסטריה (1 : 4) במשחקי הצ'יהנגמר, נכנסו לגמר של המחזור האירופי גרמניה ויוגוסלביה. כמעט שבמחזור האירופי נצחה גרמניה את אחיכ להפגש עם מנצח המחזור האמריקני, ואוסטרליה שנצחה כקרב דרמתי את ארצות הברית 2 : 3.

בסוף יפגש מנצח של ההתחרות בין אוסטרליה וגרמניה (ראו) עם מחזיק הגביע מאשתקד—אנגליה. יש הרבה סכויים לפי דעתנו השנה לאוסטרליה לקחת את הגביע מאנגליה, אחרי שפרו ירד בפורמה והאוסטרלים קרוסיוד וקוֹיסם עלו.

התאבקות

הונגריה מנצחת את אוסטריה 5 : 2.

יש לציין שאחד משני המשקלים שבו הצליחו האוסטרים היה משקל נוצה שבו ויצג את אוסטריה המכבי פיצגוס (תכח ווינה), שנצח בנקודות את מורי (הונגריה).

לפני ההתכת ההתחרויות הגדולות בוּקָרֶסט (אנגליה).

הארגון האנגלי לפנים קבע את שמונת ראשי הקבוצות ותם: פרי (אנגליה) נרגש (אוסטרליה) קוסם (וסטרליה) בורג (ארצות הברית) אוסטין (אנגליה), אליון (ארצות הברית) קרוסיוד (אוסטריה) קָרָם (גרמניה). מהרשימה הזאת מוכח שכל שתקני הפנים הפסודסטים, פטתחים בהתחרויות הנ"ל.

בוזכלין מנצחת הונגריה את אירלנד 10 : 16.

יהודה המכבי
שתה ייז ברמל

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד
למכשירי ספורט
ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובר־י ספר

חוקת הספורט - כרמל פורט

העורך האחראי: א. ילין — דפוס „אריה־ישראל", ירושלים

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דזנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קבוצת הוקיי ב"מכבי־יהודה"
רחובות

מברכת את חברת המסור

זיגר רוזנברג

לרגלי הולדת בנו

תחכיריו ותגדליהו ברוח המולדת

הן פולניה-ארץ-ישראל
שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

"פולוניה" "קושציושקו"
15000 טון 12000 טון
ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ
מחיפה-לפיראוס (48 שעות)
קושטא וקונסטנצה
הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'
יפו · חיפה · ירושלים · תל-אביב

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי התחיבה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"ל, לחצי שנה 180 מא"ל, לרבע שנה—90 מא"ל. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"ל, חצי עמוד—2 לא"ל, רבע עמוד—1 לא"ל
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַרושל"
באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„אארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„אארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב**.אארושל**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

7

ח' אייר תרצ"ו – 30 אפריל 1936

התכן:

בשער

מכביס, חזקו ואמצו — מרכז המכבי

מכוז־ — א. י.

לא „אלפיות", „ארץ ישראל" פס ארצנו – אלף יח.

ל„הארץ" שם: „ארץ ישראל — א. י.

ברוך בואכם! — א. י.

לבוא קנידסן לארץ

האיש קנודסן — צבי נשרי

קנודסן ופעולותיו — מ. מרם

ענד אמסן קנודסן — יהושע אלוף

מפגישותי עם קנודסן — חיים וויין

מדברי חברים על קנודסן — י. זיאל, שרה ליאון, י. חלוי

מפעלינו הספירטיביים

ההתחדרות על הרבאות הארצית — פ. פריד

הערות מן הצד — אושא קורץ

המכבי תל אביב בבירות — אליעזר מסלון

עד זא ומה הא — א. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר

כריזיקה ספירטיבית

תמונות

מהתחדרות על הרבאות הארצית בירושלים:

1. זלדמן — רבן א"י לריצת 5000 מטר.

2. פסי — רבן א"י לריצת 400 ו־800 מטר

3. חסן — רבן א"י לקפיצה במרחק ולקפיצה משולשת

מטיולי „המכבי הצעיר" חיפה בשמש

ק. א. קנודסן

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

מוזיאון סכני ע"ש פ"י
נרשם בתאריך March 1950
בקטלוג היסטוריה / ארכיון 43(2)

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני
כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת 7

שנה שביעית, ח' אייר, תרצ"ו — 30.4.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

בשער

מכבים! חזקו ואמצו!

בימים אלה, ימי מבחן קשה לישוב העברי, עמדתם גם אתם במבחן: בכל זמן ובכל מקום שנדרש היה צעיר עברי בעל נפש אמיצה ומשמעת לאומית — עמדתם אתם על משמר כבוד האומה, חיי הישוב ורכושו.

תקותנו חזקה שהחיים חוזרים למסלולם. ישוב נא גם כל אחד מכם לתפקידו ביצירה ובבנין, ואת אחינו שנפלו חלל נזכר לנצח יחד עם כל אלה הקדושים והטהורים, שנהרגו על קדוש שם האומה.

אבל ידעו נא משנאינו ומקטרגינו, כי באיומים ובמעשי אלמות לא יכריעו את ישראל סבא אשר חדש את נעוריו: צאצאי המכבים ובר־כוכבא, יורשי דורות של גבורים אשר ידעו למות על קדוש השם וכבוד האומה, לא יפחדו ולא ייראתו מפני המתנקשים בנפשם, וידוע ידעו להגן גם על זכותם למולדתם הישנה־החדשה.

ולנוער העברי: הימים האלה הראו כמה מאוחד עמנו — על כל שדרותיו ומפלגותיו — בעת צרה: יהיה נא הדבר לדוגמא גם לימי שלום, נסייע נא ל„שביתת הנשק" בפנים המחנה, נתמסר כלנו יחד — שכם אחד — להקמת המולדת, וזאת תהיה תשובתנו למתנקשים בנו.

לשלום וליצירה — קדימה!

מרכז המכבי ארץ־ישראל

נזכור...

לא במלים ולא בדבורים — — במעשה ובפעולה, בבנין ובעבודה נקדש את זכר קדושינו, שנפלו חלל על מזבח הקמת מולדתנו המחודשת בידי מרצחים מן המארב. שואפי דם ורודפי שוד וגזל פראים.

שומה עלינו לצלול לתהומם של הגורמים ולעומקן של המסבות לשפיכות דמם של קרבנותינו שנהרגו על קידוש שם עמם ומולדתם, ולהסיק את המסקנות. ו־לפעול. לפעול ושוב לפעול ברוחן, ולו גם תהיינה אלו מרחיקות לכת...

את מתינו הקדושים לא נקים מקבריהם. מחובתנו לדאוג — ועד לקצה — ששוב לא תהיה כל אפשרות — וכ"ו גם הקלה שבקלות — של הִשָּׁנות מאורעות מעין אלה שאירעו בימים האחרונים. ואם הפעם לא העיזו „הגבורים הלאומיים" לנסות את כחם בנקודות של ישוב יהודי מרוכז, כי זכרו את לקח תרפ"ט על עשרות־עשרות הרוגיהם אז, ואת כל „גבורתם" הראו הפעם רק בהתנפלם המונים־המונים

על יחידים־יחידים מחוסרי הגנה בנקודות של ישוב ערבי מרוכז — — הנה עלינו לדאג, כי גם בנקודות אלו שלהם לא יוכלו להבא לשפוך דם על נקלה מבלי ש־יבואו על שכרם, וכהוגן, ומיד...

לכוד ואחוד, בצור וחזוק — בכל המובנים ובכל ששחי עבודת תחיתנו שיש להם נגיעה כלשהי לגורמי המצב דרעגום — זהו הצו שנצטווינו ע"י הפיות האלמים של הנשמות דטהורות והקדושות.

פתיחת שערי ארצנו לרוחה ללא כל סיג והגבלה. אפשרות של התישבות בכל רחבי ארצנו על גבולותיה ההיסטוריים וכן, בשתי גדות הירדן!) — זו צריכה להיות דרישתנו הנמרצת ללא לאות. מבלי הרף, בהתמדה ובעקשנות כלפי חוץ: יצירת האפשרויות של קליטת המוני המוני העולים וכל הכרוך בהן: קרבנות חמריים. עבודה עברית במאה אחוז. תוצרת עברית וכו' וכו' — זו צריכה להיות דרישתנו כלפי פנים.

ונוסף על כל אלה — הגנה. עדי ראיה של ההתנפלויות הפראיות על אנשים ההולכים לתומם, ונפגעי המארעות שרק בדרך גם יצאו בשלום מהם — מי בעקבות קשים יותר ומי בקלים יותר — מעידים, כי בכמה וכמה מקרים יכלה המשטרה להציל את חיי המומתים שנקפדו בלא עתם ובדמי ימיהם. אלא שהשוטרים שנמצאו באותה שעה במקום ההמומות, אם משום שהיו חסרי אונים ואם מטעמים אחרים, לא עשו את אשר היה מחובתם לעשות... נדאג על כן לעצמנו. כל נפש מישראל יקרה לנו. ואין לומר נפש מישראל העובדת את עבודת הבנין בארץ.

זכור נזכור על כן, ועתה יותר מאשר תמיד: אם אין אני לי מי לי.

א. י.

לא אלה יוד — — ארץ־ישראל שם אראנו*)

זכתה ארץ ישראל למפעל תרבותי כביר, רב־ערך: שירות רדיו ארץ ישראלי.

ונודה: לא רק כאנשי תרבות בלבד שמחנו לקראת הקמת המפעל הזה אלא גם כעברים. שמחתנו היתה כפולה: הרי זו הפעם הראשונה שגלי הרדיו יעבירו לכל רחבי התבל את צלילי שפתנו שקמה לתחיה.

ואם עד כה "זכו" בעלי הרדיו משלנו לשמוע ערב־ערב, יום־יום את כל "שבעים הלשון" ובתוכן גם את הלשה העברית (מצרים) ורק לא את שפתנו אנו (ואם זכו" לשמוע אותה הרי זה היה „פעם ביובל" לאחר שהיו מתריעים על כך בקולי קולות ארבעים יום לפני „התקדש החג" הזה)—הנה מכאן ולהבא, ערב־ערב, תפרחנה האותיות העבריות ותנשאנה המלים העבריות על גלים "בלתי־נראים" של הרדיו הארץ ישראלי אל אזני כל; הנה עתה תופיע שפתנו לא כאורחת עניה העומדת בפתח ומבקשת רחמים שיתנו לה להשמיע את קולה. אלא כאזרח שוות־זכויות לשפות האחרות.

ומשום כך בירכו אלפי־אלפי פיות, בשם ובמלכות בהשמע המלים היקרות מפז. הנעימות, המתוקות — "ירושלים מדברת": שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. והרי העתונות יודעת גם לספר על דמעות שזלגו מן העינים באותו רגע היסטורי לשמע מלים אלו.

אבל — — "אל תשמח ישראל אלי גיל כעמים": קמה סערה בתוך צלוחית ארצנו. לשכנינו (קרי: למנהיגיהם) היה לצנינים השם "ארץ ישראל (הגלות. לדאבוננו, כ„ביאור" לשם "פלשתינה") וקמה הצעקה, ונשמעה הדרישה: אל יישמע ואל ייזכר השם הזה. והממשלה נענתה אחת ושתים לדרישה הזאת, ופקדה למחות את השם ארץ ישראל, ובמקום זה ישמיעו: "א"י" או "אלף־יוד". ולמחרת יום פתיחת הרדיו או כעבר יומים לא השמיעו עוד קריאותינו את השם "ארץ ישראל" אלא: אלף יוד — א"י.

ואנו נאמר: די!

עד כאן ולא יותר. כבר עצם הזיווג הזה, עצם צמד־חמד זה: "פלשתינה — ארץ ישראל" צרם את האוזן. שרט את הלב. אולם הלאה מכן, לא! בשום אופן לא!

לפקודה בלתי אנושית, בלתי תרבותית זו לא נסכים. ואם מוסדותינו הרשמיים, כדרכם, יראו גם הפעם לששש את הענין, ולא לנקוף אצבע לבישול הפקודה חסרת הטעם הזו — הבה נקומה ונעשה אנו את המעשה המוטל עלינו לעשות כעברים, כיהודים: כל עוד לא תבוטל הגזירה הזאת בל יענה אף עברי אחד להזמנת הנהלת דרדיו להשתתף בתכנית: התא זאת הרצאה, או הקראה, או נגינה וכו' וכו'; כל הפקידים העברים: הקריניות על מנהל המחלקה העברית ועל משתתפיה הקבועים צריכים להסתלק מתפקידם.

בביטול "ארץ ישראל" בתכנית הרדיו (השם ארץ ישראל לא יבוטל על אף רצון צוריריו ושונאינו) תוקעים חרב בגב אומתנו, ואנו, כמכבים, שומה עלינו לקום כאיש אחד ולהתנגד בכל מאדנו ונפשנו במגמה זו.

אל לנו לנוח ולשקוט כל עוד לא ייזכר שוב שם ארצנו: ארץ ישראל — זהו בעברית שם ארצנו כעבר. בהוה ובעתיד.

ולעורכי העתונים היומיים שלנו הרינו פונים: עשו אף

*) רשימה זו נתפרסמה בהוספה מיוחדת בלתי מחֻבֶּרֶת לחוברת הקודמת. אמרנו על כן להכניסה לגוף חוברת זו. (המערכת).

אתם מעשה. גולו את הרפש ביטול שם ארצנו מעלינו: מכאן ולהבא אל תעלימו בפקודות הרשמיות את השם ארץ ישראל. לא עוד א״י בסוגרים (א״י) אלא השם במלואו: ארץ ישראל.

ארץ ישראל — ולא א״י ולא אלף יוד.

אלף יוד (א״י)*)

*) ראשי תיבות של שם כותב הרשימה הזאת.

ל„הארץ" שם — ארץ ישראל

גל המחאות כנגד „אלף־יוד" ו„א״י" פעל פעולתו: הממשלה ביטלה את פקודתה האבסורדית, חסרת הטעם. ברם — כך מודיעה העתונות — לאחר שהושיבה את חכמי־יועצים. מצאו אלה מוצא מחוכם עד מאד: במקום פלשתינה (א״י) בכתב ובדיבור — „הארץ".

ואכן אין להכחיש: המצאה מחוכמת עד מאד. הן סוף סוף לא יוכלו לכנות את ההחלטה החדשה בשם „מחוסרת טעם" כמו שכנו את ההחלטה הקודמת. והן השם ה„ארץ" איננו עלול לצרום כה את האוזן ולפגוע בחוש השמיעה כמו „אלף יוד" או „א״י".

ובכל זאת: אין ה„ארץ" בן בלי שם חלילה. שם לה: ארץ ישראל. ואם כי, לכאורה, צריכים היינו לשמח על כך שאת ארצנו קוראים בשם „הארץ" בה׳־ידיעה. הרינו מוותרים בחפץ לב על המתנה „הנאה" הזאת. עלינו להחזירה לממשלתנו, ולא להרפות ממנה, ולא ליתן מנוחה לה ולאחוז בכל האמצעים החוקיים והכשרים כדי להחזיר את השם המקורי היסטורי ל„הארץ": ארץ ישראל.

ויש רק להתפלא, שהעתונות קיבלה בשתיקה את ההודעה הזאת ולא הגיבה עליה. ואם ביחס ל„אלף יוד" ול„א״י" שמענו על איזו פעולה שנעשתה מצד מוסדותינו הרשמיים — הסוכנות היהודית והועד הלאומי ליהודי ארץ ישראל — הנה לא שמענו עד כה מאומה על הצעדים שנעשו על ידם לביטול רוע הגזירה האחרונה הזאת.

אמנם ידענו כי הלבבות לא היו פנויים עד כה לרגלי המאורעות האחרונים. אך חלילה לנו להזניח גם את הענין „הצדדי" הזה. שם — זה לפעמים הכל. על שם, לשם שם, מקריב עם. מקריבים אנשים את חייהם.

לא שמענו עד כה שעם יוותר על שם ארצו. נקשיב נא לצלצול שם הארץ בפי כל איזה עם שיהיה — מה לא נשמע בו: מסירות הנפש, אהבה, הקרבה. והאומנם, על מדרגה כה שפלה יעמידונו, שניהפך לבני־ארץ־בלי־שם?

ובשעה שנגיש את תעודותינו הרשמיות לאיזה שלטון שיהיה נצטרך לכבוש את פנינו בקרקע. כי בני ארץ־בלי־שם הננו?

לא. ואם אין מי שיקח את הענין בידו. ניקחנו אנו — הסתדרות „המכבי" — בידינו.

ברובים הבאים

בדפים הבאים מספרים לנו חברינו על איישיהן הנפלאה של אורחנו הנעלה — ק א. קנודסן. מתוך דבריהם מתברר, כי את אשר הושג בארץ על שדה החנוך הגופני — משלו הוא. הוא. אשר הורם תורת ההתעמלות הלכה למעשה, הוא אשר עודדם והמריצם לעבודת התחיה הגופנית של עמנו בארצנו. כאב דאג להם בחיותם בנכר, כמדריך טיפל בהם בשובם לארץ. בעמדו עמהם במגע ומשא תמידי, ובשלחו אליהם ממרחקים את הוראותיו ועצותיו.

ובקורו זה — הראשון בארץ — של ידיד מפעלנו איננו לשם תענוג והנאה. לא לשם טיול הסריח הישיש המכובד (בן שבעים ושתים הוא כיום) את עצמו ועלה לארץ, אלא מטרה מדעית הציג לפניו: לבדוק את גבות תלמידינו, ולהשוות אח״כ את התוצאות כאן אל תוצאות בדיקותיו בארצות אחרות.

בהזדמנות עבודתו המדעית יעמוד בודאי „המפקח" קנודסן על מצב תרבות הגוף בארץ. ביחוד בבתי הספר, ויעיר את הערותיו שתוכלנה בלי ספק להביא תועלת רבה להתפתחות הגופנית של ילדי עתידנו, אם רק מנהלי עבודתנו החנוכית בארץ יפנו את תשומת לבם לזן ויקיימון. הבה נקוה, שגורלן של הערות המומחה להתעמלות יהיה טוב יותר מגורל דרישותיהם של מורינו ומחנכינו בהזדמנויות שונות, והעומדים בראש החנוך בארץ דאוג ידאגו לתקן לפחות את אשר עיוותו עד עתה.

לרגלי המאורעות העגומים לא יכלנו לדאבוננו לקבל את פני אורחנו כראוי לו. אך ידע כי רבים־רבים הם רחשי התודה, וההבה וההוקרה שאנו רוחשים לו. ותמיד־תמיד נזכור את אשר עשה ופעל — אם גם בדרך אמצעית — לטובת החנוך הגופני בארץ.

■

יחד עם הוורת החשוב בא אלינו חברנו בנימין סלור.

לא כאורח נקבל את פניו אלא כתושב וכאזרח בארץ.

בהזדמנות אחרת — בענין משלוח הסלגרמות בכתב העברי — ראינו את אשר פעל היחיד „המשוגע לדבר אחד". אמנם עוד טרם השיג את מבוקשו במילואו. אולם הוא בדרך הגשמתו: למחצה כבר נתמלא. כאן תקה הסתדרות את האיניציאטיבה בידה: אל דמי לנו עד אשר נגול את החרפה שזרים רוצים להעטותה על ארצנו, ארץ מולדתנו.

„ארץ ישראל" — זה שם ארצנו על אף הכל ולמרות הכל.

א. י.

(המשך בעמוד 19)

לבוא קנודסן לארץ

צבי נשרי \ האיש קנודסן

סוף סוף עלה בידו למלא את שאיפתו העזה מזה שנים רבות לבקר בא"י, ואנו, תלמידיו המרובים בא"י, זכינו לקבל את פניו על אדמתנו. וחרד הלב: האם יעלה בידינו, עם כל רצוננו הטוב, להחזיר לו במדה הדרושה טובה תחת הטובות הרבות שעשה עמנו, עם כל אחד ואחד מאתנו באפן פרטי ועם תנועתנו לטובת התחיה הגופנית של עמנו, המחדש את חייו בארצו־מולדתו, באופן כללי? אחת יָדַע: רצוננו כביר לעשות כל אשר ביכלתנו כדי להנעים לו ימי שבתו אתנו, לאפשר לו לראות את הארץ בכל הדרה ואת החיים המפכים בה לכל גלוייה ולעזר לו להשיג את המטרה המדעית של נסיעתו והיא: לבדוק ולחקור את מצב הגבים של ילדי הארץ ולהשוות את התוצאות עם אלו שהשיג בחקירותיו בארצות אירופה הצפונית והמרכזית. האינספקטור סבור, שתחת שמש הדרום, תנאי ההתפתחות הגופנית של הילדים טובים יותר. נקוה שסברתו זו תתאמת ע"י בדיקותיו.

לקראת החלטתו להקדיש את רוב ימי שהותו בארץ לעבודתו המדעית הזאת הננו שמחים משנה שמחה. אם נהגינו עד עכשיו מפרי עבודתו המדעית בארץ, שתנאיה הם שונים בהרבה מתנאי ארצנו, הרי עבודתו זו הפעם נוגעת באפן ישר לעבודתנו על שדה החנוך הגופני של בני עמנו ותעזר לנו לכוון את פעולותינו בפרט זה על יסוד מדעי איתן. ואולי גם תשפיעה מסקנותיו על מוסדותינו המוסמכים כהפנות תשומת לבם למצב החנוך הגופני בבתי הספר שלנו ולעשות צעדים ממשיים לתקונו.

את הזכרונות הבאים [1] הנני מעלה לא רק כדי שיראה האינספקטור, שאין אנו כפויי טובה וזוכרים את כל אשר עשה בשבילנו ואשר עמל וטרח למעננו, כי אם כדי שיקראום חברינו „המכבים" ויחר אוהדי החנוך הגופני וידעו בהפגשם עם אורחנו הנכבד לקבל את פניו בכבוד ובחבה. שלהם הוא ראוי. ויבינו את רגשי ההערצה המפעמים בלבנו אנו, תלמידיו — ידידיו. ■

בשנת 1911 נסעתי בפעם השניה לאירופה על מנת להוסיף להשתלם בהתעמלות. תכניתי היתה — בקור קצר בשוויצריה, ששם למדתי את המקצוע בשנת 1908, ישיבה ארוכה יותר בשוודיה לשם למוד הטיפה השוודית במקורה ולבסוף, בדרכי חזרה לארץ ישראל, חקירת השנויים שנתהוו במקצוע החנוך הגופני בגרמניה (כמו כן ביקור בתערוכה היגיאנית, שסודרה בשנה ההיא בדרזדן).

בשויצריה התודעתי למורה גימנסאי להתעמלות, שביקר בדניה והשתתף בשעורי השתלמות למורי התעמלות. הוא ספר לי בשבחה של ההתעמלות הדנית (השוודית־המתוקנת לפי דבריו) ויעץ לי לפנות כגימנסטיק־אינספקטור ק. א. קנודסן בקופנהגן, ולבקש ממני רשות להשתתף בשעורים הנ"ל הנערכים מדי שנה בשנה בחדשי החופש.

כתבתי למר קנודסן ע"ד מבוקשי וכעבור ימים מספר קבלתי תשובה, כי ישמח מאד לעזור לי ועל ידי כך להכנסת ההתעמלות הרצינאלית לארץ הקדושה, לארץ ישראל. הוא יעצני לפנות בבקשה למיניסטריון לעניני החנוך בדניה והוא — האינספקטור — ישתדל שבקשתי תינתן לי.

עשיתי כדבריו. מהמיניסטריון נתקבלה מיד תשובה חיובית. וכפי שנודע לי אח"כ היה הדבר תלוי בעקר בחוות דעתו של האינספקטור. מר קנודסן בקשני להודיע לו ע"ד יום בואי לקופנהגן, יעץ לי לבוא בהקדם, כדי שאספיק להתכונן לקורסים, ללמד את השפה הדנית, לבקר שעורים וכו'.

הזמן היה קצר ואני שמתי מיד לדרך פעמי, בימים ההם התקיים בבאזל קונגרס ציוני והיה ברצוני להיות נוכח בו, לכל הפחות ימים אחדים אולם התגברתי על יצרי — קרבן למקצע — ועברתי את בזל ערב פתיחת־הקונגרס ונסעתי דרך ברלין לקופנהגן. בברלין קבלתי מאת הועד הפועל של ההסתדרות הציונית מכתב־המלצה אל ראש הציונים בדניה, הדר' פ. וטלגרפתי לו ע"ד יום בואי. למר קנודסן כתבתי מכתב. בבואי לקופנהאגן סרתי תחילה לבית הדר' פ. על הדלת מצאתי פתקא כתובה יהודית: „לצערי נסעתי"... הלכתי משם לאינספקטור, אשר חכה לבואי וקבלני בחביבות יוצאת מהכלל. הוא שאלני על דבר אי"ז והמצב בה. על שאיפותינו הלאומיות, על השפה העברית הקמה לתחיה וכו'. הוא בקשני להשמיע באזניו משפטים אחדים בעברית מדברת. תוך כדי שיחה לקח ספר תנ"כ בעברית, פתח אותו ובקשני לשמוע אם קריאתו נכונה. הוא גמר את המחלקה לתיאולוגיה של האוניברסיטה בקופנהגן [2].

כשהרגיש, כי עיף אני מהדרך (נסיעת־לילה), שלחני

1) חלק מהדברים הבאים נכתבו לפני שש שנים ונדפסו בחוברת ה' של „המכבי" שנה חמישית לרגלי מלאת 25 שנה לעבודתו של ק. א. קנודסן בתור גימנסטיק־אינספקטור.

2) מענין לציין שכמעט כל מוסדי השיטות העקריות להתעמלות באירופה היו תיאולוגים או למדו תיאולוגיה (פסטלוצי, גוטס־מוטס, נכטיגל, לינג, יהן, שפום).

עם בן־לויה למלון -סוב ווזל" לנוח מדרכי עד שיתור לי מקום באחת מערי השדה, שבה אוכל לבלות את השבועים שנשארו לי עד פתיחת השעורים, ללמד את השפה הדנית ולבקר שעורי התעמלות. באותו היום ולמחרתו טלפן מר קנודסן פעמים אחדות לבית המלון, שאל לשלומי ומסר הודעות ע"ד תוצאות מאמציו למצא עבורי מקום מתאים לפנות ערב, למחרת בואי לקופנהגן, והזיעני, כי עלי לצאת ברכבת הבקר לעיר סורה ולהכנס להויסקולה [3] אשר בעיר זו. בתחנת הרכבת העיר ס. פגשני מנהל הויסקולה. לקחני לבית הספר, סדרני בחדר מיוחד, נתן לי מורה־מדריך לשפה הדנית ולהתעמלות ודאג לנוחיות חיי. לפי דבריו בקשהו האינספקטור לעשות כל אשר ביכלתו כדי לעזור לי בהשגת מטרתי וגם להנעים ישיבתי אצלו. פעמים אחדות במשך השבועים שאל האינספקטור לשלומי ולמהלך למודי. לבסוף נסעתי לעירה ריסלינגנה [4] להשתתף בקורסים. גם כאן לא פסק מר קנודסן לדאגני בי ובמצב למודי. בגמר השעורים, כשחזרתי לקופנהגן, נתן לי אפשרות לבקר שעורי התעמלות בבתי ספר שונים וגם את השעורים בבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות.

סוף סוף הגיעה שעתי לעזב את דניה, שנתחבבה עלי מאד ושהשאירה בלבי רושם בל ימחה. בשל קבלת הפנים היפה, מדת הכנסת אורחים שנהגה בי, היחס האדיב אלי — הזר — והעזרה שהושמה לי מכל צד בהשגת מבוקשי. בשעת הפרידה העניק לי האינספקטור ממיטב ספריו אשר כתב במקצע החנוך הגופני. בקשני לכתוב לו על מהלך עבודתי במולדתי והבטיח עזרתו בכל אשר יוכל. ואמנם נזקקנו עוד פעמים רבות לעזרתו ותמיד מצאנו בו יד־יד תומך. המוכן להדריכנו בעצותיו ולסעדנו בהשגת מטרותינו.

כשנה אחרי בקורי בדניה החליט אחד מחברינו המכבים בפתח תקוה, מר בנימין סלור, לנסוע לחו"ל להשתלם בהתעמלות. שאלתי את מר קנודסן אם יסייע בידי חבריו ותשובתו היתה חיובית. מר סלור נתקבל לבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות, שהאינספקטור היה מנהלו, נהנה מתשומת לב וחבה יוצאות מהכלל מצדו והיה מבאי ביתו. ועד היום נמשכים יחסי הידידות ביניהם (מר סלור קורא למר קנודסן, לפי דרישתו, "דודי"). באותו קיץ שמר סלור גמר את חוק למודיו בבה"ס למורי ההתעמלות, פרצה המלחמה העולמית. מר סלור מהר לגרמניה בתקוה להצליח לשוב לא"י ולא עלה בידו. בעמל רב ובעזרת האינספקטור חזר לדניה והשתקע שם עד יעבר זעם. מסבות הזמן גרמו לו שעד היום טרם בא ארצה לעבוד אתנו במקצע החנוך הגופני [3].

עם גמר המלחמה נתחדשו מיד הקשרים בינינו ובין האינספקטור. כל ספר בעל ערך במקצוע ההתעמלות היה משגר אלינו עם הופעתו. את חוברתי „שעורי התעמלות" שיצאה לאור בתר"פ הקדשתי לו לאות הוקרה ובבואי אשתקד להוציאה לאור במהדורה שניה מתוקנת ומרחבת חזרתי והקדשתיה לו לאות יציבות החבה וההערצה שאני רוחש לו.

בשנת 1924 נסענו מארץ ישראל חבורה בת 4 אנשים להשתלם בהתעמלות ולראות את אשר נתחדש במקצע החנוך הגופני באירופה של אחר המלחמה. בהזדמנות זו בקרנו את האולימפיאדה ה־VIII בפריס ובה קבלנו גם את דרישת השלום הראשונה מדניה. נפגשנו עם המשלחת הספורטיבית הדנית ועם נילס־בוק וקבוצת המתעמלים הדוגמאית שלו. הרושם שעשתה עלינו קבוצת מתעמלים זו היה חזק מאד. פפריס נסענו לקופנהגן. למחרת בואנו נתקבלנו אצל האינספקטור. "רבים הם מבקרי ולא תמיד נעים הדבר" — אמר — "אולם היום חג הוא לי". שוב אותה ההתענינות הערה בכל הנעשה בארצנו בכלל ובחנוך הגופני בפרט, ואח"כ דאגה לסדורינו, כל אחד לפי המתאים לו. הוא הענ'יק לנו מספריו. גם נתן לנו שתי סדרות של תמונות קיר, עמדות התעמלותיות. שיצאו לאור בשוידיה, אחת לירושלים ואחת לבית המדרש למורות וגננות בתל־אביב.

אחרי שהשתתפנו כולנו בשעורי ההשתלמות למורי התעמלות באולרוס — בבית ספרו של נילס בוק — נכנס מר י. אלוף לבית הספר הממשלתי למורי התעמלות והגב' ה. אלוף ומר ד. אלמגור. הראשונה לקורסים למעמלות והשני לקורסים למעמלים של בוק באולרוס. בגמר הקורסים האלה ניתנה לאחרון הרשות להשתתף גם בשעורים לעזרה ראשונה ושחיה שעל יד ביה"ס הממשלתי למורי ההתעמלות בקופנהגן. חברי אלה, כמו כן מר מ. מרס, שבא לדניה שנה אחרי זה וגמר את בית הספר הממשלתי הנ"ל וכן כל האחרים (ראה

3) בית ספר גבוה להשתלמות לעם (אוניברסיטה עממית) עם פנימיה. על מוסדות אלה, שמספרם בדניה קרוב למאה, וערכם להפצת השכלה הכללית והמקצועית — גם ההתעמלות בכלל זה — כדאי לעמוד פעם לחוד.

4) אגנב, בעירה זו התחיל ק. א. ק. את פעולתו כתור מורה להתעמלות ובהביאו אותי בשנת 1930 לכאן להשתתף בקורה להתעמלות שתחת הנהלת הגברת ביריקסן, הראני את הדירה שגר בה בהיותו מורה במקום הזה.

5) אציין כי מר סלור פועל ועזור לבנין הארץ בשבתו שם אולי לא פחות מאשר לו פעל בחוכנו. עיקר מסחרו הוא הפצת תוצרת ארצנו. כל הבאים לדניה ללמד (ולא רק מקצע ההתעמלות, כי אם גם חקלאות, מסחר ותעשית החלב וכו') מוצאים בו תומך ומדריך והודות להשתדלותו לעתים קרובות בעזרת האינספקטור, נפתחים לפני הא"י שערים, הנעולים עפי"ר לפני זרים, לא לתנם קוראים לו בני א"י שבקרו בדניה „הקונסול שלנו".

הרשימה בסוף המאמר) שלמדו התעמלות בדניה יכולים לספר עוד רבות על כל הטובות שעשה עמהם האינספקטור החביב במשך שנת שהותם שם. בשנת 1928 נתקבלה בביה״ס הממשלתי למורות להתעמלות החברה א. פומרנץ. עכשו מורה להתעמלות בביה״ס הריאלי היפה, מסני שהבטיחה לעלות לא״י ולעבד בה.

האינספקטור לא הסתפק בעזרתו לנו בחוג הנתון תחת השפעתו הישרה. הוא גם עמד לימינו של מר סלור בעבודתו הצבורית הציונית ולפני כשש שנים לקח חלק פעיל (ביחד עם הגב׳ מליכזר מקופנהגן, שבקרה בארץ וראתה את ענינו במכשירי התעמלות) באוסף כספים לקנית מכשירי התעמלות בשביל א״י. חלק מהמכשירים נמסר לבית המדרש למורות וגננות בת״א וחלק לבית המדרש למורים בירושלים.

יכולני לספר עוד פרטים רבים על בקורי השלישי בדניה בשנת 1930 (ראה -המכבי׳ שנה ששית, החוברות א, ב, ג, ד, ה) ועל חליפת המכתבים שביני ובין האינספקטור במשך כל הזמן, וכן יכולים כל חברי שבקרו בדניה לספר דברים שונים על הזעזוע שהושים להם האינספקטור להשגר מטרתם, אולם הכל מתרכז בנקודה אחת: חבה לארצנו ולעמנו ורצון לעזור לנו בכל האפשר.

בבקורו אצלנו יראה כמה דל פעלנו בהשואה עם הנעשה בחו״ל במקצע החנוך הגופני. אולם בעינו החדה יכיר ודי. כמה מרץ היה עלינו להשקיע עד שהשגנו גם את המעט הזה, ובעצותיו יסייע לנו להתקדם בדרכנו הקשה. ואפשר שבהשפעת אישיותו הנעלה יתעוררו האחראים למצב החנוך הגופני אצלנו לעשות את חובתם ויעזרו למאמציהם של המורים להתעמלות להרים את קרן החנוך הגופני בבתי הספר ובאגודות הנער.

ובזה מפרסם אני את רשימת המורים שלמדו בדניה:

1. נשרי צבי (1911, 1924, 1930); 2. סלור בנימין (1913–14); 5 – 3. אלוף יהושע. אלוף הינדה, אלמגור דוד (1924–25); 7 – 6. מרט מאיר. דר׳ סימון ארנסט (1925–26); 8. גב׳ דר׳ סימון; 9. ג׳ עץ הדר; 10. יוסף בר־נון (1927); 11. פומרנץ אסתר (1928–29); 12 פלדמן. גוריון (1929–30); 14. גליק לאה (1930–31); 15. הלר בתיה, בורשטין (1931–32); 17. ין חיים (1932–33); 18 – 20. דניאל, פרידן. איתן (1933–34); 21. ליאון אריה 31–1930, 1933).

מאיר מרט | ק. א. קנודסן ופעולותיו

בשנת 1864 היתה מלחמה בין ממלכות דניה וגרמניה בגלל החבל שלזויג הולשטיין, וכה נצחו הגרמנים נצחון מלא. תבוסה זאת השאירה רושם גדול על העם הדני והכיאוהו לידי משבר. אז קמו אנשי רוח ששמו את חשבון הנפש של האומה הדנית הקטנה וקוררו את בני עמם להתחרשות פנימית, להרחם העם בשפל מדרגתו וסדראוהו המוסרי. בתקופה ההיא נוסדו ראשונו כתי הספר הגבוהים לעם [1] (Folkehöjskoler), שהיו מרביצים השכלה וסדות נאות לצעירי האכרים, והיו בית מטע לתנועה חברתית רחבה. ספונה אידיאלים לאומיים וסוסריות יפה.

זוהי הסביבה הרוחנית של הדור, שבו גדל ועלה האידיאליסט הנלהב, איש החזון והאמונה, רב מעש ואדיר פעלים, הקנודסן לתיאולוגיה והדריקטור להתעמלות [2] — ק. א. קנודסן.

I.

שמו של קנודסן ייזכר בתולדות ההתעמלות כאחד

1) האוניברסיטאות לעם, כפי שסקובל לקרוא להם עתה.

2) Gymnastikdirektör — התאר למסיטי האינספיסום הסרבי להתעמלות בספקהולם, שוויץ.

גדולי המפיצים של שיטת לינג (או השיטה השוודית). במלחמה זו החל בצעירותו בשנות השמונים של המאה שעברה, וכה הוא מסשיך גם עתה בספריו ובמאמריו. לפני חמשים שנה היו אנשי ההתעמלות בדניה שני מחנות אויבים ומיינים זה את זה עד חרמה. ההתעמלות הדנית הישנה, מורשת נַכְטֶגַל ואחותה של השיטה הגרמנית, עמדה על נפשה כנגד השיטה השוודית שלקחה את לב משכילי העמלים כיסודותיה הרציונליים ובאפיה הדימוקרטי. כנגד המקרויות של השיטה הישנה עמד בנין מדעי ועקבי של לינג, וכנגד האריסטוקרטיות של המעמים, בעלי הכשרון המיוחד ללחמים התעמלותיים, באו החרגילים, הפשוטים ברובם, אשר כל רכפין יכול לקחת חלק בהם. קנודסן היה בין אלה שהכריעו את הקרב לטובת השיטה השוודית. בשנת 1885 נשלחו ללונד, שוודיה, שנים עשר מעמלים, וביניהם קנודסן בן ה־21, כדי לקבל תורה בהתעמלות כפי נוֹרֶלֶנְדר, שר צבא לפי תארו, ומורה להתעמלות באוניברסיטת לונד, לפי מקצועו. וכשנכר קנודסן את חוק למודיו בפקולטה התיאולוגית של אוניברסיטת קופנהגן נסע סטוקהולמה, אז בירת ההתעמלות, השתלם במשך שנתים בהדרכת טְרֶנְגֶרְן, וחזר למולדתו מוכתר בתואר דיריקטור

להתעמלות על מנת להתחיל בהפצת השיטה של איינ בכל מרצו והתלהבותו.

בעמדו בראש המוסד להשתלמות מורים בהתעמלות הוציא קנודסן ספר בשם „קוי יסוד להוראת התעמלות", אבל השיבות מיוחדת נודקה לספרו השני „תורת התרגילים", (Övelselaere) שהופיע בשנת 1900. בספר הזה נתן נתוח מפורט והסברה ברורה לתרגילים היסודיים; (כגון הרכת ידים למעלה, כפיפה גו לאחור, הטיתו לפנים, ריצה וכו'). כל תרגיל נעשה כעין עולם חשוב בפני עצמו, שיש להבינו יפה יפה, להתעמק בו, למנוע שגיאות וכדומה. יש להבין את פעולת השרירים ואת התנועות בפרקים. יראה הכבוד בפני התרגיל הבודד, הקפדה קנאית על טהרת הוצאתו לפועל בהתאם להכרת הברורה של מטרתו, זוהי תתורה שנתקבלה מספרו Övelselaere. תרגומו של הספר הזה לגרמנית בשם Turnerische Übungslehre היה מאורע חשוב מאד בדברי ימי החנוך הגופני באירופה, ונדמה לנו, שדוקא לספר זה זכויות גדולות מאד בהפצת השיטה השודית על פני ארצות רבות.

קנודסן לא היה מהמשכנרים, שנאמנותם לבית רבם מעוורת עיניהם מראות את מהחדש סביבם. הוא, האורטודוקס של איינ, היה גם האיש שנזכותו נכנסו לפרדס התתעמלות מחדשים אחדים שמו ד' המנגו. נזכיר כאן את אלדי ביורקסנן.— בשנת 1912, בזמן הטשחקים האוליטפיים בסטוקהולם, הופיעה בסטדיון קבוצה של מתעמלות פפינלדיה בהדרכת מורהן אלדי ביורקסנן. אנשי דניה, שבאו להגיבות האלה עם קבוצת מתעמלים גדולה, היו נדהמים מגודל הרשם שעשתה עליהם הופעה זו ביפיה ובשאר רוחה. באותו מעמד הזמין קנודסן את המורה הפינית לנהל קורס למורים ומורות בדניה, שהתקיים בקיץ 1913 בעיר סולקבורגס. קנודסן העיד בקבור שנים רבות, כי קורס זה פתח תקופה חדשה בתולדות התתעמלות בדניה. המלה החדשה שנאמרה על ידי ביורקסנן היתה קודם כל התנועתיות. עד אז היתה התתעמלות בעיקר זו של עמדות, באה ביורקסנן והכניסה חיים חדשים על ידי הרבוי בתנועה. (רעיון זה פתח אחר כך נילס בוק בהצלחה מיוחדת). לא עתה ההזדמנות להרחיב את הדבור על חדושיה האחרים של המעמלה הפפורסמת מפינלדיה. כאן כוונתנו לציין רק את העובדה, כי קנודסן עסר על האבנים ביצירת הדבר החדש הזה והביאו, על ידי האבטוריטה שלו, לאור העולם, ועל כך חיב לו עולם התתעמלות הודה.

הליבריזם הזה של קנודסן היה קשור, כאמור, עם נאמנות לבית איינ ולעיקריו 3). כשכמרוצת השנים זכתה

3) על עקרי השיפה השודית עיין „מסכבי תרץ חוברת ד' במאמר „על קניעות הצורה בתרגילי התתעמלות".

השיטה השודית במולדתה השניה דניה לגדול והתפתחות, שתוסיפו לשיטת ז עוז וצמצה ושפאה מכשיר חנוכי רב השפעה והכל התחילו נוהרים לדניה, קם דור חדש, ועליה אחר המלחמה „שלא ידע את יוסף", וקרא להתעמלות הזאת „התעמלות דנית", ובשם זה גם תורגם ספרו החשוב של קנודסן „ספר למוד התתעמלות לסטינרים". אז יצא קנודסן במחאה גלויה נגד זה בספרות המקצועית בשודיה והביע את צערו ואת מורת רוחו על סרום השם של שיטת איינ אשר נעשה כלי ידועתו.

כשפרץ אחרי המלחמה שפע של חדושים, בעיקר בגרמניה, מהם רבים שמהיים כחוסרי בסיס ויסוד, אשר השאירו את עקבותיהם בארצות רבות, קם האינספקטור הדני והשמיע דברים אשר מן הראוי לאנשי התתעמלות לשים אל לב ולזכרם יפה: „רבים הם עתה המורים שיריעתם בתרגילים היסודיים האלה (של איינ) היא שטחית מאד; ובשום הערד ההכנה אין המורים האלה משתמשים בהם בעבודת יום־יום בסדר הדרושה, והגרוע ביותר הוא, כי הסרים להם אבן הבחן ואמת המדה למוד בהם תרגילים אחרים; אבד להם החוש הסכיון בכל עבודתם. ואם יקרה חלילה ותרגילי איינ יושכחו ויושבו הצדה בגלל תרגילים אחרים „מודרניים", בוא יבוא חזון ויבינו כי אבדן התרגילים הפשוטים האלה, המחזקים את הגוף והמעצבים אותו באופן פלסטי מאין כמוהם, פרושו אבדן הגרעין היסודי של התתעמלות. אז יגלו אותם שנית בשודיה בסקום שאין הם נשכחים, ויביאום הנה שוב מעבר לסונד 4) על מנת לייצור רנסנסה חדשה בהתתעמלות" 5).

2.

בשנת 1904 נחמנה קנודסן לפסקה על ההתתעמלות בבתי הספר הדניים ועל משמרתו זו עמד במשך שלשים שנה 6). שנים אלה היו לחנוך הגופני בדניה שנות פריחה ועליה יוצאת סגדר הרגיל, והודות לכשרונו ומרצו של המפקח רב הפעלים נעשתה ההתתעמלות בבתי הספר הדניים לשם דבר. בהדרכתו של קנודסן נשתפרו דרכי ההוראה בסרה כזאת, שעוד בשנים שלפני המלחמה נהרו טובי מורי ההתתעמלות מארצות רבות למדינת דניה כדי ללמוד בה את ההתתעמלות השודית על פי אופני התנשמה הדניים. ק. א. קנודסן עמד בראש המוסד העליון להשתלמות מורים בהתתעמלות (Statens Gymnastik Institut), מסוף המאה שעברה עד 1927, ובית האולפנא בקופנהגן, שקנה לו פרסום עולמי, נעשה לאחד המרכזים החשובים ביותר לחנוך הגופני. למעלה מכל ספק הוא, כי התפשטותה של ההתתעמלות השודית היא תוצאה

4) התעלה בים הצפון סכדיולה כין דניה ושודיה.

5) מתוך הקדמה ל„ספר למוד התתעמלות", מהדורה 1930.

6) הוא עזב את משרתו מסבת הגיל, בהתאם לחוק המדינה.

סתתפחתותה הסופתית בדניה ועל זה יש לתודות כראש וראשונה ובעקר לק. א. קנודסן.

לא פחות סופלאה היתה התפתחות ההתעמלות בדניה כאמצעיה החיצוניים: אולמי התעמלות ומגרשים. במשך שנות כהונתו הצליח קנודסן להגדיל את מספר אולמי ההתעמלות מ־103 ל־700. אולמי ההתעמלות שהוקמו בדניה בשנים האחרונות עולים בשכלולם הפנימי ובהדורם החיצוני על כל מה שהושג במובן זה, באמת מדה מסלכתית, באיזו מרינה שהיא בעולם.

שעורי קיץ להשתלמות המורים וקורסים קצרים מרובים מאד נערכו במשך כל שנות פקוחו של קנודסן בהצלחה גדולה ומשכו גם עשרות משתתפים מבני חוץ לארץ. ההדרכה והפקוח, שנעשו על ידי עוזרים רבים, עמדו ביסוד קנודסן על גובה מופתי. אולי לא יהיה זה משוש גוזמא להגיד, כי לא קם לתנוך הגופני אדמיניסטרטור רב כשרון ורב מעשים כק. א. קנודסן.

אוֹלֶרים בספרו על תולדות ההתעמלות כותב: „האמת ניתנה להאמר, כי המוצעות המקומיות הקציבו בשנים האחרונות סכומים גדולים מאד לבנין אולמי התעמלות. ההקצבות לא תמיד נעשו ברצון, אבל התמדתו העקשנית של המפקח להתעמלות היתה על פי הרוב גדולה מחוסר רצונם של השלטונות".

חושבני, כי לא בכח התמדתו העקשנית בלבד השיג קנודסן את אשר השיג. אמונתו הגדולה בחשיבות ערכה של ההתעמלות בשביל האומה ותאנושות — לא רבים הם בעלי החזון ותאמונה מסוגו של המפקח — נתנה לו תקף מופרז וכח השפעה כה גדול עד שמעטים הם שיכלו לעמוד לנגדו הכח המשכנע הזה מבלי להכנע לו.

ואמונתו עב קנאתו לתנוך הגופני הן שעשוהו בשנים האחרונות להעמולן ארוך להרגלי הנב ולחשיבות הטפול בו. הוא כרך בשנים האחרונות עשרות אלפים נכים, כתב כמה חוברות על נושא זה והפיצן בין גדולים ובין ילדים; ובשם שכנוהו „נביא הנכ", כן אשר לכנוהו — „נביא ההתעמלות" בכלל.

יהושע אלוף / קנוד אנטון קנודסן

בהיסטוריה נוהגים לציין את המלחמות בתור נקודות מפנה המסימות תקופה ידועה ומהוות פתח לתקופה חדשה. כמו כן נוהגים לצין את התגבשות אפים של אנשים ידועים כפרי סכום תקופתם ומאורעותיה.

בחשבי על ק. א. קנודסן ועל התחלת פעולותיו קם לנגד עיני המספר 1864 — שנת המשבר לעם הדני. גרמניה נעצה צפרניה בשלטיה הדנית ללא כל אפשרות של הצלה. האבדה לדנמרק היתה לה רק טריטוריאלית־כלכלית כי אם גם מכה נפשית קשה שנתנה אותותיה בכל מהלך החיים. בשנה קודרת זו נולד קנודסן בעירה הקטנה אורטה אשר באי פין. ימי גדולו והתפתחותו עברו כאמור בתקופה של התאוששות דנמרק מכאב. והרצון להתעודד בולט בכל פנות החיים בתקופה הזאת. הסיסמה החדשה שקמה והתחזקה מאליה היתה: על העם לתקן בפנים את אשר הפסיד בחוץ; כרגיל במקרים כאלה מופנית תשומת הלב העיקרית לנוער ולחנוכו המתאים.

רבים יודעים ומכירים את תנועת הסוקול בארצות הסלביות, אבל מעטים שמעו על תנועת „אגודת היורים" שקמה בתקופה הנ"ל בדנמרק. הנוער הדני החל להתארגן באגודות ספורט. שמטרתן העקרית היתה חנוך מחודש בכוון הבראת הגוף והנפש. לא מקרה הוא, איפוא, שהסטודנט לתיאולוגיה קנודסן הצעיר — מחוך אהבת האדם והרצון להשבחת האדם — פנה לתרבות הגוף כדוגמת לדוויג יהן.

בנסיגל ופר הנריק לינג כן הוא פנה עורף לתיאולוגיה והתמסר בכל מאדו לחנוך הנוער שבו מצא את אידיאל חייו.

קנודסן מתמיד ואינו ידע לאות. בגיל צעיר מיסד הוא אגוד של מעמלים וממשיך לעבוד בו כיושב ראש במרץ רב. הוא שואף להשתלם במקצוע ונוסע לשם כך לשודיה. אחרי גמרו את חק למדויו במכון הממשלתי בשודיה עובד הוא 4 שנים כמורה להתעמלות ברוסלינגה, אבל נפשו שואפת להרחבה וליצירה בעלת מנוף, והוא עובר לקופנהגן. שם הוא מתחיל בהנהלת קורס שנתי למורי התעמלות, המתפתח והולך במשך הזמן עד הגיעו למדרגת מכון ממשלתי קבוע ששמו יצא לתהלה בכל העולם.

קנודסן מעמיק באופן יסודי בכל השאלות הנוגעות למקצוע. עם סיום המאה התשע עשרה בשנת 1900 מוציא קנודסן לאור את „תורת התרגילים" — ספר שהופץ בעולם בשפות אחדות. ספר זה היה אז לאבן הפנה למתעניינים במקצוע. הצד האפני שבספר הוא היסודיות והפרוט המבליטים את רצונו של המחבר להקנות לחניכיו קודם כל יסודות קבועים. לדוגמא נציין שהפרק על העמידה הישרה. ערכה. הלקויים האפשריים וחוצאותיהם וכדומה. משתרעים על עשרה דפים שלמים. והפרק על ההליכה לצורותיה השונות תופש מקום של ששה עשר דפים. וכן הלאה.

בשנת 1904 נתמנה קנודסן לחפקיד מפקח על ההתעמלות וכאן הוא מתגלה גם כמארגן המחונן בחוש הסדר והמעשיות.

במשך זמן קצר מקבלים כל בתה״ס בדנמרק ששת חנוך גופני מאוחדת וקבועה. תשומת לב מיוחדת מקדיש קנודסן לסמינרים. במשך שנים מועטות מקבלת דנמרק מחנה של מורים צעירים היודעים להורות גם התעמלות ובהצלחה יתרה; וזהו ממעלו הגדול ביותר של קנודסן: מחנה גדול של מורים. שאינם מורי התעמלות מקצועיים. אבל יודעים ללמד בין השאר גם התעמלות. ממעל זה הראה מיד את תוצאותיו.

כ״30 שנה אחרי „תורת התרגילים״ מופיעה המהדורה השלישית של „הספר לסמינרים״. ספר זה, לדעתי, הוא הספר המעשי ביותר והמכוון ביותר לתפקידו כספר עזר לסמינרים. הספר נותן לנו בבואה נכונה ממפעלו של קנודסן. הוא אינו שואף לחנך גאונים במקצוע, הוא אינו מתכוון לשיאים ורקורדים. ברצונו להפוך את תרבות הגוף לקנינו של העם, ולרכושו של כל אחד ואחד. הדבר יכול להעשות רק ע״י צבור מחנכים ומורים היודעים באופן ברור את מטרתם והמוכשרים גם להגשימה.

הספר נותן לנו בקצרה סקירות על תולדות ההתעמלות. ועל מטרות תרבות הגוף, הערות מטודיות, הוראות בדרכי ואופני ההוראה וההדרכה, סקירה על בנין אולמי התעמלות וציודם במכשירים, תלבושת, פקוד וכו׳... אח״כ בא חומר תרגילים ערוך ומסודר לפי ששה קבוצה ופשוטה כאחת.

לפני שנתים חגגה דנמרק את יום הולדת השבעים של קנודסן. היה זה חג גדול לאיש גדול שהכניס את תרבות הגוף למסלול מסודר ומאורגן. קנודסן איננו בשבילנו הארץ־ישראליים רק מחנך, כי אם גם אחד ממועטי חסידי אומות העולם.

המתענין באופן מיוחד במפעל בניננו בארץ, קנודסן למד בצעירותו תיאולוגיה; את ספרי הקודש למד להכיר בשפת הקודש. חבה יתרה נודעה לעמנו מאז ומתמיד ואת זאת הראה ביחסו האדיב והלבבי לכל אותם מורי ההתעמלות שבאו מארץ ישראל להשתלם בדנמרק.

קנודסן וידידנו בנימין סלור, העומד תה משנים בראש התנועה הציונית בדנמרק, שימשו תמיד כח המושך לצעירינו שבאו להשתלם בדנמרק. הם הם שנתנו את האפשרות למציאותם של עשרים מורים ומורות, המספלים כיום בתרבות הגוף בארץ ומפיצים את תורתו של קנודסן בין ילדינו כאן.

לצערנו לא יכלנו אנו מורי ארץ ישראל להשתתף בחגו של קנודסן לפני שנתים והמפקנו במשלוח תעודה של הקרן הקיימת על מספר עצים ביער הרצל על שמו.

כיום בא קנודסן אלינו. לא לחוג הוא בא אלינו כי אם להמשיך בעבודתו. ברצונו לראות בעיניו את מפעלינו בארץ, ברצונו לראות את מצבם הגופני של ילדינו אנו וברצונו לראות את תכיכיו בהמשיכם בעבודתו האהובה עליו.

קנודסן הזמן למכביה השניה אבל לא היה סיפק בידו לבוא אז לארץ, כיום מצטרפים כל חברי המכבי בארץ ישראל לברכה המשותפת של הספורטאים והילדים בארץ: ברוך הבא!

יחד עם זה מקדם המכבי בברכה לבבית את חברנו בנימין סלור. נקוה שבקור ראשון זה יאפשר להם לבוא והלהשתקע כאן לתמיד, ולהמשיך יחד אתנו במפעל הארץ־ישראלי.

ברוכים הבאים!

מפגישותי עם קנודסן

רבות שמעתי מפי חברי למקצוע, וביחוד מחברים נשרי ואלוף, אודות הפעקת הכללי על ההתעמלות בדניה — ק. א. קנודסן. בעקר התרשמתי מדבריהם על יחסו היפה והיוצא מהכלל אל הארצישראלים. לא יכלתי להכין מנין לו לדני זה, קר־הטוב, בן־ארצות־הקור — ארצות סקנדינביה — יחס חם זה אלינו הארצישראלים? אך בפגישתי הראשונה עמו, כשניתנה לי ההזדמנות לדבר אתו כדבר חבר אל חבר נוכחתי כי חברו לא הגזימו כלל ועקר.

זה היה בהתחלת 1932, ואני אז תלמיד בבמכון המטלתי לתרבות הגוף בקופנהאגן. בבקר עבות אחד, בהתקלנו (אני יהודי ארצישראלי אחד בין 35 „גויים״ סקנדינאביים) באולם רחב־ידים (מי יתן ונזכה גם אנו בקרבון לאולם כזה), נכנס פתאם סגן המנהל ודבר בהתרגשות עם המורה להתעמלות. מיד הוכאו כמה שנויים בתכנית השעור. הרגשנו שדבר מה

רכות שמעתי מפי חברי למקצוע, וביחוד מחברים נשרי ואלוף, אודות הפעקת הכללי על ההתעמלות בדניה — ק. א. קנודסן. בעקר התרשמתי מדבריהם על יחסו היפה והיוצא מהכלל אל הארצישראלים. לא יכלתי להכין מנין לו לדני זה, קר־הטוב, בן־ארצות־הקור — ארצות סקנדינביה — יחס חם זה אלינו הארצישראלים? אך בפגישתי הראשונה עמו, כשניתנה לי ההזדמנות לדבר אתו כדבר חבר אל חבר נוכחתי כי חברו לא הגזימו כלל ועקר.

זה היה בהתחלת 1932, ואני אז תלמיד בבמכון המטלתי לתרבות הגוף בקופנהאגן. בבקר עבות אחד, בהתקלנו (אני יהודי ארצישראלי אחד בין 35 „גויים״ סקנדינאביים) באולם רחב־ידים (מי יתן ונזכה גם אנו בקרבון לאולם כזה), נכנס פתאם סגן המנהל ודבר בהתרגשות עם המורה להתעמלות. מיד הוכאו כמה שנויים בתכנית השעור. הרגשנו שדבר מה מתרחש כאן. אך מהו הדבר לא ידענו, כי מי זה יעיז לשאל לסבת ההתרגשות הזו והשנויים האלה?

עברו כמה רגעים ועל היצוץ הופיעה דמות של איש־שיבה יפה־תואר, בעל קומה זקופה. הוא נכנס כלוות מנהלי המכון, ועוד טרם הספקתי לשאול את חברי על האורח הודיעוני כי זה הוא ק. א. קנודסן — האיש אשר הרים את קרן ההתעמלות בדניה לסרום הפסגה, האיש אשר הקריב את חייו למען ההתעמלות בבתי הספר והשיג את מבוקשו. באי סבלנות — כי הרי לא דני אנכי — חכיתי לגמר שעת ההתעמלות. לבשתי את „הליפה האמונים״ שלי ועליתי לייצע. נגשתי אליו והצגתי את עצמי. והנה פלא. עוד טרם כליתי את דברי אמר: „כך! אתה הוא וזיין, נעים מאד. שמח אני מאד לראות בתוך כתלי המוסד הזה ארצישראלי״. מיד, עם דבריו הראשונים חשתי ניצוח של יריד. בו במקום לא היתה כל

אשרות לשוחח ארוכות. הוא שאלני רק קצרות ובקשני לבקרו בביתו בזמן הקרוב לשם שיחה ממושכת יותר וגם קבע את הזמן. לפני הזמן הקבוע לפגישה קבלתי הודעה טלפונית שקנודסן נפצע ברגלו ושוכב בבית החולים ובקשני לבקרו. לא הרהרתי הרבה, ועוד באותו היום כשרק השתחררתי מהמכון, הלכתי אליו. הוא שכב בחדר מיוחד. הוא שמח מאד לבואי והציף אותי בהמון שאלות על דבר מכריו. קשה לי לתאר את פרטי השיחה שהיתה רוויה בהמיות רבה. הוא הראה בקיאות במצב הארץ, דבר על הקליה, השתתף בצערם של יהודי גרמניה (כי אז החכונן כבר היטלר לקראת חפיסת השלטון בגרמניה), ועוד, ועוד. "שאיפתי היחידה", אמר קנודסן, "היתה ארץ ישראל. רואה אתה הן לא צעיר אכזי. כן שבעים אני, ומי יודע מה ילד יום. אך אין אני חושב את תפקידי לנגמר, כל עוד לא אבקר בעצמי את הארץ הקדושה", או בשפתם "עיר דוד העתיקה". אחרי שיחה של קרוב לשעתים, לאחר שהבטיחה לו לבקרו מדי פעם בפעם, נפרדנו. למחרת קבלתי ממנו מתנה את ספרו הידוע לחתמלות. ובכל פעם כשעמדה להיקרע פעולה התעמלותית חשובה או שברצוני היה לבקר את מישהו או להפגש או לשוחח עם מי שהוא היה קנודסן רואש לכך שמבקשים יקוים.

הפגישה האחרונה אחו היתה באולרום אצל נ י ל ם בוק המפורסם לרגלי תוכנת "היכל התתעמלות" — אחד האולמים היותר גדולים באירופה (44 מטר רחבו ו־70 מטר ארכו ו־16 מטר גובהו). לנשף פתיחה זה הופיע כוק בעצמו עם קבוצת תלמידים של 1500 איש. בחגיגה זו הרצה ק. א. קנודסן על התתעמלות הדנית־שוודית.

אנו, חניכי דנית, לא נשכח לעולם את ק. א. קנודסן, וחנני שמח לברכו מעל דפי עתון "המכבי": "ברוך בואך ידידנו המסור! נקוה שתרגיש עצמך בינינו כמו בין ידידים ממש, וחמסור גם לדנין "הקרוים", שאנחנו הארצישראליים, שלמדנו בדנית, לא נשכח את יחסם היפה שנחנו בנו בני ארצך".

חיים וויין

מדברי חברים על קנודסן

1

ק. א. קנודסן איננו בשבלנו רק האינספקטור להתעמלות, או מנהל ביה"ס הגבוה להתעמלות, שבו נמרו רוב מורי בתי־הספר בארץ את חקי־למודם, אלא גם ידיד גדול לעם־ישראל. הוא היה אחד המורים הבודדים שהיה עוזר תמיד לתלמיד שבא מארץ־ישראל להתפדר והיה מתענין בו גם במשך כל שנת הלימודים.

בהתחרויות השנתיות ה־12 של בתי הספר בדנמרק שהתקיימו באולרום באותה שנה שהייתי בדנית (1933) נוכחתי כמה מעריכים את אישיותו של ק. א. קנודסן. בחגיגה הזו היו נוכחים גדולי הממשלה הדנית: סגנו של ראש המיניסטרים, טורְוֶלד. המיניסטר לעניני ההשכלה הא' בורְדֶיְרֶ והנסיך אַקְסֶל, שהוא גם חבר בועד האולימפי הבין לאומי לאתלטיקה קלה ועוד.

הא' בורְדֶיְרֶ, המיניסטר לעניני השכלה בדנמרק, אמר בגאוה הפתיחה בין השאר: "עלינו להודות במדה רבה להצלחת המפעל הקדוש והיפה הזה לאינספקטור להתעמלות ק. א. קנודסן. אני חושב שכולכם תשמרו לדעתי זו, חגיגה זו היא בעצם חגיגתו הוא, כל מה שאתם רואים מסביב הוא פרי עבודתו, נקוה שימשיך בעבודתו באותו המרץ ובאותה המסירות כמו עד עכשו ויאריך הרבה ימים".

אחרי המקס הרשמי נפגשתי עם קנודסן ושאלתיו: מה עלי לראות כדי להפיק מזה תועלת ללמודי. אמר לי: לך לאולם ההתעמלות ושם תראה במשך יומיים התעמלות לכל הגילים (אם יש לך רק מבלגות זואת) עפ"י כל השיטות שעוסקים בדנמרק. שמעתי בקולו, ולא נחמתי, שני ימים רצופים ישבתי והסתכלתי ולא נעדרתי מאף הופעה אחת. במשך היומיים האלו ראיתי התעמלות של תלמידי 62 בתי־ספר מכל הגילים. הסדר ששרר שמה היה למופת. בלי סדרנים ובלי הזמנות מיוחדות, קבוצה אחת נמרה ומיד עלתה תיכף השניה.

אחרי התגיגה נפגשנו, החברות מארץ ישראל רחל איתן ויהודית פרידן ואני עם ק. א. קנודסן בביתו עפ"י הזמנתו. שוחחנו על התגיגה היפה הזו ועל הצלחתה. והנה אמר לנו ק. א. קנודסן: בואו, וראראה לכם דבר מענין. נכנסנו לחדר הסמוך והנה הוציא מלקוט גדול צלעות עקומות מחוברות. הוא ספר לנו שמזמן חיפש דבר כזה. ז"א בן אדם עם גבן שיסכים לסמור לחבר מותו את גופו לאוניברסיטה (למחלקת ההתעמלות שע"י האוניברסיטה). והנה עשו לו תלמידיו הפתעה. ביום בהיר אחד מקבל הוא חבילה הביתה. ועליה פתקא: למורנו החביב קנודסן. הוא פותחה ומוצא בה את מבוקשו זה שנים רבות. בחבילה היה מצורף מכתב ובו כתוב: לאות הכרה ותודה אנו מגישים לך את המתנה הזו שתגרום לך בודאי שמחה רבה.

וקנודסן ממשיך ואומר, כי אכן שמח על אותה המתנה היפה שקבל. בהזדמנות זו נתן לנו הסברה קצרה על אותו שלד החוה והדפיק שלו. כל הצלעות הן תפורות על בד שחור, כל צלע לחוד, ישנן גם אחדות שאי אפשר להפרידן, וחוט השדרה גם כן לחוד. שלד דומה לזה יש לו גם משל בן אדם גורמאלי. והוא מספר לנו כי בשעה שהוא נוסע להרצות באחד המקומות לוקח הוא תמיד אתו את השלדים לשם איליוסטרציה. וזה מקל במדה רבה להבנת ההרצאה.

לפני שנפרדנו ממנו שאלני אם ברצוני לנסוע אתו יחד לבקר את גבי ילדי אחד מבתתיים (הוא קרה לזה: אגנספקציה). אני כמובן הסכמתי תיכף במקום, אלא ששכחתי באותה שעה כי עלי לקבל תחלה רשות מיוחדת מביה"ס שלמדתי בו, וגם לו הייתי מבקש לא הייתי מקבל רשות וז' (מי שיודע את התנאים בבתיה"ס הגבוה להתעמלות בקופנהגן יודע גם את הסבות לכך). בקיצור אני נסעתי עם קנודסן וגם החברות הארצישראליות נסעו אתנו. כי עלה בידי קנודסן לישר את ההדורים... גם כאן ראינו מיהו קנודסן בשביל העם הדני, בכל

מקום חילקו לו כבוד רב וקיבלו אותו בסבר פנים נהדרות. בכל מקום בואנו, היה מציג אותנו לפני שהיה מתחיל בבדיקותיו הן בפני המנהלים הן בפני המורים ותמיד בדברי שבח על הארצישראליים. על הבדיקות בשלעצמן, אייחד את הדבור בהזדמנות אחרת.

קנודסן יצא לפנסיה לפני שנה ועומד לבקר אותנו ב־20 לחדש אפריל, אנחנו לא נשכח את ק. א. קנודסן ובתודה נזכור תמיד את יחסו הידידותי אלינו.

בואך לשלום. י. דניאל

2

בפעם הראשונה בקרתי בדניה בשנת 1930־31, ע"י ידידנו מר סלור הוצגתי לפני מר ק. א. קנודסן והוא סדר לי את הרשיון לבקר את שעורי התעמלות בבתי הספר בקופנהגן.

בבקורי בפעם השניה, ב־1933, הזמינני האינספקטור לנסע אתו ביחד עם מורה מבית הספר הממשלתי להתעמלות ברומניה לסביב־מקום על פני הארץ, שארך שלשה ימים. בכל מקום קבלו אותנו בכבוד גדול והיתה לי הזדמנות לראות כמה מכובד וכמה אהוב האיש בארצו. בשובי לקופנהגן הרצתי במשרדו של האינספקטור, לפניו ולפני עוזריו, על שמת הגרף ד"ר טון מאוסטריה. המיוסדת על חקרי תנועות החיות. האינספקטור הענק לי ממשב ספרו גם בתרגום לגרמנית ונתן לי רשות להיות נוכח בבחינות למורים קשישים (שנמרו את למודיהם לפני שנים מספר ושהחוק חיבם בבחינות חדשות). מכל בקורי בארצות השונות עלי לצין בקורי בדניה כמענינות וכבעיות ביותר, וזה הודות לאישיותו הנפלאה של האינספקטור ק. א. קנודסן.

אריה ליאון

3

טועים חברינו הנכבדים, חניכי דניה, בחשבם שרק להם הזכות לחוג את חג בוא רבם. תורת חנוך הגוף בארץ באה לנו אמנם מדניה וכבל שנה ושנה — החל מהראשונים בשרה זה, הח' נשרי — יצאו לשם חברינו מורי התתעמלות לשם השתלמות. אבל גם אנחנו, שרכשנו ידיעות בשדה חנוך זה בארצות אחרות, הושפענו במדה לא קטנה מדניה. בפולניה למשל, השתלמו מחנכי המוסד הממשלתי לחנוך הגוף בשורוה ובדניה, ובכלל האשר ללמד התעמלות חנוכות מודרנית מבלי להיעזר במחקריו ובספריו של ק. א. קנודסן? לכן יום בואו הוא גם בשבילנו יום חג, כי גם לנו הוא היה והנו המאור המאיר את הדרך בחנוך הגוף.

ברוך בואך המורה הנכבד! י. הלוי

אהוד בן־יהודה
וד"ר אלברט קרמר

השקעה ונאמנות

עצות בעניני עלי־ה,
ד־עברה וחקלאו־ת
עסקי קרקעות, בתים
כסף ל־משכנתאו־ת

ירושלים
רחוב בן־יהודה בנין יוספוף
ת. ד. 1121 שיר 1090

לחברתנו
שושנה לויט
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הבכורה
תזכי לגדלה ברוח תנועתנו
„המכבי־הצעיר" חיפה

עליה
הסיגריה הכי טובה
ב 30 מיל

מפעלינו הספורטיביים

רבנאות ארץ־ישראל באתלטיקה קלה

אידיאל — עדיון לא; התקדמות — כן וכן.

נצחון תבונה ספורטאית על תאות הכבוד הפרטית.

התוצאות: תיקון ניכר של החישנים כמעט בכל מקצעות הספורט.

למרות כמה קשיים טכניים עלה הצד הארגוני די יפה. חלוקת הזמן, ביחוד ביום הששי, נשטרה כראוי והשופטים מלאו את תפקידם כהוגן.

ביום ז' לשבוע, בשעה 2,30 אחה"צ, זרם ממלון „יונג מורגנשטרן" המון מכבים נרגשים פחות או יותר. גם הפעם הביא מכבי־„עתיד" אל הסטרט את מספר המתחרים

מהתחרויות הרבנאות הא"י בירושלים (מסח תרצ"ו); ולדמן רבן א"י בריצת 5000 מטר.

פרסו לזר דינר

הגדול ביותר. רוכם פנים מוכרים, צעירים שיצאו להם כבר מוניטין, וגם פנים חדשות. גם מכני תימן באו, שעשו רושם ביחוד בקהל הנשים שלוה אותם. העליה החדשה הפתיעתנו בכמספר משתתפיה המצער.

הנה תל אביב עם קבוצה מנוסה נבחרת. כולם במקומם, אפילו אחד אינו מחוסר־חקוה לנצחון כלשהו! קבוצת היפה היתה פנוטה. לרגלי מחלות או עגשים פגיטיים נאלצו באי כח „ח" הלבנה (ציון „היפה") להיצוב בכחות מלואים, ואף אמנם הביאו אל הסטרט רק שבעה אנשים! רחוקות שלחה קבוצה בעלת משקל וכה גם אחדות מעליות הגוזר

התחרשה. ראשון לציון, פתח תקוה וכנימינה — כל אחת רק מתחרה אחד; מצער עד מאד המספר המצומצם של ה„בעל־בית" עצמו, היינו „מכבי־בר־כוכבא ירושלים".

התתחרויות של יום ו' התחילו בריצות המוקדמות של 100 מטר. וויל (ח) ושטיינברג (ח) זכו בריצתם. הראשון בקלות, השני בכבדות. מרגין (ע), חסן (ח) ודיר דרייר (ח) נטו הרבה מן הדרך.

בריצת 1500 מטר המתער פלקסמן (ח) כהוגן, אך גם ולדמן (ר) לא וויתר על נקלה, וכך הגיע ההרחוקתי ה„כשרוני" הזה שני לפני בשרי (ע). הזמן 4:26,8.

בהדיפת כדור עוררו רבינוביץ ואטרמן את התקוה כי עוד מעט ונבול 12 המטר לא תהיה עוד כל פרוכליסה בשבול „הבנוני". אף שטיל (ח), שזכה במקום השלישי, הגיע למרחק של 11,30 מטר. גם אצל האחרים ניכרת הטבה משמחת. מרחק ההדיפה של רבינוביץ (ע) 11,78, של אטרמן (ח) 11,73.

המשתתפים בריצת 400 מטר לא היו רבים. הריצות המוקדמות נסחיטו באופן זה, שלגמר נשארו רק 5 — מספר מצער למדי לנכי מרחק כזה. פסי (ח) נצח בקלות ב־53,4 שניות, אחריו חברו לאגודה סלוניומסקי ב־57 שניות. פעולה נאה תראה הצעיר כן־שלום (ע) שבהתאמצות־מרץ עוד במטר האחרון עלה בידו להגיע שלישי לפני פריד (ח).

ריצת 5000 המטר נרמה לדו־קרב מעניין בין ולדמן (ר) ובין זוסמן (ע) שנמתים בנצחון הראשון. המרוגו של פרנקל היה מורגש הרבה. עין הזמן של 18:24! כהן (ח) רץ בקלות רבה אך טרם „התבגר". מורגנשטרן (י"ם) עושה שוב התקפה על 14 הדקות, כרם הטטפו היה חזק מדי לנכי המרחק הזה — וכעבור שלשה סבובים המתלק; חבל שאין הוא חופש אף פעם את חלוקת המרחקים. שני המנצחים נלחמו במרירות עד לסבוב האחרון, וב־150 המטר לפני המטרה המתערו בהתלהבות לסיום, אך מחירותו של ולדמן גברה על זו של זוסמן והוא נצח.

רק שלשה מתחרים התיצבו במערכת ריצת־משוכות 110 מטר. כמעט ללא כל התחרות העמיד כספי (ע) שיא חדש עם 17 שניות. רינר (ח) ולוינגר (ע) הבלתי מושלם עדיין סיימו בתוצאות שוות — 18,4. סנגון הריצה לא היה נקי ביותר — התקנה החדשה בנוגע לכמות הצמצום ביחס למספר המשוכות שהושלכו בשעת הריצה הוגילה לא מעט לרצים המתחרים

שאלה מכשירי הזריקה חוטרדה שוב ככל חריפותה. הרי בהתחרויות הרבנאות האחרונות בתל אביב נאלצנו לוחר על זריקת הפטיש. גם הפעם היו כרוכים כמה קשיים בהשגת המכשיר למקצוע זה, שעל פופולריותו הרופפה תוכחנה החוצאות הכינוניות של אתלטי חזריקה הטובים שלנו. רבינוביץ (ע) נצח ב־26,23 לפני שטיל (ח) וכספי (ע). שע"י חישנו נתן „טיפ" קטן בשביל רבנאות מלחמת העשור.

סוף סוף באה ההכרעה בריצת 100 המטר. שטינברג (ח) הפתיע. „סם" הצעיר נצח ב־11,4 לפני וויל (ח) 11,5 ולפני ליכטבלוי (ע) 11,6. זה היה נצחון נאה ללא פרכה ואנו מציינים את הזמן של 11,4 כאמת מדה; ברם עלינו להטיח דברים כלפי רושמי־הזמן — ויואילו למלוח לנו על הערתנו זאת — שהחמנהנו קצת בקלות ראש בעשיריות השניות — ההפרש בין הראשון והשלישי היה כלי ספק פחות משתי עשיריות.

תכנית היום נסתיימה בקפיצה המשולשת. מיד בתחילה

עברו שני קופצים את ההישגים הקודמים הטובים ביותר: חסן (ח) וכספי (ע).

ההישג החדש של חסן הוא 12,98, כספי קפץ 12,83, ובדרון הצעיר (ע) — קפצן מוכשר השיג את המקום השלישי בב־11,73. „עתיר" סתתה על קפיצה לא נקיה — לדעתם — של חסן. החיפוני הראה שוב את אשר הוא יכול להשיג בקפיצה אם אין הוא מתעיף תחילה ע"י ריצות קצרות.

■

רחוב המלך ג'ורג' הכה לאחר ארוחת הערב מאתלטינו שטיילו לרוח הלילה. כפי ששמענו מיילו כמה מאתלטינו עד שקה קצת יותר מדי מאוחרת, והתוצאות—אכן לא אחרו לבא!

■

הריצה הראשונה בבקר יום השבת היתה ריצת 400 מטר משוכות. המבשה בלתי מקצועיים התיצבו במערכה. בזמן הכינוני של 1:12,6 נצח סלוניסקי (ח); מהירותו הגדולה של „קלים" מיקה לנצחונו, השני היה להפתעת כולם בן־שלום הצעיר (ע). בקשי (ח) רכש ב„מות" את המקום השלישי.

והנה שוב ריצה ארוכה — ריצת 10000 מטרים. כמעט ללא התחרות רץ זוסמן (ע) בזמן של 40:17,7, הוא הקרים בסבוב אחד את גינצבורג (ח) ובשנים את חברו לאגודה אירלסון, ועוד היה עכו די מרץ לסיום נאה!

וראוי היה ספורטאי זה שגדל עד כה בצלו של פרנקל, להצלחה זו. יש לציין כי התוצאות בזמן הריצות הארוכות הן החלשות ביותר וגם ההשתתפות בה היא הפחותה ביותר. ייתכן שהאקלים הוא הגורם לכך ואולי המרחקים האלה אינם מתאימים לטמפרמנט שלנו.

וכו בזמן שנערכה ריצת 10,000 המטר כוצעו קפיצות המוט לגובה וזריקת הדיסקוס.

בהתחרות הראשונה נתינו מהופעתם של פנים חדשות. בולד חורג זה של ההתחרויות באתלטיקה קלה השתתפו לא מעט קופצים צעירים מוכשרים למדי, ובחלקם הראו גם חוצאות די טובות. טרכטנברג (ראשל"צ) נצח ב־2,96 מטר. הקפצן הצעיר הספיק להשתלם בסדה הנוגה בזמן האחרון. נקוה שהנצחון הזה לא ישכר אותו. על פוירן (ח) שנצח שני בהתחרות ב־2,91 מטר אין להרבות דברים;

מההתחרויות על רבנאות א"י בירושלים (מסח תרצ"ו).
חסן (חומה) — רבן א"י לקפיצה משולשת ולקפיצה למרחק.
פוטו: לוי דינר

שגרן ותיק, מטבאי מושלם, ברם הסגנון הנוסני לא סיפק הפעם. וגם המוט, שלא היה הפעם בסדר גמור, הפריע לו למתחרה, העולה כלי ספק במבניקה על המנצח. קלוזנר הקטן קפץ מעל ל־2,86.

זריקת הדיסקוס הביאה גם הפעם לטבאי שטיל (ח) את הנצחון שהוא ראוי לו. אמנם הפעם לא הגיע למרחק של 40 מטר, ברם „שניאת היופי" עלתה רק ב־17 ס"מ: שטיל זרק 39,83. שני היה אטרמן אף הוא מבבי תל אביב, שלישי רבינוביץ (ע) בזריקות של 36,03 ו־32,23.

ללא כל התחרות תיקן שטיל את ההישג הנעלה בזריקת הדיסקוס בשתי הידים ב־75,18. כמעט אותן התוצאות בשתי הידים: 39,83 כיד ימין, 35,35 כיד שמאל.

כסיום לתכנית של לפנה"צ הקטיר חסן (ח) רקורד

חדש בקפיצה למרחק: הוא קפץ 6.40 מטר. פייבוסביץ (ה) העביר כ־6,18 את כספי (ע) במקום השלישי. התשתחפות היתה טרוכה, אבנם לעתים היו החישנים די חלשים.

חפסקת הצהרים היתה קצרה לטרי. בחזירתנו מצאנו את קבוצת החוקיי של „מכבי כר כוכבא" ירושלים מתחרה בקבוצה ב' של מכבי תל אביב, ועמלה בזעת אפה לזכות בנקודות.

הכריזו על ריצת 200 מטר. ההכנות לפטרט נזלו זמן לרוב, מאחר ששופטי החוקיי נרמה לאיות אי־חכנה. וייל (ה) נצח את הריצה בקלות ב־23,9 מרגש מיה חסרונו של מרגן. יושע—25 וליכטבליי—25,4 (שניהם עתיד) זכו בשני המקומות הבאים. ריצתו החלשה של ליכטבליי הפתיעתנו. שלשה מתחרים — השתתפות לנמרי לא מספיקה.

והנה הגענו לפסגת ההתחרויות. כל המשתתפים נהרשמו מהיעדרו של פסי (ה) לפנהיצ ושבשחי ריצות

מהתחרויות על רבנאות א"י בירושלים (מסח הרצ"ו)
פסי (ת"א) — רבן א"י לריצת 400. ר־800 מטר
פוטו: לוד דינר

שהיה רשום בהן לא הופיע. ב־800 מטר נצח התל אביבי הסימפטי הזה בהשיגו שיא־זמן חדש של 2:02!! בריצה מתוחה השיג פסי את החוצאות הטזחירות האלו, ביחוד אם נתחשב עם תנאי המסלול המספיקים בקושי. פלקסמן (ה) רץ את המרחק הזה ב־2:05,3 והתימני הצעיר בשרי (ה) ב־2:06,6.

בקפיצות לגובה זכה פיירן (ה) ב־1,72 מטר לפני וינטרויב—1,67 מטר וקוניצפולסקי (עתיד). נראה היה כי פיירן הגיע שוב לגובה, ברם חסרו לו המתחרים שטינברג וינינצבורג.

בחטלת הכידון זכה רבינוביץ (ע) שזרק שוב הלאה ס"48 מטר. שני היה לו גוריון (י"ם). באופן מפתיע הגיע צ'ינסוק (ע) למקום השלישי. אטרמן נעדר.

החתנינות בריצת השליחים 100×4 היתה רפויה הפעם לרגלי היעדרה של קבוצת חיפה. כתוצאה מזה מוסברת תוצאת הזמן החלש של 47 שניות של קבוצת עתיד א' שחיתה נאלצת לרוץ מבלי מרגין שחלה. שני — מכבי ת"א. שלישי — קבוצת ב' של עתיד.

ריצת השליחים של 400×4 הביאה את הנצחון לתל אביב כפי שחזו מראש. שני — חיפה. משמחת ההשתתפות הטרובה. מבלעדי הנזכרים רצו גם רחובות, עתיד וירושלים. ולטר פרנקל, שלא השתתף בהתחרויות האחרות הופיע לפתע פתאם, ועבר את המרחק בטמפו די טוב.

לבסוף מסר הח' אושה קורץ, המרצה לאתלטיקה קלה ומנהל ההתחרויות ל„רבנים", את דגלי הנצחון ולאחרים מסר — לא, הבבנים — את התעודות.

■

כל המשתתפים חזרו למקומם בהרגשה כי הנה עתה התקרבו שוב צעד קדימה לקראת המטרה. פ. פ"ר

הערות מן הצד

העתונות היומית ביקרה קשה בטרה מספיקה את יחס אגודה „המכבי" בירושלים להתחרויות על הרבנאות הארצית. אסתפק על כן בהוספת אילו הערות לענין.

בטפור המרכז לאחת האגודות מידור מפעל, והאגודה מקבלת על עצמה את דבר הוצאתו לפועל, אז מחובתה של האגודה הזאת הן כלפי המרכז והן כלפי שאר האגודות וגם כלפי עצמה לשאת באחריות, ולעשות את כל המאמצים כדי לבצע את ההכנית בצורה הנאותה ביותר. המרכז מצדו עוד הקל על מכבי ירושלים בדרשו ממנו לראות רק למנרש, מכשירים וסדרנים. את הוצאת ההתחרויות לפועל קבל המרכז על עצמו. מכל שלש הדרישות שהציג המרכז לא קיימה האגודה אפילו אחת לשביעת רצוננו. זאת עלי להדגיש בכל החריפות, וכשהרגשנו לקויים בחמשך ההתחרויות, ואני, כבא־כח המרכז, דרשתי מהאחראי מטעם האגודה הירושלמית את תיקונם, והלה לא יכל היה למלא את הדרישה, ראיתי את עצמי נאלץ לסלקו, כדי לנהל את ההתחרויות עד לנמר.

לתודה ראויים העוזרים מירושלים שהושיטו את עזרתם עוד ברגע האחרון וסיעו עייכ להצלחת הספעל.

■

פרטים על מהלך ההתחרויות ועל תוצאותיהן יבצאו הקוראים במקום אחר. ברצוני להתעכב ולציין בביחוד שני הישגים. כוונתי לזריקת הדיסקוס בשתי הידים של שטיל (מכבי תיא) למרחק של 75,18 מטר, ולקפיצה הכשולשת של חסן (מכבי חיפה) למרחק של 12,98. שני החישגים האלה פירושם שיאים ארץ ישראליים וכאותה שעה גם שיא מכבי עולמי. באופן זה העמידה ארץ ישראל — עיי שני השיאים האלה ועיי שיא הזריקה של אטרסן למרחק של 51,50 מטר בחטלת כידון — שלשה אתלטים ברשימת השיאים העולמית של המכבי.

■

כאן המקום להתעכב על פרט אחד, ששהפעתו רבה על האתלטיקה הקלה שלנו, הלא הוא שאלת השופטים. לא רק ששופטינו אינם בקיאים במדה מספיקה בחוטר בכמה מקצועות, אם לא כרובם, אלא הם באים גם באיחור זמן אל המגרש ומאלצים עייכ את מנהל ההתחרויות לאי דיוק, כי כלי שופטים הן אין כל אפשרות לעשות דבר בה. אני פונה על כן בחזדמנות זו בדרישה נמרצת אל כל השופטים להיות בעתיד הראשונים במגרש, לפחות חצי שעה לפני ההחלת ההתחרויות.

■

מצדדים שונים ביקרו אותנו על שהכניתנו היא גדולה מדי ומקיפה מדי, ואין אפשרות לבצעה. אנו עומדים כמעט לפני סיום ההכנית, ואנו יכולים לומר, כי עד עתה פעלנו הכל בהתאם להכנית ובצענו את אשר קבלנו על עצמנו בפליאו. אשר לסברתנו זו נמצא אם נשוח את החישגים של ההתחרויות שלפני האחרונות שנערכו בנובמבר 1935 עם החישגים של ההתחרויות האחרונות. המספרים דלקמן מדברים בעדם (הראשונים הם של 1935 האחרונים של פסח שיז).

100 מטר: 11,7 — 11,4. 200 מטר: 24,2 — 23,7. 400 מטר: 53,2 — 53,4. 800 מטר: 2:09,9 — 2:02. 1500 מטר: 4:45 — 4:26,8. 5000 מטר: 19:24,3 — 18:24. 10,000 מטר: 41:55 — 40:17,7. קפיצה לרחק: 6,28 — 6,40. קפיצה לגובה: 1,62 — 1,72. קפיצה משולשת: 12,32 — 12,98. קפיצה מוט לגובה: 2,80 — 2,96. הריפה כדור: 11,77 — 11,78. הטלת כידון: 46,68 — 48,28. זריקת דיסקוס: 37,65 — 39,83. ריצת 100 מטר משוכות: 18,7 : 17 — 100 : 4 × 46,5 — 47, 400 × 4 : 41,7 — 4:08,8.

לאורך כל השורה רואים אנו, איפוא, עליה ורק מירוץ השליחים 100 × 4 עושה יוצא כן הכלל, משום שלא כל הקבוצות — חסרו השליחים מחיפה — היו בסטרט. עליה זו בחישגים היא החוכחה הטובה והברורה ביותר כי אנו הולכים בדרך הנכונה, וכי עליינו להמשיך ללכת בה. „סניית המאזן" נעשה עם סיום העונה בסוף מאי 1936.

אושי קורץ

תוצאות ההתחרויות על הרבנאות האריצית באתלטיקה קלה

(ירושלים ח"ה ויאם בטיבן תרצ"ז 11.4.361—0)

ריצה 100 מטר: סם שטינברג (ח) — 11,4; ווייל (ח); — ליכטבלוי (ע).

200 מטר: ווייל (ח)—23,9; ישה (ע) ליכטבליי (ע).

400 מטר: פסי (ח) — 53,4; סלוינמסקי (ח); בן שלום (ע).

800 מטר: פסי (ח) — 2:02 (ריקורד ארץ ישראלי); פלקסמן (ח); ישה (ע).

1500 מטר: פלקסמן (ח) — 4:26,8; ולדמן (ר); ישעיהו בסרי (ע).

5000 מטרים: ולדמן (ר) — 18:24; זוסמן (ע); כהן (ח).

10,000 מטרים: זוסמן (ע) — 40:17,7; גינצבורג (ח); אידלסון (ע).

110 מטר משוכות: כספי (ע) — 17,0 (ריקורד ארץ־ישראלי); לזר דינר (ח), לוונבר (ע).

400 מטר משוכות: סלוינמסקי (ח) — 1:02,6; בן שלום (ע); בקשי (ח).

מירוץ שליחים 100×4: מכבי־עתיד א' תיא (הרכבה: יאשה, תיאו לוי, כספי וליכטבלוי) — 47,3; מכבי תיא; מכבי־עתיד ב' תיא.

מירוץ שליחים 400×4: מכבי תיא — 3:41,7; מכבי חיפה; מכבי רחובות.

קפיצה לגובה: פיזון (ח)—1.72 ווינטרוב (ע); קוניצפולסקי (ע).

קפיצה לרחק: חסן (ח) — 6.40 (ריקורד ארץישראלי); פיבוסוביץ (ח); כספי (ע).

קפיצה לגובה כמוט: טרכטנברג (ראשליצ) — 2.96; פיזון (ח).

קפיצה משולשת: חסן (ח) — 12.98 (ריקורד ארץישראלי); כספי (ע); ארון (ע).

זריקת דיסקוס: שטיל (ח)—39.83; אטרמן (ח); רבינוביץ (ע).

(הערה: בזריקה יד שמאל הגיע שפל לסרחק 35.35 וביחר 75.18 מטר. ריקורד ארץישראלי.)

הטלת כידון: רבינוביץ (ע)—48.28; נודין (י־ם); צישניק (ע).

הריפת כדור ברזל: רבינוביץ (ע) — 11.78; אטרמן (ח); שטיל (ח).

זריקת פטיש: רבינוביץ (ע) — 26.23; שטיל (ח); כספי (ח).

מכבי תל־אביב על במת הספורט הבין־לאומית בלבנון *)

האוניברסיטה האמריקאית בביروت תופסת מקום נכבד מאד מאז הוסדה בשנת 1880 בחרבות והמדע במזרח הקרוב. בסוסר נכבד זה הקדישו מיסדי הסכללה ובמנהלה חלק חשוב לחרבות הגוף. מאמנים ומורים מומחים מטפלים במקצוע הספורט עד היותו לאחד המקצועות העיקריים בתכנית הלמודים הכללית, ובצדק, כי הגפש הבריאה לא תקום בלי הגוף הבריא. וכדאי שמוסדותינו החנוכיים, וביחוד האוניברסיטה העברית שלנו, יקחו בחשבון את העובדה הנאה הזאת.

ולשם הנשמת חגוך הספורט באותה מדה הנהוגה בארצות חברית, הוקם ע"י האוניברסיטה האמריקאית בביروت אצטדיון נהדר בסלול ריצה מצוין ומצויד בכל המכשירים הדרושים, שבהם יוכל אצטדיון זה להתחרות עם הרבה אוניברסיטאות אחרות בעולם.

כל הפרטים האלה וגם מעלותיהם המצוינות של הספורטאים בביروت היו ידועים למארגני ההתחרות בין אתלטי האוניברסיטה הנז' ובין אתלטי המכבי תל אביב וגם למשתתפים־המתחרים עצמם. אבל עצם הרעיון של פגישה עם כחות ספורט מחוננים ומאומנים נתן את הדחיפה הגדולה להגשמת ההופעה החשובה הזו. מגמת המשלחת תתל־אביבית הזו היתה להמשיך את הקו הלאומי של המשלחות שקדמו לה (הודו ולונדון), ז. א. להפגין את הספורט העברי ואת ארץ־ישראל וביחוד למשמש את הדשם הרע שהשאירה המשלחת המעורבת של האתלטים, שבקרת לאחר המכבייה הראשונה בביروت, שלמרות היותה ב־95 0/0 מכבית, הרי היתה הופעתה לא מכבית אף לא עברית.

משלחתנו היתה מורכבת מטובי האתלטים של מכבי תל־אביב. תתכנית הכילה עשרה מקצועות והם: ריצה 100, 400, 800, 1500, 4 × 200; קפיצה לגובה, למרחק, הדפת כדור־כרזל, המלת כידון וזריקת דיסקוס. היינו אורחיה של האוניברסיטה מרגע בואנו לביروت ועד צאתנו ממנה. קבלת הפנים היתה לבבית הן מצד הספורטאים והן מצד התלמידים והמנהלים וביחוד ע"י חברי „קדימה" ו„מכבי" ביروت.

הופעת המכבי בתלבשתו הלאומית היפה עשתה רושם עז על כל הקהל אשר קבל אותו במחיאות כפיים סוערות. אחרי חלופי הדגלים ומסירת הגביע של מכבי תל אביב (תרובת הח' אליעזר מטלון) לנבחרת האוניברסיטה החלו ההתחרויות.

ההתחרויות התנהלו באופן מופתי בסדרן ובהוצאתן לפועל. השופטים היו קביעים במקצועם וביניהם נמצאו גם שלושה שופטים ראשיים מומחים ע"י ההתאחדות לאתלטיקה קלה של ארצות־הברית. הנבחרת של האוניברסיטה היתה מורכבת מנבחרי האתלטים של המתלמדים ובתוכם גם „מכבים" מאלה שהיו תלמדים באוניברסיטה, מספרם 22 איש.

התוצאות:

100 מטר: אמרסעוד (א') — 11,4; שפיינברג (מ'); חורי (א'), שמע (א').

400 מטר: מסי (מ') — 53,5; אמרסעוד (א'); סלוניסקי (מ')

800 מטר: מסי (מ') — 2:9,6; שלקסון (מ'); קרויאן (א').

1500 מטר: שלקסון (מ')—4:30,6; קרויאן (א'); בקשי (מ').

קפיצה לגובה: שפיינברג (מ') — 1,71; נוסי (א'); אברבנאל (א').

קפיצה למרחק: שפיינברג (מ') — 6,12; פיכסבין (מ'), חורי (א').

הדפת כדור ברזל: פרבלסי (א') — 12,69; שמס (א'); שפול (מ').

זריקת דיסקוס: שפול (מ') 38,10; שמס (א'); פרבלסי (א').

המלת כידון: אפרסן (מ') — 51,50 (השיא שיא חדש של המכבי העולמי); סודני (א'); שפה (א').

מרוץ שליחים 200 × 4 מטר: (1) ביروت: חורי, שמע, איסמעיל, זמן 38,4:1; (2) „מכבי": שפיינברג, סלוניסקי, מסי, אפרסן.

רוח ידידות וכנות שררה במשך כל ההתחרויות ונצחונות המכבים נתקבלו חביר במחיאות כפים סוערות ע"י כל קהל הנוכחים.

אליעזר מטלון
יו"ר המחלקה

על דא ועל הא

ו האם יוחד מדי מגרשי ספורט לנוי

כולנו יודעים את המכשול הגדול בדרך התפתחות הספורט בארץ, הלא הוא: חוסר מגרשים ספורטיביים מסודרים כהוגן. אנו יכולים למנות על אצבעות שתי ידינו את מספר מגרשי המשחק לכדור רגל. ואצבעות יד אחת תספיקנה כדי למצא את מספר מגרשי המרוץ העומדים לרשותנו. מה שנוגע לתל־אביב שבה הספורט מפותח בלי ספק יותר מאשר בכל שאר נקודות הארץ, אפשר לאמר כי המקום היחידי שהתאים להתאמנויות ותחרויות היה „איצטדיון המכבי".

ולכן התפלאנו לא מעט כשנודע לנו כי ההסתדרות העולמית של ה„מכבי" החליטה למסור את האצטדיון שלה לרשות התערוכה לתקופת יריד המזרח הקרוב. אך סוף סוף לא ראינו בזה כל רע. הרי הספורט הארצישראלי הולך תמיד יד ביד עם הכנין הכללי של הארץ. אמרנו, סוף סוף יתלוף חודש הימים המגרש יימסר שוב לרשותנו בסדר גמור. אבל מה השתוממנו כשבאחד הימים ראינו שעל האצטדיון מקימים בניני לונה־פארק עם כל הסידורים השונים. נגד מעשה כזה אין לנו אלא להביע את מחאתנו הנמרצת ביותר, על בעלי התערוכה לדעת, כי אסור בתחלה לסדר משחקים פומביים במקום שמפיצים את התרבות הספורטיבית. ואנו מרשים לעצמנו לפנות בשאלה גם אל הנהלת ההסתדרות העולמית שלנו: האם ידוע

---

*) נתאחר.

להם כי ע"י משה בלתי מחושב זה שיתקו לגמרי למשך חדשים אחדים את העבודה הספורטיבית בתל־אביב? והאם ידוע להם בכמה הוצאות רבות, יעלה הסידור החדש עד שיחזירו את הכל לקדמותו? כן, לא רק רגש של מחאה ממלא אותנו אלא רגש עצבות, פשוטן כמשמעו. חודר ללבנו בשעה שאנו מסתכלים אל הנעשה במגרשנו התל אביבי...

2. בוביקאי נטפח—

במשך כמה שבועות שהתה בארץ ישראל הקבוצה לכדור רגל מבודפשט, בוביקאי. בעת פתוך הפרספקטיבה של חומן יכולים אנו להעריך כמנוחה את סבובם.

נהיה גלויי לב ונודה: לא היתה זאת קבוצה מצוינת ובמשך זמן שהותה לא הראתה לפנינו דברים יוצאים מן הכלל. אלא משחק כדור רגל אירופאי בינוני.

ומתוך רצון להיות אוביקטיביים עד הסוף עלינו להודות אף על כך: אמנם קבוצה זו נתנה לשחקנינו, הודות להכנסות המרובות, אפשרות הגונה של קיום. אבל מאידך גיסא נשאלת השאלה: האומנם תמורת 500 הלא"י שהוצאו מארץ ישראל אי אפשר היה לעשות דבר מה טוב יותר וחשוב יותר? האומנם לא חשבו לפעמים על זאת חבריינו מההתאחדות לכדור רגל?

3. האתלטים הקלים מקבלים על נצחונות.

העבודה הענפה של מרכז ה„מכבי" וביחוד של המחלקה הספורטיבית הביאה לידי כך שהספורט התחיל להיות נפוץ אצלנו יותר ויותר. כהוכחה לזאת תשמשנה ההתחרויות האחרונות באתלטיקה קלה שנערכו בפתח־תקוה, ירושלים ותל־אביב. התחרויות אלה עם תוצאותיהן הטובות השפיעו על מרכז ה„מכבי" שיעבד תכנית מפורטת לבחירת קבוצה בנחרת לאתלטיקה קלה. קבוצה זו יכולה במשך הזמן ליצג את ארץ ישראל במכביה. אבל כבדי לחת להם את האפשרות להתחרות עם ספורטאים טובים יש בדעתו של המרכז לסדר סיבובים במצרים וגם בארצות אירופה.

החלטה זו של חברי הה. ט. א. מראה כי הם מבינים את הפקידה, כי, אכן, רק ע"י התחרויות גדולות אפשר להגיע למדרגה גבוהה.

א. אלכסנדרוביץ

חבר!—
מלא את חובתך
לעתונך!
חתום ורכוש מנויים!

יהודה המכבי
שתה יין ברמל

המכבי

ירושלים

מסבה לכבוד יו"ר המכבי בצרפת ה' פרניקוף

עקבי מכבי בר כוכבא ודידיו נהכנסו אולמי טלון רוטפן למסבה לכבוד אורח התנועה בארץ = ה' פרניקוף, יו"ר המכבי בצרפת וחבר הנשיאות העולמית.

פתח החבר ש. ארזי ברברי ברכה לאורח והציגו לפני הנאספים. דבר על המצב הירוד שבו נמצאת תנועות המכבי בירושלים לרגלי העדר מועדון מתאים. הוסר מגרש וקשיי מכניים אחרים. הנואם נסר בהצעה לתקים בחו"ל „ועד צבורי של ידידי המכבי בירושלים" בראשותו של האורח ובהשתתפות ראשי המכבי בחו"ל.

עורך העתון „המכבי" ה' א. ביעזר ילין הדגיש ברבריו את העובדה המפשירה שהתחרויות לרכבות האחרונות היו צריכות להתקים על מגרש השייך למסור זר. בגידון זה תלוי במדה מרובה הקולר גם במוסדות הלאומיים שפרס הראו עד היום יחס הוגן ומחאים למכבי.

הגנ' חמדה בן יהודה גם היא הביאה את ברכתה לאורח. הח' א. נחנאל עסר ברבריו על החישבון השונים של הועד הפועל החדש. חישבון אלו יש לציונם בשפחים שונים: עליית מכבים לאי, התנשמות רעיון כפר המכבי, מחנה קיץ של המכבי בלונדון, הגברת הקשרים עם המכביים בכל העולם כולו והחזוק המכבי בארץ, תשומת לב מיוחדת הקדיש הנואם לתכונות הנעשות לטפעל הגרוז של המכבי הירושלמית בשנת 1938.

לבסוף בא החור לאורח לשוב למברכים. מכיון שלא רצה להלל את המסבה בנאום בשפה זרה מסר הח' פרניקוף באמצעות הח' נחנאל את תודתו הלבבית בעד קבלת הפנים היפה שנערכה לו והבטיח את המיכתו המסכמלית לבנין בית המכבי.

רמת־גן

במוצ"ש, חודש אפח, נערך על ידי מחניף המקומי נשף התעמלותי במעמד קהל אורחים ובאי־כח מרכז המכבי.

בפקס הפתיחה הסתדרו כל המשתתפים על חבמת הארעיות של בתים המקומי, יסר כהן מנחל בתים ויויר ועד חובבי המכבי ברמת גן אסר דברי פתיחה. מר קרוניצי, יויר המועצה המקומית מסר לאגודה את דגלה לקול שירת „התקוה" על ידי המשתתפים והקהל. הח' מרס כרך את האגודה בשם המרכז ואחל לה התפתחות ופריחה. ברכו עוד ב"כ ויצ"ו ודביר ביאליק.

בתכנית היו הופעות של קבוצות ילדים, צעירים וצעירות בתרגילים חפשיים, התלמות ופירמידות; היה רקוד נאה של ילדה אחת; מעניגים היו תרגילים של בנים עם פנסים חשמליים דולקים בידיהם שנעשו על במת מוחשכת. כל התרגילים שהוכנו על ידי מעמל המנוף הח' פ. ועקבסון נעשו בלוית נגינה על פסנתר (שוכלה להיות, אגב, גם מובה יותר).

בלמה גם לעין זר העזרה הרבה לסדור הנשף מצד עסקני המקום ועסקניותיו. פורדו מזגון והגרלה, שמשכו בשעת ההפסקות קהל רב. כתום התכנית היו רקודים.

המכבי הצעיר

חיפה

1. חגיגות "יום המכביה"

מסרת יפה קבע לו המכבי הצעיר בחיפה. זה 4 שנים שמדי שנה בשנה חוגג הוא את יום הזכרון לכנוס המכביה הראשונה. ביום זה, הנקרא "יום המכביה", נערכות התחרויות ספורטיביות בכל המקצועות בין החברים.

השלמה עלה "יום המכביה" על כל אלה. שקדמוהו. לרגלי התכנית העשירה והמספר הרב של המשתתפים צריך היה לחלק את התכנית ליומים (21 ו־28 במרץ).

הפתיחה של "ימי המכביה" נערכה על מגרש המכבי ב־21.3.36. נערך מפקד בהשתתפות כל המתחרים. מפקד הסניף המקומי הח' ידידיה דבר קצרות ולאחר הנפת הדגל החלו התחרויות.

ביום הראשון נערכו התחרויות רק באתלטיקה קלה. בתחרויות אלו השתתפו כ־150 חברים אשר הראו את כוקאותם בספורט. הודות למסירותם של הח"ח קורץ ובן־יעקב אהרן. התחרויות נערכו בין "הבתים" וכל בית התאמץ לקבל את מספר הנקודות הגדול ביותר. הודות לסדר חטוב ששרר ניתנה האפשרות לנמור את ההתחרויות בו ביום לפני הצהרים.

המשך התכנית הוצא לפועל בשבת, 28.3.36.

מאז הבקר המה חצר בית המכבי מהמון החברים אשר באו להשתתף בהתחרויות או לעזור לשמירת הסדר בתחרובות בזמן הריצות או להסתכל "בתם".

בשעה הקבועה יצאו בסך כל המשתתפים במירוצים, בתלבשתם הספורטיבית לרחוב נורדיו. נקודת ההתחלה. כל המירוצים 6 במספר (4 מירוצי שליחים. מירוץ 2000 מטר ו־800 מטר) עברו בסדר נמור וכולם נגמרו בשלום. רחוב הרצל נסגר לרגעים קלים בשעות המירוצים והמון מסתכלים עמדו בשנות הנמר לראות בתוצאות.

במירוץ הנורים השתתף גם סניף המכבי הצעיר מבת גלים המונה כבר כ־30 חברים ופועל בהדרכת הח' א. בן־יעקב.

מיד לאחר ההתחרויות נודעו תוצאות המירוצים: ראשון: בית כחול 100 נקודות. שני: בית ירוק 99 נקודות (מה מרגיז היה הבדל קה זה). שלישי: בית סגול — 93 נקודות.

אחר ההרמה נערכו התחרויות שונות בכדור יד, כדור סל, מחנים וכו'. קהל בן 1500 איש מלא את חצר בית המכבי ונהנה למראה דור הספורט הצעיר המתחנך כאן.

לאחר סיום התחרויות. כשעה 6 בערב. נערך מפקד קצר. בו נמסרו תוצאות ההתחרויות. לאחר המפקד יצאו כל המשתתפים בהתלוכה עד לרחובות הדר־הכרמל ונתקבלו במח"כ מצד הקהל הרב.

מקם הסיום הרשמי נערך ביום השבת, 4.4.36 בערב.

אולם בית המכבי היה מלא מפה אל פה חברים, ידידים, הורים ומורים ומוזמנים אשר באו להשתתף בסקס.

הח' ידידיה פתח את הסקס. במלים קצרות דבר על ערך המפעל היפה והמסודר שסדרנו ומסר מספרים על התחרויות אלו: בס"ה היו 56 התחרויות שונות. בהן השתתפו 62 קבוצות. בס"ה 482 חברים. הוא הביע את תקותו שהמועצה המכבית של האגודה תדע לבחור את ספורטאיה בעתיד מבין הספורטאים הצעירים ומסר את רשות הדבור לח' עוזאל שברך בשם המפקדה הארצית של המכבי הצעיר ומרכז המכבי בא"י. הח' עוזאל ציין בדבריו את המעלה היפה שהיתה להתחרויות ולתכניות: בהן התבטא הספורט ההומני שאליו שואפים אנו. לא רק בעלי שואים ואלופים השתתפו בהתחרויות כי אם כל החברים.

הח' קורץ, מנהל מחלקת האתלטיקה, מסר למנצחים את התעודות והח' ימפולסקי יו"ר הנהלת האגודה וד"ר וש מסרו את הגביעים ל„בתים" המנצחים, לקול מחיאות כפים סוערות והוזרות של הנוכחים.

בגביעים זכו: הבית הירק: בגביע הלינה למשחקים תרצ"ו. בגביע מרוצי שליחים ברחובות וגביע עבור הסדר והשלמת המופחית בזמן ההתחרויות.

הבית הכחל: בגביע המשחקים ב„ימי המכביה" ובגביע הריצות הארוכות („מרתוניות קטנות") ברחוב.

הבית הסגול: בגביע האתלטיקה קלה.

סניף בת־גלים זכה בגביע מחנים עד גיל 10.12.

מחלקת אתלטיקה קלה. של המכבי כאן נתנה ביתר פרס למנצחים הראשון והשני באתלטיקה בכל מקצוע. גופיה יפה של המחלקה.

לאחר זה נערכה התכנית האמנותית שעשעשה את הנוכחים.

בשם ההנהגה מסר הח' ידידיה דגל קטן ויפה לח' אהרן בן־יעקב לאות זכרון על עבודתו והמרץ הרב שהשקיע בארגון התחרויות אלו.

אח"כ בלו החברים את שעות הערב בקרודים שנערכו מתוך מצב רוח מרומם.

■

המכבי הצעיר בחיפה הוא בבחינת "לא ינום ולא יישן". אחר כל המפעלים הגדולים שנערכו מתחלת השנה ועד כה (סורים, חנה, ימי המכביה ט"ו בשבט) מתכונן הוא לסדר את המחנה המקומי בל"ג בעמר על הר הכרמל.

מחנה זה יהיה מעין הכנה למחנה הארצי השנתי שיערך השנה. מחנים להשתתפות המונית במחנה בל"ג בעמר. וכבר נבחרה ועדה מצומצמת המכינה את כל הדרוש למחנה.

א. ר.

2. תוצאות יום הספורט בין הבתים באתלטיקה קלה 21.3.36.

נור אריה בנות ב'. 60 מטר: 1. כליפון (ירק) 11; קפיצה למרחק: 1. קופסן ויוה (ירק) 2,86; מרוץ שליחים: 1. ירק 51.4.

נור אריה בנות א'. 60 מטר: 1. סנדלברוד (סגל) 9,8; קפיצה למרחק: 1־2. מוגיצר (ירק), סנדלברוד (סגל) 3.08; כדור מנים. 1: לוביסן תמרה (כחל) 34 ½; מרוץ שליחים: 1. סגל 44.1.

חשונאות: 60 מטר: 1. סנדל (סגל) 9,5; קפיצה לגבה 1־6. חורש, אגשה, ויס, (סגל) קיפנים, זכאי (כחל) גולדבום (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. בוכרוסקי (כחל) 3.81; כדור מנים: 1. בראון (ירק) 35; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.

בנות מסדה: 60 מטר 1 רונר (סגל) 9; קפיצה לגבה: 1—3. זינגר (כחל), קיפנים (כחל), דינגנוס (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. רונר (סגל) 3.77; כדור ברזל: 1. מוגיצסקי (סגל) 5.96 כדור מנים.

בשער / ברוכים הבאים (סוף מעמוד 3)

כתושב וכאזרח בהסתדרותנו. הן בנימין סלור מ**מיסדי הסתדרותנו** היה, מן המיסדים ממש. אחד משלרש החברים אשר הניחו את היסוד להסתדרות המכבי בארץ.

ואם לא עבד אתנו ברוב שנות קיומה של ההסתדרות— הרי רק מקרה הוא. בנכר היה. אלא שגם לנכר טולסל מרצונו להוציל לעבודת המכבי בארץ. לשם השלמות בהתעמלות על מנת להיות אח"כ מעמל באגודות, נסע לדניה — והשיגתהו המלחמה העולמית ושוב לא יכל היה לשוב לארץ. אך לבו— לבו היה תמיד עמנו. לא מעטה היתה עזרתו שהושיט לכל חברינו שנסעו לדניה לשם אותה המטרה שלשמה נסע אף הוא לשם, וגם לו חלק־מה בהתפתחות הגופנית בארצנו.

ומעומק הלב מברכים אף אנו אותו ואת רעיתו בברכת **ברוכים הבאים**, ומאחלים להם שבקרוב־בקרוב יעלו לארץ על מנת להתאחז בה ולעבוד עמנו את עבודתנו. שהוא היה אחד ממיניחי היסוד לזה, לפני קרוב לעשרים וחמש שנה.

א. ר.

---

1. דינגום (ירק); 2; מרוץ שליחים: 1, סגל 1. 42.

נור אריה בנים: 60 ספר: 1. כורך (סגל) 9; קפיצה למרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 3.55; כדור פנים: 1. ליזון משה (כח נלעם) 48; מרוץ שליחים: 1. כחל.

חשמונאים: 60 ספר: 1. קלוגאי (כחל) 8,9; קפיצה לגבה: 1. יגאי (סגל) 1,25 קפיצה למרחק: 1. דרזוינסקי (כחל) 4.07; כדור פנים: 1. שורץ (סגל) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.5

סדרה בנים: 100 ספר: 1. אלהרמן (סגל) 12.4; 800 ספר: 1. דונגוס (כחל) 2:34; קפיצה לגבה: 1—3. אלהרמן (סגל) שפוטסקי (סגל), רבינוביץ (ירק) 1.45; קפיצה למרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 5,22; כדור ברזל: 1. פצופסקי (סגל) 12.00; כדור פנים: 1. קלוגאי (ירק) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 1:12,2

3. טיולי המכבי העציר חיפה בחג'ים פסח

בחג'ים פסח היו כסח טיולים של המכבי העציר חיפה.

א) קבוצה מגדוד גור אריה, בהנהלת ידידיה: טילה על הר הכרמל דרך וודי רושפיה, אחוות הברבש סמואל, וכרמל המרכזי.

ב) קבוצה בנים מגדוד גור אריה, בהנהלת בן יעקוב, נסעה לשבריה בדרך את הכניסה בדג. השוול נמשך יומים וחצי. הקבוצה שלנו היתה אורחה של המכבי שבריה.

ג) קבוצה מגדוד סמדה, בהנהלת קולסקי, נסעה לעפולה; משם טילה בדג'ל לכפר תבור, הר תבור, תל עדשים, מזרח וגניבר, הקבוצה היתה אורחה של המחנה בכפר תבור.

ד) קבוצה מגדוד התשמונאים, בהנהלת ידידיה, נסעה לעפולה ומשם בדג'ל לגניבר. הקבוצה היתה אורחה של קבי הנוער של המכבי העציר מנרסיה, אשר נמצאת בהכשרה בגניבר.

חברינו העצירים רכשו אה לבות הנוער בגניבר, וגם של חברי הקבוצה של האורחים הרבים שהיו שם, על ידי הסדר שלהם, על ידי עלוזותם ובפרט על ידי כמה שירים שחברינו שרו ודקלטו לפני אולם סלא בחדר האוכל של הקבוצה.

לסחרת בקרו בכפרם, והקשובו לכל הבאורים. היתה גם שיחה מענינת עם אחד מחברי קבוצת בגניבר, השיחה נמשכה יותר משעה וחברינו הראו התענינות רבה בחיי הכפר. אחרי השיחה היו נוכחים ב"התחרות" בכדור יד בין קבי סמדה וקבוצת מכבי העציר בגניבר. (5 :6)

אחרי הצהרים נמשך השול דרך משק שריר, רמת דור, נהלל, כפר יהושע ומשם חזרו ברכבת לחיפה שמחים ועליזים.

ג.

חדשות המפקדה הארצית

הודעות המפקדה הארצית

1. המושב השני של מועצת „המכבי־העצירי"

המושב השני של המועצה הארצית של „המכבי־העצירי" התקיים, בבית „המכבי" בתל־אביב, ביום ו' 1.5.36 בשעה 8 בערב ולמחרתו, בשבת, לפני הצהרים: סדר היום. 1) דו"ח מהמפקדה; 2) תחוקה והתקנון; 3) יום „המכבי־העצירי" בחחובות (30.5.36); 4) המחנה הארצי; 5) שונות. מפני חשיבות הענינים העומדים על הפרק נדרשים כל המנינים לשלח את צירותם למועצה.

טיול „המכבי העצירי" חיפה לעמק (אחרון של פסח תרצ"ז)

למעלה: קבוצת „חשמונאים" מחיפה בגניבר

למטה: לאחר התחרות בגניבר: קבוצת מגדוד „סמדה" מחיפה וקבוצה עלית הנוער מה־מכבי העצירי" מגרמניה

צלם: ח. ר. ווינטא

2. „יום הנוער"

ביום 30.5.36 יערך ברחובות „יום הנוער", בו נפגון את הישגיו של „המכבי־העצירי" בארץ בשדה האתלטיקה הקלה. התחרות הפכנית הארצית של „המכבי" ומפקדת „המכבי־העצירי" משקיעים מאמצים רבים, בכדי להכשיח למפעל זה הצלחה מכסימאלית. על כל המנינים להתכונן כראוי לתופעה זו, הן במובן הספורטיבי והן במובן הארגוני. חוזר מיוחד ישלח למנינים בנידון זה.

3. מחנות „יג בעומר

המפקדה הארצית שלחה חוזר מיוחד לכל המנינים בדבר סדור מחנות ל"ג בעומר, בהכנה למחנה הארצי הגדול, אשר יבוצע השנה, ושבו ישתתפו גם חברי „המכבי־העצירי" שבעליות הנער אשר בארץ, וחברי „המכבי־העצירי" מסוריה ומכמצרים, ואפשר מאד גם מארצות אחרות.

חוקת הספורט־כרמל פורט

כדורגל אספורטביות

באר ץ

מהודעות ההנהלה הטכנית הארצית

רבנאות ארצית במלחמת עשר (גברים)

מחר (1.5.36) בשעה 3.30 אחה"צ תיערך על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה הטכנית הארצית החחרות על הרבנאות הארצית במלחמת עשור לגברים: הרוצאה לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

במלחמת העשר נכללים המקצועות הבאים: ריצת 100, 400, 1500 מטר, ריצת משוכות 110 מטר, קפיצה לגובה, למרחק, במוט, הדיסק כדור ברזל, הטלת כידון, זריקת דיסקוס.

מס ההרשמה: 50 מא"י לכל משתתף.

המנצח הראשון מקבל את התואר רבן ארץ ישראל במלחמת עשר לשנת תרצ"ו. הראשון, השני והשלישי יקבלו מדליות. נוסף לזה יקבל הראשון גביע.

רבנאות ארצית באתלטיקה קלה לגברות

מחרתים (2.5.36) בשעה 8.30 בבקר תיערכנה על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה הטכנית הארצית החחרויות על הרבנאות הארצית באתלטיקה קלה לגברות. הרוצאות לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

מקצועות ההחחרויות הם: ריצת 60 ו־100 מטר, מרוץ שליחים 4×100, קפיצה לגובה ולמרחק, הדיסק כדור ברזל, זריקת דיסקוס והטלת כידון.

כל מנצחת ראשונה מקבלת את התואר רבנאית ארץ ישראל לשנת תרצ"ו. הראשונה, השניה והשלישית בכל מקצוע תקבלנה תעודות. נוסף לזה תקבל הראשונה סמל הרבנאות.

החחרויות ארציות בשחיה בחיפה

בחג השבועות (27.5) תיערכנה בחיפה החחרויות ארציות בשחיה. פרטים בחוברת הבאה.

„יום הנוער" באתלטיקה קלה

בט' בסיון (30.5) יתקיים ברחובות „יום הנוער" של המכבי ארץ ישראל, הה. ט. א. מבקשת את כל הסניפים לנשת מבעוד מועד הכנות לקראת „היום" הזה. התכנית המפורטת עובדה ע"י הה. ט. א. בהשתתפות המפקדה הארצית של „המכבי הצעיר". פרטים בחוברת הבאה.

„יום המכבי" בתערוכה

הנהלת התערוכה של המזרח הקרוב הקדישה יום אחד ל„המכבי", ואגודת המכבי בת"א קיבלה על עצמה להוציא את „היום" הזה לפועל.

תאריך „היום" טרם נקבע וידיעותיו בימים אלה. כל חברי המכבי מתבקשים לכוון את ביקורם בתערוכה ליום זה. אשר בו ייערך גם נשף התעמלותי גדול.

סניפים, שיש להם קבוצה מעולה להופעת התעמלות מתבקשים להודיע על כך בהקדם לה. ט. א. ולמסור את הפרטים הבאים: מהות ההופעה, מספר המשתתפים ושם המעמל.

כדור־יד

הסבוב השלישי של ליגת כדור יד של „המכבי" א"י.

בסבוב השלישי עלה בידי פתח תקוה לעמוד לפני חל אביב בראש. — רחובות נוצחה בחבדל קט ע"י חיפה — „עתיד" נצחה לאחר מלחמה את „עמל".

ב־11.4 נצחה פתח תקוה על מגרש המכבי ת"א את קבוצת „המכבי" ת"א המארחת, שממנה נעדרו שטיינברג וגולדשטיין. התוצאות 2 :7. השופט קוליצקי (עמל).

ב־18.4 עלה בידי „עתיד" להשאר המנצח במשחקו כנגד קבוצת „עמל" המשחקת בפעם הראשונה ב־3 :9. משחקם של שחקני שתי הקבוצות היה מָעוּן, אלא שמשחקם של השוערים הוא שהכריע את הכף. השופט פריד (מכבי חיפה).

ב־18.4 נוצחו בני הקבוצה הביתית רחובות בהפרש קטן במשחקם נגד חיפה שהופיעה ב־10 אנשים. התוצאות 9 :10 (4 :4). החמסון ששרר כאותו יום השפיע לא מעט על מהלך המשחק. השופט הלבל (עמל).

לוח משחקי הליגה לאחר הסבוב השלישי

הקבוצה	שוקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1) פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2) תל אביב	2	3	2	0	15	10	4
3) עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4) רחובות	3	1	2	0	19	21	2
5) חיפה	1	3	0	2	18	23	2
6) עמל	1	0	1	0	3	9	0
7) רעננה	1	0	1	0	3	10	0

במקום קבוצת „המכבי" מנויאל שהסלקה קיבלה הה. ט. א. את קבוצת „עמל" ת"א כקבוצה אורחת במשחקי הליגה.

מאת המערכת

א. מפאת חוסר מקום נאלצנו להשמיט מחוברת זו מה„כרוניקה הספורטיבית" את הסעיפים „בהמכבי העולמי", „בספורט היהודי" ו„בעולם הספורט". נשתדל למלא את החסר בחוברת הבאה שתופיע בעוד שבועים (כ"ב באייר, 14.5.36).

ב. עם חתימת החוברת קבלנו מאת הה' ז. רוטצקר מאמר על קונדסן. אנו נאלצים ע"כ לדחות את פרסומו לחוברת הבאה.

העורך האחראי: א. ירון

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

נפש בריאה בגוף בריא

מחנים

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

עשנו את הסגריות

עדין

הרצל

הבימה

גאולה

ועוד

של א. קלמינוב בירושלים

הנעשות ע"י עבודה עברית וחוץ עברי

Telegraphic; „Evenkessef"

Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון

הידועות בטיבן ובבניין המוצק

האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל-אביב חיפה ירושלים

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנטיבה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובתי ספר

יין כרמל-הוק

מוסיף תאבון

אחרי התרגילים

שמור על טריות ורעננות מזונותיך,
כמו ששומר הנך על בריאות גופך!

בעזרת

„פריג'ידר"

יוצר את דרגת הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא.
אינו משתמש בזרם יותר ממנורה חשמלית רגילה.

FRIGIDAIRE

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך יליאן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י, מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ד׳ סיון תרצ״ו – 25 מאי 1936

לְזֵכֶר
חללי האומה והמולדת

1. ישראל חזן
2. אליעזר ביצוצ׳קי
3. חיים פשיגודה
4. יוסף ליברמן
5. חיים קורנפלד
6. יצחק פרנקל
7. דוד שאמבאדל
8. שמעיהו קרמר
9. יוסף חיים זליקוב
10. אביגדור קופרמינץ
11. טוביה פרוסאק
12. דניאל כהן
13. שמחה סימן טוב
14. זליג לוינסון
15. שלמה מוריסון
16. צבי דנגברג
17. שלום חדאד
18. יצחק ציטלין
19. אליעזר וואטנשטיין
20. דר׳ קרל פלדברג
21. ראובן קלאפהאלץ
22. אלתר כהן
23. יצחק יאלובסקי
24. דר׳ צבי שאפחובסקי
25. אלכסנדר פולונסקי
26. פייבל שניצר

ת

התכן:

נחום סוקולוב — ע. ה.

בערלמיר
חזות וברית — נתן ביספריצקי
הכשרה ועליה — ליאו צ׳ציצ׳קא
ליידי בארץ ישראל — פ. א. קונסון
רבנגי קונסון — זליג רוסצקי

החטרך הכרסני
כדור יד — פ. פריץ
כדור מים — נ. פלס
ספורט שמשי—דר׳ א. זילברשטרום

מפעליני הספרטיביים
לעונת השחיה 1936
כדור יד
על דא ועל הא — אל. אלכסנדרוביץ

מסביב למדורה
ספורטאינו: ו. א. פקקסון (אוסוביגרפיה)
ב׳ יפה כהן, א. אסרמן — אל. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר
אל החברים! — הפקודה הארצית
על דרכי המכבי הצעיר — יגאל

כרוניקה ספירטיבית
תמונות
זריקת הדיפה בכדור יד
קבוצת כדור המים בחיפה
יפה כהן
אריה אסרמן

העורך: אבריעזר ילין
חברי המערכת: מ. מרט, ש. עזיאל, ג. פלש
המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י
הכתובת לענייני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים
״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״י

נפש בריאה=בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

עבודה עברית

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

קו פולניה-ארץ-ישראל

שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

„פולוניה" „קושציושקו"

15000 טון 12000 טון

ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ

מחיפה-לפיראוס (48 שעות)

קושטא וקונסטנצה

הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'

יפו · חיפה · ירושלים · תל-אביב

לאיתמר בן-אב"י

בכור נערי יהודה המחודשת

שלוחות ברכותינו לחג יובלו.

יהי רצון ויזכה לגבורות בעוד נפש ומרץ העלומים מלוים אותו בדרכו, דרך העברי הצעיד בגאוה לקראת עתידו ובניו בארצו.

אוהביו ומעריציו

החברות והחברים ל"מכבי-צעיר" ול"מכבי-אבשלום" פתח-תקוה

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון

הידועות בטיבן ובבנינן המוצק

האיתיות הן יפות ובחידות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל-אביב חיפה ירושלים

יין כרמל - הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסניים
נרשם בתאריך March 1990
בקטלוג הספריה / ארכיון מס' 446

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני
כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ח

שנה שביעית, ד' סיון, תרצ"ו — 25.5.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

נחום סוקולוב

נסתלק איש האשכולות ר' נחום סוקלוב בשעה טובה באמצע עבודתו.

עם הסתלקותו הלך מאתנו דָבָר האומה. נגיד הספרות העברית. שש עשרות בשנים עבד את עבודת הקדש בהיכל הספרות וארבע עשרות בשנים, ללא מנוחה וללא ליאות, שרת באמונה, בסמירות ובכשרון את עבודת תחיתנו, ואם ספיתנו הטרופה הגיעה עד הלום. הרי לסוקולוב הדק בכל זה.

ממכור רעיונותיו המבורך שאבנו זה עשרות בשנים אמונה ובטחון, דעת וחכמה: למדנו להבין את עצמנו, את בעיות אימתנו, את דרכנו בה נלך — דרך הגאולה.

אורח לשבת" נעלה ומאד מכובד היה ברחובנו, ובבואו הביא עמו יופי ומשוש. ברכ ועמקות, נחמה ומרגוע. ובהופיע ה„נ"ים" — כמה מן הדוד והדרר היה בו — והלכנו לאורו. „הצפירה" ו„העולם", „אישים" ו„משבת לשבת", „ברוך שפיגוזה וזמני" ו„האני הקבוצי" — כל אלה תחנות־פאר הם בדרכו הארוכה בספרות העברית, אשר בה הבריק בסגנונו המהוקצע והמלוטש אשר אין כדוגמתו בנכסי הרוח שלנו.

למן הקונגרס הציוני הראשון הדבק בתנועת התחיה והיה משרתה הנאמן עד יומו האחרון. מזכיר ראשי של ההסתדרות הציונית העולמית, חבר הועד הפועל המצומצם, נשיא הקונגרסים הציוניים, נשיא ההנהלה הציונית ועד לכסא נשיא ההסתדרות הציונית הניע. מכובד ונערץ, אהוב ומקובל על פני כל, ללא הבדל זרם ומפלגה.

לפני שרים ומלכים יתיצב — והוא, ענק־הרוח, באצילותו, בחכמתו, בפקחותו. ברוחב ידיעתו. האציל מרוחו עליהם, לקח את לבם שבו והשפיע עליהם ליתן את ידם להחזיר לעם־עולם את מולדתם הישנה שהוגלו ממנה: מיוצרי הצהרת בלפור והחלטת סן־רימו הוא.

בשיבה טובה נסתלק מעמנו. גם בהיותו בשנות הזקנה והשיבה היה צעיר ורענן. הוא ידע את סוד החיים ואהבם. הוא הטיף להם. ועוד שמור בזכרוננו חזונו הנשגב תחת כפת השמים. חזון תחית נופו של ישראל סבא, שנשא לפני עשרים ושתים שנה, בחג האביב תרע"ד, בחגיגה העממית שנערכה ברחובות. שבה הפנין הנוער העברי לראשונה את כחו וכלתו הגופניים — חגיגה זו שנערכה בהשתתפות „המכבי" וששימשה יסוד ופנה לכינוסים הארציים שלנו וגם ל„מכביה".

נלך לאורו!

ע. ה.

בעולמנו

כפר המכבי

1

ג. ביסטריצקי / חוזה וברית

כלל גדול הוא בתורת הקרן הקיימת לישראל: יותר ממה שהקקה"ל צריכה לכתה או לתנועה ציונית זו או אחרת, כדי לקיים את שליחותה, הרי כל כתה ותנועה צריכות להקקה"ל כדי לקיים את עצמן, את ציונות־האמת שבהן. כלל זה מאיר בכל פנה, אשר הקקה"ל חודרת לשם על מנת לחרוש חריש עמוק בלבבות. בעת האחרונה בא מפעל „כפר המכבי" וקיים שוב את האמת שבכלל זה.

מהו מפעל "כפר המכבי"?

אין זה רק סכום כך וכך של כסף לשובת הקופה הלאומית ושטח כך וכך של דונמים לשובת חלוצי „המכבי". מפעל "כפר המכבי" הוא יותר מזה. זהו שלב בדרך המעלה את "המכבי" אל תכליתו ומטרתו. לאמור: לתנועת־אשפורט ציונית מובהקת.

רעיון "המכבי" נולד בחיק תנועת התחיה הלאומית, תחת כנפי השכינה הציונית. הציונות, ככל תנועת חיים ששואבת ממקורות בראשית, יותר משהיא נתנה לעם מדעת, נתנה לו בהיסח־הדעת. כאותו מעשה זריעה, שלא פחות אשר חשובים בו הזרעונים שנופלים ישר מידו של הזורע, חשובות בו הפרודות שנושרות מעצמן, דרך אגב. כך השירה הציונית מתוך חיסה, אגב חרישה וזריעה בשדות העם. נכסים וערכים, שצמחו ועלו דרך אגב, שלא במתכוון, והפכו לאילנות־תפארת, שדורנו חוסה עכשיו בצלם. תקומת הגוף היהודי, תחית השריר הידי־נודי — זהו אחד מן הערכים הברוכים ד־אלה, שהציונות זיכתה בו את העם אגב מעשה הזריעה של"ה. הציונות מביאה אתה לא רק גאולת עם שנמצא בגולה, כי אם גם גאולת חושים שנמצאים בגולה. בתוך פרשת־ הגאולה הזאת רעיון "המכבי" הוא פרק נאה ורב־משקל.

יש השפעת־גומלין בין תנועה ותולדותיה. לא פחות־ מאשר התנועה משפעת על תולדותיה, הללו חוזרות ומשפיעות או צריכות להשפיע על התנועה. הציונות, שהולידה מתוכה את רעיון "המכבי", ראשית היתה לצפות שרעיון זה יוליד מתוכו ציונים, שהוא יחזיר לציונות בנים שתעו והתרחקו מגבול־ בציונות שיבת היהדות קודמת לשיבת ציון, שיבת בנים לעמם קודמת לשיבת בנים לגבולם, ומהלך זה של שיבת בנים לעמם הוא קשה ביותר. אלו הם חבלי המשיח האמתיים, אלה הם בעצם היסורים של גלגולי מחילות, שהם קודמים לפי אמונת העם לתחית המתים. על כן בנים שנתרחקו מגבולם לא בדרך אחת ישובו אל העם ואל ציון, כי אם בדרכים רבות. דרך שערים רבים היו נכנסים לירושלים. גם לירושלים של דורנו אנו נכנסים דרך שערים מרובים. והשער הזה, ש־"המכבי" פתח לפני הנוער היהודי שהתרחק מן המקורות, שער האשפורט, שהוא מפואר כל כך בימינו ומקובל על דורנו, ד־זה מן השערים החשובים. שהציונות היתה צריכה להם, כדי להחזיר בנים חועים לגבול עמם.

אבל אין להעלים עין מן האמת, כי במשך ד־קופה ארוכה לא היה שער זה פתוח לתוך הציונות כפתחו של אולם, כי אם רק כחדה של מחט. מפושטש היה הקשר האמיץ. קשר של אב ותולדה, בין „המכבי" ובין הציונות. האורגניות שבקשר זה היתה מתחלפת לפעמים קרובות בקשרים שפחיים, רופפים, בקשרים של סמלים היצוניים בלבד. הכח האידיאולוגי שמחייב את „המכבי" כתנועת תחיה שלמה וגמורה, שהכנה היא ציונות על כל עיקריה ומצוותיה ומלבושה היא האשפורט, כח זה לא בא לידי גלוי תקיף.

ואלו בתנועה כ„המכבי", שהאידיאולוגיה איננה לה עניין שבעיון, שבמוח, כי אם היא גלומה בתוך עצם מעשים, בתוך השריר התובע גאולה, קשה היה להביא את המאור הציוני לידי גלוי באמצעים מצויים של הסברה אידיאולוגית רגילה. בכלל אין מקום היום בכל רחבי העם והנוער לציונות מופשטת. הכח הבונה והמקיים את הציונות של דורנו היא ארץ־ישראל. על אחת כמה וכמה בתנועה כ־"המכבי". לגבי הציונות של תנועה כזאת היה יכול להכריע אך ורק מגע חיוני עם ארץ־ישראל. כשם שכל תנועות־הנוער הולכות ומשתרשות בקרקע הציונות רק במדה שהן נעשות חלוציות ושולחות שרשים בקרקע של בנין הארץ והתישבות בה, כן היה מוכרח להיות גם עם תנועת „המכבי".

ובבנין זה. ששמו מגע בין הנוער של דורנו ובין ארץ־

ישראל, מופיעה הקרן הקיימת כעמוד־הברית. הקרן הקיימת, לפני שהיא נותנת את הקרקע הממשי תחת רגלי החלוצים של התנועות השונות, נותנת להן את הקרקע הרוחני בשביל ציונות של ממש, ציונות מוחשית. ארץ־ישראלית. כותב תולדות הציונות בעתיד יעריך את גודל מפעלה של הקרן הקיימת לעם לא רק לפי הששון של האדמה שהיא גאלה במולדת העברית, ולא רק לפי ששחר־הבצות, שהיא יישבה מקדחת זו או אחרת, כי אם גם לפי ששח החיים היהודיים, שהיא כבשה בשביל רעיון התחיה ולפי מספר הנפשות, שהיא גאלה לציונות של מצוות והבריאה מקדחת של פרזיטיות נפשית ורוחנית.

גם „המכבי" בא לידי מגע עם ארץ־ישראל הממשית, כל־אמור: עם ארץ־ישראל של התישבות של עבודת־האדמה. של כפר וריח השדה. על ידי מתוון זה ששמו הקרן הקימת מפעל „כפר המכבי" יותר משהוא נותן ל„מכבי" מדעת — כל אותם הדברים שהם כתובים וחתומים בפתשגן ד„הסכם שבין הנהלת הקרן הקיימת לישראל והנהלת „המכבי" — נותן ועוד יוסיף ליתן לתנועה זו בהיסח־הדעת. דברים שאינם כתובים בשום חוזה והסכם: שפע של ציונות.

מפעל „כפר המכבי" בשנתים הראשונות לקיומו הצליח כל־כל הדעות. אותו סכום ש„המכבי" התחייב לו נכנס במלואו, ועוד יותר מזה. בסניפים של „המכבי", בלשכות של הקרן הקיימת. בלשכה הראשית, שם מונחות ושמורות טבלאות שמודדות במספרים את ההכנסות של „כפר המכבי". לאמור: „המכבי" למען ארץ־ישראל, שהם הביאו לידי סך עגול של 5.000 ל„ירות בשנתים הראשונות. ואילו היכן הוא המכשיר, שבכחו אפשר למדוד כל אותן פעולות־הנפש הציוניות שנתעוררו ברחבי תנועת „המכבי", בתחומו של היחיד ושל הכלל, בעקב הקשר הזה שבין „המכבי" והקרן הקיימת לישראל.

על כן נראה לי, שמפעל „כפר המכבי" איננו רק כך וכך הכנסות בשביל הקופה הלאומית וכך וכך דונמים בשביל חלוצי „המכבי"; הוא יותר מזה. על כן נראה לי, שהקרן הקיימת לישראל ו„המכבי" צריכים לשמור על הקשר הזה שביניהם לא רק ברוח של חוזה כתוב וחתום, כי אם גם ברוח של ברית נפש ומפעל, שהיא תתומה בחותם של אש בלבבות. לא רק לשם גאולת ששח זה או זה צריכה הקקל"ל למפעל „המכבי", כי אם גם לגאולת המוני נוער יהודי בשביל הציונות; לא רק לשם התישבות כך וכך חלוצי „המכבי" על הקרקע צריך „המכבי" למפעל הזה, כי אם גם כדי לנטוע את תנועת האשפורט העברית על אדמת התחיה הלאומית.

עליה והכשרה

לפני שלש שנים בערך נגשו חוני המכבי בחוץ לארץ לפעולות הכשרה שיכינו את המכבים שלנו לא רק בבוכן הספורטיבי אלא גם בבוכן הקבוצתי ואז נתנה האפשרות לחברינו להשתלם בתוך פלוגות מכבי מיוחדות בחקלאות ובעבודות מקצועיות אחרות.

הארצות שבהן התקיימו פלוגות מכבי מיוחדות היו: צ'כוסלובקיה, גרמניה, אוסטריה, ורומניה. בערך שלשת אלפים חברים מאורגנים כיום בארצות אלו והם מחכים לעליה לארץ.

עליית מכבים לארץ ישראל התקדמה במשך שתי שנות קיומה בצעדים גדולים, ואם לפני השנתים האלו לא הופיעה השם „מכבי" ברשימת הקבוצות הגואלות את אדמת ארצנו, הרי כיום יצרנו בארץ פוריציות בעלות ערך שאין למבלן כלל ועיקר.

שתי קבוצות גדולות בנות 120 חבר, הנמצאות ברעננה ובכפר בילו והמורכבות מחברי „המכבי הצעיר", הן מהקבוצות החלוצות הראשונות שלנו. בבשקים עצמיים, יהיו אלו של חרנגולים, חלב או גידול ירקות, יצרו בכחות עצמם כל מה שאידיאליסטים יכולים ליצור.

כדם לא בקבוצות בלבד אלא גם בקואופרטיבים מאורגנים חברינו — בנתניה ובאבן יהודה ובפרדס חנה. לפלוגות אלו אין משקים עצמיים אלא עבודתן היא בפרדסים. ולבסוף — אם לא האחרונים במעלה — נזכיר את עלית הנוער בזמן האחרון של „המכבי הצעיר" בגרמניה, שבמשך הזמן יהיו אבן פנה לקבוצות חדשות בארץ. כאה ושרמים חבר מפורדים כבר בקבוצות אשר בבניגר, דגניה, נבע, קבוצת שילה, קרית ענבים ורמת דור.

ואם אנו מציינים בסוף רשימתנו זאת את חשיבותו של הקונגרס בין המכבים „הפועלים" המאורגנים בקבוצות, ובין הסתדרות המכבי בארץ ישראל, הרי זה משום שברצוננו להדגיש את חשיבותה של התנהגה האחידה של נודם חשוב זה בבנין הארץ.

בכל המאמצים צריכים ביחוד מנהיגי המכבי להתיחס אל המכבי לא כהסתדרות לספורט בלבד אלא כאל תנועה לאומית. המכבי וביחוד הנוער שלו — „המכבי הצעיר" — רואה בבכבי גודם בציונות המחנך את חבריו למסירות לכל האידיאלים הלאומיים. צו היום לנוער המכבי הוא: „גאולת הקרקע וגאולה ע"י עבודה".

בכוון זה צריכים למצא את השבילים אל אותו האלמנט של המכבי, הבא אל הארץ כאידיאלים אלה והרוצה להלחם יד בכיר עם המכבי לבנין עם בריא בארץ ישראל.

א. צוצקה

ק. א. קנודסן

לידידי בארץ ישראל!

בקרתי בארצות רבות, ובהן הרבה ידידים טובים לי, ואף פעם לא היה לי יסוד להתאונן על קבלת הפנים שערכו לי. אולם לקבלת פנים כזו, שזכיתי לה בארץ ישראל לא זכיתי בשום מקום עד היום הזה.

לבקר בארץ קדושה זו, ארץ הבחירה, כאדם רגיל ובלתי מוכר, היתה שאיפתי מימי נעורי. והנה נתמלאה שאיפתי זו בצורה שלא חלמתי עליה מעודי. הנני מודה מקרב לב לכל אלה שסייעו בידי, שנסיעתי לא"י תצא לפעל באפן הגיני כל כך ותהיה רבת תוכן במדה כזו. תודתי לעתונות, שכתבה על אודותי כאלו הייתי אישיות מפורסמת שיש לה חשיבות בשביל הארץ, ולכל אלה מבני הארץ שהכרתים בדניה: לצבי נשרי, ידידי משנת 1911, הארץ ישראלי הראשון שבא לדניה ללמד התעמלות. לבנימין סלור ידידי משנת 1913, השני בשורה, שמשך כה רבים אחריו. שושנה סלור, י. אלוף ואשתו הנדה, אל־מגור, מרס, דר' סימון ואשתו, גב' אסתר עץ־הדר, בר־נון, פומרנץ, פלדמן וגוריון, גב' גליק, גב' הלר, בורשטין, חיים ויין, דניאל, גב' פרידן, גב' איתין וכו'. שורה ארוכה של אנשים טובים. ארץ ישראל עושה בלי ספק את בניה השבים אליה לאנשים טובים.

ראש העיריה בפ"ת הורני לדעת שמצות הכנסת אורחים היא מצוה קדושה ליהודים. -זאת קבלו מאברהם אביהם". אמר לי. בני אברהם שפגשתי מלאו באמת ובאמונה את מצותו ביחס אלי. מעולם לא פגשתי הכנסת אורחים כה נאה כמו במקום הזה.

אנו אומרים בדניה על אדם הנוסע עצים והם צומחים יפה, שיש לו "יד קלה". היש למצא בכל העולם עם בידים מבורכות כאלה של היהודים בארץ ישראל? דבר אחד שמח אותי ביחוד: ב. סלור ספר לי עוד בשנת 1913, שיהודי אינו רוכש לו עדיין חלקת אדמה בארץ ישראל בזה שקנה אותה. עליו לעבדה תחילה בעצם ידיו ולעשותה פורית. רק אז היא נעשית קנינו. לפי הכלל הזה נוהגים היהודים המלומדים כהדיוטות שבהם שחזרו לארצם: הם עשו את העבודה הגופנית ליסוד לבנין עמם וארצם. אינני מוצא עקר יותר טוב מזה לבריאות העם ולאשרו בעתיד. תמיד ראיתי את היהודים כעם הבחירה. עכשיו בראותי אותם חפשים וחזקים בארץ אבותיהם גברה דעתי זו עליהם. הכל נראה לי כאן חדש ובמצב של התפתחות תוססת. הרבה דברים אינם גמורים עדיין. מה שהיטיבו לעשות אתמול ישופר וישוכלל יותר ד־היום. מכשולי הסבע ויתר התנאים הקשים — הכל נכנע לרצון החזק עד כדי שכחה עצמית. היחיד מקריב את עצמו למען העם ועתידו. זהו מהלך מחשבות רם ואציל שעמד בנסיון בכל הזמנים.

אולם דבר אחד מוניחים אנו. האנשים הנאורים והמשכילים לעתים קרובות, והוא — את הגוף עצמו. רבים חושבים שיש הכרח בכך להזניח את הדאגה לגוף כשיש צרך להתמסר לאיזה דבר, וזה אינו כן. כל מה שנוסיף לספל בגוף ולאמנו כן ניטיב לעשות את עבודתנו ותגדל התועלת לעם. אמנם התקדמנו עד כדי כך, שהננו מכירים בזכותו של הגוף לקבל את חלקו בחנוך הכללי של הילד. והחנוך הגופני נחשב כחלק הכרחי (ובלתי נפרד) בחנוך השלם.

אולם, האם למעשה אנו גם פועלים כך? נדמה לי שמצאתי סמנים המוכיחים שהמתנכים בא"ד דומים בזה למתנכים באירופה. קודם כל דואגים לצד הרוחני. השכלי של חנוך הילד ואם נשאר עוד זי זמן ודי כסף יושם לב גם לחנוך הגופני. אבל עפ"י רב הזמן, שעות הלמוד בבית הספר, כל כך חפוש על ידי המקצועות העיוניים שנשארו רק שעה־שעתים פנוי כדי להורות לתלמידים דרך הגדול והתפתחות הגופנית. וכסף? בראשונה צריכים למלא את הדרישה לצרכי הוראה בשביל המקצועות העיוניים—פיסיקה, כימיה. טבע וכו' ואם נשאר עודף של כסף רוכשים כדור למשחקים, חמור לקפיצות ספסל להתעמלות וכדומה. למקום (אולם, מגרש), למכשירי למוד לתרגילי הגוף אין דואגים באותה המדה שדואגים למקצועות אחרים.

האם אין כדי שהאכר ישמש דוגמא למתנכים?

האכר יודע שעליו לעבד את האדמה אם ברצונו לקבל יבול טוב. המחנך יודע אמנם להלכה שאותו היחס הקים בין האדמה והזרע קים גם בין הרוח והגוף, אולם למעשה מעטים ד־הם המסיקים מזה את המסקנות הנכונות.

אני ראיתי אצל מורי ההתעמלות בא"י שסידה. מרץ והתלהבות בעבודה והנני בטוח שהם יתגברו על הקושיים שעליהם להלחם בהם. לו הייתי במקומם הייתי מקדיש תשומת לב מיוחדת למשחקים בכלל ולמשחקי כדור בפרט. וכן לכל ענפי הספורט הכל צדדי הטובים עד שיהיו בבתי הספר אולמי התעמלות טובים, מתאימים לאקלים הארץ ומצוידים במכשירים במדה המספיקה להעסיק את הילדים בעבודה קצובה. מתמדת. הילדים מאבדים את החשק להתעמלות כשהם צריכים לעמד ולהבים איש בפני רעהו מבלי שתהיה להם הרשות והאפשרות לעבד כמה שד־הם רוצים ויכולים לעבד.

אולם לעצתי להעביר באפן זמני את מרכז הכובד לעבודה החפשית במשחקים, ספורט וכו' הנני נותן הגבלה־חשובה: החלק, המתקן והמעצב של ההתעמלות אין להזניח.

זהו החלק המטפל במרכז הגוף, בגב. אני ראיתי בא״י 1840 גבים. אין ספק בדבר שהם טובים יותר מאשר בצפון אירופה. אולם אני קוראי שהם יהיו עוד יותר טובים על יסוד פעולת השמש הברוכה של הארץ כמעט במשך כל השנה. נראה שהאחוז הממוצע של גבים רעים הוא בערך 25 למאה. החצי ממה שמצאתי באירופה הצפונית. אולם 25% אינו מספר פחות ערך כלל. ולא רק 25 האחוזים של הגבים הרעים של הילדים והבחורים האלה יש (ואפשר) לתקן. גם את ה־75% צריך לפרזה ולחזק כדי שישארו חזקים וגמישים כל ימי החיים.

יש איפוא למורי ההתעמלות לפעל הרבה בכוון ההתעמלות המעצבת, לאשרנו אין עבודה זו דורשת זמן רב ותרגילים רבים ולמולנו קל לענין את הילדים והנערים כשרק מבארים להם ומראים להם גם לקוח. לא קשה להכיר לקויי גב בהתחלתם, ואני דורש במפגיע מכל מורה להתעמלות לראות מפעם לפעם את הגבים של תלמידיהם בעמידה ישרה, ידים למעלה ובגו כפוף לפנים. כשהידים מורדות לארץ (ברכים ישרות!) ולתת גם לילדים (מ 12־11 ומעלה) לראות בהדרכתם את גבי חבריהם.

שלשת התרגילים המעצבים העקריים הם, כידוע, כפיפת גו הצדה, כפיפת גו לפנים ולאחור והפנית גו. 35 שניות נחוצות כדי לעשות כל אחד מהתרגילים הנ״ל 10 פעמים בקצב רגיל. הם אינם חסרים בכל שעור התעמלות; זה מובן מאליו. אולם בהם צריך להתחיל ובהם צריך גם לפים כל שעור במשחקים ובספורט. צריך לשאף לכך שהספוז בגב ייקבע להרגל יום־יומי אצל הילדים והמבוגרים, כשם שנעשה להרגל יום־יומי להתרחץ (כל הגוף או חלק ממנו) ולנקות את השנים. האידיאל של התפתחות הגוף לא הושג אם הגב אינו נקי מלקויים. אינו חזק וגמיש כקפיץ־פלדה.

מלים אלו ישמשו בראש וראשונה ברכה ותודה בעד הידידות והכנסת האורחים שנהניתי מהן בבקורי בארץ הבחירה. הנני מאחל לידידי הצלחה בעבודתם ליצור חנוך גופני שישמש דוגמא גם לעמים אחרים. נראה שלארץ־ישראל התכונה להוליך את בניה השבים לגבולה קדימה בראש כל הטוב שבהתפתחות האנושית.

תרגם: צבי נשרי

זליג רוסצקי

„רבנו" קנודסן *)

אין עוד אישיות שתהיה לו השפעה עמוקה במדה כזו על דרכי התרבות הגופנית היהודית כאישיותו של קנודסן, אין זה לחלוטין מוגזם כשאומרים כי קנודסן הטביע את חותמו על אופי הספורט היהודי; הרחיב את אופקיו. הכנים לתוכו את המומנט המדעי. תנועה של „בלוי זמן וקבלת תענוגות" הפך לתנועה המעמידה כמטרת ראשית הקמת הגוף ע״י תרגילים לפי העיקרים של המדיצינה המודרנית עם שני עמודיה הראשיים: אנטומיה ופיסיולוגיה.

לפני עשרים ואחת שנה. כשהרימונו. אנו קבוצה קטנה של צעירים יהודים, את גם התחיה הגופנית — לא היו ברורות לנו עדיין הדרכים בהן נלך. היה זה אז בימי הסערה של המלחמה העולמית. כשכל העיקרים האחרים, מחוץ לעיקר הכח הגס, ורוחקו לקרן זווית. עמים חרצו את גזר דינם בהטילם על כפות המאזנים את כחם ואונם הפיזי. עמים שלמים נפלו, כי לא היה להם די כח כדי להתיצב. כדי להתגונן כנגד אויבם. והנה באותם הימים. בעת כיבוש פולין ע״י גרמניה. החליטה קבוצה קטנה של צעירים יהודים לגשת לארגן את הנער היהודי. להיותו מוכן לכל האפשרויות.

אומות ניגדו אז את גורלן — והנה חשנו כי הגיע הרגע המכריע גם לעם היהודי. שתינתן לו האפשרות לקומם מחדש את ביתו הישן־חדש בארץ ישראל. אחת היה לנו ברור: להקים מולדת יכולים רק אנשים חזקים, בריאים — כלומר, יש לחשל את החומר האנושי. שיהיה מוכשר לאחר המלחמה לעלות לארץ.

„לחשל" — זה היה רק רעיון אך איך להגשימו? מומחים גדולים בתחוך הגופני לא היינו. היה ידוע לנו רק, כי ע״י תנועות התעמלותיות שונות, ע״י ריצה, קפיצה וכו׳ נהיים זריזים יותר, חזקים יותר — כלומר יש לשלוח את ה„עולם" היהודי אל ההתעמלות והספורט. ברם הפעולות הספורטיביות של הימים ההם נשאו אופי של מקריות וחוסר־שיטתיות, בעינים עורות חקו את השכנים: כאשר עשו הם כן עשינו אנחנו, ללא התעמק בניתוח התוכן. ומאחר ש„השכנים" שלנו היו החילים הגרמנים של חיל־הכיבוש. ומורינו בשדה התרבות הגופני — ה„פעלדוועבלים" הגרמנים — אפשר לתאר על נקלה. כמה פרימיטיביות (מנקודת ראות מדעית) היתה שיטת הספורט, שלה הספנו ברחוב היהודי.

כי אמונה עוורת, עבודה מסורה, מרץ ברזל בכחם ליצור תנועה רחבה, גם אם אין העבודה נעשית על יסודות מדעיים — זאת הוכחנו אז בשעה שיצרנו את תנועת הספורט היהודית בפולין. חלפו, עברו ארבע־חמש שנים. מלחמת העולם הגיעה

*) נתאחר.

לקצה. חיל הכיבוש נסוג אחור לגרמניה — ואנו יצרנו כבר גדוד־ספורט יהודי שמנה אלפים־אלפים חברים פעילים עם עשרות־עשרות מורים ומנהיגים — — ברם השיטה הפרימיטיבית נשארה כאשר היתה! חקוי עוור לפי דוגמת החיל הגרמני. —

אולם בשורותינו אנו, בתוך קבוצת המעמלים העברים, קם הרצון להשתלמות: בחוש, כי לא הכל לגמרי בסדר. חסר משהו ויש הכרח לגשת ברצינות ללימוד, להגיע למקור המדע של התרבות הגופנית. דרשו אחרי ספרי לימוד רציניים, יסודות ההלכה, ידיעות על הקולטורה הגופנית המודרנית האמתית, ובאמצע חפשינו נתקלנו באורח מקרה בקונטרס קטן, בכריכה כחולה צנועה, ועליו רק הכתובת הקצרה אך בעלת המשמעות הרבה: „תורת התרגילים של קנודסן". כבר לאחר ההכרה הראשונה הסשתית עם תוכן הספר הזה הוברר לנו, כי יש לנו כאן ענין עם יצירה גדולה: גישה מדעית עמוקה לתרגילים הגופניים. בקיצור: בכל חום התלהבותנו התנפלנו על „מסכת הספורט" של קנודסן, ולילות שלמים בלינו בפלפול על כל עמוד ועמוד, כל שורה וכל תג. „תורת התרגילים" של קנודסן פקחה את עינינו. הראתה לנו את הדרך לעולם חדש של מדע הספורט, הניחה את אבן הפנה לבנין התרבות הגופנית היהודית בפולין. ספרו של קנודסן השפיע עלינו, ואנו הספענו על חברינו הצעירים וכך קמו מתוכנו מורי־ספורט רבים בעלי הכנה תיאוריטית יסודית ועמוקה — מורים, שהפיצו הרחק־הרחק מחוץ לגבולות פולין את הרעיון של בנין התרבות הגופנית המודרנית על יסודות מדעיים.... ■

בשנת 1921 נוסד בורשה „בית"ס הממשלתי העליון לתרגילי גוף". האם לא יכלה להימצא בתוך שורות הסטודנטים קבוצתנו הקטנה של מורי הספורט היהודים, שקונטרסו של קנודסן נתן להם את הדחיפה להשלים את ידיעותיהם התיאוריטיות והמדעיות על הספורט?

ואכן, אנו היינו בין הסטודנטים המומחים הגדולים ביותר בשאלות תורת התרגילים, ועל כל השאלות ענינו באופן יסודי, והוכחנו ע"י כך את הכנתנו הטובה לפרובלימות של התרבות הגופנית...

נזכר אני באפיזודה אופינית מהימים ההם. חברינו הנוצרים שאלונו באחד הימים מבלי כל פניה:

— מנין שואבים אתם את כל זאת, יהודונים, מנין יודעים אתם בעל־פה את כל התיאוריה המסובכת של תרגילי הגוף?

— מאת „רבנו" קנודסן — נפלה תשובה.

— ומדוע לא תכנו אותו — את קנודסן — מורה, פרופיסור ודוקא „רבי" — נשאלנו בשנית.

— אין זה מקרה — ענינו — מורה, פרופיסור מקנה לתלמידיו ידיעות, אולי ידיעות חשובות, ידיעות יסודיות — אולם כל אלו הן רק „עוסֶס" מדעי. אולם „רבי" מקנה לתלמידיו מחוץ לידיעות גם אמונה עמוקה. קנודסן הוריש לנו מחוץ לחומר המדעי אמונה עמוקה ביסודות המדעיים של תרבות גופנית, ומשום כך עומד הוא על דרגא גבוהה יותר מאשר מורה, פרופיסור...

רבות רבות בשנים חלפו. תלמידיו היהודים של קנודסן מפוזרים על פני כל העולם, ביחוד בארץ ישראל. וברגע זה, כשקנודסן בא אלינו כדי להכיר באופן אישי את עבודת „חיל המשמר" שלו על שטח התרבות הגופנית, מרשה אני לעצמי לקדם בברכת „ברוכים הבאים" בשם כל חסידי־הספורט את ה„רבי" לספורט שלנו — קנודסן.

לחברינו

ד"ר פריץ דרייר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

חבר! —

מלא את חובתך

לעתונך!

חתום ורכוש מנויים!

לחברינו

נעמי מונשטר וב"ל ישראל ולהנדלר,

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

דוד ביגר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

החנוך הגופני

פ. פריד / כדור יד

לפני שנים לא רבות הסציא הנרמני שיָנָץ את משחק כדור היד, ואפשר לאמר בבטחון נמור כי מלכתחילה ראו במשחק זה מעין מכשיר שישמש „שווי משקל" לאנשי האתלטיקה הקלה, מאחר שכבר מזמן הכירו בהשפעתו המזיקה של משחק כדור הרגל על הרצים. צצו קבוצות רבות, שבהן השתתפו בעיקר אתלטים, ואלו שמו את הבסיס להוקמו העצום של משחק כדור היד בגרמניה של היום. אחרית כאו אוסטריה והארצות הסקנדינביות, וקבוצותיהן הן גם כיום המתחרים הרציניים ביותר של כדור היד הגרמני. לאחר הפסקה ממושכת נוסדה התאחדות עולמית לכדור יד אשר מושב מרכזה הוא בסינכן, ואליה סמנפות כל ארצות אירופה ואף רבות מאלו שמעבר לאוקיונוס. גרם לא בכל הארצות להתאחדות זו קיימות קבוצות בעלות שם. מחוץ לגרמניה הנזכרות לעיל נהוג משחק כדור היד גם בפולין, הונגריה, רומניה, יוגוסלביה, אימליה, צ'כיה ושוויצריה.

מאז נוצרו חוקי המשחק הזה חלו בהם שנויים מצערים עד מאד ובנקודות לא עיקרוניות לגמרי — עובדה שאין כדוגמתה בחולדות כל שאר משחקי הספורט. וכשהפועלים הסוציאליסטים הקימו התאחדות ספורטיבית לעצמם, חיקנו חוקי משחק משלהם, השונים בנקודות יסודיות במדה כזאת מהחוקים הקיימים הבין לאומיים, עד שנשללה כל אפשרות לערך משחק של כדור יד בין הפועלים ו„האזרחים". לאלו משני החוקים יש לתת את משפט הבכורה — זוהי שאלת טכנית קשה לגמרי; כדרם זאת אשר ליטר, כי בהתחשב עם הסטורה שהוצגה ביסוד המשחק אין כל יתרון לחוקת הפועלים המצדיק את עריכתה. ויצויין, כי שחקני „הפועל" בארץ הכירו בדבר זה, ומשום כך — ולאו דוקא משום שאין אצלם שופטים היכולים לשפוט לפי חוקת הפועלים — משחקים הם לפי החוקה הבין לאומית המקובלת בתבל כלה. וב„המכבי" עלה סוף סוף בידינו לעקור מן השרש את ההשפעה המזיקה שהורישו לנו הגימנסיות. ששחקו על פי חוקים בלתי נכונים המיוסדים על משחק כדור הסל. כיום למד הנוער שלנו לשחק לפי החוקים הנכונים.

■

ארבע הרישות כלליות יש להציג לפני הספורטאי הרוצה להיות ראוי לשם „שחקן כדור יד": טכניקה מושלמת במשחק הכדור, הבנה חכמיסית, מצב נופני מצויין מסדרגה ראשונה והרכב מוחאם של חברי הקבוצה. נעמוד נא להור על כל אחת מארבע הנקודות הללו.

א. טכניקה. במשחק כדור היד כאות בחשבון שתי פעולות עיקריות: התפישה והזריקה על כל צורותיהן.

התפיסה: את הכדור יש לתפוס בסדה האפשרות בשתי הידים; כדם מחובת כל שחקן להיות בטוח בתפישת הכדור גם בכל יד לחוד. אין לתפוש את הכדור באופן חפשי על יד הגוף; אמנם החוק אינו אוסר על כך, אך תפישה זו גורמת לאיבוד זמן. תנועת התפישה רכה; גם שרירי האמה וגם הביצפס צריכים להיות רפויים (לא מתוחים); חזרות לכך לא יוכל הכדור לקפוץ חזרה. הכדור צריך להיות נתפש מכל גובה שהוא: באופן נורמאלי, היינו בגובה החזה, בקפיצה במצב של כפיפה, ואפילו בשעת ריצה שטופת מעל הקרקע. כל אלה הם הרגילים שיש להזור עליהם בכל איטון לפחות במשך זמן של חצי שעה.

הזריקה: תחילה היתה נהוגה זריקה התנופה

שבוצעה בזרוע כפופה באופן קל מן הצד; כדם כיום מנהיגו בדרך כלל את זריקה הדריפה (ראה תמונה). מדוע? בו בזמן שבתנועת התנופה קיים חשש גדול שלא תסיר

אוכל לעבור על נקלה ביד הזורקת על פני המגן חידוד תעוכד ממולי, אוכל בתנועת החריפה לפשוט בשקם מוחלט את ידי, מבלי שיריבי ימנעני בכך, מלבד, כמובן, אם יעבור על החוקה.

קיים עוד אופן של זריקה אל השער והיא הזריקה המכונה -שוֹקן (Schocken). בזריקה זו משתמשים כשרצים במהירות ומניעים אל קנו? היריה ואין די שהות לדרים את היד להדיפה; בסקרת זה זורקים את הכדור לעומת השער בתנופה קצרה כשגב היד מופנה למטה, ומשתדלים להעיף את הכדור בכוון הפוך מכוון הרוצה, תנועה המחלישה אכנם את כח הזריקה אלא שהיא מתנה ומטעה את השוער.

בשעת צירופי המשחק משתמשים בכל שלשת האופנים אלא שתמיד יש להתאים את אופן המסירה אל מהירות ריצתו של חבר הקבוצה שאליו נזרק הכדור. כרם זוהי האמנות הגדולה ביותר לא רק בשמחק זה אלא בכל שאר, משחקי הכדור, שכידוע, אינה עולה כדרך כלל יפה.

לפעולות המכניות „המובנות מאליהן" שייכת „הקפצת הכדור" („Päppeln"). בהתאם לחוקה אפשר לזרק פעמים אין מספר את הכדור לארץ ולתפשו אח"כ חזרה בשתי הידים. כלומר, רצים שני צעדים עם הכדור ביד וזורקים אותו אח"כ לפנים בזרוע פשוטה בכח כזה לארץ, עד שעד שמספיקים לצעוד את הצעד השלישי מגיע הכדור לגובה החזה ואפשר לתפשו שוב; להקפיץ את הכדור במשך שני צעדים יותר מאשר פעם אחת אין זה אלא מעשה שטות, כי לשם מה לתת לו, היינו לכדור, אפשרות בשפע להיקפץ הלאה בהשחקן; מלבד זאת הרי מאבד השחקן זמן לשוא, בו בזמן שע"י נשיאת הכדור במרחק של צעד אחד „ירויח" את האפשרות להשקיף על חבריו-למשחק וגם על יריביו ולקבל מושג ברור מהמצב. הקפצות נמוכות או גבוהות מדי, או גם קצרות מדי יכולות לגרום לשגיאות רגל או לתפישה כפולה, זריקות רחוקות מדי יכולות להקביר את הכדור לשחקן היריב. ביחוד יש להזהיר בהקפצה כיד אחת, כי בנגיעה הקלה ביותר של הזרוע ע"י היריב יולך הכדור לאיבוד!

התפישה והזריקה והאימון בהקפצה יש להתרגל בהם תמיד תמיד. מן הנסיון באיר לסדחי ששחקנים המשחקים כבר בעונה השניה מאנו להתאמן באימון „המקצועי" תפשוט חזק, בטענה כי אשתקד התאמנו כבר ככך ואין כל צורך לשנות עוד הפעם; לעומת זאת הכרחי שחקנים בן-לאומיים, שחנם זה עשר שנים כמעט עמודי התוך של אחת הקבוצות האריצאות האירופיות הטובות ביותר ושעברו ככל יום-אימון על התכנית ההכרחית הזאת!

■

ב. תכסים. תכסים זהו ענין אינדיבידואלי של קבוצה, ואין להרכות כאן בהוראות. ברם אפשר לקבוע לכל תפקיד ותפקיד שורה של עיקרי-יסוד, ומזב יעשו המעוניינים אם יפנו תשומת לב לתם.

נתחיל מן השוער. ירית כדור היד אינה כאה אף פעם כיריות כדור הרגל מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה, ולל כן לא יוכל השוער לעולם להאשים את עצמו כי עיי כך אין הוא מוחך את הזזיות. ביריות מן הצד אסור לו לשוער לעמד בפנה הקצרה, וגם לא, כשוער כדור הרגל, בפנה הארוכה, אלא בעיך באמצע. השוער אינו קופץ מסקומו בשעת ירית הכדור אלא עושה צעד אחד או שנים הצדה ואח"כ הוא קופץ; בקפיצת בלבד, כמו שוער כדור הרגל, לא יוכל להשיג את הכדור הקלוע היטב לעומת השער. בשעת זריקת עונשין מרחק של 13 מטר יעשה השוער (אני לוחש זאת מפה לאוזן וגם לא להעביר זאת הלאה) צעד אחד לפני הקו כדי להקטין ע"כ את זוית-הירית. לשם האמת עלינו לציין כי זה בגיגוד לחוק, אך בינינו לבין עצמנו, רק לעתים רחוקות מאד יריגש בכך השופט.

המגנים — תפקידם בשמחק זה הוא הגנה בלבד; בחלקם לא תפול כל פעולה „קונסטרוקטיבית", אף הקלה שבקלות לא. בשמחק כדורגל עליו בוגא בין שחקני כדור יד ושחקני הוקיי של ו. א. ק., שכו זכו הראשונים בסדה עצומה, גיגש מגן כדור היד הבין לאומי ו', בעל קומה של 1.90 מטר, אל א. שחקן הוקיי המצויין שאינו פפורסם פחות, כדי לגחמו בספלתו. התאדם א. וקפץ ואמר: „מה רצונך? אדרבא, שחק אתה עם אנשים הרגילים כל ימיתם לתקוף את יריביהם בידים מורמות!!". בידים מורמות — כך ולא אחרת צריכים לעמד מגנים בשמחק כדור היד. כך ולא אחרת עליהם לעצור את זריקת הכדור כמבצר האחרון לפני השוער. עליהם להשאר במקומם, ואם כרצונם לזוז מסקומם עליהם להתקדם אך מעט מאד, כדי למנוע את האפשרות מאת היריב לעבור אותם ולזרק את הכדור באופן חפשי לעומת השער. נמצאים מגנים השואפים להחניק את התקפת היריב מיד בהתחלתה — שאיפה הראויה להערכה; ברם, כששני המגנים התרחקו כחוגן—וקפ"י הרוב שניהם הם כחורים „בעלי משקל"— אדרבא יגסו נא להשיג את הרץ שעברם ולמגוע בעדו בדרך חוקית את ירית הכדור. בגולו של המגן הוא בין הקו הצדדי ובין עיגול הירית, וככל מה שישאר יותר בקרבת האחרון כן יריגו ויגרה יותר את החליון היריב המסתער. המגן שחק בתוקף, ולפעמים בתוקף רב, רק חמיד ביושר (fair) ובלי רגלים. כל נגיעה חסרת ערך, ולו הקלה שבקלות, של הרגל ביריב הוא יסוד להוצאת השחקן מן המשחק.

תפקיד הרץ. כמו בכל סוגי ספורט הכדור כן גם בכדור היד, הוא התפקיד הכפוי-טובה ביותר. תפקידו של

הרץ הצדדי לא לעזוב את היריב החיצוני, הי"ן האמצעי צריך לנוע כן ה"מזמוך" היריב. משחק המסירה של הרצים החיצוניים לא צריך להיבצע מסרחקים. בכדת האפשרות עליהם להימנע ממסור את הכדור לשחקן החיצוני שלהם הנמצא באותו צד; בדרך כלל פלגי־החלוץ הוא (היינו זה שנמצא בין החלוץ האמצעי ובין החלוץ הצדדי) הוא המתאים ביותר למסירת הכדור לשם המשכת המשחק, הובלת הכדור עיי הרץ החיצוני חותר תחת כל המשחק ביסודו. גם הרץ האמצעי צריך לקצר עד כמה שאפשר בהובלת הכדור.

על החלוץ האמצעי להיזקק בתוך המגרש להלוצים החיצוניים, לפני השער לפלגי־החלוצים (היינו הנמצאים לצדדין). על פלג החלוץ לקבל את הכדור מאחוריו כדי למסרו — על כל פנים ברוב המקרים — לחלוץ החיצוני הנמצא בצד השני וכמעט אף פעם לא לחלוץ החיצוני הנמצא לצדו הוא. לפני השער עליו או לירות הוא חיש מהר מתוך שטף המרוצה לעומת השער בזריקה הטלת כידון, או עליו להתעכב ולהפנות מתוך כוונה את תשומת לב המגינים אליו כדי למסור את הכדור באופן חפשי לחבריו הוא. החלוץ החיצוני הוא היחידי מיכול להוכיל את הכדור אל תוך המגרש; יוכיל חלוץ פנימי את הכדור — הרי ידחוף את החיצוני שלו המסכן להיות „פרוש" ללא השב; להחלוץ החיצוני שני תפקידים: או שהוא רץ לארך הקו החיצוני ואז מחובתו להתנבר על הקו הצדדי ולמסור את הכדור לאמצע או שהוא רץ בקשת לעומת השער ואז עליו לירות. שבילים אמצעים הם עפ"יר מסוכנים. מסירות של החיצונים האחד לשני עולה לרצים הירוכים בעמל רב ומשום כך הן המועילות ביותר.

על הנושא הזה אין להוסיף עוד, ואיזהר ענין של השקפה ונסיון הוא. ברם מי שהתנהג לפי עיקרים אלה היטיב לעשות.

■

ג. המצב הנופני. שאלת המצב הנופני היא שאלה ספורטיבית כללית, ברם בשחק כדור היד, לאחר משחק הרוגבי (Rugby), מעמידים לפני השחקנים את הדרישות הגדולות ביותר ביחס לכח, זריזות וסבלנות, באופן שיש להגביר את הדרישות הכלליות. (מאחר שהמרובר כאן הוא רק ביחס למשחקי שדה לא הוכאו בחשבון כדור המים והוקיי הקרח). האמון הנופני של כדור היד כולל סבובים אטיים, סטרטים, סבובים הדרגתיים וגימנסטיקה. יש להימנע מהריפת כדור וזריקת ויסקוס באופן יש להסליין מחוץ לגימנסטיקה גם התעמלות בסוטות ברזל וגם התאבקות. יום ב' ויום ה' לשבוע הם הימים המתאימים ביותר לאימונים. לאחר האימון מסג'.

■

ה. הרכב הקבוצה. ההרכב המוגאם של הקבוצה הוא גורם הכרחי חשוב, אם ברצון הקבוצה להראות את יכולתה הטכנית והתכסיסית המלאה. משמעת קבוצתית ועצמית, וכניעה מוחלטת להחלטות השופט הן הנחות מוקדמות.

שלטו על המשחק, התנברו על עצבכם — ומשחק כדור היד יגרם לכם שמחה וחענוג.

ג. פלש \ כדור מים

אחד הענפים הספורטיביים שרכש לו בשנים האחרונות בארצות רבות מספר גדול של אוהדים כן הקהל הספורטיבי הוא ספורט „כדור־המים". מביני דבר בתנועת הספורט סבורים כי הוקן על הקרח בחרף, וכדור־המים בקיץ — יהיו בשנים הקרובות הענפים החביבים ביותר על הקהל בתוך שאר ענפי הספורט הסבה לכך היא: כי אופן המשחק מתאים מאד לטמפרמנט ולהלך הרוח של זמננו. כדור־המים הוא משחק מלחמה בסלא טובן הטלה. הספורט הזה דורש הכנה מכמיליות במוכן גופני וטכני, וגם אומץ לב במדה יודעה. המענין בספורט זה הוא, שמהלך המשחק משתנה מרגע לרגע. עוד לא בספיקה ההגנה להדוף החקפה ראשונה, וחנה קרבה כבר החקפה שניה.

משחקות במשחק זה שתי קבוצות, בת שבעה איש כל אחת, וכל קבוצה מורכבת משוער, שני מגינים, מקשר אמצעי ושלשה חלוצים. המשחק נמשך ערמות שבעה רגעים „נקיים" — עם הפסקה של שני רגעים, בין שתי הפעמים.

באמרנו „נקיים" מתכוונים אנו לומר כי „מורדי הזמן" מתחשבים רק עם הזמן שהכדור במשחק, ואינם מתחשבים כלל עם הזמן שבין שרוקה לשריקה של השופט הן אחרי מבת עונש או לבירת שער ובדומה (דבר שאינו נהוג כידוע במשחק כדור הרגל). יוצא איפוא, שלמעשה נמשך המשחק יותר מארבעה עשר רגעים. באופן ממוצע אפשר להניר שמשחק שלם נמשך משלשים עד ארבעים רגע.

ועתה לתולדות כדור המים. משחק זה הוא עתיק יומין. כמו בשאר ענפי הספורט היו האנגלים הראשונים אשר קבעו חוקים וסדרים לספורט זה, המבשמים יסוד לחוקים הקיימים כיום. המשחקים המסודרים הראשונים בספורט זה נערכו בלונדון בשנת 1874 ובשנת 1885 נתחרסמו בפעם הראשונה ע"י ארגון חובבי הספורט האנגלי חוקי כדור מים, ובשנת 1888 התקיימה התחרות הראשונה על רבנאות כדור המים באנגליה. באוליסמיאדה, שהתקיימה בשנת 1904 בס"ט לואים שבארצות הברית ושבה התכנסו בפעם הראשונה למשחקים האוליסמיים

השחקנים ככדור־סים, נצחו האמריקאים משום שקבוצות אירופה לא השתתפו בה. אבל בשנת 1908, באוליספיאדת לונדון, נצחו האנגלים את הבלגים.

תחילה שחקו את המשחק פתוך עמידה. חשיבות ניתנה למסירה טובה, לזריקה חזקה וקולעת, ולמכנה נוף כריא. אחרי האנגלים עמדו במעלה הצרפתים, הבלגים, והשודים שנלחמו ביניהם על זר הנצחון בענף זה. אופן המשחק לא נשתנה בימים ההם, עד שבא המאמן המפורסם ההונגרי־היהודי קוסיאדי, וקבע צורה אחרת לנגרי למשחק, ויחד עם זה סיים לעליתם של ההונגרים במקצוע זה. הוא הבין שעיי שחוף שחיים מהירים אפשר להתאים במדה רבה את צורת המשחק בקרב הספורטאים היהודים. לא פעם הוכתרו קבוצות מכביות בתאר רבן ארצי. נזכיר רק את „הכח" ווינה (רבן אוסטריה), „הנבורי פראג (רבן צ'כוסלובקיה), מכבי קרקוי (רבן פולניה), ואת קבוצת המכבי בסרוקו.

גם פה בארץ התהלנו בשנתים האחרונות באמונים במרץ ובסדר לשם תכנת קבוצה חזקה. ואם נקח בחשבון את העובדות של השנה שעברה, אזי נוכל להגיד שהמאמצים האלה נשאו פרי במדה נכדה. במכביה השניה השגנו את המקום השלישי בענף זה, אחרי קבוצות בעלות מוניטין כמו צ'כוסלובקיה ואוסטריה, ולפני קבוצות סרוקו, פולניה וליביה. על שתי האגודות החזקות ביותר בסוריה (E. N. B.) ו־(C. N. B) נצחנו עוד לפני שנתיים בהפרש גדול של שערים, ונגד רבן מצרים Circle de Dauphins Jsmailiah הפסדנו בהפרש שערים מינימלי 3־2 אחרי משחק שוה. השנה התהלנו באמונים לקראת עונת הקיץ, לפנינו תכנית רחבה. ביחוד אשאר לציין את נסיעת קבוצתנו למצרים. כל המשחקים של העונה הזאת ושל העונה הבאה משמשים הכנה לקראת המכביה השלישית שתערך בשנת 1938, שבה נפגש שוב עם הקבוצות המפורסמות מחוי". מסמחנו היא: מכבי איי במקום הראשון במכביה השלישית ובמשחקים האוליפיים של אסיה המערבית.

לקראת העונה החדשה

קבוצת „כדור־סים" של המכבי חיפה — רבן ארץ ישראל

מימין לשמאל: אלעזר, ארצי (בעל שיאים: 150 - 100 חפשי, 200 מ' גב)

ג. פלש (ראש הקבוצה), הירשלר, בן עמי, מגי, זיג ביגר

הזה, לזו של משחק הכדורגל, ולהפוך את משחק־העמידה למשחק־תנועה חי. קוביאדי יכול, איפוא, להיחשב כמבציא משחק כדור־הסים המודרני. ולאות הכרת תודה עבור פעולתו זו הקימו ההונגרים בבודפסט פסל לזכרו. מאז הלכו ההונגרים מנצחון לנצחון בכל ההתחרויות שנערכו (משחקים אולימ־פיים, רבנאות אירופה וכו'), ובכל שאר הארצות מתאמנות הקבוצות לפי השיטה ההונגרית. בהזדמנות זו כדאי לציין, שרוקא בקרב האגודות לספורט העבריות באירופה, עומד ספורט זה על רמה גבהה בין־לאומית, והוא פופולארי מאד

ד"ר א. זילברשטרום \ ספורט שמושי

(כיון חדש של ספורט)

תפקידו של הספורט השמושי הוא הרחבת הקף של תרגילי הספורט בכוון המקנה להם ערך שמושי בחיי יום יום.

אין ספק כי הספורט הקלסי חשוב מאד לחזוק הגוף ואמוץ תכונות הנפש (אני מתכון בזה להתעמלות, לאתלטיקה קלה, למשחקי ספורט ולשחיה). ואף על פי כן ישנם מצבים בחיי יום־יום שספורט זה איננו בא בחשבון. נטיל למשל על הספורטאי את התפקיד לרוץ בבגדיו „האזרחיים" ובנעליו הרגילות על קרקע מלאה התחתים, או לצעד בהליכה ממושכת כשמשא על גבו, או לטפס על גבי חומות וגדרות, או לחצות בשחיה את הנהר כשהוא לבוש ב„בגדי יבשה" — והנה נראה כי למרות חנוכו הספורטיבי ימלא את המוטל עליו בפחות הצלחה מאשר איש ההרים. רועה הצאן או הדיג, המבצעים בחייהם היום־יומיים לעתים קרובות פעולות אלו.

אנשי תרבות הגוף הפנו את תשומת לבם למעוות זה, והוסיפו על מקצועות הספורט הקיימים והמקובלים את הספורט השימושי הכולל את הסוגים הבאים:

1. הליכת־עומס, כלומר הליכה ממושכת כשההולך עמוס משא על הגב (בגרמנית Gepäckmarch).
2. מירוץ־שדה (באנגלית Cross country).
3. עליה ופפוס על ההרים.
4. ספוס על גבי חומות, גדרות, עצים ומכשולים אחרים.
5. קפיצה לעמק ותרגילי אומץ אחרים.
6. ספוס בחבלים ועבים.
7. שחיה בבגדים.
8. שחיה במכשולים.
9. סיוף במקלות.
10. קליעה למטרה (קשת, כדור, אבן).

הספורט השמושי מפותח בארצות רבות באירופה. כגון: בגרמניה, פולניה, צכוסלובקיה, רוסיה, שויץ וכו'.

הגיעה השעה שגם אנחנו נתחיל לטפל בספורט זה, שעל חשיבותו וערכו בשביל התפתחות הגופנית של עמנו אין להרבות דברים, ולהכניסו כפעולת־חובה בכל אגודותינו.

מפעלינו הספורטיביים

עונת השחיה 1936

אחרי הפסקה ממושכת בזמן החרף, מתחילים השחינים מחדש בפעולותיהם. המתחרים התחילו ככר באמונים, ומתכוננים למפעלים שיערכו במשך העונה הזאת. מרם נוכל להודיע על ההכנות השלמה לעונת הקיץ הזה, כי המשא ומתן ביחוד מה שנוגע למפעלים בין־לאומיים עם חוץ לארץ עוד נמשך. אבל ישנם עוד כמה מפעלים גדולים, שעל הוצאתם לפועל הוחלט ואלה הם:

ההתחרות הארצית המסורתית בשכועות בחיפה, הרבנאות הארצית באוקטובר בחיפה, רבנאות הכנרת (רבנאות למרחקים גדולים), הנערך השנה בפעם הראשונה וההתחרויות נגד לפני ההתלת הלטורים בבתי הספר.—זה בנוגע להתחרויות ארציות. ואשר להתחרויות בין־לאומיות, ככר חוכטחה חופקח קבוצות מכבי מסוריה ומצרים, וכמו כן ההתחרות בין־לאומיות בסתיו בחיפה נגד קבוצות סיון ומטוקיה (המשא ומתן עוד נמשך). על כל פנים אנו עושים את המאמצים כדי לתת לשחינים שלנו גם השנה את האפשרויות להפגש עם קבוצות חזקות מחוץ לארץ, ועל ידי זה להרים את הרמה הספורטיבית של השחינים הארציים שלנו.

כל המפעלים הנ"ל שהזכרתי למעלה הם רק חלק בן התכנית הספורטיבית של השנה הזאת. סיסמתנו לשנה זו היא הרחבת שטח הפעולה, רכישת ההטונים, ובפרט את הנער, לענף ספורט זה הבריא והטבני, המתאים לאקלים ולתנאים הגיאוגרפיים של ארצנו. המכשול הגדול בעבודתנו בשטח השחיה הוא חסר ברכות־שחיה מסודרות בארץ. ברכה אחת מסודרת ושנה רק בחיפה, והעובדה הזו מעציבה מאד ומבישה אותנו לא רק מטעמים פסורטיביים. כמה פעמים ציינו כבר את העובדה, כי בעיר תל־אביב אין אף ברכה אחת מסודרת. מדי שנה בשנה קיינו שסוף סוף יבוא הזמן שהמוסדות שלנו או עיריית תל־אביב יראנו לתיקון המצב הענוש הזה, ויבנו ברכה מסודרת בתל־אביב, אך תקותנו זו היתה תקות שוא. בה בשעה שליסוד השחיה וידיעת השחיה היא חובה כמעט בכל העולם על כל תלמידי בתי־הספר, אין בעיר העברית הראשונה והגדולה, שכל כך מרבים לדבר בה על כיבוש הים וספורט הים, אפילו ברכה אחת.

אנחנו, המחדרות המכבי, עושים ונעשה מצדנו את כל המאמצים, כדי לתקן את המצב הזה.

כרגע מעבדים אנו תכניות לבנין ברכות בטבריה וברחובות. כמו כן באנו בקשרים עם האנשים הקרובים

לחנותנו בת"א ואולי נצליח סוף סוף להגשים בקרוב את אחת מן התכניות הנ"ל.

מובן מאליו שהתקדמות ניכרת בשטח ספורט השחיה, תבוא לאחר בנין ברכות בכמה ערים ומושבות בארץ. אנו מצדנו נעשה את כל אשר באפשרותנו, כדי לתת לענף ספורט זה להתקדם במדה מכסימלית.

בהזדמנות זו הננו להזכיר את פרסום רשימת הריקורדים בשחיה, שסודרה ע"י ה. ט. א. בפעם הראשונה. בהסתכלנו ברשימה זו אנו רואים כי הישיגינו הנם רחוקים מהשיגי ספורטאי חוץ לארץ, ועלינו לעבוד עוד הרבה, כדי להשתוות עם ההשיגים הטובים של שחיני חוץ לארץ אך בהתחשב עם התקדמות המהירה בענף הצעיר הזה בארצנו, הננו תקוה שהשנה נעשה צעד נכר בשטח ספורט זה.

אנחנו מקוים שאחרי שנסתכל ברשימת השיגים, בסכמנו את עבודתנו בסוף העונה, נוכח כי ברוב המקצועות מופיעים שמות הרשים וזמנים טובים יותר, וביחוד מקוים אנו שהשנה יצליחו כמה מן הצעירים להמנות בין טובי השחינים בארץ.

כדור יד

"לוח" המשחקים

להגלי המצב המיוחד בארץ נאלצנו לשנות את תאריך משחקי הליגה כדלקמן:

9.5—"עמל" נגד "פתח תקוה" (במקוה ישראל).

16.5 — חיפה נגד עמל (בחיפה), רחובות נגד עתיד (ברחובות), פתח תקוה נגד רעננה (בפתח תקוה).

30.5—רעננה נגד חיפה (ברעננה), עתיד נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עתיד).

6.6—רחובות נגד פתח תקוה (ברחובות), עמל נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עמל), עתיד נגד רעננה (במקוה ישראל).

12.6 — חיפה נגד עתיד (בחיפה), רעננה נגד תל אביב (ברעננה), עמל נגד רחובות (במקוה ישראל).

■

ב־23.5 יערך על מנרש המכבי בתל אביב, במשחק מוקדם למשחק כדורגל, התחרות בכדור יד בין קבוצה נבחרת של הערים וקבוצה נבחרת של המושבות. המרצה לכדור יד קבע את הרכב הקבוצות כדלקמן:

ערים:

שוער: כץ (עתיד).

מגינים: שיפר (עתיד), שטינברג (ת"א).

רצים: זיינר (חיפה), צוקרמן (חיפה), קורין (חיפה).

חלוצים: צ'סניג (עתיד), זילברמן (חיפה), גולדשטיין (ת"א), שפייר (עתיד), שטרן (עתיד).

(רזרבה: קלויזנר — תל אביב, נוביץ — ת"א, רמר — עתיד, בן חיים — ת"א).

מושבות:

שוער: משחק (רחובות), גרוזמן (פ"ת).

מגינים: שפייזר (פ"ת), ויינשטיין (פ"ת), ווילנצ'יק (פ"ת).

רצים: וולף (רחובות), לוי (פ"ת), רוזנברג (רחובות), רז'ינסקי (פ"ת), זלצר (פ"ת).

חלוצים: שפירא (פ"ת), רוזנבלט (רחובות), גרוזמן (פ"ת), בן מזרחי — פ"ת).

(רזרבה: נרף — פ"ת, מרדכי — פ"ת, בן מזרחי — פ"ת).

לוח משחקי הליגה של כדור־יד

	הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1	פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2	תל־אביב	3	2	1	0	15	10	4
3	עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4	עמל *)	2	1	1	0	9	9	2
5	רחובות	3	1	2	0	19	21	2
6	חיפה	3	1	2	0	18	23	2
7	רעננה *)	2	0	2	0	3	16	0

*) משחק "עמל" נגד "רעננה", שבו לא הופיעה זו האחרונה, נחשב ב־6:0 לטובת הראשונה.

השופט: המרצה פ. פרוד.

שופטי הקיום הוקמדו ע"י תל־אביב ופתח־תקוה, להגלי משחקי הקבוצות הנכחרות לא הורשו משחקים אחרים ב־23.5, על האגודות לדאוג כי שחקניהן ייבצאו בזמן המדויק על המנרש.

יהודה המכבי

שתה יין ברמל

על דא ועל הא

1. להמשכת עבודתנו

כי ספורטאינו מלאו את חובתם בזמן המאורעות האחרונים, ובמסירות רבה עמדו בשורות הראשונות כדי להגן על הרכוש היהודי, כי אגודותינו מסרו את מועדוניהן לרשות הפליטים ועוד ועוד, ועובדות אלו ידועות לפרי והעתונות היומית בארץ ציונה כבר אותן.

אותנו מעניינת כעת שאלה אחרת לגמרי, והיא שאלת התחלת העבודה הספורטיבית הנורמלית. בפלים אחרות — החזרת הספורט בארץ ישראל לאותו מצב שבו היה נמצא לפני המאורעות. בעת, כשהחיים חזרו כבר פחות או יותר למסלולם הרגיל, אסור אפילו לעצור לרגע בעד המטמו של העבודות הספורטיביות. הכל מוכרח להיערך בזמן הקבוע ואסור לדחות את הפעולות לימים יבואו, גם אם לא הכל יהיה כשורה: הפורמה לא תהיה משופרת דיה, או רמת ההתחרויות והמשחקים לא תהיה גבוהה ביותר וכדומה. עלינו להתחיל שוב בעבודה ביתר עוז ומרץ.

כי מחובתנו לזכור, שבכנין ארצנו צריך הספורט לתפוס את אחד המקומות החשובים ביותר.

2. ועל הפרק: תשחיה

עובדה היא, שדוקא בשנה זו משפל מרכז ה"מכבי" בארץ במדה רבה בסידור התחרויות על הרבנאות ושאר הופעות ספורטיביות. וישנו הרושם כי הנהלת הענינים הספורטיביים ב"המכבי" נתונה בידי אנשים המבינים יפה את תפקידם ומכירים את האמצעים שעל ידם ישיגו את המטרות הדרושות. אנו חשים כי הפסדנו המקום במדה רבה בזמן האחרון.

נקח לדוגמא את האתלטיקה הקלה. כל מי שהתבונן השנה לעבודת מרכז ה"מכבי" וכל מי שהיה נוכח בתחרויות השונות שנערכו בתל־אביב, פתח־תקוה, ירושלים ורחובות וכו' יודה שבעונה זו פעלו רבות לשם הפצת ענף זה. הלא בעונה זו השיגו רקורדים חשובים, הנה מה שיכולים להגיע לפועל אנשים, שמכירים היטב את כל פרובלימות הספורט.

משמחת היא גם עובדה זו, שיש בדעתו של המרכז להפסיק לזמן ארוך יותר במשך הקיץ את העבודה בשטח זה. עלינו לזכור תמיד את הצו הספורטיבי, שאסור לעייף יותר מדי את הספורטאים. הפסקת העבודה לזמן ידוע בענף ספורטיבי זה או אחר והעסקת ספורטאים אלה בענפי ספורט אחרים הוא צו השעה.

אבל כדי למלא את החלל הריק שנוצר ע"י הפסקת העבודה בענף האתלטיקה הקלה, צריך ליצור כעת עונה ספורטיבית בשחיה.

השחיה מוכרחה לתפוס מקום חשוב לא רק בערים אלא אפילו בנקודות הכי קטנות בארץ, אפשר לנצל את הברכות בפרדסים, לסדר ברכות־שחיה חדשות ובעיקר להשפיע על הנוער בכוון זה.

השחיה מוכרחה במשך הזמן להיות הספורט הלאומי שלנו בארץ ישראל.

3. ההופעות ההתעמלותיות — מה תהא עליהן?

קראנו בשבוע שעבר כי ההופעה ההתעמלותית של "מכבי" בורשה עברה בהצלחה יוצא מן הכלל וכי ההתאמנויות האלה עמדו על מדרגה נבוהה. ודרך אגב נצנצה בנו המחשבה: למה לא ניתנה לנו ההזדמנות כאן בארץ, במקום שהתנאים הם מצוינים, ליהנות מהופעות מסוג זה אלא לעתים רחוקות?

הלא יש אצלנו גם החומר האנושי המתאים וגם מדריכים ומורים מצוינים וכבל זאת חסרה עבודה בעלת משמעת בשטח זה.

מתפקידו של מרכז ה"מכבי" בארץ לתקן את מצב הענינים ולהשפיע על התעמלות בכוון זה שגם לה יינתן המעוף הדרוש.

הן ההתעמלות הנה הנורם הראשון להשתפות כל ענף ספורטיבי. בלי עבודה סיסטמתית בהתעמלות אין להשיג אף פעם תוצאות טובות.

ורצוי מאד שליד מרכז הימכבי תוצר מחלקה מיוחדת, שתעבד תכנית מפורטת ושתסמל בעיקר בהצפת ענף ספורטיבי זה החשוב כל כך לכל אחד ואחד.

4. נציגות א"י בכרור ס.

עוד לפני כמה חדשים ידענו שנציגות הימכבי" הא"י בכדור סל תתחרה עם הנציגות המצרית. ואכן נעשתה כל עבודת ההכנה, ולולא המאורעות האחרונים בארץ היה הכל בסדר גמור.

לרגלי המאורעות נפסקה העבודה וכשהכל שב למסלולו הרגיל עמדו להיערך שתי תחרויות שיכלו להראות על אפשרות הרכבת הנציגות הראויה. אבל כדאי לציין שתחרויות אלה לא נערכו. וזה מראה לנו כי מנהלי הקלובים האלה אינם מוסרים לעצמם דו"ח מחשיבות תחרות בינלאומית. רק הכנה מתאימה יכולה להביא בעקבותיה גם את הנצחון.

בקשר עם המאורעות דחה מרכז הימכבי" את תאריך התחרות עם מצרים לשבועות אחרים. לכן נשאר עוד די זמן לפנינו ומחובתו של המנהל הספורטיבי של ה"מכבי", לנהל את הפעולה החשובה.

יש לזכור שתחרות בינלאומית אינה תחרות ידידותית בארץ..

5. ק. א. קונדסן

כמעט החלק הכי גדול של החוברת האחרונה של "המכבי" היה מוקדש לקונדסן, כולם יודעים עתה יפה מיהו קונדסן ומה עשה עד הנה בשדה החנוך הפיסי. ולכן יענין בודאי את הקוראים איך מבלה קונדסן, את זמנו בארץ ישראל.

קונדסן אינו מתבטל חס וחלילה. כל דבר מעניין אותו. בראותנו את קונדסן כשהוא שוהה במשך ימים שלמים בחדרי ההנהלה של בתי הספר, כשהוא בודק את מצב הבריאות של ילדי ישראל, ובפגשנו אותו במרכזים ספורטיביים שונים כשהוא מתענין בכל הישג חדש בשדה הספורט, שמתים אנו מאד שמצאנו בו לא רק יידיד של הספורטנמים הארצישראליים בבתי הספר הספורטיביים בדנמרק אלא גם בן אדם מסור למעלנו.

קונדסן, כידוע, אינו יהודי, רק לפני בואו לארץ ישראל שהה בגרמניה ובאמת כדאי היה לשמוע איך אדם בעל ידיעות כל כך עמוקות צחק על תיאוריות הגזע הפיסולרית כיום בגרמניה.

קונדסן אינו נח מעבודתו גם כא"י. הכל משמח אותו כאן. תלמידיו לא הכזיבוהו.

הוא מצא את החנוך הפיסי ואת ההתפתחות הספורטיבית בארץ על רמה הגונה ומשביעות רצון בהחלט.

ומובן שזה משמח אותנו מאד מאד.

אל. אלכסנדרוביץ

מסב־ב למדורה

ספורטאינו

1. על פעולות הספורטביות

התחלתי לרוץ רק בשנות בחרות. לפני שנכנסתי למכללה הרווארד (בניו־יורק) בשנת 1925 לא ידעתי שיש בכחי לרוץ היטב. באוניברסיטה זו — כמו ברוב האוניברסיטאות באמריקה — יש חק האומר, שכל סטודנט חייב בשנת הלמוד הראשונה להתעסק באחד ממקצועות הספורט שלש פעמים בשבוע. כיון שהיתה אז עונת הסתו החלטתי להשתתף במרוץ שדה—מקצוע סתוני באמריקה, ומה התפלאתי בהגיעי ראשון בהתחרות הראשונה. התפלא גם המעמל שנצחתי רצים בעלי נסיון ומומחים. המעמל ספל בי הרבה והתקדמתי יפה. בשנה השניה קבלתי כבר את אות ההצטינות H על הגיעי למקום הרביעי בהתחרויות השנתיות הנערכות בין כל אוניברסיטאות באמריקה. מאז הייתי אחד "הכוכבים" של קבוצת האתלטיקה הקלה בהרווארד ובכל שנה קבלתי את אות ההצטינות. השתתפתי בריצת שני מילים ומרוץ שדה. כאשר באו הפיני נורמי והשוודי ווידע לאמריקה הייתי בין הנבחרים שהתחרו נגדם.

לאחר שסימתי את הרווארד בשנת 1929 הייתי חבר בקלוב חובבי הספורט שממנו נוצר אחרי כן "המכבי" בבוסטון. אז התחלתי להתענין בריצת מיל אחד. ובשנת 1930 נצחתי את רבן־ארצות הברית לריצת מיל אחד והשגתי את התאר רבן למחוז ניו אנגלנד בריצה זו.

בשנת 1931 התחלתי לארגן את „המכבי" בבוסטון והתנועה קבלה דחיפה בבקורו של ד"ר רוזנבלד. בשנת 1932 באתי „למכביה" הראשונה עם קבוצת ארצות הברית. במכביה נצחתי ב־1500 מטר ובאתי שלישי ב־5000 מטר. זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי במרחקים אלה. ב־1500 נצחתי את בלודי — רבן אוסטריה, פרנקל — רבן ציכוסלובקיה, פסי — רבן יון, וסעיד מוחמד — רבן מצרים. בדרכי חזרה לאמריקה מהמכביה רצתי בווינה ובברלין עפ"י הזמנות „הכח" ו„בר כוכבא" והצלחתי יפה.

ומאז עד שחזרתי לארץ ישראל לא נעלתי נעלי ריצה. עבודתי באמריקה הטרידתני במדת כזו שלא נשאר ברשותי הזמן הפנוי או האפשרות לעסק באתלטיקה הקלה. אך בבואי הנה ובראותי את מצב האתלטיקה אמרתי לנסות שוב את כחותי בתקוה שע"י כך אוכל לעזור במדת מה לפיתוח הספורט בארץ.

אחרי ארבעה חדשים של הכנה, על ידי הליכה וטיולים התחלתי לספל באופן רציני באמונים. ואני תמה על עצמי כי אחרי ארבע שנות של הזנחת הספורט יכלתי להגיע לתוצאות אלו. אני מיחס זאת לעובדה, שתמיד שמרתי על הכלל „גוף בריא". משבוע לשבוע מתקדם אני ומקוה שלפני צאתי את הארץ אגיע ל־פורמה" שהייתי בה במכביה הראשונה. בהתחרות הראשונה בתל אביב רצתי 4:45 ב־1500 מטר. בכירות השגתי זמן של 4:30, ובהתחרויות על רבנות של המכבי ארץ ישראל „ירד" הזמן ל־4:26. 800 מטר הוא מקצוע חדש בשבילי. בכירות רצתי בו בפעם הראשונה בזמן של 2:11, ובהרבנאות מכבי הגעתי ל־2:05.

עובד אני בניו־יורק כמרכז פעולות תרבותיות, חברותיות וספורטיבות במועדון לנוער היהודי. בגלל עבודתי בשדה זה והצלחתי בה זכיתי בפרס Lena Sokolow Palestine „Sholarship" לשהות בארץ תשעה חדשים, לבקר באוניברסיטה העברית ולהכיר את תנועות הנוער ותנאי החיים בארץ. ביחוד מתעניין אני בחיי הנופש ומספל בחקירה בענין זה. בשובי לאמריקה אשתמש בידיעות שרכשתי כאן בעבודתי בין הנוער היהודי באמריקה.

השתתפתי בעוד ענפי ספורט כגון: כדור רגל אמריקאי (רגבי), ביס בול, הוקי על קרח, סקי ועוד משחקי חורף. שחיה, טניס ובוקס. בבוקס הייתי מורה ושבתי פעם להשתתף באפן פרופסיונלי. בשנה העברה הייתי חבר הועד הפועל של הסתדרות המכבי בארצות הברית.

אל. פלקסמן

2. יפה כהן

לו היה עולה על דעתכם באחד הימים לערוך משאל:

מי היא חברת „המכבי" שהנה הספורטאית הטובה ביותר—אין ספק כי רב הקולות תקבל יפה כהן, המתמדת לשחוק.

מי לא יכירנה?

בהגיגה של „המכבי הצעיר", בהתחרות חשובה באתלטיקה קלה — יפה כהן תהיה אחת מאלו המושכות אליהן את עיני כל. ולכן שמחתי מאד כאשר בקשני עורך „המכבי" לשוחח דוקא עם הספורטאית הזו.

אני מוצא אותה במועדון המכבי. לפני רגע נגמרה

ישיבה ארוכה של הנהלת „המכבי הצעיר". אני מבאר לה את מטרת בואי — והיא עונה על שאלותי בקלות בו ברגע, כשם שהיא רגילה לעבור על מכשולים בספורט.

— הייתי רוצה שתספרי קצת על חייך.

— בחפץ רב, עונה יפה בקול צלול, כרגיל.

— ובכן?

— נולדתי בשנת 1919 באנגליה, בעיר בלפורט. ועוד לא מלאו לי ארבע שנים, עליתי עם הורי ארצה. גמרתי תחילה את חוק למודי בבית־ספר עממי. אחר כך למדתי בבית־הספר למסחר „ספרא".

— ומתי התעוררה בך ההתענינות בספורט?

— מקרה היה בדבר. אחי, חיים, היה חבר „המכבי". הדבר היה עוד לפני ה„מכביה" הראשונה, ואנשי המכבי התחילו בסדור „המכבי הצעיר" ובהכנת התעמלות כללית בשביל „המכביה". וכך היה לי הכבוד להיות אחת הראשונות שנכנסו ל„מכבי־הצעיר" ולהשתתף בפעם הראשונה בהתחרויות של ה„מכביה" הראשונה.

— ומה בדבר האתליטיקה הקלה?

— בבית הספר שלי היה מורי להתעמלות ולטר פרנקל. כאשר ערכו בתל אביב קבלת־פנים ללורד מלצ'ט — אספו את כל התלמידות היודעות לרוץ. גם אני הייתי בין אלו. המרוץ „לדוגמא" נערך אז על המגרש הישן של ה„מכבי", ברחוב העליה.

לאחר המרוץ הזה התחלתי להתענין באתלטיקה הקלה — בפרט בריצות. בשנת 1933 הכין ולטר פרנקל חגיגת בתי־ספר גדולה. בהתחרויות שהיו אז זכיתי במקומות הראשונים. בזמנים מצויינים: 60 מטר — "8.4; 150 מטרים — "23; קפיצה למרחק — 3.79 מטר. ולאחר זאת, הלך הכל למישרים. ר„מיד לקחתי חבל בהתאמנויות של הסקציה לאתלטיקה קלה. בשעת התערוכה של 1934 נערכה שוב התחרות לכבוד הלורד מלצ'ט. הצטיינתי בהתחרויות וזכיתי במקומות טובים. זאת היתה הסבה שנבחרתי כאחת השליחות של „המכבי" לרבנאות בין לאומית של נשים בלונדון. כאשר חזרנו מלונדון — הקדשתי כל מרצי להתכוננות ל„מכביה" השניה. מובן, כי בהתחרות כל כך גדולה זכיתי רק במקום רביעי ב־100 מטר, ב־12,4; קפיצה למרחק — 4.70; 200 מטר — 28.4; ועוד. אלה היו התוצאות הטובות ביותר שאליהן הגיעו הנשים האי'.

— ומה הוא הצד החנוכי־הצופי שבספורט הנשים?

— אני ממשיכה להיות חברה נאמנה ל„מכבי הצעיר" — אני ממלאת אפילו תפקיד של „ראש־קבוצה". הדבר גוזל ממני זמן רב. אך אני עושה את עבודתי זאת בשמחה רבה.

— האם יכולה את להגיד לנו מה מצא ביחוד חן בעיניך בחייך הספורטיביים?

— ראשית כל: המכביה הראשונה. כאשר ראיתי את המספר הרב של הספורטאים היהודים המצויינים הבינותי את

היקפו הכביר, והנסיעה הנפלאה ללונדון לרבנאות העולם!..

אכן, היו אלה רגעים נאים בחיי!

— וכעת?

— הכנה רצינית ויסודית ל„מכביה" השלישית...

---

3. אריה אטרמן

אריה אטרמן עלה ארצה לתקופת המכביה השניה. הוא נהל את הקבוצה הצרפתית, ובאותו זמן השתתף במכביה באתלטיקה קלה. היה גומר את ההתחרות — ותיכף היה ממהר אל בני קבוצתו ועוזר להם בעצותיו. כי אטרמן — נפש של עסקן צבורי לו. הצעיר האנרגי הזה איננו מסתפק בתוצאות המצוינות שהוא משיג בהתחרויות. רוצה הוא ליצור בארץ

שורה של ספורטאים יהודים חזקים, שתעורר את התפעלות העולם כולו בתוצאותיה. זהו אסרמן – ספורטאי ועסקן, וזהו גם סוג האנשים שהספורט בארצנו זקוק לו.

אם רוצים אתם לדבר עם אסרמן – אל תחפשוהו בביתו. מוטב שתעברו על כל מגרשי הספורט בתל־אביב.

אנו מצאנו את אסרמן על מגרשי הטניס של „מכבי"; הוא התאמן בטניס בחברת לרפלד, אחד מטובי הטניסמנים של תל־אביב. הוא מרגיש בי מרחוק, מרגיש הוא כי יש לי דבר אליו – והוא גומר את המשחק חיש מהר. ואנו יושבים שנינו על סף בית המכבי ומדברים.

– נולדתי בדואיסבורג (גרמניה) בשנת 1913. בעיר הזו התחלתי גם את הקריירה שלי על מגרש הספורט. הייתי חבר

ב־„דואיסבורגר שפיל פריין". שם נלחתי את קבוצת הצעירים לאתלטיקה קלה. שהיה וכדור־רגל. בן 13 הייתי כאשר זכיתי ברבנאות הנערים במלחמת שלשה. ב־1922 עברתי יחד עם הורי לקולוניה. ובעיר זו נכנסתי ל־„בר־כוכבא". אלא מכיון שרציתי להשתתף גם בהתחרויות הכלל־גרמניות. נרשמתי באותו הזמן ל־„קלנר באל אונד שפיל־קלוב". כעבר שנה נצחתי ברבנאות גרמניה לנערים בזריקת כידון של 600 גרם: 61.50 מטר. אז התחלתי להתאמן יותר בזריקות מאשר בריצות. השתתפתי בכל ההתחרויות שארגנה „המכבי" בגרמניה.

– האם למדת גם בבית־ספר גבוה לספורט?

– בשנת 1932 עשתה אגודת „המכבי" בגרמניה מאמצים רבים כדי להכניסני לבית־הספר הגבוה לתרבות־הגוף. כמובן, שלא קבלוני – שהרי כבר אז היתה בגרמניה האנטישמיות גדולה מאד.

לא שקעתי במחשבות, ונסעתי לפריז, ובעיר זו, הודות ל־„השתדלות של ד"ר פרניקוב, יו"ר „ד־המכבי" בפריז, נתקבלתי לבית־הספר לתרבות הגוף שע"י מפקדת הצבא.

– איך „התאקלמת" ב„מכבי" של פריז?

– הדבר היה פשוט. בעזרת הנהלת ה־מכבי". ארגנתי את הסקציה לאתלטיקה קלה. לפני המכביה השניה מסר לי מרכז המכבי בלונדון את עניני הערבת חברי ה־מכבי" לארץ־ישראל. אני עצמי באתי למכביה רק בראש 6 אנשים – אבל אלה הששה הראו את כל יכלתם.

– ואיך הצלחת ב־מכביה"?

– לא זרקתי כידון. אבל במלחמת־ה ע ש ר ה זכיתי במקום השלישי.

– ומה היה אחר־כך?

– בזמן שהתכוננתי כבר לעזוב את הארץ, חפשה ארץ־ישראל ביאות־כח למשלחת ליון, ולכן נשארתי.

– מהי התוצאה הטובה ביותר שהגעת אליה?

– בבירות השגתי את השיא העולמי של ה־מכבי" בזריקת כידון: 51.50 מטר.

– ומה תכניותיך לעתיד לבוא?

– להמשיך את עבודתי במכבי – תל־אביב, וביחוד להתאמן בזריקת כידון.

– מה הם זכרונותיך הטובים ביותר מחייך הספורטיביים?

– ההתחרות באתלטיקה קלה בין המשלחת האמריקאית ובין צרפת, אשר ראיתיה בפריז. הרושם שעשו עלי האתלטים היה כה כביר, שלא יכלתי לשכח את ההתחרות הזאת עד עתה.

אל. אלכסנדרוביין

ספורט־היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד
למכשירי ספורט
ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובתי ספר

המכבי הצעיר

אל כל חברי "המכבי־הצעיר" בארץ. חזק!

חברים יקרים,

ימים קשים מאד עוברים על הישוב העברי בארץ. צוררינו אומרים להעריץ בכל האמצעים—ואינם נרתעים אחור גם מפני מעשים בלתי כשרים—את עבודת הבנין שלנו בארץ. בשבועות האחרונים נרצחו ע"י פראים עשרים וששה מאחינו הקרושים החפים מפשע, נפצעו עשרות־עשרות אנשים, הוצתו בתים ושדות, התנפלו מן המארב על עוברי דרך ועל נקודות עבריות שקטות, ובכלל הופרע מהלך החיים השקטים, חיי העבודה והבנין בארץ.

יש לציין את עמדתו האחראית והאמיצה של ישובנו בימים קשים אלה. ואכן שום הפרעה, שום מעשי אלימות, שום אבדות בחיים וברכוש לא יתקיימו מלמלא את יעודנו החיסטורי. אין מולדת נרכשת אלא ביסורים ובאבדות. דמם של חלליגו יקשרונו עוד יותר לארמתנו. מולדת העברים בנה חבנה!

תשובתנו לצוררינו איננה יכולה להיות אלא אחת: חברת בנין הארץ במשנה טרץ ובהתלהבות שבעתיים. חברי "המכבי־הצעיר" מחויבים להתמסר יותר ויותר לפעולותינו הלאומיות השונות, כי הרי כל אחד מאתנו כקטן כגדול, דרושים כעת לעם ולמולדת. ברגעים קשים אלה ניתן לנו להעריך עד כמה נכונה דרכנו: הבראת חנפש והגוף של הנוער העברי, חנוכו למשמעת, לסדר, לדיקנות ולאמץ לב; הכנתו לחיי עבודה, למסירות לאומה ולארץ, חחרדת הרעיון של איחוד כל שדרות העם לשם פעולה משותפת לשחרור העם ובנין הארץ.

מכבים־צעירים! שובו לפעולותיכם במשנה טרץ, במסירות ובהתלהבות. סוף חנצחון לבוא!

חזקו ואמצו.

המפקדה הארצית של "המכבי־הצעיר" בארץ ישראל

ש. עוזיאל

על דרכי „המכבי הצעיר"

א.

אקדים מלים אחדות על פעולות המכבי חצעיר בשנים האחרונות:

לפני 8־7 שנים יכלנו לראות מסביב לכל סניפי המכבי בארץ, עשרות ילדים משתוקקים ונכספים למשהו, וסקנאים באחיתם הגדולים המתעמלים ומשחקים. נוחנים היו להתנגב לקרבת המועדון ולהציץ אל הנעשה פניטה דרך חור המגעול; במגרש הספורט אשפר היה לראותם כשהם משתדלים לרוץ בכל שארית כוחם אחרי חכדור בעופו אל סחוץ למגרש כדי להחזירו לשחקנים. חסורת עזרה זו „הרשו" הגדולים לקטנים להכנס לפעמים למועדון ולשחק בפינג־פונג או לחשתמש זמן קצר במכשירי ההתעמלות. מתוך זה נתגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל מלואים" לספורטאי ה„מכבי", שאמנו את המוביס שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שמו אל לב להפסד שנגרם ע"י כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו לאמות וגם לאלפים — ופתאם עמדו הבוגרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בזערת אנשים בודקים. הנוער חצמא לפעולות, לאחר שהיה מוכדל — בחשפעת הגדרים — מחחברויות הסחדרויות נוער אחרות, נהר לאמות ואלפים ובזמן קצר נוצרה בהסחדרות „המכבי" שכבה צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, חחייב להמצא בסביבת חבריו הצעירים, ומחר לחחליף את מבנסיו הקצרים והפשוטים כארוכים־לבנים ולפעמים גם בחופפת פס חכלת. נפסקו הקשרים בינם ובין חבריו הצעירים, ואף אם יכול היה לסייע להם בעבודתם נמנע מעשות זאת, מחוך שאיפה להיות במוקדם לגמרי מחוץ למחיצתם. לכן לא רבו המדריכים מקרב הנוער עצמו. אלה באו מן החוץ. עבודו אז לפני מצב חסור כאין אפשרות לספק מדריכים לנוער (גם עכשיו לא נשתנה המצב לטובה). המעטים — יחידי חסגולה — לא הספיקו ליצור חרבה חוץ אלפי הילדים, שלא חונכו לגמרי במשמעת קבוצתית וחנוחית.

החנוך בא אם כן מאליו. הילדים ראו מהבוגרים וכן עשו. הרשות להתגורר במגרש היתה נחונה כבר (הרי הם חברי „מכבי" רשומים), וכאן חקו באפן מנוחך את מעשי הגדולים, שגם הם לא היו דוגמתיים למדי. רק עם פתיחת המכביה הראשונה עמדו בראש המכהיצ אנשים בעלי אחריות צבורית שהאצילו מרוחם על החנוער הצעירה, אבל כאן עמדו שוב לפני שאלה חמורה עד למאד: לא היתח שאיפה אחת ודרך משותפת בין הסניפים השונים. כל מפקד עשה בסניפו לפי השקפתו או שלא עשה מאומה, וכן נוצרו נגודים. מקצתם נטו לשמאל ומקצתם לימין. בסניף זה הלכה הצופיות בראש, וכאן רק הספורט מבלי כל שמץ תרבות.

כשנה האחרונה, אחרי הועידה העולמית האחרונה בתל־

אביב, החלו החוליות להצטרף לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר נמור, אי ידיעת דרך כרורה שתלויה ותחזק את הרוח בקרב הנוער. זה מתפלסף על ימין ושמאל ומשלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמכבי הנו גודם מגן על האנשים החנונים בפני הפועלים המשתוקקים לכבוש אותם כביכול, והלה מצא בהמכבי מקום לבלוי זמן ולהתעלם בנעימים.

בקיצור, היה מוחו ובוחו נמור.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

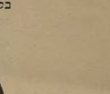

כרוניקה אספורטיבית

דו־קרב בין יפאן — אמריקה באולימפיאדה הבאה*)

בכל ההתחרויות השחיה האולימפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה יריבים שווים. אבל באולימפיאדה המסודרת הראשונה הראויה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה בנצחונה המכריע של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה טפחים לירידת ספורט השחיה באירופה, וכך היה לשתיני אירופה יותר תפקיד של סטאטיסטים מאשר של מתחרים. באולימפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע גוע חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באולימפיאדות הנ"ל באו ללמוד כדי להראות בשלישית את צפריניהם דוקא בזמן שאמריקה היתה במצב של שקיקה בולטת. ומענין שאף פעם לא השיגה אירופה מקומות כה רבים כמו באמשטרדם, מקום שם התחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לוס־אנג'לוס. לו היו האמריקאים שומרים על הקו המעפיל של ההתקדמות הטבעית בספורט השחיה לא היה עולה בידי היפנים להכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לוס־אנג'לוס נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הפוורמים לקראת האולימפיאדה הבאה לסרחקים קצרים. למומת זה יהיו היפאנים בלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים.

ונשאלת השאלה: ואירופה היכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד" למנוע לכל היותר בעד יפאני או אמריקאי אחד

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „משפטי נפלי" (הונגריה).

כותב הרשימה הוא אחד הטוטחים הגדולים במקצוע השחיה. הוא היה יריבו החזק ביותר של יוני ווייסמולר בשחיה 100 מטר (חשפי) והשני במקצוע הזה באולימפיאדה של אמסטרדם, כמו כן נצח ברכנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מטר (חשפי). כיום הוא מנהל קבוצת הונגריה.

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים עמנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם חתיחם וכנינם ואם יש בכתנו לסיע אולי לאנושיות בכלל, עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצירת חנועה חדשה הנה מיותרת ואולי גם עלולה להזיק. ורק בברורו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום בתור גוש מאורגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(סוף יבוא)

להכנס להתחרויות הנמר. במצב הנוכחי יהיה לאירופה די והותר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ב"כ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה התקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הועפתם של בעלי השיאים העולמיים הנוכחיים פּיק וַדְוַקָּא בשחיה חפשית, קִיפֶר בשחיה גב, הֶינִיגָּם וקָסְלִי בשחיה חזה, אשר עוד בזמן האולימפיאדה האחרונה בלוס־אנג'לוס לא יצאו לחם כל מוצטון. חכשח השחינים הנ"ל הופיעו רק בשנים האחרונות ועכרו באפן יסודי את הישני ב"כ אמריקה בלוס־אנג'לוס. בלוס־אנג'לוס ייצגנו את אמריקה תוֹמסון, שוֹרֶץ, קְלִילִי, קְרֶבֶה וקְרוּקְשַׁנְק, אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע הזה לא היה לאמריקה לפני לוס־אנג'לוס בכלל ועל הגב שחה קוּנִיק וזכה אמנם להתחרות באמסטרדם אך בלוס־אנג'לוס לא הופיע לסטרט. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השיאים בכל שלשת מקצועות השחיה הנם אמריקניים, והם על פי רב צעירים ליטים ויש לחשב כי טרם הגיעו לגבול הישגיהם המכסימאליים. אלה שייצגו את אמריקה בלוס־אנג'לוס יכואו הפעם כחשבון רק כמדרגה שנה בתור נציגי אמריקה. בין אלה יש לקחת בחשבון את גֶלְהוּלָא וקָלֶנְגֶן בשחיה חפשית, ובכנב את וַנְדֶרְבֶּן ואת צַרְה.

אבל גם היפאנים לא יכואו הפעם עם „חותחיהם" הוחיקים. בין השחיינים שלהם כל מדחקים קצרים הופיע בלוס־אנג'לוס רק יוּזָא בשחה בשחה שליחים. הצלחתו אז היתה כלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות בודדות על 100 מ' אם כי היו לו אז סיכויים לנצח את טִיאוּאוֹקִי המנצח ב־100 מטר באולימפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר חמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ומשום כך לא יכואו כמובן בשחיה זו שניים בצורה כל־כך רדיקלית. מַקוּנוֹ וַנַּאמִי כבר שחו בלוס־אנג'לוס ונמנים גם היום בין טובי יפאן. אלה יופיעו שוב בברלין. במקצוע הזה יופיע קוֹאָיָקָה. הימנד היום בראש רשימת היפאנים.

צריך להדגיש שגם הנבדרות הראשונה של אירופה התחלפה במקצועות במרחקים קצרים. בין השחינים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלוס־אנג'לוס. אחרת במרחקים בינוניים, שבהם עדין טרם הראשון. רק בשחיינים האחרונות צמדה אירופה קרובה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצבנו טוב יותר. גם פה טרם הוא הכי טוב, והוא גם השתתף בלוס־אנג'לוס. גם בשחיה חזה שיאמאם הנרסנו הוא כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קַרְטוּנה הצרפתי הנחשב על הפרופיסיונלים. גם בשחיה גב נמנה קוֹפָּם בין הכי טובים. שאר טובי נרסניה משיגים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולמפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיה השפשית.

מבין „גבורי" האולמפיאדה האחרונה קרוב לודאי שנראה רק טעמים בברלין. אך נתנסם עובדה זאת בעובדה שכאן נראה דו־קרב בין שתי הארצות הבפוחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויפאן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. בהתחרויות באולימפיאדה של שנת 1924 בפארים היו ברב המקצועות — מלבד ב־400 ו־1500 מ׳— לא אחרת מאשר התחרויות פנימיות של אמריקאים בלבד, כי חם עלו אז במרה כזו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במצאומם של אלה. בשנת 1928 באמסטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים בין רשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס־אנג'לוס נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו החסיקוד שבלאה אמריקה באולמפיאדה של שנת 1924 בפארים. בברלין יהיו המיר לפי הלמטת הארגון הכין־לאומי בשחיה, שבעה מתחרים בהתחרות הגבר, והמצב יהיה כזה שהגבר ישמש קרב בין שלשה מאמריקה, שלשה מיפאן ואולי יכנס תמיר אחד אחר מאירופה כתור מיוצג (סטאטיסט).

דר׳ שְׁטֶפַן קָרָאנִי

בעולם הספורט

שחיה:

שיא אוסטרי חדש של הכח וינה:

במשחה שלחים מעורב לגברות השיגה הכח וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 14:10,2 השיא הקודם 4:18,4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ושמוייסר, דיוש כולן השתתפו במכבית השניה.

שוב פעם שיא חדש של יהודית דויש!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה דויש יחד עם יריבה החזקה ביותר ריטה רנגר לאותו הזמן של 1,13,1 לטפרה, כך שבאוסטריה נשנו עכשיו שתי בעלות שיא ל־100 מטר.

„הכח" נצח

— באותה התחרות „הכח" נצח את E.W.A,S.K. בכדור־מים 6:3.

שיא עולמי חדש בשחיה.

תגי קניתם (ארצות הבריח) עברה את השיא העולמי על 880 יר׳ה. בעלת השיא הקודם טוריזון 11:41,2. השיא החדש 11:30,9

כבר מתכוננים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940!

מוסדות שנשיא הועד האולימפי הבין־לאומי הרזון בוויעד־לפור נסע לשוקיו, שבה תערכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר את כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל הטיקאדו.

עוד לא התחילו המשחקים בברלין וכבר מכינים את המשחקים הבאים. הפסורשמנבלאש הונימי מוסיף לודיעה הנ״ל, שאין להכין את הנער האוסטרי רק לאוליפיאדה הבאה, כי אם דרושה הכנה אולימפית תמידית.

אולי נלמד גם אנו לקח מהודיעה הנ״ל בקשר עם עריכת המכביות?

מכבי מנצח את רבן צ׳ביה

שחיני הקלוב הציכי C.P.K נמצאים כרגע בסיור באמריקה. בהופעתם באל־גיר נצחו בכל המקצועות חוץ מ־ 100 מטר חפשי, שבו נצח המכבי נקשן הידוע מהמכביה השניה, את רבן צ׳ביה מיקולנסקי בזמן של 1:02,8.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 43:60.

בוינה נערכה בפעם הראשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה, ונכתוצה בנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה בא בתור שני המכבי שרוינבן, הידוע לנו מימי המכביה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור מים נחלו הפולנים מפלת קשה 12:2. אף מכבי אחד לא תוכנס לנבחרת הפולנית. אף על פי שהם נחשבים כן מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת היא הסיבה לתבוסה הגמורה.

ציג (הונגריה) שוחה 100 מטר ב 57 שניות!!

אחרי שהגרסנו פיסר העמיד שיא אירופי חדש בשחיה על 100 מטר (חפשי) בזמן של 56,8 (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פוק, הצליח גם ציג להתקרב כעת לזמן הזה.

אין ספק שבאולימפיאדה יהיה ענין רב לקרב בין האורופיים לבין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי מפני שרוקא על מרחק זה מראים שני מוכבי אירופה —ציג התונגרי ופיסר הגרסני—התקרבות בלתי פוסקת.

הגיע עד לשיא

פוק הגיע בשחיה 100 יר׳ה אל השיא של וייסמולר בציקגו, היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בתחרות בין הערים קופנהאגן וברלין שחתה תוֹנֶר הדנית הצעירה 400 חפשי ב־5:20,5. כראי לציין שבתחרות הנבריים שתתקיים באותו היום הגיע הסתחרת, שזכה בסקום השלישי, בזמן שחות פוב בהתחרות הצעירה, ומכאן אפשר לעסר על ערך הישגיה.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיה 200 חזה השיג הרוסי בולקנקין, זמן של 2:38,2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בחישב בבשיא עולמי מפני שאין הארגון הרוסי מסונף ל־I.I.N.A. באמן רשמי נשאר, איסוא, הערפתי כרטונה, שהוכרז ביונתים לפרוסטיון, בעל השיא העולמי.

רבנאות אמריקה בברכות מגוונות.

בשחיה 220 יר׳ה חפשי (גברות) נצחה ויפסי 2:34,2. (שיא אמריקני חדש). בשחיה 220 יר׳ה חזה (גברים) נצח הינֶיגן 2:30,30 (כנ״ל), ובשחיה 220 יר׳ה חפשי (גברים) נצח קרוקה 2:11,6.

יק מדריקה מנצח:

ברבנאות של בתי־הספר הנבחרים באתרות הבריות זכה ברוב הנצחונות יק מדריקה, כוכב אמריקה בשחיה בשעה זו ורינום החזק ביותר של היוסאנים.

220 ירד עבר בזמן של 2:09,6 !!

שיא עולמי חדש:

האמריקני קסלאי שחה 200 מטר חזה ב־2:37,2 יצויין כי לא עובר חודש שלא יתוקנו בו השיאים העולמיים בשחיות החזה. הסיבה לכך: הכנסת הסגנון החדש „שחיית פרפר" (Butterfly) הנותן כפי הנראה את האפשרות לעבור את המרחקים במהירות גדולה יותר. כמעט כל בעלי השיא בזמן האחרון משתמשים בסגנון החדש הזה.

הכח וינה השיגה בתשחה שליחים (גברות)

כידוע השיגו גברות הכח וינה שיא אוסטרי חדש במשחה שליחים 100×3 מעורב (גב, חזה, חפשי). הזמנים של כל אחת היו: גולדנר (גב) שחתה — 1:26, ורשהויסר הצעירה הנצחית (חזה) — 1:30 ורושש (חפשי) — 1:14,4. הם עברו על השיא הקודם ב־8 (!) שניות.

400 מטר בזמן 4:532

שחה הצרפתי פרוס בהתחרות בסס. רגים.

שיא אירופה חדש (!!):

בהתחרות שסודרה עיי ארגון השחיה ההונגרי כחור הכנה לקראת האוליומפיאדה הושגו זמנים נהדרים:

200 שחיה חפשית: 1) ציק 2:13,4 — שיא הונגרי חדש, 2) לנדיל 2:13,6 — את זמן זה טוב יותר מהשיא הקודם.

200 מטר חזה: ברוצי—2:53,6, יש לציין שהוא שחה את כל המרחק בסגנון הפרפר החדש.

100 מטר גב: לנגריל—1:13,8.

100 מטר (חפשי): ציק 1:57,4!!! שיא אירופי חדש. אחרי הישג חזה אשר לחשוב את ציק כאחד הפבוריפים על ה־100 מטר באוליומפיאדה. הוא והגרמני פיטר הם תקות אירופה בשחיות 100 מטר.

מאת המנהלה

מפאת המצב מזניחים מורשים רבים את חובתם ביחס להפצת העתון וגבית הכספים, הזנחה זו מעכבת במדה רבה את בסוס עתוננו, ולכן נדרשים כל מורשי הסניפים להתמסר לעבודה לשם העתון בסניפיהם, צעד ראשון הוא סלוק כל החובות המגיעים מהם למנהלה עבור החוברות שהופיעו עד היום.

חוקת הספורט-כרמל פורט

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרונברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכת מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קנו אך ורק על יסוד הוכחות!

זכרו

את הימים החמים, את ימי־החמסין
את המאכלות שנתקלקלו!...

ה„פריג'ידר"

החדש 1936 האוריגנלי
המצויד ב„**קמצן־הזרם**" („METER-MISER")

יוצר את מידת־הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא!

„**פריג'ידר**" מקצץ את הוצאות הזרם תכלית קיצוץ!

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך וויליאן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1.

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי התחומת (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לחצי שנה 180 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַרושל"
באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„ארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„ארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב**„ארושל"**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

יהודית דויטש

שקידשה את שם ישראל והמכבי ברביס
בטרבה להשתתף באולימפיאדה הנערכת בארץ הנאצים

ה' אב תרצ"ו – 24 יולי 1936

התכן:

בשיר
ליהודית דויטש, חזקן — א. י.

בעולמנו
על „הסוקול" — א. ציוציקא
ערבוב פרשיות — א. י.

החנוך הגופני
מזרח דרך קצר לטיפול בגב — ק. א. עגנדסן
(תרגום צבי נ'רי)

מסביב למדורה
מסביב למדורה בכפר חבור — יגאל

המכבי
חג אביב (סוף) — חיים ויין
מכתבים מאוסטריה—דר' ו. רוזנפלד
המכבי יוצא או יוצאת, אך לא יזוזו את המערכה — נ. ג.

המכבי הצעיר
מידיעות המפקדה הארצית

רשימות ספרטיביות
לאחר עונת כדור היד ולפניה — פ. פריד
מאחוזה ועד לוט אנגילוס — ת. ברנבלום
מפעלים ספורטיביים בין לאומיים — ג. פלש

כרוניקה ספרטיבית
מידעות

העורך: אבריאל ילין
חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש
המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י
הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים
" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

גוף שזוף
בלי כויות שמש!..

תיתנו מהשמש, האויר וחום מבלי לחשוש לכויות, גרוי וצרבת העור, אם בבואכם לחוף הים תמשחו את גופכם

בשמן הזית הטואלטי

„וֶלְוֶטָה"

VELVETA

תוצרת „שמן" בע"מ

Telegraphic: „Evenkessef"

Telephone 42 & 402

ליסטבלבלשטיין
אח ו. זילבלשטיין
האחים

„וופצ.אל"

מכונות לעשיית סבון

מכונות לעשיית נרות

מכונות לעשיית שמן

מכונות לעשיית מלאכות

מכונות לעשיית מלאכות

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ר

שנה שביעית, ה׳ אב׳ תרצ״ו — 24.7.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב״ח לנצלים

בשער

„ואל תביאנו לידי נסיון" — תפלה

לִיהוּדִית דוּיטְש — חֲזַק! זו, שכל יהודי חרד מתפלל לבוראו מדי בקר בבקר, פרי נסיון־חיים עמוק היא. ואם כל אדם באשר אדם הוא יודע טעמו של קשי העמידה בנסיון — היהודי לא כל שכן. דפי תולדות עמנו, העקובים מני דם, יכולים לספר לנו רבות־רבות על נושא זה, ולא דף אחד מהם מועשר בזוהר אין קץ

לנו היה ברור: כף רגל ספורטאי יהודי נאמן לא תדרוך השנה במקום האולימפיאדה הנערכת בארץ הדמים בגרמניה — ואחת היא אם מקום זה נמצא ביבשה או בים או בנהר, ואם יביאוהו לידי נסיון — עמוד יעמוד בו. אליפיאדת דמים היא וליהודי אין חלק בה. חרם היא מלבוא בקהל הספורטאים חסרי מצפון אנושי. הנוהרים אליה לדאבון לבנו אף מן הארצות הנאורות ביותר כדי לזכות בשיאים ובאותות־כבוד. אותות כבוד? אותות קלון הם להם.

לא הועילו המחאות. לא הועילה תנועת ההתנגדות הנמרצת לעריכתה של האולימפיאדה בגרמניה: הן חלקה הראשון נערך כבר בחרף בגרמיש־פטרקירכן, עתה הגיע תורו של חלקה השני. והיא נערך בעיר הבירה עצמה, ברלין. עיר זו אשר ממנה יוצאת תורת הנאציות, המיוסדת ומבוססת על עיקרים של זרעיית שנאה בין איש לאיש ובין עם לעם, של דכוי כל מחשבה חפשית ואהבת דרור — עיקרים שהם היפוכם הגמור של עיקרי תורת הספורט הטהור השואפת לשוויון, אחוה, חירות.

בהזדמנות עריכת אולימפיאדת החרף לפני חמשת־חדשים הערכנו מעל דפי כלי מבטאינו את רחמנו אליה והתעכבנו על עמדתנו, עמדת המכבי, לגביה. ואם כי היה ברור לנו, כאמור לעיל, כי לא יימצא יהודי נאמן ועל אחת כמה וכמה מכבי אשר לא יחרימנה בפועל. הנה בכל זאת היסס הלב: מי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון בשעה שישתמשו בכל מיני אמצעי הלחץ כנגדם, ומן המפורסמות הוא המו״מ שהתנהל בארצות שונות בין מנהלי המכבי ובין שלטונות דספורט לשחרורם של הספורטאים היהודיים מלהשתתף באולימפיאדה העלולה לגרום להם ענויי נפש קשים, ומה עלתה לו למו״מ זה. הוא נסתיים בסירובן המוחלט של הנהלות הספורט הארציות למקצועותיו השונים: הן עמדו בתוקף על ההשתתפות. מה להן ולנפש נענה־סובלת. מה להן וליסורי לב יהודי האומר כי אין לו כל אפשרות להימצא במחיצה אחת עם הנאצים מנאצי עמו ומשפילי כבודו עד עפרז? הן — אחת אמרו ולא ישנו, ולא יַשנו: יאשיר לו היהודי ב„מולדתו" — אם רצונו בכך — את לבו הכואב, נפשו הדוויה ורגשותיו הפגועים, ובלבד שאת גופו על אבריו — רגלים לריצה ולקפיצה, ידים לזוריקה ולהדיפה וכו׳ וכו׳ — יַסע לברלין.

עתה נתבדו ההיסוסים. נתנדפו הספקפוקים. חברינו ענו: חביבין עלינו הענשים. את נפשנו, רוחנו — רוח המכבי — לא נמכור. את כבודנו — כבוד עם ישראל סבא — לא נשפיל. אנו מוותרים על זרי הנצחון, פרסים, אותות כבוד — אך שם ישראל לא יחולל.

הם עמדו בנסיון חברתנו — יהודית דויטש — (כמה מן האירוניה הגלותית המרה ישנו בצירוף שם זה יהודית ו־דויטש. הגיעה השעה שתחליף את שם משפחתה בשם עברי הולם יותר) היא היתה להם לפה. היא הראתה כי ראויה היא לשמה יהודית (שם היסטורי לגמרי לא זר לנו) ושמה נאה לה. כיהודיה גאה כעבריה בעלת הכרת ערך עצמית, כמכביה נאמנה. ענתה היא, בת השבע־עשרה, למזמיניה במלים ספורות, בפשטות: „בתור בת ישראל אינני יכולה להשתתף במשחקים האולימפיים בברלין. מצפוני אינו מרשה לי זאת. יודעת אני שע״י כן אצטרך לוותר על ההצטיינות הגדולה ביותר במשחקי האולימפיאדה".

כולנו, כולנו קוראים מקרב לבו: יהודית המכביה — חזק! להתראות במולדתנו! כאן מקומך. כאן מולדתך.

א. ר.

בעולמנו

א. צ'וצ'קא / על ה„סוקול"

מהו הסוקול? ד„סוקול הוא אגודה של אנשים, נשים ונוער ששמו להם למטרת הייהם לעורר להחיה ע"י אורח חייהם, קבלת עול משמעת על עצמם, מוסריותם, בריאותם, רעננותם. את העם הצ'כוסלובאקי להיותו בריא וחזק. בתכלית השליטות, במובן הגופני והרוחני והמוסרי. בכל הכוונים של המחשבה האנושית. ההרגשה והשאיפה האנושיים, להיותו נושא האור והומאניות־אמת לכל גויי התבל.

העם הצ'כוסלובאקי רוצה להראות כיצד אפשר ע"י הסוקוליות להיות באופן אנושי, ולהגשים את הטוב והיפה מתוך הכרת האמת. בתתאמה גמורה של נפש בריאה וגוף בריא.

כיצד נוצר הסוקול? יוצר הרעיון ליסוד אגודה צ'כית להתעמלות היה ד"ר מירוסלאב טירש. עוזריו היו היינריך פיגנר, ד"ר יוליאן גרגר, יוסף מאנעס, עם שונר ועוד אחרים.

בשנות החמשים למאה התשע עשרה היו בפראג אילו מוסדות להתעמלות. את המוסדות האלה ביקרו רק פקידים וסטודנטים צ'כים וגרמנים גם יחד. טירש, שחלש היה, ביקר אף הוא בעצת הרופאים את המוסדות האלה ובשנים 1850—1857 מילא גם תפקידים התעמלותיים ידועים.

אמצעים להמשכת למודו לא היו לו, ומשום כך קיבל משרת מחנך אצל בעל בית חרשת בנוי־יואכימסטאל, ברתלם שמו, ופה נפגש בפעם הראשונה עם פיגנר. משיחה לשיחה נתגלגלו הדברים על יסוד אגודה צ'כית להתעמלות.

בחזור טירש לפראג נכנס למוסד ההתעמלותי של מאליסטר. באותו זמן בטל מוסדו של פרדינגד שמיד. ותלמידיו אמרו ליצור אגודה אוטראקיסטית. היינו אגודה צ'כית־גרמנית. גם טירש הוזמן ליסוד האגודה הזאת. ברם הגרמנים רצו ליסד אגודה גרמנית טהורה, וסירובם ליסוד האגודה המעורבת החישה רק את דבר יסוד האגודה הצ'כית להתעמלות. הגרמנים יסדו אז את „האגודה להתעמלות בפראג". והצ'כים יסדו אגודה להתעמלות לעצמם.

טורש, בהשתתפות י. גרגר, הציע את תקנות האגודה שאושרו רשמית ב־27 בינואר 1862, וב־16 בפברואר נערכה האספה הכללית הראשונה במוסדו של מליסטרה ובה השתתפו 75 חברים. עפ"י הצעת טירש. נבחר פיגנר ליו"ר, והוא עצמו נבחר כסגנו.

לאחר זמן נתקבל השם „סוקול" על פי הצעת ע. שונר. ואכן, בחירת השם מוצלחת מאד. השם „סוקול"—פירושו נץ—היה מקובל ואהוב מאז ומתמיד אצל הסלאבים. ביחוד אצל הרוסים וסלאבי הדרום.

השם סוקול—כאשר צוין כבר—פירושו נץ, גויי עוף־פרא זה העולה בהבנתו, ראיתו החדה, אומץ רוחו, זריזותו, ואהבת הדרור והחרות על כל שאר בעלי העופות. „אני"—כה דבר טירש—„אנו הנושאים את השם סוקול צריכים לעלות בתכונות אלו על האנשים האחרים. כאשר יעלה בהן הנץ על שאר בעלי הכנף".

מדוע נוסד הסוקול? לאחר המלחמה על יד „ההר הלבן" באמצע שנות המאה ה־18, שבה היתה יד אוסטריה־הונגריה על העליונה. נכנע העם הצ'כי והושם בכבלים גופניים, רוחניים ופוסריים והיה עבד לוינה־בודפסט. קשה היה מצבן של בוהמיה ושל סלובקיה. השונאים שמחו בראותם כי זרע ה„ציצ'קובצי" הארור (כנוי לדבקים בצ'צ'קא; בדרך כלל: סלבים, פרוטסטנטים) מתים והולכים לאבדון, ועוד מעט וזכר לא יהיה להם. אז קמו באחלי הכפרים אנשים שהציבו למטעל חייהם את תחית עמם. פעולתם נשאה פרי. הם עוררו את עמם. הם החיו את שפת עמם, ברם, זה לא היה עוד אותו העם הצ'כי עתיק היומין. שמפניו חרדה כל אירופה. אלא אומה חלשה. נכנעת שהרכינה ראש לפני כל כתבן ומזכיר „אצילי". פסה־חמה הכרת הערך העצמי. פסו־חמו אומץ הלב, הגבורה, החוזק; ואף האהבה לעם ורגש הגאות חלפו־עברו. לשוא היו נסיונותיהם של הצ'כים והסלובאקים לפרוק מעליהם בשנת 1848 את העול הגרמני־מדייארי שרבץ עליהם זה מאה בשנים.

טירש' התבונן בשנות הששים של המאה החולפת בעין חדה אל האדם. היינו, איפוא, הוא הכיר היטב את תולדות עמו, את שפלותו. רחמים אין קץ התעוררו בלבו למראה גורל עמו האומלל ושקל בדעתו איך וכיצד להעמיד את עמו על מדרגה

שוה לשאר אומות העולם.

מתוך עיון בתולדות עם יון הקדום ידע כי העם היוני שמר על בריאותו, אונו ורעננותו הודות לתרגילים הגופניים שהתאמן בהם. הודות לזאת יכול היה להתבדר על אויב שעלה עליו פי כמה במספר אנשיו. הוא הכיר, כי תרגילי הגוף השפיעו השפעה עצומה לטובה לא רק על גופו אלא על גם על רוחו ועל אפיו של הנוער היוני. עי״ז איימון מתמיד רכשו היונים תכונות כאלו שיכלו גם עתה להיות לתפארת לבני עמו. הלא הן: אהבת המולדת, עזוז, הכרת ערך עצמית, קור רוח, עמידה ברשות עצמו, אצילות, הקרבה, התמדה ועוד ועוד.

ההכרה בערך התכונות האלו — היא, היא שנתנה את

נסיעת המכבי בארץ לגרמניה נדחתה. אם לפי שעה או לחלוטין ימים יגידו. ואין זה הפעם מענינו.

בדברינו הבאים רוצים אנו לנגוע בעיקר במאמר שנתפרסם בקשר עם הנסיעה הזאת בעתון „פסורט הבקר״, במאמרו של הח׳ ז׳ רוסצקי („התשובה הבלתי נכונה״ — פסורט הבקר גליון ג׳ מיום כה בתמוז) שלפי דעתנו יש כי משום ערבוב פרשיות. ויש צורך להבהיר.

כידוע נפסרה ההכרעה בשאלה: אם לנסוע או לחדול להנהלת הסוכנות היהודית, וזו כידוע, לאחר שברה אותה—לדבריה—ברב היסב, בהליטה תחילה: הן! נוסעים, וטעמיה ונמוקיה עמה. (כידוע ביטלה הנהלת הסוכנות את״כ את ההלטחה זו ושום טעמיה ונמוקיה עמה).

והנה על ״איקן״ הזה יוצא הח׳ ז. ר. בתשובת שצף קצף. היתכן

כדבר הזה?

לאחר שכותב הסורים ההם מביא את תשובת מוסדה העליון של האומה היהודית האומרת: „השאלה נידונה בשישבה, והוחלט פה אחד, שאפשר וצריך לארגן את הפגישה בין הנציגות הפסורטיבית של ארץ ישראל ובין אחינו בגרמניה״ — הוא מעמיד את השאלה אם נכונה היא צורת התשובה שניתנה. והוא בא לכלל מסקנה שלילית, והוא שם בפיה את התשובה שהיתה צריכה להינתן על ידה. וכאן מתחיל ערבוב הפרשיות.

עצם השאלה שהעמד לפני הנהלת הסוכנות ושעליו, רק עליו, היתה היא צריכה לחוות את דעתה. היה: האם מטעמים מדיניים, לאומיים ותכסיסיים רצוי והוגן משמלתה נוער עברי מן הארץ העוזב בימים אלה את הארץ. ותסע לגרמניה שבה נערכה בימים הקרובים האולימפיאדה העולמית? זאת היתה השאלה ולא אחרת. כל שאלות-פסורט עיקרוניות לא הועמדו בפני הנהלתנו העליונה, ומילא לא היתה צריכה לענות עליהן ומילא לא היתה צריכה להיות תשובתה: „רואים אתם איפוא חברי „המכבי״, שעל יסוד הידיעות שבידינו אין ביכולתנו לתת תשובה לשאלות הפסורט העיקרוניות שנתעוררו במכתבכם״.

הדחיפה לטירוף ליסוד אגודות הסוקול. גם על העתיד חשב. הוא חש כי האומה הפסוררת והמפורדת תגיע שוב לעמידה ברשות עצמו לחירות. וכדי להיותם מוכנים לרגע בו תקרא „אמא״מולדת״ את בניה חנכו אגודות הסוקול את הניכיחן לאמן את ידיהם בנשק. אם עין דרך אחרת ישיגו את זכויותיהם הלאומיות בכח הנשק.

עיקרי הסוקול, הסוקול הוא אגודה לאומית מוחלטת. הוא איננו משמש שום כוונים פוליטיים ידועים או שכבות ידועות ומעמדות, הוא עומד לשירותו של העם כולו, של המולדת כולה. „ענינו איננו לשם מפלגות כי אם לעם כולו״. „את אשר לא „תדע האומה כולה, איש לא ידע״.

הסוקול מיוסד על בסיס דימוקרטי טהור: שויון—חרות—אחוה.

(עוד יבוא)

ערבוב פרשיות

איתתי היה מקום לתשובה כזו? אלו היה נושאים ונותנים בברור עצם ההשתתפות בכנוס הפסורטיבי העולמי, או אילו היתה הסוכנות רוצה להתערב, נאמר, בהרכבת הקבוצה. או בנוגע למקומות שבהם צריכה הקבוצה להופיע, או באילו שעיפי פסורט עלה להתחרות וכדומה.

ואנו מרחיקים לכת ואומרים, שאילו גם היתה מתגשמת משאלתו של הח׳ ז. ר. — שזוהי בלי ספק גם משאלת לב כולנו — שעל יד הסוכנות התקיים מחלקה לתרבות הגוף, כי גם אז לא היתה לדעתנו מחלקה זו המוסמכת להחליט בדבר הנסיעה לגרמניה. אם לחיוב ואם לשלילה, כי השאלה הפעם לא היתה פסורטיבית-עקרונית אלא מדינית-לאומית, והנהלת הסוכנות, היא-היא האינסטנציה המוסמכת להכריע בדבר זה.

נא. בל תערבבו את הפרשיות.

וחבל מאד מאד שהח׳ ז. רוסצקי נגע בנקודה הכואבת לא במקומה. כי הרי אם נסיר את הרקע שעליו השתתו הדברים נסכום להם כלא כל פקפוק. ועובדה היא, שעבדה מרה עד מאד. שהסתדרות הציונית העולמית וכנסת ישראל בארץ לא הפנו עד כה כל תשומת לב לתחיה הגופנית. ההסתדרויות המפעלות בענף חשוב זה מתאבקות קשה על קיומן ואין ביכלתן ובכחן לבצע מפעלים שרק בכח ממשלות להגשימם. ממשלתנו אנו — דאגות אחרות מעסיקות אותה, ואת הנוער ואת הספול בו ואת ספורו היא חוזיחה. ועל כך עתידה היא ליתן את הדין.

והגיעה השעה שהנהלת הסוכנות תכיר בחובתה כלפי עתידו של העם ותתקן את המעוות שעותה עד כה. מן ההכרח שתיווצר על ידה מחלקה לתרבות הגוף. ושימסרו לרשותה סכומי כסף מספיקים לשם פתוח הספורט בקרב הנוער הן בארץ והן מחוצה לה. ואם עד עתה חסר היה בתקציבה סעיף מיוחד להוצאה פרודוקטיבית זאת — הנה תקבענו מכאן ואילך.

צורך השעה הוא, ועתה זמנה.

א. י.

חוקת הספורט - כרמל פורט

החנוך הגופני

ק. א. קנודסן / מורה דרך קצר לטפול בגב

תרגום צבי נשרי

הקדמה

את הגימנסטיק־אינספקטור ק. א. קנודסן מכירים היטב דמוקרטים מאד כל המתענינים בחנוך הגופני הרציונלי. מורי ההתעמלות, הרוצים להתמחות בשיטת ההתעמלות השוודית, פונים עפ"י רוב לא למקור, לשוודיה. אלא לגרמניה. ששם הונהגה שיטה זו בראשית המאה הנוכחית והופצה בעם, בבתי הספר ובאגודות, הודות לכשרונו, למרצו ולמסירותו של האינספקטור.

עם כל נאמנותו לשיטת לינג ידע ק. א. קנודסן להכניס בה כמה שנויים חשובים ששכללו אותה בהרבה. הוא כתב הרבה ספרי־הוראה בהתעמלות המשמשים מורי דרך למורי המקצע ולמעמלים באגודות. ספריו החשובים ביותר תורגמו לרוב השפות האירופיות. רק לעברית לא תורגם עד היום אף ספר אחד וכמובן לא מחוסר צורך או רצון: כי אם מחוסר אמצעיים כספיים.

בשנים האחרונות התמסר מר קנודסן באמץ מיוחד לחקירת מצב הגב אצל ילדי בתי הספר והנוער באגודות הספורט בארצו וביתר ארצות אירופה הצפונית וכן בארצות אחרות של אירופה המרכזית והדרומית, השתא, בבקורו בארץ ישראל, ששאף לו (כעדות עצמו) מימי נעוריו, הקדיש את רוב זמנו לחקירת מצב הגבים של ילדי ישראל (ובמקצת גם של ילדי הערבים) כדי להשוות את התוצאות עם תוצאות חקירותיו באירופה ולהסיק מסקנות. הוא בדק 1840 גבים ומצא, שאחוז הגבים הרעים הוא אצל היהודים קטן יותר מאשר אצל עמי אירופה — 25 % לעומת 50 %. (אצל ילדי התימנים הרבה פחות מאשר אצל העדות האחרות!)

הוא מבאר זאת בהשפעת השמש המבורכת של ארץ ישראל. אולם דעתו, שגם 25 % גבים לקויים (אחד לארבעה!) הוא מספר רב מדי ואפשר לתקן המעוות ע"י ספול מתאים. האינספקטור יוצא מנקודת ראות הגזענית־הגיאנאית ואומר, שכל אדם צריך מולדותו ועד זקנה לספל בגבו — כל אחד לפי גילו ומצב בריאותו — כשם שהוא מצווה לספל בשניו. בעור גופו וכו'. ביחוד זקוק לספול הגב (רבית החוט הקשור אתו והמכיל את האברים החיוניים ביותר — הלב והריאות) הקובע צורה לכל הגוף ומשמש יסוד ליצירה נכונה ויפה והוא גם הסובל ביותר בחיי יום־יום.

החוברת המוצעת בזה מכילה דברי הסברה להורים ולילדים ומספר תרגילים שיש לעשותם יום־יום, מבוארים באר היטב, ובצדם תמונות המצבים. את התרגילים צריכים לעשות גם אלה שמתעמלים פעמים אחדות בשבוע בבה"ס או באגודות, כי בשעורי ההתעמלות יש להשיג עוד מטרות רבות אחרות. ולא תמיד יש די מנאי להקדישו לתקון היציבה ונפוש הגוף, וההתעמלות הביתית צריכה ויכלה למלא תפקיד זה.

החוברת תביא תועלת רבה לרוצים לזאת לבריאותם — בריאות העם — כי אין בכלל מה שאין בפרט—ויש לעשות תעמולה להתעמלות ביתית כל אחד בחוג הקרוב אליו.

החוברת תורגמה בהסכמתו האריכה של האינספקטור ותודתנו נתונה לו בזה וישמש נא התרגום לעברית זכרון נעים לבקורו בארץ!

המתרגם.

---

1. אל הורים!

לילדים לא יהיה גב ישר אם ההורים לא יעשו לשם זה ארץ אשר יש לאל ידם (והמוטל עליהם) לעשות. האם צריכה לחשוב על גב ילדה עוד בטרם הולדו ובמשך כל תקופת הניקה. שניהם— האם והילד—הם אז כגוף אחד: מזונות האם הם גם מזונות העובר והינק. עליה, איפוא, לדאוג, שמזונותיה יכילו כל החמרים שעצמות הילד זקוקים להם להתהוותם, לבנינם.

החלקים העקריים של מזונות האם צריכים להיות: לחם שחור למחצה (Helkorns Bröd) אפור משפון וחטה, חלב ותוצרת החלב — חמאה, גבינה וחובץ (Myseost). כל מיני ירקות ופירות ונוסף לזה מעט בשר ודגים.

אחרי כן יש לשים לב שהילד יימצא במצבים נכונים וצריך לאפשר לו תנועות חפשיות. בשנה הראשונה לחייו אין לתת לילד לשבת אלא ישיבת ארעי. בישיבה מתכופף עמוד השדרה תחת לחץ הראש והחלק העליון של הגויה הכבדים למדי. ויוצר קשת שבליטתה לאחור (תמונה א'). היות וחוליות עמוד השדרה אצל היונק הן רכות וסחוסיות עלולות הן לשנות בנקל את צורתן במצב הישיבה. גרעיני המגרעות ביציבה והלקויים בבנין הגב יש למצא לעתים קרובות כבר בחדשים הראשונים לחיי הילד. תינוקות צריכים להמצא רוב זמנם בשכיבה על הגב (פרקדן) על מצע שטוח. לא רך ביותר, אבל חם ל"מדי. מהחדש השני־

א

השלישי ואילך צריך לעתים קרובות להסכם לשכיבה על הבטן. במצב זה רוצה הילד להרים ראשו מדי פעם בפעם ובזה הוא מעמיל את השרירים החשובים עד מאד בשביל היציבה, את מישרי הגב. הנמשכים מאמצע הגב עד לצואר ולראש (תמונה ב'). אלה הם השרירים הקובעים את

ב

היציבה ואת הצורה של חלק הגוף העליון ו). בהיות חלק זה של הגוף מעוצב יפה נמצא החשוב ביותר ביציבה בסדר. האמצעי הראשון של הילד לשנות מקומו היא הזחילה, ז"א ההליכה על הברכים ועל הידים. הזחילה היא התעמלות־עיצוב מצוינת בשביל הילד. אמון הגב במצב מאוזן, באין כל משא (של הראש והגויה) מעיק עליו ויש הכרח להחזיק את הראש במצב מורם, הוא נוח עד מאד וצריך לתת לילד רשות והזדמנות לזחול כמה שירצה ובכל עת שירצה (תמונה ג'). הילד צריך להתלות בידיו לעתים

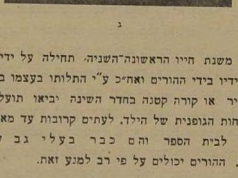

ג

קרובות משנת חייו הראשונה־השניה. תחילה על ידי הרמת הילד בידיו בידי ההורים ואח"כ ע"י התלותו בעצמו במכשיר. סולם־קיר או קורה קטנה בחדר השינה יביאו תועלת רבה להתפתחות הגופנית של הילד. לעתים קרובות עד מאד יבואו הילדים לבית הספר והם כבר בעלי גב עקום וקשה. ההורים יכולים על פי רב למנע זאת.

ו) הראש, הצואר והחלק העליון של הגב והחזה — Büste.

2. אל הילדים

אם ברצונך שיהיה לך גוף מפותח היטב ויפה עליך לאמן בראש וראשונה את גבך שיהיה חזק וגמיש גם יחד.

אך מעטים הם התרגילים שעליך להשתמש בהם למטרה זו ועכולם לא יגזל ממך זמן רב. אולם צריך לעשותם לעתים תכופות, הטוב ביותר יום־יום וזה צריך להמשך כל ימי גדולך, ז"א עד השנה העשרים־העשרים ואחת לחייך.

אתה רוחץ מדי יום ביומו את פניך ואת ידיך, לעתים קרובות את כל גופך ומשפשף את עור בשרך במגבת עבה. אחרי זה עליך גם „לקרצף" את העור במברשת. זה מקשה את הגוף ומגין עליו מפני התקררות.

זהו הטפול בעור.

אתה מנקה יום־יום במברשת את שניך ואת החניכים. שנים טובות נחוצות לעכול טוב.

זהו הטפול בשנים.

אתה סורק את שערות ראשך וגם משפשף יום־יום את עור הראש במשערת. כתוצאה אתה מקבל שער יפה ומרחיק ממך את הקרחות

זהו הטפול בשער.

עליך להוסיף על זה יום־יום הטפול בגב.

הגב הוא חלק כה חשוב של גופך, גורם כה מכריע לחזק שלו וליפיו. יתר על כן—לבריאותך. שראוי הוא לשפוח יום־יום. אין אתה מעונין ודאי להיות שייך לאלה המתהלכים בגב חלש וקשה וביציבה רעה. הרי לפניך התרגילים שעליך להשתמש בהם במיוחד כדי שיהיה לך גב טוב. הם מזכירים לך כמעט כלם משעורי ההתעמלות.

ו. כפיפת גו הצדה בעמידת פשוק (תמונה ד'). בין כפות הרגלים רחק צעד (כ 50־60 סנט'). כפוף גוך ישר

ד

ה

הצדה כל כמה שאתה יכל!). שאף להגיע באצבעות ידך לאורך הרגל מטה־מטה עד כמה שאפשר יותר.

2 כפיפת גו לפנים ולאחור בעמידת פשוק.

עמוד בפשוק רגלים כנ"ל. התכופף לפנים כמה שתוכל. (תמונה ה') השתדל לקרב את הראש יותר ויותר אל הברכים. אתה יכל ללפף בידיך את שוקיך ולמשוך את הגוף אליהן. הישגת שהברכים לא תהיינה כפופות. אחרי זה הזדקף וכפוף את גוך לאחור בברכים ישרות. שים לב לכפף לאחור תחלה את החלק העליון של הגב. אח"כ להתכופף גם במתנים. הכפיפה בחלק העליון של הגב היא העקר (תמונה ו'). היא

ו

ז

מישרת את הגב המעוגל, מרימה את בית־החזה ושומרת על סגולת התנועה בו.

3 הפנית גו בעמידת פשוק (תמונה ז). פשוק כנ"ל. הפנה את גוך מצד אל צד כל כמה שאתה יכל. החזק את הגוף במצב מאונך. אל תתכופף לא לאחור ולא לפנים. עמוד מוצק על כפות רגליך כאלו הן מסומרות אל הקרקע. הברכים ישרות. הידים אפשר לשים למתנים. כמו בתמונה או לתת להן להתנועע מצד לצד כדי להגדיל את ההפנית. אם תוכל להניע את גבך בגמישות בשלשת כווני התנועה הנ"ל הרי הוא בעל תנועה נורמלית בכל פרקיו—כמאה ועשרים במספר—ותוכל להניעו חפשי גם בכל הכווינים האחרים.

עשר כפיפות לצדדים. עשר כפיפות לפנים ולאחור ועשר הפניות — 30 תנועות — כמה זמן נחוץ בשביל לעשותן בקצב מתון (רגיל)? 30—35 שניות. קצת יותר מחצי דקה. נסה נא. פנאי לכך תמצא כל יום אם רק תרצה.

(סוף יבא)

1) מבלי הפנות גו ומבלי לכפוף אותו לאחור או לפנים, כאלו אתה עומד בין שני קירות מקבילים, אחד לפניך והשני מאחוריך והגוף דחוק ביניהם (המתרגם)

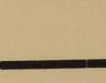

מסב"ב למדורה

"מסביב למדורה בכפר־תבור"

הפעם לא על טיול לפולינה באופנוע וגם לא על מפקדים ומדריכים, ואפילו לא דברי הערכה ליפה כתן. אלא... על מדורה—מדורה גדולה וממשית. מהירו המחשבה והמנחשים שבכם יחשבו בוראי שעל מדורת ל"ג בעומר מדובר כאן. „הילולא לכך יוחאי". אם זאת תנכם חושבים, אינכם אלא טועים. מדורה זו לא היתה „מדורת הילולא וחג" אלא — — „מדורת יללה וחנא"... מדורה זו שלהבת שלהבות עצומות, אדומות וחבות. מדורה מהרסת ומשחיתה אשר יד שפלים טמאה הבעירתה.. הוי לו ראיתם מדורה זו אשר שפע דגן עלה בשלהבותיה, עמל רב של עמלים, גרעיני חיטה דשנים...

עיף ויגע מעמל היום השתרע אמנון בחפירת החנגה וחרמש של שקים מזרו למען לו ולחבריו בפני כדורי אויב. עיניו עיפו מהנעץ באפלת הלילה הכבדה והאזנים כבדו משמוע את רחש לחש הקצים. רוח קרירה מנשבת, רוח נעימה ומרגיעה הפפילה חבלי שינה על העינים. אמנון מתאמץ ופוקח עיניו מתוך הרגשת אחריות כבדה כלפי השינים והבוטחים בו הרובצת על שכמו, ולשוא הוא מרטיב עיניו במי הכד הקרירים, — העינים נעצמות מאליהן וח"שך... ופתאם — אור גדול... תתבור מזהיב על סלעיו החלקלקים לאור השלהבות הגדולות שלרגליו. והאור חזק— צורב את העינים, דוקר את הלב בתוך חזהו. מה קרה? מתעוררים החברים בשאלה, אותם החברים שתורם היה לישון ולנוח עד הנץ הורם הם לשמור. אש..

והשלהבות מגביהות מעלה מעלה, והלב מתכווץ מכאב, מתכווץ מכעס והתמרמרות. הרגשת אין אונים אופפת את כל מהותך — להבלגה צוונו וצריך להבליג ולא לחשוב על מעשי נקם—הרי גם לחם שרוח בקרבתנו ובכל זאת שכולת אינה חסרה אצלם, כי עוליים אנו עליהם. דרכנו צודקת וישרה. תוך מחשבות אלה כהרף עין: קפץ, אמנון קופץ מהחפירה למהר לכבוי האש. בסרכו הכפר מוצא הוא את חבריו לכבוי מהחפירות הקרובות. השדה רחוק, הזעקה המכוניות. נצטרפו עוד כמה כבאים. מצטופפים הבחורים בתוך המכוניות הקטנה. אמנון נשאר עומד על מדרגת האוטו למען יוכל להשקיף. ידו האחת מחזיקה ברובה הציר המסשלחי ובידו השניה שק רטוב לשם עבודת הכבוי. האוטו נהוג בידי אריה, השולט במכונה בשר. המכונית טסה בטיסה שגעון. תלתלי אמנון מתפזרים לכל עבר

הלב מתמלא אמון אין קץ. השירורים דרוכים במרץ רב. חניעו החברים האמיצים לקרבת הדלקה ופתאם — מרץ... טוף... דַוֵוֵן... הַוֵוֵן... הכדורים שורקים מלפני האוטו, מאחריו ומעליו, ורק לא בתוכו. יד אמנון ליוחצת את כח הרובה לכתף, האצבע על הַהֶדֶק. אריה אינו מאבד עשתנותיו ומכבה את פנסי הבוכנית. הבחורים מתמודדים על האדמה והרגשת אפס מעשה תוקפת את החבריה. וכי מה יועיל אמנון ברובהו העליב מול אותם הכדורים השורקים של האורבים הנעלמים...

אמנון מכוון את רובהו כלפי הנבעה שממנה עפים הכדורים אבל—הספק אם כדורו יגיע אפילו למחצית המרחק רוחה את הכח מתכתף. האצבע מרפה מהַהֶדֶק.

„חסוך כדורים, אמנון" אומר אליעזר „מי יודע מה צפוי לנו בעוד רגע..."

קרן אור ירוקה נראתה. הֶמְטוֹת ירוקות במרומים. עזרה כאן, המשטרה. זיריות הכופות מסכונה יריה מתערבות ביריות בודדות מזוכות וכלפתי האש המלחמה רונם אחר רונם ומכל מצטרף למזוכות מחרידה ומרגיזה גם יחד.

הרוח נושבת בשלהבות ומפיחה בהן רוח חיים חדשה. השלהבות מלחכות מכלי רחם קרוכה... ריח אבק שריפה מתערב בריח חטה קלויה. מנגינת הכדורים השורקים נמשכת. אי מנוחה תוקף את החבריה העומדת באפס מעשה, כי מי ילך כאש כידים ריקות?...

— פקודת המשטרה: „הביתה"!

הייתכן? — מוקנים הבחורים — והרי רכושנו מאכלת לאש...

„הביתה, על נפשותיכם הננו ולא על רכושכם".

פקודה היא פקודה וכ„מכבים" מכורים אנו בערך משמעת. עוד מתפסים הנערים אם לחזור ובאין ברירה מחדרים הכפרה... חוזרים. השלהבות מאירות את דרכנו ונקישת הקנים הבוערים מלוותנו בכל הדרך.

בכפר, אחרי הפצרות מרובות נענה הקצין לקחת עמו בחורים מספר ולנסות לכבות את האש המכלה. „מה שאי אפשר" — לרעתו אמנון ושלום קופצים למכונית המשטרה הפתוחה והוזרים לחבערה. „כמה שקום לקחת?" — שואל אמנון את שלום. „אחר"... עונה שלום. „ואני, אין בידי מאומה"— לוחש אמנון בצער ובכעס — „הן צעקתי אליך שתקח גם עבורי שק..." „אל דאגה" עונה שלום, וחוץ כדי דבור מסשע הוא את השק לשנים. „העקר הוא האמץ והרצון" — מעודדו אמנון.

בקול חריקה צורם עומד האוטו במרחק חמש מאות מטרים ממקום החבערה (מדורה). השנים קופצים והמשטרה אינה זזה. „לכו לבדכם, ואנו נשמור עליכם מכאן" אמר הקצין. השנים מתפסים. הייתכן ללכת „מתם ככה" כידים ריקות? הן רק לפני רגעים ספר שרקו כאן כדורי מות —. „אולי תתנו את נשקכם בידנו אם פחדים אנכם לגשת לאש"? מציעים השנים לשוטרים. הללו נעלבו במקצת וכלל זאת אינם זזים. „רכושכם הוא, הציל והו"—מעמתם..

ואש מלחכת ומרשרשת! נימה זעה בלבבות השנים וכהרף עין פרצו לבין השלהבות. מלאכת הכבוי קשה. מטפחים בשקים ומזיעים. אל ריח החיטה הקלויה נוסף ריח זיעת הַמְכַבִּים וריח השערות הנחרכות מהום הלהבה, ריח נחות קרבן אישה ללהבה... תוך כדי עבודת כבוי מציצים השנים מדי פעם בפעם לנבעות המוה המחוות מסתר לאורבים במארב. כוחות השנים כלים ואפסים והאש מתחזקת ולוענת... יאוש סר תוקף את השנים חסרי האונים...

פתאם עצה הישועה. שוב בא אריה בבכוניתו הדוהרת במהירות הכזק וכה עוד בחורים מספר עם מרץ חרש וכחות רעננים. גם השנים מתעודדים וכלם כאחד — שכם אל שכם עוסקים בעבודת החצלה. עוד מנה עוד טפיחה בשארית הכוחות והאש רועכת־דועכת. הנה אי־שם בקצה מתלקחת בת־שלהבת קטנה, מחזיקה בציציות השכלים ומתחזקת. קופץ חנן. טפיחת־שק נשמעת, חושך כבד (אבל נעים) שרר במרחב השדות, הכל אפל, אפל בחוץ אבל אור בלבב, — נחומים — עוד כוחנו במתנינו.

בקשי מתאספים הכבאים הצעירים והוזרים לבכונית בנצחון...

השוטרים מבוטים בהתפעלות בנערים המציליים — הרצים לקראת מות כדי להציל קומץ שבלים ותם נדים לנו. באותו אין מקום. יושבים בצפיפות כדרים מלוחים. ותוגים הנערים ככל עברי האוטו וחוזרים הכפרה ספוחים ויגעים בשנבות עיניהם ושערות'הם חרוכים.

ושאלה מרה מכרסמת את בוחו של אמנון: עד מתי יציתו הם ואנו נכבה? הרי אין לדבר סוף...

כפר־חבור יגאל

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד
למכשירי ספורט
ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובתי ספר

המכבי

בארץ

תל אביב (סוף)

6) סיוף.

ראש המחלקה החבר כרלין, המאמן פריי.

המחלקה הזאת, שהיא הקטנה בספר חברית, עוד לא מצאה בכלל את פחרונה. הספורט הזה עוד איננו די פופולארי בארץ ושאלת ההתחרויות היא גם קשה מאד. אין כמעט למצא יריבים, ודרוש שמבלי התחרויות קשה לעורר התענינות בנוער ובקהל.

7) הוקי.

ראש המחלקה החי רוטר.

במחלקה מאורגנים שלש קבוצות: שנים לחברים ואחת לחברות. שתי הקבוצות של החברים משתתפות בלינה הראשונה ותופסות את המקום הראשון בראש הלינה. הקבוצה הראשונה משתתפת גם במשחקי הגביע של המסשלה. היא נצחה את הספורט קלוב ירושלים בהתחרות ידידותית 7-2.

8) התאבקות.

ראש המחלקה החי שטרלינג.

רוב חברי המחלקה הזאת הם צעירים בגיל 18-16, מתאמנים כרגיל ומתקדמים יפה. גם המחלקה הזאת מובלת מחוסר מקום, היות והם מתאמנים בבית־המסבבי שהוא מעין „כל־בו". מתנהל משא ומתן עם קלוב ערבי בדבר ההתחרות בקרוב.

9) כדור סל.

ראש המחלקה החי אולמן.

המחלקה הזאת, בנגוד ליתר המחלקות, עובדת בתנאים די טובים. המגרש שנמצא לרשות המחלקה, הוא הכי מסודר בארץ. הוא עלה קרוב ל־200 לירה. במחלקה מאורגנים למעלה מעשר קבוצות. הראשונה השתתפה בסבובים האחרונים שסודרו על ידי מרכז „המכבי" ובאחרונה בגם צוינה יצאה הראשונה. האמונים מתקיימים כרגיל. חלק מהקבוצה הראשונה יסעו בקרוב למצרים להתחרות עם נבחרת מצרים. יש לציין את סדור החשמל המאפשר לחברים העובדים להתאמן גם בלילה.

10) כדור יד.

ראש המחלקה החי נוביץ.

במחלקה נמצאות שתי קבוצות. הראשונה משתתפת בלינה לכדור יד מטעם „מרכז המכבי". בשני המשחקים האחרונים על הלינה נצחה את רחובות 8-0 ואת חיפה 5-3.

11) כדור מעופף.

ראש המחלקה החי ויץ.

במחלקה הזו מסודרות 4 קבוצות. גם המחלקה הזאת מובלת מחוסר מתחרים.

12) טניס.

ראש המחלקה החי סגל, המאמן דוידסון.

גם על המחלקה הזאת לא אתעכב הרבה, כי שמה הולך לפניה. בתל־אביב הננו היחידים העוסקים בספורט זה. במחלקה מאורגנים כמאה חבר. הקבוצה הראשונה שלנו היא החזקה בארץ. אבל לא תמיד זה יתרון גדול. כי במקרה זה אנו מובלים מחוסר יריבים. קיומה קבוצות טובות בין היחודים בירושלים, רחובות, פתח תקוה וחברה. הצלחנו השנה לקבל את נביע הרבוע מטואל שקד היום נמצא רק בידי „זרים" יש לציין שהתקדמות המחלקה באה הודות להתמסריותם של מנהליה.

13) אופנוע.

ראש המחלקה החי ח. כהן.

המחלקה הזאת מונה 25 חבר. מובלים מחוסר מקום מתאים במביבה לאמונים. חברינו שהשתתפו בהתחרויות האחרונות שסודרו על ידי „המוטו קלובי" קבלו את הפרסים הראשונים.

המחלקה הזאת מטפאה גם תפקידים חשובים אזרחיים כגון השלטת סדר והופעות שונות.

14) כדור אגרוף.

ראש המחלקה החי ליטאי (דזמס).

זאת היא המחלקה מיוחדת בכינה, בה מצאו את מקומם קשישים וצעירים, שמסבות שונות לא יכולים להתעסק בספורט במשך השבוע. החברים מתאספים בכל יום שישי אחרי הצהרים ומשחקים שעה־שעתים במשחק זה.

15) חזמורת.

ראש המחלקה החי קופרשטיין, המנצח סטרכיליביץ.

החזמורת מורכבת משלושים איש, מתאמנת כרגיל, מכינה הרבה דברים חדשים ולוקחת חלק בכל הופעות האגודה.

16) שדה ראשונה.

ראש המחלקה חדיר אנגל וח. א. חזן.

המחלקה הזאת, אם כי אינה עוסקת באופן ישר בספורט, פעולה מאד, היות ולא יתכן איזו פעולה ספורטיבית שהיא מבלי עזרתה של המחלקה הנ"ל.

17) מרגות.

בראש המחלקה א. כספי.

המחלקה מונה 35 חבר. כלם חברים וחיקים מסודרים סודרים. גם המחלקה הזאת כמו מחלקת העזרה הראשונה עומדת לרשות האגודה וכל המחלקות. יש לציין באופן מיוחד שחברי קבוצת הסדרן הם פעילים מאד גם בספורט, כגון הקבוצה בכללה מתעמלת יחד. חוץ מזה קיומות שתי קבוצות לכדור סל וקבוצה אחת לכדור רגל של כני הסדרן.

הטוענה הטכנית, שבה נמצאים ראשי המחלקות והמאמנים של כל המחלקות, מתאספת באופן קבוע, שומעת דין וחשבון מהמחלקות השונות ומחליטה על העבודה הקרובה.

חיים ויין

במרכז המכבי

הספורט השמושי. עוד מלפני זמן הוכרר החברה להנהיג את הספורט השמושי בתוך שורות המכבי, ולשנות בהתאם לכך את המבנה הארגוני של המתרוחנו. המאורעות האחרונים בארץ שמשו רק דחיפה אחרונה להנשמתו. הוחלט על הכנית רחבה לשנה ולשנתים, אבל הוברר כי בצוע החכנית הרחבה דורש כמה עבודות מוקדמות, שאפשר יהיה לשוחון רק כשהמצב יוטב והרוחות השקטנה בארץ. בינתים הוחלט להנשים תכנית הכנה למפעל הגדול אשר לפיה יקבלו כל החברים, החילה בגיעים הגדולים ואחיב גם באחרים, על קורס הרגילים מסוים. ראשי הקבוצות יודרכו בהתאם לכך בשעורים קצרים. שעורי מדריכים כאלה סודרו בחיפה ובמכבי תל אביב, ואלה ישמשו נסיון להכנית ההכנה. המרכז מקוה לבצע את הכנית ההכנה בכל המגיפים עד סוף הקיץ הזה.

העבודה החדשה הזאת דרשה ודורשת התאמצות גדולה—

גם מוסרית וגם חברית, ומאמצים לא מעטים הושקעו בה על ידי חברי המרכז וחברי הנשיאות.

הנסיעה לגרמניה. ברגע הכתב השורות האלה ירד ענין הנסיעה לגרמניה מעל הפרק אבל במשך זמן מחרשים העסיקה פרובלמה זו את המרכז והמרירתהו מאד. והרי כזה השתלשלות הענינים. המכבי בגרמניה בא אלינו בהצעה לשלוח קבוצת מכבים מארץ ישראל לשם התחרות באתלטיקה קלה נגד קבוצת מכבים מגרמניה. הוצאות הנסיעה על חשבון המכבי גרמניה. המרכז עיין בדבר ושקל אותו מכל צדדיו ולבסוף החליט שהקבוצה תצא באמת „תל אביב" בראשית יולי. בינתים הביעו חברים אחדים את הששותיהם השונים בקשר עם הנסיעה הזאת ואחרי בשא וסתן ארוך ומסובך, אחרי פגישות וישיבות וחליפות טלגרמות עם המכבי בגרמניה והנשיאות העולמית בלונדון בוטלה הנסיעה לראשון לכם של חברינו בגרמניה.—

יהודה שניאור — חבר המרכז. י. ש. עסקן ותיק של המכבי באי״ ראשית ימי ההסתדרות, חבר המרכז הארצי של המכבי מיד לאחר המלחמה, אחד מסארגני הכנוס הארצי הראשון של המכבי, יורד המכבי חיפה לשקבר—צורף אל המרכז. החי שניאור עסד כמה שנים בראש ועד הדר הכרמל ונסיונו הצבורי יהיה בלי ספק לתועלת רבה בהנהלת המרכז.

—ועדת העליה. בתל אביב הוורכבה מחדש ועדת העליה הכוללת כמה חברים מהמכבי מחוץ שעבדו בועדה הזאת בשנה שעברה. הועדה כוללת גם ביב של המכבי הצעיר, ויש תקוה כי הטפול בחברינו העולים יוטב בהרבה. נאחל לועדה החדשה הצלחה בעבודתה החדשה.

מחנה הקיץ בברייטון

— מרכז המכבי מודיע בזה כי ב־30—21 לאוגוסט ש.ז. יתקים בברייטון מחנה בשביל חברי המכבי מכל הגילים. בתכנית המחנה: ספורט, טיולים, התחרויות, וכו׳.

מכיון שאין באפשרותנו לשלוח משלחת רשמית, מבקשים אנחנו את החברים שיש באפשרותם לנסוע אל המחנה הזה להתקשר מיד אתנו על מנת לברר את כל הפרטים.

נא לצרף מכתב המלצה מהוער המקומי של האגודה. רמי המחנה הם אחת ואחי לא״י. לכי ההרשמה שיש להכנים לפחות הם חצי לא״י.

הבקשות צריכות להגיע אלינו לא יאוחר מה־10 ביולי.

ברגע האחרון נתקבלה הודעה כי מחנה הקיץ בברייטון בוטל, פרטים בחוברת הבאה.

מכתב תודה מאת ק.א. קנודסן

מרכז המכבי בתל מאת ק.א. קנודסן מכתב על שמו של חח׳ נ. חת וכו מובעת תודה להסתדרות המכבי על שהוסיגה אותו לארץ־ישראל ועל קבלת הפנים שנערכה לו.

בהיות קנודסן בחיפה בקר בלויה חברי המרכז את אצטדיון השחיה בבת־גלים ואת פעולות מחלקת השחיה. הוא מצטער במכתבו על שלא היה באפשרותו להוציא לפועל את כל הבקורים בסניפי המכבי שאת מכניתם ערך מרכז המכבי.

בהנהלה הטכנית הארצית

כ״ד ליולי התקיימה בחיפה ישיבת ההנהלה הטכנית הארצית. בישיבה זו דנו בכל הענינים הספורטיביים ובייחוד בענין הספורט השימושי. בישיבה זו נתמנו המרצים הבאים: לבוקס — דוידוביץ לפינג־פונג—פינברג, לשחמקים—זוידלר.

מלבד זאת דנו גם בענין האיצטדיון. הח. מ. א. מבורת כי יש הכרח בדבר להחזיר את האיצטדיון למצבו הקודם ולהעסידו לרשות האגודות הספורטיביות בתנאי שהם ישתתפו בהוצאות החוקתו. הוחלט לשלח חוזר לאגודות בענין הספורט השמושי ובענין המשכת הפעולה הספורטיבית בהתאם למצב.

מהודעות הועד הארצי לכדור יד

ביום 26 לח' יוני התקימה בתל אביב ישיבת הועדה הארצית לכדור יד. השתתפו החח' פריד, שפייר, שפייזר, צ'סניק, לוין, ונוכיץ, המזכיר הח' יוסף לוין. להצעת הח' פריד נתקבל הח' שפייר לועד באופן זמני במקום צ'סניק הנוסע לחרשים לח"ל.

נמסר דו"ח של הועדה: התקימה לינה שבה השתתפו קבוצות המכבי מפתח-תקוה, מכבי-עתיד, מכבי ת"א, רחובות, רעננה, מגדיאל וחיפה. ירושלים ופרדס-חנה רצו להצטרף ללינה, ומכיון ששלחו את בקשותיהם שלשה שבועות אחרי סגירת ההרשמה לא נתקבלו.—

הלינה הגיע לסכום השלישי וראש הלינה היתה פתח-תקוה לפני מכבי ת"א. אחרי הסכום הראשון עזבה מגדיאל את הלינה ובמקומה באה קבוצת "עמל" מת"א, בתור קבוצה אורחת. לרגלי המצב נפסקו משחקי הלינה, ונתקימו אחרי זה כמה משחקים ידידותיים.

לאחר מסירת הדו"ח נתקבלה ההחלטה הבאה: מאחר שפתח-תקוה השינה את המספר הגדול ביותר של נקודות במשחקים שנתקימו, לכן היא עומדת בראש הלינה, ומכריזים עליה כרכן ארצי לכדור-יד לעונת 1936.

בנוגע לזמן פעולת הלינה בעונת 37—1936 נתקבלה הצעת פריד שהסכום הראשון יתחיל בראשון לספטמבר ויימשך עד 15 בדצמבר. הסכום השני יתחיל ב-1 לפברי ויימשך עד סוף יוני.

בנוגע ללינה א'-ב' — החלט שאם במקרה תהיינה בלינה הראשונה יותר מתשע קבוצות, יסדרו לינה שניה.

לשאלת הנערה: הטל על שפייזר לברר את השאלה בשרון, נוכיץ בדרום, ופריד בצפון, על שלשתם למסור דו"ח עד 1 לאוקטובר מפעולותיהם כדבר ארגון הנער שם.

קבוצות בנות: החלט שעד 1 לספטמבר מסדרים ראשי המחלקות של כדור-יד בכל הסניפים רשימת הבנות המוכנות לשחק בכדור-יד.

שאלת השופטים: על כל קבוצה הנרשמת ללינה הבאה להביא גם שם של שופט שאינו משחק, שיהיה קבוע לכל משחקי הלינה. — הוצאות הנסיעה של השופטים ישלם המרכז.

הזמנת נבחרת מחו"ל: ישנה אפשרות להזמין נבחרת מכבי מחו"ל או נבחרת ארצית. באות בחשבון: גרמניה, אוסטריה, צ'כוסלוסקיה וקבוצת פיפו מבודפסט ונבחרות כלליות: נבחרת רומניה, הונגריה. — הוטל על צ'סניק לברר בנסיעתו לחו"ל עם אחת הקבוצות האלה את האפשרות והתנאים של ההתחרות.

הודעת ועדת העליה ואוצר המכבי

א) מרכז המכבי החליט לחדש את פעולתה של ועדת העליה. מקום מושבה תל-אביב וחבריה הם: אבניה (מקודם בנתניה), ברנשטיין, רוקס, דר טייליהבר, ליכטמן, אינו ששון לוי, קורט מרקס, שטיינץ, ודר פרוידנגול. אליהם יצורפו באי כח המכבי הצעיר.

ב) ועדת העליה מטפלת בעיקר בסדור המכבים בעבודה חקלאית ובארגון פלוגות עבודה וקבוצות חדשות ובמחן מיוע לקבוצות הקימות.

ג) ועדת העליה מטפלת עתה בעבודת החכנה וכשמצאו מקומות עבודה לחברים תפתח משרד שיהיה פתוח בשעות קבועות לקבלת עולים מכבים.

ד) ועדת העליה שלחה שאלונים פטורים לפלוגות הקבוצה בנתניה, אבן יהודה ופרדס חנה. תשובותיהם תשמשנה חומר לסדור תכניות להתישבות. מלבד זה עומקת חוועדה בסדור תקנות לפלוגות עבודה. התקימו שיחות עם ראשי הפלוגות בנתניה ואבן יהודה.

ה) מרכז המכבי הודיע למוסדות הלאומיים וחישובים בדבר קומה של ועדת העליה מכבי.

ו) דדיר פרוידנגול, הקומיסר העולמי של אוצר המכבי, התחיל בארגון אוסף כספים לאוצר המכבי בעולם כולו ולטובת אוצר המכבי בארץ ישראל. נשלחו חוזרים לכל גלילי הארצות. אוצר המכבי העולמי ואוצר המכבי בארץ ישראל התאחדו עם ועדת העליה לעבודה משרדית משותפת.

ז) מספר הקונגו של אוצר המכבי הוא: 6612 אפיק סניף אלנבי תל אביב, בתור גזבר נחמנה דר' טיילהבר חבר ותיק וספורטם בתנועה הציונית בגרמניה ואחר מסיפרי תנועת המכבי בגרמניה לפני 30 שנה בערך.

ח) בתור קומיסרים לאוצר המכבי בתל אביב נבחרו קורט מרכס (מכבי תל-אביב) רוכס (מכבי עתיד) שהתחילו את פעולותיהם בהצלחה באוסף כספים בקופסאות בשעורי המחלקות השונות ובנשפי ספורט.

ט) אגודות המכבי נדרשות למנות תיכף קומיסרים לאוצר המכבי, ולחודיע את שמותיהם לועד העליה אשר יסציא להם קופסאות ופנקסי קבלות.

י) הכתובת של ועדת העליה ואוצר המכבי העולמי ואוצר המכבי ארץ ישראל:

רח' שטינץ, רחוב בן יהודה 230, תל-אביב.

במכבי העולמי

מכתבים מאוסטריה *)

(מאת פוטרנו הסיוחד)

בחירות להנהלת גליל המכבי. ביוני התקיימה הועידה הכללית של גליל המכבי אוסטריה לשם

*) אנו מציינים בשבועה רצון שחודות להתעניותו של הח' ג. מלש נאות הח' ג. רוזנפלד לשלח אלינו מדי שעם בשעם מקיומות מהנעשה בעולם הספורט באוסטריה. דר' רוזנפלד הוא מנהלה הספורטיבי של אגודת השחיה „הכח" בוינה, ואחר העמקנים הספורטיביים הספורטמים של המכבי באוסטריה בכלל ובוינה בפרט. תודתנו נתונה בזה לחברנו הנכבד על משלח מקיומותיו המענינות לפרסום. המערכת

בחירת נשיא חדש, שימלא את מקומו של המנוח נוסמס שפיגלר, ובחירת מנגנים לו. לנשיא נבחר פה אחד העויד דר׳ אוטו ליפשיץ, ציוני צעיר ובעל מרץ ואיש הספורט, וכבר במשך זמן כהונתו הקצר הצליח לרכוש את אהדת כל החוגים הבאים בחשבון. הוא היה נוכח בהתחרויות רבנאות הנוער שהתקיימו בגסונדן (ד׳ לחלן) ובהתלוכת הספורטאים היהודים צעד בראש. למנגנים נבחרו אינני תיאודור דויטש (קלוב השחיה „הכח׳), קורט רוזנבלאט (קלוב הספורט „הכח׳) ודר׳ וואסרפאנל (קבוצת המתמלים „מכבי׳). לפני ההנהגה החדשה עומדים תפקידים חשובים: תנועת המכבי באוסטריה היתה מיוסדת, אם לא להביא בחשבון אלו אגודות להתמלות קטנות, על קבוצת אגודות „הכח׳ בוינה. ועתה זוהי חובתו החשובה ביותר של המכבי להרחיב את הבסיס בכל מקום וביחוד בפרובינציה, לחזק את האגודות הקיימות וליסד חדשות. עדים כגראץ ולינץ, עם אלפי תושביהן היהודים, וגם מקומות קטנים יותר, צריך שתהיינה בהן אגודות מכבי בשביל הנוער. ורק אז יהיה גליל המכבי באוסטריה, שעד כה היה כמעט אידנטי עם הכח, האורגאן הקליון הראוי לשמו עם מספר גדול של קלובים ספורטיביים, כאשר ראוי הדבר לארץ, שבה חי תיאודור הרצל ושבה קיים הקלוב הספורטיבי הקבוצי הותיק ביותר והגדול ביותר.

המכבי והאולימפיאדה. רק באותם המקומות שבהם קיימות אגודות ספורטיביות יהודיות גדולות בא בחשבון משלח ספורטאים מכבים אל האולימפיאדה. ומשום כך אין זה מקרה ששאלת השתתפותם של ספורטאים יהודיים היא אקטואלית דוקא באוסטריה וכבריה. כי כמו בצ׳כיה כן גם באוסטריה נקבעו עיי שלטונות הספורט שתי שחיינות, שנים או שלשה אתלטים קלים ואתלטיות קלות ומתאבק אחד מתוך חברי המכבי לשם נסיעה לברלין. חתלה נעשה הנסיון להשפיע על השלטונות הספורטיביים האוסטרים שלא יקסרו ספורטאים יהודים, או שלפחות יורשו להשאר לרצונם בביתם. כי מלכתחלה לא היה כל ספק בדבר שבשביל חברי המכבי לא היתה כלל קיימת שאלת החליכה לברלין מתוך רצון חפשי. אך דראגונו לא כלו השלטונות הספורטיביים האוסטרים את התצעה הזו, וחם קסרו בתוקף על השתתפותם של אנשי הספורט היהודים ותתרו—במקרה של סירוב—בקנשים קשים, ולא נרתעו גם מלאיים על קיומו של הספורט היהודי באוסטריה בכלל. גרם הסכנה האחרונה חיפה, כי השלטונות נוכחו, כי האגודות בתור כאלו, אין בכחן לא להכרחיה ולא למנוע לנסוע לברלין, אלא זהו ענין של מצפון של כל ספורטאי וספורטאי או ההורים ביחס לבניחם עולי חיטים. וכבה נפלה ראשונה לקרבן של יהודיה דויטש, השחיינית המצווינת, בעלת שיאים אוסטריים פעמים רבות והבנאית. היא הושבתה מלהופיע בכשך שנתיים בסטרטו פוסבי משום שהיא היתה הראשונה שפרסמה בפומבי ובקולו רם את סירובה. ואם קלוב השחיה הכח נפגע אמנם עיי כך קשה, הנה הכל ישבחו את יהודית דויטש על עמדתה התקיפה והאמיצה. נעשים עתה כמה צעדים להעכיר את רוע הגזירה הן ביחס אליה והן ביחס לשאר הספורטאים היהודים שיסרבו לנסוע לברלין. ויש תקוה שהקנינים יסודרו. איך שיהיה, על הספורט היהודי באוסטריה עוברות עתה שעות קשות.

ההתחרויות על רבנאות הנוער בגסונדן. כמו בכל שנה ושנה נערכו ההתחרויות על רבנאות השחיה בשביל הנוער בגיל לפטה משמונה עשרה שנה בפרובינציה, חפקם במקום הטרפא הנהדר גסונדן על יד „אנס טראיי. לתגינה הזאת, שנמשכה יומים, שלחה „הכח׳ 50 משתתפים אקטיביים, כמעט כאותו המספר של הקלוב הארי הגדול E. W. A. B. S. לפני ההחלת ההתחרויות עברו המשתתפים את רחובות העיר בתהלוכה גדולה, שבה בלטו ביחוד חברי „הכח׳ בהלבשתם האחידה ובדגליהם החדשים. אין לתאר את התלהבותם הקבוצה של יהודי גסונדן, בראותם את ההתלוכה הזאת. יהודי זקן תוריך דמעות גיל בראותו בעיר האנטישמית הזאת מתנופפים דגלי ציון עם המגן דוד. אולם גם התוצאות של האגודה שלנו הין מצוינות. ס״10 סעיפי שחיה ו־2 סעיפי קפיצה נצחו ב־9 סעיפי שחיה ומלבד זאת נצחון כללי בהתחרויות רבנאות האגודות של הנשים. באותה שקה הגיע הכח בהתחרויות הרבנאים של המבכיים לטקום השני. שמות רבנאי הנוער היהודים החדשים הם אלה: קורט קולקה לשחיה 200 מטר ו־400 מטר קראול, רות לנגר ל־100 ו־400 מטר קראול ולוציה גולדנר ל־200 מטר גב. מחוץ לזה זכו בסרוצי השליחים החשובים ביותר. השחינים היהודים נלחמו באמביציה ובכח כאלה, שהראו כי כאן לא נצח הגוף כי אם הרוח. ומאחר שהמפעל עבר בשלום ובשקט, על קלוב השחיה לזודות לאגוד אגודות השחיה האוסטריות, על שנתן לו את ההזדמנות לעשות תעמולה במקום מסוכן זה לרעיוננו, רעיון המכבי.

ד״ר ו. רוזנפרד

המכבי ינצח או ינוצח אך לא יעזב את המערכה

רינר הוא ספורטאי אוסטרי מוכתר ולא זאת בלבד אלא גם נאצי מוכתר. זהו אותו רינר אשר בעת ההתחרויות על הרבנאות העולמית של הסטודנטים דרש להופיע בשם גרמניה ולא בשם אוסטריה מולדתו...

רינר מטיב לרוץ למרחק 400 מטר אלא שלמרחק הזה יש לו מתחרה רציני, וצ׳יני מאר בקנינ שאיננו רק ספרינטר מצויין אלא גם „מכבי׳. הלא זהו מיודענו קנינ מהמכבים.

מאר השקה נפשו של קניג להתחרות ברינר ולו אפילו פעם אחת — ולו כדי לצאת ידי חובה. אך רינר מצא תמיד תירוצים ואמתלאות להשתמטות... עד שמוכרח היה סוף סוף לצאת לקרב.

הדבר היה ביום 11 לח. ז. על מגרש הי. א.ק. בוינה. -- על קניג ורינר להתחרות ברוצה למרחק 400 מטר, אלא שניסו מקדם את כחם ברוצה למרחק 200 מטר. בקרב זה (זה היה קרב ולא התחרות) נצח רינר בזמן 21.7 וקבע באופן כזה שיא אוסטרי חדש. קניג, אשר הגיע אחרינ, קבע שיא מכבי עולמי חדש (הזמן 2).

קניג הגיע למטרה בתורת מנוצח הנון. למחרת יצאה לפועל התחרות למרחק 400 מטר. לאחר ירית המסארטר עשים להם שני הייביבים כעל כנפי נשרים. רינר רץ בראש כל הזמן עד המטר ה־340 בערך. היקרת מה שקרה אחמול?... לא ולא. קניג מתפרץ פתאם, מדביק את ירוכו, ומתקדם ראשון למטרה... רינר לא יכול לסבול את ה„עלבון" הזה ו... מזנק את ההתחרות באמצע. האמתלא (הלא יש לו תמיד אמתלאות) התכוצות שרור רגלו... התוצאה שיא עולמי חדש למכבי למרחק 400 מטר. הזמן: 49.1 וקניג רבן אוסטריה על 400 מטר.

המכבי יודע לנצח וגם להיות מנוצח. רוח הספורט מפעמה בקרבו.

לא כן הנאצי. יבוסם יז. ג. פ.

המכבי הצעיר

מידיעות המפקדה הארצית

ו. המכבי הצעיר בבירות

ם„המכבי־הצעיר" בירות כוחבים לנו: פעולותינו בעבר היו בעקר ספורט ושעולים, אבל לאחר קבלת החטר והתוראות שהמצאתם לנו שנינו את תכנית פעולותינו על פיהם. קבענו קורס מיוחד למפקדים ושעורים מתאימים לכלל החברים. ביום שבת 13.6.36 נערכה בחינת המדרגה השלישית למפקדים אשר עברה בהצלחה רבה ועתה מתכננים הם לבחינת המדרגה השנית. החברים עצמם התחילו להתכונן גם כן לבחינת המדרגה השלישית, שתיערך בקרוב. נדודנו מסודר בעשר קבוצות: 6 קבוצות בנים ו־4 קבוצות בנות. קבוצות הבנים מהוות 2 פלוגות, וקבוצות הבנות מהוות פלוגה אחת. בתור ראש הנדוד משמש חה' משה קסחין. ראשי פלוגות הבנים: יעקב סקאבה וחיים זיתונה. ראש פלוגת הבנות: חה' רפאל שמא (סגנית חה' פרדים סער). ביום שבת 13.6.36 בשעה 2 אחה"צ התקיים המפקד הראשון של ה„המכבי־הצעיר" בבירות. הופיעו כל החברים מבלי יוצא מן הכלל בתלבשת מלאה. נוכחו חברי ה„מכבי", הורי החברים והקונסול הנורבגי בבירות, מר אברהם דלבורנו, משוחרי חנועתנו.

לאחר הנפת הדגל ע"י מר דלבורנו, פתח קצרות ספקר הנדוד חה' משה קסחין, אשר ברך את הנוכחים ומסר אחיכ את המפקד לחים יוזר ם„המכבי" בבירות. חים הזיר הערוך בדברים חמים את פעולה ה„מכבי־הצעיר" בבירות ההולך ומתפתח הודות לעבודתם של המפקדים ולעזרתם של כמה שוחרים ומר דלבורנו בראשם. מר דלבורנו הוזמן אחיכ למסור לחברים קסחין, סקאבה וזיתונה את המדליות שנתקבלו בעורם מאת הנהלת ה„המכבית השניה", בעד עבודתם בהכנת „המכבי־הצעיר" בירות להופעתם ב„מכבית השניה". אחרי מסירת המדליות ולאחר שירת כמה שירים עברים, נפרקו החחרויות ספורטיביות בין החברים, שעכרו בהצלחה רבה. המפקד סוים לאחר „שירת התקוה" והודרת הדגל, והשאיר רשם חזק על המשתתפים ועל המסתכלים.

ב. קבוצת „המכבי הצעיר" באה לארץ

באנה „גליליה" אשר הגיעה לחיפה ביום שני 6.7.36. הגיעה לארץ קבוצת נוער חדשה בת 25 חברים ם„המכבי־הצעיר" מגרמניה. כראש הקבוצה עומד חה' קלאוס דרייר. את פני הבאים בכל' חה' שלמה שטנגר מנהל עליית הנער של ה„מכבי־הצעיר" בארץ. הקבוצה יצאה מיד לרמת־דוד. שם נקבע מקום הכשרתה. לחברינו החדשים אשר הגיעו אליגו בשעה כה קשה, שלוחה ברכתנו: ברוכים הבאים!

3. למנוי מדריך ארצי

המפקדה הארצית מנהלת משא ומתן עם חבר מתאים שיקבל על עצמו את תפקיד המדריך הארצי של ה„מכבי־הצעירי". מוים זה יגמר בודאי בקרוב, ויש תקוה שהחבר הנזכר יגיע בקרוב לפעולה.

רשימות ספורטיביות

1. לאחר עונת כדור היד ולפניה

העונה הנוכחית לקצה, בסקצה לפני זמנה. אך לא באשמתנו אנו. עד לסיבוב הרביעי החנהלה הליגה לפי ההלכה הקבוע, ואחיכ נפלה קרבן לתנאים הכלליים כארץ. בשיטה ועדת כדור היד הוכרה קבוצת „מכבי אבשלום" פתח תקוה, שנחלה עד כה רק נצחונות, ואפילו גם על יריביה הקשים ביותר, כמנצחת. השניה במעלה מכבי תל אביב.

עובדה משמחת: בפעם הראשונה בתולדות ספורט כדור היד בארץ, ואולי בכלל בתולדות הספורט הארצישראלי, בוצעו משחקי הנקודות בזמנים הקבועים. מקרי־בינים מיוחדים לא אירעו, ובדרך כלל נאותו לנמרי לחקירה — הבלתי רגילה בסקצה — של המומחה.

בתכנית היה גם משחק־בחירה של המושבות נגד קבוצה הערום. דראבונו נקבע משחק זה לשבת שלאחר פרוץ המהומות, באופן שגם משחק זה, שצריך היה להיות נקודת הנוצה של העונה ואבן הבוחן המוחלט לשחקנינו, נהכטל. ולמרות זאת אשר כבר לקבוע עתה, כי הרכבת קבוצה נבחרת אחירה חגרום קושיים רבים. כיום משחקים אנו בארץ לפי שתי שיטות שונות ביסודן. נציגה המפוסי של הראשונה הוא „עתיד". הקבוצה משחקת בתכסיסיות רבה בריווח־ששת, והיא רגילה לסיים את משחקה המתוכנם בזריקה מתוך ריצה. אך חסר לה לפרקים בנבר ובסיום הפעולות הקשיות המכרעות. חבריה משחקים משחק כדור יד נאה כהחלם, לפי הסגנון הגרמני, כי הרי הקבוצה בחלקה המכריע היא מהעליה החדשה. הקבוצה השניה — נציגה הוא הרכן, מכבי פתח תקוה. בשרון אין נוהגים לתת ערך רק לתכסיס ולמשחק היפה. קושי, מחירות, החמרה קקשנית שאין לתארה —: אלה הם כלי זינה העיקריים של הקבוצה הזאת. האמצעים הטכניים שלה הם לנמרי כלתי מספיקים. אופן משחקה קדיון פרימיטיבי לגמרי, ואף על פי כן עולה ביתה, ביחוד כביתה, להכריע במשך 60 רגעי הקרב כל יריב, ובמקרים רבים אין התוצאות עומדות ממש בפני הבקורת.

כרם קשה לאמר איך יסתדר הדבר בשעת התחרויות כנגד קבוצות מחוץ לארץ. הקבוצות האורחות יגלו עדינו פרות במובן הרכסיסי והטכני לעומת זאת יגלו בהרבה במובן שיתוף המשחק, זאת אומרת שדוקא בנקודות היתרון של אנשי המושבות שלנו ישתוו האורחים בקלות. מאידך ניסא אין שום אפשרות להרכיב קבוצה אחת שבה יעמדו שתי השיטות יחד ביחוד בשורת מסתערים אחת. יזכרו נא רק באיזו תוצאות מרות הסתער בשנה שעברה צ'סנק — שחקן סטרדנה ראשונה — כאורח בקבוצת פתח תקוה כנגד „הפועל", או כמה קשה היה לו לי. דוון (פתח תקוה) למצא את עצמו במשחק הקבוצה של השנה שעברה, בסקשר שמאלי כין ה„ינינ"י נולדשטין וכין כותב הטורים האלה, אם כי שני אלה הכירו היטב את חבונתו. ניגוד זה — שלפנים היה נחשב כאנושי — כיצר להכריעו — זה יהיה תפקידנו העקרי.

המעלות של קבוצת פתח תקוה נזכרו לעיל. הקבוצה היא יציקת־דפוס אחת. ישנן גם נקודות אחרות חלשות. תפקיד השוער צריך להמצא בידים טובות יותר, וכמו כן חסר חיצוני־יסני שריר, מאז נפלו על הרעיון הבלתי מוצלח ביותר להעביר את אפרים זלצר מהאגף אל האמצע. אפרים הוא מהיר, אך אינו בר־הכי בזריקה הדיפה כי אם בזריקה הנוחה, ומשום כך מקומו כאגף. עם שובם של אברהם ויינשטיין שהחליט סמחק רגליו ושל ה„נעלב" נחמיה גראף יחד עם ווילנסקי יש לה לפתח תקוה שורת שחקנים „בשלה". במשחק כנגד חיפה הכה ווינשטיין כרגע אחרון בחומ־המשחק אפילו את „שכני" ווילנסקי K. O.!

משחק המכבי תל־אביב מושחת כתכיר על ה„ינינ"י נולדשטיין, קלוויזנר וצ'צ'יק. הם לדעתי בעלי הכשרון המצויינים ביותר שספורט כדור היד הארצישראלי הוציא עד היום. לשניהם חסר עדין למשחק מעולה השקט ושיקול הדעת—וצר מאד שאינם קלים לקבלת הערות. נוביץ נלחם כרץ אמצעי די טוב. כרם מקומו המתאים הוא בכל זאת בצד. בשביל האמצע הוא נוץ מרי. גרום משחק כדור יד כמו הוקיי. המטרה מקדשת את האמצעים. „פס" ו„פשוון" נקראו זוג המגנים של המכבי תל־אביב. שטיינברג המגן הגרול של הקבוצה ויהושע קירשנבוים ששיחק עוד בשנה שעברה כ„המכבי הצעיר" — שניהם האינדיבידואליים יד כמו הוקיי. את שטיינברג הכרנו. כרם עכור קירשנבוים יש שכח כלל — „כח לחי, יהושע"! כן חיים עוד איננו „מנמרי" לחלוטין. פעם יצליח בזריקה שלשה עשר מטר ופעם יזנית זרוקות קלות. העצה היעוצה לו: להתאמן בשקידה.

„עתיד" היא קבוצת האינדיבידואליים. הקבוצה שאין להכין אותה כיצר לא תכה את הכל בהפרש של חמשת שערים. לואים כץ שומר על השער. אם רק אין לו יום־שנעגוון, ואם אין הוא מתחיל רק בחצנת רגלים, הרי הוא עדיין תדיר הבלתי מושג. שיפר הוא השגרן המשוח בכל מיני משחות, המכסות כמגן את כל הקבוצה הנמצאת מאחוריו. שורת הרצים היא יחידה חרוצה של שחקנים למעלה מן הממוצע, ואף על פי כן חחלק המלש ביותר של הקבוצה, ההמתערות מכוצעת ע"י ה„מזומן" צ'סנק, שפייר ושטרן. שלשה מחוני חסר אלה מוכיחים אם כדור היד הנאה ביותר שראינו עד כה בארץ. חליופי כדור כריווח־ששת בלתי מוכנה וסיום מרות המתעור בשנה שעברה צ'סנק—שחקן סטרדנה ראשונה —

מסדרנה ראשונה. כל התקפה—סכנה ממש לשער היריב.

המכבי־רחובות היא קבוצת ההפתעות. איש לא צפה לתנועות כה חזקה של הקבוצה הזאת, כאשר הראתה לקבוצות החזקות ביותר שלנו. בראש וראשונה יש להזכיר כאן את „זיני" רוזנברג, שהתעתר כמעט יחידי כנגד חיפה ו„טייע" כמעט לחולצות הכחולות להפתיע בלתי נעימה עד מאד. השוער הוא אולי הטוב כין שוערי המושבות, אם רק יחדל ממעשי הקונדס שלו. לוץ וולף הוא רץ חשוב. בדרך כלל קבוצה טבעית, בחלקה ילידי המקום בחלקה מהעליה הגרמנית.

על רעננה אין לומר הרבה. הקבוצה עשתה רשם לא רע במשחקה כנגד רחובות, והבה נקווה שלקראת העונה החדשה חגש ברצינות לתקון החסרונות הקיימים.

חיפה היא הקבוצה של האכזבות הגדולות. קבוצה, המוכלת בתוכה מספר כה גדול של שחקנים לדוגמא, צריכה היתה להגיע למקום טוב יותר. רוזיינג בשער התחיל את העונה באפן מזהיר, אח"כ נתרשל. בכל אופן הוא כשרון. סכם קורץ הוא הכן־זוג העתיד של שטיינברג בנבחרת. להמאן הוא, לצערנו, במובן הטכני כלתי נמיש, כשם שנם משחקו אינו עומד על הגובה. משורת הרצים של השנה שעברה לא נשאר אפילו אחד. „ישראליק" עבר אל כדור הרגל, וטיטלבוים וגולדלנץ התחילו את העונה בסגנון קצת יותר מספיק ובמקום למלא את החסר על ידי אמון הסחלקו כתורת „קשישים" מן המשחק בכלל. הכיבוש החדש „יודה" צוקרברג, ה„יעני" הקטן" הפיח שוב חיים ב„הויה" הזאת. ולשני צרי „יודה" עומדים שני בחורים צעירים טוביה חיימי וישראל לוי. יודה בעצמו הוא כמאז וסתמיד „ריאה" גדולה, אך את הריון האמצעי בנבחרת מתאר אני לעצמי ככל זאת אחרת. אך, גם זה יבוא. חן על יודה — בהיותו בן 15 שנה — אסר פרוץ דרסלר, השחקן הותיק היהודי הבן לאומי של W. A. E בוינה כדלקמן: לאחר זפל ברנדשטטר הרי זהו האדם בעל הריאה הגדולה ביותר שראיתי! וסי שיודע, את אשר היה זפל ברנדשטט, הוא יודע גם כן את פירושו של שבח זה. שורת המסתערים הוא כל מה שתרצו רק לא יחידה אחידה. אדו גולדברג מוכל עדיין מפצע ברגלו וזה לא נתן לו לשוב ל„פורמה". ליוקל זילברמן ופריד היה דרוש זמן כדי להתמצא שוב במשחק, וכשסוף סוף זכו לכך, עבר האגף הימני, צבי גליזר ואליכם קולסקי, לפעולות־סולו בהתחוננם מזכרונות־עבר על מגרש בית הספר הריאלי, ומנעו מלכתחילה כל פעולה נבונה. התיפאים יצטרכו להתאמן בשקידה כהונן.

ועתה לאורחינו חברי קבוצת „עמל". אמנם קבוצה אחידה, שער כה נלחמה בלא הצלחה יתירה. לקבוצה זו חסר רק שוער. מי יודע אולי יהיה עוד משהו בסופו של שלמה ברלינסקי, הן לא חבור היה ככה..

דוד אלטר, המנהיג הרוחני של התתקפה ותוחה היריה, יכול במובן הטכני להולל נפלאות — במובן המסכיסי לא כלום — שחקן הקהל. שורת הרצים והשחקנים מאחוריהם, הדוצים וקשים, משחקים מבלי שייראו. בכל אופן איחולי הצלחה לאורחינו לקראת העונה הבאה. ובהזדמנות זו בקשה קטנה אל כל קבוצות המכבי שיש להן מגרשי ספורט משלהן: העמידו את מגרשיכם לרשות „עמל" — במדת האפשרות — לשם משחקי הרבנאות.

לעונה הבאה ציינו בקצור את התכניות הבאה:

א. כיצוגו הליגה בסתיו ובאביב.

ב. קבוצות נוער.

ג. קבוצות נשים.

ד. קביעת שופטים.

התאריך האחרון להרשמה לליגה הבאה הוא הראשון בספטמבר 1936, וגם הפעם לא נקבל הרשמות לאחר הזמן.

שחקני כדור יד: התכוננו לשם הליגה ולשם משחק הנבחרת של העונה הבאה.

פ פריד
מרצה ארצי לכדור־יד

חיפה, יולי 1936

יצא לאור זה עתה
בהוצאה מהודרת
הכרך הראשון של
כתבי זאב ז'בוטינסקי
„גולה והתבוללות"
עם תמונת המחבר
בראש הספר האוטוביאוגרפיה של המחבר
כתובה על ידו בעברית „ספור ימי"
מחירו 37 גר'
המכירה ב־מסד הרצל 2

2 מאתונה עד לוס־אנג׳לוס

(מנצחים יהודים במשחקים האולימפיים בעבר)

הנוער הספורטיבי בעולם כולו מרוחק עתה למאורע הספורטיבי הגדול ביותר—לאולימפיאדה. ומשום כך יש לנו הספורטאים היהודים ענין לסקור לאחור על האולימפיאדות שנערכו עד עתה ולזכור את אנשי הספורט היהודים שעלה בידם להגיע לידי נצחון במשחקים האלה.

בשנת 1896 נערכה האולימפיאדה הראשונה במקום הקלאסי המקודש באתונה. וכבר כאן הצליח ספורטאי יהודי להיות רשום ברשימת המנצחים. המתעמל א. פלאטוב, שבתנאים של אז היה נחשב לידען מעולה, קבל את מדלית הזהב בהתעמלות על המקבילים. עמד במקום השני בהתעמלות על המתח והיה גם חבר לקבוצה המנצחת על המקבילים והמתח, שאליה היה שייך גם עוד משתתף יהודי—פ. פלאטוב.

בשנת 1900, באולימפיאדת פאריס, התחיל עולה כוכבו של "הכוכב" מאיר פיינשטיין, אחד האתלטים היהודים המעולים בכל הזמנים. הוא זכה בקפיצה המשולשת בקפצו למרחק של 14.47 מטר—באותה הקופה הישג יוצא מן הכלל שלא פיללו לו—ואף קפץ 7.17 מטר בקפיצה למרחק, רק בסנטימטר אחד פחות מבן־ארצו האמריקאני קרנצליין, והיה על כן השני בשורה.

אולם כבר באולימפיאדה השלישית בשנת 1904 בסט לואיס הראה כי הוא הֶעלוי העולמי. היה לו נצחון כפול נהדר! בקפיצה למרחק נצח ברקורד העולמי של 7.34 מטר ובקפיצה המשולשת ב־14.33 מטר. ואח׳כ, באולימפיאדת־הבינים, שנערכה בשנת 1906 שוב באתונה הגיע להישג המצוין בקפיצה למרחק ב־7.20 מטר—פריה נהדרה של נצחונות המזכה אותו לעמוד במדרגה שוה לצדם של האולימפאיים המפורסמים ביותר.

האולימפיאדה הבאה, שנערכה בשנת 1908 בלונדון הביאה שוב את עליתו של אחד הספורטאים היהודים הגדולים ביותר—של הפֶּיף פוקס (הונגריה). הוא עורר התפעלות בהופעתו האלגנטית ובסיופו הקל המבוצע ללא עמל ויגיעה.

הוא גם היה שסייע לנצחון קבוצת הסייפים ההונגרים

באולימפיאדה שנערכה בשנת 1912 בשטוקהולם—עד עתה האולימפיאדה שעלתה בזהרה על כל אלו שנערכו לפניה וגם לאחריה.

עליתו של הספורטאי היהודי השלישי שיצאו לו מוניטין בעולם כלו התחילה אף היא באולימפיאדה, בשנת 1920 באנטוורפן נצחה סוזאנה לֶנגלֶן בסנים הן בגברות־יחיד הן בזוגות־מעורב.

אולם ביחוד נוכל להתבונן בתוצאות של האולימפיאדה השביעית שנערכה שוב בפאריס בשנת 1924. הן באולימפיאדה זו עלה בידי יהודי לזכות במדליה. שאליה משתוקקים ושואפים ביותר הספורטאים. היינו זו שבה זוכה המנצח בריצת 100 מטר. אברהמס (אנגליה) זכה בזמן המצויין של 10.6 שניות. גם כץ (פינלנד), שהיה אח"כ חבר בבר־כוכבא ברלין, הגיע לתוצאות טובות. הוא זכה יחד עם נורמי וריטולה בריצת שליחים של 3000 מטר, ובריצת מכשולים למרחק של 3000 מטר הגיע למקום השני לאחר ריטולה—הוכחה לכך שבצדק היה הוא שותפם של שני פלאי הרצים האלה.

גם בשנת 1928 באולימפיאדה באמסטרדם נצחו ספורטאים יהודים נצחונות חשובים שונים. ג׳ורג׳ קוייאץ (ארצות הברית), שחין פינומינאלי, נצח בשחיית גב 100 מטר, בהתחרות חריפה. בזמן המעולה של 1:08.2 דקות וקַרים־המשקלות האז (אוסטריה) הבטיח לעצמו במשקל הנוצה את את מדלית הזהב. ולבסוף הלנה מאייער שזכתה בסיוף בפלורט, שהשיגה בו תוצאות מצוינות.

בזכרון כלנו הקרבות הגדולים של שנת 1932, שבה עמדו בלוס אנג׳לוס פנים מול פנים הספורטאיים העולמיים הטובים ביותר. המסורת של נצחונות היהודים נמשכה גם כאן. האמריקאית קופלאנד נצחה בזריקת הדיסקוס (נשים), ובסיוף הגיעו שני סַיָּפים יהודים פילר וקובוס אל המקום הראשון והשלישי והביאו את הקבוצה ההונגרית אל הנצחון. בסיוף בפלורֶט (נשים) זכתה אֶלן פרייס (אוסטריה), בו בזמן שהלנה מאייער זכתה רק במקום החמישי. גדול היה מספרן של מדליות הכסף מהאָרֶד (ברונזה) שניתנו כאן לספורטאים יהודים. וינטר (צרפת) בזריקת דיסקוס, קורלנד (דנית) בהתאבקות יונית־רומאית במשקל קל ויחירשל (אוסטריה) בהתאבקות (משקל כבד) הן ביונית־רומאית והן בסגנון חפשי וראז (אוסטריה) בהרמת משקלות (במשקל קל)—השיגו מקומות טובים ורכשו את המדליות שהגיעו להם. עוד יש לציין את המקום השני של הסייף לואיס (ארצות הברית), שיריביו דאון הסיפים האיטלקים המפורסמים ביותר מַרצי וגאודיני.

וכך אנו רואים, איפוא, כי בכל האולימפיאדות הצטיינו ספורטאים יהודים. ואנו מאחלים, שגם להבא יצטיינו במלחמותיהם כנגד המעולים בעולם.

ת. ברנבלום

3. מפעלים ספורטיבים בין לאומיים

מאת ג. פלק

א. ברוגל

אחרי נגמר הסיבוב הראשון*) של המשחקים

משמונה הקבוצות שנשארו אחרי משחקי הסיבוב הראשון — שלש הן צ'כיות (ספרטה, סלביה, פרוסקיוב), שתים שתים הן אוסטריות ואמריקאיות (אוסטריה, ויאנא — רומא אמברוזיאנא) ואחת הונגרית (אויפשט). חוצאות אלו מראות על חצלחתם הגדולה של הצ'כיות שהעבירו שלש קבוצות, ואת כשלון ההונגרים שנשארה להם רק קבוצה אחת לסיבוב השני ועליה תקות כל הונגריה.

מענינת העובדה כי שלשת רבנים ארציים נפלו כבר בסיבוב הראשון. «הונגריה (רבן הונגריה) אדטירה (רבן אוסטריה) בולוניה (רבן איטליה). הונגריה הפסידה גנד «ויאנה» בשני משחקים «חלקיים» גם כוינה וגם בבודפסט. בולוניה נגד «אוסטריה» בחוצאות 2 : 5, אם אנחנו מצרפים לפי החוקה של הטטרופה את חוצאות שני המשחקים (בבולוניה 1:2 לטובת בולוניה, כוינה 4:0 לטובת אוסטריה).

ההפתעה הגדולה ביותר, היא הכשלון הנמוה של הקבוצה המפורסמת טוינה אדטירה, רבן אוסטריה, שהפסידה את שני משחקיה גם כחוד קבוצה ביתית וגם כחוד קבוצה אורחת נגד «הקבי» של המשחקים קבוצה «פרוסקיוב» מצ'כיה, המשחתפת זו הפעם הראשונה במשחקי הבינע של אירופה המרכזית. ביחוד נזדעזע הקהל הוינאי שבא לאצטדיון הוינאי כדי לראות נצחון בטוח של קבוצתה החביבה, והיה מוכרח להיות עד ראיה לכשלון נמוה וכלתי צפוי של אדטירה בחוצאות 4:0 לטובת פרוסקיוב על מגרש ביתי. את המשחק הנאה ביותר של הסיבוב השני תראה אולי הקבוצה הוינאית «אוסטריה» החוזרת תמיד במשחקים של המטרופה לפורמה גדולה, והיא כלי שום ספק אחת הפאוריטים של המשחקים יחד עם ספרטה, סלייה ויאנה, ואמברוזיאנה.

אחרי הסיבוב השני של «המשטרופה קופ»

נכנסו שפרטה (צכיה), אמברוזיאנה (איטליה), אויפשט (הונגריה) ו«אוסטריה» (אוסטריה) לחצי הגמר, כך שכל אחת מארבע הארצות מיוצגות בחצי הגמר! התוצאות:

1) אויפשט—פרוסקיוב: פרוסקיוב—0:1, בבודפסט—0:3=0:2. אויפשט עולה.

2) ויאנה — אמברוזיאנה: כוינה — 0:2, בטיליגו —4:1=3. אמברוזיאנה עולה.

*) בעצם הדבר הרי זה כבר הסיבוב השני, אבל מכוון שהמשחקים עם הקבוצות השוויצריות נחשבו כאילו למשחקים מוקדמים, נחשבים אלה לסיבוב הראשון.

3) אוסטריה—סלייה: בוינה—0:3, בפרג=1:0=1:3. אוסטריה עולה.

4) שפרטה—רומה: בפרג—0:3, ברומה—1:1=1:4. שפרטה עולה.

ההגרלה של הסיבוב השלישי היא כדלקמן:

ויאנה נגד אמברוזיאנה כוינה, השופט—קריסט (ציכיה).

אמברוזיונה נגד ויאנה במילאנו, השופט—קלוג (הונגריה).

אוסטריה נגד סלביה בוינה, השופט—מיורסקי (הונגריה).

סלביה נגד אוסטריה בפרג, השופט—צ'רצוני (איטליה).

שפרטה נגד רומא בפרג, השופט—אוינגיץ (הונגריה).

רומא נגד שפרטה ברומא, השופט—טיסן (אוסטריה).

פרוסקיוב נגד אויפסט בפרוסנוצצה, השופט—בלמינה (איטליה).

אויפסט נגד פרוסקיוב בבודפסט, השופט—פרנקשטיין (אוסטריה).

ב. טניס

אחרי נגמר המשחקים של ויטבלדון.

המנצחים

נגרים (יחיד) — פ. י. פרי (בריטניה הגדולה).

נגרים (זוגי) — ג. יוזי וה. טוקיי (בריטניה הגדולה).

נגרות יחיד — הנ' הלן יקובס (ארצות הברית).

נגרות (זוגי) — הנ' ק. סטאמרס וג' פרוד נ'סם (בריטניה הגדולה).

זוגות (מעורבים) — פ. י. פרי והנ' ה. ראנר (בריטניה הגדולה).

המשחקים בטומפלדון, שהם כאילו הבגאות־עולם לא רשמית לטנים, הביאו השנה נצחונות לאנגליה, ודוקא השנה לא צפו להצלחה הזאת.

מצד אחד רצו לראות בזמן האחרון ירידה נכרת של הנגרים האנגלים אחרי שפרי, מזמן שהוא נפצע באמריקה, לא יכול היה לחזור לפורמה הגדולה שלו מקודם, וגם אוסטין חמס' 2 של אנגליה לא המצטיין ביותר השנה. מאידך גיסא הראו השנה יריבו האנגלים הנרמנים וביחוד האוסטרלים משחקים נחדרים. קרוסורד האוסטרלי וקרם הגרמני, או אחר בין צעירי אמריקה סקו או בודג היו בעלי הסיכויים של השנה. עוד יותר בטוחים היו במשחקים הזוגיים של הנגרים שינצחו או הזוג האמריקני בורג־סקי או הזוג האוסטרלי קרופורד־קוויסט.

גם אצל הנגרות קמו כוכבים חדשים הנב' לינצה (אמריקה הדרומית) הנב' זדרוובסקיה (פולניה) הנב' שפרלינג (דניה) וכו', אבל גם כרב התקצועות של הנגרות נצחו האנגליות.

מקנין שרוב משחקי הנבחר נגמרו בנצחונות בטוחים ו„קליס״ על פי רב בשלשה „חלקיסי״ (Sets).

נ כ ר י ם.

לחצי הנבחר נכנסו: פרי, אוסטין, קרם, וכורני (ארצות הברית). פרי נצח את בורני וקרם את אוסטין אחרי משחק קשה. הנבחר נסתיים בנצחון בטוח, יותר מדי בטוח, של פרי שנצח את קרם. אומרים שקרם נפצע בידו בדרכו לאצטדיון בהתנגשות מכוניות, וזה הפריע למשחקו החליש בנבחר.

נ כ ר ו ת.

לחצי הנבחר נכנסו יקובסן, ירדיזובסקיה, שפרלינג ומטיה (צרפת), יקובס נצחה את ירדיזובסקיה ושפרלינג את מטיה, באופן זה נכנסו לגמר יקובס ושפרלינג. הגב׳ יקובס (יהודיה מארצות הברית) הצליחה הפעם לנצח את הגב׳ שפרלינג (דניה) ובזה תקנה את הפסדה האחרון נגד אותה משחקת.

בזה מנצחת הגב׳ יקובס בפעם הראשונה בווימבלדון, אף על פי שלגמר היא נכנסה כבר כמה פעמים, אבל חמיד הפסידה נגד הגב׳ ווילס מודי הבריטיה, שנצחה שש פעמים רצופות בווימבלדון אבל השנה לא באה להגן על האגרת. השניה הגב׳ שפרלינג מדנמרק שתחתחנה לא מזומן עם הדני שפרלינג. הסנצציה הגדול ביותר הראו אולי משחקי הזוגות (נבדים). הפורים קרופורד־קוסטס הפסידו עוד לפני חצי הגמר לבולוקה־ברוגנון (צרפת). אין די מלים להעריך את הנצחון הזה של הזוג המתיק מצרפת שפעם היה הזוג המוב בעולם. בסובן פיזי הם אינם יכולים עוד להתחרות עם הצעירים, אבל לפעמים נזכר „הפסקי הקטלוף״ (בולוקה) בפורמה שלו הקודמת, ואז אין מתנגדים לו גם הזוג. יחד עם ברוגנון הם מהוויים גם הזוג אם אחד הזוגות החזקים ביותר. בחצי גמר כבר לא הספיק כחם הפיזי וחם נוצחו ע״י האנגלים הר־ווילד. ויוכם בגמר כשל האחרונים היו טוקי־הונהם (אנגליה) שנצחו קודם את הזוג האמריקאי הפסודס אליזוזרון ריין.

כך נעשה הגמר להתחרות פנימית (!!!) של אנגליה.

זוגות נבדות וזוגות מעורבים הפכו דודרקרב בין ארצות הברית ואנגליה, וכשניהם נצחו האנגלים, כאשר רואים מהתוצאות המרוקות שהבאנו בהתחלת רשימתנו, כך נצחה אנגליה ב־4 מהמשח המקצועות של ווימבלדון והולכת עכשיו עם תקוות חדשות לקראת הגמר של נכיע דוויס.

ג. כדור מים

ההונגרים משנים במקצת את הרכב קבוצתם:

כנראה שבברלין חופיע הונגריה כהרכב כדורקסן: קרוֹלי, שַרקני, הוֹסוּאָנ, הַלַשי, טַרנַיי, נַמַטי, מוֹלנָר.

מה הוא השניו בקבוצה הזאת? עמודי החוך של הקבוצה נשארו בדודי השוער, הוסוינאי המגן, הַלַשי האמצעי שיש לו רק רגל אחת, ונמטי החליון האמצעי „חותם החלוצים״ של כדור המים העולמי, כעל הזריקה החזקה ביותר. גם שרקני אינו חדש מאחר שפעמים רבות הופיע בנבחרת אונגריה, אבל טריק ומזינר הם חדשים לגמרי.

אחרי שהודקנו בפורטאי כדור המים בהונגריה, האחים קשרו ווַרַשי חפשו להם המיד אחרי ממלאי־המקום ראוים. בשנתים האחרונות נסו אם כוחי ואת כָּרָנָיי אבל כנראה שברגע האחרון באו לידי מסקנה ששניהם אינם מתאימים, ובערב האוליטפיאדה רוצים להכניס כוחות חדשים.

כי שמכיר את פחד ההונגרים מפני הקבוצה הברבנית, ה„יוצה לקחת הפעם בכל האמצעים את זר הנצחון מהונגריה, מוכרח להודות ששינוי כזה ברגע האחרון עלול רק לחזק את הששותיהם של אלה, האומרים כי בספורט כדור המים בהונגריה נמצא במצב ירידה, והנצחון הבטוח להונגריה, אינו מובטח הפעם כמו המיד. עוד חדש ימים ונדע אם החששות האלה היו מבוססים אם לאו!

ד. ה־טור־דה־פרנס״

ה־טור דה פרנס מחחיל׳!

בצרפת החחילה החחרות המסורתית „סביב לצרפת״ שנחשבת להחחרות הגדולה ביותר שיש בכלל בספורט האפנים.

אם אנו מרבים לכחב על החחרות זאת, הרי המיבה לכך היא, שבמסע־מרחון״ זה של רוכבי האפנים הנה בלי שום ספק אחת המבחנות הספורטביות הקשות ביותר שישנם בעולם הספורט.

מאות רוכבי אפנים מכל חלקי החבל כאים המיד להשחחף בהחחרות הזאת, המכילה דרך כל צרפת על מרחק של מאות ומאות קילומטרים והדורשה מקסימום של הכנה ספורטיבית ופיזית מכל המשחחפים. הדרך הארוכה הזאת, שארכה 44.442 ק״מ (!!) מחולקה ל־21 החנות (מרחקים). מובן מאליו שאי אפשר לעבור דרך צרפת (מישורים והרים) בכח אחת, כי אם המיור סודר כך שכל המרחק הענקי הזה נחלק לחלקים חלקים. בסוף מצרפים את המזן שהשיג כל אחד בכל חלק ולפי הצירוף קובעים את המנצח. מלבד זאת נותנים גם פרסים מיוחדים לכל המנצחים החלקיים.

ועתה עוד כמה פרטים מענינים על החחרות הזאת. בשלש קבוצות נלחמות המחחרים על זר הנצחון.

1) קבוצה „א״ של נבחרות ארציות. זוהי הקבוצה העקרית. בה רשאיות להשחחף רק קבוצות ארצות ולא בודדים. השנה משחחפים בקבוצה הזאת: צרפת, בלגיה, ספרד, רומניה, אוסטריה, גרמניה, לוקסמבורג.

2) קבוצה ב׳ של נבחרות ארציות.

3) קבוצת החיירים. בקבוצה השלישית ניתנת

רשות החשתתפות לא לקבוצות כי אם לבודדים. בקבוצה הזאת משתתפים כל אלה שלא מצאו להם מקום בנבחרת הארצית, או אלה שארצם טרם מוכנה לשלח נבחרת, ושולחת רק מתחרה בודד, יחיד המבוגרות.

הסיכויים:

כחמיר כן גם עתה בעלי הסיכויים הגדולים הם הצרפתים והבלגים. הארץ השלישית שהמיר היתה בין הראשונים, אטליה, לא באה הפעם — לרגלי המצב הפוליטי — לצרפת! השנה נחכים לקרב עניני בין שתי הקבוצות הגיל, מפני ששתי הארצות שלחו לקרב את כל „התותחים" הכבדים ביותר שלהם.

המרחק הראשון:

ביום הראשון מנצח אנלי (שוויצרית) בתור „חייר" מפארים לילי (מרחק של 258 ק"מ). בתור שני הגיע הצרפתי אַרשַׁמבו, אחר „התותחים" של צרפת שנותנים לו סיכויים גדולים לנצחון סופי.

אנלי זכה להיות הבעל הראשון של „החולצה הצהובה", שאותה ראשי הלבוש בכל מרחק הראשון של התערוכה הכללית.

המרחק השני — הבלגי וירינקס מנצח

אחרי קרב קשה על כל המרחק בין הצרפתים והבלגים הצליח וירינקס בהתפרצות פתאומית והגיע ראשון.

אנלי השוויצרי, מנצח החלק הראשון, הגיע רק בסקום ה־30 בין 90 המשתתפים. כך משתנת חמיד המצב. וכך עובר הנצחון מהאחד לרעהו. וסכיון שברי לנו כי השינויים הגדולים שיוצרו בודאי המיד במשך „התחרות הכבישים" זאת לא יהיו מובנים לכל, הננו לתת בזה הסברת־מה לשם הבנת המצב. כל אחד, וגם הכוכב הגדול, חלוי בכרה רבה מה„חורר", ז. א. מהאמנוע שלו, שיכל להתקלקל בכל רגע, להשבר וכו'. אכנם את המתחרים מלווים המיד מכוניות משא המעונות כל המתכרים הדרושים לתיקון, אבל את הפסד הזמן היקר הכרוך בתיקון כזה אין להשיב; שנית: מסילת הנסיעה היא מסרוגין עפם ברמות ופעם בעמקים, פעם בעליה, ופעם בירידה, ולכל חלק כזה ישנם בין המתחרים מומחים מיוחדים.

נשוב לענינו: המרחק השני, שבו נצח הבלגי מרינקס, עומד בראש התערוכה הכללית. אדשמבור הצרפתי, אחר הפוזרומים הגדולים, לנצחון סופי.

ביחס לתערוכה הכללית המבחרתי כבר, שעם סיום כל מרחק, ומרחק מצרפים יחד את הזמנים של כל אחד לחוד וכל מי שעבר את המרחקים בזמן הקצר הכללי ביותר, הוא הראשון בתערוכה הכללית.

המרחק השלישי — מנצחים אנשי לוקסמבורג

הצרפתים עברו הפעם על הבלגים, אבל את שניהם עברו מתחרי לוקסמבורג הקטנה.

בתור ראשון הגיע כְּלֶמֶנס (לוקסמבורג).

בתערוכה הכללית — 1) פָרש (לוקסמבורג) 17.3:28; 2) מֶרי (חייר) 17:3:31; 3) אדשמבור (צרפת) 17:3:57.

זאת אומרת, שאדשמבור היה צריך למסור את החולצה הצהובה לפָרש.

אדם ליפקין

לא במערכה נפל, לא מן המארב התנקשו בחייו. כדור תועה אוילי פגע בו ושם קץ לחיים עצירים, רעננים.

והוא — כל מהותו, כל יושרו אמרו: חיים! לחיים שאף ומתוך שאיפה זו בא אל „המכבי". כאן מצא את הבסיס לה: תנועה, חדות הנוער. עליצות החיים.

אדם ליפקין היה חבר „המכבי" בירושלים. מקצועו הספורטיבי — כדור רגל. את שעות הפנאי שלו הקדיש להתפתחותו. להשתלמותו במשחק כדור הרגל. בקלות עמד כנגד יריביו, ולא כדור מסוכן אחד הדף אחורנית והציל את כבוד קבוצתו. כיצד להדוף את הכדור הזה — זאת למד, זאת ידע. הוא למד וידע גם להדוף כדורים אחרים. והנה פגע בו כדור כזה. כדור תועה־אוילי, שאותו להדוף לא ידע הוא. שאותו להדוף אין יודעים גם אחרים.

רק בן 24 שנים היה במותו!

שלום לעפרו.

א.

הצרפתי אַרשַׁמבו מנצח במרחק הרביעי!

בחלק הזה היתה הקליה ההרריות החזקה הראשונה, שדרשה מהמתחרים התאמצויות פיזיות גדולות. בחלק הזה הצטיינו גם המתחרים שהם מומחים מיוחדים למרוצי הרים, וכיונים ביחוד הספרדים. אצקרה (ספרד) הגיע בתור שני.

התערוכה הכללית של הבודדים אחרי החלק הרביעי:

1) ארשמבור (צרפת) 29: 53: 23; 2) פָרש (לוקסמבורג) 18: 55: 23; 3) פַּש (בלגיה) 06: 57: 23.

המרחק המחמישי

מנצח הצרפתי גָרבָרס, השני וירינקס (בלגיה), אבל בתערוכה הכללית עומד בראש גם עכשיו ארשמבור ומחזיק בזה לעת עתה את „החולצה הצהובה"

התערוכה הכללית של הנכחרות הארציות:

1) בלגיה 2) צרפת 3) ספרד־לוקסנבורג 4) גרמניה 5) הולנד 6) שוויצריה 7) אוסטריה 8) יוגוסלויה.

המרחק השישי

מנצח פֶייגָנבָּרג לפני כֶּגָן. ארשמבור (צרפת) ממשיך לילכת בראש התערוכה הכללית.

המרחק השביעי

הוא חלק הררי.

כמה הפתעות גדולות בחלק הזה. אחרים מהנוסעים הבפורסמים הפסיקו את המשחק הנסיעה, ביניהם הבלגי ד. בוס, המנצח של אשחקר, וכמו כן שפייכר שנפל ונפצע קשה.

מנצח החולנדי מסלקופ לפני ארשמבור.

התערוכה הכללית אחרי המשחק השביעי: 1) ארשמבור (צרפת) 2) ש. פַּש (בלגיה) 3) קלֶמֶנס (לוקסמבורג)

כנראה שאין בוקחו של ארשמבור למסור את „החולצה הצהובה" — סמל ושל „הצוקר בראש בתערוכה הכללית — לפי שהוא אחר.

כדור־יקה אספורט־בית

כדור־דגל

הכח־וינה לארץ־ישראל!!

כידוע התחיל כקשר עם ענין רוגנפלר משא וטתן בין המכבי ת"א ובין הכח וינה בדבר סדור סיור הכח בארץ, ואולי גם בסוריה ומצרים.

עכשיו מודיעים מוינה שהמשא וטתן נסתיים בחיוב. ב־37. 1. 16 תפליג קבוצת הכח וינה לאי. ההודעה אומרת להלן, שיתקיימו שני משחקים בכל אחת משלש הערים של הארץ: ת"א, חיפה וירושלים, אבל אין ספק שבתכנית הזאת עוד יחולו שינויים (לדוגמא: האם תוכל פתח תקוה לוותר על משחק אצלה?!).

נצחון גדול של הכח וינה המסיר עתה את פוגיות.

הפעם נפגשה קבוצת הכח עם נבחרת העיר בליץ ונצחה בתוצאות 7 : 0, אחרי משחק נאה ויפה. את השערים הבקיעו קיש (2) אהרליך (1) מיסנר (2) מיזגר (1).

אתלטיקה קלה

הרץ הנאצי רינר מתחמק לפני היהודי קוניג.

שנים רבות נצח חמיד רינר, המפורסם באמפשיטיות, בהתחרויות האיץ באוסטריה במרחקים של 200 מטר ו־400 מטר. בודאי זוכרים עדיין את השערוריה בזמן שנערכה הבאמות העולם של כל הספורטנים באשליה, כאשר הוא, אחלם וינאי־אוסטרי, הצהיר ברבים שהוא מוכן להשתתף בתבנאות רק בשם גרמניה הנאצית ולא בשם מולדתו אוסטריה. אז אסר עליו האיגוד האוסטרי לספורט להופיע בהתחרויות בשביל שנה שלמה. בזמן האחרון קם לו לרינר יריב חזק בקוניג מהכח־וינה, שידוע לנו עוד מזמן המסכוכה השניה. למרות כל ההשתדלויות הסונות אי אפשר היה לזכות לראות בהופעת שניהם יחד בהתחרות. קוניג מופיע בכל ההתחרות ומחפש את הזדמנות להתנגש עם הנאצי, אבל זה מתחמק ולא בושה. מוכן מאליו שלא נעים „לנאצי שהוא" לנהוג את פסלתו הראשונה רוקא נגד יהודי. בשבוע האחרון נדמה היה כי סוף סוף יפגשו שני היריבים. כמו חמיד כן גם הפעם הופיע קוניג, אבל ברגע האחרון הודיע רינר שסאמן הקבוצה האוליטפאת האוסטריות באיץ, האמריקני ברוס אסר עליו להתחרות לפני האוליטפיאדה. כששאלו איש את ברוס לאמיתות הדבר אסר שאם עפם לא אסר על רינר להתחרות! כנראה שלא חמיד מתאמתת הוזה הנאציות בדבר „היהודי הפחדן".

בלדי (הכח וינה) מנצח בריצת 1500 מטר בהתחרות הנבחרת של וינה — אנגלים.

אחרי קרב חזק הצליח כלדי להגיע למטרה כתור ראשון לפני יריבו הוינוכלבי שרץ החל מ־300 מטר לפני המטרה ועד כמה מטרים לפניה בראש, וזק אז הצליח כלדי בספרינט חזק לעכוז ולנצח. השלישי היה הוינאי הינשר (W. A. F.)

שחיה

התחרות של נבחרות אוסטריה וציכיה (נכרות)

הצלחה גדולה לכל שחייניות „הכח" שהשתתפו בנבחרת האוסטרית.

400 מטר חפשי: 1. שרמק (צכיה) 5:54,4.
2. יהודית דוישש (אוסטריה-הכח) 6:05,4.
3. לנגר („הכח") 6:15.

100 מטר חזה: 1. ורשהיסר („הכח") 1:30,2
2. סיכיק (אוסטריה).
3. ווייסל (צכיה).

100 גב: 1. גולדנר (אוסטריה-הכח) 1:29.3
2. סריג (צכיה) 1:29,8
3. קפיק (בר־כוכא כרון) 1:31,4

200 חזה: 1. ורשהים (אוסטריה-הכח) 3:19,6

הצלחה גדולה להכח־וינה ברבנאות הנער בשחיה של אוסטריה!

200 חפשי נערים: 1) קולקה (הכח) 2:37.6
100 גב נערות: 1) גיל דנר (הכח) 1:33
200 חזה נערים: 1) ציברניג (קלגנפורט) 3:08.5
2) אלבוגן (הכח) 3:09.2

400 חפשי נערים: 1) לנגר (הכח) 6:32.7 2) אשלינגר (טירול) 6:48 3) סיק (הכח) 6:48,9

100 גב נערים: 1) טרופשיר (E. W. A. S. K.) 1:22.3
2) נובק (אנסברוק) 1:24,3 3) גולדשמיד (הכח) 1:27

משחה שליחים מעורב 100×3 נערים: 1) הכח־וינה 4:10.5 2) E. W. A. S. K. 4:18 3) נמונגן 4:29

משחה שליחים חפשי 100×4 נערות: 1) „הכח" 5:44.8 2) E. W. A. S. K. 6:00,6 3) טירול 6:01.2

משחה שליחים אולימפי 100×4 נערים: 1) E. W. A. S. K. 11:19.5 2) הכח 11:29.2 3) וילך 11:29.8

ארבעה מכבים בנבחרת הצ'כית בהתחרות נגד אוסטרית.

בהרכב הנבחרת הצ'כית להתחרות נגד אוסטריה יונצגו בכמה מקצועות מכבים את צ'כיה ואלה הם:

פרוקס	(בר ככבא ברטיסלבה)	400 מטר	שחיה חפשית
בדרלה	(" " ")	100 "	" גב
אבלס	(" " ")	200 "	" חזה
דיר שטיינר	(" " ")	כדור מים	

שיא אירופי חדש

הקבוצה הנבחרת התונגרית העטרה בשחמה שליחים אולימפי 200×4 שיא אירופי חדש, בזמן 9:13,8 באותה התחרות שחה לגרול 1500 שחיה חפשית בזמן 20:24.6, שיא הונגרי חדש, וצ'יק 100 חפשי בזמן 58.8

שיא אנגלי חדש

ואין ורינגהם שחה יארד בזמן הנחדר 58.4. הזמן שיא אנגלי חדש.

כדור־מים

„הנבור" פראג מנצח שוב ברבנאות הצ'כית לכדור מים

גם בר כוכבא ברטיסלבה בנשחקי הנער.

למשחקי הנער של בר־כוכא הצ'כית בכדור מים נכנסו שני הראשונים של סחה פרג ואלה היו „הנבור" ו־C. P. K. והראשון של שאר מחחות צ'כיות — בר־ככבא ברטיסלבה. בר־ככבא היתה צ'ריכה

לחיפוש תחילה עם אגודת המכל"ה של ברלין. הקבוצה המכבית נצחה 9:2 ונכנסה בזה לגמר. תוצאות של משחקי הגמר:

הגבור — בר־ככבא: 4:2 (1:3).

הגבור — C. P. K. 3:1;

C. P. K. — בר־ככבא: 3:0.

הסנצה הוא איפוא „הגבור" פרג, השני C. P. K. פרג והשלישי בר־ככבא ברסלבה. זאת הצלחה יוצאת מן הכלל של המכבי הצעיר שבין שלשת הראשונים של רגאות המרוצה של ציבור נמצאות שתי קבוצות מכביות! „הגבור" נצחה גם אשתקד, ואנו זוכרים עוד היטב את הקבוצה הנחררת שתופיעה במכביה השניה ונצחה גם פה בחיפה.

לקבוצה הצעירה של בר־ככבא המתאמנת אצל דיר שפיינר הירדע, מגצה בשתי המכביות על 100 מטר חפשי, נחשב גם המקום השלישי למקום נכבד מאד.

ברכתנו למכבי הצעיר על הנצחונות המזהירים האלה!

סיום.

ברגאות הונגריה.

בסיום תחרות נצח היהודי קבוש. ראוי לציין שההונגרים נחשבים לטובי העולם במקצע הזה של המיזם. בטעם תמיד נצחו גם במשחקים האולימפיים. מזה אפשר להעריך כראוי את נצחונו של היהודי קבוש, דוקא ברגאות אונגריה.

הזקר

הכח מנצח במשחק שר רגאות מדינת אוסטריה.

בטעם הראשונה סודרת השנה באוסטריה התחרות על רגאות המרוצה בחוקי באמן כזה, ששני הראשונים של הליגה המיוחדת ושתי הקבוצות שובנטו לגמר של הגביע האוסטרי בחוקי. בשחקות עכשו ביניהן על תואר רגן המרוצה. ארבע הקבוצות האלה הן „ווינגי", F. B. V. ו-"Allround", והכח. כסיכוב הראשון של המשחקים נצח הכח את "Allround" 2:0.

מרכז הסתדרות המכבי
משתתף באבלה הכבד של
משפחת ליפקין
על מותו הטרגי של בנה
אדם ז"ל

מרכז הסתדרות המכבי
ומערכת "המכבי"
משתתפים באבל
סניף המכבי בירושלים
על הלקח מאתו חברם הנאמן
אדם ז"ל

רנחומינו
לחיים לפקין ורעיתו
על מותו הטראגי
של בנם היקר והנאמן
אדם ז"ל
בבנין הארץ והעיר ירושלים תנוחמו
טובה ואביעזר ילין

עליה
הסיגריה הכי טובה
ב 30 מיל
סיגריות
עליה
ALIYAH CIGARETTES

העורך האחראי: א. ילין
דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגב', אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דאנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

חבר!–
מלא את חובתך
לעתונך!
חתום ורכוש מנויים!

קו פולניה־ארץ־ישראל
שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

„פולוניה" „קושציושקו"
15000 טון 12000 טון
ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ
מחיפה־לפיראוס (48 שעות)
קושטא וקונסטנצה
הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'
יפו · חיפה · ירושלים · תל־אביב

יהודה המכבי
שתה יין כרמל

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לחצי שנה—190 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

אגרובנק

(בנק לחקלאות ולבנין לארץ ישראל) בע"מ

תל-אביב, רחוב אלנבי 65

טלפון 444, 445 —— ת. ד. 761

כַּסָּפות להשכיר

SAFES TO LET

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMAGCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ט

י"ג תמוז תרצ"ו – 3 יולי 1936

התכן:

בשער
לכוון עבודתנו – ע. ה.

בעילמוני
מכתב אל ידיד־המכבי – דר' ק. יעקבוביץ
מוחיות ימית – איחמר בראבי
לשיטת עבודת „ועדת הפליה" – רד' א. פרוידנטל

מסביב למדורה
קורות נסיעה לילית אחת – צבי נשרי
על דא ועל הא – אל. אלכסנדרוביץ

המכבי
תל אביב – חיים זיין
גליל המכבי באוסטריה – אינג' תיאודור דויטש
בולגריה – אינג' שטון לוי

המכבי הצעיר
על דרכי „המכבי הצעיר" (סוף) – יגאל

ברוניקה ספורטיבית
למצב הספורט העברי באוסטריה – ה. רחנפרד
מודעות, ברכות וכו'

העורך: אבריצ'ר גלין
חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש
המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י
הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים
" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

מכבים!

קונים

סיגריות

עתונים

ופרחים

רק אצל

חברינו דרינפלד ת"א

רח' אלנבי 23

גוף שזוף

בלי כויות שמש!..

תיהנו מהשמש, האויר והים מבלי לחשוש לכויות, גרוי וצרבת העור, אם בבואם לחוף הים תמשחו את גופכם

בשמן הזית הטואלטי

„וֶלְוֶטָה"

VELVETA

תוצרת „שמן" בע"מ

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסניים
נרשם כחא יק March 1990
בקטלוג הסיפריה / ארכיון מס' 45

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני
כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל
העורך: אביעזר ילין
חוברת ע
שנה שביעית, י"ג תמוז, תרצ"ו — 3.6.36

חידה!
את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???
השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

בשער

תקוות נשיאות הסתדרותנו שהובעו־ לְבוּז עֲבוֹדָתֵנוּ בקריאתה אל החברים בראשית פרץ המאורעות, כי „החיים חוזרים למסלולם", (עי' ב„המכבי" חוברת ז' עמוד 1) לא נתקיימה. ונהפוך הוא. מעשי ההשתוללות הפרועה גוברים והולכים: יריות מן המארב, פצצות, שריפת פרי עמל עובדים, ניפוץ גשרים, פסי מסלות הברזל וכו' וכו'—אין לך יום שהידיעות הרשמיות לא תספרנה על פעולות־הרס אלו, והסוף — — מי ישורנו?

ובימים קשים אלה מילאו וממלאים חברינו וחברותינו את חובתם. בעמדם הכן על משמרת כבוד האומה ובהגינם על המולדת. ואין ספק שהודות לכך לא היו התוצאות מרות ואיומות יותר.

ואף על פי כן אין להסתפק בכך. וטעות מרה נטעה. אם לא נחשוב על דרכי פעולה אחרים. שאותם הזנחנו עד כה. אם כי לעולם לא כפרנו בחשיבותם.

ותיתי לה לנשיאות הסתדרותנו שעמדה על המעוות ומבקשת דרכים לתיקונן.

בחוברת האחרונה של עתוננו (ע' 11) נתפרסמה רשימה קצרה על „הספורט השימושי". ברשימה זו צויינו כמה וכמה סעיפי פעולה. ובודאי שאפשר להוסיף עליהם כהנה וכהנה. כמה פעמים עוררנו גם את שאלת תורת הצופיות, שצריכה לתפוס מקום חשוב בתכנית עבודתנו (על כל פנים שניהם ידועים ממנה), והנה הוכיחונו הימים האחרונים עד כמה חסרנו אותה — והכרתי על כך הדבר למלא את החסרון הזה. אך בתכנית בלבד לא סגי, הגשמתה — זהו העיקר.

ולשם ההגשמה נקראים כל החברים להתגיס. עליהם להיות חדורי הכרת ערך הפעולה החשובה והאחראית הזו, ולעשות נפשות לה; עליהם לדעת כי זהו צורך השעה וחובת השעה. ואין הם בני חורין מלשפל בה יום־יום. בעקשנות, בהתמדה. ידענו: אין הפעולות קלות כל עיקר. הן דורשות סבלנות, התגברות, כח — אך אין לך דבר העומד בפני הרצון. וזאת שומה עלינו: לחַשל את רצוננו. והאומנם ייבצר דבר זה מעָמנו היום לאור לקח המאורעות האחרונים? האומנם ייבצר דבר זה מעמנו מחר־מחרתים, לאור הכרתנו המכבית כי אנחנו רואים את עצמנו ערבים לבטחון האומה ביחוד בשעות הכרעה ידועות?

הסניפים על חבריהם נדרשים על כן להקדיש את מיטב כוחותיהם ומיטב שעותיהם להגשמת התכניות, ובהקדם. מיד.

ייתכן שיצטרך לחול שנוי גם בצורת ארגון העבודה, במקום שעורים בהמון יצטרכו לערכם לקבוצות־קבוצות. אך על פרט זה — שאין, כמובן, לבטלו כלל — ידונו בודאי אנשי המקצוע, וכהחלטתם כן ייעשה.

סיסמתנו, סיסמת המכבי כיום: החדרת רעיון הספורט השימושי לכל שדרות העם, להיותו מקיף, עממי, קנין הכל, למן הנוער שלנו ועד לקשישים ועד לבאים בימים. כל אחד במקומו בהתאם לכחו, גילו.

בל יַעדר איש. הכל למשמרת העם והמולדת.

מכבים: היו נכונים!

ע. ה.

תיקון טעות דפוס:

לצערנו נפלה בחוברת הקודמת (חוברת ח') שגיאת דפוס קשה, בעמוד 1 בשורה הראשונה: במקום „בשעה טובה" צריך להיות „בשיבה טובה".

המערכת

בעולמנו

ד"ר ק. יעקבוביץ \ מכתב אל ידיד-מכבי

תשאלני ביקרתך באיזו דרה מטפל המכבי בפוליטיקה. הנני לענותך.

בכלל אין בין המכבי והפוליטיקה — איזו פוליטיקה שתהיה — ולא כלום. התעודה הכי נעלה של המכבי הוא שחרור הגוף היהודי. ורק לאחר שתהיה סבור כי תפקיד זה נתגשם, או כי קרוב הוא להתגשם — רק אז תצדק ברברך על תפקידים נוספים. בודאי תודה, כי הגשמת התעודה הנזכרת — למרות מאמצי שנים רבות ממושכות — עדיין היא סמנו והלאה; כי עדיין מחכים אלפים-אלפים במזרח אירופה לגאולה חפיזית; וכי טרם עלה בידינו עד היום ליצור שיטה עצמאית (לאומית) משלנו לחנוך הגופני. ועובדה היא, כי על אף הישגיהם המצויינים של פרטים-בודדים, עדיין רחוקים הננו בהתפתחותנו מזו של עמים קטנים ממנו.

ואף על פי כן אין ההתעסלות והספורט בשבילנו מטרה בפני עצמם. ואילו היו התרגילים הגופניים לכשלעצמם התוכן שלנו, לא היה כל צורך בתנועת מכבי. המטרה היחידה שאנו רואים בחנוך הפיזי היא: לתת לעם היהודי המתחדש בסים פיזי ומוסרי.

ועתה באים אנו לשאלה: איך ייגא עם ישראל? היש בפי המכבי מענה עליה.

הוא — המכבי — נותן תשובה לחצאין: הבו משמעת! השרו רוח של ציוה, העלולה להקל או אולי גם לאפשר יצירת משטר. ייצרו און ובריאות וכרומה. התשובה המלאה, השלימה, הכוללת בתוכה את המכבי, נותנת הציונות.

נא לזכור — מכבים כה רבים נותנים לשכוח זאת — כי חתומו של המכבי בתוך עבודת התנועה הציונית סמוים הוא, וכי כמה מן הסעיפים שהמכבי פעיל בהם כיום, אינם כלל מיוחדים בשטחי פעולה של המכבי דוקא. אביא אילו דוגמאות: אין זה מתפקידו המיוחד של המכבי ליסד מושבות להעמיד רשימות לקונגרסים הציוניים, או גם להתוכח בקונגרסים של המכבי על שאלות כלכליות ארץ ישראליות ולבקש את פתרונן. זהו עמל-שוא. בזבוז זמן וטרף וכח, כי אין כלל ברשותנו אמצעים להגשים את פתרונן, לו גם מצאנוהו.

אולם יש ויש לנו תפקידי-המכבי שלנו, שפתרונם נמצאים אצלנו הכח והאמצעים, ואם אינם נמצאים עדיין ניכל לבראם, נוכרח ליצרם: החנוך הגופני והריכזיפליגיארי של הנוער העברי בארץ ישראל ובגולה להיותם אזרחים טומיליים לעמנו. לתפקידים אלה אין כל קשר עם ענינים פוליטיים, הזורמים ללא הפסק, הנתונים תמיד לשנויים. העבודה החנוכית שלנו איננה יכולה להיות קשורה לשום „איזמים", דוקטרינות או פרוגרמות מפלגתיות. עלינו להיות לויאליים ולשאף להגשמת מטרתנו.

ברצון אסכים לכך, כי הצגת הפרובליטות שניתנה בזה בסכמון בפשטות רבה, וקוקה להשלמה. אמרתי כי למכבי תעודה מיוחדת ביצירת גופו של העם כולו. התסתדרות הציונית היתה במשך שנים רבות לדעת הכל המבטאה שלנו בת' הידיעה. ברם במציאות המרה של העולם הפוליטי קיימות לפרקים קטסטרופות, וכזאת באה עלינו עם התפלגות התסתדרות הזאת לשתים. והנה בנתי לרוחך, כי ההסתדרות החדשה הזאת איננה נושאת חן לפניך. אך לעומת זאת מוצאת היא חן בעיני אחרים. המכבי, כארגון יהודי עולמי, הצהיר — וכצדק — בקונגרס העולמי בברלין, כי הוא נשאר נאמן להסתדרות הקיימת. דבר זה מעמיד לפנינו את השאלה בדבר חבירותם בעתיד של אלה, שהשקפתם הפרטית שונה מזו. ואם תאמר, כי על המכבי להרחיקם, הרי אין הצדק עמך. אחה שופט לפי השקפתך האינדיבידואלית הפרטית שלך, אך לא בהתחשבות עם פרספקטיבה המכבי. עלינו לשאל את עצמנו: האם עלולה הכרתם הפוליטית הפרטית של מכבים אלה להפריע במשהו לעבודתנו אנו?

ברור לגדי, כי ההגשמה המכנית של תעודתנו איננה יכולה להיפגע על ידי כך במשהו. כל זמן שחברים אלה נשארים עוזרינו הנאמנים בעבודת הבנין הציונית המשותפת שלנו, הרינו לקבלם כידידינו בסבר פנים יפות, ולעומת זאת, לו לעצתך שמענו, כי אז היתה לנו מחר הסתדרות ספורט חדשה של הרביזיוניסטים. אנו הייני אז הסתדרות הספורט שבמרכז, ולאור מגיפת התנודדויות, שתנה מכל ירושה של העם העברי, לא היתה עדין ההתפתחות הקונסקווענטית מפתיעה בזה. כל בפלנה תיצור לה הסתדרות-ספורט לאומית משלה,

ומצב זה יעשה לאל את הנשמת אותם התפקידים הנשגבים, שעד היום לא עלה אפילו בדוי הכח המאוחד של המכבי לבצעם.

האומה היהודית היא יחידה ארגונית מאד רפה המיוסדת על בסיס דמוקרטי. ברוקליות לא תוכל לאליצה לשום דבר. הוא הדין גם ביחס להמכבי. לאי סבלנות אין מקום בו. חפלנ את המכבי היום, בכפותך את השקפתך הפוליטית על חברים המסוכרים אחרת, הרי אתה עושה אותו דבר שעשו אותם האנשים שיצאו את ההסתדרות הציונית. ותיכן, איפוא, אפשר עוד ליצור את הבסיס המשותף בשביל העם היהודי, אם גם האנשים, שלנגד עיניהם אין ורק המטרה היחידה והברורה של החיה הגופנית של עמנו, עומדים כיריבים האחד מול השני?

ועידותינו אינן צריכות ליהפך לקונרסים פוליטיים. אין אנו מקדמים בכאומה את ענין הפוליטיקאים, אם אנו נושאים ונותנים בפרובליסות שלהם, אולם אנו הורסים את המכבי, אם אנו מנהלים את וכוחינו מנקודות השקפה פוליטיות, אם אנו מטפלים בשאלות, שיש להן בלי ספק ערך פוליטי רב, אפס שאין להן ולא כלום עם התפקידים המיוחדים של המכבי לשם חחית עמנו.

בל תפחד, ידידי היקר, שמא חבריך משמאל וימין יעיפו עליך מבטים אלכסוניים. מצבו של הדמנוג הוא תדיר קל. הרבה יותר קל לשאת נאום תעמולה פוליטי מאשר להקים אולם להתקפלות, להשיג מגרש לספורט או גם לגאול דונם אדמה בשביל כפר המכבי. אנו המכבים מבארים כך את הרעיון של היחידות הלאומית: יחידות היא אחדות. עלינו להתחיל בה במכבי גופו, אולם דבר זה לא יוכל להעשות באופן זה, שנזרוק החוצה את החברים שהם בעלי השקפה אחרת. ונהפוך הוא! זרועותינו פתוחות לקראת כל אלה הרוצים לעבור אתנו. אין אנו יודעים הבדלי כפלגות. אנו יודעים אחת: המטרה המשותפת אליה אנו שואפים כולנו, יחד, מאוחדים. לזה אנו קוראים יחידות.

בכמטב ברכות המכבי

שלך מאז ק. פ. י.

איתמר בן־אבי / מוחיות ימית

באותם רגעי־נצח נהדרים, אשר בהם הצטלם תוך עיני אלפים של עבריות ועברים מחזה הספינה הנוכרית הראשונה — ה״צטורי״ היוגוסלאבית — המוחרת לאס־לאס למימי תל־אביב ב„התנמלותה״ המאושרת; באותם רגעים הסתוריים, אשר בהם זכה כותב מאמר זה — על־פי דרישת הנאספים — לשאת את המשא הראשון למאורע „הזדורי״ זה — הייפלא אם בצבצו במוחו זכרונות רחוקים וקרובים על תחילת התחיה הימית ביהודה השלישית?

„ליליק״ פיינברג, אבי אבשלום הגבור, אשר היה האכר הראשון בקרבנו ל„חָשיש״ סירה ימית קטנה ממימי חדרה כפרו ועד לפטרק חיפה מחוו־חפצו; הדייגים ה„אסטרחאנים״ היהודים, אשר הֶתְהַגְרו ארצה־ישראל בכדי להעביר לגדות ים כנרת את עבודת הדייגות שבו עסקו לאורך הים הכספי; נסיונו הנמהר והבלתי־מוצלח אמנם של דיזנגוף ליד טנטורה, אשר שימש לו אחר־כך תקדים ולקח ליצירת העיר העברית הראשונה; ספרו רב־הערך של פרופסור נחום סלושץ, בשפה הצרפתית, על שבטי־הים בקרבנו — זבולון, דן ואשר — בהתחרותם לפנים עם הצורים, הצדונים והיונים; מאמרו הראשון של חולם ארצישראלי צעיר על נחיצות „תחיה ימית״ לישובנו בצד התחיה הלשונית והתחיה המדינית; יוזמתו של מרגליות קלוואריסקי לישב בעכו את הראשונים לימאינו היהודים מסלוניקי הספרדית; מסע השבר של אנית־הקיטור העברית הראשונה — „החלוץ״ — מנחשולי ים יפו לסערת ים קפריסין. ואחרון־אחרון חביב — יצירת האגודה הימית הראשונה בישובנו לדיג, כ„ספנות מסחרית ולהצלה ימית תחת השם „זבולון״...

שלבות מנותקות אלו מאלו ברובן. ובכל־זאת מה רבו החוטים אשר איחדון אלה לאלה.

ראיות בולטות וחותכות. כי על אף ולמרות הכל עוד לא עמם בקרב האומה העברית זיק האהבה לים ולכל ונשאיו.

ניצנים וסנונויות אשר בישרו לדורות הבאים כי „רוח אלהים״ עודנה „מרחפת על פני המים״ כבימים הקדמונים ההם. אשר בהם יצרו אבות העברים את המונח הראשוני לכובשי הים בשם „תבה״ — מונח שרק הגלות היהודית הפכתהו ל„ארגז״.

„תבת נוח״ — ראשון בספינות הענקיות בקורות כל עמי־הים מאז ומתמיד.

קודמן המפואר של „קווין־מארי״ האנגלית, ה„נורמנדי״ הצרפתית וה„רקס״ האיטלקית לתקופתנו זאת בהתחרות ה־הבין־ימית המטורפה.

***

ובהיזכרי בכל עברנו זה על־פני „המים הרבים״, אשר

בהם גם לנו חלק סוף־סוף עם קריעת תל־אביב מעם יפו שכנתה — קריעת ים־סוף חדשה! — לא אוכל לשכוח תקרות אחרת, בשטח אחר אמנם, המעידה גם היא על געגועינו החבויים להחזרת תפארתנו הימית על כנה — תפארה אשר לפסגתה הגענו עם שלמה ואבים בנו, במסעות ספינותיהם אופירה, ואשר להתחייתה ולהתאדרותה נלחמו המכבים, קודמיכם אתם, עד לימי פומפיוס הקיסר.

הדבר אירע באחד הימים לענה סתוית מוקדמת וכדרכי תדיר השתמשתי ברוח היום לרדתי, דרך חוף אלנבי, אל עומת פלגתה הזהורה, של תל־אביב „עיר הרחצה".

עוד אני מתהרהר אם להשמיאל אל פני יפו או להימין בכיוון הירקון, לכשהרגשתי פתאום יד איתנה וידידותית מתנוחחת על כתפי הימנית.

הפכתי את פני לראות מיהו אשר הפסיקני במהלכי המהיר, והנה קול קורא באזני, מתוך בת־צחוק רחבה וחמימה, קול שאזכרנו עד ליומי האחרון: „הבה „נתימם"־נא יחדיו לרגעים מה!".

ביאליק המנוח היה הדובר אלי כך, ועיניו הצוחלות הבריקו אל שמש היום.

— הנך רואה — הוסיף בחביבותו הידועה — כי עוקב אני אחרי מונחיך המחודשים. אוהב אני את ה„תימוחך", וגם המלים „ימאי" ו„ימאות" מצאו חן בעיני למאד. כמלת „מכונית" לפניהן, חבל רק, חבל באמת, שעצם ענינה, של תחיתנו הימית אינה זזה עדיין מנקודת קפאונה.

כה קרה הדבר, שקרוב לשעה מלאה שוילנו אז שנינו. הוא, הענק, ואנוכי, הקטן, לאורך הפלגה ההומיה בזוי חמתה הבוקרית, והמשורר הגדול מגולל לפני, בעושר שפרזו האל־שניה, את כל פרשת הים העברי למן ימי התנ"ך ועד לימי התלמוד, למן משוררי ספרד ועד לימינו אלה.

— וקבוש נהדר כזה — סיים בהזדנו כלעומת שבאנו — מונח כאן ללא פריון ותועלת מחוסר...

הוא התפסק לרגע קל. הוא ביקש דבר־מה, צורך, ניב. מונח.

— „מוחיות" ימית — שיסעתיו בחוצפתי כי רבה.

— זהו — הרעים עלי בקולו — והוא הוא אשר רציתי להגידו כסיום לדברי אליך היום אם־כי אין אני אוהב ביותר את המלה „מוחיות". סלח־נא לי, ובקש־נא מונח יותר מתאים לרעיון הזה.

אז תילחץ ידי בידו הרחבה כשפי דובב בקצת פחד: „להתימם". אדוני היקר!

— יפה! יפה! — החזיר בחֶדות־אושר — להתימם

אם־כן בשבוע הבא.

מי היה אומר לי, מי היה מנבא לכל יודעיו ומעריצו ברבבותיהם, ביום האחר ההוא, שכולם ברכוהו, בדרכנו על פניהם, לשלום — כי נעים ומזרחי ישראל זה, יורשו של יהודה הלוי בכבודו ובעצמו, „יתימם" אמנם בשבוע משנהו — לבלי חזור, אבל, אלינו עוד בחיים,

הים, אשר כה אהב וַיִרָק ברדיתנו המאומצה עליו — לקחהו מאתנו למרחק־עד.

זה תיכוננו, אשר היה הפעם הזאת בעוכריו.

* * *

למה הארכתי במסירת דברים צדדיים אלה עד כדי כך? יען אני רואה בהם מעין סמל לאפסיותנו הימית עד כה.

כיצד ייתכן, כי שבע ועשרים שנה עברו לה לתל־אביב שלנו, „היושבת" — כזבולון לפנים „על חוף ימים", ואין היא־גרה עדיין כדן לפנים — „על אניות"?

כיצד ייתכן, כי עיר גדולה זאת, במאה ושבעים אלפי אזרחותיה ואזרחיה, לעבר — נוקה („הינטרלנד" בלעז) הנרחב, בארבעים מושבותיה ונקודותיה, משתרע עד להרי יהודה כמעט, אינה יודעת להסתכן בעיקר על אותו רכוש אין־כמות, ששמו „זה הים הגדול ורחב הידים אשר עליו ספינות יהלכון"?

אין זאת, כי למרות כל מאמצינו עד היום בכל מקצועות חיינו המחודשים, עוד לא הבין עמנו מהו הים לכל עם בכלל ולישראל על אדמתו בכלל.

אין זאת, כי אותו הדבר אשר לו התכוון ביאליק בהערתו אלי — ואשר לו לא מצאתי מונח אחר עד היום — ה„מוחיות הימית" המקוננת בכל עם בריא באשר הוא עם, נעלמה מאתנו לחלוטין־כמעט.

מה לא היתה צ'קוסלבקיה נוחנת לאחת המדינות שכנותיה — גרמניה, למשל, — אילו היתה זאת מעבירה לה בשליטה גמורה שפה ימית מספיקה לבנין נמל ימי משלה? וכל העוקב את ענינה יודע כי מאות מלייוני כתרים הוציאה עד כה להרחבת נמל כל־שהוא ב„ברטיסלאבה" (היא פרסבורג האוסטרית שמלפני המלחמה העולמית) על ה־דנובה"!

מה לא עשתה פולניה להשגת שרטון ימי קטן המגן על פלגה ימית צרה — ארבעים קילומטר אורכה לכל היותר — בכדי לבנות על חולותיה את נמל גדיניה, אשר אין לו כל בסיס כלכלי במעמד דנציג הקרובה ואין לו גם כל עתיד תכסיסי, בין־רגע ממש תוכל גרמניה להעביר את צבאה, דרך גדיניה זאת, לדנציג הגרמנית וכל חלומה הימי של פולניה יימחה ללא שוב. הבשל־כך יוותרו הפולנים על נמלם היחידי?

לא ולא!

ו ל י ט א, הקטנה כל־כך, המעט עשתה לכלכלת קלאיפדה, היא ממל הגרמנית? האם אין היא יודעת, כי בכל רגע יהיה גורל קלייפדה זו שלה כגורל גדיניה הפולנית? אף־על־פי־כן השקיעו הליטאים כחמשה מליונו לירות כסף לביצור מוצאם הימה.

כן עשתה גם יוגוסלביה, שמלחמתה עם איטליה בענין פיומה, היתה רק פתחון־פה להצלת דלמטיה, ואותה המדינה אשר היתה מסוגרת מכל מגע עם הים לפני מלחמת־העולם, היא עתה אחת המעצמות האדירות. שבגורלה נפל הדבר להיות ה„פותחת" את נמל תל־אביב ביום לידתו הניסית...

ואנחנו, שיד המרומים הנחתנו אל ימנו הפעם תחילה (לפנים חזרנו לארץ דרך המזרח), אנחנו שאורך נָדָתָה העברית כמאה קילומטרים כבר היום, אנחנו שלכיבוש ים זה לא הוצאנו עד כה אף פרוטה שבורה אחת, אם לא נביא בחשבון, כמובן, את קרבנות היוזמה הפרטית עליו — אנחנו מה נעשה לטובתו בימים הבאים?

לא די לשמוח עד כדי שגעון — ובצדק — שהנה העניקונו מאורעות הדמים האחרונים את הנמל הכל־עברי הראשון לישובנו הרך; לא די לעורר התלהבות רגעית והחתמה עממית, שנתנו לנו יותר משבעים אלף לירות לביסוסו הזמני; לא די אפילו ליצור מחלקה ימית. כאשר עשתה הסוכנות היהודית (וברכתנו לה על כך!).

כל המעשים האלה יישארו מאורעות פורחים ומעשים רְחִיפים („אפ־מריים" בלע"ז) אם לא יושם לב לעצם הרוח הימית, אשר עלינו להנשיבה במחנותינו שוב בכל המרצים אשר בעורקינו ובכל האמצעים אשר בידינו.

צריך — כאשר דרשתי זאת עוד לפני עשרים שנה — ליצור בארצנו, גם בגולה, אגודה ימית עברית. מעין Naval League אשר באנגליה, ובשאר הארצות אחרות, שתעודתה העיקרית תהיה להפיח בכל חוגי עמנו — מקטן עד גדול, מטף עד זקן — „מוחיות ימית" הרת אפשרויות ועתידות.

כמאמר ווילהלם קיסר, אשר בו הכתרתי את אחד מאמרי הראשונים לתנועתנו החדשה — גם עתידנו אנו, העברים, על הים!

ובלעדי „מוחיות ימית" אשר כזאת לא נגיע למטרתנו הסופית בכיוון הזה.

* * *

והנה, למכבים החדישים ברבבותיהם, אוהבי „הספורט" בכלל, ו„הספורט הימי" בפרט, תפקיד מיוחד לא רק בתחיתנו הימית, אלא, ובעיקר, בהתפשטות ה„מוחיות הימית" בקרבנו,

במודיעין, לפנים, הקימו אבותיכם נושאי־שמכם על אחת רמותיה הגבוהות ביותר. עמוד ימי גדול, אשר מאמירו הפיצה אנית־אבן, בתרניה המוארים, שלהבות־אש ליורדי־הים מכל העמים. עוד זאת: ברבות ממשבעותיהם היפות תפס העוגן מקום בראש.

יהי־נא איפוא, מכביי תקופתנו, — תקופת הבית־הלאומי בראשית צעדיו לקראת הממלכתיות המלאה, — תומכי זבולונינו ודנינו החדשים בכל עת מצוא.

אל־נא יצטמצמו בד' אמות יבשתנו המצערה.

ממנל תל־אביב ועד נמל נתניה, ממנל עתלית ועד נמל עציון־גבר אל עומת הימים הרחבים, האין־סופיים כמעט, באופקיהם התכולים והצודדים, יטו־נא את תשומת־לבם־הערה והמעפילה.

כי רק הים שיעשנו לעם — לעם בכל משמעות המלה. עד בוא התור להשתלט גם באויר, בן־בריתו של כל ים באשר הוא ים.

ד"ר א. פרוידנטל / לשיטת עבודת „ועדת העליה"

בעבודת „ועד העליה" שעיי „המכבי" שנמשכה שנתים־שלש, בהצלחה ידועה, חלה, כידוע, הפסקה מאז התכנס קונגרס ה„מכבי" בכרין (בספטמבר 1935). עתה מצא סרכז המכבי בארץ שהגיעה השעה להקים מחדש את „ועדת העליה" אשר תטפל בכל הפעולות הקשורות בעליה, חכשרה והתישבות של המכביות והמכבים. סבורני על כן, כי כן הראוי למסור לחברינו השקפה קצרה על הנושא הזה.

א. המטרה. טטרתנו היא לקבל את פני כל המכבים העולים מארצות הגלות לארץ ישראל, לסדרם בעבודה ולארגן אותם באגודות ספורטיביות ובפלוגות חלוציות של המחדרות המכבי. האידיאל שלנו היא שכל מכבי העולה ארצה נכנס לשורות המכבי ארץ ישראל, ויהיה חבר פעיל בהן. שאיפתנו, היא לחזק עיי המוני העולים את העבודה הגופנית והרוחנית באגודותינו אשר בערי ארצנו וכמושבותיה. מלבד זאת רוצים אנו לחזק את פלוגות המכבי הקיימות (פלוגות העבודה והקבוצות של המכבי הצעיר) וליצור פלוגות חדשות ולראות להתישבותן.

ב. חלוקת העבודה, בהתאם למטרות האלו חיכח ועדת העליה לראוי לעולים סמנים אלו:

1) לחברים בעלי הכשרה ספורטיבית;

2) לחברים חלוצים בין אם הם מאורגנים בתוך קבוצות ובין אם הם „בודדים".

3) לחברים בעלי חון — ביחוד אם הם מוכנים להתישבות פרטית.

ג. סידור החברים הספורטיביים. בצער

עלינו לציין את העובדה המעציבה כי בכשך שנים רבות עזבונו מספר רב של עולים ספורטביים. בחלקם עברו להסתדרויות ספורטביות אחרות, ובחלקם — ואלה הם חרוב — התפזרו לכל ארבע רוחות השמים — ביניהם כאלה שהיו חברים נאמנים וסמוריים לעבודת המכבים בחוץ לארץ. לשם תיקון המעוות עלינו להכין כי לעולים מסוג זה דרוש בסים לפעולה ספורטיבית, ושמוס כך יש ליצור בשבילם את התנאים לבסוס קיומם עיי סידורם בעבודה בארץ, למען תינתן להם האפשרות להתסחר לעבודה הספורטיבית. בראש ובראשונה יש ליצור משרדי קבלה בערי החוף (חיפה ותל־אביב) כדונסת המשרדים שנוצרו בשעתו עיי ועדת העליה הקודמת. על כל מכבי־עולה לדעת כי בבואו לארץ עליו לפנות מיד למשרדים אלו, אשר בהם ייסצאו בשעות קבועות חברים אחראים מוערת העליה.

החברים העולים נרשמים והם נכנסים כחברים למכבי ארץ ישראל, שמחובתו לדאג ככל האפשר לסדור קיומם.

אגודות המכבי מעוניגות לסדרם במהירות, למען יוכלו להתסחר — ללא כל דאגה למלחמת קיומם — לפעולות הספורטיביות.

בערים עלינו לדאוג שהעולים הללו לא יזניחו את המכבי. על ועדת העליה לבוא במגע וכמתן עם כל לשכות העבודה ולהגן עד כמה שאפשר על האינטרסים של חברינו. יש צורך בעבודה משותפת עם כל ההסתדרויות המטפלות בסידור העולים (ההתאחדות עולי גרמניה, פולגיה וכו׳). לדעתי לא יוכבד ממנו לשתף בכל ההסתדרויות האלו בא כח של המכבי, והרי הוכחה לכך: לפני זמן קצר עלה בידינו לשלח בא כח שלנו להתאחדות עולי גרמניה בתל־אביב.

מחובתנו לעזור לעולים האלו — הכלתי מאורגנים בהסתדרויות עבודה — לפי יכלתנו ומחובת כל חברי המכבי המבוססים בארץ להפנות את תשומת לבה של „ועדת העליה" על מקומות העבודה הפנויים הידועים להם.

ובאשר למושבות. כאן חייבות האגודות למנות באי כח אחראיים שיקבדו בקשר המידי עם ועדת העליה המרכזית. על האגודות האלו לדאוג להעביר עד כמה שאפשר במספר גדול יותר של חברים מחיער לכפר ומחובת החברים הפרדסנים להעסיק בפרדסיהם בעדת האפשרות המכסימאלית את חברינו המכבים. כניסתם של אלה למושבות תביא בלי ספק ברכה מרובה להתקדמות הספורטיבית של האגודות למקומותיהן.

ועדת העליה הקודמת העמידה בחצר בית המכבי שלושה צריפים המיושבים עיי עולים מכבים, והגיע הזמן לחדש את הפעולות בכוון זה. יש לסדר בולי החזנה בשביל עולים מחוסרי אמצעים בימים הקשים הראשונים.

ד. סדור חלוצי המכבי. ו) בודדים.

כאשר ציינו למעלה עזבו החלוצים הבודדים, שלא התאחדנו בקבוצות ובפלוגות הקיימות של המכבי, את שורותינו; אנו מעוניגים באופן מיוחד שכל החברים הבודדים שנמהר את הכשרתם בחוץ־לארץ ייכנסו בבואם ארצה לפלוגות העבודה שלנו, ובמקרה שדבר זה איגנו כגדר האפשרות, עלינו לדאוג לסידורם באופן זמני עד שתהיה היכולת לארגן אותם בפלוגות.

2) פלוגות עבודה וקבוצות. מטרתנו היא ליצור בכל הארץ רשת של פלוגות עבודה וקבוצות של פועלי המכבי. דומני, שלא אטעה באמרי כי לכל חברי המכבי בארץ ישנה ההרגשה, כי המכבי מרם תפס בישוב את המקום הראוי לו. לדעתי יהיה המכבי באופן אבטומטי לגורם חשוב ויותר בחיי הארץ בשעה שבמקום ארבע או שש פלוגות העבודה תהיינה לו ארבעים או ששים פלוגות עבודה וקבוצות ברוב נקודות ארצנו.

המכבי בחוץ לארץ — הם המחנה הגדול של המאספים והתומכים לקרנות הלאומיות. ביחוד בשביל הקרן הקימת. ולכן ראשים אנו לדרוש מהקרן הזאת קרקע ומקרן היסוד אמצעים להתישבות לכל פלוגות העבודה שלנו, שהוכשרו זמן ומהן עם חברות התישבות אחרות (כגון פיקי״א, „הנוטע" וכ׳ וכ׳) כשם שעשתה זאת — ובהצלחה ידועה — הועדה הקודמת (נחניה, פרדס חנה). דרכנו היא נויטרלית במובן הפוליטי, ובדרך עבודה משותפת יש לרכז את פלוגות העבודה שלנו וקבוצות המכבי הצעיר בגדור מאוחד של „פועלי המכבי".

על מנהלי הגדור לפעול כמובן בהתאמה עם ועדת העליה.

בהזדמנות זאת רצוני לאמר מלים אחדות בדבר קבוצות „המכבי הצעיר". במאמרו של הר׳ א. ציוצ׳קא על „הכשרה ועליה" שנתפרסם בחוברת האחרונה של עתוננו „המכבי", שבח לציין שפלוגות העבודה של „המכבי" וקבוצות „המכבי הצעיר" אינן מאורגנות עדיין בגוש מאוחד. ולדעתי כראי להקדיש שורות אחדות לעובדה זו. לקבוצות „המכבי הצעיר" ישנם כמה פרינציפים שמנעו את האחוד. אחד מהם הוא הכניסה להסתדרות העובדים הכללית באופן קואופרטיבי — עיקר שפלוגות העבודה של „המכבי" דוחים אותו. ברור שועדת העליה, שתנה נויטראלית, מוכרחה להתחשב עם ההשקפות השונות, כפי שאושרו עיי החלטות הועדה העולמית האחרונה. והוקד הפועל של הסתדרות המכבי העולמית בישובתו בבאזל, הקובעות, כי המכבי היא הסתדרות כללית לאומית, המוכנה לעבודה משותפת עם כל חלקי הישוב וביחוד עם מוסדות ההסתדרות הציונית העולמית.

בזמן סדור חוזים עם המסחרויות שונות עלינו לדאוג לכך שלא לשעבד את ה„מכביות" ואת השקפותיה וכיוונים ע״י החוזים הללו. רק ברור שלא מכלגות יכולה ועדת העליה לטפל בעניני המשרה, עליה והחישבון. הפקידה הראשון הוא לדאוג להתישבותה של פלוגת העבודה בנחניה. הפלוגה הזאת המורכבת בעיקר מחברים בוגרים הזכאים לדרוש בסים של קיום, מחכה כבר כשנתים להתישבות, והחברים נמצאים בינתים בתנאים כלכליים קשים לגדי. לשם מלוי התפקיד החשוב הזה נדרשים שיתוף פעולה של המכבי העולמי והושטת עזרה פעילה של בא כחה בירושלים.

ה. יחסי נומלין עם המכבי בחוץ לארץ. על ועדת העליה החובה להודיע ע״י חוזרים המופיעים בקביעות לחברים בחוץ לארץ בדבר מצב העבודה בארץ, ולעומת זאת שומה על נציגי המכבי בחוץ לארץ להודיע לועדת העליה מבעוד זמן בדבר נסיעת העולים. מסירת הודעה זו חשובה בעיקר ביחס לחלוצים, שקל ועד העליה לדאוג למידורם בעבודה עוד בטרם בואם ארצה. דבר המובן מאליו הוא כי על עתונות המכבי בחוץ לארץ לפרסם את ההודעות שלנו.

יש לדאוג למידור תכנית מסוימת להמשרה שתעובד יחד עם חברים מומחים מהמכבי ארץ ישראל. בכל ארצות הגולה, ולא רק באירופה התיכונית וברומניה, צריכות להוצר פלוגות המשרה. די להזכיר כי בארץ כמו פולין טרם קימת המשרה למכבים. מתפקידי נציגי חוץ לארץ להזמין את שליחינו לשם עבודה משותפת בסדור המשרה והתנון החלוצי.

ו. אוצר המכבי — המכשיר הכספי של „ועדת העליה" הוא בעיקר „אוצר המכבי", ואנו מציינים כי אוסף הכספים למוכתו בוצע בפעולות די מספיקה, ביחוד בתל־אביב ובחיפה, והוא הצליח פחות או יותר. עתה מתפקידן של כל האגודות בארץ לארגן מחדש את פעולות אוצר המכבי. אוסף הכספים נעשה באמצעות קופסאות בכל פעולות המכבי (כגון: אחרי שעורי ההתעמלות, בשעת נשפים, הרצאות, ישיבות הוקרות וכו׳ וכו׳).

ע״י כך ניתנת הזדמנות לאגודות הספורטיביות להיות „שותפים" לעבודת המשרה והעליה. אין להמיש שבמילים של אוצר המכבי אי אפשר לפעול גדולות — אך כבר אמרו חכמינו: „מטפה למטפה מתמלא החיון" — ופרוטה לפרוטה יתמלא האוצר: המילים האלו יצטברו לדירות, ובכחם למיע לנו בעבודתנו להבא כשם שמיעו בידינו בעבר.

ז. עליות המכבים בעלי הון. עד עתה לא טפלנו לנמרי בעליה מכבים בעלי הון. למותר, לדעתי, להרחיב את הדבור על חשיבותה של ההתישבות הקבוצתית והבודדת של בעלי הון מתוך חברינו. די לזכר שע״י עליתם של אלה נוכל במדת מה לפתור כמה שאלות כספיות, ומלבד זאת הרי תיוצרנה אפשרויות של קליטת פועלי המכבי והתישבותם.

כרשימתי זאת עמדתי רק על חלק מתכנית הפעולות של „ועדת העליה" ולא נגעתי בשאלות אחרות כגון שאלת הסרטיפיקטים וכדומה.

עם חדוש עבודתנו פונה אני אל כל חברינו בערים ובמושבות לבוא לעזרתנו. עליהם לדעת כי עבודת המשרה, העליה, ההתישבות של המכבים היא אחת הפעולות הכי השובות להגשמת מטרת המכבי והלאום כאחד, ואם יעלה בידינו לבצע את המפעלים האלה יגדל כבוד המכבי בעיני הצבור והיה לאחת התנועה החזקות והגדולות ביותר בארץ ישראל.

בצערים אמיים אך בטוחים נצעד לקראת פעולתנו המכבית הזאת.

Telegraphic; „Evenkessef"
Teleph. 42 & 492

האחים ר׳ את ז׳ זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון
הידועות בטיבן ובבנינן המוצק
האיתיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא״י: ר. וז. זילברשטיין
תל־אביב חיפה ירושלים

השקעה בטוחה,

השקעה טובה,

השקעה שיש בה עתיד

זהו מגרש

ב„זכרון־רוטשילד"

כמה מעלות טובות יש ב„זכרון־רוטשילד":-

היא נמצאת בראש־העין, צומת התחבורת של מסלת־הברזל ושל נקודות השרון;

היא נמצאת במרחק חמשה רגעים מפתח־תקוה ובמרחק עשרים רגעים מתל־אביב;

היא ממציאה למתישב מזיגה יפה של שאננות הכפר עם נוחיות העיר;

היא ממציאה למתישב פרספקטיבה טובה בעתיד, עם התרחבותה של מסלת־הברזל והתפשטותן של מושבות השרון.

„זכרון־רוטשילד" מוכנה לישוב

מגרשי „זכרון־רוטשילד" משורינים הם, הקושנים מוכנים מכבר, והקונה בתשלומים לשעורין מקבל גם קושן מיד.

על דבר פרטים לפנות:

למשרד „נחליאל"

תל־אביב, ליליגבלום 26 טל. 1518

מסביב למדורה

קורות נסיעה לילית אחת.

(אאוורה)

בחודש אוגוסט 1924 נמצאתי ביחד עם חברי י. אלוף וד. אל־סנור באולרוף, בדנית, בקורס השתלמות לטורי התעסלות, שסודר בכתלי ביתים של כוק. באחד הימים נסעתי לקופנהאגן לבקר את ה׳מכבי׳, שהתקימה בזמן ההוא על יד קופנהגן ולראות את ה„רבי״ סיר ברן־פאול, שבקר באותו יום את המחנה הבין־לאומי הרב בוני והמעניין עד מאד.

בשעה מאוחרת בלילה חזרתי מקופנהגן והגעתי לתחנת סונבורג, עירה בקרבת אולרוף. קשר אוטומוביליים רגיל לא היה ככר. נגשתי לנהג טכסי ושאלתיו למחיר נסיעה מיוחדת לאולרוף. הוא נקב שכרו ד קרונות והסביר לי, שזהו מחיר נסיעה בלילה. הסכסתי ויצאנו לדרך. רק יצאנו מסונבורג והנה לפנינו מכונית פרטית, שנתקלקל בה דבר מה והנהג עוסק בתקונה. עמדנו כדי לראות במה נוכל לעזור. ובמה התפלאתי בהכירי בנהג את הד״ר מונק, מורנו באנטומיה ופסיאולוגיה בקורס, וב„נוסע״ היחידי שלו את האינספקטור ק. א. קנודסן חותנו. האנספקטור נסע מקופנהגן באותה הרכבת שאני באתי בה, אולם במחלקה אחרת (הוא נסע כראשונה ואני כמדומני בשלישית...) והד״ר מונק יצא לקבלו בתחנה. גם האנספקטור הופתע מהפגישה הבלתי צפויה הזאת. כשתחברר שאין לתקן את המכונית בסקום הצעתי לאינספקטור ולד״ר מונק לקבור למכונית שלו. שמתחי מאד להזדמנות לתחזיר לידידי ואיש חסדי לכתיפ טובה אחת קטנה (ובארצו!) תחת הטובות הרבות שעשה עמדי.

והנה הגענו לאולרוף. עיי בית הד״ר מונק ירד האינספקטור ותחנו. עלי היה־ להמשיך דרכו עד ביתים של בוק. האינספקטור הוציא ארנקו עדים לשלם לנהג. מחיתי בכל כחי נגד זה וגם הד״ר מונק התנגד ואמר שקליו — האחראי לנסיעה הבלתי מוצלחת הזאת — לשלם. אולם ק. א. ק. עבר על דעתו. „אתם צעירים הנכם עדיין והכסף יצלח לכם עוד בחיים״ אמר בחומור הטוב שלו. „ולכן עלי לשלם״. והוא שלם לנהג. אני חשבתי וחייתי בטוח שהסדובר הוא על תשלום נוסף לנהג בעד שני הנוסעים הנוספים, ובדרתי מהמכסיות עיי ביתים הוצאתי ד קרונות ונתתים לנהג. ומה הופתעתי כשסרב הנהג — זר, הרואה אותי בפעם הראשונה ובודאי גם האחרונה, בעירה נדחת, בשעה שתים אחרי חצות —לקחת את הכסף. „קבלתי מאת האינספקטור את ד הקרונות המגיעות לי, כי זהו המחיר בעד כל המקומות במכונית״.

לו קרה הדבר באירופה שלפני המלחמה העולמית לא הייתי תמה כל כך. אולם ב־1924 שאני. בנסיעתי זו דרך עמי אירופה השונות נסו לא פעם אנשים „מומחים לאותו דבר״ לנצל את כיסי (גם לאור היום) כשרק הרגישו כי „זר״ שאינו „מתמצא״ כראוי. לא תמיד הצליחו, אולם הנסיונות היו מרובים, מה שלא קרה לי כדומני אף פעם בשתי נסיעותי לפני המלחמה העולמית.

הפצרתי בנהג לקבל ממני קרונות אחדות „רמי שתיה״. הוא הסכים ונפרד ממני בחודה ובשלום לרבי. זמן מה עמדתי עוד על מקומי כמוכה תמהון. אכן, לא תמו עוד ישרים כן הארץ.

צבי נשרי

על דא ועל הא

ו. יום כחול־לבן

בשם זה קראו ליום הספורט הלאומי, שנערך בתערוכה. ומפרסו היתה לשמש הפגנת־עמולה גדולה לספורט הלאומי בארץ. לצערנו הכזיב היום הזה. ככל אופן מנקודת מבט הספורט־הטהור״. את התקוות לתלו בו. כי הספורט נעדר שם. פשוטו כמשמעו.

אמנם, בתג הזה השתתפו כ״כ הנוער הרביזיוניסטי וכל מניפי הבית״ר על תלבושתם ודגליהם. נוכחה גם פלוגה קטנה של צופים — אבל את אלו הרי רגילים אנו לראות בכל ההופעות הספורטיביות. אך אנשי הספורט — אלה היוצרים אותו ועוסקים בו — מקומם נפקד הפעם. ועל סבת היעדרם רוצים אנו לייחד כזה את הדבור.

עוד זמן רב לפני פתיחת התערוכה פנתה הנהלת „המכבי״ חל־אביב ושאר ההסתדרויות הספורטיביות להנהלת התערוכה שתקבע מספר ידוע של סדרנים משורות ה„מכבי״. הנהלת התערוכה הסכימה לדרישה צודקת זו בלי שום סקפוקים. וה„מכבי״ מצדו הושים לה את כל העזרה לפי מדת יכלתו. דנו גם בשאלת השתתפות ה„מכבי״

בתנ ספורטיבי שיסודר במיוחד לכך, ואף בנקודה זו באו לידי הסכם, והנה בערב פתיחת התערוכה הזמינה הנהלת היריד סדרנים כמעט מכל הסתדרויות הנוער חוץ מ־המכבי". מובן ש„המכבי" בא מיד בדברים עם ההנהלה ועשתה את כל המאמצים כדי להעביר את ·רוע הגזירה" — אך ללא שום תוצאות.

יש להבין לדוח הספורטאי האמתי· השואל במה זכו חברי כל ההסתדרויות לזכויות יתירות, ובאותה שעה נגזר על המכבים, הנושאים על שכמם את כל משא הספורט המקצועי בארץ, לעמוד מן הצד.

אין שום ספק שעל מעשה כלתי הוגן זה מצד הנהלת התערוכה צריכה היתה לבוא התשובה המתאימה מצד ·המכבי", כדי להראות ש„המכבי" הוא כח חזק ומאורגן ומוכרחים להתחשב עמו; ·המכבי" לא השתתף ביום הכחול־לבן שצריך היה לשמש סמל לספורט.

וצר מאד שהיום הכחול הלבן שיכול היה להיות יום מכחן לספורט הלאומי היה ·חוור" מאד ללא שום הצלחה.

2. מרכז ה„מכבי"

העתונאי המסתכל ברגע הנוכחי לחיים היומיומיים בארץ וראה את כל סבך השאלות הרבות שהחיים מביאים לנו מוכרח להודות כי המוסדות המנהלים את ה„מכבי" בארץ מלאו וממלאים גם כיום את תפקידם כהוגן.

כל עצבנות איננה מורגשת בשורותיהם. במלוא הכרת חובת השעה ואחריות הרגע עומדים הם על משמרתם ונותנים פקודות ומשיות כדי שהעבודה הספורטיבית בארץ לא תפסק אפילו לרגע. אנו מכירים את מנהלי המכבי בארץ ויודעים דרך איזה בית ספר קשה עברו בחייהם, ומשום כך בטוחים אנו שאף בשעה טרופה זו ישמרו על הספורט העברי בארץ וידאגו להתפתחותו ההדרגתית בעתיד.

אל. אלכסנדרוביץ

תנחומינו מעמק לב

לח' א. צ'וצ'קה

במות עליו אחותו

המפקדה הארצית

של המכבי־הצעיר

לח' אריה צ'וצ'קה

אנו משתתפים ביגונך

במות עליך אחותך

בעבודת המכבי וכפר המכבי

תמצא תנחומים

המזכירות הארצית

של ההנהלה העולמית

של המכבי הצעיר

עליה

הסיגריה הכי טובה

ב 30 מיל

המכבי

תל אביב

המכבי תל־אביב היא האגודה הספורטיבית החשובה בארץ, לא רק משום שהיא מטפלת בענפי ספורט מרובים יותר מאשר שאר האגודות אלא גם משום שהגיבו הספורטיבי של כל ענף וענף עולה על זה של האגודות האחרות. לא די להעסיק מספר חברים בענף ספורט זה או אחר אלא יש לראות להרחת הגיבו של ענפי הספורט השונים, ולזה רואה המכבי תל־אביב.

ענפי הספורט שהמכבי תל־אביב מטפל בהם הם: כדור רגל, התעמלות, אתלטיקה קלה, שחיה, הוקי, טניס, בוקס, התאבקות, משחקים, כדור יד, כדור מעופף, כדור־סל, כדור אגרוף. מלבד זאת יש לאגודה תזמורת, וקבוצות לעזרה ראשונה וסדרנות.

נעמוד עתה על המצב בכל ענף וענף.

1) התעמלות.

ראש המחלקה חח׳ דניאל, המעמלים הראשיים: הח״ח משה ובחיה. קימות 8 קבוצות של חברות וחברים. מתעמלים כרגיל פעמים בשבוע. לרשות המחלקה עומדים חבר מעמלים ממדרגה ראשונה. מספר המתעמלים הוא למעלה ממאתים (מחוץ ל־400 המתעמלים של המכבי הצעיר). את המחלקה הזאת, שהיא אחת המחלקות הראשיות אצלנו, הזכרתנו לצמצם מחוסר מקום. כי השנה מצאה הנהלת הגמנסיה העברית לנכון לקחת מאתנו את אולם ההתעמלות שלה, למרות זה שאנו עזרנו בשבילו והשתמשנו בו למעלה מעשר שנים, והיינו משלמים מדי חודש בחדשו בסיטב כספנו. (בחוץ לארץ לא יתואר שבתי הספר יסגרו את אולמי ההתעמלות שלהם כפני הקבוצים הספורטיביים. על אחת כמה וכמה בארץ שאולמי ההתעמלות הם מעטים. ויש רק להצטער על השנחה של הנהלת הגמנסיה העברית בח״א ביחס לערכו של הרבות הנוף לעמנו).

כעת מתקיימות רוב השעולות בגן: התעמלות, בוקס, התאבקות, טיוף, וגם חלק של המשחקים באולם ההתעמלות היחידי שלנו. ומשום כך נאלצים אנו לצמצם את מספר המשתתפים בכל המקצועות הנ״ל ומוגעים ע״י כך מחנוער שלנו להתעסק בתרבות גופנית.

2) אתלטיקה קלה.

ראש המחלקה הח׳ א. מטלון, המאמן אטרמן.

המחלקה הזאת נמצאת כרוים נאמנות, ולמרות זאת שהמחלקה סבלה מזה שחלק מהחברים שהתחנכו אצלנו וקבלו את כל החכשרה הספורטיבית אצלנו עזבו אותנו (אין ברצוני להתעכב הפעם על הסבות), היא אחת הקבוצות החזקות בארץ. רו להזכיר את שלש ההתחרויות האחרונות: הראשונה נגד הפועל תל־אביב שבה יצאה אגודתנו בנצחון מזהיר אע״פ שבקבוצת הפועל השתתפו חברים מבל מחוז הדרום. השניה על רבנאות העיר תל־אביב שנערכה ב־14.3.36 והאחרונה שנערכה ב־28.3.36 נגד בירות שבה הופיעה הקבוצה שלנו בספר קטן של עשרה אתלטים, אשר ידעו להגן על ככוד המכבי בסריעה וזכו ברוב המקומות. השאלה המטרידה אותנו היא שאלת מקום מתאים לאמונים, וביחוד שאלת מסלול ריצה. אני כשלעצמי אינני מאמין שלפני המכבייה השלישית נזכה בתל־אביב למסלול ריצה הנון, כי הדבר קשור בהוצאות כספיות מרובות.

3) כדורגל.

בראש ועדת הכדור רגל עומדים החברים שטהאל ובראון, המאמן פולק. על המחלקה הזאת לא אתעכב הרבה כי שמה הולך לפניה. מספיק להזכיר את ההתחרויות האחרונות, וביניהן נגד בוצקאי הוונגריה, שהקבוצה שלנו שחקה משחק יוצא מהכלל וזה הודות לחבר העובדים המסורים למחלקה הזאת. במחלקה הזאת נמצאים למעלה ממאה חבר, המחולקים בקבוצות שונות. הקבוצה הראשונה נמצאת גם בראש הליגה לשנת תרצ״ו, ואיננה חושבת לוותר על המקום הזה.

4) שחיה.

ראש המחלקה החברים יעקב והויזדורף.

למרות החוסר האנושי המוב שנמצא במחלקה הזאת קשה מאד מצבה. היתכן, שמחלקת שחיה תוכל להתקיים בלי בריכת שחיה. החברים שלנו, שגם בשנה החולפת סבלו מחוסר מקום מתאים לאמונים, ידעו בכל זאת להפוס את המקום הראשון בין האגודות המתעסקות בשחיה. ועד האגודה רואג בעיקר לפתור את שאלת הבריכה. אנו תקוה שבקרוב יבצא חבר ירדים אשר יקבלו עליהם לעזור בהקמת בריכת שחיה, כי אחרת קשה מאד נזרלה של המחלקה הזאת וחבל. דוקא ענף השחיה הוא שצריך להפוס מקום ראשון באגודות הספורט ולדאבוננו הגדול המצב הוא הפוך. החלק העיקרי בחונחה הזאת יש להאשים את עיריית ת״א שלא מצאה לנחוץ עד עכשיו לבנות בריכת שחיה אחת.

5) בוקס.

ראש המחלקה הח׳ דוידוויץ, המאמן הח׳ פרייטג.

המחלקה הזאת נמצאת במצב טוב. לרשות המחלקה הזאת עומד מאמן מצויין המבין את מקצוע הבוקס ולכן הצליח בזמן קצר להקים מתאגרפים מצוינים. המחלקה מתכוננת לפעולות רבות והן התחרות נגד ספורטאים ממצרים ובעקר להתחרויות על רבנאות א״י שיערכו בקרוב.

(סוף יבוא)

חיים ויץ

גליל המכבי באוסטריה

מאת אינג׳ תיאודור דויטש

גליל המכבי באוסטריה נמצא עדיין תחת רושם מותו הפתאומי של מנהיגו נוסטב שפינלר. בחירת ממלא מקומו להפקיד האחראי והחשוב הזה צריכה להיעשות מתוך זהירות רבה, ומשום כך לא תיערך בחירה זו — אם כי נחיצותה רבה — מתוך חפזון. כיום טרם נקבע מועד הבחירות והאישיות של המנהיג הבא. עד למנוי החדש נמצאת ההנהלה הזמנית בידי סגן היו״ר, כותב הטורים האלה. אנו חרודי הכרה בנוגע להפקידים החשובים העומדים בצוק הקתים האלה לפני גליל המכבי באוסטריה, המכיל בתוכו את אגודות הספורט היהודיות הכי ותיקות בעולם ואת המצעחים במכביה 1935, ואנו נכונים לעשות הכל לשם ביצועם.

באמצע יוני יתקיים בוינה יום הספורט היהודי ויום הנוער, וביום זה יופיעו על מגרש הכח בוינה 2000 ספורטאים באוסטריה ואורחים מגרמניה (שלקראת בואם אנו שמחים במיוחד) ומציכות. אנו תקוה שיום זה ישמש הפגנה נהדרה לרעיון המכבי.

דאגתנו רבה להיזוקן של האגודות בפרובינציה וליסוד מניפים חדשים בחבי המדינה, אך הצלחתנו במלוי רצוננו זה תלויה בתנאים הכלכליים, ואלה, לדאגתנו, אינם מצויינים ביותר.

מלבד זאת מטפלים אנו בהנהגת „ציון הצטיינות״ אשר יהיה שונה מהציונים המקובלים באוסטריה ובגרמניה, בזה שהוא לא יינתן רק בשביל הישגים ספורטיביים אלא גם בשביל עמידה בבחינה רוחנית בהתאם המכבי.

ומאחר שניכרת גם התקדמות ספורטיבית באגודות העבריות באוסטריה (ראה להלן במכתב מאוסטריה) יש לקוות כי הנשיא החדש יוצא יסוד מסייק להתקדמותו של אחד מגלילי המכבי הכי ותיקים בעולם ברוח הציונות האמתית.

בולגריה

א. מדברי לא יהודים של החלוצים המכבים בבולגריה.

בחורש מרץ נמרו את הכשרתם המקצועית במשק עירית ווידין (בולגריה) חלק מחברי גליל „המכבי״ בבולגריה.

בהזדמנות זו פרסם ראש העיריה ד״ר בונג׳יב בעתון העיריה מאמר־שבח על החלוצים ועל בנין ארץ ישראל, וזו לשונו:

„עתוני הבירה כתבו בימים אלו על המרט „בנין ארץ ישראל״, המוצג באחד מבתי הקולנוע בסופיה, אשר בו מעכירים לפני עיני הרואים את העמל ואת היצירה של העולים העברים למדינת ארץ ישראל החדשה. כין העולים האלה ישנם יהודים רבים שהם ילידי ארצנו. הקתון „סלובו״ מרים על נס את המוצג ע״י המרט ונומר את ההלל על העובדים הבונים את ארצם, שהם ברובם כחות צעירים שנתמסרו לעבודה פיזית, למרות הדעה המקובלת שסוג זה של אנשים מוכשר לכל מיני עבודות חוץ מעבודה פיזית ועמל חקלאי. והנה המרט הזה בא להוכיח את ההפך ולהראות את הישגיהם.

והנה רואה אני חובה לעצמי להגיד גם כן אילו מלים נלהבות לא על הנראה בסרט הגיל, אלא על דברים שראינו בעינינו אנו בשדה העבודה. „פני שנה נתקבלו במשק עיריתנו 9 בחורים ושתי בחורות לשם הכשרה מקצועית. כשנכנסו לעבודה הוגר להם כיצד עליהם להתיחס לעבודה ולהתנהג בזמן העבודה ומחוצה לה, איך הם צריכים לבצע את העבודות השונות וכו׳ וכו׳. דובר גם על תנאי העבודה, המזון שיקבלו ועוד.

בתחילה לא היתה עבודתם בשביעה רצון, כי אי הסתגלותם לעבודה חקלאית היתה מורגשת בכל צעדיהם ובתנועות ידיהם. אך כעבור זמן כה בא שגוי לטובה בכל המובנים, והם התקדמו בעבודה על כל פרטיה ודקדוקיה. הם רכשו להם נסיונות מספיקים בהתאם לדרישת המקצוע, ולנו היה הכבוד לראותם בעברם מחיי אל חיל. ראינום כבפריים מלאי אונים בכל מיני עבודות הפלחה וכגננים זריזים בגינת הירקות, וכל יחסם לעבודה אומר להם כבוד.

כשהיינו מסתכלים בהם היינו אומרים לעצמנו: אין בית ספר יותר נשגב מהחיים עצמם, והצורך הריהו הדחיפה הכי עזה לעמל ולצפיה קרובה.

וכעת כשהם נפרדים מאתנו אנו מביעים להם את תודתנו העמוקה ומאחלים להם מקרב לב ברואות, הצלחה ואשר מוחלט במרוצתם החדשה.

ב. ועידת „המכבים״ והחלוצים״.

בחדש יאנואר ש. ז. נתקיימה בסופיה הועידה הראשונה של קבוצות החלוצים שעיי אגודות המכבי, בבולגריה. נקראו שתי הרצאות על „החלוץ המכבי״ וארגון התנועה החלוצית המכבית. נתקבלה החלטה להבנים בתור חובה את החנוך החלוצי ולנהלו באופן מקביל עם יתר פעולות המכבי. זכות

המקום בתור העליה חנתן להלוצים־מכבים בהתחשב עם זמן ההכשרה, ידיעת השפה העברית, ההתסמרות לחנוכת המכבי, והמכזיים להתסמר באיי לעבודה חקלאית.

ראשית התנועה החלוצית בכלל בבולגריה נעוצה בהסתדרות המכבי. אחר כך באמצעות „השומר הצעיר" נוסדה הסתדרות „החלוץ" ארצית כתוך הסתדרות „החלוץ" העולמית. אך המכבי נשאר מחוץ להסתדרות זו בפאת הכוון המפלגתי והנטיה לשמאל שהונכנסה בה. כתוך כך נחל המכבי בבולגריה פעולה חלוצית ברשות עצמו. עד שנת 1932 היה המכבי מוצג בועד הארץ־ישראלי בבולגריה עם בא כח מיוחד והיה מקבל חלק מהסרטיפיקטים שהיו נשלחים לבולגריה. משהוקן סדר חדש בועדים הארץ־ישראליים נשאר המכבי בבולגריה כלי נציגות בועד זה, כמו כן אבדה לה הזכות לקבל חלק מהסרטיפיקטים לחבריו החלוצים, היות והמכבי לא קבל אשור מטעם הקוננרס הציוני בתור הסתדרות מנהלת הכשרה חלוצית.

מצד זה הכריח את „המכבי" בבולגריה לכרות מעין חוזה לפעולה משותפת עם „החלוץ" עם הזכות להשתתף בחלוקת הסרטיפיקטים לפי מספר החברים הנמצאים בהרשמה.

שיתוף פעולה זה, כל זמן שאין למכבי משען מפלגתי כל שהיא, לא תוכל להעמיד את המכבי כצד שוה ולקבל את מספר הסרטיפיקטים המגיע לו בצדק. לכן אחת חבמיות הכי חכופות של גליל המכבי בבולגריה היא: הכרת המכבי בתור הסתדרות חלוצית והסקת כל המסקנות הויוצאות מזה, מבלי לפגוע בעצמיות „המכבי" שהיא היא הסתדרות לכל חקם העברי ועומדת על כל מפלגותיו, סיעותיו, זרמיו ושכבותיו על יסודות האומה.

אינו". ששון לוי

המכבי הצעיר

על דרכי „המכבי הצעיר"

(סוף)

ב.

ועתה לעצם דרכי עבודתנו.

עכנו, שהתנוון בחלקו הגדול במשך אלפים שנות גלותו המסארת מחוסר אפשרות לעבוד עבודה גופנית ממשית דרגלי התנאים המיוחדים שהיה נתון בהם ושאין להעריך עליהם בהיותם ידועים לכל — עכני זה זקוק לתיקון יסודי מחיר בחייו ובהוויתו. לנו המכבים מיסמת יפה ומקיפה: נפש בריאה בגוף בריא. מיסמת זו כוללת בקצם כל מה שחסר לנו.

המכה"צ צריך לתנך נוער ישר ובעל רצון אמיץ ואינו,ציאמיבה ולהחדיר לעומק נפשו את רגש המשמעת (מתוך הבנה ולא מתוך דרישה עוורת), חסרה, הדיקנות ואפילו הנקיון. דברים אלה חוזנחו במדה רבה אצל רוב תנועות הנוער שלנו. דברים אלה נוכל להשיג באפן מצוין בחיי עבודה ישרים בהדרכת מתנכים טובים. העבודה והשאיפה לעבודה לא רק שהביאינה תיקון נפשי לנוער, אלא שבכחן לסיים בסדה רבה להתפתחות אצלנו. מלבד זאת עלינו לטפח גם את הגוף שבלעדו קשה קיומה של הנפש על שמה זה פעלנו כבר רבות: בהתעמלים ואתלטים מצוינים אין מחסור. יש רק להצטער שאלה הם יחידי סגולה. דרוש להכנים את הספורט לתוך שורות הנוער כחובה ששמש לחזוק גופו ולנמישותו. אולם כל נשכח, כי שרירים מצוינים ואולי גם מועילים יותר, נוכל לרכוש רק מתוך חיי עבודה גופנית. ע"י העבודה נשיג חלק חשוב משלש המטרות שהצבנו לנו: נפש בריאה, גוף בריא ובנין הארץ.

הארץ זקוקה ברגע זה וחזרקק גם להבא לאנשים בעלי רצון וכוח לעבוד. ארצנו שוממה עדין ברובה, ועבודה רבה לפנינו. שטחי אדמה שוממים מחכים לידים עובדות וחרוצות. אל יינרע חלקנו בעבודה הקדושה הזאת. אני מדגיש: את חברי המכה"צ צריך לחנך ברוח עבודה והקרבה. עליהם לשכוח לזמן מה את ענינים הפרטיים. אם מכבים אנו, כלומר אם נטלנו לעצמנו את שמם של אותם הנבורים והצענו אותם לדוגמא לנו, נלך בדרכם. המכבים הקדמונים היו לא רק לוחמים אלא גם עובדי אדמה מצוינים, ואף על פי כן לא נגרע חלקם אפילו בענינים רוחניים, כי הרי כהנים היו.

אין להכחיש שרבות פעלנו ער היום בשטח הספורטיבי, אך לעומת זאת פגרים אנו בחובתנו לבני השתתפותנו הממשית בבנין ארצנו. הטענה שתנועתנו היא צעירה לימים אינה מספיקה, כי הרי לא ראינו שהיא תעבוד בכלל בכיוון זה. (מובן מאליו שאני מוציא מהכלל את הברינו שבאו מחיל במטרה להגשים את החובה הזאת. תוכחת לכל הקבוצות „רעננה" ו„מעין").

אנו עומדים לפני יסוד „כפר־המכבי", ועלי לציין

בראבון לכ שאיני תולה תקוות גדולות בחברינו הבוגרים מה„מכבי". כנראה שחברינו הצעירים, הם הם שיצטרכו להוציא לפועל את בנין כפרנו שחסר לנו כחסרון אדמה לעץ. שרשינו באויר על בליטה, עלינו להכות שרשים ענפים כארמה.

ובנוגע לשאלה האנושית שהזכרתי. אומרים: היה אדם תחילה ואחר כך יהודי. אני כשלעצמי אינו מסכים לאמרה זו. לדעתי באמרנו: היה יהודי טוב, הרי טמילא תהיה גם אדם טוב, כלומר: האנושיות צריכה להיות כלולה בתוך ניטי נפשו של היהודי ורעיונותיו. נוער ישר יוצר בקרב הימים עם ישר, וכמה דרוש עכשיו לעולם ולאנושיות אנשים ישרים וכמה חוצפת יכולים להביא לתקון העולם עמים ישרים. נכון את עצמנו להיות בין העמים הראשונים. יסייע העם העברי להקמת האנושיות בעולם, המלא רקבון, רעב, חוסר עבודה, ניצול מחפיר ובמקומות ידועים גם עבדות. אל נבוז לקטנות. אותו יום מוכרח לבוא. נביאינו, מרחיקי הראות, חזו בדמיונם את הצדק שישרור בעולם, ונר זאב עם כבש.. לא ישא גוי אל גוי חרב וכו'. אם נוצרי־מסורת אנו נשתדל נא להנשים זאת, כשם שאנו משתדלים לשכור על החוקים המוסריים היפים שציוותנו תורתנו.

בראשית דברי אמרתי כי עלינו לברר אם אין תנועה שהקימתנו, ומשום כך תנועתנו אנו אולי מיותרת היא. לדעתי, אין עדין תנועה גיעי בקרב העם העברי שתמלא את כל התפקידים באמונה. האחת „מתקרמת" במהירות ושוכחת בחפזונה את אחד הדברים החשובים ותוא הקשר עם ההסטוריה, האחרת, אינה מכיאת בחשבון כי לבנין הארץ הזו יש לשתף את העם כולו על כל שרדותיו, והשלישית תמכה את יתידותיה יותר מדי בעבר ושכחה את העתיד. זכן השאר. רק שליטות נמורה בכל הרעיונות הנאצלים תתן לנו את התוצאות הרצויות.

אנסה לסכם בקצרה מה צריכה להיות דרכו של המכהי"צ לפי הדרישות שהזכרתי בראש המורים האלה.

א. חלוציות: על המכהי"צ להוציא מתוך שורותיו נוער עובד וישר, המוכשר והרוצה לעבוד ולהיות חיים ישרים מיגיע כפים מבלי כל קפיפי הרוחות שאינם יכולים בשום אפן להיות ישרים. אין עם בעולם כלי שכבת עובדים בכל העבודות הדרושות. שכבת העובדים היא שיצרה את כל מה שיש כבר בעולם ומה שיהיה גם להבא. בלי ידים עובדות אין לעשות מאומה. אם שכבת עובדים יכלה לתקים דברים כה מופלאים, תתארו לעצמכם מה יכל לפעול עם שלם עובד?..

אצלנו נוכרח להגך באפן מיוחד להלוציות חקלאית. להמריץ לכוון חקלאי צריך חנוך מיוחד. משום שפועלים עירוניים ימצאו תמיד למכבי, מה שאין כן פועלי הכפר שבמסיבות שונות, (קבורה קשה, חיעדר „תנגונות" העיר המיוחדים וכו') אינו מושך ביותר את הנוער אליו.

יש שכופרים בחנוך לחלוציות בארץ בטענה כי זהו ענין לנוער בחוץ: חלוציות, הכשרה וכו'. אנו מלאנו את תפקידנו, אנו יצאנו ככר חלוצים לפני המחנה ואם לא אנו הרי הורינו. דעתי היא, שהכופרים בדבר אינם אלא טועים טעות מרה. לחלוציות המלאה שהזכרתי צריך לחנך את ה„מכבי הצעיר" הארץ־ישראלי שהנו רחוק מחיי עבודה לא פחות מהנוער שבגולה.. רי לנו להתחמם כאורם של הורינו...

ב. ספורט: על הספורט מוטל התפקיד לחזק את השרירים שנחלשו ולשטרם בפני חולשה נוספת. לישר את הגב שנכפף שיחזיק מעמד כלפי כפיפה נוספת — הספורט לא צריך להיות לגחלת מחחרים וצ'מפיונים גרודא, לא רדיפה אחרי שיאים וכבוד, אלא ספורט המוכי ומועיל לכל. הספורט צריך לשמש לנוער גם לשם בלוי זמן כאורה חפשית. גם זה השוב להתפתחותו הנפשית של הנער.

ג. צופיות: הצופיות בעולם נושאת אופי מיוחד שאינו מתאים לאופי של הנוער שלנו.

הצופיות נוצרה בארצות חפשיות, השואפות לכבושים נוספים אמפריאליסטיים, כה בשעה שאצלנו שונה המצב רוצים לבנות לנו בית בדרכים ישרות ולהיות בארץ הזו חיים ישרים. לכן לא נוכל לקבל את הצופיות ה„בדן־פאוליח" כמלואה, אלא נוציא את הטוב שבה (יש כה הרבה דברים מועילים) ונתאימו לנוער שלנו ולמטרתנו.

ד. עבודה ציונית: זה ברור, על המכהי"צ למלא את כל התפקידים המוטלים על כל חבר המתחברות הציונית, עליו לעבד למען המוסדות הלאומים והקרנות ובעקר עליו לקבל על עצמו את המשמעת הצבורית. בתור עבודה ציונית חשובה אני חושב גם את הצלת המוני הנוער בחו"ל שעובדים על סף התתכוללות.

ה. חיי נ'ער: על המכהי"צ לספק גם מחוץ לכל העול המכבד גם צרכים אחרים שלהם זקוק הנוער, כאשר הוא נוער. כוונתי למשחקים, שעשועים וכדומה זמן, עלינו לתת לנוער לנצל את החיים היפים. אל לנו להרבות בחובות שכרחן להפוך את ארגוננו לארגון אנשים מרי נפש. נתן לנערינו משחקים, מחנות, טיולים רקודים, וכו'. הדברים הללו מועילים להתפתחות רוחו וגופו של הנער, והרי לכך אנו שואפים.

עובדות לפנינו עוד כמה שאלות: מה יהיה להבא כשהנוער שלנו יהיה בוחאם להפקודו, עד מתי יכשיך להיות בתור ארגון של מכבי צעיר, הרי לפי החוקה כאי" צריך

חבר מכבי צעיר לעזוב את השורה ולעבור אל ה„מכבי". שאלה היא ויש לפתרה בהקדם.

אך צריך שיהיה ברור לנו כי אין מתפקידנו להיות רק כעין מלואים לספורט „המכבי" אלא עלינו גם לתקן את התנועה הספורטיבית שלנו ולהחזירה לזהרה הקדם, כפי שמספרים לנו ותיקי המכבי. עלינו גם לשפר את „הַיְמַכְּבִיות" שזהרת הוגם בגלל התרוקנות הת"כן.

עד כאן להלכה, אבל לא זו אשר תקבע את מחותנו, אלא המעשה, כלומר הנשמת התפקידים שאנו מוכנים להקמיטם על נבנו.

נתחיל היום בפעולות להכין נוער שיהיה מוכשר לתפקידו ההסטורי החשוב, נער שיכל לעמוד לשרות העם לאורך כל החזית.

כפר חבור **ינאל**

ידיעות

המפקדה הארצית של המכבי"הצעיר.

החוברת „הוראות להנהלת הפעולות בסניפים" בהוצאת המפקדה הארצית, נשלחה לסניפים. מפקדות הסניפים מתבקשות להתאים את פעולותיהן למסגרת הנתונה בחוברת זו, בכדי שבמשך זמן נוכל להגיע לשיטה ארגונית אחידה בכל הארץ.

נשלחה כמו כן לסניפים החוברת „בחינות המדרגה השלישית של המכבי"הצעיר" לשנת תרצ"ו חוזר מס. מצ / 12. בו נדרשים כל הסניפים לגשת מיד להכנת חבריהם מן השכבות השניה והשלישית לבחינות הנ"ל. כל חבר „המכבי"הצעיר" מבן 13 עד 18 צריך לעבור את הבחינות של המדרגה השלישית עד סוף אלול תרצ"ו. החברים שיוצלחו בבחינה יקבלו את אות „החבצלת".

המפקדה בחרה בועדה המורכבת מהח"ח א. סלומון (ראשל"צ) ש. שטנגר (קבוצת „שולר") ואריה קוק (תל אביב) לשם הכנת התכנית למחנה הקיץ הארצי. אם כי לא ידוע עדיין אם בכלל תהיה האפשרות לערוך השנה את המחנה.

ההנהלה העולמית של „המכבי"הצעיר" מארגנת מחנה מדריכים עולמי אשר יתקים באלבה על הרי הסברה בסלובקיה מיום 28/7 עד 18/8. לפי הזמנה מיוחדת מ„המכבי"הצעיר" השסכו"סלובקי, מתכוננים המפקדה הארצית לשלוח משלחת מדריכים מארץ־ישראל למחנה זה. פרטים בחוזרים אשר נשלחו לסניפים.

בישיבת המפקדה מיום 9.6.36 החלט לספח למפקדה את החברים חיים הכנוב ואריה קוק מתל־אביב, אשר מקבלים על עצמם לסקה. הראשון על מחוז השרון, והשני על דרום־יהודה. עכרם של החברים אלה בתנועה היא ערובה להצלחתם בפעולתם החדשה.

שבעה חברים מקבוצת „המכבי־הצעיר" בכפר ביל"ו עברו לעבוד „ביערות הכרמל" שבעפיה. שנים מהם בתור שומרים מיוחדים.

אנו מציינים בשמחה שהח' היינבכרג משה מגדוד „מסדת" (המכבי־הצעיר חיפה) נכנס לעבוד בתור מלח־תלמד על האניה „ריכארד בירכארדס" מחברת „עתיד". כן יבוא חלוצי הים מתוך שורותינו.

ברוגיקה אספורט־ב"ת

בארץ

ספורט המים

ו.

פתיחת עונת השחיה בחיפה.

„המכבי" חיפה — „דלחי" 2:3 (2:1).

את עונת השחיה פתחה אגודת המכבי בחיפה בסוף מאי ע"י סדור תחרויות מעניות בכרור מים, נגד קבוצות מלחים מחצי העונן בחיפה. בדרך כלל מורגשת השנה עירנות מיוחדת בחלקה. חברים חדשים נוספים מדם ליום, ועוד מתחלת העונה טובה מחלקה ב100 חברים פעילים. האמונים מתנהלים ע"י מאמנים בראשותו של הח' וינגלר.

ב־ 6.6.36 נערכה התחרות בכדור מים בין קבוצת המכבי ומלחי האניה „דלחי". בתחרות זו היה מורגש חסרונם של שחקנים אחדים מקבוצת המכבי הקודמת. את מקומם מלאו חברים צעירים מהמכבי הצעיר.

לשריקת השופט מר וינגלר יוצאות שתי הקבוצות להתקפה, ועוד ברגעים הראשונים מסכן פלש את שער חייריב ללא תוצאות ממשיות. המנין אלום מצליח מרי פעם בפעם להחזיר בזריזות את התקפות המלחים המסכנות לעתים קרובות את שערם, אך גם המנינים מקבוצת „דלחי" מחזירים התקפה, ומצליחים להעביר את השער הראשון לטובתם. המשחק נראה יותר קר, והמלחים מנצלים עוד שער. בקבוצת המכבים הורגשה התעוררות, ויש לציין לטובה את העברת ארצי לשורת החלוצים, שבמשחקו המכבי מצליחים מרי פעם לסכן את שער האויב, וע"י מכת עונשים מעביר פלש את השער הראשון לטובת המכבי. חצי הזמן הראשון נגמר בתוצאות 2־1 לטובת „דלחי".

בחצי השני של המשחק מראים המכבים פעילות רבה בהתקפותיהם. זמן רב היתה ירם על העליונה. לעתים קרובות קולעים בשער מכות ללא תוצאות, ולאחר התקפה קשה מצליח פלש להעביר את השער השני. ברגעים האחרונים מצליח נחמן להעביר את השער השלישי, ומרגיע את התוצאות לצד המכבי.

הפעם לא הצטיינה קבוצת המכבי ביותר. מורגש שרק עתה מתחילה הקבוצה את אמונית מחדש. מבין חבריה יש לציין את משחקם של מרצי ואלום שמלאו את תפקידם

כראוי, ואת משחקו של חבר המכבי הצעיר נחמן.

מבין קבוצת המלחים יש לציין באופן מיוחד את משחקו של השוער שעמד על הגונה במשך כל זמן ההתחרות וכיכ שני המנגנים.

הא׳ וינגר נהל ושפט את המשחק בסדר גמור.

א. נחמני

2.

בשבת 20/6 התקימו בחיפה שני משחקים בכדור־מים.

„הצברים (הצברים)״ הצעירים, קבוצת נער של מכבי חיפה נגד חיילים ברטיים מלוד 8:0 לטובת המכבים. מכבי חיפה (קבוצה ראשונה) Cheshire Reg. 6:2 לטובת המכבים.

הרכב של הקבוצה (מכבי):

בן־צבי, ליס, מוזר, ארצי, גרוסמן, פלש, מרד, — זרקו את השערים: פלש (5) ארצי (1).

קבוצת הנער:

י. ביגר, גולדנברג, בינה, נ. ביגר, סוחצקי, ריסין, ס. פיינגבוים.

קהל של 4000 (!!) איש בא להסתכל במשחקים האלה, ותתלהב מהמשחק חיפה של המכבים. ביום החמישי המשיכו המכבים את שורות המשחקים עם הקבוצות האנגליות.

מכבי חיפה (קבוצה א) נגד קבוצת אנית המלחמה „Ajex״ 8:0 לטובת המכבים,

השערים: פלש (3) גרוסמן (2) ריסין (2) נ. ביגר (1).

ההרכב: בן־צבי, מרד, בינה, גרוסמן, נ. ביגר, פלש, ריסין. גם השבת יתקימו שני משחקי כדור־ מים בבת גלים.

שיא ארצי חדש בשחיה:

טין־שמש (מכבי־חיפה) שחה 200 מטר חפשי בזמן 2:40,1 שיא ארצי חדש.

במכבי העולמי

למצב הספורט העברי באוסטריה

(מאת סופרנו המיוחד)

ברוב מעיפי הספורט, שאותם מטפחים בתוך מסגרת גליל „המכבי״, מבטיחה התחלת העונה הרבה והיא מעוררת תקוות להצלחה.

בשורה ראשונה יש להזכיר כאן את האתלטים הקלים של „הכח״, שהשיגו כמה וכמה תוצאות הראויות לתירשם: הנגברים זכו בתחרויות הבכורה לרבנאות מיר בשלשה מקומות ראשונים, הלא הם: קלב בריצה 100 ו־400 מטר ואלבוגן בריצת 1500 מטר. בתחרויות המחודשות על הרבנאות נצח בלידר ה„כשרוני״ בריצת 1500 מטר בזמן המהוב של 4:09,2. בלידר הצליח להכות בריצת 1500 מטר את פישר — רבן אוסטריה, וזכה בזגרב ובפרסבורג בריצות חשובות. בפרסבורג עלה בידי „הכח״ לנצח במלחמה קלובים כנגד „המכבי״, וכה הופיע בפורמה טוב אלפרד קנינג, שרץ בלי כל קונקורנציה 200 מטר ב־22,08 ו־400 מטר ב־51,02. במרוצי השליחים נצחו השנה קבוצות הנוער, בעיקר חברי „הכח״, וכהם כלטו פויער וקרל קניג כראי אוסטריה הטובים ביותר על מרחקים בינוניים. קבוצת הנברות קבלה הנבורת עיי כניסתה של נרדה גוטליב, הידועה כאתלטאית קלה וכשחיינית טובה עוד מזמן המכבית בארץ ישראל. בספעלים האחרונים יכלו חברות „הכח״, ביחוד נרדה גוטמן, לנצח את הרבנאיות האוסטריות בתחרויות הריצה השונות, שבהן השינה גוטליב מקומות טובים. היא נצחה את הרבנאיות האוסטריות גם בקפיצות. הודות לשתי הרצות הטובות הנזכרות מחווה „הכח״ המתחרה הרציני ביותר לרבן W. A. C.

בספורט החוקיי עומד „הכח״, שנחלש במדה רבה עיי נסיעת שחקנים רבים לארץ ישראל, במקום הרביעי בהתחרויות על רבנאות יונה, כרם בהתחרויות על הנכיע נכנס לנמר, ועיי כן ראשי הוא להשתתף בהתחרויות על רבנאות המרינה. בימים האחרונים עלה בידי הקבוצה לנחול נצחון חשוב על יריבו הישן W. A. C. ביחוד משמחת העובדה, כי השנה קיימות, מלבד הקבוצה הראשונה וקבוצת המלואים ומלבד קבוצת „חכלת לכן״, גם שתי קבוצות נוער מלאות וקבוצת נברות אחת.

השחיינים עומדים על הנוכח, בו הם עברו זה שנים רבות. ביחוד נודעו לתהלה הנברות של „הכח״ שזכו בשאיפים אוסטרים, שהם בעת ובעונה שאיים של „המכבי העולמי״. יהודית דויטש עברה בשחיית 100 מטר „קראול״ יחד עם יריבתה וגנר (E. W. A. C.) בזמן 1:13 (רקורד אוסטרי) ועברה את הרקורד בשחיית 200 מטר בזמן של 2:45,4. בשחיית־שליחות בהרכב: הדי ורטהיימר, ליזיה גולדנר ויהודית דויטש הגיעו בזמן בעל ערך בין־לאומי של 4:10,2. ליזיה גולדנר השינה בשחיית 100 מטר גב בזמן של 1:26,1 ובשחיית 400 מטר בזמן של 6:46,4 שיאים של „המכבי העולמי״, המתקרבים במדה רבה לשיאים האוסטרים. אצל הנברים הצטינו ביחוד ואנו ששחתה 400 מטר בזמן של 5:24,8 ו־200 מטר בזמן של 2:30 וקולקה — נער בן 15 — ששחה 100 מטר ב־1:05 ו־200 מטר ב־2:29. אצל הנברות יש עוד להזכיר את רות לנגר

שחינית ה־Alround כת החמש עשרה, ששחתה לפני זמן קצר 100 מטר „קראול" בזמן טוב יותר מ־1:15. כרם הפארחו של קלוב השחיינים „הכח" היא קבוצת הנוער (שאליה שיכים השחיינים והשחיינות הטובים כיותר של האגודה), שהשתתף בסמפר של חבשים עד ששים איש בהתחרויות על רבנאות הנוער באוסטריה שהתקיימנה בגסונדן. ומכיון שה„חותחים" שלנו: יהודית דויטש, רות לנגר, אנטריה פיק, קורט קולקה וכו' רשאים לפי גילם הצעיר להשתתף בהתחרויות אלו, יש לקוות כי נגצא אצל הנבחרות ברבנאות האגודות. אצל הנבחרים יהיה המרחק כינינו ובין E. W. A. S. C.—הפועל בסיוע מקורות אחרים לגמרי — קטן עד מאד.

גם המתאבקים יכולים להראות על הישגים נאים להכח נמסרה התחרות הערים וינה—בולוניה. בקבוצה נמצאו שלשה מחברי הכח שיצאו כמנצחים, וסיימו במדה לא מעטה לכך שוינה תנצח נצחון ניכר על ירושלים. הודות לכך הוזמנה הקבוצה היהודית לאיטליה והקבוצה המשלת עתה בסבוב הזה.

ולבסוף נזכיר את שחקני טנס השולחן שזכו ברבנאות האגודות של ווינה, וכשתוצאה מכך היו צריכים להלחם עם האגודה הטובה ביותר בפרוגיצה על רבנאות הטרינה, ובמשחק שהתקיים בגסונדן יצא הכח בנצחון מוחלט.

ו. רוזנפלד

שני משחקים מסביניים של „הכח" וינה.

„הכח" נשאר בלינה א'.

זה שנים אחדות שמקום קבוצת כדור־הרגל „הכח", (שהיתה פעם אחת מן המפורסמות ביותר בעולם הספורט) בשורה האחרונה של הליגה האוסטרית. ואירע אפילו שמצבו של „הכח" היה גם ממוכן במדה מה, אבל עוד טרם קרה שמצבה יהיה כה נואש כמשהא.

שני משחקים לפני תום התחרויות הליגה עמד „הכח" במקום האחרון (1), אחרי אגודה פופולרית אחרת, W. A. C. שהיא ע"י „הכח" (המתעסק במקצועות ספורט רבים), הגדולה ביותר באוסטריה. נשארו עוד ל„הכח" שני משחקים נגד נֶקר ואַדמירה, לעומת זאת נגרה W. A. C. את משחקיה, כך שהשגת נקודה אחת היתה מצילה את „הכח". אולם התקוות לכך היו חלשות למדי. נגד וקר היו צריכים לשַׂחק על מגרשם הם ברובע ביירדלינג, במקום שודקו מראש שהסביבה והקהל האנטישמי לא יעודדו ביותר את „הכח". ובמשחק האחרון נגד אדמירה, בוראי שאי־אפשר היה לצפות — ובצדק — לגדולות. הן סוף סוף אדמירה הנה רבן אוסטריה שהפסידה במשך כל משחקי הליגה רק פעם אחת. — והפעם היחידה היתה דוקא נגד W. A. C. חברה של „הכח" לצער ולסכנה ואולי היה זה סימן מעורר.

עברו שני המשחקים האלה, ומלחמת הקיום של הקבוצה העברית המפורסמת. נגמרה בהצלחה. לא נקודה אחת עלה בידה להשיג, כי אם שלש. הם נמרו בחיקו כנגד וקר (1:1) ונצחו את אדמירה, רבן אוסטריה (3:2).

קשה להסביר לאנשים שאינם מכירים את האווירה האנטישמית המונגרת בימים האלה באוסטריה, עד כמה יש להעריך את מלחמת הגבורה של הקבוצה העברית באווירה כזאת דוקא. רוצים אנו להביא כאן רק שורות מספר שכתב ה„ספורט־טגבלט" הווינאי כהערכה על מצב־הרוח ששרר על מגרש וקר בזמן המשחק: „לצערנו עלינו להגיד שמשחק הכח־וקר עבר מתוך אווירה נוראה של שנאה ממש. היינו ערים לדברים שאין להם שום נגיעה לספורט ועשויים היו רק לבטל את הנאת הספורט. קבוצת „הכח" נתקבלה בזמן הופעתה על המגרש ע"י חלק גדול של הקהל בצפצופים וגדופים, והתפרצויות כאלו חזרו ונשנו כמה פעמים במשך מהלך המשחק. על כל פנים אפשר להגיד שאין אנו זוכרים אם נערך כבר פעם משחק בווינה באווירה מכוערת כזאת. אנו רוצים גם להגיד שבכר מזמן לא ראינו משחק כל כך מחוח בסובן ספורטיבי, כמו המשחק הזה, שצריך היה להכריע בדבר כל כך חשוב, אם להשאר בלינה הראשונה או לצאת אותה. זה היה קרב אכזרי, ששום איש בעל טעם לא יראה לראותו פעם שניה".

משורות אלו אפשר לשער את גבורתה ואומץ לבה של קבוצת „הכח", שגם בסביבה כזאת עברה על נפשה והגנה על כבוד הספורט העברי. אם נביא עוד בהשבון שהעתון, שבדרך כלל אינו מאהב כיותר את הקבוצה העברית, כותב להלן שבמשך כל המשחק צעקה מקהלת ילדים מאחורי השער של „הכח": לליגה השניה עם „הכח", וכמה פעמים נאלצו להפסיק את המשחק, בפני שזרקו אבנים על שוער „הכח", — אם נביא את כל זה בחשבון אז נבין כראוי למה התכון כותב הרשימה בעתון הספורט הנדון:

ולא זאת בלבד שלאחר השנת הנקודה הזאת ניצלה „הכח" מלרדת לליגה ב', אלא גם שבמשחקה האחרון עם רבן אוסטריה „אדמירה" הוכיחה את הפורמה הטובה שלה, ושהיא באמת ראויה להשאר בליגה א'. אחרי משחק נאה ויפה נצחה את יריבה הפסורמס ב־3:2, תוצאות שבאמת הלמו את מהלך המשחק. אכן היתה זאת פרידה יפה בעונה הזאת, ואנו תקוה שגם בשנה הבאה תחזיק „הכח" יפה־יפה מעמד במשחקי הליגה.

תנועת הספורט הלאומית בארץ שולחת בזה את ברכותיה לקבוצה העברית בוינה, שהוסיפה כבוד לתנועתנו.

אתלטיקה־קלה.

הצלחה גדולה של „הכח״ וינה בהתחרות הנשים באי־קי.

קפיצה לגבה: 1) גושליב (הכח) — 1,40 ; 2) נוכ — 1,40 ; 3) נובוטני — 1,40.

בזה נצחה גושליב, שרק לפני זמן קצר עברה להכח, את בעלת השיא האוסטרי.

קפיצה למרחק מהמקום — נצחון שני לגושליב. 1) גושליב 2.48 ; 2) נוכ 2.31 ; 3) מחסר 2.29.

ריצת 100 מטר: 1) נוימן (הכח) 13.3 ; 2) קולבק ; 3) מחסר.

הפתעה גדולה. נוימן מנצחת בפעם הראשונה את רבנאית אוסטריה. באותה התחרות היו גם הרבה מקצועות נער, ושברוכם נצחו חברי „הכח״.

הכח (וינה) מנצחת את מכבי (ברטיסלבה) 5 : 58 : 52-5.

התוצאות החשובות ביותר הן:

100 מטר: 1) פרנר (הכח) — 11.4.

800 מטר: קייזר (הכח) — 2:01.7.

קפיצה למרחק: קומנק (בטה) — 7.16 (!).

קפיצה למרחק (גברות): גושליב (הכח) — 5.10 (!).

400 מטר: קוני (הכח) — 51.2. ג

1500 מטר: בלודי (הכח) — 4:11.

4 × 100: הכח: 45.4.

בדור־מים.

„הכח״ עולה שוב בכדור־מים:

בשני המשחקים הראשונים של עונת הקיץ נצחה „הכח״ על נקלה את סתגבדות הסובים.

הכח — C. W. A. S. E. 0 : 5.

הכח — „Schwarz-Rot״ 3 : 9.

הסופרים הספורטיביים של העיתונות הוינאית מדגישים שכנראה מצאה סוף סוף הקבוצה הצעירה של הכח את עצמה וחם מנבאים לקבוצה עתיד מזהיר. ביחוד הצעירן בשני המשחקים האלה נגו — הורגע לנו עוד טיפי המכבים.

שדרה.

מכבים מצטינים בשחיה דרך נהר מולדוי.

בפרג התקיימה התחתרות הספורטיתי. הנערכת מדי שנה בשנה. **התוצאות:**

1) וינדרי (ספרטה) 43 : 1 ; 2) כרן (הגבור) ; 3) בק (הגבור).

אָבָקָם עזבו את „הגבור״ פרג ונכנס ל־ברכובא״ ברטיסלבה.

שחין החזה הטוב ביותר של ציכות שחשיב את המקום השני במכבית השנה עזב את אגודתו, „הגבור״ בפרג, אבל נשאר נאמן להנועה המכבי ולספורט העברי. גם בברטיסלבה הצטרף לשורות האגודה המסונפת ל„המכבי״.

פרנג־פונג.

„הכח״ רבן מדינת אוסטריה.

לפי הסדור ברבנאות לקבוצות של אוסטריה צריכים להגשם המיר רבן וינה ורבן המחוזות האוסטריים, ולהתחרות לשם תואר רבן המדינה. הפעם נגשם „הכח״ כתור רבן וינה עם הספורט־קלוב נמונדן, רבן אוסטריה העליונה, בנמונדן. ההתחרות נסתיימה בתוצאות 1 : 8 לטובת „הכח״.

הזקי

„הכח״ מנצח את קבוצת וגנצית (ספרד) 2 : 3.

בוינה התקיימה התחרות בין־לאומיות גדולה בחוקי בין קבוצת „הכח״ ובין אחת הקבוצות הטובות ביותר בספרד H. C. VALENCIA שנסתיימה בנצחון „הכח״, אחרי שבמחציית הזמן הראשונה היה עוד יחס השערים לטובת הספרדים 1 : 2.

הנער של הנבחן האוסטרי: „הכח״ — ורינג. תיקו 1 : 1.

התוצאה הזו חנה הצלחה גדולה של הכח, שהיא הקבוצה הראשונה שמצליחה לעצור את דרך הוריינגים. יש לציין, כי הרגלי חוקת הנבחן האוסטרי על נתיני חוץ להשתתף בהתחרויות — ובקבוצת הכח ישנם שלשה נתיני זרים — נאלצה זו לשחק בסשחקה שלשה מקבוצות הטוליאום.

סיוף.

יהודים מצטינים בהתחרות גדולה.

בליגץ (אוסטריה) התקיימה התחרות בין־לאומיה בסיוף שהשתתפו בה שובי הספונים של אוסטריה, ציכות, ואמשליה.

בדקר נצר ברגמן (ציכות). גם את המקום השני שיוג יהודי צ׳כי ריים. השלישי היה ובר (אוסטריה).

בעולם הספורט

שיאים עולמיים

דונקן קש שובר את השיא של גודמ׳.

בהתחרות בגוליורק הצליח האמריקני ד. קש לשבור את השיא שהעמיד גודמ׳ על מרחק של שני סיליים בשנת 1931. השיא החדש 8:53,3. זמן של גודמ׳ 8:58.6.

בגרמניה

השיגת הנב׳ מאר סייר שיא עולמי חדש בזיוקה דיסקוס. השיא החדש 47.99 (!)

שיא אירופה חדש

האוסטריות נוסה זדקה את הכידון למרחק של 44.94.

שיאים חדשים באמריקה.

ריצה 400 מטר — לינגי 48.2 ; **זריקת דיסקוס** — אוברוגר 48.11 ; **קפיצה למרחק** — מסמי 7.42.

שיא עולמי חדש בהרמת משקלות:

היהודי האוסטרי סיין הצליח להעמיד בבודפשט שיא עולמי חדש בהרמת שתי ידים. הוא הרים משקל של 110 קג׳.

שיא ארגנטיני חדש

וולקה הרף את הכדור למרחק של 16.54 מטר.

שיא ארגנטיני חדש

צבלם נצח בשוטגרט בריצת 10.000 מטר בזמן של 30 : 56.2 (שיא חדש !).

תוצאות נהדרות בהתחרויות־הכדירה בסוקיו

100 מטר: יוזיוזוקה 10.6.

400 מטר: קוֹבֶּשה — 49.7.

110 משוכות: מוּרָקַמי — 14.7 (!)

800 מטר: סוּמֶיה — 1:56.

כידון: גָנָאו — 63.4

קפיצה למרחק: שוּיָאמָה — 7.13.

קפיצה במוט: אויה — 4.20 (!).

5000 מטר: מורקוווו — 14:41.4 (!).

שיא הולנדי חדש

די ברוין זרק את הדיסקוס למרחק של 48.9 מטר.

יסי אוונס יודע את הכל

בהתחרות גדולה בקולומבוס נצח יסי בארבעה מקצועות. ואלו הם:

100 ירד—9.5; 220 ירד—21.1; 220 ירד משוכות—23.5; קפיצה למרחק—7.80.

תיפני אוה, מתקרב לשיא העולמי

בטוקיו קפץ אוה במוט 4.34, (4 סנטימטר פחות מהשיא העולמי של נרמר).

שיאים ארציים בקפיצה לגובה לנערות

השוויץ פרנשטרום קפצה 1.55, והצרפתית ניקולס 1.53.

שנים קופצים לגובה של 2.03 מטר.

בהתחרות בקולומבוס קפצו הכושי וָלֶקר וקריסון לגובה של 2.03 (!!). באותו התחרוות נצח האינדיאני דון לֶש את רכן אמריקה ונִצְּחָה ברוצת מיל בזמן 4:10.8

תוצאות נהדרות של התחרות־בחירה לקראת האוליימפיאדה באמריקה

100 מטר	דאר	10.6
200 "	לוויל	21 !
400 "	פיטש	47.6 !!
800 "	בוש	1.53.0
2000 "	גרינהש	14:55,1
110 משוכות	קוטפריק	14.3
קפיצה לגבה	יוינסון	1.95
קפיצה למרחק	קליק	7.50
קפיצה במוט	רנר	4.11
קפיצה משולשת	כון	14.56
הזיפת כדור־ברזל	דון	15.18
זריקת דיסקוס	דון	52.25 !! שיא עולמי חדש.

תוצאות מצוינות באמסטרדם

100 ריצה: 1) אוֹנְרוּם 10.4; 2) וַן בּוּרֶן 10.5; 3) חִנִי 10.5.

200 מטר: 1) רִנִי 21,6; 2) וַן בּוּרֶן 21,6; 3) בְּרָנְדִי 22.

ציכוח מצחת את יוגוסלביה 71 : 97.

בהתוצאות יש לציין. זריקת כידון: קליין (צ׳כיה) 62.22. קפיצה במוט: קלסק (צ׳כיה) 4.02. קפיצה למרחק: הופמן (צ׳כיה) 7.26.

בבודפשט

התוצאות הטובות ביותר של ההתחרות שהתקיימה בהשתתפות אתלטים מאירופה:

800 מטר	: מטשורוב (הונגריה)		1.55,2
3000 "	: סולרוני	"	8:48,2
100 "	: שיר	"	10,6
קפיצה למרחק	: קלרוני (איטליה)		7.41
1500 מטר	: בקלי	"	3:50,6
400 "	: קוצ׳ (הונגריה)		48.2 !!

בגרמניה

קפץ לוגג למרחק 7.81 !!!

שחיה:

שיא עולמי חדש.

בהתחרות בקופנהגן הצליחה הדנית הצעירה בת 15 הָנְגֶר להעמיד שיא עולמי חדש בשחיה חפשית על 500 מטר. הזמן החדש 6:45,7 (!!). בעלת השיא הקודם היתה ההולנדית המפורסמה פֶן אוֹדֶן ומנה 6:48,4.

הרכב הקבוצה ההונגרית למשחקים האוליפיים:

100 מטר חפשי	:	ציק בָּפֶּש.
400 " "	:	לֶנְדֶל, גְרוּף.
1500 " "	:	לנדל
200 " חזה	:	ציק, כְּרוּצ׳.
100 " גב	:	גוֹמְבוֹש.
4×200 "	:	ציק, נמש, לנדל, גרוף.
קפיצות	:	וַרְגָה.

ההונגרי הגדול מעמיד שיא חדש.

בנואה שבאיטליה הופיעה קבוצה נבחרת מהונגריה על הסטרס. בהתחרות הזאת נצח לנדל במרחק של 400 מטר חפשי בזמן הנהדר של 4:56,8. הזמן שיא הונגרי חדש. — באותה התחרות עבר ציק את ה־100 מטר ב־58,5.

חחולנדיות בטורמה.

באמסטרדם עברה סן אודן בשחיה 100 מטר בזמן של 1:06.2 ומסנברוק בשחיה גב 100 מטר ב־1:17.4 !!!

שחיה

ההונגריות שוחות שיח עולמי חדש

במשחה שליחים 100×4 בהרכב שֶׁלָבּר, מַסְטֶנְבְּרוּק, וַגְנֶר וסן אודן. הזמן 4:32 8 ד. א. זמן ממוצע של 1:08.2 (!!) לכל אחת.

סיור אירופי של נבחרת הונגריה בכדור מים

הקבוצה ההונגרית עשתה סיור באירופה הדרומית בתור הכנת הקבוצה לאוליימפיאדה. הצלחה גמורה היתה לה בנסיעה זו. שחקני הקבוצה נצחו במֶלֶנו 7:0, בספרד 6:1, בבילינגה 11:0 ובטריאסט 10:0.

ההונגרים נצחה בברצלונה את סקלנה 6:1 בלי התאמצות יתרה.

גם בהתחדרות השחיה נצחו ההונגרים בכל המקצועות.

100 מטר חזה: ציק 1:11.8 !! שיא הונגרי חדש.

400 מטר חפשי: 1) גרוף 4:55.3; 2) לנדל.

100 מטר חפשי: ציק 57.8.

כדור מים

קבוצת כדור־מים של אמריקה תופיע באירופה

ותשחק את משחקה הראשון בלונדון ב־21 ביולי בערך. משם תסע לפריז וב־27.7 תופיע בבודפשט כ־בירת כדור־המים״. נחכה ונראה אם האמריקנים, שהרירותם היפה מאפשרת להם למלא תפקיד בספורט הזה, אלא שתמיד הראו חוסר סבניקה, התקדמו סוף־סוף במשחק הזה גם במובן הסכני.

בדורנל

התחלת המשחקים על גביע אירופה הסרבנית (״סרופה״).

כל הקבוצות הסוציאליות נוצחו!

הסבוב הראשון היה מוקדש לאומן מיוחד של משחקים מוקדמים כידוע רצו להשתתף בפעם זו גם קבוצות משוצרות, אבל הסדור היה כזה שהם לא נכנסו מיד לעצם משחקי הגביע, אלא

מאת המערכת והמנהלה

מפני סבות שאינן תלויות בנו אין החוברות האחרונות מופיעות בזמן.

כמדה לא מעטה חלה האשמה לאיחור הופעתן על החברים עצמם, שאינם ממלאים את חובתם לעתונם ואינם דואגים כראוי להפצתו.

חבריו! בידכם קיום כלי מבטאנו!

דאגו להופעתו בזמנו!

שעל כל 4 הקבוצות משויצריה היה החילה להפגש עם אחת מקבוצות אוסטריה, הונגריה, איטליה, צ׳כיה וזרק אם הן תנצחנה את הקבוצות האלו הכנסנה לעצם המשחקים.

ההגדלה הביאה את „אוסטריה" הוינאית נגד „גרסהופר" מציריך. התוצאות של שני המשחקים (בידוע יש לשחק את המשחקים האלה פעמים) היו: ברונה 1:3 לטובת אוסטריה, בציריך 1:1. ולכן נפלה הקבוצה השויצרית, „פובוס" מבודפסט שחקה עם „יונג־פלוכם" ציריך, ונצחה גם במשחק השני בתוצאות 2:6. „יונג־פלוכם" נפלה. „צוינגיאה" מברון (צ׳כיה) נפגשה עם „לאוון ספורט" ונצחה פעמים: 0:5 = 1:2. לאוון אף היא יצאה איפוא

פ.ק. „טוריגו" נצחה את פ.ק. ברן 1:4, 1:7 ולכן נפלו כל הקבוצות השויצריות כבר בסבוב הראשון.

קבוצת „אוסטריה" בעלת הגביע האוסטרי.

במשחק הגמר של משחקי הגביע האוסטרי נפגשו שתי הקבוצות „אוסטריה" ו „וינה". המשחק נגמר בנצחונה הבטוח של „אוסטריה" 0:3. בזה זכתה „אוסטריה" בפעם השישית בתאר מנצחת הגביע באוסטריה.

אוסיה — אוסטריה 2:2

בפעם הששׁ־עשרה נפגשו שתי הקבוצות החזקות האלו באצטדיון ברופה. במשחק היו נוכחים מוסוליני, והנסיך שפרהמברג, שליוה בכבודו ובעצמו את קבוצת האוסטרים לרומה. במחצית הזמן הראשונה היתה יד אוסטריה על העליונה ואחרי זה התערבו האשלקים והשוו את התוצאות.

גביע הבלקן

רומניה זכתה בגביע הבלקן נצחה את בולגריה 2־1, 4:1.

טניס

גביע דויס.

כל ספורט הטנים עומד עכשיו בסימן המשחקים שמתנהלים עבור גביע דויס. עד עכשיו אין לציין תוצאות מיוחדות. רוב המשחקים נגמרו בנצחון הפורטוגיים.

תוצאות ממשחקים על הגביע:

צרפת נצחה את הולנד 1:4.

המשחקים על גביע דויס:

אוסטריה	—	פולניה 2:3
שוויצריה	—	דניה 0:5
גרמניה	—	הונגריה 0:5
ארגנטינה	—	שוויצריה 1:4
בלגיה	—	נורוגיה 2:3
יוגוסלביה	—	צ׳כיה 2:3

(העיר: הארצות הסמוכות ראשונה הן הסנצחות).

לקראת הגמר במשחקים על גביע — דויס:

אחרי שבמחזור האירופי נצחה גרמניה את אוילנד (0:5): ויוגוסלביה את אוסטריה (4:1) במשחקי הצי־הגמר, נכנסו לגמר של המחזור האירופי גרמניה ויוגוסלביה. כמעט שבשוה שגרמניה הנצחה במחזור האירופי, על גרמניה יהיה אחיכ להפגש עם מנצח המחזור האמריקני, ואוסטרליה שנצחה בקרב דרמתי את ארצות הברית 2:3.

כסוף יפגש מנצח של ההתחרות בין אוסטרליה וגרמניה (ראי) עם מחויק הגביע מאשתקד—אנגליה. יש הרבה סכויים לפי דעתנו השנה לאוסטרליה לקחת את הגביע מאנגליה, אחרי שפרי יריד בפורמה והאוסטרלים קרוסיר וקויסם עלו.

התאבקות

הונגריה מנצחת את אוסטריה 2:5.

יש לציין שאחר משני המשקלים שבו הצליחו האוסטרים היה משקל נוצה שבו ויצג את אוסטריה המכבי סינצוס (הכה וונה), שנצח בנקודות את סוֹרי (הונגריה).

לפני ההחלת ההתחרויות הגדולות בוקרגרון (אנגליה).

הארגון האנגלי לטנים קבע את שמונת ראשי הקבוצות והם: פרי (אנגליה) גרנט (אוסטרליה) קויסם (וספרליה) בורג (ארצות הברית) אוספין (אנגליה), אליוון (ארצות הברית) קרוסיר (אוסטריה) קרם (גרמניה). מהרשימה הזאת מוכח שכל שתקני הטנים המפורסמים, משתתפים בהתחרויות הנ״ל.

בדוקליון מנצחת הונגריה את אוילנד 10:16.

יהודה המכבי

שתה ייין כרמל

ספורט-היגינה

ירושלים רח׳ הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברי־ר ספר

חוקת הספורט - כרמל פורט

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קו פולניה-ארץ-ישראל
שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

"פולוניה" "קושציושקו"
15000 טון 12000 טון
ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ
מחיפה-לפיראוס (48 שעות)
קושטא וקונסטנצה
הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'
יפו · חיפה · ירושלים · תל-אביב

קבוצת הוקיי ב"מכבי־יהודה"
רחובות

מברכת את חברה המסור

זיגי רוזנברג

לרגלי הולדת בנו

תחכיריהו ותגדליהו ברוח המולדת

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה עם המשלוח: לשנה—360 מא"ל, לחצי שנה 180 מא"ל, לרבע שנה—90 מא"ל. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"ל, חצי עמוד—2 לא"ל, רבע עמוד—1 לא"ל
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַאַרושל" באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„אארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„אארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב**.אארושל**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ט

י"ג תמוז תרצ"ו - 3 יולי 1936

התכן:

בשער

לכוון עבודתנו — ע. ה.

בעולמו

מכתב אל יוזדהמכבי — דר' ק. יעקבוביץ

מחזיות ימית — איחמר בן־אבי

לשיטת עבודת „ועדת העליה" — דר' א. פרוידנטל

מסביב למדורה

קורות נסיעה לילית אחת—צבי נשרי

על זה ועל הא — אל. אלכסנדרוביץ

המכבי

תל אביב — חיים ויין

גליל המכבי באוסטריה — אינז' וויאנדור דוטש

בולגריה — אינז' ששון לוי

המכבי הצעיר

על דרכי „המכבי הצעיר" (סוף) — יגאל

כרוניקה ספורטיבית

למצב הספורט העברי באוסטריה — ו. רחנפלד

מודעות, ברכות וכו'

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקיס

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

מכבים!

קונים

סיגריות

עתונים

ופרחים

רק אצל

חברינו דיננפלד ת"א

רח' אלנבי 23

גוף שזוף

בלי כויות שמש!..

תיהנו מהשמש, האויר והים מבלי לחשוש לכויות, גרוי וצרבת העור, אם כבואם לחוף הים חמשחו את גופכם

בשמן הזית הטואלטי

„וֶלְוֶטָה"

VELVETA

תוצרת „שמן" בע"מ

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

חיים כהנוב
רח' דיזנגוף 126 תל-אביב

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

המכבי

דו-שבועון לעניני החנוך הגופני
כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ-ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ע

שנה שביעית, י"ג תמוז, תרצ"ו — 3.6.36

בשער

תקוות נשיאות הסתדרותנו שהובעה לְבִוּוּן עֲבוֹדָתֵנוּ בקריאתה אל החברים בראשית פרץ המאורעות, כי „החיים חוזרים למסלולם", (עי' ב„המכבי" חוברת ז' עמוד 1) לא נתקיימה. ונהפוך הוא. מעשי ההשתוללות הפרועה גוברים והולכים: יריות מן המארב, פצצות. שריפת פרי עמל עובדים, ניפוץ גשרים, פסי מסלות הברזל וכו' וכו'—אין לך יום שהידיעות הרשמיות לא תספרנה על פעולות-הרס אלו, והסוף — — מי ישורנו?

ובימים קשים אלה מילאו וממלאים חברינו וחברותינו את חובתם, בעמדם הכן על משמרת כבוד האומה ובהגינם על המולדת, ואין ספק שהודות לכך לא היו התוצאות מרות ואיומות יותר.

ואף על פי כן אין להסתפק בכך. ושעות מרה נשעה. אם לא נחשוב על דרכי פעולה אחרים. שאותם הזנחנו עד כה. אם כי לעולם לא כפרנו בחשיבותם.

ותיתי לה לנשיאות הסתדרותנו שעמדה על המעוות ומבקשת דרכים לתיקונן.

בחוברת האחרונה של עתוננו (ע' 11) נתפרסמה רשימה קצרה על „הספורט השימושי". ברשימה זו צויינו כמה וכמה סעיפי פעולה, ובודאי שאפשר להוסיף עליהם כהנה וכהנה. כמה פעמים עוררנו גם את שאלת תורת הצופיות. שצריכה לתפוס מקום חשוב בתכנית עבודתנו (על כל פנים סעיפים ידועים ממנה), והנה הוכיחונו הימים האחרונים עד כמה חסרנו אותה — והכרחי על כן הדבר למלא את החסרון הזה. אך בתכנית בלבד לא סגי, הגשמתה— זהו העיקר.

ולשם ההגשמה נקראים כל החברים להתגיים. עליהם להיות חדורי הכרת ערך הפעולה החשובה והאחראית הזו, ולעשות נפשות לה; עליהם לדעת כי זהו צורך השעה וחובת השעה. ואין הם בני חורין מלספל בה יום-יום. בעקשנות, בהתמדה. ידענו: אין הפעולות קלות כל עיקר. הן דורשות סבלנות, התגברות, כח — אך אין לך דבר העומד בפני הרצון. וזאת שומה עלינו: לחַשל את רצוננו. והאומנם ייבצר דבר זה מעמנו היום לאור לקח המאורעות האחרונים? האומנם „ייבצר דבר זה מעמנו מחר־מחרתים, לאור הכרתנו המכבית כי אנחנו רואים עצמנו ערבים לבטחון האומה ביחוד בשעות הכרעה ידועות?

הסניפים על חבריהם נדרשים על כן להקדיש את מיטב כוחות־יהם וכמיטב שעותיהם להגשמת התכניות, ובהקדם. מיד.

ייתכן שיצטרך לחול שנוי גם בצורת ארגון העבודה. במקום שעורים בהמון יצטרכו לערכם לקבוצות־קבוצות. אך על פרט זה — שאין, כמובן, לכשלו כלל — ידונו בודאי אנשי המקצוע. וכהחלטתם כן ייעשה.

סיסמתנו, סיסמת המכבי כיום: החדרת רעיון הספורט השימושי לכל שדרות העם, להיותו מקיף עמי, קנין הכל, למן הנוער שלנו ועד לקשישים ועד לבאים בימים. כל אחד במקומו בהתאם לכחו, גילו.

בל יַעדר איש. הכל למשמרת העם והמולדת.

מכבים: היו נכונים!

ע. ה.

תיקון טעות דפוס!

לצערנו נפלה בחוברת הקודמת (חוברת ח') שגיאת דפוס קשה. בעמוד 1 בשורה הראשונה: במקום „בשעה טובה" צריך להיות „בשיבה טובה".

המערכת

בעולמנו

ד"ר ק. יעקבוביץ \ מכתב אל ידיד-מכבי

תשאלני כיקרתך באיזו מדה מטפל המכבי בפוליטיקה. הנני לענותך.

בכלל אין המכבי והפוליטיקה — איזו פוליטיקה שתהיה — ולא כלום. התעודה הכי נעלה של המכבי הוא שחרור הגוף היהודי. ורק לאחר שתהיה סבור כי תפקיד זה נתגשם, או כי קרוב הוא להתגשם — רק אז תצדק כדרך על תפקידים נוספים. בודאי תודה, כי הגשמת התעודה הנזכרת — לטרות מאמצי שנים רבות ממושכות — עדיין היא מסגו וחלאה; כי עדיין מחכים אלפים-אלפים במזרח אירופה לגאולה הפיזית; וכי טרם עלה בידינו עד היום ליצור שיטה עצמאית (לאומית) משלנו להגוך הגופני, וקובדה היא, כי על אף הישגיהם המצויינים של פרטים-בודדים, עדיין רחוקים הננו בהתפתחותנו מזו של עמים קטנים ממנו.

ואף על פי כן אין ההתעסלות והספרם בשבילנו מטרה בפני עצמם. ואילו היו התרגילים הגופניים לכשלעצמם התוכן שלנו, לא היה כל צורך בתנועת מכבי. המטרה היחידה שאנו רואים כתנוך הפיזי היא: לתת לעם היהודי המתחוות בסים פיזי ומוסרי.

ועתה באים אנו לשאלה: איך יינאל עם ישראל? היש בפי המכבי מענה עליה.

הוא — המכבי — נותן תשובה לחצאין: הבו משמעת! השרו רוח של ציות, העלולה להקל או אולי גם לאפשר יצירת משטר. ייצרו און ובריאות וכרוסה. התשובה המלאה, השלימה, הכוללת בתוכה את המכבי, נותנת הציונות.

נא לזכור — מכבים כה רבים נוהגים לשכוח זאת — כי החומר של המכבי כתוך עבודת התנועה הציונית סמוים הוא, וכי כמה מן הסעיפים שהמכבי פעיל בהם כיום, אינם כלל מיוחדים כשטחי פעולה של המכבי דוקא. אבא אילו דונאמאי: אין זה מתפקידו המיוחד של המכבי ליסד מושבות להקמיד רשיטות לקונגרסים הציוניים, או גם להתוכח בקונגרסים של המכבי על שאלות כלכליות ארץ ישראליות ולבקש את פתרונן. זהו קמל-שוא, מזבוז זמן ומרץ וכח, כי אין כלל ברשותנו אמצעים להגשים את פתרונן, לו גם מצאנוהו.

אולם יש ויש לנו תפקידי-המכבי שלנו, שלפתרונם נמצאים אצלנו הכח והאמצעים, ואם אינם נמצאים עדיין נוכל לברא, נוכרח ליצרם: התנוך הגופני והריפאיינאריי של הנוער הקבדי כארץ ישראל וכגולה להיותם אזרחים מועילים לעמנו. לתפקידים אלה אין כל קשר עם ענינים פוליטיים, הזרמים ללא הפסק, הנתונים חמיד לשנויים. העבודה התנוכית שלנו איננה יכולה להיות קשורה לשום „איזמים", דוקטרינות או פרוגרמות פלגתיות. עלינו להיות לויאליים ולשאף להגשמת מטרתנו.

ברצון אסכים לכך, כי הצגת הפרובלימות שניתנה בזה בכמוון בפשטות רבה, זקוקה להשלמה. אמרתי כי למכבי תעודה מיוחדת ביצירת נופו של העם כולו. ההסתדרות הציונית היתה במשך שנים רבות לדעת הכל הממשלה שלנו בה' הדדיקה. ברם במציאות המרה של העולם הפוליטי קיימות לפרקים קטסטרופות, וכזאת באה עלינו עם ההפלגות ההסתדרות הזאת לשתים. ואנה בנתי לדוחק, כי ההסתדרות החדשה הזאת איננה נושאת חן לפניך. אך לעומת זאת מוצאת היא חן בעיני אחרים. המכבי, כארגון יהודי עולמי, הצחיר — ובצדק — כקונגרס העולמי כברון, כי הוא נשאר נאמן להסתדרות הקיומת. דבר זה מעמיד לפנינו את השאלה כדבר הבירורות בעתיד של אלה, שהשקפתם הפרטית שונה מזו. ואם תאמר, כי על המכבי להרחיקם, הרי אין הצדק עמך. אתה שופט לפי השקפתך האינדיבידואלית הפרטית שלך, אך לא בהתחשבות עם פרספקטיבת המכבי. עלינו לשאל את עצמנו: האם עלולה הכרתם הפוליטית הפרטית של מכבים אלה להפריע בשמשו לעבודתנו אנו?

ברור לפדי, כי ההגשמה המבנית של תעודתנו איננה יכולה להיפגע על ידי כך במשהו. כל זמן שחברים אלה נשארים עוזרינו הנאמנים בעבודת הבנין הציונית המשותפת שלנו, הרינו לקבלם כידידינו בסבר פנים יפות, ולעומת זאת, לו לעצתך שמענו, כי אז היתה לנו מחר הסתדרות ספורט חדשה של הרביזיוניסטים. אנו היינו אז הסתדרות הספורט שבמרכז, ולאור מניפת ההתגדדויות, שהנה סבל ירושה של העם הקבדי, לא היתה עדין ההתחתחות הקונסקווונטית מסתיחה בזה. כל בפלגה תיצור לה הסתדרות-ספורט לאומית משלה,

ומצב זה יעשה לאל את הנסמוך אותם התפקידים הנשגבים, שקד חיום לא עלה אפילו בידי הכח המאוחד של המכבי לבצעם.

האומה היהודית היא יחידה ארגונית מאד רפה המיוסדת על כסים רבוקרטי. ברוקליוות לא תוכל לאחצה לשום דבר. הוא הדין גם ביחס להמכבי לאי סבלנות אין מקום בו. חפ״ג את המכבי היום, כבפוחך את השקפתך הפוליטית על חברים הסוכרים אחרת, הרי אתה עושה אותו דבר שששו אותם האנשים שיצאו את ההתחדרות הציונית. ואיכן, איפוא, אפשר עוד ליצור את הכסים המשותף בשביל העם היהודי, אם גם האנשים, שלנגד עיניהם אך ורק המטרה היחידה והברורה של החחיה הנופנית של עמנו, עומדים כיריבים האחד כול השני?

ועידותינו אינן צריכות ליתפך לקונרסים פוליטיים. אין אנו מקדמים בבאמה את ענין הפוליטיקאים, אם אנו נושאים ונותנים בפרובליכות שלהם, אולם אנו הוכסים את המכבי, אם אנו נכחלים את וכוחינו מנקודות השקפה פוליטיות, אם

איתמר בן־אבי / מוחיות ימית

באותם רגעי־נצח נהדרים, אשר בהם הצטלם־תוך עיני אלפים של עבריות ועברים מחזה הספינה הנוכרית הראשונה — ה״צ׳טורי״ הינוסלאבית — החותרת לאט־לאט למימי תל־אביב ב״התנמלותה״ המאושרת; באותם רגעים הסתוריים, אשר בהם זכה כותב מאמר זה — על־פי הדרישת הנאספים — לשאת את המשא הראשון למאורע ״הזדורי״ זה — הייפלא אם בצבצו במוחו זכרונות רחוקים וקרובים על תחילת התחיה הימית ביהודה השלישית?

״לוליק״ פינגרבג, אבי אבשלום הגבור, אשר היה האכר הראשון בקרבנו ל״חֶשיש״ סירה ימית קטנה ממימי הדרה כפרו ועד למפרץ חיפה מחוז־חפצו; הדייגים ה״אסטרחאנים״ היהודים, אשר הֻחְגְּרו ארצה־ישראל בכדי להעביר לגדות ים כנרת את עבודת הדייגות שבו עסקו לאורך הים הכספי; נסיונו הנמהר והבלתי־מוצלח אמנם של דיזנגוף ליד סנטורה, אשר שימש לו אחר־כך תקדים ולקח ליצירת העיר העבריה הראשונה; ספרו רב־הערך של פרופסור נחום סלושץ, בשפה הצרפתית״ על שבטי־הים בקרבנו — זבולון, דן ואשר — בהתחרותם לפנים עם הצורים, הצדונים והיונים; מאמרו הראשון של חולם מרצישראלי צעיר על נחיצות ״תחיה ימית״ לישובנו בצד התחיה הלשונית והתחיה המדינית; יוזמתו של מרגליות קלוואריסקי לישב בעכו את הראשונים לימאינו היהודים מסלוניקי הספרדית; מסע השבר של אנית־הקיטור העברית הראשונה — ״החלוץ״ — מנהשולי ים יפו לסערת ים קפריסין, ואחרון־אחרון חביב — יצירת האגודה הימית הראשונה בישובנו לדיג, לספנות מסחרית ולהצלה ימית תחת השם „זבולון״...

שלבות מנותקות אלו מאלו ברובן, ובכל־זאת מה רבו החוטים אשר איחדון אלה לאלה.

ראיות בולטות וחותכות. כי על אף ולמרות הכל עוד לא עמם בקרב האומה העברית זיק האהבה לים ולכל נושאיו.

ניצנים וסנוניות אשר בישרו לדורות הבאים כי ״רוח אלהים״ עודנה „מרחפת על פני המים״ כבימים הקדמונים ההם. אשר בהם יצרו אכות העברים את המונח הראשוני לכובשי הים בשם ״תבה״ — מונח שרק הגלות היהודית הפכתהו ל״ארגזי״.

״תבת נוח״ — ראשון בספינות הענקיות בקורות כל עמי־הים מאז ומתמיד.

קוֹרָנוֹ הפמואר של „קווין־מארי״ האנגלית, ה״נורמנדי״ הצרפתית וה״רקס״ האיטלקית לתקופתנו זאת בהתחרותה הבין־ימית המטורפה.

***

ובהיזכרי בכל ערבונו זה על־פני „המים הרבים״, אשר

בהם גם לנו חלק סוף־סוף עם קריעת תל־אביב מעם יפו שכנתה — קריעת יפ־סוף חדשה! — לא אוכל לשכוח תקרות אחרת, בשסח אחר אמנם, המעידה גם היא על נעוצינו החבויים להחזרת תפארתנו הימית על כנה — תפארה אשר לפסגתה הגענו עם שלמה ואָבִים בנו, במסעות ספינותיהם אופירה, ואשר להתחיותה ולהתאדרותה נלחמו המכבים, קודמיכם אתם, עד לימי פומפיוס הקיסר.

הדבר אירע באחד הימים לענוה סתוית מוקדמת וכדרכי תדיר השתמשתי ברוח היום לרדתי. דרך חוף אלנבי, אל עומת פלגתה הזהורה, של תל־אביב „עיר הרחצה".

עוד אני מתהרהר אם להשמיאל אל פני יפו או להימין בכיוון הירקון, לכשהרגשתי פתאום יד איתנה וידידותית מתנוחתה על כתפי הימנית.

הסכתי את פני לראות מיהו אשר הפסיקני במהלכי המהיר. והנה קול קורא באזני, מתוך בת־צחוק רחבה וחמימה, קול שאזכרנו עד לימי האחרון: „הבה „נתימס"־נא יחדיו לרגעים מה זי".

ביאליק המנוח היה הדובר אלי כך, ועיניו הצוחלות הבריקו אל שמש היום.

— הנך רואה — הוסיף בחביבותו הידועה — כי עוקב אני אחרי מונחיך המחודשים. אוהב אני את ה„תימסותך", וגם המלים „ימאי" ו„ימאות" מצאו חן בעיני למאד. כמלת „מכונית" לפניהן, חבל רק, חבל באמת, שעצם ענינה, של החיתיבו הימית אינה זזה עדיין מנקודת קפאונה.

כה קרה הדבר. שקרוב לשעה מלאה מיילנו אז שנינו, הוא, הענק, ואנוכי, הקטן, לאורך הפלגה ההומיה בזוי חמתה הבוקרית, והמשורר הגדול מגולל לפני, בעושר שפר־זו האל־שניה, את כל פרשת הים העברי למן ימי התנ"ך ועד לימי התלמוד. למן משוררי ספרד ועד לימינו אלה.

— וקרוש נהדר כזה — סיים בחזרני כלעומת שבאנו — מונח כאן ללא פריון ותועלת מחוסר...

הוא התפסק לרגע קל. הוא ביקש דבר־מה, צורד, ניב. מונח.

— „מוחיות" ימית — שיסעתיו בחוצפתי כי רבה.

— זהו — הרעים עלי בקולו — והוא הוא אשר רצית־זי להגידו כסיום לדברי אליך היום אם־כי אין אני אוהב ביותר את המלה „מוחיות". סלח־נא לי, ובקש־נא מונח יותר מתאים לרעיון הזה.

אז תילחץ ידי בידו הרחבה כשפי דובב בקצת פחד: „להתימס". אדוני היקר!

— יפה! יפה! החזיר בחדות־אושר — להתימס אם־כן בשבוע הבא.

מי היה אומר לי, מי היה מנבא לכל יודעיו ומעריציו ברבבותיהם. ביום האחר ההוא, שכולם ברכוהו, בדרכנו על פניהם, לשלום — כי נעים זמירות ישראל זה, יורשו של יהודה הלוי בכבודו ובעצמו, „יתימס" אמנם בשבוע משנהו — לבלי חזור, אבל, אלינו עוד בחיים.

הים, אשר כה אהב וַיַרָק ברדיתנו המאומצה עליו — לקחהו מאתנו למרחק־עד.

זה תיכוננו, אשר היה הפעם הזאת בעוכריו.

* * *

למה הארכתי במסירת דברים צדדיים אלה עד כדי כך? יען אני רואה בהם מעין סמל לאפסיותנו הימית עד כה.

כיצד ייתכן, כי שבע ועשרים שנה עברו לה לתל־אביב שלנו, „היושבת" — כובולון לפנים „על חוף ימים", ואין היא „גרה עדיין כדן לפנים — „על אניות"?

כיצד ייתכן, כי עיר גדולה זאת, במאה ושבעים אלפי אזרחותיה ואזרחיה, לעבר נוקה („הינטרלנד" בלעז) הנרחב, בארבעים מושבותיה ונקודותיה, משתרע עד להרי יהודה כמעט, אינה יודעת להסתמך בעיקר על אותו רכוש אין־כמות, ששמו „זה הים הגדול ורחב הידים אשר עליו ספינות יהלכון"?

אין זאת, כי למרות כל מאמצינו עד היום ככל מקצועות חיינו המחודשים, עוד לא הבין עמנו מהו הים לכל עם בכלל ולישראל על אדמתו בכלל.

אין זאת, כי אותו הדבר אשר לו התכוון ביאליק בהערתו אלי — ואשר לו לא מצאתי מונח אחר עד היום — ה„מוחיות הימית" המקוננת בכל עם בריא באשר הוא עם, נעלמה מאתנו להלוטין־כמעט.

מה לא היתה צ'קוסלבקיה נותנת לאחת המדינות שכנותיה — כגרמניה, למשל. אילו היתה זאת מעבירה לה בשליטה גמורה שפה ימית מספיקה לבנין נמל ימי משלה? וכל העוקב את ענייניה יודע כי מאות מליוני כתרים הוציאה עד כה להרחבת נמל כל־שהוא ב„ברטיסלאבה" (היא פרסבורג האוסטרית שמלפני המלחמה העולמית) על ה„דנובה"!

מה לא עשתה פולניה להשגת שרטון ימי קטן המגן על פלגה ימית צרה — ארבעים קילומטר אורכה לכל היותר — בכדי לבנות על חוליותיה את נמל גדיניה. אשר אין לו כל בסיס כלכלי כמעמד דנציג הקרובה ואין לו גם כל עתיד תכסיסי. בין־רגע ממש תוכל גרמניה להעביר את צבאה, דרך גדיניה זאת, לדנציג הגרמנית וכל חלומה הימי של פולניה יימחה ללא שוב. הבשל־כך יוותרו הפולנים על נמלם היחידי?

לא ולא!

ו ל י ט א. הקטנה כל־כך. המעט עשתה ל־לכידת קלאייפדה, היא ממ ל הגרמנית? האם אין היא יודעת. כי בכל רגע יהיה גורל קלייפדה זו שלה כגורל גדינים הפולנית? אף־על־פי־כן השקיעו הליטאים כחמשה מליוני לירות כסף לביצור מוצאם הימה.

כן עשתה גם יוגוסלביה. שמלחמתה עם איטליה בענין פיומה, היתה רק פתחון־פה להצלת דלמטיה, ואותה המדינה אשר היתה מסוגרת מכל מגע עם הים לפני מלחמת־העולם, היא עתה אחת המעצמות האדירות. שבגורלה נפל הדבר להיות ה„פותחת" את נמל תל־אביב ביום לידתו הניסית...

ואנחנו. שיד המרומים הנחתנו אל ימנו הפעם תחילה (לפנים חזרנו לארץ דרך המזרח), אנחנו. שאורך גדתה העברית כמאה קילומטרים כבר היום, אנחנו. שלכיבוש ים זה לא הוצאנו עד כה אף פרוטה שבורה אחת, אם לא נביא בחשבון, כמובן, את קרבנות היוזמה הפרטית עליו — אנחנו מה נעשה לטובתו בימים הבאים?

לא די לשמוח עד כדי שגעון — ובצדק — שהנה העניקונו מאורעות הדמים האחרונים את הנמל הכל־עברי הראשון לישובנו הרך; לא די לעורר התלהבות רגשית והתחמה עממית, שנתנו לנו יותר משבעים אלף לירות לביסוסו הזמני; לא די אפילו ליצור מחלקה ימית, כאשר עשתה הסוכנות היהודית (וברכתנו לה על כך).

כל המעשים האלה יישארו מאורעות פורחים ומעשים רחיפים („אפ׳מריים" בלע״ז) אם לא יושם לב ל־עצם הרוח הימית, אשר עלינו להגשיבה במחנותינו שוב בכל המרצים אשר בעורקינו ובכל האמצעים אשר בידינו.

צריך — כאשר דרשתי זאת עוד לפני עשרים שנה — ליצור בארצנו, גם בגולה, אגודה ימית עברית, מעין Naval League אשר באנגליה, ובשאר הארצות אחרות, שתעודתה העיקרית תהיה להפיח בכל חוגי עמנו — מקסן עד גדול, מטף עד זקן — „מוחיות ימית" הרת אפשרויות ועתידות.

כמאמר ווילהלם קיסר, אשר בו הכתרתי את אחד מאמרי הראשונים לתנועתנו החדשה — גם עתידנו אנו, העברים, על הים!

ובלעדי „מוחיות ימית" אשר כזאת לא נגיע למטרתנו הסופית בכיוון הזה.

* * *

והנה, למכבים החדישים ברבבותיהם, אוהבי „הספורט" בכלל, ו„הספורט הימי" בפרט, תפקיד מיוחד לא רק בתחיתנו הימית, אלא, ובעיקר, בהתפשטות ה„מוחיות הימית" בקרבנו.

במודיעין, לפנים, הקימו אבותיכם נושאי־שמכם על אחת רמותיה הגבוהות ביותר. עמוד ימי גדול, אשר מאמירו הפיצה אנית־אבן, בתרגיה המוארים, שלהבות־אש ליורדי־הים מכל העמים. עוד זאת: ברבות ממסבעותיהם היפות חפס העונן מקום בראש.

יהיו־נא. איפוא, מכביי תקופתנו, — תקופת הבית־הלאומי בראשית צעדיו לקראת המלכתיות המלאה, — תומכי זבולונינו ודגינו החדשים בכל עת מצוא.

אל־נא יצטמצמו בד׳ אמות יבשתנו המצערה.

ממל תל־אביב ועד נמל נתניה, ממל עתליה ועד נמל עציון־גבר אל עומת הימים הרחבים, האין־סופיים כמעט, באופקיהם התכולים והצודדים, יטו־נא את תשומת־לבם־הערה והמעפילה.

כי רק הים שיעשנו לעם — לעם בכל משמעת המלה. עד בוא התור להשתלם גם באויר, בן־בריתו של כל ים באשר הוא ים.

ד״ר א. פרוידנטל / לשיטת עבודת „ועדת העליה"

בעבודת „ועד העליה" שע״י „המכבי" שנמשכה שנתיים־שלש, כתצלחת ירוקה, חלת, כירוון, הפסקה מאז התכנס קונגרס ה„מכבי" בברן (בספטמבר 1935). קחה מצא מרכז המכבי בארץ שהגיקה השקה להקים מחדש את „ועדת העליה" אשר חטפל בכל הפעולות הקשורות בעליה, הכשרה והתישבות של המכביות והמכבים. מבורני על כן, כי מן הראוי לפסור לחברינו השקפה קצרה על הנושא הזה.

א. המטרה. מטרתנו היא לקבל את פני כל המכבים העולים מארצות הגלות לארץ ישראל, לסדרם בעבודה ולארגן אותם באגודות ספורטיביות ובפלוגות חלוציות של הסתדרות המכבי. האידיאל שלנו היא שכל מכבי העולה ארצה נכנס לשורות

המכבי ארץ ישראל, ויהיה חבר פעיל בהן. שאיפתנו, היא לחזק ע״י המוני העולים את העבודה הנופנית והרוחנית באגודותינו אשר בערי ארצנו ובמושבותיה. מלבד זאת רוצים אנו לחזק את פלוגות המכבי הקיימות (פלוגות העבודה והקבוצות של המכבי הצעיר) וליצור פלוגות חדשות ולראות להתישבותן.

ב. חלוקת העבודה. בהתאם למטרות האלו חיבת ועדת העליה לראות לעולים מסוגים אלו:

1) לחברים בעלי הכשרה ספורטיבית;

2) לחברים חלוצים כין אם הם מאורגנים בתוך קבוצות וכין אם הם „בודדים".

3) לחברים בעלי הון — ביחוד אם הם מוכנים להתישבות פרטית.

ג. סידור החברים הספורטיביים. בצעד

עלינו לציין את העובדה המעציבה כי במשך שנים רבות עזבונו מספר רב של עולים ספורטיביים. בחלקם עברו להסתדרויות ספורטיביות אחרות, ובחלקם — ואלה הם הרוב — התפזרו לכל ארבע רוחות השמים — ביניהם כאלה שהיו חברים נאמנים וסמורים בשורות המכבים בחוץ לארץ. לשם תיקון המעוות עלינו להכין כי לעולים מסוג זה דרוש בסים לפעולה ספורטיבית, ושמוס כך יש ליצור בשבילם את התנאים לבסוס קיומם ע״י סידורם בעבודה בארץ, למען תינתן להם האפשרות להתמסר לעבודה הספורטיבית. בראש ובראשונה יש ליצור משרדי קבלה בערי החוף (חיפה ותל־אביב) כדונכה המשרדים שנוצרו בשעתו ע״י ועדת העליה הקודמת. על כל מכבי־עולה לדעת כי בבואו לארץ עליו לפנות מיד למשרדים אלו, אשר בחם ויומצאו בשעות קבועות חברים אחראים מועדת העליה.

החברים העולים נרשמים והם נכנסים כחברים למכבי ארץ ישראל, שמחובתו לדאוג ככל האפשר לסדור קיומם.

אגודות המכבי מקומיות לסדרם במהירות, למען יוכלו להתמסר — לא כל דאגה למלחמת קיומם — לפעולות הספורטיביות.

כ ע ר י ם עלינו לדאוג שהעולים הללו לא יזניחו את המכבי. על ועדת העליה לבוא בטשא ובמתן עם כל לשכות העבודה ולהגן עד ככה שאפשר על האינטרסים של חברינו. יש צורך בעבודה משותפת עם כל ההסתדרויות הסטפלות בסידור העולים (התאחדות עולי גרמניה, פולניה וכו׳). דרעתי לא יכבד מסנו לשתף ככל ההסתדרויות האלו בא כח של המכבי, ותרי הוכחה לכך: לפני זמן קצר עלה בידינו לשלח בא כח שלנו להתאחדות עולי גרמניה בתל־אביב.

מחוכתנו לעזור לעולים האלו — הכלתי מאורגנים בהסתדרויות עבודה — לפי יכלתנו ומחוכת כל חברי המכבי המסוסים בארץ להפנות את תשומת לבה של „ועדת העליה״ על מקומות העבודה הפנויים הידועים להם.

ובאשר לפושבות. כאן חייבות האגודות לסנות באי כח אחראיים שיעמדו בקשר תמידי עם ועדת העליה המרכזית. על האגודות האלו לדאוג להעביר עד כמה שאפשר מספר גדול יותר של חברים מחעיר לכפר וכחובת החברים הפרדסנים להסיק בפרדסיהם במרת האפשרות המכסימאלית את חברינו המבבים. כניסתם של אלה למושבות חביא כלי את חברינו המבבים. ביחסם של אלה למושבות הביא כלי ספק ברכה מרובה להתקדמות הספורטיבית של האגודות המקומיותיהן.

ועדת העליה הקודמת העמידה בחצר בית המכבי שלושה צריפים המיושבים ע״י עולים מכבים, והגיע הזמן לחדש את

הפעולות בכוחן זה. יש לסדר בולי ההזנה בשבילי עולים מחוסרי אמצעים ביחסים הקשים הראשונים.

ד. סדור חלוצי המכבי. ו) כודדים.

כאשר ציינו למעלה עזבו החלוצים הבודדים, שלא התארגנו בקבוצות ובפלוגות הקיימות של מכבי ארץ ישראל, אנו מעוניינים באופן מיוחד שכל החברים הבודדים שנמרו את הכשרתם בחוץ־לארץ ייכנסו בבוא ארצה לפלוגות העבודה שלנו, ובמקרה שדבר זה איננו בגדר האפשרות, עלינו לדאוג לסידורם באופן זמני עד שתהיה היכולת לארגן אותם בפלוגות.

2) פ ל ו נ ו ת ע ב ו ד ה ו ק ב ו צ ו ת. מטרתנו היא ליצור בכל הארץ רשת של פלוגות עבודה וקבוצות של פועלי המכבי. דומני, שלא אטעה באמרי כי לכל חברי המכבי בארץ ישנה ההרגשה, כי המכבי טרם תפס בישוב את המקום הראוי לו. דרעתי ותיה המכבי באופן אבטומטי לגוף חשוב יותר בחיי הארץ בשעה שבמקום ארבע או שש פלוגות העבודה תהיינה לו ארבעים או ששים פלוגות עבודה וקבוצות ברוב נקודות הארצו.

המכבי בחוץ לארץ — הם המהנה הגדול של המאסיפים והתועמלנים לקרנות הלאומיות, ביחוד בשביל הקרן הקיומת. ולכן רשאים אנו לדרוש בתקרן הזאת קרקע וסכרן היסוד אמצעים להתישבות לכל פלוגות העבודה שלנו. שהוכשרו זמן קבוע בעבודות חקלאיות. מלבד זה יכולים אנו לבוא בבשא ומתן עם חברות החישבות אחרות (כגון פיקא״, „הנוטע״ וכ׳ וכ׳) כשם שעשתה זאת — ובהצלחה ידועה — תועדה הקודמת (נחניה, פרדס חנה). דרכנו היא נויטרלית בכוכן הפוליטי, ובדרך עבודה משותפת יש לרכז את פלוגות העבודה שלנו וקבוצות המכבי הצעיר בגדוד מאוחד של „פועלי המכבי״.

על מנהלי הגדוד לפעול כמוכן בהתאמה עם ועדת העליה.

בהזדמנות זאת רצוני לאמר מלים אחדות בדבר קבוצות „המכבי הצעיר״. בסאמרו של הח׳ א. צ׳וצ׳ק על „הכשרה ועליה״ שנתפרסם בחוברת האחרונה של עתוננו „המכבי״, שכח לציין שפלוגות העבודה של „המכבי״ וקבוצות „המכבי הצעיר״ אינן מאורגנות עדיין בגוש מאוחד. ולדעתי כדאי להקדיש שורות אחדות לעובדה זו. לקבוצות „המכבי הצעיר״ ישנם כמה פרינציפים שבגנו את האחוד. אחד מהם הוא הכניסה להסתדרות העובדים הכללית באופן קולקטיבי — עיקר שפלוגות העבודה של „המכבי״ דומים אותו. בדור שועדת העליה, שהנה נויטראלית, מוכרחה להתחשב עם התשקפות השונות, כפי שאושרו ע״י החלטות הועדה העולמית האחרונה והוצר הפולל של הסתדרות המכבי העולמית בישיבתו בבאזל, הקובעות, כי המכבי היא הסתדרות כללית לאומית, המוכנה לעבודה משותפת עם כל חלקי הישוב וביחוד עם מוסדות הסתדרות הציונית העולמית.

כזכן מדור חוזים עם המחדרויות שונות עלינו לדאוג לכך שלא לשעבד את ה„מכביות" ואת השקפותיה וכיוונית ע״י החוזים הללו. רק ברוח של מלגות יכולה ועדת העליה לטפל בעניני הכשרה, עליה והתישבות. תפקידה הראשון הוא לדאוג להתישבותה של פלוגת העבודה בנתניה. הפלוגה הזאת המורכבת בעיקר מחברים בוגרים הזכאים לדרוש בסיס של קיום, מחכה כבר כשנתים להתישבות, והחברים נמצאים בינתים בתנאים כלכליים קשים למדי. לשם מלוי התפקיד החשוב הזה נדרשים שיתוף פעולה של המכבי העולמי והושטת עזרה פעולה של כא כחה בירושלים.

ה. **יחסי נמרלין עם המכבי בחוץ לארץ.** מל ועדת העליה החובה להודיע ע״י חוזרים המופיעים בקבועות לחברים בחוץ לארץ בדבר מצב העבודה בארץ, ולעומת זאת שומה על נציגי המכבי בחוץ לארץ להודיע לועדת העליה מבעוד זמן בדבר נסיעת העולים. מסירת הודעה זו חשובה בעיקר ביחס לחלוצים, שעל ועד העליה לדאוג לסידורם בעבודה עוד בטרם בואם ארצה. דבר המוכן מאליו הוא כי על עתונות המכבי בחוץ לארץ לפרסם את ההודעות שלנו.

יש לדאוג לסידור תכנית מסוימת להכשרה שתעובד יחד עם חברים מומחים מהמכבי ארץ ישראל. ככל ארצות הגולה, ולא רק באירופה התיכונית וברומנית, צריכות להווצר פלוגות הכשרה. די להזכיר כי בארץ כמו פולין טרם קומת הכשרה למכבים. מתפקידי נציגי חוץ לארץ להזמין את שליחינו לשם עבודה בשדות בסדור ההכשרה והתנוך החלוצי.

ו. **אוצר המכבי** — המכשיר הכספי של „ועדת העליה" הוא בעיקר „אוצר המכבי", ואנו מציינים כי אוסף הכספים למטרתו מוצק בפעילות די מספיקה, ביחוד בתל־אביב ובחיפה, והוא הצליח פחות או יותר. עתה מתפקידן של כל האגודות בארץ לארגן מחדש את פעולות אוצר המכבי. אוסף הכספים נעשה באמצעות קופאות בכל פעולות המכבי (כגון: אחרי שעורי התעמלות, בשעת נשפים, הרצאות, ישיבות הוועדות וכו׳ וכו׳).

ע״י כך ניתנת החזדמנות לאגודות הספורטיביות להיות „שותפים" לעבודת ההכשרה והעליה. אין להמחיש שבמילימים של אוצר המכבי אי אפשר לפעול גדולות — אך כבר אמרו חכמינו: „מטפה לטפה מתמלא החבית" — וטפרוטה לפרוטה יתמלא האוצר: המילימים האלו יצטברו לגירות, ובכתם לסייע לנו בעבודתנו להבא כשם שסייעו בדורנו בעבר.

ז. **עלית המכבים בעלי הון.** עד עתה לא טפלנו לנסרי בעליה מכבים בעלי הון. למותר, לדעתי, להרחיב את הדבור על השיבותה של התתישבות הקבוצתית והבודדת של בעלי הון מתוך חברינו. די לזכר שעיי עליתם של אלה נוכל במדה מה לפחות כסת שאלות כספיות, ומלבד זאת הרי תיווצרנה אפשרויות של קליטת פועלי המכבי והתישבותם.

ברשימתי זאת עמדתי רק על חלק מתכנית הפעולות של „ועדת העליה" ולא נגעתי בשאלות אחרות כגון שאלת הסרטיפיקטים וכדומה.

עם חדוש עבודתנו פונה אני אל כל חברינו בערים ובמושבות לבוא לעזרתנו. עליהם לדעת כי עבודת ההכשרה, העליה, התתישבות של המכבים היא אחת הפעולות הכי חשובות להגשמת מטרת המכבי והלאום כאחד, ואם יעלה בידינו לבצע את המפעלים האלה יגדל כבוד המכבי בעיני הצבור והיה לאחת התנועה החזקות והגדולות ביותר בארץ ישראל.

בצעדים אטיים אך בטוחים נצעד לקראת פעולתנו המכבית הזאת.

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר׳ את ז׳ זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת **„רמינגטון"**

מתוצרת רמינגטון
הידועות במיבן ובבניין המוצק
האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא״י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב חיפה ירושלים

השקעה בטוחה,

השקעה טובה,

השקעה שיש בה עתיד

זהו מגרש

ב„זכרון־רוטשילד"

כמה מעלות טובות יש ב„זכרון־רוטשילד":-

היא נמצאת בראש־העין, צומת התחבורת של מסלת־הברזל ושל נקודות השרון;

היא נמצאת במרחק חמשה רגעים מפתח־תקוה ובמרחק עשרים רגעים מתל־אביב;

היא ממציאה למתישב מזיגה יפה של שאננות הכפר עם נוחיות העיר;

היא ממציאה למתישב פרספקטיבה טובה בעתיד, עם התרחבותה של מסלת־הברזל והתפשטותן של מושבות השרון.

„זכרון־רוטשילד" מוכנה לישוב

מגרשי „זכרון־רוטשילד" משורינים הם.
הקושנים מוכנים מכבר, והקונה
בתשלומים לשעורין מקבל גם קושן מיד.

על דבר פרטים לפנות:

למשרד „נחליאל"

תל־אביב, ליליגבלום 26 טל. 1518

מסב"ב למדורה

קורות נסיעה לילית אחת.

(אפיזודה)

בחודש אוגוסט 1924 נמצאתי ביחד עם חברי י. אלוף וד. אל־סנור באולרוס, בדנית, בקורס השתלמות למורי התעמלות, שסודר בכתלי ביתים של בוקן. באחד הימים נמעתי לקופנהאגן לבקר את המכבי'רי, שהתקימה בזמן ההוא על יד קופנהגן ולראות את הרבי' סיר בדן־פאול, שבקר באותו יום את המחנה הבין־לאומי חרב גוזי והמעניין עד מאד.

בשעה מאוחרת בלילה חזרתי בקופנהגן והנעתי להתנה טונבורג, עירה בקרבת אולרוס. קשר אוטומובילים רגיל לא היה ככר. נגשתי לנהג טכסי ושאלתיו למחיר נסיעה מיוחדת לאולרוס. הוא נקב שכרו ז קרונות והסכיר לי, שזהו מחיר נסיעה בלילה. הסכמתי ויצאנו לדרך. רק יצאנו מטונבורג והנה לפנינו מכונית פרטית, שנתקלקל בה דבר מה והנהג עוסק בתקונה. עמדנו כדי לראות בטה נוכל לעזור. וזה התפלאתי בהכירי בנהג את הדיר טונק, סורנו באנטומיה ופסיאולוגיה בקורס, ובנוסף" היחידי שלו את האינספקטור ק. א. קנודסן חותנו. האנספקטור נסע מקופנהגן באותה הרכבת שאני באתי בה, אולם בחלקה אחרת (הוא נסע בראשונה ואני כמדומני בשלישית...) והדיר טונק יצא לקבלו בתחנה. גם האנספקטור הופתע בהפגישה הבלתי צפויה הזאת. כשהתברר שאין לתקן את המכונית במקום הצעתי לאינספקטור ולדיר טונק לקבור למכונית שלי. שמתתי מאד להזדמנות להחזיר לידידי ואיש חברי לבתים טובה אחת קטנה (ובארצו!) חתת הטובות הרבות שעשה עברו.

והנה הגענו לאולרוס. עיי בית הדיר טונק ירד האנספקטור והתנו. עלי היה. להמשיך דרכי עד ביתים של בוקן. האינספקטור הוציא ארנקו עים לשלם לנהג. מחיתי בכל כחי נגד זה וגם הדיר טונק התנגד ואמר שקליו — האחראי לנסיעה הבלתי מוצלחת הזאת — לשלם. אולם ק. א. ק. עמד על דעתו. „אתם צעירים הנכם עדיין והכסף יצלח לכם עוד בחייכם" אמר בחומור הטוב שלו. „ולכן עלי לשלמה". והוא שלם לנהג. אני השבתי והייתי בטוח שהסדור הוא על תשלום נוסף לנהג בקר שני הנוסעים הנוספים, וברדתי מהמכונית עיי ביתים הוצאתי ז קרונות ונתתים לנהג. ומה הופתעתי כשסרב הנהג — זר, הרואה אותו בפעם הראשונה ובודאי גם האחרונה, בעירה נדחת, בשעה שתים אחרי חצות —לקחת את הכסף. „קבלתי מאת האינספקטור את ז הקרונות המגיעות לי, כי זהו המחיר בער כל המקומות במכונית".

לו קרה הדבר באירופה שלפני המלחמה העולמית לא הייתי תמה כל כך. אולם ב־1924 שאני. בנסיעתי זו דרך קטי אירופה השונות נמו לא פעם אנשים „מומחים לאותו דבר" לנצל את כיסי (גם לאור חיום) כשרק הרגישו כי „זר" שאינו „מתמצא" כראוי. לא חמיד חצליחו, אולם תנסיונות היו מרובים, מה שלא קרה לי כדומני אף פעם בשתי נסיעותי לפני המלחמה העולמית.

הפצרתי בנהג לקבל ממני קרונות אחדות „רמי שתיתי. הוא הסכים ונפרד ממני בחודה ובשלום לרבי. זמן מה עמדתי עוד על מקומי כמוכה תמהון. אכן, לא תמו עוד ישרים כן האיץ.

צבי נשרי

על דא ועל הא

ז. יום כחול־לבן

בשם זה קראו ליום הספורט הלאומי, שנערך בתערוכה. ומטרתו היתה לשמש הפגנת"תעמולה גדולה לספורט הלאומי בארץ. לצערנו הכזיב היום הזה. בכל אופן מנקודת מבט הספורט „הטהור". את התקוות יתלו בו, כי הספורט נעדר שם פשוטו כמשמעו.

אמנם, בחג הזה השתתפו כ"ב הנוער הרביזיוניסטי וכל מניפי הבית"ר על תלבושתם ודגליהם, נוכחה גם פלוגה קטנה של צופים —

אבל את אלו הרי רגילים אנו לראות בכל ההופעות הספורטיביות. אך אנשי הספורט — אלה היוצרים אותו ועוסקים בו — מקומם נפקד הפעם. ועל סבת היעדרם רצינו אנו ליחד בזה את הדבור.

עוד זמן רב לפני פתיחת התערוכה פנתה הנהלת „המכבי" הל־אביב ושאר ההסתדרויות הספורטיביות להנהלת התערוכה שתקבע מספר ידוע של סדרנים משורות ה„מכבי". הנהלת התערוכה הסכימה לדרישה צודקת זו בלי שום פקפוקים, וה„מכבי" מצדו הושיט לה את כל העזרה לפי מדת יכלתו. דנו גם בשאלת השתתפות ה„מכבי"

בתג ספורטיבי שיסודר במיוחד לכך, ואף בנקודה זו באו לידי הסכם, והנה בערב פתיחת התערוכה הזמינה הנהלת הירידן סדרנים כמעט מכל הסתדרויות הנוער חוץ מ-"המכבי". מובן ש"המכבי" בא מיד בדברים עם ההנהלה ועשתה את כל המאמצים כדי להעביר את "רוע הגזירה" — אך ללא שום תוצאות.

יש להבין לרוח הספורטאי האמתי, השואל כמה זכו חברי כל ההסתדרויות לזכויות יתירות, ובאותה שעה נגזר על המכבים, הנושאים על שכמם את כל משא הספורט המקצועי בארץ, לעמוד מן הצד.

אין שום ספק שעל מעשה כלתי הוגן זה מצד הנהלת התערוכה צריכה היתה לבוא התשובה המתאימה מצד "המכבי", כדי להראות ש"המכבי" הוא כח חזק ומאורגן ומוכרחים להתחשב עמו; "המכבי" לא השתתף ביום הכחול-לבן שצריך היה לשמש סמל לספורט.

וצר מאד שהיום הכחול הלבן שיכול היה להיות יום מכחן לספורט הלאומי היה "חוור" מאד ללא שום הצלחה.

2. מרכז ה"מכבי"

העתונאי המסתכל ברגע הנוכחי לחיים היומיומיים בארץ ורואה את כל סבך השאלות הרבות שהחיים מביאים לנו מוכרח להודות כי המוסדות המנהלים את ה"מכבי" בארץ מלאו וממלאים גם כיום את תפקידם כהוגן.

כל עצבנות איננה מורגשת בשורותיהם. במלוא הכרת חובת השעה ואחריות הרגע עומדים הם על משמרתם ונותנים פקודות מעשיות כדי שהעבודה הספורטיבית בארץ לא תפסק אפילו לרגע. אני מכירים את מנהלי המכבי בארץ ויודעים דרך איזה בית ספר קשה עברו בחייהם, ומשום כך בטוחים אני שאף בשעה טרופה זו ישמרו על הספורט העברי בארץ ויודאגו להתפתחותו ההדרגתית בעתיד.

אל. אלכסנדרוביץ

תנחומינו מעמק לב

לח' א. צ'וצ'קה

במות עליו אחותו

המפקדה הארצית
של המכבי-הצעיר

לח' אריה צ'וצ'קה

אנו משתתפים ביגונך

במות עליך אחותך

בעבודת המכבי וכפר המכבי
תמצא תנחומים

המזכירות הארצית
של ההנהלה העולמית
של המכבי הצעיר

המכבי

תל אביב

המכבי תל־אביב היא האגודה הספורטיבית החשובה בארץ, לא רק משום שהיא מטפלת בענפי ספורט מרובים יותר מאשר שאר האגודות אלא גם משום שהניבו הספורטיבי של כל ענף וענף עולה על זה של האגודות האחרות. לא די להעסיק מספר חברים בענף ספורט זה או אחר אלא יש לראות להרמת הניבו של ענפי הספורט השונים, ולזה רואה המכבי תל־אביב

ענפי הספורט שהמכבי תל־אביב מטפל בהם הם: כדור רגל, התעמלות, אתלטיקה קלה, שחיה, חוקי, טניס, בוקס, התאכזרות, משחקים, כדור יד, כדור מעופף, כדורסל, כדור אגרוף, מלבד זאת יש לאגודה חומרה, וקבוצות לעזרה ראשונה וסדרנות.

נעסוק עתה על המצב בכל ענף וענף.

1) התעמלות.

ראש המחלקה ח״ר דניאל, המעמלים הראשיים: חיים משה ובחיה. קומות 8 קבוצות של חברות וחברים. מתעמלים כרגיל פעמים בשבוע. לרשות המחלקה עומדים חבר מעמלים מסדרנה ראשונה. מספר המתעמלים הוא למעלה מסאתים (מחוץ ל־400 המתעמלים של המכבי הצעיר). את המחלקה הזאת, שהיא אחת המחלקות הראשיות אצלנו, הוכרחנו לצמצם מחוסר מקום. כי חשנה מצאה הנהלת הנמנסיה העברית לנכון לקחת מאתנו את אולם ההתעמלות שלה, למרות זה שאנו עזרנו בשכלולו והשתמשנו בו למעלה מעשר שנים, והיינו משלמים מדי חודש בחדשו בטיבב כספנו. (בחוץ לארץ לא יתואר שבתי הספר יסגרו את אולמי ההתעמלות שלהם בפני הקבוצים הספורטיביים. על אחת כמה וכמה בארץ שאולמי ההתעמלות הם מעטים. ויש רק להצטער על השנתה של הנהלת הנמנסיה העברית בת״א כיחס לערכו של תרבות הגוף לעמנו).

כעת מתקיימות רוב הפעולות כגון: התעמלות, בוקס, התאכזרות, סיוף, ונם חלק של המשחקים באולם ההתעמלות היחידי שלנו. ומשום כך נאלצים אנו לצמצם את מספר המשתתפים ככל המקצועות הנ״ל ומונעים עיי כך מהנוער שלנו להתעסק בתרבות נופית.

2) אתלטיקה קלה.

ראש המחלקה ח״ר א. מטלון, המאמן אטרמן.

המחלקה הזאת נמצאת בידים נאמנות, ולמרות זאת שהמחלקה סבלה מזה שחלק מהחברים שהתחנכו אצלנו וקבלו את כל ההכשרה הספורטיבית אצלנו עזבו אותנו (אין ברצוני להתעכב הפעם על הסבות), היא אחת הקבוצות החזקות בארץ. די להזכיר את שלש ההתחרויות האחרונות: הראשונה נגד הפועל תל־אביב שבה יצאה אגודתנו בנצחון מזהיר אעפ״י שבקבוצת הפועל השתתפו חברים מכל מחוז הדרום. השניה על רבנאות העיר תל־אביב שנערכה ב־14.3.36 והאחרונה שנערכה ב־28.3.36 נגד בירות שבה הופיעה הקבוצה שלנו בספר קטן של עשרה אתלטים, אשר ידעו להגן על כבוד המכבי בסוריה וזכו ברוב המקומות. השאלה המטרידה אותנו היא שאלת מקום מתאים לאמונים, וביחוד שאלת מסלול ריצה. אני כשלעצמי אינני מאמין שלפני המכביה השלישית נזכה בתל־אביב למסלול ריצה הגון, כי הדבר קשור בהוצאות כספיות מרובות.

3) כדורגל.

בראש וקדת הכדור רגל עומדים החברים שטהאל ובראון, המאמן פולק. על המחלקה הזאת לא אתעכב הרבה כי שבה הולך לפניה. בספיק להזכיר את ההתחרויות האחרונות, וביניהן נגד בוצקאי הונגריה, שהקבוצה שלנו שחקה משחק יוצא מהכלל וזה הודות לחבר הקובים המסורים למחלקה הזאת. במחלקה הזאת נמצאים למעלה ממאה חבר, המחולקים בקבוצות שונות. הקבוצה הראשונה נמצאת גם בראש הליגה לשנת תרצ״ז, ואיננה חושבת לוותר על המקום הזה.

4) שחיה.

ראשי המחלקה החברים יעקבין והוידזורף.

למרות החוסר האנושי הטוב שנמצא במחלקה הזאת קשה מאד מצבה. היתכן, שמחלקת שחיה חוזל להתקיים בלי בריכת שחיה. החברים שלנו, שגם בשנה החולפת סבלו מחוסר מקום מתאים לאמונים, ידעו בכל זאת לתפוס את המקום הראשון בין האגודות המתעסקות בשחיה. זקר האגודה דואג בעיקר לפתור את שאלת הברכה. אנו חקוה שבקרוב ימצא חבר ידידים אשר יקבלו עליהם לעזור בהקמת בריכת שחיה, כי אחרת קשה מאד גורלה של המחלקה הזאת וחבל. רוקא ענף השחיה הוא שצריך לתפוס מקום ראשון באגודות הספורט ולראבוננו הגדול המצב הוא הפוך. החלק העיקרי בחזנחת הזאת יש להאשים את עיריות תל־אביב שלא מצאה לנחוץ עד עכשיו לבנות ברכת שחיה אחת.

5) בוקס.

ראש המחלקה ח״ר רוזדוויץ, המאמן ח״ר פרייטנ.

המחלקה הזאת נמצאת במצב טוב. לרשות המחלקה הזאת עומד מאמן מצויין המכין את מקצוע הבוקס ולכן הצליח בזמן קצר להקים מתאגרפים מצוינים. המחלקה מתכוננת לפעולות רבות והן התחרות נגד ספורטאים ממצרים ובעקר להתחרויות על רבנאות א״י שיערכו בקרוב.

(סוף יבוא)

חיים ויין

גליל המכבי באוסטריה

מאת אינז׳ תיאודור דויטש

גליל המכבי באוסטריה נמצא עדיין תחת רושם מותו הפתאומי של מנהיגו נוסטב שפיגלר. בחירת ממלא מקומו להפקיד האחראי והחשוב הזה צריכה להיעשות מתוך זהירות רבה, ומשום כך לא תיערך בחירה זו — אם כי נחיצותה רבה — מתוך חפזון. כיום טרם נקבע מועד הבחירות והאישיות של המנהיג הבא. עד למנוי החדש נמצאת ההנהלה הזמנית בידי סגן היו״ר, כותב הטורים האלה. אנו חדורי הכרה בנוגע לתפקידים החשובים העומדים בצוק העתים האלה לפני גליל המכבי באוסטריה, המכיל בתוכו את אגודות הספורט היהודיות הכי ותיקות בעולם ואת המנצחים בסכסיה 1935, ואנו נכונים לעשות הכל לשם ביצועם.

כאמצע יוני יתקיים בוינה יום הספורט היהודי ויום הנוער, וביום זה יופיעו על מגרש הכח בוינה 2000 ספורטאים מאוסטריה ואורחים מגרמניה (שלקראת בואם אנו שמחים במיוחד) ומצ׳כיה. אנו תקוה שיום זה יעשה הפגנה נחרצת לרעיון המכבי.

ראגתנו רבה לחיזוק של האגודות בפרובינציה וליסוד מגיפים חדשים בתחבי המדינה, אך הצלחתנו במלוי רצוננו זה תלויה בתנאים הכלכליים, ואלה, לראגתנו, אינם מצויינים ביותר.

מלבד זאת מטפלים אנו בתנחת „ציון הצטיינות״ אשר יהיה שונה מהציונים המקובלים באוסטריה ובגרמניה, בזה שהוא לא יינתן רק לבעלי הישגים ספורטיביים אלא גם בשביל עמידה בהחינה רוחנית בסתות המכבי.

ומאחר שניכרת גם התקדמות ספורטיבית באגודות העבריות באוסטריה (ראה להלן בסכתב מאוסטריה) יש לקוות כי הנשיא החדש יצאא יסוד מספיק להתקדמותו של אחד מגלילי המכבי הכי ותיקים בעולם ברוח הציונות האמתית.

בולגריה

א. מדברי לא יתהדים על התלוצים המכבים בבולגריה.

בחורש מרץ גמרו את הכשרתם המקצועית בבשק

עירית ווידין (בולגריה) חלק מחברי גליל „המכבי״ בבולגריה.

בהזדמנות זו פרסם ראש העירות ד״ר בוגניב בעתון העירות מאמר־שבח על החלוצים ועל בנין ארץ ישראל, וזו לשונו:

„עתוני הבירה כתבו בימים אלו על הסרט „בנין ארץ ישראל״, המוצג באחד מבתי הקולנוע בסופיה, אשר בו מעבירים לפני עיני הרואים את העמל ואת היצירה של העולים העברים למדינת ארץ ישראל החדשה. בין העולים האלה ישנם יהודים רבים שהם ילידי ארצנו. העתון „סלובו״ מרים על גם את המוצג ע״י הסרט ונוסר את הלל על העובדים הבונים את ארצם, שהם ברובם כחות צעירים שנתפטרו לעבודה פיזית, למרות הדעה המקובלת שסוג זה של אנשים מוכשר לכל מיני עבודות חוץ מעבודה פיזית ועמל חקלאי. והנה הסרט הזה בא להוכיח את ההפך ולהראות את הישגיהם.

והנה רואה אני חובה לעצמי להגיד גם כן אילו מלים נלהבות לא על הנראה בסרט הנ״ל, אלא על דברים שראינו בעינינו אנו בשדה העבודה. לפני שנה נתקבלו במשק עירותנו 9 בחורים ושתי בחורות לשם הכשרה מקצועית. כשובכם לעבודה הוגד להם כיצד עליהם להתיחס לעבודה ולהתנהג בזמן העבודה ומחוצה לה, איך הם צריכים לבצע את העבודות השונות וכזי וכזי. דובר גם על תנאי העבודה, המזון שיקבלו ועוד.

בתחילה לא היתה עבודתם משביעת רצון, כי אי הסתגלותם לעבודה חקלאית היתה מורגשת בכל צעדיהם ובתנועות ידיהם. אך כעבור זמן בה בא שנוי לטובה בכל המובנים, והם התקדמו בעבודה על כל פרטיה ודקדוקיה. הם רכשו להם נסיונות ספציפים בתחאם לדרישת המקצוע, ולנו היה הכבוד לראותם בעבדם מחיל אל חיל. ראינום כספרים מלאי אונים בכל מיני עבודות הפלחה וכנגנים זריזים בגינת הירקות, וכל יחסם לעבודה אומר להם כבוד.

כשהיינו מסתכלים בהם היינו אומרים לעצמנו: אין בית ספר יותר נשגב מהחיים עצמם, והצורך הריהו הדחיפה הכי עזה לעמל ולצפיה קרובה.

ובעת כשהם נפרדים מאתנו אנו מביעים להם את תודתנו העמוקה ומאחלים להם מקבר לב בריאות, הצלחה ואשר מוחלט במרינתם החדשה״.

ב. ועידת „המובנים־המלוצים״.

בחדש יאנואר ש. ז. נתקיימה בסופיה הועידה הראשונה של קבוצות החלוצים שע״י אגודות המכבי, בבולגריה. נקראו שתי הרצאות על „החלוץ המכבי״ וארגון התנועה החלוצית המכבית. נתקבלה החלטה להכנים בתור חובה את התנוך החלוצי ולנהלו כאופן מקבל עם יתר פעולות המכבי. זכות

המקום בתור העליה תנתן לחלוצים־מכבים בהתחשב עם זמן ההכשרה, ודיעת השפה העברית, ההתסמרות להנועה המכבי, והמכויים להתמסר באיי לעבודה הקלאית.

ראשית התנועה החלוצית בכללי בבולגריה נעוצה בהסתדרות המכבי. אחר כך באמצעות „השומר הצעיר" נוסדה הסתדרות „החלוץ" ארצית בתוך הסתדרות „החלוץ" העולמית, אך המכבי נשאר מחוץ להסתדרות זו בפאת הכוון המפלגתי והנטיה לשכאל שהוכנסה בה. מתוך כך נהל המכבי בבולגריה פעולה חלוצית ברשות עצמו. עד שנת 1932 היה המכבי מיוצג בועד הארץ־ישראלי בבולגריה עם בא כח ביוחד והיה מקבל חלק מהסרטיפיקטים שהיו נשלחים לבולגריה. משהוחקן סדר חדש בועדים הארץ־ישראליים נשאר המכבי בבולגריה כלי נציגות בועד זה, כמו כן אבדה לה הזכות לקבל חלק מהסרטיפיקטים להבריו החלוצים, היות והמכבי לא קבל אשור מטעם הקונגרס הציוני בתור הסתדרות מנהלת הכשרה חלוצית.

מצב זה הכריח את „המכבי" בבולגריה לכרות סעיף חוזה לפעולה משותפת עם „החלוץ" עם הזכות להשתתף בחלוקת הסרטיפיקטים לפי מספר החברים הנמצאים בהרשמה.

שיתוף פעולה זה, כל זמן שאין למכבי משען מפלגתי כל שהיא, לא תוכל להעמיד את המכבי כצר שוה ולקבל את מספר הסרטיפיקטים המגיע לו בצדק. לכן אחת מהעיות הכי הכבושות של גליל המכבי בבולגריה היא: הכרת המכבי בתור הסתדרות חלוצית והסקת כל המסקנות הויצאות מזה, מבלי לפגוע בעצמיות „המכבי" שהיא היא הסתדרות לכל העם העברי ועומדת על כל מפלגותיו, סיעותיו, זרמיו ושכבותיו על יסודות האומה.

אינו. ששון לוי

המכבי הצעיר

על דרכי „המכבי הצעיר"

(סוף)

ב.

ועתה לעצם דרכי עבודתנו.

עכנו, שהתנון בחלקו הגדול כמשך אלפים שנות גלותו המסארת בחוסר אפשרות לעבוד עבודה נופנית ממשית ולרגלי התנאים המיוחדים שהיה נתון בהם ושאין להאריך עליהם בהיותם ידועים לכל — עכנו זה זקוק לתיקון יסודי מתיר בחיינו ובהוויתו. לנו המכבים סיסמה יפה וטקיפה: נפש בריאה בגוף בריא. סיסמה זו כוללת בעצם כל מה שהחר לנו.

המכה"צ צריך להנך נוער ישר ובעל רצון אמיץ ואינטיאטיבה ולהחדיר לעומק נפשו את רגש המשמעה (מתוך הבנה ולא מתוך דרישה עוורת). הסדר, הדיקנות ואפילו הנקיון. דברים אלה חוזקתו במדה רבה אצל רוב הנועות הנוער שלנו. דברים אלה נוכל להשיג באפן מצוין בחיי עבודה ישרים בהדרכת מתנכים טובים. העבודה והשאיפה לעבודה לא רק שתביאונה תיקון נפשי לנוער, אלא שבכהן לסיע במדה רבה להתפתחות אצלנו. מלבד זאת עלינו לטפח גם את הגוף שבלעדו קשה קיומה של הנפש על שמה זה פעלנו כבר רבות: במתקפלים ואתלטים מצוינים אין מחסור.

יש רק להצטער שאלה הם יחידי סגולה. דרוש להכנים את הספורט לתוך שורות הנוער כחובה שישמש להוזק נופו ולנמישותו. אולם כל נשכח, כי שרירים מצוינים ואולי גם מועילים יותר, נוכל לרכוש רק מתוך חיי עבודה נופנית. ע"י העבודה נשיג חלק חשוב משלש המטרות שהצבנו לנו: נפש בריאה, גוף בריא ובנין הארץ.

הארץ זקוקה ברגע זה ותזדקק גם להבא לאנשים בעלי רצון וכוח לעבוד. ארצנו שוממה עדין ברובה, ועבודה רבה לפנינו. שטחי אדמה שוממים מחכים לידים עובדות וחרוצות. אל ייגרע חלקנו בעבודה הקדושה הזאת. אני מדגיש: את חברי המכה"צ צריך להנך ברוח עבודה וחקרבה. עליהם לשכוח לזמן מה את עניניהם הפרטיים. אם מכבים אנו, כלומר אם נמלנו לעצמנו את שמם של אותם הגבורים והצענו אותם לדוגמא לנו, נלך בדרכם. המכבים הקדמונים היו לא רק לוחמים אלא גם עובדי אדמה מצוינים, ואף על פי כן לא נגרע חלקם אפילו בענינים רוחניים, כי הרי כהנים היו.

אין להכחיש שרבות פעלנו ער היום בשטח הספורטיבי, אך לעומת זאת מפגרים אנו בהוכחתנו לנבי השתתפותנו הממשית בכנין ארצנו. הטענה שתנועתנו היא צעירה לימים אינה מספיקה, כי הרי לא ראינו שהיא תעבוד בכלל בכיוון זה. (מובן מאליו שאני מוציא מהכלל את חברינו שבאו מחו"ל בטמדה להנשים את החובה הזאת. הוכחת לכך הקבוצות „רענני" ו„מעין").

אנו עומדים לפני יסוד „ספר־המכבי", ועלי לציין

בראבון לב שאיני תולה תקוות מרובות בחברינו הבוגרים מה״מכבי״. כנראה שחברינו הצעירים, הם הם שיצטרכו להוציא לפועל את בנין כפרנו שחסר לנו כחסרון אדמה לעץ. שרשינו באויר על בליטה, עלינו להכות שרשים עמקים בארמה.

ובמונע לשאלה האנושית שהזכרתי, אומרים: הֲיֵה אדם תחילה ואחר כך יהודי. אני כשלעצמי איני מסכים לאמרה זו. לדעתי באמרנו: היה יהודי טוב, הרי ממילא תהיה גם אדם טוב, כלומר: האנושיות צריכה להיות כלולה בתוך ניטי נפשו של היהודי ורעיונותיו. נוער ישר יוצר בקרב הימים עם ישר, וכמה דרוש קבשיו לעולם ולאנושיות אנשים ישרים וכמה תועלת יכולים להביא לתקון העולם עמים ישרים. נכון את עצמנו להיות בין העמים הראשונים. יסיע הקם העברי להקמת האנושיות בעולם, המלא רקבון, רעב, חוסר עבודה, ניצול מחפיר ובמקומות ידועים גם עבדות. אל נבוז לקטנות. אותו יום מוכרח לבוא. נביאינו, מרחיקי הראות, חזו בדמיונם את הצרק שישרור בעולם, וגר זאב עם כבש.. לא ישא גוי אל גוי חרב וכו׳. אם נוצרי־בטורת אנו נשתדל נא להנשים זאת, כשם שאנו משתדלים לשטור על החוקים המוסריים הימים שציוותנו חזרתנו.

בראשית דברי אמרתי כי עלינו לברר אם אין תנועה שהקרימתנו, ובשום כך תנועתנו אנו אולי מיותרת היא. לדעתי, אין עדין תנועה נוער בקרב העם העברי שתמלא את כל התפקידים באמונה. האחת „מתקרמת״ במהירות ושוכחת בתפונה את אחד הדברים החשובים ותוא תקשר עם ההסטוריה, האחרת, איננה מביאה בחשבון כי לבנין הארץ הזו יש לשתף את העם כולו על כל שרשותיו, והשלישית תמכה את יתרותיה יותר מדי בעבר ושכחה את העתיד. וכן השאר. רק שלימות נטורה בכל הרעיונות הנאצלים תתן לנו את התוצאות הרצויות.

אנסה לסכם בקצרה מה צריכה להיות דרכו של המכה״צ לפי הדרישות שהזכרתי בראש המורים האלה.

א. חלוציות: על המכה״צ להוציא מתוך שורותיו נוער עובד וישר, המוכשר והרוצה לעבוד ולחיות חיים ישרים מינעו כפים מבלי כל עקיפי חרותים שאינם יכולים בשום אפן להיות ישרים. אין עם בעולם בלי שבכח עובדים בכל העבודות הדרושות. שבכח העובדים היא שיצרה את כל מה שיש כבר בעולם ומה שיהיה גם להבא. בלי ידים עובדות אין לעשות מאומה. אם שבכח עובדים יכלה לתקים דברים כה מופלאים, תתאר לעצמכם מה יכל לפעול עם שלם עובד?..

אצלנו נוכרח להגך באפן מיוחד לחלוציות חקלאית. לחמריץ לכוון חקלאי צריך חנוך מיוחד. משום שפועלים עירוניים ימצאו תמיד מסכיר, מה שאין כן פועלי הכפר שמסיכות שונות, (עבודה קשה, חיעדר „חענוגות״ העיר המיוחדים וכו׳) אינו מושך ביותר את הנוער אליו.

יש שכופרים בחנוך לחלוציות בארץ בטענה כי זהו ענין לנוער בחו״ל: חלוציות, הכשרה וכו׳, אנו מלאנו את תפקידינו, אנו יצאנו כבר חלוצים לפני המחנה ואם לא אנו הרי הורינו. דעתי היא, שהכופרים בדבר אינם אלא מטעים מטרה. לחלוציות המלאה שהזכרתי צריך לחנך את ה„מסכי הצעיר״ הארץ־ישראלי שתנו רחוק מחיי עבודה לא פחות מהנוער שבגולה.. רי לנו להתחמם באורם של הורינו...

ב. ספורט: על הספורט מוטל התפקיד לחזק את חשרירים שנחלשו ולשמרם בפני חולשה נוספת. ליישר את הגב שנכפף שיחזיק מעמד כלפי כפיפה נוספת — הספורט לא צריך להיות לנחלת מתחרים וצ׳מפיונים נרידא, לא רדיפה אחרי שאים וכבוד, אלא ספורט חנוכי ומועיל לכל. הספורט צריך לשמש לנוער גם לשם בלוי זמן באורח חפשית. גם זה חשוב להתפתחותו חנפשית של הנער.

ג. צופיות: הצופיות בעולם נושאת אופי מיוחד שאינו מתאים לאופי של הנוער שלנו.

הצופיות נוצרה בארצות חפשיות, השואפות לכבושים נוספים אמפריאליסטיים, כה בשעה שאצלנו שונה המצב לחלוטין. אין אצלנו חאוים כבוש ארצות. תפקידנו אחר, אנו רוצים לבנות לנו בית בדרכים ישרות ולחיות בארץ הזו חיים ישרים. לכן לא נוכל לקבל את הצופיות ה„בדן־פאולית״ במלואה, אלא נוציא את הטוב שבה (יש בה הרבה דברים מועילים) ונתאימו לנוער שלנו ולמטרתנו.

ד. עבודה ציונית: זה כבוד, על המכה״צ למלא את כל התפקידים המוטלים על כל חבר ההסתדרות הציונית, עליו לקבל למען המוסדות הלאומים והקרנות ובעקר עליו לקבל על עצמו את המשמעת הצבורית. בתור עבודה ציונית חשובה אני חושב גם את חצלת המזני הנוער בחו״ל שעובדים על סך הההתבוללות.

ה. חיי נ״ע: על המכה״צ לספק גם מחיון לכל העולם הכבר גם צרכים אחרים שלהם זקוק חנוער, כאשר הוא נוער. כוונתי למשחקים, שעשועים ובלוי זמן. עלינו לתת לנוער לנצל את החיים הימים. אל לנו להרבות בחובות שבכחן להפוך את ארגוננו לארגון אנשים מרי נפש. ניתן לנערינו משחקים, מחנות, מיולים רקודים, וכו׳. חדברים הללו מועילים להתפתחות רוחו וגופו של חנער, והרי לכך אנו שואפים

עומדות לפנינו עוד כמה שאלות: מה יהיה הכא כשחנוער שלנו יהיה מותאם לתפקודו, עד מתי ימשיך להיות כתור ארגון של מסכי צעיר. הרי לפי החוקה כאי״ צריך

חבר מכבי צעיר לעזוב את השורה ולעבור אל ה„מכבי". שאלה היא ויש לפתרה בתקדם.

אך צריך שיהיה ברור לנו כי אין מתפקידנו להיות רק כעין מלואים לספורט „המכבי" אלא עלינו גם לתקן את התנועה הספורטיבית שלנו ולהחזירה לזהרה הקדום, כפי שמספרים לנו וחיקו המכבי. עלינו גם לשפר את „מַכַּבִּיות" שזהרה הועם בגלל התרוקנות הת"כ.

עד כאן להלכה, אבל לא זו אשר תקבע את מהותנו, אלא המעשה, כלומר הגשמת התפקידים שאנו מוכנים להקמיסם על נבנו.

נתחיל היום בפעולות להכין נוער שהיה מוכשר לתפקידו ההסטורי החשוב, נער שיכל לעבוד לשרות העם לאורך כל החזית.

כפר חבור יגאל

ידיעות

המפקדה הארצית של המכבי־הצעיר.

החוברת „הוראות להנהלת הפעולות בסניפים" בהוצאת המפקדה הארצית, נשלחה לסניפים. מפקדות הסניפים מתבקשות להתאים את פעולותיהן למסגרת הנתונה בחוברת זו, בכדי שבמשך זמן נוכל להגיע לשיטה ארגונית אחידה בכל הארץ.

נשלחה כמו כן לסניפים החוברת „בחינות המדרגה השלישית של המכבי־הצעיר" לשנת תרצ"ו" וחוזר מס. מצ / 12, בו נדרשים כל הסניפים לגשת מיד להכנת חבריהם מן המכבנות השניה והשלישית לבחינות הנ"ל. כל חבר „המכבי־הצעיר" מבן 13 עד 18 צריך לעבור את הבחינות של המדרגה השלישית עד סוף אלול תרצ"ו. החברים שיצליחו בבחינה יקבלו את אות „ההבצלת".

המפקדה בחרה בועדה המורכבת מהח"ח א. סלומון (ראשל"צ) ש. שטנגר (קבוצת „שילה") ואריה קוק (תל אביב) לשם הכנת התכנית למחנה הקיץ הארצי. אם כי לא ידוע עדיין אם בכלל תהיה האפשרות לערוך השנה את המחנה.

הנהלה העולמית של „המכבי־הצעיר" מארגנת מחנה מדריכים עולמי אשר יתקים באילבה על הרי הטטרה בסלובקיה מיום 28/7 עד 18/8. לפי הזמנה מיוחדת מ„המכבי־הצעיר" השבוי" סלובקי, מתכוננת המפקדה הארצית לשלוח משלחת מדריכים מארץ־ישראל למחנה זה. פרטים בחוזרים אשר נשלחו לסניפים.

בישיבת המפקדה מיום 9.6.36 החלט לסמוך למפקדה את החברים חיים כהנוב ואריה קוק מתל־אביב, אשר מקבלים על עצמם לפקח, הראשון על מחוז השרון, והשני על דרום־יהודה. ערבם של החברים אלה בתנועה היא ערובה להצלחתם בפעולתם החדשה.

שבעה חברים מקבוצת „המכבי־הצעיר" בכפר בל"ן עברו לעבוד „ביערות הכרמל" שבעפסיה. שנים מהם בתור שומרים מיוחדים.

אנו מציינים בשמחה שהח' היינברג משה מגדור „מסדה" (המכבי־הצעיר חיפה) נכנס לעבוד בתור מלח־מלמד על האניה „ריכארד בירכארדט" מחברת „עתיד". כן ירבו הלוצי הים מתוך שורותינו.

כדור־יקה אספורט־ב"ת

בארץ

ספורט הנים

ו.

פתיחת עונת השחיה בחיפה.

„המכבי" חיפה — „דלתי" 2:3 (2:1).

את עונת השחיה פתחה אגודת המכבי בחיפה בסוף מאי עיי סדור התחרויות מעונות בכדור מים, נגד קבוצות מלחים מחצי הקוגן בחיפה. בדרך כלל מורגשת השנה עירנות מיוחדת במחלקה. חברים חדשים נוספים מיום ליום, וזעד מתחילה הקונה מונה המחלקה 100 חברים פעילים. האמונים מתנהלים עיי מאמנים אחראים בראשותו של חה' וינלר.

ב־ 6.6.36 נערכה התחרות בכדור מים בין קבוצת המכבי ומלחי האניה „דלתי", בהתחרות זו היה מורגש חסרונם של שחקנים אחרים מקבוצת המכבי הקודמת. את מקומם מלאו חברים צעירים מתמכבי הצעיר.

לשריקת השופט מר וינלר יוצאות שתי הקבוצות להתקפה, ועוד ברגעים הראשונים מסכן פלש את שער הירוק ללא חוצאות משמיות. המנין אלום מצליח מרי פעם בפעם להחזיר בזריזות את התקפות המלחים המסכנות לעתים קרובות את שערם, אך גם המנינים מקבוצת „דלתי" מחזירים התקפה, ומצליחים להעביר את השער הראשון למוכתם. המשחק נראה יותר עד, והמלחים מנצלים עוד שער. בקבוצת המכבים הורגשה התעוררות, ויש לציין לטובה את הבכרת ארצי לשורת החלוצים, שבמשחקו המטני מצליחים מרי פעם לסכן את שער האויב, ועיי מכת עונשים מעביר פלש את השער הראשון לטובת המכבי. חצי הזמן הראשון נגמר בתוצאות 2־1 לטובת „דלתי".

בחצי השני של המשחק מראים המכבים פעילות רבה בהתקפותיהם. זמן רב היתה ירם על העליונה. לעתים קרובות קולעים בשער מכות ללא חוצאות, ולאחר התקפה קשה מצליח פלש להעביר את השער השני. ברגעים האחרונים מצליח נחסן להעביר את השער השלישי, ומכריע את התוצאות לצד המכבי.

תפעם לא הצטיינה קבוצת המכבי ביותר. מורגש שרק עתה מתחילה הקבוצה את אמונות מחדש. מבין חבריה יש לציין את משחקם של ארצי ואלום שמלאו את תפקידם

כראוי, ואת משחקו של חבר המכבי הצעיר נחמן.

מכין קבוצת המלחים יש לציין באופן מיוחד את משחקו של השוער שעמד על הגובה במשך כל זמן ההתחרות וכיכ שני המגנים.

הא׳ וינלר נהל ושפט את המשחק בסדר גמור.

א. נחמני

.2

בשבת 20/6 התקימו בחיפה שני משחקים בכדור־מים.

„הצברים (הצברים)" הצעירים, קבוצת נער של מכבי חיפה נגד חיילים בריטיים סלוד 8:0 לטובת המכבים. מכבי חיפה (קבוצה ראשונה) Cheshire Reg. 6:2 לטובת המכבים.

הרכב של הקבוצה (מכבי):

בן־צבי, לוס, מוזר, ארצי, גרוסמן, פלש, מרד, — זרקו את השערים: פלש (5) ארצי (1).

קבוצת הנער:

י.ביגר, גולדנברג, בינה, נ. ביגר, סוחצקי, ריסין, מ. פיוענבוים.

קהל של 4000 (!!) איש בא להסתכל במשחקים האלה, ותחלהב מהמשחק הזיפה של המכבים. ביום החמישי המשיכו המכבים את שורות המשחקים עם הקבוצות האנגליות.

מכבי חיפה (קבוצה א) נגד קבוצת אנית המלחמה „Ajex" 8:0 לטובת המכבים,

השערים: פלש (3) גרוסמן (2) ריסין (2) נ. ביגר (1).

הרכב: בן־צבי, מרד, בינה, גרוסמן, נ. ביגר, פלש, ריסין. גם השבת יתקימו שני משחקי כדור־מים בכת גלים.

שיא ארצי חדש בשחיה:

טון־שמש (מכבי־חיפה) שחה 200 מטר חפשי בזמן 2:40,1 שיא ארצי חדש.

במכבי העולמי

למצב הספורט העברי באוסטריה

(מאת סופרנו המיוחד)

ברוב מעשי הספורט, שאותם מטפחים בתוך מסגרת גליל „המכבי", מכטיחה התחלת העונה הרבה והיא מעוררת תקוות להצלחה.

בשורה ראשונה יש להזכיר כאן את האתלטים הקלים של „הכח", שהשיגו כמה וכמה תוצאות הראויות להרשם: הנגרים זכו בהתחרויות הכבורה לרבנאות ניר בשלשה מקומות ראשונים, הלא הם: קלב ברוצת 100 ו־400 מטר ואלבוגן ברוצת 1500 מטר. בהתחרויות המחודשות על הרבנאות נצח מזור ה„שרוגני" ברוצת 1500 מטר בזמן המוב של 4:09,2. בעידי הצליח להכות ברוצת 1500 מטר את פישר — רבן אוסטריה, וזכה בזנגרב ובפרסבורג ברוצות חשובות. בפרסבורג עלה בידי „הכח" לנצח במלחמת קלובים כנגד „המכבי", וכה הופיע בפורמה טוב אלפרד קניג, שרץ בלי כל קונקורנציה 200 מטר כ־22,08 ו־400 מטר כ־51,02. במרוצי השליחים נצחו השנה קבוצות הנוער, בעיקר חברי „הכח", ובהם בלטו פוייר וקרל קניג כרצי אוסטריה המוכים כיותר על מרחקים בינוניים. קבוצת הנגרים קבלה הנכורת ע״י כניסתה של גרדה נוטליב, הידועה כאתלטאית קלה וכשחינית מוכה עוד מזמן המכביה בארץ ישראל. בפעלים האחרונים יכלו חברות „הכח", ביחוד גרטה נוימן, לנצח את הרבנאיות האוסטריות בהתחרויות הריצה השונות, שבהן השינה נוטליב מקומות מוכים. היא נצחה את הרבנאיות האוסטריות גם בקפיצות. הודות לשחי הרצות המוכות הנזכרות מחוה „הכח" המתחרה הרציני ביותר לרבן W. A. C.

בספורט המוקיי עומד „הכח", שנחלש במדה רבה ע״י נסיעת שחקנים רבים לארץ ישראל, במקום הרביעי בהתחרויות על רבנאות וינה, כרם בהתחרויות על הנכיע נכנס לנער, וע״י כן רשאי הוא להשתתף בהתחרויות על רבנאות המדינה, בימים האחרונים עלה בידי הקבוצה לנחול נצחון חשוב על יריבו הישן W. A. C. ביחוד משמחת העובדה, כי השנה קיימות, מלבד הקבוצה הראשונה וקבוצת המלואים ומלבד קבוצת „הכלה לכן", גם שתי קבוצות נוער מלאות וקבוצת נברות אחת.

השחיינים עומדים על הגובה, כו הם עמדו זה שנים רבות. ביחוד נודעו לתהלה הנברות של „הכח" שזכו בשיאים אוסטרים, שהם בעת ובעונה שיאים של „המכבי העולמי". יהודית דויטש עברה בשחיה 100 מטר „קראול" יחד עם יריבתה ונער (E. W. A. C.) בזמן של 1:13 (הקורד אוסטרי) וכברה את הקרוד בשחיה 200 מטר בזמן של 2:45,4. בשחיית־שליחות בחרכה: הדי ורטהיימר, לוצה גולדנר ויהודית דויטש הגיעו בזמן בעל ערך בין־לאומי של 4:10,2. לוצה גולדנר השינה בשחיה 100 מטר גב בזמן של 1:26,1 ובשחיית 400 מטר בזמן של 6:46,4 שיאים של „המכבי" העולמי, המתקרבים כמדה רבה לשיאים האוסטרים. אצל הנגרים הצטינו כיחוד ואנו שששחה 400 מטר בזמן של 5:24,8 ו־200 מטר בזמן של 2:30 וקולקה — נער בן 15 — ששחה 100 מטר ב־1:05 ו־200 מטר ב־2:29. אצל הנברות יש עוד להזכיר את רות לנגר

שחיינית ה־Alround כת החמש עשרת, ששחתה לפני זמן קצר 100 מטר „קראול" בזמן טוב יותר מ־1:15. ברם תפארתו של קלוב השחיינים „הכח" היא קבוצת הנוער (שאליה שייכים השחינים והשחיניות הטובים ביותר של האגודה), ששתתף במספר של חמשים עד ששים איש בתחרויות על רבנאות הנוער באוסטריה שתתקיימנה בגמונדן. וסכיון שה„תוחחים" שלנו: יהודית דויטש, רות לנגר, אנטריה פוק, קורט קולקה וכו' ושאים לפי גילם הצעיר לשתתף בהתחרויות אלו, יש לקוות כי נגעת אצל הגברות ברבנאות האגודות. אצל הגברים יהיה המרתק בינינו וביו E. W. A. S. C.—הפולי בסיוע מקורות אחרים לנסרי — קטן עד מאד.

גם הסתאכים יכולים להראות על הישגים נאים להכח נמסרה התחרות הערים וינה—בולוניה. בקבוצה נמצאו שלשה מחברי הכח שיצאו כמנצחים, וסיעו בכרה לא מעטה לכך שוונה תנצח נצחון ניכר על ריובתה הוזג לכך הוזמנה הקבוצה היהודית לאיטליה והקבוצה משלח עתה בסבוב הזה.

ולבסוף נזכור את שתקני מנים השולחן שזכו ברבנאות האגודות של וינה, וכשתוצאה מכך היו צריכים לחלחם עם האגודה חטובה ביותר בפרובינציה על רבנאות הסדינה, ובמשחק שתתקיים בגמונדן יצא הכח בנצחון מוחלט.

ו. רוזנפלד

שני משחקים סנסציוניים של „הכח" וינה.

„הכח" (שאר בליגה א').

זה שנים אחדות שמקום קבוצה כדור־תרגל „הכח", (שהיתה פעם אחת מן המסתרסמות ביותר בעולם הספורט) בשורה האחרונה של הליגה האוסטרית, ואירע אפילו שמצבו של „הכח" היה גם מסוכן בכרה מה, אבל עוד טרם קרה שמצבה יהיה כה נואש כשהחמה.

שני משחקים לפני חום התחרויות הליגה עמד „הכח" בסמוס האחרון (!), אחרי אגודה פופרסמת אחרת, W. A. C. שהיא עיי „הכח" (המתעסקת במקצועות ספורט רבים), הגדולה ביותר באוסטריה. נשארו עוד ל„הכח" שני משחקים נגד נקר וארטיה. לעומת זאת נגרה W. A. C. את משחקיה, כך שהשגת נקודה אחת היתה מצילה את „הכח". אולם התקוות לכך היו חלשות למרי. נגד נקר היו צריכים לשחק על מגרשם הם ברובע טיורלינג, בסמוס שידעו מראש שהסביבה ותקהל האנטישמי לא יעודדו ביותר את „הכח". ומהמשחק האחרון נגד אדמירה, בודאי שאי־אפשר היה לצפות — ובצדק — לנגולות. הן סוף סוף אדמירה הנה רבן אוסטריה שהפסידה בכשל כל משחקי הליגה רק פעם אחת. — והעם היתירה היתה דוקא נגד W. A. C. חברה של „הכח" לצער ולסכנה ואולי היה זה סימן מעודד.

עברו שני המשחקים האלה, ומלחמה הקוים של הקבוצה העברית הספורטמת. נגמרה בהצלחה. לא נקודה אחת עלה בידה להשיג, כי אם שלש. הם נמרו בחיקו כנגד נקר (1:1) ונצחו את אדמירה, רבן אוסטריה (3:2).

קשה להסביר לאנשים שאינם מכירים את האווירה האנטישמית המוגברת בימים האלה באוסטריה, עד כמה יש להעריך את מלחמת הגבורה של הקבוצה העברית באווירה כואת דוקא. רוצים אנו להביא כאן רק שורות מספר שכתב ה„ספורט־טגבלט" הוינאי כהערכה על מצב־הרוח ששרר על מגרש נקר בזמן המשחק: „צעקנו עלינו להגיד ששמחק הכח־נקר עבר מתוך אווירה נוראה של שנאה ממש. היינו עדים לדברים שאין להם שום נגיעה לספורט ועשיתים היו רק לבטל את הנאת הספורט. קבוצת „הכח" נתקבלה בזמן הופעתה על המגרש ע"י חלק גדול של הקהל בצפצופים וגדופים, והתפרצויות כאלו חזרו ונשנו כמה פעמים במשך כל המשחק. על כל פנים אפשר להגיד שאין אנו זוכרים אם נעיד כבר פעם משחק בוינה באווירה מכוערת כזאת. אנו רוצים גם להגיד שבכר מזמן לא ראינו משחק כל כך מתוח במובן ספורטיבי, כמו המשחק הזה, שצריך היה להכריע בדבר כל כך השוב, אם להשאר בליגה הראשונה או לצאת אותה. זה היה קרב אכזרי, ששום איש בעל טעם לא יראה לראותו פעם שניה".

משורות אלו אפשר לשער את גבורתה ואומץ לבה של קבוצת „הכח", שגם בסביבה כזאת עמדה על נפשה והגנה על כבוד הספורט העברי. אם נביא עוד בחשבון שהעתון, שבדרך כלל אינו מאהד ביותר את הקבוצה העברית, כותב להלן שבמשך כל המשחק צעקה מקהלת ילדים מאחורי השער של „הכח": „לינה השניה עם „הכח", וכמה פעמים נאלצו להפסיק את המשחק, מפני שורקו אבנים על שועד „הכח", — אם נביא אם כל זה בחשבון אז נבין כראוי לסה החכון כותב הרשימה בעתון הספורט הגדול".

ולא זאת בלבד שלאחר השגת הנקודה הזאת ניצלה „הכח" מלרדת לליגה ב', אלא גם שבמשחקה האחרון עם רבן אוסטריה „אדמירה" הוכיחה את הפורמה הטובה שלה, ושחיא באמת ראויה להשאר בליגה א'. אחרי משחק נאה ויפה נצחה את יריבה הספורסם ב־3:2, תוצאות שבאמת הלמו את מהלך המשחק. אכן היתה זאת פרירה יפה בעונה הזאת, ואנו תקוה שגם בשנה הבאה תחזיק „הכח" יפה־יפה מעמד במשחקי הליגה.

תנועת הספורט הלאומית בארץ שולחת בזה את ברכותיה לקבוצת העברית בוינה, שהוסיפה כבוד לתנועתנו.

אתלטיקה־קלה.

הצלחה גדולה של „הכח״ וינה בהתחרות בשאים באיטליה.

קפיצה לגבה: 1) גושליב (הכח) — 1,40; 2) נובק — 1,40; 3) נובומני — 1,40.

בזה נצחה גושליב, שרק לפני זמן קצר עברה להכח, את בעלת השיא האוסטרי.

קפיצה למרחק מהמקום — נצחון שני לגושליב. 1) גושליב 2.48; 2) נובק 2.31; 3) סחסר 2.29.

ריצת 100 מטר: 1) נוימן (הכח) 13.3; 2) קולבק; 3) מחטר. הפתעה גדולה. נוימן מנצחת בפעם הראשונה את רכנאית אוסטריה. באותה התחרות היו גם הרבה מקצועות נער, ושברובם נצחו חברי „הכח״.

הכח (וינה) מנצחת את מכבי (ברסיסלבה) 5 : 58 — 52-5.

התוצאות הטובות ביותר הן:

100 מטר: 1) פרגר (הכח) — 11.4.

800 מטר: קייזר (הכח) — 2:01.7.

קפיצה למרחק: קומנק (בטה) — 16.(!).

קפיצה לגבוה: גושליב (הכח) — 05.10.

400 מטר: קוני (הכח) — 51.2.

1500 מטר: בלודי (הכח) — 4:11.

4×100: הכח 45.4.

בדור־מים.

„הכח״ עולה שוב בכדורמים:

בשני המשחקים הראשונים של עונת הקיץ נצחה „הכח״ על נקלה את התנגדות הטובים.

הכח — C. W. A. S. E. 0 : 5.

הכח — „Schwarz-Rot״ 3 : 9.

הפועדים הספורטיביים של העיזונות הוונאית מדגישים שבגראה מצאה סוף סוף הקבוצה הצעירה של הכח את עצמה וחם מנבאים לקבוצה עתיד מזהיר. ביחוד הצטיין בשני המשחקים האלה וגו׳ — הידוע לנו עוד מימי המכבים.

שחיה.

מכבים מצטיינים בשחיה דרך נהר מולדוי.

בפרג התקיימה ההתחרות הפסורתית, הנערכת מדי שנה בשנה.

התוצאות:

1) וינדרי (ספרטה) 1 : 43; 2) כרן (הנבור); 3) בק (הנבור).

פָּלָנֶס עזב את „הנבור״ פרג ונכנס ל„בר־כוכבא״ ברסיסלבה.

שתין תחזה חשוב ביותר של עיבוי שהשיג את המקום השני במכביה השניה עזב את אגודתו „הנבור״ בפרג, אבל נשאר נאמן לתנועה המכבי ולספורט העברי. גם בברטיסלבה הצטרף לשורות האגודה המסונפת ל„המכבי״.

פינג־פונג.

„הכח״ רבן מדינת אוסטריה.

לפי הסדור ברבנאות לקבוצות של אוסטריה צריכים להפגש חמיד רבן וינה ורבן המחוזות האוסטריים, ולהתחרות לשם תואר רבן המדינה. הפעם נפגש „הכח״ בתור רבן וינה עם הספורט־קלוב נמונדן, רבן אוסטריה העליונה, בנמונדן. ההתחרות נסתיים בתוצאות 8 : 1 לטובת „הכח״.

הזוקר

„הכח״ מנצח את קבוצת הונגריה (ספרד) 2 : 5.

בוינה התקיימה התחרות בין־לאומית גדולה בחוקי בין קבוצת „הכח״ ובין אחת הקבוצות הטובות ביותר מספרד H. C. VALENCIA שנסתיימה בנצחון „הכח״, אחרי שבמחציות הזמן הראשונה היה עוד יחס השערים לטובת הספרדים 1 : 2.

תגמר של הגביע האוסטרי: „הכח״ — ורינג, תיקו 1 : 1.

התוצאה הזו הנה הצלחה גדולה של הכח, שהיא הקבוצה הראשונה שמצליחה לעצור את דרך הזוריגנים. יש לציין, כי לרגלי חוקת הגביע האוסטרי על נחיני חוץ לשיתתף בהתחרויות — ובקבוצת הכח ישנם שלשה נחיני זרים — נאלצה זו לשחק במשחקה שלשה מקבוצת המילואים.

סיוף.

יהודים מצטיינים בהתחרות בדולה.

בלינץ (אוסטריה) התקיימה התחרות בין־לאומית בסיוף שהשתתפו בה שובי הסיפנים של אוסטריה, צ׳כיה, ואיטליה.

ב ר ק ר נצח כרגמן (צ׳כיה). גם את המקום השני השיג יהודי צ׳כי רויס. השלישי היה ובר (אוסטריה).

בעולם הספורט

שאים עולמיים

דונקן שם שובר את השיא של נורמי.

בהתחרות בניו־יורק הצליח האמריקני ד. לש לשבור את השיא שהעמיד נורמי על מרחק של שני מילים בשנת 1931. השיא החדש 8:53,3. זמן של נורמי 8:58,6.

בגרמניה

השיגה הגב׳ כאור מייר שיא עולמי חדש בזריקת דיסקוס. השיא החדש 47.99 (!).

האוסטריה נוסה זרקה את הכידון למרחק של 44.94.

שאים חדשים באמריקה:

ריצת 400 מטר — לינצי 48.2; זריקת דיסקוס — אוברוגר 48.11; קפיצה למרחק — מסמי 7.42.

שיא עולמי חדש בהרמת משקלות:

היהודי האוסטרי שיון הצליח להעמיד בבודפשט שיא עולמי חדש בהרמת שתי ידים. הוא הרים משקל של 110 קג׳.

שיא גרמני חדש

וולקה הדף את הכדור למרחק של 16.54 מטר.

שיא ארגנטיני חדש

צבלם נצח בשוטגרט בריצת 10.000 מטר בזמן של 30:56,2 (שיא חדש!).

תוצאות נחדרות בהתחרויות הבחירה בטוקיו

100 מטר: יוזיזוקה 10.6.

400 מטר: קובַּטָה — 49.7.

110 משוכות: מוֹרֶקמי — 14.7 (!)

800 מטר: סוּמֶיָה — 1.56.

כידון: גָנאו — 63.4

קפיצה למרחק: טוֹיֶאמָה — 7.13.

קפיצה במוט: אוֹיה — 4.20 (!!).

5000 מטר: מוּרקוזו — 14:41.4 (!).

שיא הולנדי חדש

די ברוין זרק את הדיסקוס למרחק של 48.9 מטר.

יסי אוכנס יודע את הכל

בהתחרות גדולה בקולומבוס נצח יסי בארבעה מקצועות. ואלו הם:

100 ירד—9.5; 220 ירד—21.1; 220 ירד משוכות—23.5; קפיצה למרחק—7.80.

היפני אוֶה מתקרב לשיא העולמי

בסיקיו קפץ אוֶה במוס 4.34, (4 סנטימטר פחות מהשיא העולמי של גרבר).

שיאים ארציים בקפיצה לגובה לגברות

השודית פרנשטרום קפצה 1.55, והצרפתיה ניקולס 1.53.

שנים קופצים לגובה של 2.03 מטר.

בהתחרות בקולומבוס קפצו הכושי ולֶקר וקרישון לגובה של 2.03 (!!). באותו ההתחרויות נצח האינדיאני דון לַש את רבן אמריקה ונִצְּחָה כריצת מיל בזמן 4:10.8.

תוצאות נהדרות של התחרות-בחירה לקראת האולימפיאדה באמריקה

100 מטר	ריפר		10.6
200 "	לוולל		21 !
400 "	פוטש		47.6 !!
800 "	כוש		1:53.6
2000 "	גרינהם		14:55,1
110 משוכות	קוספריק		14.3
קפיצה לגבה	יוגסון		1.95
קפיצה למרחק	קלרק		7.50
קפיצה במוס	רנר		4.11
קפיצה משולשת	כון		14.56
הדיפת כדור-ברזל	דון		15.18
זריקת דיסקוס	דון		52.25 !!

שיא עולמי חדש.

תוצאות מציינות באמסטרדם

100 ריצה: 1) אוֹנְגְרֶם 10.4; 2) וַן בּוּרֶן 10.5; 3) הַנִי 10.5.

200 מטר: 1) דֶנִי 21,6; 2) ון בורן 21,6; 3) בְּרֶנֶר 22.

ציכיה מנצחת את יוגוסלביה 71:97.

מהתוצאות יש לציין: זריקת כידון: קליין (ציכיה) 62.22.

קפיצה במוט: קלסק (ציכיה) 4.02. קפיצה למרחק: הוסמן (ציכיה) 7.26.

בבודפשט

התוצאות הטובות ביותר של התחרות שהתקיימה בהשתתפות אתלטים מאיטליה:

800 מטר	: מַסְשׁוּרִי	(הונגריה)	1.55.2
3000 "	: סִילְדְנִי	"	8:48,2
100 "	: שִׁיר	"	10,6
קפיצה למרחק	: קַלְדוֹנִי	(איטליה)	7.41
1500 מטר	: בַּקְלִי	"	3:50,6
400 "	: קוֹבֶץ	(הונגריה)	48.2 !!

בגרמניה

קפץ לוגג למרחק 7.81 !!

שהדה:

שיא עולמי חדש.

בהתחרות בקוֹפֶנְהַגֶן הצליחה הדנית הצעירה בת 15 הֶנְגֶר להעמיד שיא עולמי חדש בשחיה חפשית על 500 מטר. הזמן החדש 6:45,7 (!!). בעלת השיא הקודם היתה ההולנדית המפורסמה פָּן אוּדֶן וזמנה 6:48,4.

הרכב הקבוצה ההונגרית לשחקני האוליפיים:

100 מטר חפשי	:	ציק נָקָש.
400 " "	:	לֶנְדְיֶל, גְרוּף.
1500 " "	:	לנדיל
200 " חזה	:	ציק, בְּרוּצ׳.
100 " גב	:	גוֹמְבוֹס.
4×200 "	:	ציק, נמש, לנדיל, גריף.
קפיצות	:	נֶדֶה.

ההונגרי נוגיר מעמיד שיא חדש.

בבנואה שבאיטליה הופיעה קבוצה נבחרת מהונגריה על הספרט. בהתחרות הזאת נצח לנדיל במרחק של 400 מטר חפשי בזמן הנהדר 4:56,8. הזמן שיא הונגרי חדש. — באותה התחרות עבר ציק את ה־100 מטר ב־58.5.

ההולנדיות בפורמה.

באמסטרדם עברה סן אודן שבחיה 100 מטר בזמן של 1:06.2 ומסטנבריק בשחיה גב 100 מטר כ־1:17.4 !!

שחיה

ההולנדיות שוחות שיח עולמי חדש

במשחה שליחים 4×100 בהרכב שֶׁלְבֶּר, מֶסְטֶנְבְּרוּק, וַנְגֶר וסן אודן, הזמן 4:32.8 ד. א. זמן ממוצע של 1:08.2 (!!) לכל אחת.

סיור אירופי של נבחרת הונגריה בכדור מים

הקבוצה ההונגרית עשתה סיור באירופה הדרומית בתור הכנת הקבוצה לאולימפיאדה. הצלחה נמורה היתה לה בנסיעה זו, שתקני הקבוצה נצחו במֶלֶנו 7:0, בספרד 6:1, בבילינגה 11:0 ובטריאסט 10:0.

הונגריה נצחה בבדצונויה את סקטניה 6:1, בלי התאמצות יתרה.

גם בהתחרויות השחיה נצחו ההונגרים בכל המקצועות.

100 מטר חזה: ציק 1:11.8 !! שיא הונגרי חדש.

400 מטר חפשי: 1) גרוף 4:55.3; 2) לנדיל.

100 מטר חפשי: ציק 57.8.

כדור מים

קבוצת כדור־מים של אמריקה תופיע באירופה

ותשחק את משחקה הראשון בלונדון ב־21 ביולי בערך. משם תסע לפריז וב־27.7 תופיע בבודפשט ב־בירת הכדור־המים". נחכה ונראה אם האמריקנים, שמהירותם היפה מאפשרת להם למלא תפקיד בספרט הזה, אלא שתמיד הראו חוסר סבינקה, התקדמו סוף־סוף במשחק הזה גם במובן הטכני.

בדורגל

התחלת המשחקים על גביע אירופה הסרבנית (קיְרוּפָה).

כל הקבוצות השוויצריות נוצחו!

הסבוב הראשון היה מוקדש לאוגן מיוחד לשחקים מוקדמים כידוע רצו להשתתף בעפם זו גם קבוצות משוויצריה, אבל הסדור היה כזה שהם לא נכנסו מיד לעצם משחקי הגביע, אלא

מאת המערכת והמנהלה

מפני סבות שאינן תלויות בנו אין החוברות האחרונות מופיעות בזמן.

במדה לא מעטה חלה האשמה לאיחור הופעתן על החברים עצמם, שאינם ממלאים את חובתם לעתונם ואינם הואנים כראוי להפצתו.

חברים! בידכם קיום כלי מבטאנו!

האו להופעתו בזמנו!

שעל כל 4 הקבוצות משוצריה היה תחילה להפגש עם אחת מקבוצות אוסטריה, הונגריה, איטליה, צ'כיה ורק אם הן תנצחנה את הקבוצות האלו תכנסנה לעצם השחקים.

ההגרלה הביאה את „אוסטריה" הוינאית נגד „נרסהופרס" מצירך. התוצאות של שני המשחקים (כדרוש יש לשחק את המשחקים האלה פעמים) היו: בוינה 3:1 לטובת אוסטריה, בצירך 1:1. ולכן נפלה הקבוצה השוויצרית, „פובוס" מבודפסט שחקה עם „יונג־פלובס" צירך, ונצחה גם במשחק השני בתוצאות 6:2. „יונג־פלובס" נפלה.

„צ'ינגיצה" מברנו (צ'כיה) נפגשה עם „לאוון ספורט" ונצחה פעמים: 5:0 = 2:1. לאוון אף היא יצאה איפוא

ס.ק. „טורינו" נצחה את ס.ק. ברן 4:1. 7:1 ולכן נפלו כל הקבוצות השוויצריות כבר בסבוב הראשון.

קבוצת „אוסטריה" בעמק הנבגיע האוסטרי.

במשחק הגמר של משחקי הנבגיע האוסטרי נפגשו שתי הקבוצות „אוסטריה" ו „וינה". המשחק נגמר בנצחונה הבטוח של „אוסטריה" 3:0. בזה זכתה „אוסטריה" בפעם השישית בתאר מנצחת הנבגיע באוסטריה.

איטליה — אוסטריה 2:2

בפעם השש־עשרה נפגשו שתי הקבוצות החזקות האלו באצטדיון ברומה. במשחק היו נוכחים מוסוליני, הנסיך שבדהמברג, שליוה בכבודו ובעצמו את קבוצת האוסטריים לרומה. במחצית הזמן הראשונה היתה יד אוסטריה על העליונה ואחרי זה הסתערו האטלקים והשוו את התוצאות.

נבגיע הבלקן

רומניה זכתה בנבגיע הבלקן נצחה את בולגריה 4:1 2־1.

טניס

נבגיע דויס.

כל פעולת הטניס עומד עכשיו בסימן המשחקים שמתנהלים עבור נבגיע דויס. עד עכשיו אין לציין הפתעות מיוחדות. רוב המשחקים נגמרו בנצחון הפוריטים.

תוצאות המשחקים על הנבגיע:

צרפת נצחה את הולנד 4:1.

המשחקים על נבגיע דויס:

אוסטריה	—	פולניה 2:3
שוויצריה	—	רוסיה 0:5
גרמניה	—	הונגריה 0:5
ארלנדיה	—	שוריה 1:4
בלגיה	—	נורוגיה 2:3
יוגוסלביה	—	ציכיה 2:3

(העירה: הארצות המסומנות ראשונה הן המנצחות).

לקראת הגמר במשחקים על נבגיע — דויס:

אחרי שבסחזור האיזופי נצחה גרמניה את אירלנד (5:0): יוגוסלביה את אוסטריה (4:1) במשחקו הצי־הגמר, נכנסו לגמר של המחזור האיזופי גרמניה ויוגוסלביה. כמעט שבשום שגרמניה הנצח במחזור האיזופי על גרמניה יהיה אח"כ להפגש עם מנצח המחזור האמריקני, ואוסטרליה שנצחה בקרב דרמתי את ארצות הברית 3:2.

בסוף יפגש מנצח של ההתחרות בין אוסטרליה וגרמניה (ראו) עם מחזיק הנבגיע מאשתקד—אנגליה. יש הרבה סכויים לפי דעתנו השנה לאוסטרליה לקחת את הנבגיע מאנגליה, אחרי שפרי ירד בפורמה והאוסטרלים קרוסיד וקוויטס עלו.

התאבדות

הונגריה מוצחת את אוסטריה 5:2.

יש לציין שאחר משני המשקלים שבו הצליחו האוסטרים היה משקל נוצח שבו ויצג את אוסטריה המסכני פיצגוס (הכח ויגה), שנצח בנקודות את סורי (הונגריה).

לפני ההתחלת ההתחרויות הגדולות בוקמקרון (אנגליה).

הארגון האנגלי הפנים קבע את שמונת ראשי הקבוצות והם: פרי (אנגליה) גרנס (אוסטרליה) קויסס (וספרליה) בורג (ארצות הברית) אוסטין (אנגליה), אלוון (ארצות הברית) קרוסורד (אוסטרליה) קרם (גרמניה). מהרשימה הזאת מוכח שכל שחקני הפנים המפורסמים, מפתחים בהתחרויות הנ"ל.

בדוקלין מנצחת הונגריה את אירלנד 10:16.

יהודה המכבי
שתה ייין כרמל

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד
למכשירי ספורט
ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברצי ספר

חוקת הספורט - כרמל פורט

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קו פולניה-ארץ-ישראל
שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

"פולוניה" "קושציושקו"
15000 טון 12000 טון
ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ
מחיפה-לפיראוס (48 שעות)
קושטא וקונסטנצה
הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'
יפו · חיפה · ירושלים · תל-אביב

קבוצת הוקיי ב"מכבי־יהודה"
רחובות

מברכת את חברה המסור

זרגי רוזנברג

לרגלי הולדת בנו

תחכרהו ותגדליהו ברוח המולדת

יין ברזל-ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לחצי שנה 180 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַרוֹשל"
באופנוע שלך

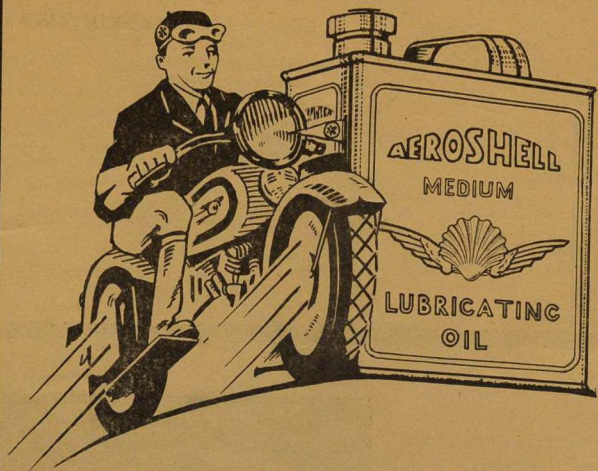

ע"י שמוש ב„ארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„ארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב**„ארושל"**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMAGGABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ח

ד׳ סיון תרצ״ו – 25 מאי 1936

התכן:

נחום סוקולוב — ע. ה.

בעולמנו
חוזה וברית — נתן ביסטריצקי
הכשרה ופליטה — ליאו ציצ׳יקא
לידידי בארץ ישראל — ק. א. קונדסן
„הנוי" קונדסן — זליג רוסצקי

ההיכל הגופני
כדור יד — פ. פריד
כדור מים — נ. פלש
ספורט שמוש־דו׳ א. זילבדשטרום

מפעליני הספרטיביים
לקונת השחיה 1936
כדור יד
על ר״א ועל הא — אל. אלכסנדרוביץ

מסביב לבמדורה
ספורטאינו: ו. א. פלקסמן (אופוביונרפיה)
ב׳ב יפה כהן, א. אפרמן — אל. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר
אל החברים! — המפקדה הארצית
על דרכי המכבי הצעיר — יגאל

כריזיקה ספרטיבית
תמונות
זריקת הדיסה בכדור יד
קבוצת כדור המים בחיפה
יפה כהן
אריה אפרמן

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י

הכתובת לענני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״י

לזכר
חללי האומה והמולדת

1. ישראל חזן
2. אליעזר ביצוצ׳קי
3. חיים פשיגודה
4. יוסף ליברמן
5. חיים קורנפלד
6. יצחק פרנקל
7. דוד שאמבאדל
8. שמעיהו קרמר
9. יוסף חיים וליקוב
10. אביגדור קופרמינץ
11. טוביה פרוסאק
12. דניאל כהן
13. שמחה סימן טוב
14. זליג לוינסון
15. שלמה מוריסון
16. צבי דנגברג
17. שלום חדאד
18. יצחק צייטלין
19. אליעזר וואטנשטיין
20. דר׳ קרל פלדברג
21. ראובן קלאפהאלץ
22. אלתר כהן
23. יצחק יאלובסקי
24. דר׳ צבי שאפחובסקי
25. אלכסנדר פולונסקי
26. פייבל שניצר

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

עבודה עברית

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

לאיתמר בן־אב"י

בכיר נערי יהודה המחודשת

שלוחת ברכותינו לחג יובלו.

יהי רצון ויזכה לגבורות בעוד נפש ומרץ העליונים מלוים אותו בדרכו, דרך העברי הצרוד בנאיה לקראת עתידו ובניו בארצו.

אוהביו ומעריצו

החברות והחברים ל־מכבי־צעיר" ול־מכבי־אבשלום" פתח־תקוה

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר' את ז' זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת **„רמינגטון"**

מתוצרת רמינגטון
הידועה בטיבן ובבטון המוצק
האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב חיפה ירושלים

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ת

שנה שביעית, ד׳ סיון, תרצ״ו — 25.5.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם

אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת

„כתר"

יצחק הוז

ב״ח לנעלים

נחום סוקולוב

נסתלק איש האשכולות ר׳ נחום סוקלוב בשעה טובה באמצע עבודתו.

עם הסתלקותו הלך מאתנו דבר האומה. גיד הספרות העברית. שש עשרות בשנים עבד את עבודת הקודש בהיכל הספרות וארבע עשרות בשנים, ללא מנוחה וללא ליאות, שרת באמונה, במסירות ובכשרון את עבודת תחיתנו, ואם ספיתתו הטרופה הגיעה עד הלום, הרי לסוקלוב הזקן בכל זה.

ממכור רעיונותיו המבורך שאבנו זה עשרות בשנים אמונה ובטחון, דעת וחכמה: למדנו להכיר את עצמנו, את בעיות אומתנו, את דרכנו בה נלך — דרך הגאולה.

.אורח לשבת׳ נעלה ומאד מכובד היה ברחובנו, ובבואו הביא עמו יופי ושיף. כרם ועטקות, נחמה ומרגוע. ובהופיע ה„נ״ס" — כמה מן הדוד וההדר היה בו — והלכנו לאורו. „הצפירה", „העולם", -אישים" ו„משבת לשבת׳", „ברוך שפינוזה ומנו׳", ו„האני הקיבוצי׳" — כל אלה תחנות־פאר הם בדרכו הארוכה בספרות העברית, אשר בה הבריק בסגנונו המהוקצע והמלוטש אשר אין כדוגמתו בנכסי הרוח שלנו.

למן הקונגרס הציוני הראשון דבק בתנועת התחיה והיה משרתה הנאמן עד יומו האחרון. מזכיר ראשי של ההסתדרות הציונית העולמית, חבר הועד הפועל המצומצם, נשיא הקונגרסים הציונים, נשיא ההנהלה הציונית ועד לכסא נשיא ההסתדרות הציונית הגיע. מכובד ונערץ, אהוב ומקובל על פני כל, ללא הבדל זרם ומפלגה.

לפני שרים ומלכים יתיצב — והוא, ענק־הרוח, באצילותו, בחכמתו, בפקחותו, ברוחב ידיעתו, האציל מרוחו עליהם, לקח את לבם שבו והשפיע עליהם ליתן את ידם להחזיר לעם־עולם את מולדתם הישנה שהוגלו ממנה: מוצרי הצדרת בלפור והחלטת סן־רימו הוא.

בשיבה טובה נסתלק מעמנו. גם בהיותו בשנות הזקנה והשיבה היה צעיר ורענן, הוא ידע את סוד החיים ואהבם. הוא הטיף להם. ועוד שמור בזכרוננו חזוני הנשגב תחת כפת השמים, חזון תחית נוסו של ישראל סבא, ששא לפני עשרים ושתים שנה, בחג האביב תרע״ד, בחגיגה העממית שנערכה ברחובות. שבה הפנין הנוער העברי לראשונה את כחו ויכלתו הטופנים — חגיגה זו שנערכה בהשתתפות -המכבי׳ וששימשה יסוד ופנה לבינוסים הארצים שלנו וגם ל-מכביה׳.

נלך לאורו!

ע. ה.

בעולמנו

כפר המכבי

1

נ. ביסטריצקי / חוזה וברית

כלל גדול הוא בתורת הקרן הקיימת לישראל: יותר ממה שהקהק"ל צריכה לכתה או לתנועה ציונית זו או אחרת, כדי לקיים את שליחותה, הרי כל כתה ותנועה צריכות להקהק"ל כדי לקיים את עצמן, את ציונות־האמת שבהן. כלל זה מאיר בכל פנה, אשר הקהק"ל חודרת לשם על מנת לחרוש חריש עמוק בלבבות. בעת האחרונה בא מפעל „כפר המכבי" וקיים שוב את האמת שבכלל זה.

מהו מפעל "כפר המכבי"?

אין זה רק סכום כך וכך של כסף לטובת הקופה הלאומית וששה כך וכך של דונמים לטובת חלוצי „המכבי". מפעל „כפר המכבי" הוא יותר מזה. זהו שלב בדרך המעלה את "המכביי" אל תכליתו ומטרתו. לאמור: לתנועת־אשפורט ציונית מובהקת.

רעיון "המכבי" נולד בחיק תנועת התחיה הלאומית, תחת כנפי השכינה הציונית. הציונות, ככל תנועת חיים ששואבת ממקורות בראשית, יותר משהיא נתנה לעם מדעת, נתנה לו בהיסח־הדעת, כאותו מעשה זרעיה, שלא פחות אשר חשובים בו הזרעונים שנופלים ישר מידו של הזורע, חשובות בו הפרורות שנושרות מעצמן, דרך אגב. כך השירה הציונית מתוך חיסה, אגב חרישה וזריעה בשדות העם, נכסים ועריכים, שצמחו ועלו דרך אגב, שלא במתכוון, והפכו לאילנות־תפארת, שדורנו חוסה עכשיו בצלם. תקומת הגוף היהודי, תחיית השריר היד־זודי — זהו אחד מן הערכים הברוכים דראלה, שהציונות זיכתה בו את העם אגב מעשה הזריעה שלה. הציונות מביאה אתה לא רק גאולת עם שנמצא בגולה, כי אם גם גאולת חושים שנמצאים בגולה, בתוך פרשת הגאולה הזאת רעיון "המכבי" הוא פרק נאה ורב־משקל.

יש השפעת־גומלין בין תנועה ותולדותיה. לא פחות מאשר התנועה משפעת על תולדותיה, הללו חוזרות ומשפיעות או צריכות להשפיע על התנועה. הציונות, שהולידה מתוכה את רעיון "המכבי", רשאית היתה לצפות שרעיון זה יוליד מתוכו ציונים, שהוא יחזיר לציונות בנים שתעו והתרחקו מגבולה. בציונות שיבת היהדות קודמת לשיבת ציון. שיבת בנים לעמם קודמת לשיבת בנים לגבולם. ומהלך זה של שיבת בנים לעמם הוא קשה ביותר, אלו הם חבלי המשיח האמתיים, אלה הם בעצם היסורים של גלגולי מחילות. שהם קודמים לפי אמונת העם לתחיית המתים. על כן בנים שנתרחקו מגבולה לא בדרך אחת ישובו אל העם ואל ציון, כי אם בדרכים רבות. דרך שערים רבים היו נכנסים לירושלים. גם לירושלים של דורנו אנו נכנסים דרך שערים מרובים. והשער הזה, ש"המכבי" פתח לפני הנוער היהודי שהתרחק מן המקורות, שער האשפורט, שהוא מפואר כל כך בימינו ומקובל על דורנו, דיה מן השערים החשובים. שהציונות היתה צריכה להם, כדי להחזיר בנים תועים לגבול עמם.

אבל אין להעלים עין מן האמת, כי במשך רקופה ארוכה לא היה שער זה פתוח לתוך הציונות כפתחו של אולם, כי אם רק כחודה של מחט. מטושטש היה הקשר האמיץ. קשר של אב ותולדה, בין „המכבי" ובין הציונות. האורגניות שבקשר זה היתה מתחלפת לפעמים קרובות בקשרים ששחיים. רופפים. בקשרים של סמלים היצוניים בלבד. הכח האידיאולוגי שמחייב את „המכבי" בתנועת תחיה שלמה וגמורה, שתכנה היא ציונות על כל עיקריה ומצוותיה ומלבושה היא האשפורט, כח זה לא בא לידי גלוי תקיף.

ואלו בתנועה כ„המכבי", שהאידיאולוגיה איננה לה עניין שבעיון, שבמוח, כי אם היא גלומה בתוך עצם מעשים. בתוך השריר התובע גאולה. קשה היה להביא את המאור הציוני לידי גלוי באמצעים מצויים של הסברה אידיאולוגית רגילה. בכלל אין מקום היום בכל רחבי העם הנוער לציונות מופשטת. הכח הבונה והמקיים את הציונות של דורנו היא ארץ־ישראל, על אחת כמה וכמה בתנועה כ„המכבי". לגבי הציונות של תנועה כזאת היה יכול להכריע אך ורק מגע חיוני עם ארץ־ישראל. כשם שכל תנועות־הנוער הולכות ומשתרשות בקרקע הציונות רק במדה שהן נעשות חלוציות ושולחות שרשים בקרקע של בנין הארץ והתישבות בה, כן היה מוכרח להיות גם עם תנועת „המכבי".

ובבנין זה, ששמו מגע בין הנוער של דורנו ובין ארץ־

ישראל. מופיעה הקרן הקיימת כעמוד־הבריח. הקרן הקיימת, לפני שהיא נותנת את הקרקע הממשי תחת רגלי החלוצים של התנועות השונות, נותנת להן את הקרקע הרוחני בשביל ציונות של ממש, ציונות מוחשית, ארץ־ישראלית. כותב תולדות הציונות בעתיד יעריך את גודל מפעלה של הקרן הקיימת לעם לא רק לפי הקשת של האדמה שהיא גאלה במולדת העברית, ולא רק לפי ששתי־הבצות, שהיא ייבשה מקדחת זו או אחרת, כי אם גם לפי ששה החיים היהודיים, שהיא כבשה בשביל רעיון התחיה ולפי מספר הנפשות, שהיא גאלה לציונות של מצוות והבריאה מקדחת של פרזיטיות נפשית ורוחנית.

גם „המכבי" בא לידי מגע עם ארץ־ישראל הממשית, לאמור: עם ארץ־ישראל של התישבות של עבודת־האדמה. של כפר וריח השדה. על ידי מתווך זה ששמו הקרן הקיימת. מפעל „כפר המכבי" יותר משהוא נותן ל„מכבי" מדעת — כל אותם הדברים שהם כתובים וחתומים בפתשגן דהחסכם שבין הנהלת הקרן הקיימת לישראל והנהלת „המכבי" — נותן ועוד יוסיף ליתן לתנועה זו בהיסח־הדעת. דברים שאינם כתובים בשום חוזה והסכם: שפע של ציונות.

מפעל „כפר המכבי" בשנתים הראשונות לקיומו הצליח לכל הדעות. אותו סכום ש„המכבי" התחייב לו נכנס במלואו. ועוד יותר מזה. בסניפים של „המכבי". בלשכות של הקרן הקיימת. בלשכה הראשית. שם מונחות ושמורות טבלאות שמודדות בספרים את ההכנסות של „כפר המכבי". לאמור: את הצירופים של אותם המעשים הקסנים והגדולים של חברי „המכבי" למען ארץ־ישראל. שהם הביאו לידי סך עגול של 5.000 לירות בשנתים הראשונות. ואילו היכן הוא המכשיר. שבכחו אפשר למדוד כל אותן פעולות־דנפש הציוניות שנתעוררו ברחבי תנועת „המכבי". בתחומו של היחיד ושל הכלל, בעקב הקשר הזה שבין „המכבי" והקרן הקיימת לישראל.

על כן נראה לי. שמפעל „כפר המכבי" איננו רק כך וכך הכנסות בשביל הקופה הלאומית וכך וכך דונמים בשביל חלוצי „המכבי"; הוא יותר מזה. על כן נראה לי. שהקרן הקיימת לישראל ו„המכבי" צריכים לשמור על הקשר הזה שביניהם לא רק ברוח של חוזה כתוב וחתום. כי אם גם ברוח של בריח נפש ומפעל. שהיא תתומה בחותם של אש בלבבות. לא רק לשם גאולת ששה זה או זה צריכה הקהק"ל למפעל „המכבי". כי אם גם לגאולת המוני נוער יהודי בשביל הציונות; לא רק לשם התישבות כך וכך חלוצי „המכבי" על הקרקע צריך „המכבי" למפעל הזה. כי אם גם כדי לנטוע את תנועת האשפורט העברית על אדמת התחיה הלאומית.

עליה והכשרה

לפני שלש שנים בערך נגשו חוני המכבי בחוץ לארץ לפעולות הכשרה שיכינו את המכבים שלנו לא רק בסוכן הספורטיבי אלא גם בסוכן הקבוצתי ואז ניתנה האפשרות להבריגו להשתלם בתוך פלוגות מכבי מיוחדות בחקלאות ובעבודות מקצועיות אחרות.

הארצות שבהן התקיימו פלוגות מכבי מיוחדות היו: צ'כוסלובקיה, גרמניה, אוסטריה, ורומניה. בערך שלשת אלפים חברים מאורגנים כיום בארצות אלו והם מחכים לעליה לארץ.

עליה מכבים לארץ ישראל התקדמה במשך שתי שנות קיומה בצעדים גדולים, ואם לפני השנתים האלו לא הופיעה השם „מכבי" ברשימת הקבוצות הנואלות את אדמת ארצנו, הרי כיום יצרנו בארץ פוזיציות בעלות ערך שאין לבטלן כלל ועיקר.

שתי קבוצות גדולות בנות 120 חבר, הנמצאות בהרעננה ובכפר ביל'ו והמורכבות מחברי „המכבי הצעיר", הן מהקבוצות החלוצות הראשונות שלנו. במשקים עצמיים, יהיו אלו של תרנגולים, חלב או גידול ירקות, יצרו בכחות עצמם כל מה שאידיאליסטים יכולים ליצור.

גרם לא בקבוצות בלבד אלא גם בקואופרטיבים באורגנים חבריגו — בנתניה ובאכן יהודה ובפרדס חנה. לפלוגות אלו אין משקים עצמיים אלא עבודתן היא בפרדסים.

ולבסוף — אם לא האחרונים בטעלת — נזכיר את עלית הנוער בזמן האחרון של „המכבי הצעיר" בגרמניה, שבמשך הזמן יהיו אבן פנה לקבוצות חדשות בארץ. מאה ועשרים חבר מפוזרים כבר בקבוצות אשר בנגיגר, דנציג, נבן, קבוצת שילה, קרית ענבים ורמת דור.

ואם אנו מציינים בסוף רשימתנו זאת את חשיבותו של הקונטקט בין המכבים „הפועלים" המאורגנים בקבוצות, ובין הסתדרות המכבי בארץ ישראל, הרי זה משום שברצוננו להדגיש את חשיבותה של ההנהגה האחידה של נוזם חשוב זה בבנין הארץ.

בכל המאמצים צריכים ביחוד מנהיגי המכבי להתיחס אל המכבי לא כהסתדרות לספורט בלבד אלא כאל תנועה לאומית. המכבי וביחוד הנוער שלו — „המכבי הצעיר" — רואה במכבי גודם בציונות המתנך את חברין למסירות לכל האידיאלים הלאומיים. צו היום לנוער המכבי הוא: „גאולת הקרקע וגאולה עיי עבודה".

בכוון זה צריכים למצא את השבילים אל אותו האלמנט של המכבי, הבא אל הארץ באידיאלים אלה והרוצה להלחם יד ביד עם המכבי לבנין עם ברוא בארץ ישראל.

א. ציצקה

ק. א. קנודסן

לידידי בארץ ישראל!

בקרתי בארצות רבות, ובהן הרבה ידידים טובים לי, ואף פעם לא היה לי יסוד להתאונן על קבלת הפנים שערכו לי. אולם לקבלת פנים כזו, שזכיתי לה בארץ ישראל לא זכיתי בשום מקום עד היום הזה.

לבקר בארץ קדושה זו, ארץ הבחירה, כאדם רגיל ובלתי מוכר, היתה שאיפתי מימי נעורי, והנה נתמלאה שאיפתי זו בצורה שלא חלמתי עליה מעודי. הנני מודה מקרב לב לכל אלה שסייעו בידי, שנסיעתי לא־יתצא לפעל באפן חגיגי כל כך ותהיה רבת תוכן במדה כזו. תודתי לעתונות, שכתבה על אודותי כאלו הייתי אישיות מפורסמת שיש לה חשיבות בשביל הארץ. ולכל אלה מבני הארץ שהכרתים בדניה: לצבי נשרי, ידידי משנת 1911, הארץ ישראלי הראשון שבא לדניה ללמד התעמלות, לבנימין סלור ידידי משנת 1913, השני בשורה, שמשך כה רבים אחריו. שושנה סלור, י. אלוף ואשתו הנדה, אל־מגור, מרס, דר׳ סימון ואשתו, גב׳ אסתר עץ־הדר, בר־נון, פומרנץ, פלדמן וגוריון, גב׳ גליק, גב׳ הלר, בורשטין, חיים ויין, דניאל, גב׳ פרידן, גב׳ איתן וכו׳. שורה ארוכה של אנשים טובים. ארץ ישראל עושה בלי ספק את בניה השבים אליה לאנשים טובים.

ראש העיריה בפ״ת הורני לדעת שמצות הכנסת אורחים היא מצוה קדושה ליהודים. -זאת קבלו מאברהם אביהם״. אמר לי. בני אברהם שפגשתי מלאו באמת ובאמונה את מצותו ביחס אלי. מעולם לא פגשתי הכנסת אורחים כה נאה כמו במקום הזה.

אנו אומרים בדניה על אדם הנוטע עצים והם צומחים יפה, שיש לו ״יד קלה״. היש למצא בכל העולם עם בידים מברוכות כאלה של היהודים בארץ ישראל? דבר אחד שמח אותי ביחוד: ב. סלור ספר לי עוד בשנת 1913, שיהודי אינו רוכש לו עדיין חלקת אדמה בארץ ישראל בזה שקנה אותה. עליו לעבדה תחילה בעצם ידיו ולעשותה פוריה. רק אז היא נעשית קנינו. לפי הכלל הזה נוהגים היהודים המולמדים כהדיוטות שבהם שחזרו לארצם: הם עשו את העבודה הגופנית ליסוד לבנין עמם וארצם. אינני מוצא עקר יותר טוב מזה לבריאות הגוף ולאשרו בעתיד. תמיד ראיתי את היהודים כעם הבחירה. עכשיו בראותי אותם חפשים וחזקים בארץ אבותיהם גברה דעתי זו עליהם. הכל נראה לי כאן חדש ובמצב של התפתחות תוססת. הרבה דברים אינם גמורים עדיין. מה שהיטיבו לעשות אתמול יעשור ויעשוכלל יותר ר״יום. מכשולי הסבע ויתר התנאים הקשים — הכל נכנע לרצון החזק עד כדי שכחה עצמית. היחיד מקריב את עצמו למען העם ועתידו. זהו מהלך מחשבות רם ואציל שעמד בנסיון בכל הזמנים.

אולם דבר אחד מזניחים אנו, האנשים הנאורים וחמשכילים לעתים קרובות, והוא — את הגוף עצמו. רבים חושבים שיש הכרח בכך להזניח את הדאגה לגוף כשיש צרך להתמסר לאיזה דבר, וזה אינו כן. כל מה שנוסיף לטפל בגוף ולאמנו כן ניטיב לעשות את עבודתנו ותגדל התועלת לעם. אמנם התקדמנו עד כדי כך, שהננו מכירים בזכותו של הגוף לקבל את חלקו בחנוך הכללי של הילד. והחנוך הגופני נחשב כחלק הכרחי (ובל־תי נפרד) בחנוך השלם.

אולם. האם למעשה אנו גם פועלים כך? נדמה לי שמצאתי סמנים המוכיחים שהמחנכים באי־דומים בזה למחנכים באירופה. קודם כל דואגים לצד הרוחני. השכלי של חנוך הילד ואם נשאר עוד די זמן ודי כסף יושם לב גם לחנוך הגופני. אבל עפ״י רב הזמן, שעות הלמוד בבית הספר, כל כך תפוש על ידי המקצועות העיוניים שנשארו רק שעה־שעתים פנוי כדי להורות לתלמידים דרך הגדול וההתפתחות הגופנית. וכסף? בראשונה צריכים למלא את הדרישה לצרכי הוראה בשביל המקצועות העיוניים—פיסיקה, כימיה. סבע וכו׳ ואם נשאר עודף של כסף רוכשים כדור למשחקים, חמור לקפיצות ספסל להתעמלות וכדומה. למקום (אולם, מגרש), למכשירי למוד להרגילי הגוף אין דואגים באותה המדה שדואגים למקצועות אחרים.

האם אין כדי שהאכר ישמש דוגמא למחנכים?

האכר יודע שעליו לעבד את האדמה אם ברצונו לקבל יבול טוב. המחנך יודע אמנם להלכה שאותו היחס הקים בין האדמה והזרע קים גם בין הרוח והגוף, אולם למעשה מעשים דם המסיקים מזה את המסקנות הנכונות.

אני ראיתי אצל מורי ההתעמלות באי־ שקידה. מרץ והתלהבות בעבודה והנני בטוח שהם יתגברו על הקושיים שעליהם להלחם בהם. לו הייתי במקומם הייתי מקדיש תשומת לב מיוחדת למשחקים בכלל ולמשחקי כדור בפרט. וכן לכל ענפי הספורט הכל צדדי הטובים עד שיהיו בבתי הספר אולמי התעמלות טובים, מתאימים לאקלים הארץ ומצוידים במכשירים במדה המספיקה להעסיק את הילדים בעבודה קצובה. מתמדת. הילדים מאבדים את החשק להתעמלות כשהם צריכים לעמד ולהביט איש בפני רעהו מבלי שתהיה להם הרשות והאפשרות לעבד כמה שדם רוצים ויכולים לעבד.

אולם לעצתי להעביר באפן זמני את מרכז הכובד לעבודה החפשית במשחקים. ספורט וכו׳ הנני נותן הגבלה־ חשובה: החלק, המתקן והמעצב של התעמלות אין להזניח.

זהו החלק המטפל במרכז הגוף, בגב. אני ראיתי באיי 1840 גבים. אין ספק בדבר שהם טובים יותר מאשר בצפון אירופה. אולם אני קויתי שהם יהיו עוד יותר טובים על יסוד פעולת השמש הברוכה של הארץ כמעט במשך כל השנה. נראה שהאחוז הממוצע של גבים רעים הוא בערך 25 למאה. החצי ממה שמצאתי באירופה הצפונית. אולם 25% אינו מספר פחות ערך כלל. ולא רק 25 האחוזים של הגבים הרעים של הילדים והבחורים האלה יש (ואפשר) לתקן. גם את ה־75% צריך לפרז ולחזק כדי שישארו חזקים וגמישים כל ימי החייב.

יש איפוא למורי ההתעמלות לפעל הרבה בכוון ההתעמלות המעצבת, לאשרנו אין עבודה זו דורשת זמן רב ותרגילים רבים ולמדנו קל לענין את הילדים והנערים כשרק מבארים להם ומראים להם גב לקוי. לא קשה להכיר לקויי גב בהתחלתם. ואני דורש במפגיע מכל מורה להתעמלות לראות מפעם לפעם את הגבים של תלמידיהם בעמידה ישרה. ידים למעלה ובגו כפוף לפנים. כשהידים מורדות לארץ (ברכים ישרות!) ולתת גם לילדים (מ 12־11 ומעלה) לראות בהדרכתם את גבי חבריהם.

שלשת התרגילים המעצבים העקריים הם, כידוע, כפיפת גו הצדה, כפיפת גו לפנים ולאחור והפנית גו. 35 שניות נחוצות כדי לעשות כל אחד מהתרגילים הנ״ל 10 פעמים בקצב רגיל. הם אינם חסרים בכל שעור התעמלות; זה מובן מאליו. אולם בהם צריך להתחיל ובהם צריך גם לפיס כל שעור במשחקים ובספורט. צריך לשאף לכך שהספול בגב ייקבע להרגל יום־יומי אצל הילדים והמבוגרים, כשם שנעשה להרגל יום־יומי להתרחץ (כל הגוף או חלק ממנו) ולנקות את השנים. האידיאל של התפתחות הגוף לא הושג אם הגב אינו נקי מלקויים. אינו חזק וגמיש כקפיץ־פלדה.

מלים אלו ישמשו בראש וראשונה ברכה ותודה בעד הידידות והכנסת האורחים שנהניתי מהן בבקורי בארץ הבחירה. הנני מאחל לידידי הצלחה בעבודתם ליצור חנוך גופני שישמש דוגמא גם לעמים אחרים. נראה שלארץ־ישראל התכונה להוליך את בניה השבים לגבולה קדימה בראש כל הטוב שבהתפתחות האנושית.

תרגם: צבי נשרי

זליג רוסקצי

„רבנו" קנודסן *)

אין עוד אישיות שתהיה לו השפעה עמוקה במדה כזו על דרכי התרבות הגופנית היהודית כאישיותו של קנודסן. אין זה לחלוטין מוגזם כשאומרים כי קנודסן הסביע את חותמו על אופי הספורט היהודי; הרחיב את אופקיו, הכניס לתוכו את המומנט המדעי. תנועה של „בלוי זמן וקבלת הענוגות" הפך לתנועה המעמידה כמטרת ראשית הקמת הגוף ע״י תרגילים לפי העיקרים של המדיצינה המודרנית עם שני עמודיה הראשיים: אנטומיה ופיסיולוגיה

לפני עשרים ואחת שנה. כשהרימונו, אנו קבוצה קטנה של צעירים יהודים, את נס התחיה הגופנית — לא היו ברורות לנו עדיין הדרכים בהן נלך. היה זה אז בימי הסערה של המלחמה העולמית, כשכל העיקרים האחרים, מחוץ לעיקר הכח הגס, הורחקו לקרן זוית. עמים חרצו את גזר דינם בהטילם על כפות המאזנים את כחם ואונם הפיזי. עמים שלמים נפלו, כי לא היה להם די כח כדי להתיצב, כדי להתגונן כנגד אויבם, והנה באותם הימים, בעת כיבוש פולין ע״י גרמניה, החליטה קבוצה קטנה של צעירים יהודים לגשת לארגן את הנער היהודי, להיותו מוכן לכל האפשרויות.

אומות ניגרו אז את גורלן — והנה חשנו כי הגיע הרגע המכריע גם לעם היהודי, שתינתן לו האפשרות לקומם מחדש את ביתו הישן־חדש בארץ ישראל. אחת היה לנו ברור: להקים מולדת יכולים רק אנשים חזקים, בריאים — כלומר, יש לחשל את החומר האנושי, שיהיה מוכשר לאחר המלחמה לעלות לארץ.

„לחשל" — זה היה רק רעיון. אך איך להגשימו? מומחים גדולים בחנוך הגופני לא היינו. היה ידוע לנו רק, כי ע״י תנועות התעמלותיות שונות, ע״י ריצה, קפיצה וכו׳ נהיים זריזים יותר, חזקים יותר — כלומר יש לשלוח את ה„עולם" היהודי אל ההתעמלות והספורט. ברם הפעולות הספורטיביות של הימים ההם נשאו אופי של מקריות וחוסר־שיטתיות. בעינים עורות חקו את השכנים: כאשר עשו הם כן עשינו אנחנו. ללא התעמק בניתוח התוכן. ומאחר ש„השכנים" שלנו היו החיילים הגרמנים של חיל־הכיבוש, (מורינו בשדה התרבות הגופני — ה„פעלדוועבלים" הגרמנים — אפשר לתאר על נקלה, כמה פרימיטיבית (מנקודת ראות מדעית) היתה שיטת הספורט, שלה הספנו ברחוב היהודי.

כי אמונה עוורת, עבודה מסורה, מרץ ברזל בכחם ליצור תנועה רחבה, גם אם אין העבודה נעשית על יסודות מדעיים — זאת הוכחנו אז בשעה שיצרנו את תנועת הספורט היהודית בפולין חלפו, עברו ארבע־חמש שנים. מלחמת העולם הגיעה

*) נתאחר.

לקצה. חיל הכיבוש נסוג אחור לגרמניה — ואנו יצרנו כבר גדוד־ספורט יהודי שמנה אלפים־אלפים חברים פעילים עם עשרות־עשרות מורים ומנהיגים — — ברם השיטה הפרימיטיבית נשארה כאשר היתה! חקוי עוור לפי דוגמת החיל הגרמני. —

אולם בשורותינו אנו, בתוך קבוצת המעמלים העברים, קם הרצון להשתלמות: הוחש, כי לא הכל לגמרי בסדר. חסר משהו ויש הכרח לגשת ברצינות ללימוד, להגיע למקור המדע של התרבות הגופנית. דרשו אחרי ספרי לימוד רציניים, יסודות ההלכה. ידיעות על הקולטורה הגופנית המודרנית האמתית, ובאמצע חפושינו נתקלנו באורח מקרה בקונטרס קטן, בכריכה כחולה צנועה, ועליו רק הכתובת הקצרה אך בעלת המשמעות הרבה: „תורת התרגילים של קנודסן". כבר לאחר ההכרה הראשונה השטחית עם תוכן הספר הזה הוברר לנו, כי יש לנו כאן ענין עם יצירה גדולה: גישה מדעית עמוקה לתרגילים הגופניים. בקיצור: בכל חום התלהבותנו התנפלנו על „מסכת הספורט" של קנודסן, ולילות שלמים בלינו בפלפול על כל עמוד ועמוד, כל שורה וכל תג. „תורת התרגילים" של קנודסן פקחה את עינינו. הראתה לנו את הדרך לעולם חדש של מדע הספורט, הניחה את אבן הפנה לבנין התרבות הגופנית היהודית בפולין. ספרו של קנודסן השפיע עלינו, ואנו השפענו על חברינו הצעירים וכך קמו מתוכנו מורי־ספורט רבים בעלי הכנה תיאוריטית יסודית ועמוקה — מורים, שהפיצו הרחק־הרחק מחוץ לגבולות פולין את הרעיון של בנין התרבות הגופנית המודרנית על יסודות מדעיים.... ■

בשנת 1921 נוסד בורשה „בית־ס הממשלתי העליון לתרגילי גוף". האם לא יכלה להימצא בתוך שורות הסטודנטים קבוצתנו הקטנה של מורי הספורט היהודים, שקונטרסו של קנודסן נתן להם את הדחיפה להשלים את ידיעותיהם התיאוריטיות והמדעיות על הספורט?

ואכן, אנו היינו בין הסטודנטים המומחים הגדולים ביותר בשאלות תורת התרגילים, ועל כל השאלות ענינו באופן יסודי, והוכחנו ע"י כך את הכנתנו הטובה לפרובלימות של התרבות הגופנית...

נזכר אני באפיזודה אופינית מהימים ההם. חברינו הנוצרים שאלונו באחד הימים מבלי כל פניה:

— מנין שואבים אתם את כל זאת, יהודונים, מנין יודעים אתם בעל־פה את כל התיאוריה המסובכת של תרגילי הגוף?

— מאת „רבנו" קנודסן — נפלה תשובה.

— ומדוע לא תכנו אותו — את קנודסן — מורה, פרופיסור ודוקא „רבי" — נשאלנו בשנית.

— אין זה מקרה — ענינו — מורה, פרופיסור מקנה לתלמידיו ידיעות, אולי ידיעות חשובות, ידיעות יסודיות — אולם כל אלו הן רק „עומס" מדעי, אולם „רבי" מקנה לתלמידיו מחוץ לידיעות גם אמונה עמוקה. קנודסן הוריש לנו מחוץ לחומר המדעי אמונה עמוקה ביסודות המדעיים של תרבות גופנית, ומשום כך עומד הוא על דרגא גבוהה יותר מאשר מורה, פרופיסור...

רבות רבות בשנים חלפו. תלמידיו היהודים של קנודסן מפוזרים על פני כל העולם, ביחוד בארץ ישראל. וברגע זה, כשקנודסן בא אלינו כדי להכיר באופן אישי את עבודת „חיל המשמר" שלו על ששה התרבות הגופנית, מרשה אני לעצמי לקדם בברכת „ברוכים הבאים" בשם כל חסידי־הספורט את ה־רבי" לספורט שלנו — קנודסן.

לחברינו

נעמי מונשטר וב"ל ישראל ולהנדלר,

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

דוד ביגר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

ד"ר פריץ דרייר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

חבר! —

מלא את חובתך

לעתונך!

חתום ורכוש מנויים!

החנוך הגופני

פ. פריד / כדור יד

לפני שנים לא רבות המציא הגרמני שילנץ את משחק כדור היד, ואפשר לאמר בבטחון גמור כי מלכתחילה ראו במשחק זה מעין מכשיר שישמש „שווי משקל" לאנשי האתלטיקה הקלה, מאחר שבכר מזמן הכירו בהשפעתו המזיקה של משחק כדור הרגל על הרציים. עצוו קבוצות רבות, שבהן השתתפו בעיקר אתלטים, ואלו שכו את הבכסים להיקפו העצום של משחק כדור היד בגרמניה של היום. אחרית כאו אוסטריה והארצות הסקנדינביות, וקבוצותיהן הן גם כיום המחברים הרציניים ביותר של כדור היד הגרמני. לאחר הפסקה ממושכת נזכרה התאחדות עולמית לכדור יד אשר מושב מרכזה הוא בסינכן, ואליה מסוגפות כל ארצות אירופה ואף רבות מאלו שמעבר לאוקינוס. ברם לא בכל הארצות להתאחדות זו קיימות קבוצות בעלות שם. בחוץ למרינות הנזכרות לעיל נהוג משחק כדור היד גם בפולין, הונגריה, רומניה, יוגוסלביה, איטליה, צ'כיה ושויצריה.

מאז נוצרו חוקי המשחק הזה חלו בהם שנויים מצעירים עד מאד ובנקודות לא עיקריות לגמרי — עובדה שאין כדומהה בחולדות כל שאר משחקי הספורט. ובשהפועלים הסוציאליסטים הקימו התאחדות ספורטיבית לעצמם, תיקנו חוקי משחק משלהם, השונים בנקודות יסודיות בסדה כזאת מהחוקים הקיימים הבין לאומיים, עד שנשללת כל אפשרות לערך משחק של כדור יד בין הפועלים ו„האזרחים". לאילו משני החוקים יש לתת את משפט הבכורה — זוהי שאלה טכנית קשה למדי; ברם זאת אפשר לומר, כי בהתחשב עם המטרה שחוצנה ביסוד המשחק אין כל יתרון לחוקת הפועלים המצדיק את עריכתה. ויצויין, כי שחקני „הפועל" בארץ הכירו בדבר זה, ומשום כך — ולאו דוקא משום שאין אצלם שופטים היכולים לשפוט לפי חוקת הפועלים — משחקים הם לפי החוקה הבין לאומית הסקובלת בתבל כלה. וב„המכבי" עלה סוף סוף בידינו לעקור מן השרש את אותה ההשפעה המזיקה שהורישו לנו הגיסנסיות, ששיחקו על פי חוקים בלתי נכונים המיוסדים על משחק כדור הסל. כיום לבד הנוער שלנו לשחק לפי החוקים הנכונים.

■

ארבע דרישות כלליות יש להציג לפני הספורטאי הרוצה להיות ראוי לשם „שחקן כדור יד": טכניקה מושלמת במשחק הכדור, הבנה תכסיסית, מצב גופני מצויין מסוגנה ראשונה והרכב מותאם של חברי הקבוצה. נעמוד נא לחוד על כל אחת מארבע הנקודות הללו.

א. טכניקה. במשחק כדור היד כאות בחשבון שתי פעולות עיקריות: התפישה והזריקה על כל צורותיהן.

התפיסה: את הכדור יש לתפוס בכדת האפשרות בשתי הידים; ברם מחובת כל שחקן להיות בטוח בתפישת הכדור גם בכל יד לחוד. אין לתפוש את הכדור באופן תפשי על יד הגוף; אמנם החוק אינו אוסר על כך, אך תפישה זו גורמת לאיבוד זמן. תנועת התפישה רכה; גם שרירי האמה וגם הכיצפס צריכים להיות רפויים (לא מתוחים); הודות לכך לא יוכל הכדור לקפוץ חזרה. הכדור צריך להיות נתפש מכל גובה שהוא: באופן נורמאלי, היינו בגובה החזה, בקפיצה במצב של כפיפה, ואפילו בשעת ריצה שטפה מעל הקרקע. כל אלה הם הרגילים שיש לחזור עליהם בכל אימון לפחות במשך זמן של חצי שעה.

הזריקה: תחילה היתה נהוגה זריקת החנופה

שבוצעה מזרוע כפופה כאופן קל מן הצד; ברם כיום תהיינו בדרך כלל את זריקה ההריפה (ראה תמונה). מרוע? בו בזמן שבחנועה החנופה קיים חשש גדול שלא תמיד

אוכל לעבור על נקלה ביד הזורקת על פני המגן חיריב תעוכד במולי, אוכל בתנועה החריפה לפשוט בשקט מוחלט את ידי, מבלי שיריבי ימנעני בכך, מלבד, בסוכן, אם יעבור על החוקה.

קיים עוד אופן של זריקה אל השער והיא הזריקה המכונה -שוֹקן* (chocken). בזריקה זו משתמשים כשרצים במהירות ובנועים אל עבר היריה ואין די שהות להרים את היד להריפה; בפקרה זה זורקים את הכדור לעומת השער בתנופה קצרה כשגב היד מופנה למטה, ומשתדלים להעיף את הכדור בכוון חפוך מכוון חריצה, תנוקה המחלישה אכנם את כח הזריקה אלא שהיא כתקה ומטעה את השוער.

בשעת צירופי המשחק משתמשים בכל שלשת האופנים אלא שחמיד יש להתאים את אופן המסירה אל מהירות ריצתו של חבר הקבוצה שאליו נזרק הכדור. בדם זוהי האמנות הגדולה ביוחר לא רק בשמחק זה אלא בכל שאר, משחקי הכדור, שכידוע, אינה עולה בדרך כלל יפה.

פעולות המכניות „המוכנות מאליהן" שייכת „הקָפָצַת הכדור" („Päppeln"). בהתאם לחוקה אפשר לזרק פעמים אין מספר את הכדור לארץ ולתפשו אחיכ חזרה בשתי הידים. כלומר, רצים שני צעדים עם הכדור ביד וזורקים אותו אחיכ לפנים בזרוע פשוטה בכח כזה לארץ, עד שעד שמספיקים לצעוד את הצעד השלישי מגיע הכדור לנובה החזה ואשאר לתפשו שוב; להקפיץ את הכדור במשך שני צעדים יותר מאשר פעם אחת אין זה אלא מעשה שטות, כי לשם מה לתת לו, היינו לכדור, אפשרות בשפע להיקפץ הלאה מהשחקן; מלבד זאת הרי מאבד השחקן זמן לשוא, כו בזמן שע"י נשיאת הכדור במרחק של צעד אחד „יריחי" את האפשרות להשקוף על חבריו-למשחק וגם על יריביו ולקבל מושג כדור מחמצב. הקפצות נמוכות או גבוהות מדי, או גם קצרות מדי יכולות לגרום לשגיאות רגל או להפשה כפולה, זריקות רחוקות מדי יכולות להעביר את הכדור לשחקן היריב. ביחוד יש להזהיר בהקפצת כיד אחת, כי בנגיעה הקלה ביוחר של הזרוע ע"י חריב ילך הכדור לאיבוד!

התפישה והזריקה והאימון בהקפצה יש להתרגל בהם מחיר מחיר. מן הנסיון בארץ למדתי ששחקנים המשחקים כבר בעונה השניה מאנו להתאמן באימון „הסקצועי" הפשוט הזה, בטענה כי אשחקן תתאמנו ככר בכך ואין כל צורך לשנות עוד הפעם; לעומת זאת הכרתי שחקנים בין-לאומיים, שחקנים, שהנם זה עשר שנים בכמעט עמודי תחוך של אחת הקבוצות הארציות האירופיות המוכנות ביוחר ושעברו בכל יום-אימון על התכניות ההכרחיות הזאת!

■

כ. תכסיס. תכסיס זהו ענין אינדיבידואלי של קבוצה, ואין להרבות כאן בהוראות. בדם אפשר לקבוע לכל חפקיד ותפקיד שורה של עיקרי-יסוד, ומזה יעשו המעוניינים אם יפנו תשומת לב להם.

נתחיל מן השוער. יריות כדור היד אינה באה אף פעם כיריות כדור הרגל מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה, ועל כן לא יוכל השוער לעולם להאשים את עצמו כי ע"י כך אין הוא מותך את הזיוות. ביריות מן הצד אסור לו לשוער לעבר בפנה הקצרה, וגם לא, כשוער כדור הרגל, בפנה הארוכה, אלא בערך באמצע. השוער אינו קופץ ממקומו בשעת יריח הכדור אלא עושה צעד אחד או שנים הצדה ואחיכ הוא קופץ; בקפיצה בלבד, כמו שוער כדור הרגל, לא יוכל להשיג את הכדור הקלוע היטב לעומת השער. בשעת זריקה עונשין במרחק של 13 מטר יעשה השוער (אני לוחש זאת בפה לאוזן וגם לא להעביר זאת הלאה) צעד אחד לפני הקו כדי להקטין ע"כ את זוית-היריה. לשם האמת עלינו לציין כי זה בניגוד לחוק, אך כינינו לבין עצמנו, רק לעתים רחוקות מאד ירגיש בכך השופט.

המגנים — תפקידם בשמחק זה הוא הגנה בלבד; בחלקם לא תפול כל פעולה „קונסטרוקטיבית", אף הקלה שבקלות לא. בשמחק כדורגל עליו בוגנא בין שחקני כדור יד ושחקני חוקיי של ו. א. ק, שכו זכו הראשונים בסדה עצומה, נגיש מגן כדור היד הבין לאומי ו., בעל קומה של 1.90 מטר, אל א. שחקן החוקיי המצויין שאינו בפורסם פחות, כדי לנחמו מספלחו. התאדם א. וקפץ ואמר: „מה רצונך? אדרבא, שחק אתה עם אנשים הרגילים כל ימיהם לחקוף את יריביהם בדים מורמות!!". בידים מורמות — כך ולא אחרת צריכים לעמד מגנים בשמחק כדור היד. כך ולא אחרת עליהם לעצור את זריקת הכדור כמכצר האחרון לפני השוער. עליהם להשאר במקומם, ואם כרצונם לזוז ממקומם עליהם להתקדם אך מעט מאד, כדי למנוע את האפשרות מאת היריב לעבור אותם ולזרק את הכדור באופן חפשי לעומת השער. נמצאים מגנים השואפים להחניק את התקפת היריב מיד בהתחלתה — שאיפה הראויה להערכה; בדם, כששני המגנים התרחקו כהוגן—וקפ"י הרוב שניהם הם כחורים „בעלי משקל"— אדרבא יגמו נא להשיג את הרץ שעכדם ולמנוע בעדו בדרך חוקית את יריח הכדור. גבולו של המגן הוא בין הקו הצדדי ובין עיגול היריה, וכמדי מה שישאר יותר בקרבת האחרון כן יגיע ויגרה יותר את החלוץ היריב המסתער. המגן ישחק בחוקה, ולפעמים בחוקה רב, רק חמיד ביושר (fair) ובלי רגלים. כל נגיעה חסרת ערך, ולו הקלה שבקלות, של הרגל ביריב הוא יסוד להוצאת השחקן מן המשחק.

תפקיד הרץ, כמו בכל מיני פסורם הכדור כן גם בכדור היד, הוא התפקיד הכפוי-טובה ביוחר. תפקידו של

הרץ הצדדי לא לעזוב את הזיבב החיצוני. הרץ האמצעי צריך לנוע בין ה„מוזמן" הירוב. משחק המסירה של הרצים החיצוניים לא צריך להיכצע בשם המשחק. בסדת האפשרות עליהם להיסמע ממסור את הכדור לשחקן החיצוני שלהם הנמצא באותו צד; בדרך כלל פנ־החלוץ הוא (היינו זה שנמצא בין החלוץ האמצעי וכין החלוץ הצדדי) הוא המתאים ביותר למסירת הכדור לשם המשכת המשחק. הוכלת הכדור ע״י הרץ החיצוני חותר תחת כל המשחק כיסודו. גם הרץ האמצעי צריך לקצר עד כמה שאפשר כהוכלת הכדור.

על החלוץ האמצעי להיזקק בחוץ המגרש לחלוצים החיצוניים, לפני השער לפני־החלוצים (היינו הנמצאים לצדדין). על פנ החלוץ לקבל את הכדור מאחוריו כדי לסמרו — על כל פנים כרוב המקרים—לחלוץ החיצוני הנמצא בצד השני וכמעט אף פעם לא לחלוץ החיצוני הנמצא לצדו הוא. לפני השער עליו או לירות את הכדור חיש מהר מחוץ שטף המרוצה לעומת השער בזריקה המלה כירון, או עליו להתעכב ולהפנות מחוץ כוונה את השומה לב המגנים אליו כדי לסמור את הכדור באופן חפשי להבריו הוא החלוץ החיצוני הוא היחידי היכול להוכיל את הכדור אל חוץ המגרש; יוכיל חלוץ פנימי את הכדור—הרי ידחוף את החיצוני שלו המסכן להיות „פרוש" ללא השב! להחלוץ החיצוני שני תפקידים: או שהוא רץ לארך הקו החיצוני ואז מחוכחו להתחבר על הקו הצדדי ולמסור את הכדור לאמצע או שהוא רץ בקשת לעוכת השער ואז עליו לירות. שבילים אמצעים הם עפי״ר

מסוכנים. מסירות של החיצונים האחד לשני עולה לרצים הירוכים בעמל רב ומשום כך הן המעוילות ביותר.

על הנושא הזה אין להוסיף עוד, ואיזך ענין של השקפה ונסיון הוא. ברם כי שהתנהג לפי עיקרים אלה היטיב לעשות.

■

ג. המצב הגופני. שאלת המצב הגופני היא שאלה ספורטיבית כללית, ברם בשמחק כדור היד, לאחר משחק הרוגבי (Rugby), מעמידים לפני השחקנים את הדרישות הגדולות ביותר ביחס לכח, זריזות וסבלנות, באופן שיש להגביר את הדרישות הכלליות. (מאחר שהמרוכר כאן הוא רק ביחס למשחקי שדה לא הוכאו בחשבון כדור המים והוקיי הקרח). האמון הגופני של כדור היד כולל סבובים אטיים, סטרטים, סבובים הדרגתיים וגימנסטיקה. יש להיסמע מהריפה כדור וזריקה ריסקוי. באולם יש להמליץ מחוץ לגימנסטיקה גם התעמלות במוטות ברזל וגם התאבקות. יום ב׳ ויום ה׳ לשבוע הם הימים המתאימים ביותר לאימונים. לאחר האימון מסג׳.

■

ד. הרכב הקבוצה. ההרכב המותאם של הקבוצה הוא גורם הכרחי השוב, אם ברצון הקבוצה להראות את יכולתה המכנית והתחכסיסית המלאה. משמעה קבוצתית ועצמית, וכניעה מוחלטת להחלטות השופט הן הנחות מוקדמות.

שלטו על המשחק, התגברו על עצמכם—ומשחק כדור היד יגרם לכם שמחה ותענוג.

ג. פלש \ כדור מים

אחד הענפים הספורטיביים שרכש לו בשנים האחרונות בארצות רבות בספר גדול של אוהדים כין הקהל הספורטיבי הוא ספורט „כדור־המים". מביני דבר בתנועת הספורט מבורים כי הוקי על הקרח בחרף, וכדור־המים בקיץ — יהיו בשנים הקרובות הענפים החביבים ביותר על הקהל בתוך שאר ענפי הספורט. הסבה לכך היא: כי אופן המשחק מתאים מאד לטמפרמנט ולהלך הרוח של זמננו. כדור־המים הוא משחק־מלחמה במלא מובן המלה. הספורט הזה דורש הכנה מכמיבלית במוכן גופני ומכני, וגם אומץ לב בסדה ידועה. המענין בספורט זה הוא, שמהלך המשחק משתנה מרגע לרגע. עוד לא מספיקה הקנגה להדוף התקפה ראשונה, והנה קרבה מכר התקפה שנית.

משחקות במשחק זה שתי קבוצות, בת שבעה איש כל אחת, וכל קבוצה מורכבת משוער, שני מגנים, מקשר אמצעי ושלשה חלוצים. המשחק נמשך פעמים שבעה רגעים „נקיים" — עם הפסקה של שני רגעים, בין שתי הפעמים.

באמרנו „נקיים" מתכוונים אנו ליסר כי „מודדי הזמן" מתחשבים רק עם הזמן שהכדור במשחק, ואינם מתחשבים כלל עם הזמן שבין שריקה לשריקה של השופט הן אחרי מכת עונש או לכידת שער וכדומה (דבר שאינו נהוג כידוע במשחק כדור הרגל). יוצא איפוא, שלמעשה נמשך המשחק יותר מארבעה עשר רגעים. באופן ממוצע אפשר להניח שמשחק שלם נמשך משלשים עד ארבעים רגע.

ועתה לתולדות כדור המים. משחק זה הוא עתיק יומין. כמו בשאר ענפי הספורט היו האנגלים הראשונים אשר קבעו חוקים וסדרים לספורט זה, המשמשים יסוד לחוקים הקיימים כיום. המשחקים המסודרים הראשונים בספורט זה נערכו בלונדון בשנת 1874 ובשנת 1885 נתפרסמו בפעם הראשונה ע״י ארגון חובבי הספורט האנגלי חוקי כדור מים, ובשנת 1888 התקיימה התחרות הראשונה על רבנאות כדור המים באנגליה. באוליטפיאדה, שהתקיימה בשנת 1904 בס״ט לואים שבארצות הברית ושבה התכנסו בפעם הראשונה למשחקים האוליפיים

השחקנים כדור־מים, נצחו האמריקאים משום שקבוצות אירופה לא השתתפו בה. אבל בשנת 1908, באוליימפיאדת לונדון, נצחו האנגלים את הבלגים.

תחילה שחקו את המשחק מתוך עמידה. השיכות ניתנה למסירה טובה, לזריקה חזקה וקולעת, ולמסנה נוף כריא. אחרי האנגלים עמדו במעלה הצרפתים, הבלגים, והשודים שנלחמו ביניהם על־ידי הנצחון בקנף זה. אופן המשחק לא נשתנה בימים ההם, עד שבא המאמן הפפורסם ההונגרי־היהודי קומיאדי, וקבע צורה אחרת לגבי למשחק, ויחד עם זה סייע לעליתם של ההונגרים במקצוע זה. הוא הבין שעיי שתוף שחינים מהירים אפשר להתאים בסדה רבה את צורת המשחק בקרב הספורטאים היהודים. לא פעם הוכתרו קבוצות מכביות כתאר רבן ארצי. נזכור רק את „הכח" ווינה (רבן אוסטריה), „הנכורי" פראג (רבן צ'כוסלובקיה), מכבי קרקוי (רבן פולינה), ואת קבוצת המכבי במרוקו.

גם פה בארץ התחלנו בשנתים האחרונות באמונים בסרין ובסדר לשם הכנת קבוצה חזקה. ואם נקח בחשבון את העובדות של השנה שעברה, אזי נוכל להגיד שהמאמצים האלה נשאו פרי בסדה נכרת. במכביה השניה השגנו את המקום השלישי בענף זה, אחרי קבוצות בעלות מוניטין כמו צ'כוסלובקיה ואוסטריה. ולפני קבוצות מרוקו, פולינה וליביה. על שתי האגודות החזקות ביותר בסוריה (E. N. B.) ו־(C. N. B) נצחנו עוד לפני שנתיים בתפרש גדול של שעיים, ונגד רבן מצרים Circle de Dauphins Jsmailiah הפסדנו בתפרש שעיים טיניטיי 3־2 אחרי משחק שוה. השנה התחלנו באמונים לקראת קונה הקיץ, לפנינו תכנית רחבה. ביחוד אפשר לצין את נסיעת קבוצתנו למצרים. כל המשחקים של הענה הזאת ושל הענה הבאה משמשים הכנה לקראת המכביה השלישית שתערך בשנת 1938, שבה נפגש שוב עם הקבוצות המפורסמות מחוי". סמכתנו היא: מכבי א״י במקום הראשון במכביה השלישית ובמשחקים האוליטפיים של אסיה המערבית.

לקראת העונה החדשה

קבוצת „כדור־מים" של המכבי חיפה — רבן ארץ ישראל

מימין לשמאל: אלעזר, ארצי (בעל שיאים: 150 - 100 מטר חפשי. 200 מ' גב)

ג. פלש (ראש הקבוצה), הירשלר, בן עמי, מגי, זיג ביגר

הזה, לזו של משחק הכדורגל, ולהפוך את משחק־העמידה למשחק־תנועה חי. קומיאדי יכול, איפוא, להיחשב כמבצא משחק כדור־המים המודרני. ולאות הכרת תודה עבור פעולתו זו הקימו ההונגרים בבודפסט פסל לזכרו. מאז הלכו ההונגרים מנצחון לנצחון בכל ההתחרויות שנערכו (משחקים אוליטי־פיים, רבנאות אירופה וכו'), ובכל שאר הארצות מתאמנות הקבוצות לפי השיטה ההונגרית. בהזדמנות זו כדאי לצין, שרוקא בקרב האגודות לספורט העבריות באירופה, עובר ספורט זה על דרכה נכהה בין־לאומית, והוא פופולארי מאד

ד"ר א. זילברשטרום \ ספורט שמושי

(בוון חדש של ספורט)

תפקידו של הספורט השמושי הוא הרחבת ההקף שכל תרגילי הספורט בכוון המקנה להם ערך שמושי בחיי יום יום.

אין ספק כי הספורט הקלסי חשוב מאד לחזוק הגוף ואמוץ תכונות הנפש (אני מתכון בזה להתעמלות, לאתלטיקה קלה, למשחקי ספורט ולשחיה). ואף על פי כן ישנם מצבים בחיי יום־יום שספורט זה איננו בא בחשבון. נטיל למשל על הספורטאי את התפקיד לרוץ בבגדיו „האורחיים" ובנעליו הרגילות על קרקע מלאה חחתחים, או לצעד בהליכה ממושכת כשמשא על גבו, או לטפס על גבי חומות וגדרות, או לחצות בשחיה את הנהר כשהוא לבוש ב„בגדי יבשה" — והנה נראה כי למרות חנוכו הספורטיבי ימלא את המוטל עליו בפחות הצלחה מאשר איש ההרים, רועה הצאן או הדיג, המבצעים בחייהם היום־יומיים לעתים קרובות פעולות אלו.

אנשי תרבות הגוף הפנו את תשומת לבם למעוות זה, והוסיפו על מקצעות הספורט הקיימים והמקובלים את הספורט השימושי הכולל את הסוגים הבאים:

1. הליכת־עומס, כלומר הליכה ממושכת כשההולך עמוס משא על הגב (בגרמנית Gepäckmarch).
2. מירוץ־שדה (באנגלית Cross country).
3. עליה וטפוס על ההרים.
4. טפוס על גבי חומות, גדרות, עצים ומכשולים אחרים.
5. קפיצה לעמק וחרגילי אומץ אחרים.
6. טפוס בחבלים עבים.
7. שחיה בבגדים.
8. שחיה במכשולים.
9. סיוף במקלות.
10. קליעה למטרה (קשת, כדור, אבן).

הספורט השמושי מפותח בארצות רבות באירופה. כגון: בגרמניה, פולניה, צכוסלובקיה, רוסיה, שויץ וכו'.

הגיעה השעה שגם אנחנו נתחיל לטפל בספורט זה, שעל חשיבותו וערכו בשביל התפתחות הגופנית של עמנו אין להרבות דברים. ולהכניסו כפעולת־חובה בכל אגודותינו.

מפעלינו הספורטיביים

עונת השחיה 1936

אחרי הפסקה ממושכת בזכון החרף, מתחילים השחיינים מחדש בפעולותיהם. המתחרים התחילו כבר באמונים, ומתכוננים למפעלים שיערכו במשך העונה הזאת. טרם נוכל להודיע על התכנית השלמה לעונת הקיץ הזה, כי המשא ומתן ביחוד מה שנוגע למפעלים בין־לאומיים עם חוץ לארץ עוד נמשך. אבל ישנם עוד כמה מפעלים גדולים, שעל הוצאתם לפועל הוחלט ואלה הם:

ההתחרות הארצית המסורתית בשבועות בחיפה, הרבנאות הארצית באוקטובר בחיפה, רבנאות הכנרת (רבנאות לטרחקים גדולים), הנערך השנה בפעם הראשונה והתחרויות נער לפני התחלת הלימודים בבתי הספר — זה בנוגע להתחרויות ארציות. ואשר להתחרויות בין־לאומיות, כבר הוכטחה הופעת קבוצות מכבי סוריה ומצרים, וכמו כן התחרות בין־לאומית בפתיח בחיפה נגד קבוצות טיון ומטורקיה (המשא ומתן עוד נמשך). על כל פנים אנו עושים את המאמצים כדי לתת לשחיינים שלנו גם השנה את האפשרויות להפגש עם קבוצות חזקות מחוץ לארץ, ועל ידי זה להרים את הרמה הספורטיבית של השחיינים הארצייים שלנו.

כל המפעלים הנ"ל שהזכרתי למעלה הם רק חלק מן התכנית הספורטיבית של השנה הזאת. מיסמתנו לשנה זו היא הרחבת שטח הפעולה, רכישת המתמנים, וכפרט את הנער, לענף ספורט זה הבריא והטבעי, המתאים לאקלים ולחנאים הגיאוגרפיים של ארצנו. המכשול הגדול בעבודתנו בשטח השחיה הוא חסר ברכות־שחיה מסודרות בארץ. ברכה אחת מסודרת ישנה רק בחיפה, והקובדה הזו מעציבה מאד ומכישה אותנו לא רק מטעמים ספורטיביים. כמה פעמים ציינו כבר את העובדה, כי בעיר תל־אביב אין אף ברכה אחת מסודרת. מדי שנה בשנה קוינו שסוף סוף יבוא הזמן שהמוסדות שלנו או עירית תל־אביב יראנו לתיקון המצב הקנום הזה, ויבנו ברכה מסודרת בתל־אביב, אך תקותנו זו היתה תקות שוא. בה בשעה שליטוד השחיה וידיעת השחיה היא חובה כמעט בכל העולם על כל תלמידי בתי־הספר, אין בעיר העברית הראשונה והגדולה, שכל כך מרבים לדבר בה על כיבוש הים וספורט הימים, אפילו ברכה אחת.

אנחנו, המחדדות המכבי, עושים ונעשה מצדנו את כל המאמצים, כדי לתקן את המצב הזה.

כרגע מעבדים אנו תכניות לבנין ברכות בטבריה וברחובות. כמו כן באנו בקשרים עם האנשים הקרובים

לתנועתנו בת"א ואולי נצליח סוף סוף להגשים בקרוב את אחת מן ההכניות הנ"ל.

כוכן מאליו שהתקדמות ניכרת בשטח ספורט השחיה, חכוא לאחר כנין ברכות בכמה ערים ומושבות בארץ. אנו מצדנו נעשה את כל אשר באפשרותנו, כדי לתת לענף ספורט זה להתקדם בכרה בכסיכולית.

בהזדמנות זו הננו להזכיר את פרסום רשימת הרקורדים בשחיה, שהוברה ע"י ה. מ. א. בפעם הראשונה. בהסתכלנו ברשימה זו אנו רואים כי הישיגינו הנם רחוקים מהשיגי ספורטאי חוץ לארץ, ועלינו לעבוד עוד הרבה, כדי להשתוות עם ההשיגים הטובים של שחיני חוץ לארץ. אך בהתחשב עם ההתקדמות המהירה בענף הצעיר הזה בארצנו, הננו תקוה שהשנה נעשה צעד נכר בשטח ספורט זה.

אנחנו מקוים שאחרי שנסתכל ברשימת החישגים, בסכמנו את עבודתנו בסוף העונה, נוכח כי כרוב המקצועות מופיעים שמות הדשים וזמנים טובים יותר, ובוחר מקוים אנו שהשנה יצליחו כמה מן הצעירים להכנות בין טובי השחיינים בארץ.

כדור יד

"לוח" המשחקים

לרגלי המצב המיוחר בארץ נאלצנו לשנות את תאריך משחקי הליגה כדלקמן:

9.5—"עמל" נגד "פתח תקוה" (במקוה ישראל).

16.5 — חיפה נגד עמל (בחיפה), רחובות נגד עתיד (ברחובות), פתח תקוה נגד רעננה (בפתח תקוה).

30.5—רעננה נגד חיפה (ברעננה), עתיד נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עתיד).

6.6—רחובות נגד פתח תקוה (ברחובות), עמל נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עמל), עתיד נגד רעננה (במקוה ישראל).

12.6 — חיפה נגד עתיד (בחיפה), רעננה נגד תל אביב (ברעננה), עמל נגד רחובות (במקוה ישראל).

■

כ"ד 23.5 יערך על מנרש המכבי בתל אביב, במשחק מוקדם למשחק כדורגל, התחרות בכדור יד בין קבוצה נבחרת של הערים וקבוצה נבחרת של המושבות. המרצה לכדור יד קבע את הרכב הקבוצות כדלקמן:

ערים:

שוער: כץ (עתיד).

מגינים: שיפר (עתיד), שטיינברג (ת"א).

רצים: זלינגר (חיפה), צוקרמן (חיפה), קורין (חיפה).

חלוצים: צ'סניג (עתיד), זילברמן (חיפה), גולדשטיין (ת"א), שפייר (עתיד), שטרן (עתיד)

(רזרבה: קלוזנר — תל אביב, גוביץ — ת"א, רכר — עתיד, בן חיים — ת"א).

מושבות:

שוער: משחק (רחובות).

מגינים: שפיזר (פ"ת), גרוזנבן (פ"ת)

רצים: וולף (רחובות), ויינשטיין (פ"ת), ויל'נצ'יק (פ"ת),

חלוצים: שפירא (פ"ת), לוי (פ"ת), רוזנברג (רחובות), רוזנסקי (פ"ת), זלצר (פ"ת),

(רזרבה: נרף — פ"ת, מרדכי — פ"ת, בן מזרחי — פ"ת).

לוח משחקי הליגה של כדור-יד

	הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שעיים כנגד	שעיים כעד	נקו"ות
1	פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2	תל־אביב	3	2	1	0	15	10	4
3	עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4	עמל *)	2	1	1	0	9	9	2
5	רחובות	3	1	2	0	19	21	2
6	חיפה	3	1	2	0	18	23	2
7	רעננה *)	2	0	2	0	3	16	0

*) משחק "עמל" נגד "רעננה", שבו לא הושיעה זו האחרונה, נחשב כ"6:0 לשובת הראשונה.

השופט: המרצה פ. פריד.

שופטי הקוים הועמדו ע"י תל־אביב ופתח־תקוה, לרגלי משחקי הקבוצות הנבחרות לא הורשו משחקים אחרים כ"ד 23.5, על האנודות לראות כי שחקניהן ייבצאו בזמן המדוגק על המנרש.

יהודה המכבי

שתה יין כרמל

על דא ועל הא

1. להמשכת עבודתנו

כי פסרטאינו מלאו את חובתם בזמן המאורעות האחרונים, ובמסירות רבה עמדו בשורות הראשונות כדי להגן על הרכוש היהודי, כי אנודותינו מסרו את מועדוניהן לרשות הפליטים ועוד ועוד, ועובדות אלו ידועות למדי והתעונות היומית בארץ איננה כבר אותן.

אותנו מעניינת כעת שאלה אחרת לגמרי, והיא שאלת התחלת העבודה הספורטיבית הנורמלית, בשלים אחרות — החזרת הספורט בארץ ישראל לאותו מצב שבו היה נמצא לפני המאורעות. כעת, כשהחיים חזרו כבר פחות או יותר למסלולם הרגיל, אסור אפילו לעצור לרגע בעד הטמפו של העבודות הספורטיביות. הכל מוכרח להיערך בזמן הקבוע ואסור לדחות את הפעולות לימים יבואו, גם אם לא הכל יהיה בשורה: הפורמה לא תהיה משופרת דיה, או רמת התחרויות והמשחקים לא תהיה גבוהה ביותר וכדומה. עלינו להתחיל שוב בעבודה ביתר עוז ומרץ.

כי מחובתנו לזכור, שבבנין ארצנו צריך הספורט לתפוס את אחד המקומות החשובים ביותר.

2. על הפרק: חשחיה

עובדה היא, שדוקא בשנה זו מטפל מרכז ה"מכבי" בארץ במדה רבה בסידור תחרויות על הרבגאות ושאר הופעות ספורטיביות. ושינו הרושם כי הנהלת הענינים הספורטיביים ב"המכבי" נתונה בידי אנשים המבינים יפה את תפקידם ומכירים את האמצעים שעל ידם ישינו את המסרות הדרושות. אנו חשים כי הספורט התקדם במדה רבה בזמן האחרון.

נקח לדוגמא את האתלטיקה הקלה. כל מי שהתבונן השנה לעבודת מרכז המכבי" וכל מי שהיה נוכח בתחרויות השונות שנערכו בתל־אביב, פתח־תקוה, ירושלים ורחובות וכו' יודה שבעונה זו פעלו רבות לשם הפצת ענף זה. אלא בעונה זו השינו רקורדים חשובים. הנה מה שיכולים להוציא לפועל אנשים, שמכירים היטב את כל פרובלימות הספורט.

משמחת היא גם עובדה זו, שיש בדעתו של המרכז להפסיק לזמן ארוך יותר במשך הקיץ את העבודה בששת זה. עלינו לזכור תמיד את הצו הספורטיבי, שאסור לעייף יותר מדי את הספורטאים. הפסקת העבודה לזמן ידוע בענף ספורטיבי זה או אחר והעסקת ספורטאים אלה בענפי ספורט אחרים הוא צו השעה.

אבל כדי למלא את החלל הרוקן שנוצר ע"י הפסקת העבודה בענף האתלטיקה הקלה, צריך ליצור כעת עונה ספורטיבית בשחיה. השחיה מוכרחה לתפוס מקום חשוב לא רק בערים אלא אפילו בנקודות הכי קטנות בארץ. אפשר לנצל את הבדכות בפרדסים. לסדר ברכות־שחיה חדשות ובעיקר להשפיע על הנוער בכוון זה.

השחיה מוכרחה במשך הזמן להיות הספורט האלומי שלנו בארץ ישראל.

3. התופעות ההתעמלותיות — מה תהא עליהן?

קראנו בשבוע שעבר כי התופעה ההתעמלותית של "מכבי" בורשה עברה בהצלחה יוצא מן הכלל וכי ההתאמנויות האלה עמדו על מדרגה גבוהה. ודרך אגב נצנצה בנו המחשבה: למה לא ניתנת לנו ההזדמנות כאן בארץ, במקום שהתאנים הם מצוינים, ליהנות מהופעות מסוג זה אלא לעתים רחוקות?

הלא יש אצלנו גם החומר האנושי המתאים וגם מדריכים ומורים מצוינים ובכל זאת חסרה עבודה בעלת משמעת בזה זה.

מתסקידו של מרכז המכבי" בארץ לתקן את מצב הענינים ולהשפיע על ההתעמלות בכוון זה שגם לה יינתן המעוף הדרוש.

הן ההתעמלות הנה הגורם הראשון להתחתות כל ענף ספורטיבי. בלי עבודה סיסטמתית בהתעמלות אין להשיג אף פעם תוצאות טובות.

ורצוי מאד שליד מרכז הימכבי" תוצר מחלקה מיוחדת, שתעבד תכנית מפורטת ותתפסל בעיקר בהשפת ענף ספורטיבי זה החשוב כל כך לכל אחד ואחד.

4. נציגות א"י בכדור סל.

עוד לפני כמה חדשים יודענו שנציגות הימכבי" הא"י בכדור סל תתחרה עם הנציגות המצרית. ואכן נעשתה כל עבודת ההכנה, ולולא המאורעות האחרונים בארץ היה הכל בסדר גמור.

לרגלי המאורעות נפסקה העבודה וכשהכל שב למסלולו הרגיל עמדו להיערך שתי תחרויות שיכלו להראות על אפשרות הרכבת הנציגות הראויה. אבל כדאי לציין שתחרויות אלה לא נערכו. וזה מראה לנו כי מנהלי הקלובים האלה אינם מוסרים לעצמם דו"ח מחשיבות התחרות ביגלאומית. רק הכנה מתאימה יכולה להביא בעקבותיה גם את הנצחון.

בקשר עם המאורעות דחה מרכז ה"מכבי" את תאריך התחרות עם מצרים לשבועות אחרים. לכן נשאר עוד די זמן לפנינו ומחובת של המנהל הספורטיבי של המכבי", לנהל את הפעולה חחשובה.

יש לזכור שתחרות ביגלאומית אינה תחרות ידידותית בארץ...

5. ק. א. קנודסן

כמעט החלק הכי גדול של החוברת האחרונה של "המכבי" היה מוקדש לקנודסן, כולם יודעים עתה יפה מיהו קנודסן ומה עשה עד הנה בשדה התנוך הפיסי. ולכן יענין בודאי את הקוראים איך מבלה קנודסן את זמנו בארץ ישראל.

קנודסן אינו מתבטל חס וחלילה. כל דבר מעניין אותו. בראותנו את קנודסן בשהוא שוהה במשך יומים שלמים בחדרי הנהלה של בתי הספר, בשהוא בודק את מצב הבריאות של ילדי ישראל, ובפגשנו אותו במרכזים ספורטיביים שונים בשהוא מתעניין בכל הנשג חדש בשדה הספורט, שמחים אנו מאד שמצאנו בו לא רק ידיד של הסטודנטים הארצישראליים בבתי הספר הספורטיביים ברנמרק אלא גם בן אדם מסור למפעלנו.

קנודסן ידידנו, אינו יהודי, רק לפני בואו לארץ ישראל שהה בגרמניה ובאמת כדאי היה לשמוע איך אדם בעל ידיעות כל כך עמוקות צחק על תיאוריות הגזע הפופולרית כיום בגרמניה.

קנודסן אינו נה מעבודתו גם בא"י. הכל משמח אותו כאן. תלמידיו לא הכזיבוהו.

הוא מצא את התנוך הפיסי ואת התפתחות הספורטיבית בארץ על דמה הגונה ומשביעות רצון בהחלט.

ומובן שזה משמח אותנו מאד מאד.

אל. אלכסנדריביץ

מסב"ב למדורה

ספורטאינו

1. על פעולות הספורטיביות

התחלתי לרוץ רק בשנות בחרותי, לפני שנכנסתי למכללה הרווארד (בניו־יורק) בשנת 1925 לא ידעתי שיש בכחי לרוץ היטב. באוניברסיטה זו — כמו ברוב האוניברסיטאות באמריקה — יש חק האומר, שכל סטודנט חייב בשנת הלמוד הראשונה להתעסק באחד ממקצועות הספורט שלש פעמים בשבוע. כיון שהיתה אז עונת הסתו החלטתי להשתתף במרוץ שדה—מקצוע סתוני באמריקה. ומה התפלאתי בהגיעי ראשון בהתחרות הראשונה. התפלא גם המעמל שנצחתי רצים בעלי נסיון ומומחים. המעמל ספל בי הרבה והתקדמתי יפה. בשנה השניה קבלתי כבר את אות ההצטינות H על הגיעי למקום הרביעי בהתחריות השנתיות הנערכות בין כל אוניברסיטאות באמריקה. מאז הייתי אחד "הכוכבים" של קבוצת האתלטיקה הקלה בהרווארד ובכל שנה קבלתי את אות ההצטינות. השתתפתי בריצת שני מילים ומרוץ שדה. כאשר באו הפיני נורמי והשוודי ווידא לאמריקה הייתי בין הנבחרים שהתחרו נגדם.

לאחר שסימתי את הרווארד בשנת 1929 הייתי חבר בקלוב חובבי הספורט שממנו נוצר אחרי כן "המכבי" בבוסטון, אז התחלתי להתענין בריצת מיל אחד. ובשנת 1930 נצחתי את רבן־ארצות הברית לריצת מיל אחד והשגתי את התאר רבן למחוז ניו אנגלנד בריצה זו.

בשנת 1931 התחלתי לארגן את "המכבי" בבוסטון והתנועה קבלה דחיפה בבקורו של ד"ר רוזנפלד. בשנת 1932 באתי "למכביה" הראשונה עם קבוצת ארצות הבריח. במכביה נצחתי ב־1500 מטר ובאתי שלישי ב־5000 מטר. זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי במרחקים אלה. ב־1500 נצחתי את בלודי — רבן אוסטריה, פרנקל — רבן ציכוסלובקיה. פסי — רבן יון, וסעיד מוחמד — רבן מצרים. בדרכי חזרה לאמריקה מהמכביה רצתי בווינה ובברלין עפ"י הזמנות "הכח" ו„בר כוכבא" והצלחתי יפה.

ומאז עד שחזרתי לארץ ישראל לא נעלתי נעלי ריצה. עבודתי באמריקה הטרידתני במדת כזו שלא נשאר ברשותי הזמן הפנוי או האפשרות לעסק באתלטיקה הקלה. אך בבואי הנה ובראותי את מצב האתלטיקה אמרתי לנסות שוב את כחותי בתקוה שע"י כך אוכל לעזור במדת מה לפיתוח הספורט בארץ. אחרי ארבעה חדשים של הכנה, על ידי הליכה וטיולים התחלתי לספל באופן רציני באמונים. ואני תמה על עצמי כי אחרי ארבע שנות של הזנחת הספורט יכלתי להגיע לתוצאות אלו. אני מיחס זאת לעובדה, שתמיד שמרתי על הכלל „גוף בריא". משבוע לשבוע מתקדם אני ומקוה שלפני צאתי את הארץ אגיע ל־„פורמה" שהייתי בה במכביה הראשונה. בהתחרות הראשונה בתל אביב רצתי 4:45 ב־1500 מטר. בבירות השגתי זמן של 4:30, ובהתחרויות על רבנות של המכבי ארץ ישראל „ירד" הזמן ל־4:26, 800 מטר הוא מקצוע חדש בשבילי. בבירות רצתי בו בפעם הראשונה בזמן של 2:11, וברבנאות מכבי הגעתי ל־2:05.

עובד אני בניו־יורק כמרכז פעולות תרבותיות. חברותיות וספורטיבות במועדון לנוער היהודי. בגלל עבודתי בשדה זה והצלחתי בה זכיתי בפרס Lena Sokolow Palestine „Sholarship" לשהות בארץ תשעה חדשים, לבקר באוניברסיטה העברית ולהכיר את תנועות הנוער ותנאי החיים בארץ. ביחוד מתעניין אני בחיי הנופש ומספל בחקירה בענין זה. בשובי לאמריקה אשתמש בידיעות שרכשתי כאן בעבודתי בין הנוער היהודי באמריקה.

השתתפתי בעוד ענפי ספורט כגון: כדור רגל אמריקאי (רגבי). ביס בול, הוקי על קרח. סקי ועוד משחקי חורף. שחיה. טנס ובוקס. בבוקס הייתי מורה וחשבתי פעם להשתתף באפן פרופסיונלי. בשנה העברה הייתי חבר הועד הפועל של הסתדרות המכבי בארצות הברית.

אל. פלקסמן

2. יפה כהן

לו היה עולה על דעתכם באחד הימים לערוך משאל: מי היא חברת „המכבי" שהנה הספורטאית הטובה ביותר—אין ספק כי רב הקולות תקבל יפה כהן, המתמדת לשחוק.

מי לא יכירנה?

בחגיגה של „המכבי הצעירה" בהתחרות השובה באתלטיקה קלה — יפה כהן תהיה אחת מאלו המושכות אליהן את עיני כל. ולכן שמחתי מאד כאשר בקשני עורך „המכבי" לשוחח דוקא עם הספורטאית הזו.

אני מוצא אותה במועדון המכבי. לפני רגע נגמרה

ישיבה ארוכה של הנהלת „המכביה הצעירי". אני מבאר לה את מטרת בואי — והיא עונה על שאלותי בקלות בו ברגע, כשם שהיא רגילה לעבור על מכשולים בספורט.

— הייתי רוצה שתספרי קצת על חייך.

— בחפץ רב, עונה יפה בקול צלול, כרגיל.

— ובכן?

— נולדתי בשנת 1919 באנגליה, בעיר בלפורט. ועוד לא מלאו לי ארבע שנים, עליתי עם הורי ארצה. גמרתי תחילה את חוק למודי בבית־ספר עממי. אחר כך למדתי בבית־הספר למסחר „ספרא".

— ומתי התעוררה בך ההתענינות בספורט?

— מקרה היה בדבר. אחי, חיים, היה חבר „המכבי". הדבר היה עוד לפני ה„מכביה" הראשונה, ואנשי המכבי התחילו בסדור „המכבי הצעיר" ובהכנת התעמלות כללית בשביל „המכביה". וכך היה לי הכבוד להיות אחת הראשונות שנכנסו ל„מכבי־הצעיר" ולהשתתף בפעם הראשונה בהתחרויות של ה„מכביה" הראשונה.

— ומה בדבר האתליטיקה הקלה?

— בבית הספר שלי היה מורי להתעמלות ולטר פרנקל. כאשר ערכו בתל אביב קבלת־פנים ללורד מלצ'ט — אספו את כל התלמידות היודעות לרוץ. גם אני הייתי בין אלו. המרוץ „לדוגמא" נערך אז על המגרש הישן של ה„מכבי", ברחוב העליה.

לאחר המרוץ הזה התחלתי להתענין באתלטיקה הקלה — בפרט בריצות. בשנת 1933 הכין ולטר פרנקל חניגת בתי־ספר גדולה. בהתחרויות שהיו אז זכיתי במקומות הראשונים. בזמנים מצויינים: 60 מטר — 8.4"; 150 מטרים — 23"; קפיצה למרחק — 3.79 מטר, ולאחר זאת, הלך הכל למישרים. ר„מיד לקחתי חבל בהתאמנויות של הסקציה לאתלטיקה קלה. בשעת התערוכה של 1934 נערכה שוב ההתחרות לכבוד הלורד מלצ'ט. הצשיינתי בהתחרויות וזכיתי במקומות טובים. זאת היתה הסבה שנבחרתי כאחת השליחות של „המכבי" לרבנאות בין לאומית של נשים בלונדון. כאשר חזרנו מלונדון — הקדשתי כל מרצי להתכוננות ל„מכביה" השניה. מובן, כי בהתחרות כל כך גדולה זכיתי רק במקום רביעי ב־100 מטר ב־12.4; קפיצה למרחק — 4.70; 200 מטר — 28.4; ועוד. אלה היו התוצאות הטובות ביותר שאליהן הגיעו הנשים האי".

— ומה הוא הצד החנוכי־הצופי שבספורט הנשים?

— אני ממשיכה להיות חברה נאמנה ל„מכבי הצעיר" — אני ממלאה אפילו תפקיד של „ראש־קבוצה". הדבר גוזל ממני זמן רב, אך אני עושה את עבודתי זאת בשמחה רבה.

— האם יכולה את להגיד לנו מה מצא ביחוד חן בעיניך בחייך הספורטיביים?

— ראשית כל: המכביה הראשונה. כאשר ראיתי את המספר הרב של הספורטאים היהודים המצויינים הבינוני את

היקפו הכביר, והנסיעה הנפלאה ללונדון לרבנאות העולם!.. אכן. היו אלה רגעים נאים בחיי!

— וכעת?

— הכנה רצינית ויסודית ל„מכביה" השלישית...

---

3. אריה אטרמן

אריה אטרמן עלה ארצה להקפיד המכביה השניה. הוא נהל את הקבוצה הצרפתית, ובאותו זמן השתתף במכביה באתלטיקה קלה. היה גומר את ההתחרות — ותיכף היה ממהר אל בני קבוצתו ועוזר להם בעצותיו. כי אטרמן — נפש של עסקן צבורי לו. הצעיר האנרגי הזה איננו מסתפק בתוצאות המצוינות שהוא משיג בהתחרויות. רוצה הוא ליצור בארץ

שורה של ספורטאים יהודים חזקים, שתעורר את התפעלות העולם כולו בתוצאותיה, זהו אסרמן – ספורטאי ועסקן, וזהו גם סוג האנשים שהספורט בארצנו זקוק לו.

אם רוצים אתם לדבר עם אסרמן – אל תחפשוהו בביתו. מוטב שתעברו על כל מגרשי הספורט בתל־אביב.

אנו מצאנו את אסרמן על מגרשי הסניס של „מכבי"; הוא התאמן בסניס בחברת לרפלד, אחד מטובי הטניסמנים של תל־אביב. הוא מרגיש בי מרחוק, מרגיש הוא כי יש לי דבר אליו – והוא גומר את המשחק חיש מהר, ואנו יושבים שנינו על סף בית המכבי ומדברים.

— נולדתי בדואיסבורג (גרמניה) בשנת 1913. בעיר הזו התחלתי גם את הקריירה שלי על מגרש הספורט. הייתי חבר

ב־דואיסבורגר שפיל פריין". שם נהלתי את קבוצת הצעירים לאתלטיקה קלה, שחיה וכדור־רגל. בן 13 הייתי כאשר זכיתי ברבנאות הנערים במלחמת שלשה. ב־1922 עברתי יחד עם הורי לקולוניה. ובעיר זו נכנסתי ל־בר־כוכבא". אלא מכיון שרציתי להשתתף גם בהתחרויות הכלל־גרמניות, נרשמתי באותו הזמן ל־קלנר באל אונד שפיל־קלוב". כעבר שנה נצחתי ברבנאות גרמניה לנערים בזריקת כידון של 600 גרם: 61.50 מטר. אז התחלתי להתאמן יותר בזריקות מאשר בריצות. השתתפתי בכל ההתחרויות שארגנה „המכבי" בגרמניה.

— האם למדת גם בבית־ספר גבוה לספורט?

— בשנת 1932 עשתה אגודת ה„מכבי" בגרמניה מאמצים רבים כדי להכניסני לבית־הספר הגבוה לתרבות־הגוף. כמובן, שלא קבלוני — שהרי כבר אז היתה בגרמניה האנטישמיות גדולה מאד.

לא שקעתי במחשבות, ונסעתי לפריז. ובעיר זו, הודות להשתדלות של ד"ר פרניקוב, יו"ר „המכבי" בפריז, נתקבלתי לבית־הספר לתרבות הגוף שע"י מפקדת הצבא.

— איך „התאקלמת" ב„מכבי" של פריז?

— הדבר היה פשוט. בעזרת הנהלת ה„מכבי". ארגנתי את הסקציה לאתלטיקה קלה. לפני המכביה השניה מסר לי מרכז המכבי בלונדון את עניני העברת חברי ה„מכבי" לארץ־ישראל. אני עצמי באתי למכביה רק בראש 6 אנשים — אבל אלה הששה הראו את כל יכלתם.

— ואיך הצלחת ב„מכביה"?

— לא זרקתי כידון. אבל במלחמת־העשרה זכיתי במקום השלישי.

— ומה היה אתך אחר־כך?

— בזמן שהתכוננתי כבר לעזוב את הארץ, חפשה ארץ־ישראל ביאות־כח למשלחת ליון, ולכן נשארתי.

— מהי התוצאה הטובה ביותר שהגעת אליה?

— בבירות השגתי את השיא העולמי של ה„מכבי" בזריקת כידון: 51.50 מטר.

— ומה תכניותיך לעתיד לבוא?

— להמשיך את עבודתי במכבי — תל־אביב. וביחוד להתאמן בזריקת כידון.

— מה הם זכרונותיך הטובים ביותר מחייך הספורטיביים?

— ההתחרות באתלטיקה קלה בין המשלחת האמריקאית ובין צרפת, אשר ראיתיה בפריז. הרושם שעשו עלי האתלטים היה כה כביר, שלא יכלתי לשכח את ההתחרות הזאת עד עתה.

אל. אלכסנדרוביץ

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובר־זי ספר

המכבי הצעיר

אל כל חברי "המכבי־הצעיר" בארץ. חזק!

חברים יקרים,

ימים קשים מאד עוברים על הישוב העברי בארץ. צוררינו אומרים להפריע בכל האמצעים—ואינם נרתעים אחור גם בפני מעשים בלתי כשרים—את עבודת הבנין שלנו בארץ. בשבועות האחרונים נרצחו ע"י פראים עשרים וששה מאחינו הקדושים חחפים בפשע, נפצעו עשרות־עשרות אנשים, הוצחו בחים ושרות, התנפלו מן המארב על עוברי דרך ועל נקודות עבריות שקטות, ובכלל הופרע מהלך החיים השקטים, חיי העבודה והבנין בארץ.

יש לציין את עמדתו האחראית והאמיצה של ישובנו בימים קשים אלה. ואכן שום חפרעה, שום מעשי אלמות, שום אבדות בחיים וברכוש לא יחתיעונו מלמלא את יעודנו החיסטורי. אין מולדת נרכשת אלא ביסורים ובאבדות. דמם של חללינו יקשרונו עוד יותר לארמחנו. מולדת העברים בנה חבנה!

חשובחנו לצוררינו איננה יכולה להיות אלא אחת: חגברת בנין הארץ במשנה מרץ ובחתלהבות שבעחיים. חברי "המכבי־הצעיר" מחויבים להתמסר יותר ויותר לפעולותינו הלאומיות השונות, כי הרי כל אחר מאתנו כקטן כגדול, דרושים כעת לעם ולמולדת. ברגעים קשים אלה ניתן לנו להעריך עד כמה נכונה דרכנו: הבראת הנפש והנוף של הנוער העברי, חנוכו למשמעת, לסדר, לדיקנות ולאמץ לב; הכנתו להיי עבודה, למסירות לאומה ולארץ, החדרת הרעיון של איחוד כל שררות העם לשם פעולה משותפת לשחרור העם ובנין הארץ.

מכבים־צעירים! שובו לפעולותיכם במשנה מרץ, במסירות ובהתלהבות. סוף הנצחון לבוא!

חזקו ואמצו.

הספקרה הארצית של "המכבי־הצעיר" בארץ ישראל

ש. עוויאל

על דרכי „המכבי הצעיר"

א.

אקדים מלים אחדות על פעולות המכבי הצעיר בשנים האחרונות:

לפני 8־7 שנים יכלנו לראות מסביב לכל סניפי המכבי בארץ, עשרות ילדים משתוקקים ונכספים למשהו, ומקנאים באחיהם הגדולים המתעמלים ומשתתפים. נוהגים היו להתנגב לקרבת המוקדון ולהציץ אל הנעשה פנימה דרך חור המנעול; במגרש הספורט אפשר היה לראותם כשהם משתרלים לרוץ בכל שארית כוחם אחרי הכדור בעופו אל מחוץ למגרש כדי להחזירו לשחקנים. תמונת עזרה זו „הרשו" הגדולים לקטנים ל„הכנס לפעמים למוקדון ולשחק בפינג־פונג או להשתמש זמן קצר בכסאותיו המתעמלות. מתוך זה נתגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל מלואים" לספורטאי ה„מכבי", שאמנו את הטובים שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שמו אל לב להפסד שנגרם ע"י כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו למאות וגם לאלפים — ופתאם עמדו הכוגרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בעזרת אנשים מועטים. הנוער הצמא לפעולות, לאחר שהיה מוכרל — בהשפעת ההורים — מתחומי הסתדרויות נוער אחרות, נהר למאות ואלפים וזכנו קצר נוצרו בהסתדרות „המכבי" שכבת צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, תחכויש להמצא בסביבת חבריו הצעירים, ומחר להחליף את מכנסיו הקצרים והפשוטים בארוכים־לבנים ולפעמים גם בחוספת פס חכלת. נפסקו הקשרים בינם ובין חבריו הצעירים, ואף אם יכול היה לסייע להם בעבודתם נמנע מעשות זאת, מחוך שאיפה להיות במוקדם לגמרי מחוץ למחיצתם. לכן לא רבו המדריכים מקרב הנוער עצמו. אלה באו מן החוץ. עמדו אז לפני מצב חמור כאין אפשרות לספק מדריכים לנוער (גם עכשיו לא נשתנה המצב לטובה). המעטים — יחידי הסגולה — לא הספיקו ליצור הרבה חוץ אלפי הילדים, שלא חונכו לגמרי בבשמעת קבוצתית ותנועתית.

החנוך בא אם כן מאליו. הילדים ראו מחבוגרים וכן עשו. הרשות להתגודד במגרש היתה נתונה כבר (הרי הם חברי „מכבי" רשומים), וכאן חקו באפן מגוחך את מעשי הגדולים, שגם הם לא היו דוגמתיים למדי. רק עם פתיחת המכביה הראשונה עמדו בראש המכבה־צ אנשים בעלי אחריות צבורית שהאצילו מרוחם על החנוקה הצעירה, אבל כאן עמדו שוב לפני שאלה חמורה עד למאד: לא היתה שאיפה אחת ודרך משותפת בין הסניפים השונים. כל מפקר ושה בסניפו לפי השקפתו או שלא עשה אמותה, וכן נוצרו נגודים. מקצתם נטו לשמאל ומקצתם לימין. בסניף זה הלכה הצופיות בראש, וכאן רק הספורט מכלי כל שמע תרבות.

בשנה האחרונה, אחרי הוערה העולמית האחרונה בתל־

אביב, החלו החוליות להצטרף לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר גמור, אי יזיקת דרך ברורה שתלהיב וחחזק את הרוח בקרב הנוער. זה מתפלסף על ימין ושמאל, השלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמסכבי הנו נודם מגן על האנשים החנונים בפני הפועלים המשתוקקים לכבוש אותם כביכול, והלה מצא בהמסכבי מקום לכלוי זמן ולהתעלם בנעימים. בקיצור, היח חוחו וכוחו נגוו.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

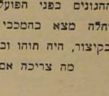

כרוניקה אספורטבית

דן-קרב בין יפאן – אמריקה באולימפיאדה הבאה*)

בכל התחרויות השחיה האולימפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה ירבים שוויס. אבל באולימפיאדה המסודרת הראשונה הראיה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה בנצחונה המכריע של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה נפחים לירידת ספורט השחיה באירופה, וכך היה לשחיני אירופה יותר תפקיד של מטאטיבטים מאשר של מתחרים. באולימפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע גזע חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באולימפיאדות הנ״ל באו ללמוד כדי להראות בשלישיות את צפרניהם דוקא בזמן שאמריקה היתה במצב של שקיעה בולטת. ומענין שאף פעם לא השיגה אירופה מקומות כה רבים כמו באמשטרדם, מקום שם התחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לוס-אנג׳לוס. לו היו האמריקאים שומרים על הקו המעפיל של ההתקדמות המבעית בספורט השחיה לא היה עולה כידי היפנים להכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לוס-אנג׳לוס נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הפוורטים לקראת האולימפיאדה הבאה למרחקים קצרים. לעומת זה יהיו היפאנים בלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים. ונשאלה השאלה: ואירופה היכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד״ למגוע לכל היותר בקר יפאני או אמריקאי אחד להכנס להתחרויות הגמר. במצב הנוכחי יהיה לאירופה די והותר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ב״כ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה התקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הופעתם של בעלי השיאים העולמיים הנוכחיים פוק ומרקיקא בשחיה חפשית, קיפר בשחיה גב, הינגינם וקסלי בשחיה חזה, אשר עוד בזמן האולימפיאדה האחרונה בלוס-אנג׳לוס לא יצאו להם כל מוניטין. חמשת השחינים הנ״ל הופיעו רק בשנים האחרונות וקבלו באפן יסודי את הישגי ב״כ אמריקה בלוס-אנג׳לוס. בלוס-אנג׳לוס ייצגו את אמריקה תולסון שורץ, קלילי קרבה וקריקטר אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע הזה לא היה לאמריקה לפני לוס-אנג׳לוס בכלל ועל הגב שחה קוצ׳ק וזכה אבנם להתחרות באמסטרדם אך בלוס-אנג׳לוס לא הופיע למטרם. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השיאים בכל שלשת המקצועות השחיה הנם אמריקנים, והם על פי רב צעירים לימים ויש לחשב כי טרם הגיעו לגבול הישגיהם המכסימאליים. אלה שייצגו את אמריקה בלוס-אנג׳לוס יכולו הפעם כחשבון רק במדרגה שניה בחור נציגי אמריקה. בין אלה יש לקחת בחשבון את גלהולא ופלגנן בשחיה חפשית, ובכך את וגרבק ואת צגר.

אבל גם היפאנים לא יכולו הפעם עם „מוחחיהם״ הוחיקים. בין השחיינים שלהם על מרחקים קצרים הופיע בלוס-אנג׳לוס רק יוזא בשחיה שליחים. הצלחתו אז היתה בלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות בודדות על 100 מ׳ שם כי היו לו אז מיכויים לנצח את מיאוקי המנצח ב־100 מטר באולימפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר תמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ובשום כך לא יכולו כמובן בשחיה זו שנויים בצורה כל־כך רדיקלית. מקינו ונגאטי כבר שחו בלוס-אנג׳לוס ונבנים גם היום בין טובי יפאן. אלה יופיעו שוב בברלין. במקצוע חזה יופיע קוואקה, העומד היום בראש רשימת היפאנים

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים עכנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם חחיתם ובנינם ואם יש בכחנו לסייע אולי לאנושות בכלל. עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצירת תנועה חדשה הנה מיוחדת ואולי גם עלולה להזיק. ורק בברדנו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום כחור נוש מארגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(סוף יבוא)

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „פשטי נפ״ל״ (בהונגריה). כותב הרשימה הוא אחד המומחים הגדולים במקצוע השחיה. הוא היה יריבו החזק ביותר של יוני ווייסמולר בשחיה 100 מטר (חפשי) והשני במקצוע הזה באולימפיאדה של אמסטרדם, כמו כן נצח ברבנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מטר (חפשי). כיום הוא מנהל קבוצת הונגריה.

צריך להדגיש שגם הנבדרות הראשונה של אירופה התחלפה במקצועות במרחקים קצרים. בין השחינים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלימפ-אנג'לים. אחרת במרחקים ביניים, שבהם עדין מרים הראשון. רק בשנתיים האחרונות צעדה אירופה קדימה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצטנו טוב יותר. גם פה מרים הוא הכי טובים, והוא גם השתתף בלוס-אנג'לים. גם בשחיה חזה כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קַרטוּנה הצרפתי הנשכב על הפרופיטינלים. גם בשחיה גב נמנה קוֹפֶּרם בין הכי טובים. שאר טובי גרמניה משתנים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולימפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיה חפשית.

מכון „גבורי" האולימפיאדה האחרונה קרוב לודאי שנראה רק מעטים בברלין. אך נתנחם לעומת זאת בנבדרה שכאן נראה דו-קרב בין שתי הארצות המסותחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויפאן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. ההתחרויות באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס היו ברב המקצועות — מלכד ב-400 ו-1500 מ'— לא אחרת מאשר ההתחרויות פגישות של אמריקאים בלבד, כי הם עלו אז בכמה כדו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במציאותם של אלה. בשנת 1928 באמשטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים בין רשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס-אנג'לים נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו החסיקוד שמלאה אמריקה באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס. בברלין יהיו תמיד לפי הלכות הארגון הכין-לאומי בשחיה, שבעה מתחרים בהתחרות הגמר, והמצב יהיה כזה שהגמר ישמש קרב בין שלשה באמריקה, שלשה מיפאן ואולי יכנס תמיד אחד אחר מאירופה בתור מיוצג (סטאטוסם).

דר' שטפן בראני

בעולם הספורט

שחיה:

שיא אוסטרי חדש של הכח דינה.

במשחה שליחים מעורב לגברות השיגה הכח וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 14:10,2 השיא הקודם 14:18,4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ורשהייטר, דיושש כולן השתתפו בבכיה השניה.

שוב פעם שיא חדש של יהודית דויטש!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה דויטש יחד עם יריבה החזקה ביותר ריטה דונר באותו הזמן 1,13,1 לספרות, כך שבאוסטריה ישנן עכשיו שתי בעלות שיא ל 100 מטר.

„הכח" נצח

— באותה ההתחרות „הכח" נצח את E.W.A,S.K. בברוו-מיס 6:3.

שיא עולמי חדש בשחיה:

הגי בנייתם (אריצות הכיות) עברה את השיא העולמי על 880 יארד. בעלת השיא הקודם סרוזון 11:41,2. השיא החדש 11:30,0

כבר מתכוננים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940!

מטרים ששיא הועד האולימפי הבין-לאומי הרוון בוויטש-לפור נסע לשוקו, שבה תערכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר את כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל המיקאדו.

עוד לא התחילו המשחקים בברלין וכבר סכינים את המשחקים הבאים.

ההסתדרות-שנגלאם הוזמנו מוסרת לודיעה הנ"ל, שאין להכין את הגעה האוספרי רק לאולימפיאדה הבאה, כי אם ברוחה הכנה אולימפית המודיות.

אולי נלמד גם אנו לקח מהודיעה הנ"ל בקשר עם עריכת המכביות?

מכבי מנצח את רבן צ'כיה

שחיני הקלוב הציכי C.P.K נמצאים כרגע בסויר באמריקה. בהופעתם באלניר נצחו בכל המקצועות חוץ מ 100 מטר חפשי, שבו נצח המכבי נקשן הידוע מחמכביה השניה, את רבן ציכיה מיקסובסקי בזמן של 1:028.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 45:60.

בוינה נערכה בשעם הראשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה. ונסתיימה בנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה בא בתור שני המכבי שרוכסן, הידוע לנו מימי המכביה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור מים נחלו הפולנים פסלה קשה 12:2. את מכבי אחר לא תוכנס לנבחרת הפולנים, אף על פי שהם נחשבים בין מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת היא הסיבה להסיבה הנמוכה.

ציק (הונגריה) שוחה 100 מטר ב 57 שניות!!

אחרי שהגרמני פיטר העמיד שיא אירופי חדש בשחיה על 100 מטר (חפשי) בזמן של 58 (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פיק, הצליח גם ציק להתקרב כעת לזמן הזה.

אין ספק שבאולימפיאדה יהיה ענין רב לקרב בין האורגוים לבין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי מפני שדוקא על מרחק זה מראים שני מוכבי אירופה—ציק ההונגרי ושיטר הגרמני—התקרבות כלתי פוסקת.

הגיע עד לשיא

פיק הגיע בשחיה 100 יארד אל השיא של ווייסמולר נצוקנו, היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בהתחרות בין הערים קופנהאגן וברלין שחתה הזוגר הדנית הצעירה 400 חפשי ב-5:20,5. כראי לציין שבהתחרות הגברים שהתקופה באותו היום הסתחרה, שזכה בסמום השלישי, בזמן שחות טוב מהבחורה הצעירה, וסכאן אפשר לעסר על ערך הישגיה.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיה 200 חזה חפשי הרוסי בולחקוב, זמן של 2:38,2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בחשיב בכשיא עולמי מפני שאין הארגון הרוסי סמוגה ל-T.I.N.A. באפן רשמי נשאר, איפוא, הצרפתי כרטונה, שהוכרז מיגתים לפרופסיון, בעל השיא העולמי.

רבנאות אמריקה בבריכות סגורות.

בשחיה 220 ירד חפשי (נברות) נצחה ויפסי 2:34,2, (שיא אמריקני חדש), בשחיה 220 ירד חזה (נברים) נצח קיגין 2:39,30 (כנ"ל), ובשחיה 220 ירד חפשי (נברים) נצח מרוקה 2:11,0.

אביב, החלו החוליות להצטרף לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר גמור, אי ידיעה דרך ברורה שתלחיב ותחזק את הרוח בקרב הנוער. זה מתפלסף על יסון והשני על שמאל, השלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמכבי הנו נורם סנן על האנשים ההגונים בפני הפועלים המשחוקקים לכבוש אותם כביכול, והלה מצא בהמכבי מקום לבלוי זמן ולהתעלם בנעימים. בקיצור, היה תוהו ובוהו גמור.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

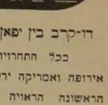

ספורט בינלאומי

דו־קרב בין יפאן – אמריקה באוליפיאדה הבאה*)

בכל התחרויות השחיה האוליפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה ירוכים שווים. אבל באוליפיאדה המסורת הראשונה הראויה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה כנצחונה המסרגיר של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה טפחים לירידת ספורט השחיה באירופה, וכך היה לשחיני אירופה יותר תפקיד של סטאטיסטים מאשר של מתחרים באוליפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע גזע חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באוליפיאדות הנ״ל באו ללמוד כדי להראות בשלישית את צפריניהם דוקא בזמן שאמריקה היתה במזל של שקיעה בולטת. ומעניין שאף פעם לא השיגה אירופה מקומות כה רבים כמו באמשטרדם, מקום שם התחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לוס־אנג׳לוס. לו היו האמריקאים שומרים על הקו המפליג של התקדמות המטבעית בספורט השחיה לא היה עולה בידי היפנים להכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לוס־אנג׳לוס נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הַפּוֹרְטִים לקראת האוליפיאדה הבאה לסרחקים קצרים. לעומת זה יהיו היפאנים כלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים. ונשאלה השאלה: ואירופה תיכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד״ למגוע לכל היותר בעד יפאני אז אמריקאי אחד

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „שפטי נפלי״ (בהונגריה). כותב הרשימה הוא אחד המומחים הגדולים בסקצוע השחיה. הוא היה יריבו החזק ביותר של יוני וייסמולר בשחיה 100 מטר (חפשי) והשני בסקצוע הזה באוליפיאדה של אמסטרדם, כמו כן נצח ברבנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מטר (חפשי). כעת הוא מנהל קבוצת הונגריה.

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים מכנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם החיתם ובנינם ואם יש בכתנו לסיוע אולי לאנשותם בכלל. עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצירת הנועה חדשה הנה מיותרת ואולי גם עלולה להזיק. ורק כברורו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום בתור נוש אורגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(מתוך יבוא)

להכנם להתחרויות הנגמר. במצב הנוכחי יהיה לאירופה רק והוחר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ב״כ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה התקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הופעתם של בעלי השיאים העולמיים הנוכחיים פיק ומדיקא בשחיה השפשת, קיפר בשחיה גב, הינינגם וקמלי בשחיה חזה, אשר עוד בזמן האוליפיאדה האחרונה בלוס־אנג׳לוס לא יצאו להם כל מוניטין. חבשת השחיונים הנ״ל הופיעו רק בשנים האחרונות ועברו באפן יסודי את הישני ב״כ אמריקה בלוס־אנג׳לוס. בלוס־אנג׳לוס ייצגו את אמריקה הולסון שורץ, קלילי, קרבה וקרוסטי אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע הזה לא היה באמריקה לפני לוס־אנג׳לוס בכלל ועל הנב שחה קוניק וזכה אמנם להתחרות באמסטרדם אך בלוס־אנג׳לוס לא הופיע לסטרט. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השיאים בכל שלשת מקצועות השחיה הנם אמריקניים, והם על פי רב צעירים לימים ויש לחשב כי טרם הגיעו לגבול הישגיהם המכסימאליים. אלה שייצגו את אמריקה בלוס־אנג׳לוס יבואו הפעם בחשבון רק בסדרנה שניה בתור נציגי אמריקה. בין אלה יש לקחת בחשבון את נלהולא וקלגנן בשחיה השפשת, ובנב את וַנְדֶרְבִּיל ואת צהר.

אבל גם היפאנים לא יבואו הפעם עם „תוחיתיהם״ הוחיקים. בין השחיינים שלהם על מרחקים קצרים הופיע בלוס־אנג׳לוס רק יוזה בבשחה שליחים. הצלחתו אז היתה בלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות בודדות על 100 מ׳ אם כי היו לו אז סיכוים לנצח את מַיאוּאַקי המנצח ב־100 מטר באוליפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר תמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ומשום כך לא יבואו בכוכן בשחיה זו שנויים בצורה כל־כך רדיקלית. מקינו וגנאמי כבר שחו בלוס־אנג׳לוס ונבנים גם היום בין טובי יפאן. אלה יופיעו שוב בברלין, במקצוע הזה יופיע קוֹאַיָקָה, העומד היום בראש רשימת היפאנים.

צריך להדגיש שגם הנברדיה הראשונה של אירופה התחלפה בסקצועות במרחקים קצרים, בין השחיינים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלוס־אנג'לוס. אחרת במרחקים בינוניים, שבהם עדין מרוס הראשון, רק בשנתיים האחרונות עצדה אירופה קרומה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצבנו טוב יותר. גם פה מרוס הוא הכי טוב, והוא גם השתתף בלוס־אנג'לוס. גם בשחיות חזה שיאָמאַס הנרמני הוא כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קַרטונה הצרפתי הנחשב על הפרופיסיונלים. גם בשחיות גב נמנה קוֹפָרם בין הכי טובים. שאר טובי גרמניה משיגים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולמפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיה חפשית.

מכין „נכורי" האולמפיאדה האחרונה קרוב ליודאי שנראה רק מעטים בברלין. אך נתנתם לעומת זאת בעובדה שכאן נראה דו־קרב בין שתי הארצות המפותחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויאפן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. ההתחרויות באולמפיאדה של שנת 1924 בפאריס היו כרב המקצועות — מלבד ב־400 ו־1500 מ׳ — לא אחרת מאשר ההתחרויות פיניות של אמריקאים בלבד, כי הם עלו אז כמרה כזו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במציאותם של אלה. בשנת 1928 באמשטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים כין נשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס־אנג'לוס נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו התפקיד שמלאה אמריקה באולמפיאדה של שנת 1924 בפאריס. בברלין יהיו תמיד לפי הלכות האדנון הכין־לאומי בשחיה, שבמה מחתרות בהתחרות הגמר, והמצב יהיה כזה שהגמר ישמש קרב בין שלשה מאמריקה, שלשה מיפאן ואולי יכנס תמיד אחד אחד מאירופה בתור מיוצג (סטאטיסט).

דר׳ שטפן קָרָאני

בעולם הספורט

שחיה:

שיא אוסטרי חדש של הכנו וינה.

במשחה שלישים סעורב לנברות השיגה הכת וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 4:10.2! השיא הקודם 4:18.4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ורשהיטר, רוישש כולן השתתפו במבצעה השניה.

שוב פעם שיא חדש של יהודית דוסש!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה רוישש יחד עם ריבה החוקת ביותר ריטה גנגר באותו הזמן 1.13.1 לסטרה, כך שבאוסטריה ישנן עכשיו שתי בעלות שיא ל 100 מטר.

„הכח" נצח

— באותה התחתרות „הכח" נצח את E.W.A,S.K. בכדור־מים 6:3.

שיא עולמי חדש בשחיה.

הנ׳ קניוהם (אוצאות הכרות) עברה את השיא העולמי על 880 יָרד. בעלת השיא הקודם סרוזון 11:41,2. השיא החדש 11:30,9.

כבר מהכונים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940!

מומרים שנשיא הועד האולימפי הבין־לאומי הרזון בוויעס־לֶפור נסע לשוקיו, שבה העדכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר אם כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל המיקאדו.

עוד לא התחילו המשחקים בברלין וכבר מכינים את המשחקים הבאים.

ההפורש־שנבלאם הונימי מומה לודיעה הנ״ל, שאין להכין את הנער האומרי רק לאולימפיאדה הבאה, כי אם ברושה הכנה אולימפית המידית.

אולי נלמד גם אנו לקח מהודיעה הנ״ל בקשר עם עריכת המכביות?

מכבי מנצח את רבן צ׳כיה

שחיני הקלוב הצ׳כי C.P.K נמצאים כרגע בסיור באמריקה. בהופעתם באלניר נצחו בכל המקצועות חוץ מ 100 מטר חפשי, שבו נצח המכבי נקשן חירוע מהמכביה השניה, את רבן צ׳כיה מיקסובסקי בזמן של 1:028.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 43:60.

בוינה נערכה בשעם האחשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה. ונמחיטה מנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה בא בחתר שני המכבי שרוכסן, הירוע לנו מימי המכביה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור מים נחלו הפולנים מפלה קשה 12:2. אף מכבי אחד לא תוכנס לנבחרת הפולנית. אף על פי שהם נחשבים בין מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת היא הסיבה להפוסה הנמורה.

ציק (הונגריה) שוחה 100 מטר ב 57 שניות!!

אחרי שהגרמני פיטר העטור שיא אירופי חדש בשחיה על 100 מטר (חפשי) בזמן של 58.8 (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פיק, הצליח גם ציק להתקרב בעת לזמן הזה.

אין ספק שבאולימפיאדה יהיה ענין רב לקרב בין האירופיים לבין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי מפני שדוקא על מרחק זה מראים שני מוכי אירופה—ציק הונגרי ופיטר הגרמני—התקרבות בלתי מוסקת.

הגיע עד לשיא

פיק הגיע בשחיה 100 יָרד אל השיא של וייסמולר בציקגו, היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בהתחרות בין העיר קופנהאגן וברלין שחתה הוֹנֶר הדנית הצעירה 400 חפשי ב־5:20,5. כראי לציין שבהתחרות הנבחרים שתתקיפה באותו היום הגיע המתחרה, שזכה במקום השלישי, בזמן מחות שוב מהבחורה הצעירה, וסכאן אפשר לעמד על ערך הישגיה.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיה 200 חזה השיג הרוסי בולחֶנקו, זמן של 2:38.2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בהשיג בכפיפא עולמי מפני שאין הארגון הרוסי מסונף ל־T.I.N.A. באפן רשמי נשאר, איפוא, הצרפתי כרשונה, שהוכרז בינתים לפרוסקוון, בעל השיא העולמי.

רבנאות אמריקה בברכות סנורות.

בשחיה 220 יָרד חפשי (נכרות) נצחה ויפסי 2:34,2, (שיא אמריקני חדש), בשחיה 220 יָרד חזה (נכרים) נצח קוֹיִין 2:30,30 (כנ״ל), ובשחיה 220 יָרד חפשי (נכרים) נצח מרוקה 2:11.0.

יק מדיקה מוצה.

ברבנאות של בתי־הספר הנבוחים באיצות הבריה זכה ברוב הנצחונות יק מדיקה, כוכב אמריקה בשחיה בשעה זו ורינבם החזק ביותר של הישאנים.

220 יורד עבר בזמן של 2:09,6 !!

שיא עולמי חדש.

האמריקני קסלאי שחה 200 מטר חזה ב־2:37,2 יצויין כי לא עובר חודש שלא יתוקנו בו השיאים העולמיים בשחיית החזה. הסיבה לכך: הכנסת המבנגן המחדש „שחיית פרפר" (Butterfly) הנותן כפי הנראה את האפשרות לעבור את המרחקים בפחיות גדולה יותר. כמעט כל בעלי השיא בזמן האחרון משתמשים במבנגן המחדש הזה.

הכח וינה השיגה שיא במשחה שליחים (נברות)

כידוע השיגו נברות הכח וינה שיא אוסטרי חדש במשחה שליחים 100×3 מעורב (נב, חזה, חפשי). הזמנים של כל אחת היו: גולדנר (נב) שחתה — 1:26, ורשחייסר הצעירה הנצחית (חזה) — 1:30 דרוישש (חפשי) — 1:14,4. הם עברו על השיא הקודם ב־8 (!) שניות.

400 מטר בזמן 4:532.

שחה הצרפתי פרים בהתחרות בפס. רגים.

שיא אירופה חדש (!!).

בהתחרות שסודרה ע"י ארגון השחיה החונגרי בתור הכנה לקראת האוליומפיאדה הושגו זמנים נהדרים:

200 שחיה חפשית: 1) ציק 2:13,4 — שיא הונגרי חדש,
2) לנדיל 2:13,6 — את זמן זה טוב יותר מהשיא הקודם.

200 מטר חזה: ברוצו — 2:53,6, יש לציין שהוא שחה את כל המרחק במבנגן הפרפר החדש.

100 מטר גב: לנגדיל — 1:13,8.

100 מטר (חפשי): ציק 57,4 !!! שיא אירופי חדש. אחרי הישג הזה אפשר לחשוב את ציק כאחד המבוריחים על ה־100 מטר באוליומפיאדה. הוא והגרמני פישר הם הקוה אירופה בשחיה 100 מטר.

מאת המנהלה

מפאת המצב מזניחים מורשים רבים את חובתם ביחס להפצת העתון וגבית הכספים, הזנחה זו מעכבת במדה רבה את בסוס עתוננו, ולכן נדרשים כל מורשי הסניפים להתמסר לעבודה לשם העתון בסניפיהם, צעד ראשון הוא סלוק כל החובות המגיעים מהם למנהלה עבור החוברות שהופיעו עד היום.

חוקת הספורט-כרמל פורט

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' הנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קנו אך ורק על יסוד הוכחות!

זכרו

את הימים החמים, את ימי־החמסין
את המאכלות שנתקלקלו!...

ה„פריג'ידר"

החדש 1936 האוריגנלי
המצויד ב**„קמצן־הזרם"** („METER-MISER")

יוצר את מידת־הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא!

„פריג'ידר" מקצץ את הוצאות הזרם תכלית קיצוץ!

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך יוליאן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לחצי שנה 180 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנונן.

מכבי! השתמש בשמן „אַרושל"
באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„ארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„ארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב„**ארושל**"

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

7

ח' אייר תרצ"ו – 30 אפריל 1936

התכן:

בשער

מכבים, חזקו ואמצו! — מרכז המכבי

נזכור... — א. י.

לא „אלף־ייחוד", „ארץ ישראל" שם ארצנו — אלף יחד

ל„הארץ" שם: „ארץ ישראל" — א. י.

ברוך בואכם! — א. י.

לבוא קונדסן לארץ

האיש קונדסן — צבי נשרי

קונדסן ופעולותיו — ס. מרס

קונד אנסון קונדסן — יהושע אלוף

מפגישותי עם קונדסן — חיים וויין

מדברי חברים על קונדסן — י. זיראלניקוב, ריה ניאון, י. הלוי

מפעליו הספורטיביים

ההתחרויות על הרבנאות הארצית — פ. פריד

תוצאות מן הצד — אוטא קוץ

המכבי תל אביב בבירות — אליעזר מסלון

על זה ועל הא — א. אלכסנדרוביץ

המכבי

המכבי הצעיר

כרוניקה ספורטיבית

תמונות

מההתחזרויות מן הרבנאות הארצית בירושלים:

1. וקומן — רבן א"י לריצה 5000 מטר.

2. מסי — רבן א"י לריצה 400 ו־800 מטר

3. חסן — רבן א"י לפגיעה למרחק ולקפיצה משולשת

מטיולי „המכבי הצעיר" חיפה בעמק

ק. א. קונדסן

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

" " המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת

שנה שביעית, ח' אייר, תרצ"ו — 30.4.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם

אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת

„כתר"

יצחק הוז

ב"ח לנעלים

בשער

מכבים! חזקו ואמצו!

בימים אלה, ימי מבחן קשה לישוב העברי, עמדתם גם אתם במבחן: בכל זמן ובכל מקום שנדרש היה צעיר עברי בעל נפש אמיצה ומשמעת לאומית — עמדתם אתם על משמר כבוד האומה, חיי הישוב ורכושו.

תקותנו הזקה שהחיים הזורים למסלולם, ישוב נא גם כל אחד מכם לתפקידו ביצירה ובבנין, ואת אחינו שנפלו חלל נזכר לנצח יחד עם כל אלה הקדושים והטהורים, שנהרגו על קדוש שם האומה.

אבל ידעו נא משנאינו ומקטרגינו, כי באיומים ובמעשי אלמות לא יכריעו את ישראל סבא אשר חדש את נעוריו: צאצאי המכבים ובר־כוכבא, יורשי דורות של גבורים אשר ידעו למות על קדוש השם וכבוד האומה, לא יפחדו ולא יירתעו מפני המתנקשים בנפשם, וידוע ידעו להגן גם על זכותם למולדתם הישנה־החדשה.

ולנוער העברי: הימים האלה הראו כמה מאוחד עמנו — על כל שדרותיו ומפלגותיו — בעת צרה: יהיה נא הדבר לדוגמא גם לימי שלום. נסייע נא ל„שביתת הנשק" בפנים המחנה, נתמסר כלנו יחד — שכם אחד — להקמת המולדת. וזאת תהיה תשובתנו למתנקשים בנו.

לשלום וליצירה — קדימה!

מרכז המכבי ארץ־ישראל

נזכור...

לא במלים ולא בדברים — — במעשה ובפעולה, בבנין ובעבודה נקדש את זכר קדושינו, שנפלו חלל על מזבח הקמת מולדתנו המחודשת בידי מרצחים מן המארב, שואפי דם ורודפי שוד וגזל פראים.

שומה עלינו לצלול לתהומם של הגורמים ולעומקן של המסבות לשיכות דמם של קרבנותינו שנהרגו על קידוש שם עמם ומולדתם, ולהסיק את המסקנות. ו־לפעול, לפעול ושוב לפעול ברוחן, ולו גם תהיינה אלו מרחיקות לכת...

את מתינו הקדושים לא נקים מקבריהם. מחובתנו לדאוג — ועד לקצה — ששום לא תהיה כל אפשרות — וכ"ו גם הקלה שבקלות — של השנות מאורעות מעין אלה שאירעו בימים האחרונים. ואם הפעם לא העיזו „הגבורים הלאומיים" לנסות את כחם בנקודות של ישוב יהודי מרוכז, כי זכרו את לקח תרפ"ט על עשרות־עשרות הרוגיהם אז, ואת כל „גבורתם" הראו הפעם רק בהתנפלם המונים־המונים

על יחידים־יחידים מחוסרי הגנה בנקודות של ישוב ערבי מרוכז — הנה עלינו לדאג, כי גם בנקודות אלו שלהם לא יוכלו להבא לשפוך דם על נקלה מבלי שיבואו על שכרם, וכהוגן, ומיד...

לכוד ואחוד, בצוד וחזוק — בכל המובנים ובכל ששחי עבודת תחיתנו שיש להם נגיעה כלשהי לגורמי המצב דהעגום — זהו הצו שנצטווינו ע"י הפיות האלמים של הנשמות דהסחורות והקדושות.

פתיחת שערי ארצנו לרווחה ללא כל סיג והגבלה, אפשרות של החישבות בכל רחבי ארצנו על גבולותיה ההיסטוריים (כן, בשתי גדות הירדן!) — זו צריכה להיות דרישתנו המנרצת ללא לאות. מבלי הרף, בהתמדה ובעקשנות כלפי חוץ; יצירת האפשרויות של קליטת המוני המוני העולים וכל הכרוך בהן: קרבנות חמריים, עבודה עברית במאה אחוז, תוצרת עברית וכו' וכו' — זו צריכה להיות דרישתנו כלפי פנים.

ונוסף על כל אלה — הגנה. עדי ראיה של ההתנפלויות הפראיות על אנשים ההולכים לתומם, ונפגעי המאורעות שרק בדרך נס יצאו בשלום מהם — מי בעקבות קשים יותר ומי בקלים יותר — מעידים, כי בכמה וכמה מקרים יכלה המשטרה להציל את חיי המומתים שנקפדו בלא עתם ובדמי ימיהם, אלא שהשוטרים שנמצאו באותה שעה במקום המהומות, אם משום שהיו חסרי אונים ואם משעמים אחרים, לא עשו את אשר היה מחובתם לעשות... נדאג על כן לעצמנו.

כל נפש מישראל יקרה לנו, ואין לומר נפש מישראל העובדת את עבודת הבנין בארץ.

זכור נזכור על כן, ועתה יותר מאשר תמיד: אם אין אני לי מי לי.

א. י.

לא אלה יוד — אדץ־ישראל שם אדני*)

זכתה ארץ ישראל למפעל תרבותי כביר, רב־ערך: שירות רדיו ארץ ישראלי.

ונודה: לא רק כאנשי תרבות בלבד שמחנו לקראת הקמת המפעל הזה אלא גם כעברים. שמחתנו היתה כפולה: הרי זו הפעם הראשונה שגלי הרדיו יעבירו לכל רחבי התבל את צלילי שפתנו שקמה לתחיה.

ואם עד כה "זכו" בעלי הרדיו משלנו לשמוע ערב־ערב, יום־יום את כל "שבעים הלשון" ובתוכן גם את הלשה הערבית (ממצרים) ורק לא את שפתנו אנו (ואם "זכו" לשמוע אותה הרי זה הה „פעם ביובל" לאחר שהיו מתריעים על כך בקולי קולות ארבעים יום לפני „התקדש החג" הזה)—הנה מכאן ולהבא, ערב־ערב, תפרחנה האותיות העבריות ותנשאנה המלים העבריות על גלים „בלתי־נראים" של הרדיו הארץ ישראלי אל אזני כל! הנה עתה תופיע שפתנו לא כאורחת עניה העומדת בפתח ומבקשת רחמים שיתנו לה להשמיע את קולה, אלא כאזרח שוות־זכויות לשפות האחרות.

ומשום כך בירכו אלפי־אלפי פיות, בשם ובמלכות בהשמע המלים היקרות מפז הנעימות, המתוקות — „ירושלים מדברת": שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. והרי העתונות יודעת גם לספר על דמעות שזלגו מן העינים באותו רגע היסטורי לשמע מלים אלו.

אבל — — „אל תשכח ישראל אלי גיל כעמים": קמה סערה בתוך צלוחית ארצנו. לשכנינו (קרי: למהגיהם) היה לצנינים השם „ארץ ישראל" (הגלות. לדאבוננו, כביאור" לשם „פלשתינה") וקמה הצעקה. ונשמעה הדרישה: אל יישמע ואל ייזכר השם הזה. והממשלה נענתה אחת ושתים לדרישה הזאת, ופקדה למחות את השם ארץ ישראל. ובמקום זה ישמיעו: „א"י" או „אלף־יוד". ולמחרת יום פתיחת הרדיו או כעבר יומים לא השמיעו עוד קריינותינו את השם „ארץ ישראל", אלא: אלף יוד — א"י.

ואנו נאמר: דַּי!

עד כאן ולא יותר. כבר עצם הזיווג הזה, עצם צמד־חמד זה: „פלשתינה־ארץ ישראל" צרם את האוזן. שרט את הלב. אולם הלאה מכן, לא! בשום אופן לא!

לפקודה בלתי אנושית, בלתי תרבותית זו לא נסכים. ואם מוסדותינו הרשמיים, כדרכם, יראו גם הפעם לשמשם את הענין, ולא לנקוף אצבע לבישול הפקודה חסרת הטעם הזו — הבה נקומה ונעשה אנו את המעשה המוטל עלינו לעשות כעברים, כיהודים: כל עוד לא תבוטל הגזירה הזאת בל יַענה אף עברי אחד להזמנת הנהלת דהרדיו להשתתף בתכנית: תהא זאת הרצאה, או הקראה, או נגינה וכו' וכו'; כל הפקידים העברים: הקריניות על מנהל המחלקה העברית ועל משתתפיה הקבועים צריכים להסתלק מתפקידם.

בביטול השם „ארץ ישראל" בתכנית הרדיו (השם ארץ ישראל לא יבוטל על אף רצון צורריו ושונאינו) תוקעים חרב בגב אומתנו ואנו, כמכבים, שומה עלינו לקום כאיש אחד ולהתנגד בכל מאדנו ונפשנו במגמה זו.

אל לנו לנוח ולשקוט כל עוד לא ייזכר שוב שם ארצנו: ארץ ישראל — זהו בעברית שם ארצנו בעבר, בהוה ובעתיד.

ולעורכי העתונים היומיים שלנו הרינו פונים: עשו אף

*) רשימה זו נתפרסמה בהוספה מיוחדת בלתי קַהֲבָרַת לחוברת הקודמת, אמרנו על כן להכניסה לגוף חוברת זו. (המערכת).

אתם מעשה. גולו את חרפת ביטול שם ארצנו מעלינו: מכאן ולהבא אל תעלימו בפקודות הרשמיות את השם ארץ ישראל. לא עוד א״י בסוגרים (א״י) אלא השם במלואו: ארץ ישראל.

ארץ ישראל — ולא א״י ולא אלף יוד.

אלף יוד (א״י)*)

*) ראשי תיבות של שם כותב הרשימה הזאת.

ל„הארץ" שם — ארץ ישראל

גל המחאות כנגד „אלף־יוד" ו„א״י" פעל את פעולתו: הממשלה בישלה את שקודתה האבסורדית, חסרת הטעם. ברם — כך מודיעה העתונות — לאחר שהושיבה את חכמי־יועציה. מצאו אלה מוצא מחוכם עד מאד: במקום פלשתינה (א״י) בכתב ובדיבור — „הארץ".

ואכן אין להכחיש: המצאה מחוכמת עד מאד. הן סוף סוף לא יוכלו לכנות את ההחלטה החדשה בשם „מוסרת טעם" כמו שכנו את ההחלטה הקודמת. והן השם ה„ארץ" איננו עלול לצרום כה את האוזן ולפגוע בחוש השמיעה כמו „אלף יוד" או „א״י".

ובכל זאת: אין ה„ארץ" בן בלי שם חלילה. שם לה: ארץ ישראל. ואם כי, לכאורה, צריכים היינו לשמח על כך שאת ארצנו קוראים בשם „הארץ" בה״ד־ידיעה, הרינו מוותרים בחפץ לב על המתנה „הנאתי" הזאת. עלינו להחזירה לממשלתנו. ולא להרפות ממנה. ולא ליתן מנוחה לה ולאחוז בכל האמצעים החוקיים והכשרים כדי להחזיר את השם המקורי ההיסטורי ל„הארץ": ארץ ישראל.

ויש רק להתפלא, שהעתונות קיבלה בשתיקה את ההודעה הזאת ולא הגיבה עליה. ואם ביחס ל„אלף יוד" ול„א״י" שמעו על איזו פעולה שנעשתה מצד מוסדותינו הרשמיים — הסוכנות היהודית והועד הלאומי ליהודי ארץ ישראל — הנה לא שמענו עד כה מאומה על הצעדים שנעשו על ידם לביטול רוע הגזירה האחרונה הזאת.

אמנם ידענו כי הלבבות לא היו פנויים עד כה לרגלי המאורעות האחרונים. אך חלילה לנו לחזניה גם את הענין „הצדדי" הזה. שם — זה לפעמים הכל. על שם. לשם שם, מקריב עם, מקריבים אנשים את חייהם.

לא שמענו עד כה שעם יוותר על שם ארצו. נקשיב נא לצלצול שם הארץ בפי בן איזה עם שיהיה — מה לא נשמע בו: מסירות הנפש, אהבה, הקרבה. והאומנם, על מדרגה כה שפלה יעמידונו, שניהפך לבני־ארץ־בלי־שם? ובשעה שנגיש את תעודותינו הרשמיות לאיזה שלטון שיהיה נצטרך לכבוש את פנינו בקרקע, כי בני ארץ־בלי־שם הננו?

לא. ואם אין מי שיקח את הענין בידו. ניקחנו אנו — הסתדרות „המכבי" — בידינו.

ברויבים הבאים

בדפים הבאים מספרים לנו חברינו על אישיותו הנפלאה של אורחנו הנעלה — ק א. קנודסן. מתוך דבריהם מתברר, כי את אשר הושג בארץ על שדה החנוך הגופני — משלו הוא. הוא, אשר הורם תורת ההתעמלות הלכה למעשה. הוא אשר עודדם והמריצם לעבודת התחיה הגופנית של עמנו בארצנו. כאב דאג להם בהיותם בנכר, כמדריך טיפל בהם־בשובם לארץ, בעמדו עמהם במגע ומשא תמידי, ובשלחו אליהם מרחקים את הוראותיו ועצותיו.

ובקורו זה — הראשון בארץ — של ידיד מפעלנו איננו לשם תענוג ותנאה. לא לשם טיול הטרית היפיש המכובד (בן שבעים ושתים הוא כיום) את עצמו ועלה לארץ, אלא משרה מדעית הציג לפנינו: לבדוק את גבות תלמידינו. ולהשוות אח״כ את התוצאות כאן אל תוצאות בדיקותיו בארצות אחרות.

בהודמנות עבודתו המדעית יעמוד בודאי „המפקח" קנודסן על מצב תרבות הגוף בארץ, ביחוד בבתי הספר. ויעיר את הערותיו. שתוכלנה בלי ספק להביא תועלת רבה להתפתחות הגופנית של ילדי עתידנו, אם רק מנהלי עבודתנו החנוכית בארץ יפנו את תשומת לבם להן ויקיימון. הבה נקוה, שגורלן של הערות המומחה להתעמלות יהיה טוב יותר מגורל דרישותיהם של מורינו ומחנכינו בהודמנויות שונות, והעומדים בראש החנוך בארץ דאוג ידאגו לתקן לפחות את אשר עיוותו עד עתה.

לרגלי המאורעות העגומים לא יכלנו לדאבוננו לקבל את פני אורחנו כראוי לו. אך ידע כי רבים־רבים הם רחשי התודה, והחבה וההוקרה שאנו רוחשים לו. ותמיד־תמיד נזכור את אשר עשה ופעל — אם גם בדרך אמצעית — לטובת החנוך הגופני בארץ.

יחד עם האירח החשוב בא אלינו חברנו בנימין סלור.

לא כאורח נקבל את פניו אלא כתושב וכאזרח בארץ.

(המשך בעמוד 19)

בהודמנות אחרת — בענין משלוח הטלגרמות בכתב העברי — ראינו את אשר פעל היחיד „המשוגע לדבר אחד". אמנם עוד טרם השיג את מבוקשו במילואו. אולם הוא בדרך הגשמתו: למחצה כבר נתמלא. כאן תקח הסתדרות את האיניציאטיבה בידה: אל דמי לנו עד אשר נגול את החרפה שזרים רוצים להעטותה על ארצנו, ארץ מולדתנו.

„ארץ ישראל" — זה שם ארצנו על אף הכל ולמרות הכל.

א. י.

לבוא קנודסן לארץ

צבי נשרי \ האיש קנודסן

סוף סוף עלה בידו למלא את שאיפתו העזה מזה שנים רבות לבקר בא"י, ואנו, תלמידיו המרובים באי"י, זכינו לקבל את פניו על אדמתנו, וחרד הלב: האם יעלה בידינו, עם כל רצוננו הטוב, להחזיר לו במדה הדרושה טובה תחת הטובות הרבות שעשה עמנו, עם כל אחד ואחד מאתנו באפן פרטי ועם תנועתנו לטובת התחיה הגופנית של עמנו, המחדש את חייו בארצו־מולדתו, באופן כללי? אחת יַדע: רצוננו כביר לעשות כל אשר ביכלתנו כדי להנעים לו ימי שבתו אתנו, לאפשר לו לראות את הארץ בכל הדרה ואת החיים המפכים בה לכל גלוייה ולעזור לו להשיג את המטרה המדעית של נסיעתו והיא: לבדוק ולחקור את מצב הגבים של ילדי הארץ ולהשוות את התוצאות עם אלו שהשיג בחקירותיו בארצות אירופה הצפונית והמרכזית. האינספקטור סבור, שתחת שמש הדרום, תנאי התפתחות הגופנית של הילדים טובים יותר. נקוה שסברתו זו תתאמת ע"י בדיקותיו.

לקראת החלטתו להקדיש את רוב ימי שהותו בארץ לעבודתו המדעית הזאת הננו שמחים משנה שמחה. אם נהגינו עד עכשיו מפרי עבודתו המדעית בארץ, שתנאיה הם שונים בהרבה מתנאי ארצנו, הרי עבודתו זו הפעם נוגעת באפן ישר לעבודתנו על שדה החנוך הגופני של בני עמנו ותעזר לנו לכוון את פעולותינו בפרט זה על יסוד מדעי איתן. ואולי גם תשפענה מסקנותיו על מוסדותינו המוסמכים ל"הפנות תשומת לבם למצב החנוך הגופני בבתי הספר שלנו ולעשות צעדים ממשיים לתקונו.

את הזכרונות הבאים [1] הנני מעלה לא רק כדי שיראה האינספקטור, שאין אנו כפויי טובה וזוכרים את כל אשר עשה בשבילנו ואשר עמל וטרח למעננו, כי אם כדי שיקראום חברינו „המכבים" ויתר אוהדי החנוך הגופני וידעו בהפגשם עם אורחנו הנכבד לקבל את פניו בכבוד ובחבה, שלהם הוא ראוי. ויבינו את רגשי ההערצה המפעמים בלבנו אנו, תלמידיו

— ידידיו. ■

בשנת 1911 נסעתי בפעם השניה לאירופה על מנת להוסיף להשתלם בהתעמלות. תכניתי היתה — בקור קצר בשויצריה, ששם למדתי את המקצוע בשנת 1908, ישיבה ארוכה יותר בשוודיה לשם למוד השיטה השוודית בקורס־ה ולבסוף, בדרכי חזרה לארץ ישראל, חקירת השנויים שנתהוו במקצוע החנוך הגופני בגרמניה (כמו כן ביקור בתערוכה ההיגיאנית, שסודרה בשנה ההיא בדרזדן).

בשויצריה התודעתי למורה גימנסאי להתעמלות, שביקר בדניה והשתתף בשעורי השתלמות למורי התעמלות. הוא ספר לי בשבחה של ההתעמלות הדנית (השוודית־המתוקנת לפי דבריו) ויעץ לי לפנות ל"גימנסטיק־אינספקטור ק. א. קנודסן בקופנהגן, ולבקש ממנו רשות להשתתף בשעורים הנ"ל הנערכים מדי שנה בשנה בחדשי החופש.

כתבתי למר קנודסן ע"ד מבוקשי וכעבור ימים מספר קבלתי תשובה, כי ישמח מאד לעזור לי ועל ידי כך להכנסת ההתעמלות הרציונאלית לארץ הקדושה, לארץ ישראל. הוא יעצני לפנות בבקשה למיניסטריון לעניני החנוך בדניה והוא — האינספקטור — ישתדל שבקשתי תינתן לי.

עשיתי כדבריו. מהמיניסטריון נתקבלה מיד תשובה חיובית, וכפי שנודע לי אח"כ היה הדבר תלוי בעקר בחוות דעתו של האינספקטור. מר קנודסן בקשני להודיע לו ע"ד יום בואי לקופנהגן, יעץ לי לבוא בהקדם, כדי שאספיק להתכונן לקורסים, ללמד את השפה הדנית, לבקר שעורים וכו'.

הזמן היה קצר ואני שמתי מיד לדרך פעמי. בימים ההם התקיים בבאזל קונגרס ציוני והיה ברצוני להיות נוכח בו, לכל הפחות ימים אחדים אולם התגברתי על יצרי — קרבן למקצע — עברתי את בזל ערב פתיחת־הקונגרס ונסעתי דרך ברלין לקופנהגן. בברלין קבלתי מאת הועד הפועל של ההסתדרות הציונית מכתב־המלצה אל ראש הציונים בדניה, הדר' פ. ושלגרפתי לו ע"ד יום בואי. למר קנודסן כתבתי מכתב. בבואי לקופנהאגן סרתי תחילה לבית הדר' פ. על הדלת מצאתי פתקא כתובה יהודית: „לצערי נסעתי"... הלכתי משם לאינספקטור, אשר חכה לבואי וקבלני בחביבות יוצאת מהכלל, הוא שאלני על דבר א"י והמצב בה, על שאיפותינו הלאומיות, על השפה העברית הקמה לתחיה וכו'. הוא בקשני להשמיע באזניו משפטים אחדים בעברית מדברת. תוך כדי שיחה לקח ספר תנ"כ בעברית, פתח אותו ובקשני לשמוע אם קריאתו נכונה. הוא גמר את המחל"קה לתיאולוגי"ה של האוניברסיטה בקופנהגן [2].

כשהרגיש, כי עיף אני מהדרך (נסיעת־לילה), שלחני

---

1) חלק מהדברים הבאים נכתבו לפני שש שנים ונדפסו בחוברת ה' של „המכבי" שנה חמישית לרגלי מלאת 25 שנה לעבודתו של ק. א. בתור גימנסטיק־אינספקטור.

2) מענין לציין שכמעט כל מיסדי השיטות העקריות להתעמלות באירופה היו תיאולוגים או למדו תיאולוגיה (פסטלוצי, גוטס־מוטס, נכטיגל, לינג, יהן, שפיס).

עם בן־לויה למלון „טוב וזול" לנוח מדרכי עד שיתור לי מקום באחת מערי השדה, שבה אוכל לבלות את השבועים שנשארו לי עד פתיחת השעורים, ללמד את השפה הדנית ולבקר שעורי התעמלות. באותו היום ולמחרתו שלפן מר קנודסן פעמים אחדות לבית המלון, שאל לשלומי ומסר הודעות ע"ד תוצאות מאמציו למצא בעורי מקום מתאים לפנות ערב. למחרת בואי לקופנהגן, הודיעני, כי עלי לצאת ברכבת הבקר לעיר סורה ולהכנס להויסקולה [3] אשר בעיר זו. בתחנת הרכבת העיר ס. פגשני מנהל הבויסקולה, לקחני לבית הספר, סדרני בחדר מיוחד, נתן לי מורה־מדריך לשפה הדנית ולהתעמלות ודאג לנוחיות חיי. לפי דבריו בקשהו האינספקטור לעשות כל אשר ביכלתו כדי לעזור לי בהשגת מסרתי וגם להנעים ישיבתי אצלו. פעמים אחדות במשך השבועים שאל האינספקטור לשלומי ולמהלך למודי. לבסוף נפעתי לעירה ריסלינגה [4] להשתתף בקורסים. גם כאן לא פסק מר קנודסן לדתענין בי ובמצב למודי. בגמר השעורים, כשחזרתי לקופנהגן, נתן לי אפשרות לבקר שעורי התעמלות בבתי ספר שונים וגם את השעורים בבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות.

סוף סוף הגיעה שעתי לעזב את דניה, שנתחבבה עלי מאד ושהשאירה בלבי רושם כל ימחה. בשל קבלת הפנים היפה, מדת הכנסת אורחים שנהגה בי, היחס האדיב אלי — הזר — והעזרה שהושטה לי מכל צד בהשגת מבוקשי. בשעת הפרידה העניק לי האינספקטור ממיסב ספריו אשר כתב במקצע החנוך הגופני, בקשני לכתוב לו על מהלך עבודתי במולדתי והבטיח עזרתו בכל אשר יוכל. ואמנם נזקקנו עוד פעמים רבות לעזרתו ותמיד מצאנו בו ידיד תומך. המוכן להדריכנו בעצותיו ולסעדנו בהשגת מטרותינו.

כשנה אחרי בקורי בדניה החליט אחד מחברינו המכבים בפתח תקוה, מר בנימין סלור, לנסוע לחו"ל להשתלם בהתעמלות. שאלתי את מר קנודסן אם יסייע בידי חברינו ותשובתו היתה חיובית. מר סלור נתקבל לבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות, שהאינספקטור היה מנהלו. נתנה מתשומת לב וחבה יוצאות מהכלל מצדו והיה מבאי ביתו, ועד היום נמשכים יחסי הידידות ביניהם (מר סלור קורא למר קנודסן,

3) בית ספר גבוה להשתלמות לעם (אוניברסיטה עממית) עם פנימיה. על מוסדות אלה, שמספרם בדניה קרוב למאה, ונרכם להפצת ההשכלה הכללית והמקצועית — גם ההתעמלות בכלל זה — כדאי לעמוד פעם לחוד.

4) אגב, בעירה זו התחיל ק. א. ק. את פעולתו בתור מורה להתעמלות ובהביאו אותי בשנת 1930 לבאן להשתתף בקורה להתעמלות שתחת הנהלת הגברת בירקסן, הראני את הדירה שגר בה בהיותו מורה במקום הזה.

לפי דרישתו, „דודי"). באותו קיץ שמר סלור גמר את חוק למודיו בבה"ס למורי ההתעמלות, פרצה המלחמה העולמית. מר סלור מהר לגרמניה בתקוה להצליח לשוב לא"י ולא עלה ביזו. בעמל רב ובעזרת האינספקטור חזר לדניה והשתקע שם עד יעבר זעם. מסבות הזמן גרמו לו שעד היום סרם בא ארצה לעבוד אתנו במקצע החנוך הגופני [5].

עם גמר המלחמה נתחדשו מיד הקשרים בינינו ובין האינספקטור. כל ספר בעל ערך במקצוע ההתעמלות היה משגר אלינו עם הופעתו. את חוברתי „שעורי התעמלות" שיצאה לאור בתר"פ הקדשתי לו לאות הוקרה ובבואי אשתקד להוציאה לאור במהדורה שניה מתוקנת ומרחבת חזרתי והקדשתיה לו לאות יציבות החבה וההערצה שאני רוחש לו.

בשנת 1924 נסענו מארץ ישראל חבורה בת 4 אנשים להשתלם בהתעמלות ולראות את אשר נתחדש במקצע החנוך הגופני באירופה של אחר המלחמה. בהזדמנות זו בקרנו את האולימפיאדה ה־VIII בפריס ובה קבלנו גם את דרישת השלום הראשונה מדניה. נפגשנו עם המשלחת הספורטיבית הדנית ועם נילס־בוק וקבוצת המתעמלים הדוגמאית שלו. הרושם ששמה עלינו קבוצת מתעמלים זו היה חזק מאד. מפריס נסענו לקופנהאגן, למחרת בואנו נתקבלנו אצל האינספקטור. „רבים הם מבקרי ולא תמיד נעים הדבר" — אמר — „אולם היום חג הוא לי". שוב אותה ההתענינות הערה בכל הנעשה בארצנו בכלל ובחנוך הגופני בפרט, ואח"כ דאגה לסדורנו. כל אחד לפי המתאים לו. הוא הנעיק לנו מספריו, גם נתן לנו שתי סדרות של תמונות קיר, עמדות התעמלותיות, שיצאו לאור בשוידיה. אחת לירושלים ואחת לבית המדרש למורי וגננות בתל־אביב.

אחרי שהשתתפנו כולנו בשעורי ההשתלמות למורי התעמלות באולרופ — בבית ספרו של נילס בוק — נכנס מר י. אלוף לבית ד"ספר הממשלתי למורי התעמלות והגב' ה. אלוף ומר ד. אלמגור. הראשונה לקורסים למעמלות והשני לקורסים למעמלים של בוק באולרופ. בגמר הקורסים האלד ניתנה לאחרון הרשות להשתתף גם בשעורים לעזרה ראשונה ושחיה שעל יד ביה"ס הממשלתי למורי ההתעמלות בקופנהגן. חברי אלה, כמו כן מר מ. מרס, שבא לדניה שנה אחרי זה וגמר את בית הספר הממשלתי הנ"ל וכן כל האחרים (ראה

5) אציין כי מר סלור פועל ועזור לבנין הארץ בשבתו שם אולי לא פחות מאשר לו פעל בתוכנו. עיקר מסחרו הוא הפצת תוצרת ארצנו. כל הבאים לדניה ללמד (ולא רק מקצע ההתעמלות, כי אם גם חקלאות, מסחר ותעשית החלב וכו') מוצאים בו תומך ומדריך והנודות להשתדלותו, לעתים קרובות בעזרת האינספקטור, נפתחתים לפני הא"י שערים, הנעולים עפ"ר לפני זרים. לא לחנם קוראים לו בני א"י שבקרו בדניה „הקונסול שלנו".

הרשימה בסוף המאמר) שלמדו התעמלות בדניה יכולים לספר עוד רבות על כל הסובות שעשה עמהם האינספקטור החביב במשך שנת שהותם שם. בשנת 1928 נתקבלה לביה"ס הממשלתי למורות להתעמלות החברה א. פומרנץ. עכשו מורה להתעמלות בביה"ס הריאלי חיפה, מפני שהבטיחה לעלות לא"י ולעבד בה.

האינספקטור לא הסתפק בעזרתו לנו בחוג הנתון תחת השפעתו הישרה. הוא גם עמד לימינו של מר סלור בעבודתו הצבורית הציונית ולפני כשש שנים לקח חלק פעיל (ביחד עם הגב' מלכיור מקופנהגן, שבקרה בארץ וראתה את ענינו במכשירי התעמלות) באוסף כספים לקנית מכשירי התעמלות בשביל א"י. חלק מהמכשירים נמסר לבית המדרש למורות וגננות בת"א וחלק לבית המדרש למורים בירושלים.

יכולני לספר עוד פרטים רבים על בקורי השלישי בדניה בשנת 1930 (ראה "המכבי" שנה ששית, החוברות א, ב, ג, ד, ה) ועל חליפת המכתבים שבינו ובין האינספקטור במשך כל הזמן. וכן יכולים כל חברי שבקרו בדניה לספר דברים שונים על העזרה שהושיט להם האינספקטור להשגת מטרתם. אולם הכל מתרכז בנקודה אחת: חבה לארצנו ולעמנו ורצון לעזור לנו בכל האפשר.

בבקורו אצלנו יראה כמה דל פעלנו בהשואה עם הנעשה בחו"ל במקצע החנוך הגופני. אולם בעינו החדה יכיר ודי, כמה מרץ היה עלינו להסקיע עד שהשגנו גם את המעט הזה, ובעצותיו יסייע לנו להתקדם בדרכנו הקשה. ואפשר שבהשפעת אישיותו הנעלה יתעוררו האחראים למצב החנוך הגופני אצלנו לעשות את חובתם ויעזרו למאמציהם של המורים להתעמלות להרים את קרן החנוך הגופני בבתי הספר ובאגודות הנער.

ובזה מפרסם אני את רשימת המורים שלמדו בדניה:

1. נשרי צבי (1911, 1924, 1930); 2. סלור בנימין (14"–1913); 5 – 3. אלוף יהושע. אלוף הינגד, אלמגור דוד (25"–1924); 7 – 6. מרס מאיר. דר' סימון ארנסט (26"–1925); 8. גב' דר' סימון; 9. ג' עץ הדר; 10. יוסף בר־נון (1927); 11. פומרנץ אסתר (29"–1928); 12־13 פלדמן, גורין (30–1929); 14. גליק לאה (31"–1930); 15־16. הלר בתיה־ז. בורשטין (32"–1931); 17. רין חיים (33"–1932); 18–20. דניאל, פריידן, איתן (34"–1933); 21. ליאון אריה 31–1930, 1933).

מאיר מרט | ק. א. קנודסן ופעולותיו

בשנת 1864 היתה מלחמה בין ממלכות דניה וגרמניה בגלל החבל שלזיג הולשטיין, וכה נצחו הגרמנים נצחון מלא. תבוסה זאת השאירה רושם גדול על העם הדני והביאוהו לידי משבר. אז קמו אנשי רוח שעשו את חשבון הנפש של האומה הדנית הקטנה וזורדו את בני עמם להתחדשות פנימית, להרמת העם משפל מדרגתו וסדרואונו המוסרי. בתקופה ההיא נוסדו ראשוני בתי הספר הגבוהים לעם [1] (Folkehöjskoler), שהיו מרביצים השכלה וסדות נאות לצעירי האכרים, והיו בית מטע לתנועה חברתית רחבה, פסונה אידיאלים לאומיים וטוסריות יפה.

זוהי הסביבה הרוחנית של הדור, שבו גדל ועלה האידיאליסט הנלהב, איש החזון והאמונה, רב מעש ואדיר פעלים, הקנדידט לתיאולוגיה והדיוקטור להתעמלות [2] — ק. א. קנודסן.

1.

שמו של קנודסן ייזכר כתולדות ההתעמלות כאחד

1) האוניברסיטאות לעם, כפי שמקובל לקרוא להם עתה.

2) Gymnastikdirektör — התאר למסיטי האינסטיטוט המרכזי להתעמלות בסטוקהולם, שוויה.

להתעמלות על מנת להחליל בהצפת השיטה של לינג בכל מרצו ולהלחבותו.

בעמדו בראש המוסד להשתלמות מורים בהתעמלות הוציא קנודסן ספר בשם «קוי יסוד להוראת התעמלות», אבל השיבות מיוחדת נודעה לספרו השני «חורת החרגילים», (Övelselaere) שהופיע בשנת 1900. בספר הזה נתן נתוח מפורט והסברה ברורה לתרגילים היסודיים; (כגון הרמת ידים למעלה, כפיפת גו לאחור, הטיחו לפנים, רוצה וכו'). כל תרגיל נעשה כעין עולם חשוב בפני עצמו, שיש להכינו יפה יפה, ולהתעסק בו, למנוע שגיאות וכדומה. יש להבין את פעולת השרירים ואת התנועות בפרקים. יראת הכבוד בפני חתרגיל הבודד, הקפדה קנאית על טהרת הוצאתו לפועל בהתאם להסרת הברורה של מטרתו, זוהי חתורה שנתקבלה מספרו Övelselaere. תרגומו של הספר הזה לגרמנית בשם Turnerische Übungslehre היה מאורע חשוב מאד בדברי ימי החנוך הגופני באירופה, ונדסה לנו, שרוקא לספר זה זכויות גדולות מאד בהפצת השיטה השודית על פני ארצות רבות.

קנודסן לא היה המשמרים, שנאמנותם לבית הגרמנית מעוררת עינינו מראות את מתחדש בעיבוב. הוא, האורטודוקס של לינג, היה גם האיש שבזכותו נכנסו לפרדס ההתעמלות מחדשים אחרים של זמננו. נזכיר כאן את אלדי ביורקסטן — בשנת 1912, בזמן המשחקים האולימפיים בסטוקהולם, הופיעה בסטדיון קבוצה של מתעמלות פינלנדיה בהדרכת מורהן אלדי ביורקסטן. אנשי דניה, שבאו לחגיגות האלה עם קבוצת מתעמלים גדולה, היו נרהמים מגודל הרשם שעשתה עליהם הופעה זו ביפיה ובשאר רוחה. באותו בעמד הזמין קנודסן את המורה הפינית לנהל קורס למורים ומורות בדניה, שהתקים בקיץ 1913 בעיר טילקבורגם. קנודסן העיר בעבור שנים רבות, כי קורס זה פתח תקופה חדשה בתולדות ההתעמלות בדניה. המלה החדשה שנאמרה על ידי ביורקסטן היתה קודם כל התנועתיות. עד אז היתה ההתעמלות בעיקר זו של עמדות, כאה ביורקסטן והכניסה חיים חדשים על ידי הרבוי בתנועה. (רעיון זה פתח אחר כך נילס בוק בהצלחה מיוחדת). לא עתה ההזדמנות להרחיב את הדבור על חרושיה האחרים של המעמלת המפורסמת פינלנדיה. כאן כוונתנו לציין רק את העובדה, כי קנודסן עמד על האמנים ביצירה הדבר החדש הזה והביאו, על ידי האכסוריטה שלו, לאור העולם, ועל כך חיב לו עולם ההתעמלות חודה.

הלבבלים הזה של קנודסן היה קשור, כאמור, עם נאמנות לבית לינג ולעיקרי[3]). כשכמרוצת השנים זכתה

השיטה השודית במולדתה חשיבה דניה לגדול והתפתחות, שהוסיפו לשיטה זו עוז ועצמה ועשאוה מכשיר חנוכי רב השפעה והכל התחילו נוהרים לדניה, קם דור חדש, הדור של אחר המלחמה «שלא ידע את יוסף», וקראו להתעמלות הזאת «התעמלות דנית», ובשם זה גם תורגם ספרו החשוב של קנודסן «ספר לסור ההתעמלות לסמינריים». אז יצא קנודסן במחאה נגויה נגד זה בספרות המקצועית בשודיה והביע את צערו ואת סורת רוחו על סרום השם של שיטת לינג אשר נעשה בלי ידיעתו.

כשפרץ אחרי המלחמה שפע של חדושים, בעיקר בגרמנית, מהם רבים שמחיים מחוסרי בסים ויסוד, אשר השאירו את עקבותיהם בארצות רבות, קם האינסטקטור הדני ותשמיע דברים אשר מן הראוי לאנשי ההתעמלות לשים אל לב ולזכרם יפה: «רבים הם עתה המורים שידיעתם בתרגילים היסודיים האלה (של לינג) היא שטחית מאד; ובשום הערד החכנה אין המורים האלה משתמשים בהם בעבודת יום־יום בסדה הדרושה, והגרוע ביותר הוא, כי חסרים להם אבן הבחן ואמת המדה לסוד בהם תרגילים אחרים; אבד להם החוש המכוון בכל עבודתם. ואם יקרה חלילה ותרגילי לינג יוישכחו ויושמו הצדה בגלל תרגילים אחרים «מודרניים», בוא יבוא הזמן ויבינו כי אבדן התרגילים הפשוטים האלה, המחזקים את הגוף והמעצבים אותו באופן פלסטי מאין כמותם, פרושו אבדן הגרעין היסודי של ההתעמלות. אז יגלו אותם שנית בשודיה במקום שאין הם נשכחים, ויביאום הנה שוב בעבר לסנד[4]) על מנת ליצור רנסנסה חדשה בהתעמלות»[5]).

2.

בשנת 1904 נתמנה קנודסן לספקה על ההתעמלות בבתי הספר הדניים ועל משמרתו זו עמד במשך שלשים שנה[6]). שנים אלה היו לחנוך הגופני בדניה שנות פריחה ועליה יוצאת מגדר הרגיל, והודות לכשרונו וסרגו של הספקה רב הפעלים נעשתה ההתעמלות בבתי הספר הדניים לשם דבר. בהדרכתו של קנודסן נשתפרו דרכי התוראה בסדה כואת, שעוד בשנים שלפני המלחמה נהרו טובי מורי ההתעמלות מארצות רבות לסדינה דניה כדי ללמוד בה את ההתעמלות השודית על פי אופני ההנשמה הדניים. ק. א. קנודסן עמד בראש המוסד העליון להשתלמות מורים בהתעמלות (Statens Gymnastik Institut), מסוף המאה שעברה עד 1927, ובית האולפנא בקופנהגן, שקנה לו פרסום עולמי, נעשה לאחד המרכזים החשובים ביותר לחנוך הגופני. למעלה מכל ספק הוא, כי התפשטותה של ההתעמלות השודית היא תוצאה

3) על עקרי השיפה השודיות עיין ב«מכבי» תרע"ג חוברת ד׳ במאמר «על קבועות הצורה בתרגילי ההתעמלות».

4) התעלה בים הצפון מבדילה בין דניה ושודיה.

5) מתוך הקדמה ל«ספר לסוד ההתעמלות», מהדורה 1930.

6) הוא עזב את משרתו מסבת הגיל, בהתאם לחוק המדינה.

מהתפתחותה המופתית בדניה ועל זה יש לחודות בראש וראשונה ובעקר לק. א. קנודסן.

לא פחות מופלאה היתה התפתחות התעמלות בדניה באמצעה חיצוניה: אולמי התעמלות ומגרשים. במשך שנות כהונתו הצליח קנודסן להגדיל את מספר אולמי התעמלות מ־103 ל־700. אולמי התעמלות שהוקמו בדניה בשנים האחרונות עולים בשכללם הפנימי ובהדורם החיצוני על כל מה שהושג כמובן זה, באמת מדה ממלכתית, כאיזו מדינה שהיא בעולם.

שעורי קיץ להשתלמות המורים וקורסים קצרים מרובים מאד נערכו במשך כל שנות פקוחו של קנודסן בהצלחה גדולה ומשכו גם עשרות משתתפים מכני חוץ לארץ. ההדרכה והפקוח, שנעשו על ידי עוזרים רבים, עמדו בימי קנודסן על גובה מופתי. אולי לא יהיה זה כשום גוזמא להגיד, כי לא קם להנוך הנופני אדמיניסטרטור רב כשרון ורב מעשים כק. א. קנודסן.

אילים בספרו על תולדות התתעמלות כותב: „האמת ניתנה לאמר, כי המוקצות המקומיות הקציבו בשנים האחרונות סכומים גדולים מאד לבנין אולמי התעמלות. ההקצבות לא תמיד נעשו בדצון, אבל ההחרתו העקשנית של המפקח להתעמלות היתה על פי הרוב גדולה מחוסר רצונם של השלטונות".

חושבני, כי לא בכח ההחרתו העקשנית בלבד השיג קנודסן את אשר השיג. אמונתו הגדולה בחשיבות ערכה של ההתעמלות בשביל האומה והאנושות — לא רבים הם בעלי החזון והאמונה מסוגו של המפקח — נתנה לו תקף מוסרי וכח השפעה כה גדול עד שמעטים הם שיכלו לעמוד לנוכח הכח המשכנע הזה מבלי להכנע לו.

ואמונתו עם קנאתו לחנוך הנופני הן שעשוהו בשנים האחרונות לתעמולן אדוק לתרבות הגב ולחשיבות הטפול בו. הוא בדק בשנים האחרונות עשרות אלפים גבים, כתב כמה חוברות על נושא זה והפיצן בין גדולים ובין ילדים; וכשם שכנוהו „נביא הגב", כן אפשר לכנותו — „נביא התתעמלות" בכלל.

יהושע אלוף / קנוד אנטון קנודסן

בהיסטוריה נוהגים לציין את המלחמות בתור נקודות מפנה המסימות תקופה ידועה ומהוות פתח לתקופה חדשה. כמו כן נוהגים לצין את התגבשות אפים של אנשים ידועים כפרי סכום תקופתם ומאורעותיה.

בחשבי על ק. א. קנודסן ועל התחלת פעולותיו קם לנגד עיני המספר 1864—שנת המשבר לעם הדני. גרמניה נעצה צפרניה בשליסיה הדנית ללא כל אפשרות של הצלה. האבדה לדנמרק היתה לא רק טריטוריאלית-כלכלית כי אם גם מכה נפשית קשה שנתנה אותותיה בכל מהלך החיים. בשנה קודרת זו נולד קנודסן בעירה הקטנה אורסה אשר באי פין. ימי גדולו והתפתחותו עברו כאמור בתקופה של התאוששות דנמרק מכאב. והרצון להתעודד בולט בכל פנות החיים בתקופה הזאת. הסימסה החדשה שקמה והתחוזה מאליה היתה: על העם לתקן בפנים את אשר הפסיד בחוץ! כרגיל במקרים כאלה מופנית תשומת הלב העיקרית לנוער ולחנוכו המתאים.

רבים יודעים ומכירים את תנועת הסוקול בארצות הסלביות. אבל מעטים שמעו על תנועת „אגודת היורים" שקמה בתקופה הנ"ל בדנמרק. הנוער הדני החל להתארגן באגודות ספורט. שמטרתן העקרית היתה חנוך מחודש בכוון הבראת הגוף והנפש. לא מקרה הוא, איפוא, שהסטודנט לתיאולוגיה קנודסן הצעיר — מתוך אהבת האדם והרצון להשבחת האדם — פנה לתרבות הגוף. כדוגמת לודוויג יהן, נכטיגל ופר הנריק לינג כן גם הוא פנה עורף לתיאולוגיה והתמסר בכל מאדו לחנוך הנוער שבו מצא את אידיאל חייו.

קנודסן מתמיד ואינו יודע לאות. בגיל צעיר מיסד הוא אגוד של מעמלים וממשיך לעבוד בו כיושב ראש במרץ רב. הוא שואף להשתלם במקצוע ונוסע לשם כך לשוויצ. אחרי גמרו את חק למודיו במכון הממשלתי בשוויצ עובד הוא 4 שנים כמורה להתעמלות ברוסלינגה, אבל נפשו שואפת להרחבה וליצירה בעלת מנוף, והוא עובר לקופנהגן. שם הוא מתחיל בהנהלת קורס שנתי למורי התעמלות, המתפתח והולך במשך הזמן עד הגיעו למדרגת מכון ממשלתי קבוע ששמו יצא לתהלה בכל העולם.

קנודסן מעמיק באופן יסודי בכל השאלות הנוגעות למקצוע. עם סיום המאה התשע עשרה בשנת 1900 מוציא קנודסן לאור את „תורת התרגילים" — ספר שהופץ בעולם בשפות אחדות. ספר זה היה אז לאבן הפנה למתעניינים במקצוע. הצד האפיני שבספר הוא היסודיות והפרוט המבליטים את רצונו של המחבר להקנות לתלמידיו קודם כל יסודות קבועים, לדוגמא נציין שהפרק על העמידה הישרה, ערכה, הלקויים האפשריים ותוצאותיהם וכדומה. משתרעים על עשרה דפים שלמים. והפרק על ההליכה לצורותיה השונות תופש מקום של ששה עשר דפים וכן הלאה.

בשנת 1904 נתמנה קנודסן לתפקיד מפקח על התתעמלות וכאן הוא מתגלה גם כמארגן המתונן בחוש הסדר והמעשיות.

במשך זמן קצר מקבלים כל בתה"ס בדנמרק ששת חנוך גופני מאוחדת וקבועה. תשומת לב מיוחדת מקדיש קנודסן לסמינרים. במשך שנים מועטות מקבלת דנמרק מחנה של מורים צעירים היודעים להורות גם התעמלות ובהצלחה יתרה; וזהו מפעלו הגדול ביותר של קנודסן: מחנה גדול של מורים, שאינם מורי התעמלות מקצועיים. אבל יודעים ללמד בין השאר גם התעמלות. מפעל זה הראה מיד את תוצאותיו.

כ־30 שנה אחרי „תורת התרגילים" מופיעה המהדורה השלישית של „הספר לסמינרים". ספר זה, לדעתי, הוא הספר המעשי ביותר והמכוון ביותר לתפקידו כספר עזר לסמינרים. הספר נותן לנו בבואה נכונה ממפעלו של קנודסן. הוא אינו שואף לחנך גאונים במקצוע. הוא אינו מתכוון לשיאים ורקורדים, ברצונו להפוך את הרבות הגוף לקנינו של העם, ולרכושו של כל אחד ואחד. הדבר יכול להעשות רק ע"י צבור מחנכים ומורים היודעים באופן ברור את מטרתם והמוכשרים גם להגשימה.

הספר נותן לנו בקצרה סקירות על תולדות התעמלות, ועל מטרות תרבות הגוף, הערות מטודיות, הוראות בדרכי ואופני ההוראה וההדרכה, סקירה על בנין אולמי התעמלות וציודם במכשירים, תלבושת, פקוד וכו'... אח"כ בא חומר תרגילים ערוך ומסודר לפי ששה קבוצה ופשוטה כאחת.

לפני שנתים חגגה דנמרק את יום הולדת השבעים של קנודסן. היה זה חג גדול לאיש גדול שהכניס את תרבות הגוף למסלול מסודר ומאורגן. קנודסן איננו בשבילנו הארץ־ישראלים רק מחנך, כי אם גם אחד ממועטי חסידי אומות העולם, המתענין באופן מיוחד במפעל בניננו בארץ. קנודסן למד בצעירותו תיאולוגיה; את ספרי הקודש למד להכיר בשפת הקודש. חבה יתרה נודעה לעמנו מאז ומתמיד ואת זאת הראה ביחסו האדיב והלבבי כלפי אותם מורי ההתעמלות שבאו מארץ ישראל להשתלם בדנמרק.

קנודסן וידידנו בנימין סלור, העומד כה המושך לצעירינו שבאו להשתלם בדנמרק, שימשו תמיד כה המושך לצעירינו שבאו להשתלם בדנמרק, הם הם שנתנו את האפשרות למציאותם של עשרים מורים ומורות, המספלים כיום בתרבות הגוף בארץ ומפיצים את תורתו של קנודסן בין ילדינו כאן.

לצערנו לא יכלנו אנו מורי ארץ ישראל להשתתף בחגו של קנודסן לפני שנתים והסתפקנו במשלוח תעודה של הקרן הקיימת על מספר עצים ביער הרצל על שמו.

כיום בא קנודסן אלינו. לא לחוג הוא בא אלינו כי אם להמשיך בעבודתו. ברצונו לראות בעיניו את מפעלינו בארץ. ברצונו לראות את מצבם הגופני של ילדינו אנו וברצונו לראות את חניכיו במשיכם בעבודתו האהובה עליו.

קנודסן הזמן למכביה השניה אבל לא היה סיפק בידו לבוא אז לארץ. כיום מצטרפים כל חברי המכבי בארץ ישראל לברכה המשותפת של הספורטאים והילדים בארץ: ברוך הבאו יחד עם זה מקדם המכבי בברכה לבבית את חברנו בנימין סלור. נקוה שבקור ראשון זה יאפשר להם לבוא ולהשתקע כאן לתמיד. ולהמשיך יחד אתנו במפעל הארץ־ישראלי.

ברוכים הבאים!

מפגישותי עם קנודסן

רבות שמעתי מפי חברי למקצוע, וביחוד מחברים נשרי ואלוף, אודות המפקח הכללי על ההתעמלות בדניה — ק. א. קנודסן. בעקר החרשמתי מדבריהם על יחסו היפה והיוצא מהכלל אל הארצישראלים. לא יכלתי להכין מנין לו לדני זה, קר־המזג, בן־ארצות־הקור — ארצות סקנדינביה — יחס חם זה אלינו הארצישראלים? אך בפגישתי הראשונה עמו, כשניתנה לי הזדמנות לדבר אתו כדבר חבר אל חבר נוכחתי כי חברי לא הגזימו כלל ועקר.

זה היה בהתחלת 1932, ואני אז תלמיד במכון הממשלתי לתרבות הגוף בקופנהאגן. בכקר עבות אחד, בהתעמלנו (אני יחודי ארצישראלי אחד בין 35 „גויים" סקנדינאביים) באולם רחב־ידים (מי יתן וזכה גם אנו בקרוב לאולם כזה), נכנס פתאם סגן המנהל ודבר בהתרגשות עם הסורה להתקלות. מיד הוכאו כמה שנויים בתכנית השעור. הרגשני שדבר מה מתרחש כאן. אך מהו הדבר לא ידענו, כי מי זה יעיז לשאל לסבת ההתרגשות הזו והשנויים האלה?

עברו כמה רגעים ועל היציע הופיעה דמות של איש־שיבה יפה־תואר, בעל קומה זקופה. הוא נכנס בלוית מנהלי המכון, ועוד טרם הספקתי לשאול את חברי על האורח הודיעוני כי זה הוא ק. א. קנודסן — האיש אשר הרים את קרן ההתעמלות בדניה לסרום הפסגה, האיש אשר הקריב את חייו לטען ההתעמלות בכתי הספר והשיג את מבוקשו. כאי סבלנות — כי הרי לא דני אנכי — חכיתי לנסר שעת ההתעמלות. לבשתי את „חליפת האמונים" שלי ועליתי לייציע. נגשתי אליו והצגתי את עצמי. והנה פלא. עוד טרם כליתי את דברי אמר: „כך! אתה הוא וויין, נעים מאד. שמח אני מאד לראות בתוך כתלי המוסד הזה הארצישראלי". מיד, עם דבריו הראשונים חשתי נימה של ידיד. בו בטקום לא היתה כל

אשרות לשוחה ארוכות. הוא שאלני רק קצרות ובקשני לבקרו בביתו בזמן הקרוב לשם שיחה במושכה יותר וגם קבע את הזמן. לפני חזון הקבוץ לפנישה בקליבי הודקה טלפונית שקנודסן נפצע ברגלו ושוכב בבית החולים ובקשני לבקרו, לא הרהרתי הרבה, ועוד באותו היום כשרק השתחררתי מחמכון, הלכתי אליו. הוא שכב בחדר מיוחד. הוא שמח מאד לבואי והציף אותי בחמון שאלות על דבר מבקרו. קשה לי לתאר את פרטי השיחה שהיתה רוויה חמימות רבה. הוא תראה בקיאות במצב הארץ, דבר על העליה, השתתף בצערם של יהודי גרמניה (כי אז החכונן ככר הושלר לקראת תפיסת השלטון בגרמניה), ועוד, ועוד. "שאיפתי היחידה", אמר קנודסן, "היתה ארץ ישראל. רואה אתה הן לא צעיר אנכי. כן שבעים אני, ומי יודע מה ילד יום. אך אין אני חושב את תפקידי לגנבר, כל עוד לא אבקר בעצמי את הארץ הקדושה", או בשפתם "עיר דוד העתיקה". אחרי שיחה של קרוב לשעתים, לאחר שבמבחתי לו לבקרו מדי פעם בפעם, נפרדנו. למחרת

ק. א. קנודסן איננו בשבילנו רק האינספקטור להתעמלות, או מנהל ביה"ס הגבוה להתעמלות, שבו גמרו רוב מורי בתי־הספר בארץ את הקילמודם, אלא גם יריד גדול לעם־ישראל. הוא היה אחד המורים הבודדים שהיה עוזר המיד לתלמיד שבא מארץ־ישראל להסתדר והיה מתענין בו בכמף כל שנת הלימודים.

בהתחדרויות השנתיות ה־12 של בתי הספר בדנמרק שהתקיימו באוללרוס באותה שנה שהייתי בדניה (1933) נוכחתי כמה מעריכים את אישיותו של ק. א. קנודסן. בחגיגה הזו היו נוכחים גדולי הממשלה הדנית: סגנו של ראש המיניסטרים, סורנלד, המיניסטר לענני השכלה ה"ר בורגבֶרג והנסיך אֶקסל, שהוא גם חבר בועד האולימפי הבין לאומי לאתלטיקה קלה ועוד.

ה"ר בורגבֶרג, המיניסטר לענני השכלה בדנמרק, אמר בנאום הפתיחה בין השאר: "עליני להודות במדה רבה לחלשת המפעל הקדוש והיפה הזה לאינספקטור להתעמלות ק. א. קנודסן. ואני חושב שכולכם תצטרפו לדעתי זו. חגיגה זו היא בעצם חגיגתו הוא. כל מה שאתם רואים מסביב הוא פרי עבודתו. נקוה שימשיך בעבודתו באותו המרץ ובאותה המסירות כמו עד עכשו ואריך הרבה ימים".

אחרי הטקס הרשמי נפגשתי עם קנודסן ושאלתיו: מה עלי לראות כדי להעיק מזה תועלת ללמודי. אמר לי: לך לאולם ההתעמלות ושם תראה במשך יומיים התעמלות לכל הגילים (אם יש לך רק סבלנות לזאת) עפ"י כל השיטות שעוסקים בדנמרק. שמעתי בקולו, ולא נתמתי, שני ימים רצופים ישבתי והסתכלתי ולא נפרדתי מאף הופעה אחת. במשך הימיים האלו ראיתי התעמלות של תלמידי 62 בתי־ספר מכל הגילים. הסדר ששרר שמה היה למופת. בלי פרדרגים ובלי הזמנות מיוחדות. קבוצה אחת גמרה ומיד עלתה תוכף השניה.

קבלתי ממנו לבתנה את ספרו הידוע להתעמלות. ובכל פעם כשעמדה להיערך פעולה התעמלותית חשובה או שברצוני היה לבקר את מישהו או להפגש אל לשוחה עם מי שהוא היה קנודסן דואג לכך שמבוקשי יקוים.

הפגישה האחרונה אתו היתה באולרוס אצל נ. ילים בוק הפורסם לרגלי חגיגת "היכל ההתעמלות" — אחד האולמים היותר גדולים באירופה (44 מטר רחבו ו־70 מטר ארכו ו־16 מטר גובהו). לנשף פתיחה זה הופיע כוק בעצמו עם קבוצת תלמידים של 1500 איש. בחגיגה זו הרצה ק. א. קנודסן על ההתעמלות הדנית־שוודית.

אנו, חניכי דנית, לא נשכח לעולם את ק. א. קנודסן, וחננו שמה לברכו מעל דפי עתון "המכבי": "ברוך בואך ידידנו המסור! נקוה שהרגיש עצמך בינינו כמו בין ידידים ממש, ותמסור גם לדיבך "הקרים", שאנחנו הארצישראליים, שלמדנו בדנית, לא נשכח את יחסם היפה שנהגו בנו בני ארצך".

חיים וויין

מדברי חברים על קנודסן

1

אחרי החגיגה נפגשנו, החברות מארץ ישראל רחל איתן ויהודית פרידן ואני, עם ק. א. קנודסן בביתו עפ"י המזמנה. שוחחנו על החגיגה היפה הזו ועל הצלחתה. והנה אמר לנו ק. א. קנודסן: בואו, וראה לכם דבר מענין. נכנסנו לחדר הסמוך והנה הוציא מלקוח גדול צלעות קומות מחוברות. הוא ספר לנו שמזמן חיפש דבר כזה, ז"א בן אדם עם גבן שיסכים לפסוח לאחר מותו את גופו לאוניברסיטה (למחלקת התעמלות שע"י האוניברסיטה). והנה עשו לו תלמידיו הפתעה. ביום כהיר אחד מקבל הוא חבילה הביתה, ועליה פתקא: למורנו החביב קנודסן. הוא פותחה ומוצא בה את מבוקשו זה שנים רבות. בחבילה היה מצורף מכתב ובו כתוב: לאות הכרה ותודה אנו מגישים לך את המתנה הזו שתגרום לך בודאי שמחה רבה.

וקנודסן ממשיך ואומר, כי אבן שמח על אותה המתנה היפה שקבל. בהזדמנות זו נתן לנו הסברה קצרה על אותו שלד החזה והדפקט שלו. כל הצלעות הן תפורות על בד שחור. כל צלע לחוד. ישנן גם אחדות שאי אפשר להפרידן. וחוט השדרה גם כן לחוד. שלד דומה לזה יש לו גם משל בן אדם גרמאלי. והוא מספר לנו כי בשעה שהוא נוטע להרצות באחד המקומות לוקח הוא תמיד אתו את השלדים לשם אילוסטרציה. וזה מקל במדה רבה להבנת ההרצאה.

לפני שנפרדנו ממנו שאלני אם ברצוני לנסוע אתו יחד לבקר את בני ילדי אחד מבתתיו (הוא קרה לזה: אינספקציה), אני כמובן הסכמתי תיכף במקום. אלא ששכחתי באותה שעה כי עלי לקבל תחלה רשות מיוחדת מביה"ס שלמדתי בו, וגם לו הייתי מבקש לא הייתי מקבל רשות זו (מי שיודע את התנאים בביה"ס הגבוה להתעמלות בקופנהגן יודע גם את הסבות לכך). בקיצור אני נסעתי עם קנודסן וגם החברות הארצישראליות נסעו אתנו. כי עלה בידי קנודסן לישר את ההדורים... גם כאן ראינו מיהו קנודסן בשביל העם הדני. בכל

מקום חילקו לו. כבוד רב וקיבלו אותו בסבר פנים נהדרות. בכל מקום בואנו. היה מציג אותנו לפני שהיה מתחיל בביקוריו הן בפני המנהלים והן בפני המורים וחמיד בדברי שבח על הארצישראליים. על הכריקות כשלעצמן, אייחד את הדבור בהודמנות אחרת.

קנודסן יצא לפנסיה לפני שנה ופומד לבקר אותנו ב־20 לחדש אפריל. אנחנו לא נשכח את ק. א. קנודסן ובחודה נזכור חמיד את יחסו הידידותי אלינו.

בואך לשלום. י. דניאל

2

בפעם הראשונה בקרתי בדניה בשנת 1930·31, ע"י ידידנו מר סלור הוצגתי לפני מר ק. א. קנודסן והוא סדר לי את הרשיון לבקר את שעורי התעמלות בבתי הספר בקופנהגן.

בבקורי בפעם השניה, ב־1933, הומיננו האינספקטור לנסע אתו ביחד עם מורה מבית הספר הממשלתי להתעמלות ברומניה לסבוב־פקות על פני הארץ, שארך שלשה ימים. בכל מקום קבלו אותנו בכבוד גדול והיתה לי הודמנות לראות כמה מכובד וכמה אהוב האיש בארצו. בשובי לקופנהגן הרצותי במשרדו של האינספקטור, לפניו ולפני עוזריו, על שמת הגרף ד"ר טון מאוסטריה. המיוסדת על תקוי תנועות החיות. האינספקטור הענק לי מימיב ספריו גם בתרגום לגרמנית. ונתן לי רשות להיות נוכח בבחינות למורים קשישים (שנמרו את למודיהם לפני שנים מספר ושהתוק חיבם בבחינות חדשות). מכל בקורי בארצות השונות עלי לציין בקורי בדניה כמענינות וכנעימות ביותר. וזה הודות לאישיותו הנפלאה של האינספקטור ק. א. קנודסן.

אריה ליאון

3

טועים חברינו הנכבדים, הגיכי דניה, בחשבם שרק להם הזכות לחוג את חג בוא רבם. תורת חנוך הגוף בארץ באה לנו אמנם מדניה ובכל שנה ושנה — החל מהראשונים בשדה זה, הח' נשרי — יצאו לשם חברינו מורי ההתעמלות לשם השתלמות. אבל גם אנחנו, שרכשנו ידיעות בשדה חנוך זה בארצות אחרות, הושפענו במדה לא קטנה מדניה. בפולניה למשל, השתלמו מחנכי המוסד הממשלתי לחנוך הגוף בשוויה ובדניה. ובכלל האפשר ללמד התעמלות חנוכות מודרנית מבלי להיעזר במחקריו ובספריו של ק. א. קנודסן? לכן יום בואו הוא גם בשבילנו יום חג, כי גם לנו הוא היה והנו המאור המאיר את הדרך בחנוך הגוף.

ברוך בואך המורה הנכבד! י. הלוי

אהוד בן־יהודה
וד"ר אלברט קרמר

השקעה ונאמנות

עצות בעניני עלידה,
העברה וחקלאות
עסקי קרקעות, בתים
כסף למשכנתאות

ירושלים
רחוב בן־יהודה בנין יוספוף
ת. ד. 1121 שד' 1090

לחברתנו
שושנה לויט
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הבכורה
תזכי לגדלה ברוח תנועתנו
„המכבי־הצעיר" חיפה

עליה
הסיגריה הכי טובה
ב 30 מיל

מפעלינו הספורטיביים

הבאות ארץ־ישראל באתלטיקה קלה

אידיאל — עדיין לא; התקדמות — כן וכן.

נצחון תבונה ספורטאית על תאות הכבוד הפרטית.

התוצאות: תיקון ניכר של החישגים כמעט בכל מקצעות הספורט.

לפרות כמה קשיים טכניים עלה הצד הארגוני די יפה. הלוקת הזמן, ביחוד ביום הששי, נשטרה כראוי והשופטים מלאו את תפקידם כחוגן.

ביום ו׳ לשבוע, בשעה 2,30 אחה״צ, זרם ממלון „יונג מורגנשטרן״ המון מכבים נרגשים פחות או יותר. גם הפעם הביא מכבי־„עתיד״ אל המטרה את מספר המתחרים

מתחרויות הרבנצאות תא״י בירושלים (פסח תרצ״ז); ולדמן רבן א״י ברוצה 5000 מטר.

צילום לור דינר

הגדול ביותר. רובם פנים מוכרים, צעירים שיצאו לתם כבר מוניטין, וגם פנים חדשות. גם מכני חימון כאן, שעשו רושם ביחוד בקהל הנשים שלוה אותם. העליה החדשה הפתיעתנו במספר משתתפיה המצער.

הנה תל אביב עם קבוצה מנוסה ונבחרת. כולם במקומם, אפילו אחד אינו מחוסר־חקות לנצחון כלשהו! קבוצת חיפה היתה פנוטה. לרגלי מחלות או קנשים פגיטיים נאלצו באי כח „ח״ חלבנה (ציון „חיפה״) להיתיצב בכחות מלואים, ואף אמנם הביאו אל המטרה רק שבעה אנשים! רחוכות שלחה קבוצה בעלת משקל וכה גם אחדים מעלית הנוער החדשה. ראשון לציון, פתח תקוה וכנימינה — כל אחת רק מתחרה אחד; מצער עד מאד המספר המצומצם של ה„בעל־בית״ עצמו, היינו של „מכבי־בר־כוכבא ירושלם״.

התחתרויות של יום ו׳ התחילו בריצות המוקדמות של 100 מטר. וויל (ח) ושטיינברג (ח) זכו ברוצתם. הראשון בקלות, השני בכבדות. מרגין (ע), חכן (ח) ודיר דרייר (ח)נטו הרבה מן הדרך.

בריצת 1500 מטר מחטיר פלקסמן (ח) כחוגן, אך גם ולדמן (ר) לא וויתר על נקלה, וכך הגיע הרחובותי ה„כשרוני״ הזה שני לפני כשרי (ע). הזמן 4:26,8.

בהדיפת כדור עוררו רבינוביץ ואטרמן את התקוה כי עוד מעט ונגולו 12 המטר לא תהיה עוד כל פרובליטה בשביל „רבנינו״. אף שטיל (ח), שזכה במקום השלישי, הגיע למרחק של 11,30 מטר. גם אצל האחרים ניכרת הטבה משמחת. מרחק ההדיפה של רבינוביץ (ע) 11,78, של אטרמן (ח) 11,73.

המשתתפים בריצת 400 מטר לא היו רבים. הריצות המוקדמות נסתיימו באופן זה, שלנטר נשארו רק 5 — מספר מצער למדי לנבי מרחק כזה. פסי (ח) נצח בקלות ב־53,4 שניות, אחריו חברו לאגודה סלונימסקי ב־57 שניות. פעולה נאה הראה הצעיר כן־שלום (ע) שבהתאמצות־מרץ עוד במטר האחרון עלה בידו להגיע שלישי לפני פריד (ח).

ריצת 5000 המטר נרמה לדו־קרב מעניין בין ולדמן (ר) ובין זוסמן (ע) שנסתיים בנצחון הראשון. חסרונו של פרנקל היה מורגש הרבה. עיין הזמן של 18:24! כהן (ח) רץ בקלות רבה אך טרם „התבגר״. מורגנשטרן (י־ם) עושה שוב התקפה על 14 הדקות, כרס הטמפו היה חזק מדי לנבי המרחק הזה — וכעבור שלשה סבובים הסתלק; חבל שאין הוא תופש אף פעם את הלוקת המרחקים. שני המנצחים נלחמו במרוצות עד לסבוב האחרון, וב־150 המטר לפני המטרה הסתערו בהתלהבות לסיום, אך מהירותו של ולדמן גברה על זו של זוסמן והוא נצח.

רק שלשה מתחרים הוציאו במערכת ריצת־משוכות 110 מטר. כמעט ללא כל התחרות העמיד כספי (ע) שיא חדש עם 17 שניות. דינר (ח) ולוינגר (ע) הכלחי מושלם עדיין סיימו בתוצאות שוות — 18,4. סנגון הריצה לא היה נקי ביותר — התקנה החדשה בנוגע לכטול הצמצום ביחס למספר המשוכות שהושלכו בשעת הריצה הועילה לא מעט לרצים המתחרים.

שאלת מכשירי הזריקה הוקמה שוב בכל חריפותה. הרי בהתחרויות הרבנאות האחרונות בתל אביב נאלצנו לוחר על זריקת הפטיש. גם הפעם היו כרוכים כמה קשיים בהשגת המכשיר למקצוע זה, שעל פופולריותו הרופפה והוכחנה התוצאות הכינוניות של אתלטי הזריקה הטובים שלנו. רבינוביץ (ע) נצח ב־26,23 לפני שטיל (ח) וכספי (ע), שע"י הישגו נתן „טיפ" קטן בשביל רבנאות סלחסת העשור.

סוף סוף באה ההכרעה בריצת 100 המטר. שטינברג (ח) הפתיע. „סם" הצעיר נצח ב־11,4 לפני וייל (ה) וכספי 11,5 ולפני ליכטבליו (ע) 11,6. זה היה נצחון נאה ללא פרכה ואנו מציינים את הזמן של 11,4 כאמת מדה; כרם עלינו להטיח דברים כלפי רושמי־הזמן — ויואלו לסלוח לנו על הערתנו זאת — שהתנהנו קצת בקלות ראש בעשירות השניות — ההפרש בין הראשון והשלישי היה כלי ספק פחות משתי עשיריות.

תכנית היום נסתיימה בקפיצה המשולשת. מיד בהתחלה עברו שני קופצים את ההישגים הקודמים הטובים ביותר: חסן (ח) וכספי (ע). החישג החדש של חסן הוא 12,98, כספי קפץ 12,83, וכרון הצעיר (ע) — קפצן מוכשר השיג את המקום השלישי ב־11,73. „עתיד" מחתה על קפיצה לא נקיה — לדעתם — של חסן. החיפוני הראה שוב את אשר הוא יכול להשיג בקפיצה אם אין הוא מתעוף תחילה ע"י ריצות קצרות.

■

רחוב המלך ג'ורג' הכה לאחר ארוחת הערב מאתלטינו שטיילו לרוח הלילה. כפי ששמענו טיילו כמה מאתלטינו עד שקה קצת יותר מדי באוחרה, והחוצאות—אכן לא אחרו לבא!

■

הריצה הראשונה בבקר יום השבת היתה ריצת 400 מטר משוכות. חבשה כלתי מקצועיים הריצבו בטערכה. בזמן הכינוני של 1:12,6 נצח סלוניסקי (ה); מהירותו הגדולה של „סלים" סיעה לנצחונו, השני היה להפתעת כולם בן־שלום הצעיר (ע). בקשי (ה) רכש „בות" את המקום השלישי.

וחנה שוב ריצה ארוכה — ריצת 10000 מטרים. כמעט ללא התחרות רץ זוסמן (ע) בזמן של 40:17,7, הוא הקרים בסבוב אחד את גינצבורג (ה) ובשנים אחרו לאנודה אידלסון, ועוד היה עמו די מרץ לסיום נאה!

וראוי היה ספורטאי זה שנדל עד כה בצלו של פרנקל, להצלחה זו. יש לציין כי התוצאות בזמן הריצות הארוכות הן החלשות ביותר וגם ההשתתפות בה היא הפחותה ביותר. ייתכן שהאקלים הוא הגורם לכך ואולי הסרחקים האלה אינם מתאימים לטמפרמנט שלנו.

וכו בזמן שנערכה ריצת 10,000 המטר בוצעו קפיצות המוט לגובה וזריקת הדיסקוס.

בתחרות הראשונה נתינו כהופעתם של פנים חדשות. בילד חורג זה של ההתחרויות באתלטיקה קלה השתתפו לא מעט קופצים צעירים מוכשרים למדי, ובחלקם הראו גם תוצאות די טובות. טרכטנברג (ראשל"צ) נצח ב־2,96 מטר. הקפצן הצעיר הספיק להשתלם בסדה הגונה בזמן האחרון. נקוה שהנצחון הזה לא ישכר אותו. על פיידן (ח) שנצח שני בהתחרות ב־2,91 מטר אין להרבות דברים;

מהתחרויות על רבנאות א"י בירושלים (ספח הרצ"ו).
חסן (חיפה) — רבן א"י לקפיצה משולשת ולקפיצה למרחק.
מימין לזר דינר

שגרן וחיק, טכנאי מושלם, כרם הסגנון הנופני לא סיפק הפעם. וגם המוט, שלא היה הפעם בסדר גמור, הפריע לו להתחרה, העולה כלי ספק במכניקה על המנצח. קלוינר הקטן קפץ סעל ל־2,86.

זריקת הדיסקוס הביאה גם הפעם לטכנאי שטיל (ח) את הנצחון שהוא ראוי לו. אמנם הפעם לא הגיע למרחק של 40 מטר, כרם „שניאת היופי" עלתה רק ב־17 סים: שטיל זרק 39,83. שני היה אמרמן אף הוא מטכבי תל אביב, שלישי רבינוביץ (ע) בזריקות של 36,03, ו־32,23.

ללא כל התחרות תיקן שטיל את הישגו הנעלה בזריקת הדיסקוס בשתי הידים ב־75,18. כמעט אותן התוצאות בשתי הידים: 39,83 ביד ימין, 35,35 ביד שמאל.

כסיום לתכנית של לפנה"צ העמיד חסן (ח) רקורד

חדש בקפיצה למרחק: הוא קפץ 6.40 מטר. פייבוסביץ (ת) הקמיר ב־6,18 את כספי (ע) במקום השלישי. התשתחפות היתה מרובה, אמנם לעתים היו החישגים די חלשים.

הפסקת הצהריים היתה קצרה למדי. בהזירתנו מצאנו את קבוצת ההוקיי של „מכבי בר כוכבא" ירושלים מתחרה בקבוצת כ' של מכבי תל אביב, ומלה כזעקת אפס לזכות בנקודות.

הכריזו על ריצת 200 מטר. ההכנות למטרט נזלו זמן לרוב, מאחר ששריקת שופטי ההוקיי גרמה לאיזה אי־הבנה. ויי"ל (ת) נצח את הריצה בקלות ב־23,9. מורגש היה הסרונו של כרגיץ. יושע—25 וליכטבלוי—25,4 (שניהם עתיר) זכו בשני המקומות הבאים. ריצתו החלשה של ליכטבלוי הפתיעתנו. שלשה מתחרים — השתתפות לגמרי לא מספיקה.

והנה הגענו לפסגת ההתחרויות. כל המשתתפים נתרשמו מהיעדרו של פסי (ת) „פנה"צ ושבשחי ריצות

מהתחרויות על רבנאות א"י בירושלים (מסח מרצ"ר)
פסי (ת"א) — רבן א"י לריצת 400, ו־800 מטר
פוטו: לוד דינר

שהיה רשום כהן לא הופיע. כ־800 מטר נצח התל אביבי הטימפטי הזה בהשיגו שיא־זמן חדש של 2:02!! בריצה מתוחה השיג פסי את התוצאות המזהירות האלו, ביחוד אם נתחשב עם תנאי המסלול המסעיקים בקושי. פלקסמן (ת) רץ את המרחק הזה כ־2:05,3 והתיבני הצעיר כשרי (ת) ב־2:06,6.

בקפיצות לגובה זכה פיירדן (ה) ב־1,72 מטר לפני וינטרוב—1,67 מטר וקונצפולסקי (עתיד). נראה היה כי פיירדן חגיע שוב לגובה, כרם חסרו לו המתחרים שטיינברג וגינצבורג.

בהטלת הכידון זכה רבינוביץ (ע) שזרק שוב תלאה מ־48 מטר. שני היה לו גוריון (י"ם). באופן מפתיע הגיע צ'מוק (ע) למקום השלישי, אטרמן נגרר.

ההתענינות בריצת השליחים 4×100 היתה רפויה הפעם לרגלי היעדרה של קבוצת היפה. כתוצאה מזה מובטחת תוצאת הזמן החלש של 47 שניות של קבוצת עתיד א' שחיתה נאלצת לרוץ מכלי מרגיע שהלה. שני — מכבי ת"א. שלישי — קבוצה כ' של עתיד.

ריצת השליחים של 4×400 הביאה את הנצחון לתל אביב כפי שחזו מראש. שני — חיפה. משתתף החשתתפות המרובה. מכלדרי הנזכרים רצו גם רחובות, עתיד וירושלים. ולבר פרנקל, שלא השתתף בהתחרויות האחרות הופיע לפתע פתאם, וקבר את המרחק בטמפו די טוב.

לבסוף מסר חה' אושה קורץ, המרצה לאתלטיקה קלה ומנהל ההתחרויות „לבנים", את רגלי הנצחון ולאחרים מסר — לא, הכבוד — את התקנודות.

■

כל המשתתפים חזרו למקומם בהרגשה כי הנה עתה התקרבו שוב צעד קדימה לקראת המטרה. פ. פרייד

הערות מן הצד

העתונות היומית ביקרה קשה במדה מספיקה את יחס אגודה „המכבי" בירושלים להתחרויות על הרבנאות הארצית. אסתפק על כן בהוספת אילו הערות לענין.

בסדור המרכז לאחת האגודות סידור מפגל, והאגודה מקבלת על עצמה את דבר הוצאתו לפועל, אז מחובתה של האגודה הזאת הן כלפי המרכז והן כלפי שאר האגודות וגם כלפי עצמה לשאת באחריות, ולקשות את כל המאמצים כדי לבצע את ההכנות בצורה הנאותה ביותר. המרכז מצדו עוד הקל על מכבי ירושלים בדרשו ממנו לראות רק לסנדש, מכשירים וסדרנים. את הוצאת ההתחרויות לפועל קבל המרכז על עצמו. מכל שלש הדרישות שהציג המרכז לא קיימה האגודה אפילו אחת לשביעת רצוננו. זאת עלי להדגיש בכל אחריות, וכשהרגשנו לקויים בהמשך ההתחרויות, ואני, ככאר־כח המרכז, דרשתי מהאחראי מטעם האגודה הירושלמית את תיקונם, והלה לא יכל היה למלא את הדרישה, ראיתי את עצמי נאלץ למלקן, כדי לנהל את ההתחרויות עד לגמר.

לתודה ראויים העוזרים מירושלים שהושיטו את עזרתם עוד ברגע האחרון וסייעו עייכ להצלחת הספעל.

■

פרטים על מהלך ההתחרויות ועל תוצאותיהן ומצאו הקוראים במקום אחר. ברצוני להתעכב ולציין במיוחד שני חישבים. כוונתי לזריקת הדיסקוס בשתי הידים של שטיל (מכבי ת"א) למרחק של 75,18 מטר, ולקפיצה המשולשת של חסן (מכבי חיפה) למרחק של 12,98. שני החישבים האלו פירושם שיאים ארץ ישראליים ובאותה שעה גם שיא מכבי עולמי. באופן זה העמידה ארץ ישראל — עיי שני השיאים האלה ועיי שיא הזריקה של אטרמן למרחק של 51,50 מטר בהטלת כידון — שלשה אתלטים כרשימת השיאים העולמית של המכבי.

■

כאן המקום להתעכב על פרט אחר, שהשפעתו רבה על האתלטיקה הקלה שלנו, הלא הוא שאלת השופטים. לא רק ששופטינו אינם בקיאים במדה מספיקה בחוסר בכמה מקצועות, אם לא ברובם, אלא הם באים גם באיחור זמן אל המגרש ומאלצים עייכ את מנהל ההתחרויות לאי דיוק, כי כלי שופטים הן אין כל אפשרות לעשות דבר מה. אני פונה על כן בהזדמנות זו בדרישה נמרצת אל כל השופטים להיות בעתיד הראשונים במגרש, לפחות חצי שעה לפני ההתחלת ההתחרויות.

■

מצדדים שונים ביקרו אותנו על שחכנתנו היא גדולה מדי ומקיפה מדי, ואין אפשרות לבצעה. אנו עומדים בכעוב לפני סיום התכנית, ואנו יכולים ליטר, כי עד עתה פעלנו הכל בהתאם לתכנית ובצענו את אשר קבלנו על עצמנו במיוחד. אשור לסכרתנו זו נמצא אם נשוח את החישבים של ההתחרויות שלפני האחרונות שנערכו בנובמבר 1935 עם החישבים של ההתחרויות האחרונות. הסספרים דלקמן מדברים בערם (הראשונים הם של 1935 האחרונים של פסח ש"ז)

100 מטר: 11,7 — 11,4 . 200 מטר: 24,2 — 23,7 . 400 מטר: 53.2 — 53,4 . 800 מטר: 2:09,9 — 2:02 . 1500 מטר: 4:45 — 4:26,8 . 5000 מטר: 19:24,3 — 18:24 . 10,000 מטר: 41:55 — 40:17,7 . קפיצה לסרחק: 6,28 — 6,40 . קפיצה לגובה: 1,62 — 1,72 . קפיצה משולשת: 12.32 — 12,98 . קפיצה מוט לגובה: 2,80 — 2,96 . הדיפת כדור: 11,77 — 11,78 . הטלת כידון: 46,68 — 48,28 . זריקת דיסקוס: 37,65 — 39,83 . רוצת 100 מטר משוכות: 18,7 — 17 × 100 : 4 — 46,5 . 400 × 4 : 3:41,7 — 4:08,8

לאורך כל השורה רואים אנו, איפוא, עליה ורק מירוץ השליחים 100 × 4 עושה יוצא מן הכלל, משום שלא כל הקבוצות — חסרו השליחים מחיפה — היו בסטרט. עליה זו בחישבים היא החוכחה הטובה והברורה ביותר כי אנו הולכים בדרך הנכונה, וכי עלינו להמשיך ללכת בה. „סגירת המאזן" נעשה עם סיום העונה בסוף מאי 1936.

אושי קורץ

תוצאות החתחרויות על הרבנאות הארצית באתלטיקה קלה

(ירושלים ריח ויש בעקר תרציר 11.4.361—0)

ריצה 100 מטר: סס שטינברג (ח) — 11,4; ווייל (ח); — ליכטבליו (ע).

200 מטר: ווייל (ח)—23,9; ישה (ע) ליכטבליו (ע).

400 מטר: פסי (ח) — 53,4; סלוינססקי (ח); בן שלום (ע).

800 מטר: פסי (ח) — 2:02 (ריקורד ארץ ישראלי); פלקסמן (ח); ישה (ע).

1500 מטר: פלקסמן (ח) — 4:26,8; ולדמן (ר); ישעיהו בסרי (ע).

5000 מטרים: ולדמן (ר) — 18:24; זוסמן (ע); כהן (ח).

10,000 מטרים; זוסמן (ע) — 40:17,7; גינצבורג (ח); אילסון (ע).

110 מטר משוכות: כספי (ע) — 17,0 (ריקורד ארץישראלי); ליר דינר (ח), לוינגר (ע).

400 מטר משוכות: סלוינססקי (ח) — 1:02,6; בן שלום (ע); בקשי (ח).

מירוץ שליחים 100×4: מכבי־עתיד א' ת"א (הרכבה: יאשה, תיאו לוי, כספי וליכטבליו) — 47,3; מכבי ת"א; מכבי־עתיד ב' ת"א.

מירוץ שליחים 400×4: מכבי ת"א — 3:41,7; מכבי חיפה; מכבי רחובות.

קפיצה לגובה: פיינן (ח)—1.72 — ווינטרויב (ע); קוניצפולסקי (ע).

קפיצה לסרחק: חסן (ח) — 6 40 (ריקורד ארץישראלי); פיינבוסוביץ (ח); כספי (ע).

קפיצה לגובה כמוט: טרטנכרג (ראשליצ) — 2 96; פיינן (ח).

קפיצה משולשת: חסן (ח) — 12.98 (ריקורד ארץישראלי); כספי (ע); ארון (ע).

זריקת דיסקוס: שטיל (ח) — 39.83; אטרמן (ח); רבינוביץ (ע').

(הערה: מזריקה יד שמאל הגיע שטיל לסרחק 35.35 וביחס 75.18 מטר. ריקורד ארץישראלי.)

הטלת כידון: רבינוביץ (ע) — 48.28; נורין (י־ם); צישניק (ע).

הדיפת כדור כדור: רבינוביץ (ע) — 11.78; אטרמן (ח); שטיל (ח).

זריקת פטיש: רבינוביץ (ע) — 26.23; שטיל (ח); כספי (ח).

מכבי תל־אביב על במת הספורט הבין־לאומית בלבנון *)

האוניברסיטה האמריקאית בביروت הופסה מקום נכבד מאד מאז הוסדה בשנת 1880 בחרבות והסדע במזרח הקרוב. בסוסד נכבד זה הקדישו מיסדי המכללה ומנהלה חלק חשוב להתרבות הגוף. מאמנים וסורים מסחים מטפלים במקצוע הספורט עד היותו לאחד המקצועות העיקריים בתכנית הלמודים הכללית, ובצדק, כי הנפש הבריאה לא תקום בלי הגוף הבריא. וכדאי שמוסדותינו החנוכיים, וביחוד האוניברסיטה העברית שלנו, יקחו בחשבון את העובדה הנאה הזאת.

ולשם הנשמת חנוך הספורט כאותה מדה הנהוגה בארצות הברית, הוקם ע"י האוניברסיטה האמריקאית בביروت אצטדיון נהדר עם מסלול ריצה מצוין ומצויד בכל המכשירים הדרושים, שבהם יוכל איצטדיון זה להתחרות עם הרבה אוניברסיטאות אחרות בעולם.

כל הפרטים האלה וגם מעלותיהם הבצוניות של הספורטאים בביروت היו ידועים למארגני ההתחרות בין אתלטי האוניברסיטה הנז' ובין אתלטי המכבי תל אביב וגם למשתתפים־המתחרים עצמם. אבל עצם הרעיון של פגישה עם כחות ספורט מחוכנים ומאומנים נתן את הדחיפה הגדולה להנשמת ההופעה החשובה הזו. מבחת המשלחת תל־אביבית הזו היתה להמשיך את הקו הלאומי של המשלחות שקדמו לה (הודו וזונדון), ז. א. להפגין את הספורט העברי ואת ארץ־ישראל וביחוד לטשטש את הרושם הרע שהשאירה המשלחת הסמורבת של האתלטים, שבקרה לאחר המכבייה הראשונה בביروت, שלמרות היותה ב־95% מכבים, הרי היתה הופעתה לא מכבית אף לא עברית.

משלחתנו היתה מורכבת מטובי האתלטים של מכבי תל־אביב. תתכנית הכילה עשרה מקצועות והם: ריצה 100, 400, 800, 1500, 4 × 200; קפיצה לגובה, למרחק, הדיפה כדור־ברזל, הטלת כידון וזריקת דיסקוס. היינו אורחיה של האוניברסיטה מרגע בואנו לביروت ועד צאתנו ממנה. כל הפנים היתה לבבית הן מצד הספורטאים והן מצד האלמידים והמנהלים וביחוד ע"י חברי „קדומה" ו„מכבי" ביروت.

הופעת המכבי בתלבשתו הלאומית היפה עשתה רושם עז על כל הקהל אשר קבל אותו בתחיאות כפים סוערות. אחרי חלופי הדגלים ומסירת הנכיע של מכבי תל אביב (תרומת הח' אליעזר מטלון) לנבחרת האוניברסיטה החלו ההתחרויות.

ההתחרויות התנהלו באופן מופתי בסדרן ובהוצאתן לפועל. השופטים היו בקיאים במקצועם ובניתם נמצאו גם שלושה שופטים ראשיים מוסמכים ע"י ההתאחדות לאתלטיקה קלה של ארצות־הברית. הנבחרת של האוניברסיטה היתה מורכבת מנבחרי האתלטים של המתלמדים ובתוכם גם „מכבים" מאלה שהיו מתלמדים באוניברסיטה, מספרם 22 איש.

התוצאות:

100 מטר: אכרסעור (א') — 11,4; שפיינברג (מ'); חורי (א'), שטע (א').

400 מטר: מסי (מ') — 53,5; אכרסעור (א'); סלוניומסקי (מ')א

800 מטר: מסי (מ') — 2:9,6; פלקמן (מ'); קרוואן (א').

1500 מטר: פלקמן (מ')—4:30,6; קרוואן (א'); נוסי (מ').

קפיצה לגובה: שפיינברג (מ') — 1,71; נוסי (מ'), ארבנאל (א').

קפיצה למרחק: שפיינברג (מ') — 6,12; פיבוביץ (מ'), חורי (א').

הדיפת כדור ברזל: מרבולסי (א') — 12,69; שטם (א'); שמלי (מ').

זריקת דיסקוס: שפיל (מ') 38,10; שטם (א'); מרבולסי (א').

הטלת כידון: אפרמן (מ') — 51,50 (השיא שוא חדש של המכבי העולמי); סודני (א'); שפה (א').

מרוץ שליחים 200×4 מטר: (1) ביروت: חורי, שטע, איסמעיל, זמן 1:38,4; 2) „מכבי": שפיינברג, סלוניומסקי, מסי, אפרמן.

רוח וידידות וכנות שררה במשך כל ההתחרויות ונצחונות המכבים נתקבלו תכיר במחיאות כפים סוערות ע"י כל קהל הנוכחים.

אליעזר מטלון
יו"ר המחלקה

על דא ועל הא

(האם יותר מדי מגרשי ספורט לנוח

כולנו יודעים את המכשול הגדול בדרך התפתחות הספורט בארץ, הלא הוא: חוסר מגרשים ספורטיביים מסודרים כתוקן. אנו יכולים למנות על אצבעות שתי ידינו את מספר מגרשי המשחק לכדור רגל. ואצבעות יד אחת תספקנה כדי למצא את מספר מגרשי המרוץ העומדים לרשותנו. מה שנגע לתל־אביב שבה הספורט פותח בלי ספק יותר מאשר בכל שאר נקודות הארץ, אשר לאמר כי המקום היחידי שהתאים להתאמנויות והתחרויות היה „איצטדיון המכבי". ולכן התפלאנו לא מעט כשנודע לנו כי ההסתדרות העולמית של ה„מכבי" החליטה למסור את האצטדיון שלה לרשות התערוכה לתקופת יריד המזרח הקרוב. אך סוף סוף לא ראינו בזה כל רע. הרי הספורט הארצישראלי הולך תמיד יד ביד עם הבנין הכללי של הארץ. אמרנו: סוף סוף יחלוף חודש הימים והמגרש יימסר שוב לרשותנו בסדר גמור. אבל מה השתוממנו כשבאחר הימים ראינו שעל האצטדיון מקימים בניני לונה־פארק עם כל הסידורים השונים. נגד מעשה כזה אין לנו אלא להביע את מחאתנו הנמרצת ביותר. על בעלי התערוכה לדעת, כי אסור בתחלט למדר משחקים סומכיים במקום שמפיצים את התרבות הספורטיבית. ואנו מרשים לעצמנו לפנות בשאלה גם אל הנהלת ההסתדרות העולמית שלנו: האם ידוע

*) נתאחר.

להם כי ע"י מעשה בלתי מחושב זה שיתקו לגמרי למשך חדשים אחדים את העבודה הספורטיבית בתל־אביב? והאם ידוע להם בכמה הוצאות רבות, יעלה הסידור החדש עד שיחזירו את הכל לקדמותו? כן, לא רק רגש של מחאה ממלא אותנו אלא רגש עצבות, שסיום כמשמעו. חודר ללבנו בשעה שאנו מסתכלים אל הנעשה במגרשנו התל אביבי...

2 בוצ'קאי נעמה—

במשך כמה שבועות שהתה בארץ ישראל הקבוצה לכדור רגל מבודפשט. בוצ'קאי. בעת מתוך הפרספקטיבה של הזמן יכולים אנו להעריך במנוחה את סבובם.

נהיה גלויי לב ונודה; לא היתה זאת קבוצה מצוינת ובמשך זמן שהותה לא הראתה לפנינו דברים יוצאים מן הכלל. אלא משחק כדור רגל אירופאי בינוני.

ומתוך רצון להיות אובייקטיבים עד הסוף עלינו להודות אף על כך: אמנם קבוצה זו נתנה לשחקנינו, הודות להכנסות הפרובות, אפשרות הגונה של קיום. אבל מאידך גיסא נשאלת השאלה: האומנם המורת 500 הלא"י שהוצאו מארץ ישראל אי אפשר היה לעשות דבר מה טוב יותר וחשוב יותר? האומנם לא חשבו לפעמים על זאת חברינו המתאחדות לכדור רגל?

3. האוזלמים הקלים חושבים על נצחונות.

העבודה הענפה של מרכז ה„מכבי" וביחוד של המחלקה הספורטיבית הביאה לידי כך שהספורט התחיל להיות נפוץ אצלנו יותר ויותר. בהוכחה לזאת תשמשנה ההתחרויות האחרונות באתלטיקה קלה שנערכו בפתח־תקוה. ירושלים ותל־אביב. התחרויות אלה עם תוצאותיהן הטובות השפיעו על מרכז ה„מכבי" שיעבד תכנית מפורטת לבחירת קבוצה נבחרת לאתלטיקה קלה. קבוצה זו יכולה במשך הזמן ליצג את ארץ ישראל במכביה. אבל בכדי לתת להם את האפשרות להתחרות עם ספורטאים טובים יש בדעתו של המרכז לסדר סיבובים במצרים וגם בארצות אירופה.

החלטה זו של חברי הה. ט. א. מראה כי הם מבינים את תפקידם, כי, אכן, רק ע"י תחרויות גדולות אפשר להגיע למדרגה גבוהה.

א. אלכסנדרוביץ

חבר!—
מלא את חובתך
לעתונך!
חתום ורכוש מנויים!

יהודה המכבי

שתה ייז ברמל

המכבי

ירושלים

סמכה לכבוד יו"ר המכבי בצרפת ה' פרניקוף

עקבי מכבי בר כוכבא וידידיו נתכנסו באולמי סלון רושפן לסמכה לכבוד אורח התנועה בארץ = ה' פרניקוף, יו"ר המכבי בצרפת וחבר הנשיאות העולמית.

פתח החבר ש. ארזי ברברי ברכה לאורח וחציגו לפני הנאספים. דבר על המצב הידוע שבו נמצאת הנועות המכבי בירושלים לרגלי העדר מועדון מתאים, חוסר מגרש וקשיי מכביים אחרים. הנואם נסר בתביעה להקים בחו"ל „ועד צבורי של ידידי המכבי בירושלים" בראשותו של האורח ובהשתתפות ראשי המכבי בחו"ל.

עורך העתון „המכבי" ה' אביעזר ילין הרגיש בדבריו את העובדה המחמירה שהתחרויות לרבנאות האחרונות היו צריכות להתקיים על מגרש השייך למוסד זה. בנוסן זה הלוי בסדה מרובה הקולר גם בסודות הלאומיים שפרם הראו עד היום יחס חונן ומחאים למכבי.

הנבי המ ד ה בן יהודה גם היא הביאה את ברכתה לאורח. הח' א. נתנאל עמד בדבריו על החיבנים השונים של הוגר הפועל החדש. הישנים אלו יש לציינם בשפחים שונים: עליה מכביים לאיי, התשמות ציון כפר המכבי, מחנה קיץ של המכבי בלונדון, הנבדת הקשרים עם המניפים בכל העולם כולו והיזוק המכבי בארץ, המומה לב מוחדת הקדיש הנואם להכונות הנעשות למפעל הגדול של המ כ ב י ה ה ש ל י ש י ת שתתקיים בשנת 1938.

לבסוף בא תתור לאורח להשיב לברכים. מכוון שלא רצה להלל את המסכה בנאום בשפה זרה מסר הח' פ ר נ י ק ו ף מאמצעות הח' נ ת נ א ל את תודתו הלבנה בעד קבלת הפנים היפה שנערכה לו והפיח את המיכחו המסכמליות לבנין בית המכבי.

רמת־גן

בסוצ"ש, חודש"ם ספח, נערך על ידי המניף המקומי נשף התעמלותי בסעמד קהל אוהדים ובאי־כח מרכז המכבי.

בפקס הפתיחה המחדרו כל המשתתפים על הבמה הארעית של בתים המקומי, ומר כהן מנהל בתים ויו"ר ועד חובבי המכבי ברמת גן אסר דברי פתיחה. מר קרינצי, יו"ר המועצה המקומית מסר לאגודה את רגלה לקול שורת „חקות" על ידי המשתתפים והקהל. הח' מרס ברך את האגודה בשם המרכז ואחל לה התפתחות ופריחה. ברכו עוד בשם וצ'ו ודבור בואליק.

בתכנית היו הופעות של קבוצות ילדים, צעירים וצעירות בתרגילים חפשיים, תתלוכות ופירמידות; היה רקוד נאה של ילדה אחת; מענינים היו תרגילים של בנים עם פנסים השמליים דולקים בידיהם שנעשו על במה מחושכת. כל התרגילים שהוכנו על ידי מעמל המניף הח' פ. ינקלסון נעשו כלליות נגינה על פסנתר (שיכלה להיות, אגב, גם טובה יותר).

בלמה גם לעין זר העודה הרבה לסדור הנשף מצד עקבי המקום ועסקניותיו. סודרו מזנון וחנגלה, שמשכו בשעת הפסקות קהל רב. כתום התכנית הון רקודים.

המכבי הצעיר

דרפה

1. הגיונות „יום המכביה"

מסרת יפה קבע לו המכבי הצעיר בחיפה. זה 4 שנים שמדי שנה בשנה חוגג הוא את יום הזכרון לכנוס המכביה הראשונה. ביום זה, הנקרא „יום המכביה", נערכות התחרויות ספורטיביות בכל המקצועות בין החברים.

השנה עלה „יום המכביה" על כל אלה שקדמוהו. לרגלי התכנית העשירה והמפסר הרב של המשתתפים צריך היה לחלק את התכנית ליומים (21 ו־28 במרץ).

התחיה של „יומי המכביה" נערכה על מגרש המכבי ב־21.3.36 בערך מפקד בהשתתפות כל המתחרים. מפקד הסניף המקומי הח' ידידיה דבר קצרות ולאחר הנפת הדגל החלו ההתחרויות.

ביום הראשון נערכו ההתחרויות רק באתלטיקה קלה. בהתחרויות אלו השתתפו כ־150 חברים אשר הראו את בקיאותם בספורט. הודות למסירותם של הח"ח קורץ ובן־יעקב אהרן. ההתחרויות נערכו בין „הבתים" וכל בית התאמץ לקבל מספר הנקודות הגדול ביותר. הודות לסדר חשוב ששרר ניתנה האפשרות לנמוד את ההתחרויות בו ביום לפני הצהרים.

המשך התכנית הוצא לפועל בשבת, 28.3.36.

מאז הבקר המה חצר בית המכבי מהמון החברים אשר באו להשתתף בהתחרויות או לעזור לשמירת הסדר בהתחרויות בזמן הריצות או להתמכר „בתים".

בשעה הקבועה יצאו בסך כל המשתתפים במירוצים. בתלבשתם הספורטיבית לרחוב נורדיו. נקודת ההתחלה. כל המירוצים 6 במספר (4 מירוצי שליחים. מירוץ 2000 מטר ו־800 מטר) עברו בסדר נמוד וכולם נגמרו בשלום. רחוב הרצל נסגר לרגעים קלים בשעות המירוצים והמון מסתכלים עמדו בפנות הנמר לראות בתוצאות.

במירוץ הגורים השתתף גם סניף המכבי הצעיר מבת גלים המונה כבר כ־30 חברים ופועל בהדרכת הח' א. בן־יעקב.

מיד לאחר ההתחרויות נודעו תוצאות המירוצים: ראשון: בית כחול 100 נקודות. שני: בית ירוק 99 נקודות (מה מרגיז היה הבדל קט זה). שלישי: בית סגול — 93 נקודות.

אחר ההרמה נערכו התחרויות שונות בכדור יד, כדור סל, מחנים וכו'. קהל בן 1500 איש מלא את חצר בית המכבי ונהנה למראה דור הספורט הצעיר המתחנך כאן.

לאחר סיום ההתחרויות. בשעה 6 בערב. נערך מפקד קצר. בו נמסרו תוצאות ההתחרויות. לאחר המפקד יצאו כל המשתתפים בתהלוכה יפה לרחובות הדר־הכרמל ונתקבלו בפמח"ל מצד הקהל הרב.

מקום הסיום הרשמי נערך ביום השבת. 4.4.36. בערב.

אולם בית המכבי היה מלא מפה אל פה חברים. ידידים. הורים ומורים ומוזמנים אשר באו להשתתף בטקס.

הח' ידידיה פתח את הטקס. במלים קצרות דבר על ערך המפעל היפה והמסורר שסדרנו ומסר מספרים על התחרויות אלו:

בס"ה היו 56 התחרויות שונות. בהן השתתפו 62 קבוצות. בס"ה 482 חברים. הוא הביע את תקותו שהמועצה הטכנית של האגודה תדע לבחור את ספורטאיה בעתיד מבין הספורטאים הצעירים ומסר את רשות הדבור לח' עוזאל שברך בשם המפקדה הארצית של המכבי הצעיר ומרכז המכבי בא"י. הח' עוזאל ציין בדבריו את המעלה היפה שהיתה להתחרויות ולתכניות: בהן התבטא הספורט ההגוני שאליו שואפים אנו. לא רק בעלי שואים ואלופים השתתפו בהתחרויות כי אם כל הנוכחים.

הח' קורץ, מנהל מחלקת האתלטיקה, מסר למנצחים את העתודות והח' יפמולסקי יו"ר הנהלת האגודה וד"ר יש מסרו את הנביעים ל„בתים" המנצחים, לקול מחיאות כפים סוערות והזדוות של הנוכחים.

בנביעים זכו: הבית הירק: בנביע הליגה למשחקים הרצ"ו. בנביע מרוצי השליחים בהחזות ובנביע עבור הסדר והמשמעת המופתית בזמן ההתחרויות.

הבית הכחל: בנביע המשחקים ב„יומי המכביה" ובנביע הריצות הארוכות („מרטוניות קטנות") בהחזוב.

הבית הסגול: בנביע האתלטיקה קלה.

סניף בת־גלים זכה בנביע מחנים עד גיל 10-12.

מחלקת אתלטיקה קלה של המכבי כאן נתנה בחיר סרם למנצחים הראשון והשני באתלטיקה בכל מקצוע. גוזמה יפה של המחלקה.

לאחר זה נערכה התכנית האמנותית ששעשעה את הנוכחים. בשם ההנהגה מסר הח' ידידיה דגל קטן ויפה לח' אהרן בן־יעקב לאות זכרון על עבודתו והמרץ הרב שהקשיע בארגון התחרויות אלו.

אח"כ כלו החברים את שעות הערב בריקודים שנערכו מתוך מצב רוח מרומם.

■

המכבי הצעיר בחיפה הוא בכתיבת „לא יגום ולא יישן". אחר כל המפעלים הגדולים שנערכו מתחלת השנה ועד כה (פורים, תוכה, יומי המכביה. ט"ו בשבט) מתכונן הוא לסדר את המחנה המקומי בל"ג בעמר על הר הכרמל.

מחנה זה יהיה מעין הכנה למחנה הארצי השנתי שיערך השנה. מחנים להשתתפות המונית במחנה בל"ג בעמר. וכבר נכתרה ועדה מצומצמת המכינה את כל הדרוש למחנה.

א. ד.

2. תוצאות יום הספורט בין הבתים באתלטיקה קלה 21.3.36

נור אריה בנות כ'. 60 מטר: 1. פלפון (ירק) 11; קפיצה למרחק: 1. קופסן ווידה (ירק) 2,86; מרוץ שליחים: 1. ירק 51.4.

נור אריה בנות א'. 60 מטר: 1. מנדלברוד (סגל) 9,8; קפיצה למרחק: 1־3. מוגיצר (ירק). מנדלברוד (סגל) 3.08; כדור מנים. 1: לוברסון תמרה (כחל) 34 ½; מרוץ שליחים: 1. סגל 44.1.

חשמונאיות 60 מטר: 1. מנדל (סגל) 9,5; קפיצה לגבה 1־6. הורש. אנשפת. ווס. (סגל) קופנים. זכאי (כחל) גולדבוס (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. בוברוטסקי (כחל) 3.81; כדור מנים: 1. בראון (ירק) 35; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.

בנות מסדה: 60 מטר 1. רונר (סגל) 9; קפיצה לגבה: 1־3 ווינר (כחל). קופנים (כחל). וינגוש (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. רונר (סגל) 3.77; כדור ברזל: 1. טולנסקי (סגל) 5.96 כדור מנים.

בשער / כרוכים הכאים (סוף מעמוד 3)

כתושב וכאזרח בהסתדרותנו. הן בנימין סלור מיסדי הסתדרותנו היה, מן המיסדים ממש. אחד משלרש החברים אשר הניחו את היסוד להסתדרות המכבי בארץ.

ואם לא עבד אתנו ברוב שנות קיומה של ההסתדרות— הרי רק מקרה הוא. בנכר היה. אלא שגם לנכר טולטל מרצותו להועיל לעבודת המכבי בארץ. לשם השתלמות בהתעמלות על מנת להיות אח"כ מעמל באגודות, נסע לדנית — והשיגתהו המלחמה העולמית ושוב לא יכל היה לשוב לארץ. אך לבו— לבו היה תמיד עמנו. לא מעטה היתה עזרתו שהרשיש לכל חברינו שנסעו לדנית לשם אותה המטרה שלשמה נסע אף הוא לשם. וגם לו חלק־מה בהתפתחות הגופנית בארצנו.

ומעומק הלב מברכים אף אנו אותו ואת רעיתו בברכת ברוכים הבאים, ומאחלים להם שבקרוב־בקרוב יעלו לארץ על מנת להתאחז בה ולעבוד עמנו את עבודתנו. שהוא היה אחד ממניחי היסוד לה, לפני קרוב לעשרים וחמש שנה.

א.י.

---

1. דינגנום (ירק); 2; מרוץ שליחים: 1, סגל 1. 42.
גור אריה בנים: 60 מטר: 1. מורך (סגל) 9, קפיצה לסרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 3.55 (כרור מנים: 1, ליוזין משה (בה גלעם) 48; מרוץ שליחים: 1. כחל.
חשמונאים: 60 מטר: 1. קלוגאי (כחל) 8,9; קפיצה לגבה: 1. יגאי (סגל) 1,25 קפיצה לסרחק: 1. דורוינסקי (כחל) 4.07; כרור מנים: 1. שורץ (סגל) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.5
מסדה בנים: 100 מטר: 1. אלהרסן (סגל) 12.4; 800 מטר: 1. דינגנום (כחל) 2:34; קפיצה לגבה: 1 —3. אלהרסן (סגל) פצוסקי (סגל), רבינוביץ (ירק) 1.45; קפיצה לסרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 5,22; כדור כרול: 1. שצוספקי (סגל) 12.00; כרור מנים: 1. קלונאי (ירק) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 12,2.

3. מנולי המכבי הצעיר חיפה בחגים פסח

בחגים פסח היו כסח שולים של המכבי הצעיר חיפה.

א) קבוצה מגדוד גור אריה, בתנחלת ירדיה: שולח על הר הכרמל דרך וודי רושסיה, אחוות הרבנים סמואל, וכרמל הסרכזי.

ב) קבוצה בנים מגדוד גור אריה, בתנחלת בן יעקוב, נסעה לשבריה ובקרה את הכמיבה ברגל. חשול נמשך יומים וחצי. הקבוצה שלנו היתה אורחה של המכבי שבריה.

ג) קבוצה מגדוד מסדה, בתנחלת קולסקי, נסעה לעפולה; משם שולה ברגל לכפר חבור, הר הבבור, תל עדשים, מזרח וגניגר, הקבוצה היתה אורחה של המח"צ כפר חבור.

ד) קבוצה מגדוד החשמונאים, בתנחלת ירדיה, נסעה לעפולה ומשם ברגל לגניגר, הקבוצה היתה אורחה של קב' הנוער של המכבי הצעיר מגרמניה, אשר נמצאת בחבשרת בגניגר.

חברינו הצעירים רכשו את לבות הנוער בגניגר, וגם של חברי הקבוצה ושל האורחים הרבים שהיו שם, על ידי הסבר שלחם, על ידי עליזותם ובפרט על ידי כסח שירים שחברינו שרו וקלמן לפני אולם מלא בחדר האוכל של הקבוצה.

לסחרת בקרו בבשק, וקשיבו לכל הבאורים. היתה גם שיחה מענינת עם אחד מחברי קבוצת גניגר. השיחה נמשכה יותר משעה וחברינו הראו התענינות רבה בחיי הכפר. אחרי השיחה היו נוכחים ב„התחרות" בכדור יד בין קב' מסדה וקבוצת מכבי הצעיר בגניגר (5 :6).

אחרי הצהרים נמשך חשול דרך בשק שריר, רמת דור, נחלל, כפר יחושע ובשם חזרו בריבכה לחיפה שמחים ועליזים.

הודעות המפקדה הארצית

1. המושב השני של מועצת „המכבי־הצעיר"

המושב השני של המועצה הארצית של „המכבי־הצעיר" יתקיים, בבית „המכבי" בתל־אביב, ביום ו' 1.5.36 בשעה 8 בערב ולמחרתו, בשבת, לפני הצהרים. סדר היום: 1) דו"ח מתפקדת; 2) החוקה והתקנון; 3) יום „המכבי־הצעיר" ברחובות (30.5.36); 4) המחנה הארצי; 5) שונות. בפני חשיבות הענינים העומדים על הזאר נדרשים כל הסניפים לשלח את צירוחם למועצה.

טיול „המכבי הצעיר" חיפה לעמק (אחרון של פסח תרצ"ו)
למעלה: קבוצת „חשמונאים" מחיפה בגניגר
למטה: לאחר התחרות בגניגר: קבוצת מגדוד „מסדה" מחיפה וקבוצה עלית הנוער מה. מכבי הצעיר" מגרמניה
צלם: ה. י. ויזנטל

2. „יום הנוער"

ביום 30.5.36 יערך ברחובות „יום הנוער", בו נפגוו את היסוד של „המכבי־הצעיר" בארץ בשדה האלפיקה הקלה. התנחלה השכנית הארצית של „המכבי" ומפקדת „המכבי־הצעיר" משקיעים מאמצים רבים, בכדי להבטיח למפעל זה הצלחה מכסימאלית. על כל הסניפים להתכונן כראוי לחופעה זו, הן בכוכן הספורטיבי והן בכוכן הארגוני. חוזר מיוחד ישלח לסניפים בנידון זה.

3. מחנות „מ־ג בעומר

המפקדה הארצית שלחה חוזר מיוחד לכל הסניפים בדבר סדור מחנות כל"מ בעומר, בהכנה לסחנה הארצי הגדול, אשר תוצע השנה, ושבו ישתתפו גם חברי „המכבי־הצעיר" שבעליות הנ"ר אשר בארץ, וחברי „המכבי־הצעיר" מסוריה וכמבריס, ואפשר מאד גם מארצות אחרות.

חוקת הספורט־כרמל פורט

כרוניקה אספורטיבית

בארץ

מהודעות ההנהלה המכנית הארצית

רבנאות ארצית במלחמת עשר (גברים)

מחר (1.5.36) בשעה 3.30 אחה"צ תיערך על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה המכנית הארצית התחרות על הרבנאות הארצית במלחמת עשור לגברים: ההוצאה לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

במלחמת העשר נכללים המקצועות הבאים: ריצת 100, 400, 1500 מטר, ריצת משוכות 110 מטר, קפיצה לגובה, למרחק, במוט, הדיפת כדור ברזל, הטלת כידון, זריקת דיסקוס.

מס ההרשמה: 50 מאיי לכל משתתף.

המנצח הראשון מקבל את התואר רבן ארץ ישראל במלחמת עשר לשנת תרצ"ו. הראשון, השני והשלישי יקבלו מדליות. נוסף לזה יקבל הראשון גביע.

רבנאות ארצית באתלטיקה קלה לגברות

מחרתים (2.5.36) בשעה 8.30 בבקר תיערכנה על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה המכנית הארצית התחרויות על הרבנאות הארצית באתלטיקה קלה לגברות. ההוצאות לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

מקצועות ההתחרויות הם: ריצת 60 ו־100 מטר, מרוץ שליחים 4×100, קפיצה לגובה ולמרחק, הדיפת כדור ברזל, זריקת דיסקוס והטלת כידון.

כל מנצחת הראשונה מקבלת את התואר רבנאית ארץ ישראל לשנת תרצ"ו. הראשונה, השניה והשלישית בכל מקצוע תקבלנה תעודות. נוסף לזה תקבל הראשונה סמל הרבנאות.

התחרויות ארציות בשחיה בחיפה

בתג השבועות (27.5) תיערכנה בחיפה התחרויות ארציות בשחיה. פרטים בחוברת הבאה.

„יום הנוער" באתלטיקה קלה

בט' בסיון (30.5) יתקיים ברחובות „יום הנוער" של המכבי ארץ ישראל, הה. ט. א. מבקשת את כל הסניפים לגשת מבעוד מועד להכנות לקראת „היום" הזה. התכנית המפורטת עובדה ע"י הה. ט. א. בהשתתפות המפקדה הארצית של „המכבי הצעיר". פרטים בחוברת הבאה.

„יום המכבי" בתערוכה

הנהלת התערוכה של המזרח הקרוב הקדישה יום אחד ל„המכבי", ואגודת המכבי בת"א קיבלה על עצמה להוציא את „היום" הזה לפועל.

תאריך „היום" טרם נקבע ויודיעוהו בימים אלה. כל חברי המכבי מתבקשים לכוון את ביקורם בתערוכה ליום זה, אשר בו ייערך גם נשף התעמלותי גדול.

סניפים, שיש להם קבוצה מעולה להופעת התעמלות מתבקשים להודיע על כך בהקדם לה. ט. א. ולמסור את הפרטים הבאים: מהות ההופעה, מספר המשתתפים ושם המעמל.

כדור־יד

הסבוב השלישי של ליגת כדור היד של „המכבי" א'.

בסבוב השלישי עלה בידי פתח תקוה לעמוד לפני תל אביב בראשי. — רחובות ונצחה בהברל קס ע"י חיפה — „עתיד" נצחה לאחר מלחמה את „עמל".

ב־11.4 נצחה פתח תקוה על מגרש המכבי ת"א את קבוצת „המכבי" ת"א המארחת, שממנה נעדרו שטיינברג וגולדשטיין, התוצאות 2 : 7. השופט קוליצקי (עמל).

ב־18.4 עלה בידי „עתיד" להשאר המנצח במשחקו כנגד קבוצת „עמל" המשחקת בפעם הראשונה ב־3 : 9. משחקם של שתקני שתי הקבוצות היה קָעוּן, אלא ששחקם של השוערים הוא שהכריע את הכף. השופט פריד (מכבי חיפה).

ב־18.4 נוצחו בני הקבוצה הביתית רחובות בהפרש קטן במשחקם נגד חיפה שהופיעה ב־10 אנשים. התוצאות 10 : 9 (4 : 4). התמסון ששרר באותו יום השפיע לא מעט על מהלך המשחק. השופט הלבל (עמל).

לוח משחקי הליגה לאחר הסבוב השלישי

הקבוצה	משחקי	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1) פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2) תל אביב	3	2	1	0	15	10	4
3) עתיד	2	1	1	0	11	13	2
4) רחובות	3	1	2	0	19	21	2
5) חיפה	3	1	2	0	18	23	2
6) עמל	1	0	1	0	9	3	0
7) רעננה	1	0	1	0	3	10	0

במקום קבוצת „המכבי" מנדיאל שהתלקה קיבלה הה. ט. א. את קבוצת „עמל" ת"א קבוצה אורחת במשחקי הליגה.

מאת המערכת

א. מפאת חוסר מקום נאלצנו להשמיט מחוברת זו מה„כרוניקה הספורטיבית" את הסעיפים „בהמכבי העולמי", „בספורט היהודי" ו„בעולם הספורט". נשתדל למלא את החסר בחוברת הבאה שתופיע בעוד שבועים (כ"ב באייר, 14.5.36).

ב. עם חתימת החוברת קבלנו מאת הח' ז. רוסצקי מאמר על קנודסן, אנו נאלצים ע"כ לדחות את פרסומו לחוברת הבאה.

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנים

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

עשנו את הסגריות

עדין

הרצל

הבימה

גאולה

ועוד

של א. קלמינוב בירושלים

הנעשות ע"י עבודה עברית וחוץ עברי

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת

„רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון
הידועות בטיבן ובבניין המוצק
האיתנות הן יפות ובחירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב חיפה ירושלים

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנטיכה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברי־ספר

יין כרמל-הוק

מוסיף תאבון

אחרי התרגילים

שמור על טריות ורעננות מזונותיך,
כמו ששומר הנך על בריאות גופך!

בעזרת

„פריג'ידר"

יוצר את דרגת הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא.
אינו משתמש בזרם יותר ממנורה חשמלית רגילה.

החברה א"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלם	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך יואיאן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1.

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי החתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנונן.

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ס. ארוי

מהתחרויות על רבנאות תל אביב, כ׳ באדר (14.3.36)

למעלה: פיידן (מכבי חיפה) — הראשון בקפיצת־מוט ובצל ריקורד ארצי בקפיצה לגבוה (1.75 מטר). פוטו: לזר דינר. למטה: יפה כהן (מכבי תל אביב) — „רבנאית" תל אביב בקפיצה למרחק. פוטו: לפידות את זוסקינד.

ה

ג׳ ניסן תרצ״ו – 26 מרץ 1936

התכן:

בשער

ליובל דיזנגוף – ע. ה.

לקראת המועצה – ע. ה.

בעולמו

ליום השנה:

1. מהמכניית אל ההתאחדות העולמית—דר׳ ה. ק̈לבר
2. המכביה השניה — (סוף) — יהושע אלוף
3. המכביה הראשונה והשניה בספרים — דוד רוזנפלד

החינוך הגופני

הריצה — דר׳ א. סימון (דר׳ ת. אנגל

המכבי

המכבי הצעיר

כרוניקה ספורטיבית

אורות וצללים בהתחרויות על רבנאות ת״א — י. קורץ

תמונות

ליובל דיזנגוף

בקור המכוניצ מדגניה א׳ בחיפה

קבוצת מכבי חיפה המוצאת במירוץ שליחים

קבוצת תל אביב הנוסעת לברלין

ל. הכט ורגיזון בהתחרות הפנים

מודעות, ברכות

העורך: אבריצ׳ר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י

הכתובת לענייני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנים

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

עשנו את הסגריות

עדין

הרצל

הבימה

גאולה

ועוד

של א. קלמינוב בירושלים

הנעשות ע"י עבודה עברית והון עברי

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגב', אנגל'ה

הממשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דזנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

הודעה חשובה ללקוחותי

מראשון למוחרם זה העברתי
את בית־מסחרי, לרדיו
מרחוב בן־יהודה לרחוב
הסולל בית דר' סופר.

בבית מסחרי תמצאו מבחר
גדול של רדיו מפירמות
מפורסמות ביותר בעולם
Philco, R.C.A. Victor ועוד.

ע"י בית מסחרי קימת
מחלקה מיוחדת לתקוני רדיו
שיצא לה מוניטין
בכל ירושלים.

בכבוד רב
פרץ אפשטין

דמי התחיבה (עם המשלוח) לשנה—360 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולפגנוגן.

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ה

שנה שביעית, ג׳ ניסן, תרצ״ו — 26.3.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נרעל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב״ח לנעלים

בשער

ליבל דיזנגוף

על דיזנגוף המכבי ידובר בזה, כי דיזנגוף — מכבי הוא. בכל רמ״ח אבריו ושס״ה גידיו. עוד בטרם היות „מכבי״ בעולם היה הוא מכבי. ואין חשיבות בדבר אם יש עמו כרסיס־חבר אם אין. גם בלעדי זאת מכבי הנהו. ולא תהא כל הגזמה בדבר אם נאמר: הוא סמל למכבי.

עם חמש ושבעים שנות חייו הוא עדיין איש־הספורט, ורק הדודות לכך יכול היה גופו להתגבר בשעה שאראלים רצו לנצח את המצוקים. הוא שָׁרה אתם ויוכל: נפש בריאה בגוף בריא.

הוא איש הספורט. וכל מה שבשם ספורט ייקרא—ואין לומר ספורט עברי. לאומי — יקר וקרוב ללבו. המכביה, האיצטדיון — שני המפעלים הכבירים של המכבי — קשורים עם שמו של חתן היובל. ויד לו בהגשמתם.

בכל פעולותיו ומפעליו. החל מראשית יצירתו בארץ — בית החרשת לזכוכית בעתיות השוממה — וכלה באותו מפעל שהנציח את שמו לעד — תל אביב — בכל אלה לוו אותו תמיד שני העמודים: סדר ודיקנות.

ודיזנגוף הוא בראש וראשונה איש המשמעת. אותה ידרש מהאחרים אך אותה ידרש גם מעצמו. ולא אחת תוכיח במעשים, כי הוא לא רק נאה דורש אלא גם נאה מקיים.

ירבו כמותו!

ועם הבעת רחשי הוקרתה והערצתה וחברה של הסתדרות המכבי בארץ, על מרכזה וסניפיה, לאישיות הדגולה שלוחה ברכתנו: עד למאה ועשרים שנה. תמיד תמיד בריא ורענן: פעיל, עושה ומעשה: יוצר ובונה.

כה לחי!

ע. ה.

לקראת המועצה

מחר מתכנסת מועצת הסתדרותנו למושבה הראשון. לאחר שמוסד זה בוטל ללא כל הצדקה בועידה שלפני האחרונה, באה הועידה האחרונה וחידשה את קיומה. ובזה תוקן מעוות שהיה מורגש למדי במנגנון ההסתדרותי. כי מצד אחד לא יתכן שמדי פעם בפעם יכנסו ועידות יוצאות מן הכלל ומן הצד השני אין להעלות על הדעת, כי במשך שנה תמימה ולפעמים גם יותר תתנהל העבודה ע״י המרכז ללא כל אפשרות חוקית, להימלך בשאלות שונות עם גוף מוסמך אחר ולקבל ממנו גם לפרקים הוראות לכיוון הפעולות בעתיד. וגוף מוסמך זה היה המועצה. אשר בהתאם לחוקה מתכנסת היא אחת לשלשה חדשים, וממלאה במובן ידוע את תפקידיה של הועידות הכלליות.

המועצה תספל הפעם בשלשה סעיפים: דין וחשבון של המרכז, מועד המכביה השלישית, שנויים בתקנות.

אין ספק שהדין וחשבון של המרכז יהיה הפעם מלא ענין ותוכן, במשך שלשת חדשי קיומו הראה המרכז פעילות יוצאת מן הכלל. הביקורים התכופים בסניפים למן הצפון ועד לדרום. הפגישות עם ועדיהם. הטיפול בכל הענינים ההסתדרותיים. פעולותיה המרובות והענפות של ההנהלה הסכנית הארצית על פרסום חוקת הספורט ורשימת השיאים

על ידה. הוצאת העתון בקביעות ועוד ועוד — זהו האקטיב שבו יבוא המרכז לפני נבחרי ההסתדרות. בודאי יישמעו גם דברי בקרת על פעולותיו הן בנוגע למה שעשה והן בנוגע למה שלא הספיק לעשות. אך הכל יכירו ויודו, כי מאמצים מרובים השקיע המרכז לשם החיאת הסתדרותנו על סניפיה וחידוש קיומם. המועצה תביע בודאי את אימונה הגמור במרכז החדש ואת הוקרתה על עבודתו. הנסיון להעביר את המרכז מירושלים ומתל־אביב לחיפה היה בלי ספק — אם לדון על מה שנעשה על ידי המרכז עד עתה — נסיון שהצליח.

המועצה, אגב הדיון בדין וחשבון, תטפל בודאי גם בעתון „המכבי". עד עתה הופיעו כבר חמש חוברות, ואם העתון עומד אמנם עדין בראשית דרכו, הנה אפשר כבר לעמד על מגרעותיו ולקוייו וגם על מעלותיו, ומן הרצוי והראוי שחברי המועצה יחוו את דעתם על כלי מבטאם, ויעירו את הערותיהם עליו לשם הכנסת תיקונים בו להבא.

בשאלת קביעת מועד המכביה, הנה מתפרסמות להלן מסקנותיו של מי שעמל ושיפל גם בביצוע המכביה הראשונה וגם של המכביה השניה. ואין ספק שעלינו להתחשב במדה רבה בהן ולהחלים ברוחן.

ובשאלת השגויים בתקנות, סבורנו שזו לא תעסיקנו ביותר באשר השגויים הם רק פורמאליים בלבד ולא עקרוניים.

מועצתנו מתכנסת חפשם לאחר מושב באזל, והודות לכך, יש לקוות שהיא תהיה פחות סוערת מאשר ועידתנו האחרונה ותוכל לדון באווירה שקטה על השאלות העומדות על סדר יומה. שהן בעיקר עניניות ומעשיות.

וכסיום נאה למועצה תשמשנה ההתחרויות שתיערכנה למחרתו על הרבנאות באתלטיקה קלה של ספורטאינו במושבות ובכפרים. זוהי הפעם הראשונה בתולדות הסתדרותנו שנערכת התחרות מעין זו. ואנו מביעים את משאלתנו, שאם כי כל מושבה וכל כפר ישאפו לכך שחבריהם יזכו בתואר הנעלה של „רכן המושבות" במקצוע זה או אחר ויתחרו לקראת זאת, בל ישכחו באותו זמן את הצו הספורטיבי של קבלת פסק הדין — אם יהיה לא בהתאם לשאיפתם — מתוך חיוך ובת־צחוק.

ברכות־אינו למועצה ולכנוס הספורטיבי ה־בין־מושבתי־הכפרי.

ע. ה.

בעולמנו

ליום השנה

1

ד"ר הרמן לבבר \ מהמכביה אל ההתאחדות העולמית

א.

המכביה היתה האולימפידה היהודית הראשונה. על ידה בטלה לחלוטין אגדת הנחיתות הגופנית של היהודים גם בשביל „הכופר בעיקר". ונצחון תנועת ההתעמלות והספורט היהודית נתגלה לעין־כל.

לאחר שלילת כל גופניות במשך שנות אלפים עומדים אנו כיום שוב בפני העולם כלו בתחלת תקופה חדשה של תרבות הגוף. הרעיון הבריא של סינטזות הרוחניות והגשמיות לעיצוב האדם, שהסביר את חותמו על תקופות תרבות קדומות, קם שוב לתחיה. מתוך תגובה כלפי האינדוסטריאליזציה וההתכנסות הטרזנית של רבתי־עיר — אלו צורות החיים הספוסיות של איש־ההוה — קמה והתפתחה בכל מקום בטמפו מהיר תנועת הספורט.

בראשית היתה ההתעמלות, אחריה הספורט. בארצות

-29 במרץ 1932, יום פתיחת המכביה הראשונה, הוא נקודת מפנה בתולדות המכבי. כבר התמונה החיצונית של טכס הפתיחה הוכיחה זאת. כניסת אלפי המתעמלים והספורטאים היהודים אל האיצטדיון המדוגל לתשואות 25.000 האורחים היתה למראה שהבהיק בזהרו וביפעתו בתוך חיי ההוה הקודרים. רצון החיים והיצירה של הנוער היהודי ברא בעת קשה מפעל נפלא. שתוצאותיו לעתיד מי ישורן.

ברם ערכו העולמי־ההיסתורי של המכביה הראשונה יהיה קיים רק אז אם ממנה יופקו מפעלים מכריעים של המכביות. ברם רעה צפויה לנו אם נרצה לנוח על „זרי הדפנא". הרושם המזהיר החיצוני של המפעל אסור שיעמיד בצל את התפקידים המרכזיים של ההתאחדותנו.

בשלשה מוונים ראשיים צריכה עבודתנו העתידה להיבצע:

רבות עומדים ההתעמלות וספורט כשני עיקרים, שלכאור־ה מכריעים של ההוה. עליו להיות ה„סוקול" של העם היהודי.

מצב היהדות כמעט בכל הארצות הוא מיואש. אם נשאל כיום: „שומר, מה מליל הגלות ז"־הרי תהיה בשבילנו, כאנשים אחראים, רק תשובה אחת והיא, כי בשום מקום טרם בקע אור השחר המבטיח זמנים טובים יותר.

מה צריכות להיות איפוא, התוצאות? אין ברצוננו להסתיר את יהדותנו. אלא להרימה. כיאה, ללא כל יהירות, בכבוד על נס. כיאות לאומת־תרבות בת אלפים בשנים. אנו מאמינים כי הודות למכבי אפשר יהיה אפילו להעמיד בכמה ארצות את יחס תושביהן ליהדות על בסיס חדש. טוב יותר.

אך המשמע העמוק ביותר של תנועתנו היא הכוונה לגבי ארצנו—ארץ ישראל. ודוקא משום כך משמשת המכביה נקודת מפנה בהתפתחותם. באשר על ידה נוצרו הקשרים עם הארץ הנבנית מחדש. אנו ערכנו את הקונגרס היהודי הגדול הראשון בארץ. ואימון היישוב אלינו גדל. ארץ ישראל יכולה עתה לצפות מאתנו, כי במשנה־מרץ נעמיס על שכמנו ארץ העבודה הציונית וכי גם בשטח זה נרחיב את היישגינו ונגדילם.

אנו נושאים את השם הקדוש, „מכבי", שם־כבוד מחייב אותנו לרכישת הישגי שיא יהודי ביחוד לגבי ארצנו.

ג.

המכביה היתה שעת ההולדת לארגון העולמי של הסתדרותנו. אמנם גם לפני כן נקראנו בשם „הסתדרות עולמית מכבי". ברם האיחוד הממשי להתאגדות עולמית בוצע רק על ידי המכביה. ההשתתפות של רוב ארצות התבל היא הערובה הנאמנה בייותר, כי מכאן ואילך תתקדם עבודתנו האחידה העולמית, על יסוד נסיון משותף וחוויות משותפות. בטמפו מהיר יותר מאשר עד כה. המכביה היתה ההוכחה לכח ארגוננו. מתוך כחות עצמיים יצרנוה, ותפקידם המכריע של מנהיגינו היא להפוך את הארגון הזה למכשיר כביר של היהדות בהוה.

„ואם לא עכשיו — אימתי?"

תרגום א. י.

2

יהושע אלוף \ המכביה השניה (סוף)

השואת הישני שתי המכביות *)

א. אטלטיקה קלה.

1. נברים: ריצה 100 מטר: 11,2 (—). 200 מטר: 23,2 (—). 400 מטר: 53 (52,9) 800 מטר: 2:04 (—). 1500 מטר: 4:19,2 (4:19,7) 5000 מטר: 16:09,8 (15:52,8). 10.000 מטר: 33:01,1 (—). 110 מטר משוכות: 17 (—). 400 מטר משוכות: 61.6 (—). 4×100: 45,6 (43,6). 4×400: 3:36,4 (—) קפיצה לגובה: 1.81 (1.80). קפיצה למרחק: 6.44 (6.10). קפיצה משולשת: 12.54 (—). קפיצת מוט: 3.10 (—). המלת כידון: 50.50 (47). זריקת דיסקוס: 38.11 (48.30). הדיפת כדור: 13.30 (13.40) זריקת פטיש: 32.95 (—). חתרות 10: 4606 נקודות (—).

2. נברות: ריצה 60 מטר: 8,3 (—). 100 מטר:

*) הספרים בסוגריים מציינים את הישני המכביה הראשונה, מחוץ לסוגרים את הישני המכביה השניה.

על ידה. הוצאת העתון בקביעות ועוד ועוד — זהו האקסיב שבו יבוא המרכז לפני נבחרי ההסתדרות. בודאי יישמעו גם דברי בקרת על פעולותיו הן בנוגע למה שעשה והן בנוגע למה שלא הספיק לעשות. אך הכל יכירו וידון, כי מאמצים מרובים השקיע המרכז לשם החיאת הסתדרותנו על סניפיה וחידוש קיומם. המועצה תביע בודאי את אימונה הגמור במרכז החדש ואת הוקרתה על עבודתו. הנסיון להעביר את המרכז מירושלים ומתל־אביב לחיפה היה בלי ספק — אם לדון על מה שנעשה על ידי המרכז עד עתה — נסיון שהצליח.

המועצה, אגב הדיון בדין וחשבון, תטפל בודאי גם בעתון „המכבי". עד עתה הופיעו כבר חמש חוברות, ואם העתון עומד אמנם עדין בראשית דרכו, הנה אפשר כבר לעמד על מגרעותיו ולקוייו וגם על מעלותיו. ומן הרצוי והראוי שחברי המועצה יחוו את דעתם על כלי מבטאם, ויעירו את הערותיהם עליו לשם הכנסת תיקונים בו להבא.

בשאלת קביעת מועד המכביה, הנה מתפרסמות להלן מסקנותיו של מי שעמל וטיפל גם בביצוע המכביה הראשונה וגם של המכביה השניה, ואין ספק שעלינו להתחשב במדה רבה בהן ולהחליט ברוחן.

בעולמנו

ליום השנה

1

ד"ר הרמן ללבר \ מהמכביה אל ההתאחדות העולמית

ב־29 במרץ 1932, יום פתיחת המכביה הראשונה, הוא נקודת מפנה בתולדות המכבי. כבר התמונה החיצונית של טכס הפתיחה הוכיחה זאת. כניסת אלפי המתעמלים והספורטאים היהודיים אל האיצטדיון המדוגל לתשואות 25.000 האורחים היתה למארע שהבהיק בזהרו וביופעתו בתוך חיי ההוה הקודרים. רצון החיים והיצירה של הנוער היהודי ברא בעת קשה מפעל נפלא, שתוצאותיו לעיתד מי ישורן.

ברם ערכו העולמי־ההיסתורי של המכביה הראשונה יהיה קיים רק אז אם ממנה יופקו מפעלים מכריעים של המכביות. ברם רעה צפויה לנו אם נרצה לנוח על זרי הדפנא. הרושם המוחיר החיצוני של המפעל אסור שיעמיד בצל את התפקידים המרכזיים של התאחדותנו.

בשלשה כוונים ראשיים צריכה עבודתנו העתידה להיבצע:

ובשאלת השנויים בתקנות, סבורנו שזו לא תעסיקנו ביותר באשר השנויים הם רק פורמאליים בלבד ולא עקרוניים.

מועצתנו מתכנסת תפעם לאחר מושב באזל, והודות לכך, יש לקוות שהיא תהיה פחות סוערת מאשר ועידתנו האחרונה ותוכל לדון באוירה שקטה על השאלות העומדות על סדר יומה, שהן בעיקר ענייניות ומעשיות.

וכסיום נאה למועצה תשמשנה ההתחרויות שתיערכנה לזכרתו על הרבנאית באתליטיקה קלה של ספורטאינו במושבות ובכפרים. זוהי הפעם הראשונה בתולדות הסתדרותנו שנערכת התחרות מעין זו, ואנו מביעים את משאלתנו, שאם כי כל מושבה וכל כפר ישאפו לכך שחבריהם יזכו בתואר הנעלה של „רבן המושבות" במקצוע זה או אחר ויתחרו לקראת זאת, בכל ישכחו באותו זמן את הצו הספורטיבי של קבלת פסק הדין — אם יהיה לא בהתאם לשאיפתם — מתוך חיוך ובת־צחוק.

ברכותינו למועצה ולכנוס הספורטיבי „בין־מושבתי־הכפרי".

ע. ה.

א.

המכביה היתה האולימפידה היהודית הראשונה. על ידה בטלה לחלוטין אגדת הנחיות הגופנית של היהודים גם בשביל „הכופר בעיקר", ונצחון תנועת התעמלות והספורט היהודית נתגלה לעין־כל.

לאחר שלילת כל גופניות במשך שנות אלפים עומדים אנו כיום שוב בפני העולם כלי בתחלת תקופה חדשה של תרבות הגוף. הרעיון הבריא של סינמזיח הרוחניות והגשמיות לעיצוב האדם, שהמביע את חותמו על תקופות תרבות קדומות, קם שוב לתחיה. מתוך תגובה כלפי האינדוסטריאליזציה וההתכנסות המרוזנית של „בני־עיר" — אלו צורות החיים הספוסיות של איש־ההוה — קמה והתפתחה בכל מקום בממפי מהיר תנועת הספורט.

בראשית היתה התעמלות, אחרית הספורט. בארצות

רבות עומדים ההתעמלות וההספורט כשני עיקרים, שלכאורה אינם ניתנים להתאחד. ההתעמלות מצעידה קדימה את הרעיון הסוציאלי של החברה. השואפת לכלול בקרבה עד כמה שאפשר מספר אנשים רב יותר כדי לחנכם לציות ולמשמעת. בספורט מוצאים אנו את העיקר האישי. המאלץ את הפרט, על יסוד אופי ההתחרויות, לפתח את הכשרונות הטמונים בקרבו עד כדי רכישת הישגים. לפי זה — דרך ההתעמלות אל הרוחב, דרך הספורט אל הגובה.

המכבי העולמי ימלא רק אז את תפקידו, אם יתמזגו אצלו שני העיקרים וצורות הארגון האלה. ההתמזגות זו אפשרית היא אם מתוך הכרה יֻחסו ההתעמלות והספורט בצל האידיאה של התחדשות העם היהודי. ה„אנחנו" צריך לעמד מעל ל„אני" אצל האדם היהודי. ליד כשרון ההנהגה מוכרחים לפתח את חוש הכנעה החברותית. העבודה הפסיכית והפיזית המשותפת הזו מוכרחה להגיע בשיעוים עד לידי שלימות. מן ההכרח להעלות עוד יותר את ההישגים הספורטיביים. שגם במכביה הראשונה היו בלא ספק די טובים. ההתעמלות במכבי צריכה להיות סבועה בכל האגודות בחותם מיוחד אחיד שיסמל את רצון האומה העברית לחופש ולדרור. ואת אשר הושג יש להציגו לראוה במכביה הבאה.

משום כך לא צריכה המכביה להשאר מפעל חד־פעמי. עליה להיערך בזמנים קבועים, כאולימפיאדות בכל ארבע שנים וכמשחקים הבָּנִאים בכל שנתם, ולהפגין כלפי העולם את העליה המתמדת בהישגים שלנו.

ב.

ברם, אין להעלות על הדעת כי מסרת המכבי היא לחנך מתעמלים וספורטאים טובים בני הגזע היהודי ולהראות את הישגיהם לעין כל. התעמלות וספורט ערכם רק אז רב בשבילנו, אם יעמדו לשירות הלאום. אין אנו שואפים להבראת היהודי־הפרט, אלא להבראת האומה היהודית כולה. לפיכך מחובת המכבי להעמיד את אנשיו לשירות התפקידים הצבוריים המוטלים על העם היהודי.

מצב היהדות כמעט בכל הארצות הוא מיואש. אבל נשאל כיום: „שומר, מה מליל הגלות ?"—הרי תהיה בשבילנו, כאנשים אחראים, רק תשובה אחת והיא, כי בשום מקום טרם בקע אור השחר המבטיח זמנים טובים יותר.

מה צריכות להיות איפוא, התוצאות ? אין ברצוננו להסתיר את יהדותנו. אלא להרימה. כיאה. ללא כל יהירות, בכבוד על נס. כיאות לאומת־תרבות בת אלפים בשנים. אנו מאמינים כי הדות למכבי אפשר יהיה אפילו להעמיד בכמה ארצות את יחס תושביהן ליהדות על בסיס חדש, טוב יותר.

אך המשמע העמוק ביותר של תנועתנו היא הכוונה לגבי ארצנו—ארץ ישראל. ודוקא משום כך משמשת המכביה נקודת מפנה בהתפתחותם. באשר על ידה נוצרו הקשרים עם הארץ הנבנית מחדש. אנו ערכנו את הקונגרס היהודי הגדול הראשון בארץ, ואימון הישוב אלינו גדל. ארץ ישראל יכולה עתה לצפות מאתנו, כי במשנה־מרץ נעמיד על שכמנו את העבודה הציונית וכי גם בשטח זה נרחיב את היקפנו ונגדילם.

אנו נושאים את השם הקדוש, "מכבי", שם־כבוד מחייב אותנו לרכישת הישגי שיא יהודי ביחוד לגבי ארצנו.

ג.

המכביה היתה שעת ההולדת לארגון העולמי של הסתדרותנו. אמנם גם לפני כן נקראנו בשם "הסתדרות עולמית מכבי". ברם האיחוד הממשי להתאגדות עולמית בוצע רק על ידי המכביה. ההשתתפות של רוב ארצות התבל היא הערובה הנאמנה ביותר. כי מכאן ואילך תתקדם עבודתנו האחידה העולמית, על יסוד נסיון משותף וחוויות משותפות, בממפו מהיר יותר מאשר עד כה. המכביה היתה ההוכחה לכח ארגוננו. מתוך כחות עצמיים יצרנוה, ותפקידם המכריע של מנהיגינו היא להפוך את הארגון הזה למכשיר כביר של היהדות בהוה. ·ואם לא עכשיו — אימתי ?"

תרגום א. י.

2

יהושע אלוף \ המכביה השניה (סוף)

השואת הישני שתי המכביות *)

א. אטלטיקה קלה.

1. גברים: ריצה 100 מטר: 11,2 (—) 200 מטר: 23,2 (—). 400 מטר: 53 (52,9) 800 מטר: 2:04 (—). 1500 מטר: 4:19,2 (4:19,7) 5000 מטר: 16:09,8 (15:52,8). 10.000 מטר: 33:01,1 (—). 110 מטר משוכות: 17 (—). 400 מטר משוכות: 61,6 (—). 100×4: 45,6 (43,6). 400×4: 3:36,4 (—) קפיצה לגובה: 1.81 (1.80). קפיצה למרחק: 6.44 (6.10). קפיצה משולשת: 12.54 (—). קפיצת מוט: 3.10 (—). הטלת כידון: 50.50 (47). זריקת דיסקוס: 38.11 (48.30). הדיפת ברזל: 13.30 (13.40). זריקת פטיש: 32.95 (—). תחרות 10: 4606 נקודות (—).

2. גברות: ריצה 60 מטר: 8,3 (—). 100 מטר:

*) הספרים בכוכבים מציינים את הישגי המכביה הראשונה, מחוץ לסוגריים את הישגי המכביה השניה.

13,1 (13,8). 200 מטר: 27,6 (—). 800 מטר: 49,4 (—). 2: 80 מטר משוכות: 14,1(—). 400×4: 55:8 (58). קפיצה לגובה: 1.35 (1.35). קפיצה למרחק: 4.91 (4.35). הטלת כידון: 36.92 (29.52). זריקת דיסקוס: 37.38 (31.45). הדיפת כדור: 12,32 (8,79). תחרות 5: 166 נקודות (—).

ב. שחיה.

1. גברים: שחיה 100 מטר חפשית: 1:02,6 (1:00,8). 400 מטר חפשית: 5:18 (5:37.8). 1500 חפשית: 21:33, שיא צ׳כוסלובקיו חדש (22:56,8). 100 מטר גב: 1:15 (1:13,8). 200 מטר חזה: 3:01,8 (3:00,5). 200×4: 10:22 (11:22). קפיצות־אכנותיות: 148 (87,74).

2. גברות: שחיה 100 מטר חפשית: 1:14,4 (1:17,4). 400 מטר חפשית: 6:17 (—). 100 מטר גב: 1:30,2 (1:34,8). 200 מטר חזה: 3:18 (3:24,8). 100×4: 5:34,6 (—). קפיצות אכנותיות: 88,9 (—).

ג. המכבי הצעיר.

1. בנים: ריצה 100 מטר: 12 (12,3). ריצה 800 מטר: 2:24,4 (2:29,9). קפיצה למרחק: 5.98 (5.07). הטלת־כידון: 43.22 (43). 100×4: 52,8. מכבי מצרים (49,5 מכבי־גרמניה).

2. בנות: ריצה 100 מטר: 13,4 (—). קפיצה למרחק: 4.70 (4.12). הטלת כידון: 20.23 (19.82). 100×4: 60,33 (—).

כל הספרים שהובאו לעיל נותנים לנו תמונה מקיפה למדי מהיקפה הרחב של המכביה השניה. בכל סוגי הספורט היתה ההשתתפות במכביה השניה הרבה יותר גדולה מאשר בראשונה. ביחוד שמשתתפו הספרים של המכבי הצעיר ושל המשתתפים מחו״ל בתרגילי המכביה.

בשאלת החישנים אין לדון בכל סוגי הספורט ע״פ מספרים בלבד. כאן נצרן, שרוקא באותם סוגי הספורט שבהם נמדדים החישנים באופן מדויק, ניכרת אמנם עליה לגבי המכביה הראשונה אך לא בכל הקנפים. כן יש לציין שבשחיה עלו כמעט כל החישנים וביחוד אלה של הגברות, בו בזמן שבאתלטיקה עלו רק החישנים של הגברות ושל המכבי הצעיר, ואילו של הגברים ירדו במקצועות אחדים. הסבה לירידה זו היא קורם כל בסמלול־הריצה, שהיה הפעם גרוע יותר מאשר במכביה הראשונה, וכן ניכר היה הסרגום של הזורקים האמריקאים שהצטינו במכביה הראשונה.

בשאר סוגי הספורט אין קנה מדה מספרי להשוואות. ולמרות זאת כלם באופן ניכר הגובה הטכני המשוכלל של רוב מתחרי המכביה השניה. בסוגי ספורט אלה עלתה המכביה השניה לאין ערוך על הראשונה. באופן מיוחד נזכיר את התחרויות הבוקס, שבהן השתתפו מתאגרפים מצוינים. התתחרויות עמדו על הגובה במלוא טובן המלה. זכינו לפגישות מלאות עניין. מתאגרפים מ־8 ארצות שונות נלחמו בחרף נפש על כבוד גליום, ולא בנקל עלה להם לרבנאי המכביה השניה להשיג את תארם!

גם התתחרויות בסיוף עברו בהצלחה רבה מאד, והראו לנו סיפנים מסדרגה ראשונה. קרב עז נטוש בין מצרים ווונסלביה, שנגנר בתיקו. באופן בפתיע הופיע החבר ברמן מצרפת שגבר את כל התתחרותיו מבלי לקבל אף „נגיעה" אחת!

התתחרויות הטנס ריכזו כ־40 שחקנים מצוינים. בלטו ביניהם ביחוד השחקניות הגרמניות והשחקנים מדרום אפריקה שהצליחו לנצח את הצבוסלובקים המפורסמים במשחק זה.

התתחרויות בספורט „הכבד" הראו את אנשי־הכח שלנו. בהתאבקות יונים־רומית, וכן בהתאבקות חפשית ובחרמש משקלות הופיעו מכבים בעלי משקל בכל הסוגים! ההשתתפות לא היתה רבה־הכמות אבל מלאה־הזוכן והראתה לנו חומר מצוין.

במשחקים בכדור רגל, כדור יד, חוקיו וכדור סל, השתתפו הפעם קבוצות רבות שהראו משחקים יפים מאד. באופן מיוחד כדאי לציין את המשחקים הנפלאים שהראו לנו בכדור סל המצרים, האצ׳, הטורקים והפולניות.

גם שאר סוגי הספורט הצליחו במדה רבה מאד. מביני־דבר מוכרחים להכיר בעובדה, שהגשמת התחרויות ב־24 סוגי ספורט שונים (לגברים ולגברות) במשך ימים מספר ונוסף על כך ארגון המכסים השונים והתרגילים הכלליים של הבוגרים ושל המכבי הצעיר אינו כן הדברים הקלים ביותר.

ואם נשווה את המשחקים האולימפיים על החקציבים העומדים לרשותם והזמן הנקצב להגשמתם ונביא בחשבון גם את העובדה, שהמשחקים האלה נערכים אחת ל־4 שנים, ובכל פעם באיזו אחרת ובלי תרגילים כלליים עולמיים, נוכרח להודות כי המכביה השניה חוכנה והתגשמה בהצלחה יוצאת מהכלל. אבל יחד עם זה לא נצדק כל עיקר אם נרצה להעלים עין מהליקויים שהיו במפעל הכביר הזה.

ליקויי המפעל

במשפט כולל אחד אפשר לסכם ולאמר, שהארגון הכללי של המכביה השניה היה הפעם לקוי מאד. במכביה הראשונה נמסר הארגון כלו לידי הגליל הארץ ישראלי. הנסיון היה אז נוגע, ההעפלה רבה וחצב הרוח מרומם. הפעם התערבה הנשיאות העולמית מלונדון במתן עצות מעצות שונות, במנויי „קונסולים" וכדומה — והתערבות זו עוררה מצב רוח קשה וגרמה להפרעות בעבודה. הסרה היתה יד טרכזת המאחדת את כל הקצוות. עובדה זו נתנה אותותיה לרע בכל החכנות

שקרסו למכביה וגרמה לקהלים יסודיים בהנשמה עצמה.

אחר הלקויים הגדולים ביותר היה מסלול הריצה שהוכן הפעם באופן מטאלי. בכלל יש להרגיש, שכרוב המפעלים הגדולים מסוג זה נוהגים להסב את תשומת הלב בעיקר לצד ההופעתי ולא לצד הפורטיבי. כן גם הפעם. עיקר האנחה של וערת האצטדיון היו הטריבונות והנוחיות לקהל, ולעומת זאת הוזנחו כמעט לגמרם הסדורים לנוחיות המתחרים: מסלול הריצה, חדרי ההלבשה והמקבריים אליהם לא היו מסודרים די צרכם, למרות דרישותיה המרובות של הועדה המבכנית. שגיאות פטאליות נעשו גם בסדור המקבריים והמחיצות השונים שבין מיני האזורים השונים והטריבונות. זהן הן שגרמו להתחרצות הקהל ביום הפתיחה, שהוריחה בסדר רבה את ערך הרגעים האיסתוזנטיים ביותר בפתיחת המכביה השניה.

שלשת הגורמים שנזכרו לעיל: סידור מסלול ריצה טוב ומקברים נוחים לחדרי הלבשה מסודרים מצד אחד, ומניעת אפשרויות של התפרצויות הקהל מן הצד השני צריכים לעמד בעתיד בראש ראנחם של המטפלים בהכשרת האיצטדיונים.

אי אפשר לעבור בשתיקה גם על מקומות הקפיצה שלא הוכשרו כמעט לגמרי, למרות הדרישות הבלתי פוסקות מצד הועדה המבכנית. ואין הכונה בזה להאשים את פלוני או את אלמוני או ועדה זו או מוסד אחר. המכביה השניה היא כבר נחלת היסטוריה, ואם כותב הטורים מציין את הלקויים הרי זה אך ורק לשם הפקת המסקנות המועילות ביותר לעבודה להבא.

נשמעי גם אי אלו טענות בנוגע להכשרת מגרשי הטנים. יש להסכים שמגרשי הטנים שהוכשרו בחצר המכבי תיא נופלים וראי ממגרשי טנים מסודרים בחו"ל, אבל לעומת המכביה הראשונה היו הפעם המגרשים בכל אופן טובים יותר וגם נתנו את האפשרות להגשים את תכנית התחרויות הטנים בטלואה.

בנוגע להתחרויות השחיה אין מקום לדברי בקורת. הבריכה וכן כל שאר הסדורים והנשמת התתחרויות היו בהחלט לשביעה רצון הכל, אפילו למבקרים הקשים ביותר. לצערנו נלחמו כנו השמים. עוד שנים רבות תשאר הקוקה בזכרוננו תמונת הקהל, כשהוא מתכנס תחת הספסלים ומתכסה במעילים ורוקות, אבל אינו זז ממקומו במשך כל זמן הנשם השופע שירד ביום השני להתחרויות השחיה.

שאר מיני הספורט התקיימו באופלמי התעוכה. כאמור לעיל בוצעו הההתחרויות בסוגי ספורט אלה בהצלחה רבה. הרוגנים, הפלגשים, עמודי כדור הסל, שלחנות הפינג-פונג — הכל היה ערוך וסמור בסדר ספפיקה בהחלט. ברם ביחס לסידור יש אולי לציין כאן את ההיפך מאשר צוין ביחס לאיצטדיון: אולמי התקרוכה על כמאותיהם לא התאיטו ביותר לנוחיות הקהל במפעלים כה גדולים. הנוכח המכבי־ספורטיבי שהנעגו אליו במיני ספורט אלה יעמיד לחבא דרישות לאולמים גדולים יותר ונוחים ומסודרים יותר.

שאלה מיוחדת לעצמה היא שאלת השיפוט. כאמור לעיל בלטו העירנות והחריפות בהתחרויות במכביה השניה הרבה יותר מאשר בראשונה. המפעל עם כל ערכו ההופעתי־ התפנתי הגדול הפך הפעם גם למפעל ספורטיבי מסורגה ראשונה. השיפוט הוכיח לנו הפעם שהספורט אצלנו עודנו בתקופת ההתחבגרות; לצערנו עוד טרם חונכו ספורטאינו ברוח המשמעת והציות לפסק דינו של השופט. מצד אחד מסכנו כאן באיין ישראל יותר מדי על השופטים מחו"ל. אמנם דרשנו מכל השופטים תעודות מהתחרויות האחרצות שלהם. אבל לא כולם הביאו עמם תעודות אלו. הגליים היו מעוניגים להעמיד מצדם מספר שופטים מקסיבאלי, ורבו זה של שופטים, שהרבו גם בשפות שונות, הכביד מאד על הנהלת התתחרויות.

מהצד השני מוכרחים אנו להרגיש, שספורטאינו ואף מנהליהם האחראיים עודם רחוקים מאד מתבנת הרוח האמתית של הספורט. היו מקרים אחדים של ערעורים על החלטות השופטים. היו אפילו שני מקרים של אוזם מצד המנהלים האחראים להפסקת השתתפותם. עלינו להודות שבדרך כלל הצלחנו למדר את הערעורים ונגנודים בדרך של שלום. אבל עצם הופעתם אינו דבר רצוי ביותר במכביות. ושומה עלינו לעקרם מן השורש. על הגשיאות העולמית מוטלת החובה להדריך את השופטים ולבחון אותם ותעודות־שופטים תנתנה רק לאלה שיבצאום מתאימים לתפקיד זה. אך זה בלבד לא יתקן את המצב, כל עוד מנהלי הספורט לא יהיו חדורים חוש המשמעת הצבורית ונקנו רוח זו גם לחניכיהם. הדבר צריך להעשות אצלם הרגל, דבר שבטבע ולא שהכרח.

אנב סבורני שבמכביות הבאות וכמו כן בכל מפעל ספורטיבי אחר צריך יהיה למסור את כל שאלת השפוט לגליל המנשים את המפעל. אז יוכלו השופטים לחוות נוש הומוגני, בעל שפה משותפת, חנוך אחד ונסיון של שתוף פעולה. אגב: החלטה מעין זו כבר נתקבלה ע"י ההתאחדות הבין לאומית לאתלטיקה קלה בקשר עם המשחקים האולימפיים.

כן הלקויים הנוספים במכביה מן הראוי לציין עוד:

א. חוסר משרדים מתאימים. הדבר כמובן נעוץ בארגון הכללי, שכפי שנזכר לעיל היה לקוי למדי. המשרד ברחוב אלנבי הווה מעין נחלי דבורים הומה שהרכזו בו היה מסנו ונלאה. המשרד הכללי בתקרוכה התארגן רק ביומים האחרונים והווה סניף מורחב של הנחיי האלנבאי.

המשרד המבכי בתקרוכה היה המסודר ביותר אבל

מצומצם עד למינימום. חסרו בו חדרים לקבלת האורחים לשם שיחה ומשא ומתן שקט. חסרו בו פקידים מבני שפות שידעו להסביר פנים לאורחים הבאים מן החוץ. ואל יהא הדבר האחרון קל ביותר בעינינו. שאלה זו של קבלת פנים בסבר פנים יפות ערכה חשוב מאד לגבי המון העולים מתנולה המדברים שפות שונות והבאים לבקור קצר במולדת המתחדשת!

מפעל כמו המכביה מחויב להתרכז, לפחות בחדשים האחרונים, במשרדים מרווחים ונוחים הן לעובדים בו והן למבקרים. אין לקבץ בפקידים יודעי שפות ויש להשתדל עד כמה שאפשר להנעים לאורחים את זמן שהותם בארץ.

ב. שאלת השיכון במכביה השניה נפתרה באופן פחות טוב מאשר בראשונה. אז כשהמפעל היה בכתיבה „מפעל־בכורה" התגיסה כל תל־אביב לקבלת האורחים. אז היה גם הארגון הרבה יותר טוב. שאלה זו צריכה להיות להבא אחת השאלות העקריות בהכנות מפעלים כאלה.

ג. גם בסדרנות היו לקויים רבים שנגרמו בעקר הודות לארגון הכללי שהתל לפעל כבאותר בשאלה זו.

האצטדיון, אולמי התעריכה, אולמי הנשפים השונים דורשים צבא גדול של סדרנים בעלי נסיון שיגשו מבעוד מועד להכנות. הפעם נגשו לכל ההכנות האלו רק בימים האחרונים.

בסדר רבה הפריעה לעבודת הסדרנות גם התערבות ה„גדולים" בהכנות המכביה. הדבר קרה במכביה הראשונה והלך ונשנה גם בשניה: ההכנות המפורטות של המכביה נשלחה לכל הגילים אחרי עבוד מסוגשן ומדויק ולבסוף באים בשעת המכביה עצמה הנצויב או חבר הנשיאות ומבקשים להכנים שנוי זה או אחר בהכנות. במקרה זה רוצה הנצויב לבוא בשעה זו וזו ולראות דוקא חלק זה או אחר, ופעם מבקש חבר הנשיאות לאחר את פתיחת המקם לשעה שלמה בפני שיש לו מסבה רשמית וכדומה.

שנויים אלה מביאים את המתחרים לידי התמרמרות, הקהל אינו מכין את ההכנות המודפסה; בנשף הבוקס רוקעים ברגלים ומצפצפים לרגלי האחד בהתחלה וכדומה...

ה„מסורה" הזאת של התערבות ה„גדולים" בהכנות ציריכה להיפסק בהחלט.

נגעתי כאן בעקר בשאלות הנוגעות לצד המבצע־ספורטיבי של המכביה. השאלות האחרות כגון התעמולה, הכספים, התקונות, הטרנספורט וכדומה נושאות אופי יותר פנימי ויש לדבר עליהן במיוחד.

המסקנות

המסקנות הכלליות של כותב הסורים האלה לגבי עריכת המכביות להבא הן:

א. תקופת המכביות (3 שנים) היא קצרה מדי. המשתקים האוליפיים נערכים אחת ל־4 שנים וכלל פעם בארץ אחרת. כאן הדבר עלול ליהפך לחילוני מדי. הקהל מתרגל אליו, החברים נתבעים לעתים יותר מדי קרובות להתאמצויות מיוחדות הקשורות בספעלים כאלה, הכהות המארגנים זקוקים להחלפה כהות, הקבודה הנורמלית בגליל הארץ ישראלי מוכלת כשנה שלמה לפני המכביה וזמן רב לאחרית. כל הגורמים האלה מחיבים את הארכה התקופה שבין מכביה למכביה לפחות ל־4 עד 5 שנים.

ב. מספר ימי המכביה מוכרח להיות מוגבל. לדעתי יש להקדיש: יום שלם לפגישות המנהלים והשופטים; יום שלם לטקס הפתיחה; יום שלם לטקס הגעולה; 3 ימים לאתלטיקה קלה; 2 ימים לשחיה; 3 ימים לשאר מנוי הספורט.

זאי בסהיכ 11 יום לספורט מחוץ לשבוע נוסף לשם מיולים בארץ.

ג. כל הנהלת ענני המכביה, מחוץ לחעמולה בגולה ולשאלה הטרנספורט, צריכה להסתר לידי הגליל הארץ ישראלי הוא מסבה את המוסד המארגן הכללי ולא תוערות המיוחדות לתפקידים השונים. הוא האחראי לרכוז כל הפעולות והוא גם האחראי לסכום וליקיוודציה מלאה של כל „הסרחים" הנשארים כרגיל אחרי ספעל כבור כזה.

שלש אלה — עריכה המכביה פעם ב־4 או 5 שנים, הנבלת ימי המכביה וסמירת הנהלת ענני המכביה לגליל הארץ ישראלי — אם יתקבלו ויוצאו לפועל ואם גם נוסף עליהן שכל החכנית תהא מוכנת מבעוד מועד ויעמלו הנשבחה בהתחבדה ובמרץ — הרי הצלחת המכביה השלישית מבוחה לספרק.

3
המכביה הראשונה והשניה במספרים

הכל יודעים שאין דבר משעמם יותר מאשר מספרים, ואף אני, עבדכם, נוסיתי בכך. פעמים אחדות נסיתי בהזדמנויות שונות למסור לפני החברים דין וחשבון בספי ההמכביה השנית והעליתי חרס בידי. החברים לא רצו לשמוע פשוטו כמשמעו. ואכן מי יכול למצא ענין בקריאת ספרות ושוב ספרות במשך חצי שעה ללא הפסק... מחוץ למנהלי החשבונות המעשים הנמצאים בחוכנו? לכן החלטתי להגיש את הדו"ח שלי בכתב בצרוף מספרים מועטים אולי „יעקלוהו" החברים בדרך זו — ורוח גם לי.

בזה רושם אני לפניכם מספרים אחדים מתוך הדו"ח של המכבית השניה (שנתאשר ע"י המבקר המוסמך ה' דניאל אלמגור) בהשואה לדו"ח של המכבית הראשונה (במספרים עגולים כמובן):

הסעיפים	מכבית ראשונה הוצאות לא"י	מכבית ראשונה הכנסות לא"י	מכבית שניה הוצאות לא"י	מכבית שניה הכנסות לא"י
כרטיסים		1951		6611
תרומות (נאספו בארץ)		302		2175
זכיונות שונים במכבית		53		880
פרסים ומדליות			285	49
סדרנות			191	91
דאר וטלפון			180	42
איכסון והארחה			515	86
איצטדיון			6709	2139
מזכירות			870	271
ועדה טכנית והכנת המכבי א"י למכבית			1575	420
עתונאות			100	2
מכשירי ספורט			300	

יש להביא בחשבון, כי ההכנות למכבית הראשונה נמשכו רק 3 חדשים, ואילו למכבית השניה כמעט שנה שלימה. לכן אין לתמוה כי ההוצאות למכבית השניה עלו על אלו של הראשונה. וכראי להתעכב על שני סעיפים ולבררם.

הארחה ואיכסון. אלו עלו הפעם ב־430 לא"י יותר מאשר במכבית הראשונה. בתוך הסכום הזה נכללו גם 310 לא"י ששלמנו להנהלת התערוכה עבור קבלת כל שסח התערוכה לזמן המכבית לרשותנו הן בשביל איכסון חברי מכבי א"י והן עבור סידור מפעלי ספורט שונים כגון: סיוף, בוקס, כדור של וכו'. ואם במכבית א' נערכו כל הפעולות האלו בנקודות שונות של תל אביב הרי הפעם, דרשה ההנהלה הטכנית — ובצדק — ריכוז מוחלט של המפעלים הספורטיביים, ואם אז מסרה עזרות תל אביב לרשותנו את בניני בתי הספר שלה לשם איכסון חברי המכבי, היות ואז התקיימה המכבית בזמן החופש, הרי עתה אי אפשר היה להכרית את בתי ספר להמנר ולמסור לרשותנו את הבנינים, כי הלימודים נמשכו כמעט עד לגמר המכבית. שני הגורמים האלו: ריכוז מפעלי הספורט ואיכסון חברי מכבי א"י הכריחו אותנו לשלם להנהלת התערוכה סכום די גדול עבור הרשיון לנצל את כל שסח התערוכה ובזה הצלחנו לפתור את השאלה הכי קשה עבורנו — איכסון חברי מכבי א"י.

ועדה טכנית והכנת מכבי א"י למכביה. הסכום 1155 לא"י שהוצג הפעם יותר מכפי שהוצא במכבית א' אינו גדול אם נעמד על ההבדל בתפקידי ההנהלה הטכנית אז ועתה. ההכנות למכבית הראשונה וכל המו"מ עם המניפים הארציים של המכבי התנהלו אז ע"י ההנהלה המרכזית בברלין (וכמובן שהחשבון איננו כולל את הוצאות משרדי ההנהלה הזאת) והנהלת המכבית בא"י — תפקידה היה אך ורק להכין את האיצטדיון, ותפקיד ההנהלה הטכנית של המכבית היה להכין את חברי מכבי א"י להופעה בתרגילים הכלליים של המכבית. ולכן הספיקו 2־1 חברים שנסעו ממקום למקום במשך 5 שבועות. אחרת היה המצב במכבית השניה. המשרד הארצי היה גם המרכז את פעולות ההכנות למכבית בעולם כלו וההנהלה הטכנית שלנו ריכזה בידיה את פעולות כל הגלילות הארציים של הסתדרותנו. מלבד זאת קבלה על עצמה גם להכין את מכבי א"י לא רק להופעות הפומביות אלא גם להתחרויות כל צנפי הספורט. לשם כך לא הספיקו שוב 2־1 מדריכים כי אם היה צורך ב־15־20 איש מהמדריכים המעולים מבין חברינו. ומלבד זאת היה הכרח לסדר קורס מיוחד ל־50־60 איש בסוף הקיץ, שעלה ב־250 לא"י (אגב, גומרי הקורס מהוים כעת את הגרעין הטכני בכל אגודה ואגודה). די להזכיר את האימונים בשחיה. אתלטיקה קלה, בוקס, כדור רגל וכו'. מדי פעם בפעם נאלצו לנסוע מכל נקודות הארץ לירושלים או לחיפה בקשר עם השחיה או לת"א בקשר עם אתלטיקה קלה וכו' וכל זה עלה כמובן בכסף רב. ועובדה היא שא"י יצאה בכבוד מהתחרויות המכבית למרות זה שהפעם הופיעו מחו"ל כוחות צמחונים יותר גדולים מאשר במכבית הראשונה: אנו הצלחנו לתפוס את המקום השלישי בשורת הארצות המנצחות.

הוא הדבר גם ביחס להוצאות שנעשו ע"י המזכירות. וזהי הפעם הראשונה שהמזכירות נהלה את ההכנות למכבית בקנה מדה עולמי, ובדיוק להדגיש ששרד סדר מוחלט בעבודתה. מאות מכתבים היו מתקבלים יום־יום. ומיד היו עונים עליהם. החלטות ההנהלה היו מוצאות לפועל ע"י המזכירות במשך 24 שעות. מלבד זאת שפלה גם בקבלת אורחים, מתן אינפורמציה ואוסף כספים. אם נעבור על מפעי ההכנה (זכיונות, תרומות) ניווכח כמה עמל ומרץ היו צריכים להשקיע כדי לאסוף במשך זמן קצר סכום של 3000 לא"י. ואם אמנם ה' גרדינגר בעצמו אסף סכום של 1300 לא"י הרי יתר 1700 הלא"י נאספו אך ורק על ידינו ולא מתתי מספר. שכל אחד מהם תרם מאות לא"י, אלא מבודדים רבים שכל אחד מהם תרם לא יותר מאשר לירה אחת. אף מסירת הזכיונות למכבית נצלנו בכל % 100 והכנסנו לקפה את המכסימום האפשרי. נוסף לזה הצלחנו להכניס לקפה סך 150 לא"י מאנשים שתרמו נביעים בתור פרסים למצטיינים במכבית. וכזה כסינו חלק הגון מהסעיף של 285 לא"י שהוצאנו על פרסים ומדליות.

אין בדעתי לאמר כי הכנות המכבית השניה עמדו על הגובה. לא עתה הזמן לעמוד על כל המכשולים שעמדו ושהעמידו בדרכנו וששללו מאתנו את האפשרות להצליח במאה אחוז. אבל עלינו להודות שע"י משרד המכבית נעשה הכל לשם הצלחת המפעל. והנני תקוה שלהכנות המכבית השלישית יגשו מבעוד מועד ולא במאוחר. ובעזרת כל המכבים המסורים ונגשימו אותה ביותר הצלחה. כי כשם שהמכבית השניה עלתה על המכבית הראשונה הן במספר המשתתפים והן בגודל האיצטדיון והן בסידורה כך גם במכבית השלישית—מספר המשתתפים בה. יהיה רב יותר. האיצטדיון ישתרע גם מתעבר הצפוני של היריקון, והסתדרות המכבי כא"י תעמיד לתרגילי המכבית לא פחות מאשר אלפים מכבים.

דוד רוטנפלד

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

החנוך הגופני

ד"ר א. סימון ודר ת. אנגל /

הריצה

(סוף)

ה. ריצה בינונית.

הריצות הבינוניות הן בעיקרן ריצות 800 ו־1500 מטר. כאן השובים ביחוד הכח וההתמדה; מובן שגם כשרון ל־ספרינט אינו שגיאה. לגבי הספקת הכחות יש להתנהג בחסכנות רבה יותר מאשר בריצה הקצרה. צריך להשתמש היטב בכחות הפועלים, אולם דרוש, שתשמר עוד רזרבה. הגוף זקוף יותר הודות לכח העצור.

על הרץ ריצה בינונית להכיר קודם כל היטב את הטמפו שלו. אם ידע בכל רגע בשעת הריצה איזהו הטמפו שהוא יוכל להרשות לעצמו הרי אז לא ינוצח ע"י מכסיסי־מתנגדו. מכסיסים בשעת ריצה, — פרושם, לחלק את המרוץ באופן, שלרץ עצמו יהיה מכסימום של סכויים. מובן מאליו שעליו להשיג זאת רק באמצעים כנים. דרך משל: הרץ ריצות בינוניות שנתן בכשרון ל־ספרינט אלא שחסרה לו התמדה שישתדל תמיד להאיץ את הטמפו ולבסוף להכריע את כף־הנצחון לטובתו ע"י ריצה סופית מהירה. לעומתו ישתדל בעל ד־תמדה להחיש את הטמפו ולא לתת למתחריו לבטא את כשרונות הספרינט שלהם. בריצות הבינוניות מופיעה גם ה„נקודה המתה". תכונת אורגניזם־האדם היא, להתאים את עצמו לדרישות פעולת־יתר, ביחוד כשהן עוברות גבול ידוע. לתופעה זו אין כל ערך בריצות קצרות. אולם בריצה בינונית מופיעה ה־נקודה המתה" לערך בתחלת חלקה השני של הריצה. לאורגניזם דרוש זמן ידוע, כדי להסתגל לדרישות החדשות. אם עבר הזמן הזה, הרי מרגיש הרץ את עצמו קל יותר, נשימתו נעשית חפשית ויכולת־פעולתו הולכה וגדלה. ברגע ה„נקודה המתה" הולכת הנשימה וקשה, יכולת־הפעולה נחלשת באופן ניכר ודכאון תוקף את המתחרה. זהו הרגע שבו נואשים רבים מן ההתחרות. חשוב להתגבר על „הנקודה המתה" הן ע"י אמון והן ע"י מרץ. מאידך גיסא חשוב להכיר במתנגד את ה־נקודה המתה" ולתקוף אותו ע"י הגברת הטמפו ברגע זה. ע"י הגברה זו ברגע הנכון אפשר להתקדם הרבה. לרץ טוב ובעל־נסיון יש חוש מיוחד להכרת כחו של מתנגדו. הוא מכיר במדת הכח הצפון עוד במתנגד ע"י כבד־צעדו נשימתו ויציבותו של הלז. הכרה זו מכריעה לעתים קרובות בטכסיסיו, כי מתוך כך יוכל לדעת, אם עליו להגביר או להאיט את הטמפו שלו, אם ומתי יוכל להתחיל בהגברת־הטמפו וכו'. מובן, שנסיון בהתחרויות חשוב לאין־ערוך לגבי הטכסיסים. משום כך מוטב, שכל רץ יתחיל בהתחרויות מקומיות ופנימיות ורק אחרי היותו לבעל־נסיון יגש להתחרויות בין־לאומיות גדולות.

הריצות הבינוניות — והוא הדין גם בריצת 400 מטר — הן כה מעיפות עד כי מן הרצוי לרוץ ביום אחד רק מרוץ זה. אם יש צרך בהתחרויות מוקדמות צריך לקבע הפסקה ארוכה בינן לבין ההתחרות הסופית.

האמון לריצה בינונית.

אמון החרף של הרץ ריצה בינונית מורכב מתרגילי כח והתמדה. כמו אמונו של רץ 400 מטר, בזמן זה אפשר לרוץ גם עד כעשרה קילומטרים. על כל פנים רק (עד כמה שאפשר) על קצות־האצבעות מבלי להשתמש בכל כף־הרגל; אחרת יתקלקל סגנון הריצה.

הריצות בין שלשה לחמשה קילומטרים עם תוספות בנות 100 מטר בכל סבוב, נראות לטובות ביותר לגבי אמון־ההתחרות גופא. בדרך זו יש להתאמן כשלש פעמים בשבוע. מלבד זה על המתאמן ללמוד להכיר את הטמפו שלו ע"י ריצות לפי השעון. אולם אל ירוץ את כל המרחק אלא לעתים רחוקות. רבים מן הרצים הטובים רגילים להתאמן לבדם. אם מתאמנים יחד קיימת תמיד האפשרות, שהאמון יקבל צורת־התחרות.

דוגמאות לאמון:

1. שני סבובים אטיים. 150 מטר ריצה הדרגתית (פעמים בזו אחר זו). הפסקה. חמשה סבובים במסלה, כל אחד 400 מטר. בכל סבוב הגברה של 100 מטר.

2. סבוב אטי אחד. 600 מטר לפי טמפו של ריצת 800 מטר לפי שעון. או 1000 מטר בטמפו של ריצת 1500 מטר. הפסקה. ריצה הדרגתית 150 מטר. סבוב אטי אחד.

3. חמשה סבובים בטמפו הגון, אך בלי התאמצות יתרה. הפסקה. ריצה הדרגתית 400 מטר.

4. סבוב אטי אחד. הפסקה. ריצת 600 מטר לפי שעון.

או ריצת 1500 מטר לפי שעון, הפסקה. סבוב אחי אחד.

תכנית זו לא ניתנה אלא כהדרכה כללית, ויש, כמובן, לשנותה באופן אינדיבידואלי. בהתאם לכשרונות כל אחד ואחד ובהתחשב עם כל מה שסעון תקון והשבחה. לתכנית זו נוספים בכל אופן גם תרגילי־כח כמו הדיפת כדור־ברזל, זריקת כדור־ברזל, כדור־כח.

ו. מרוץ שליחים.

למרוץ השליחים חשיבות מרובה מפאת היותו יסוד יוצר בחברה. כאן נדחה הישג־הפרט מפני ענין־הכלל. משום כך יש לדאג, שבכל חגיגה ספורטיבית, וביחוד בחגיגת תלמידים, תופנה למרוץ־השליחים תשומת־לב מיוחדת. אפשר לסדרו באופנים שונים: או שלכל רץ יקבע מרחק ידוע (למשל, 4 פעמים 100 מטר, או המרוץ האולימפי דהיינו, 400, 200, 200, 800 מטר) או שמספר רצים קבוע יחלקו ביניהם כרצונם את מרחק־ההתחרות שנקבע בשעת האמון, יותאם, כמובן, המרחק שעל כל אחד ואחד לרוץ. במרוץ השליחים הקצר חשובה מאד מסירת־הדגל. לפי התקנות מותרת מסירת הדגל רק בתחום

של 20 מטר. כלו מעשרה מטרים לפני מקום־עמידת־השליח המקבל את הדגל ועד עשרה מטרים משחרי מקום זה. כדי לא לאבד זמן ע"י המסירה משתמשים במה שקוראים בשם „מסירה מעופפת". זאת אומרת, שהמקבל את הדגל צריך ברגע זה לרוץ כבר באותה מהירות שבה רץ המוסר אותו. כשאורך המסלה 400 מטר צריכה המסירה להעשות כך, שהראשון מוסר את הדגל מידו הימנית לידו השמאלית של חברו. זה מוסרו לשלישי, הרץ בסבוב, לידו הימנית. כלו המסירה צריכה להעשות כך, שכל רץ ימסר את הדגל באותה היד שלתוכה קבל אותו. אם הרץ יעביר את הדגל בזמן הריצה מידו האחת לשנית, הרי הוא מאבד את שווי־משקלו לרגע קט ומתוך כך פוחתת גם מהירותו, ולו גם בעשירית שניה בלבד. יש להשגיח על כך, שהרץ בסבוב יקבל את הדגל בידו הימנית משום שבסבוב רצים תמיד לצד שמאל. והוא מוכרח לרוץ בגבול המסלה הפנימי. יש לסדר, שאטרים יקבלו את הדגל תמיד לידם השמאלית. וכך היא המסירה עצמה: המקבל עומד בתחלת תחום־המסירה ומחכה עד שהתקרב המוסר עד ששה או שמונה מטרים. ברגע זה יתחיל לרוץ בכל כחו כשמבטו מופנה למטרה ואל יביט אחוריו; אחרי עברו מטרים אחדים יושיט את ידו, שבה יקבל את הדגל. אחורנית, בכונו את אצבעותיו למטה ובהרחיקו את האגודל ע"י פתיחת כף היד מיתר אצבעותיו, בינתים התקרב המוסר ומושיט לו בזרועו הפשוטה את הדגל לתוך כף ידו. מלמטה למעלה. מיד בהרגיש המקבל את הדגל בידו הוא תופס בו בחזקה ורץ הלאה בכל כחו ובעזרת זרועותיו. מסירת הדגל מוכרחת להגמר לכל המאוחר עשרה מטרים מאחורי מקום עמידתו של המקבל. המוסר יוכל עתה להפסיק את מרוצתו אולם עליו להשאר בתחום המרוץ עד עבור כל הרצים מן החבורות האחרות. כדי לא להפריע להם במרוצתם.

הרצים במרוץ־שליחים קצר צריכים להכיר איש את רעהו היטב ולהתרגל זה לזה. משום־כך עליהם לרוץ יחד לעתים קרובות ולהתאמן במסירה. עד שהמסירות תעשינה באופן אבטומטי. יש להשגיח ביחוד, בחלקו של מי תפול מסילת־הסבוב. יש רצים, שאינם יכולים לרוץ בכל מהירותם בסבוב. בשעה שאחרים (וביחוד קטני־קומה) ממהרים בסבוב יותר מאשר במסלה ישרה.

סיום

הגענו לסוף דברינו. אמון האתלטיקה הקלה דורש עבודה קשה. משמעת פנימית, התמדה ומרץ. את ההיגג שאליו אנו שואפים במשחק עלינו להגשים בחיים. דבר זה מחזק את האפי ומסגל אותנו לרכש לעצמנו עמדה בחיים. מנהיגינו ובעיקר מנהיגי הנער שלנו עומדים בפני תפקידים גדולים וכבדי אחריות. Pro patria est dum ludere videmur.

„אף כי נראה כמשתעשעים — עבור המולדת היא".

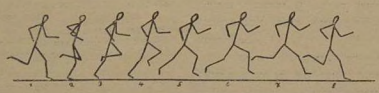

יין כרמל — הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

המועצה הארצית

בהתאם להחלטת מרכז המכבי בישיבתו ביום 5,3,36 **תתקיים בפתח תקוה אספת המועצה הארצית בצורת ועידה ויצאת מן הכלל, האספה תיפתח כד' בניסן (27 לח"ז) בשעה 8 בערב במועדון „מכבי־אבשלום".**

סדר היום: 1. דו"ח של המרכז; 2. מועד המכבייה השניה; 3. שנויים בתקנות ההסתדרות; 4. ספות חברים למועצה; 5. שונות

במועצה משתתפים: חברי המרכז, חברים שנבחרו למועצה ע"י הועידה, יו"ר האגודות או מ"מ, יו"ר הועדות התמיריות (ועדת בקורת, בית דין)

ליובל דיזנגוף

מ. דיזנגוף בכנוס הארצי של המכבי (פסח תרצ"א) בשנת יובל השבעים שלו (ליטינו: אביעזר ילין — אז נשיא הסתדרות המכבי באי"י, לשמאלו: יצחק צילינג—יו"ר אגודת המכבי תל־אביב).

לידיעת החברים

1. בקשר עם כנוס מועצת ההסתדרות בפתח תקוה בשבת זו (27,28,2) תצוג מוצאים לנכון לפרסם בעתוננו את שמות החברים המשתתפים בה:

חברי מרכז „המכבי" הם: הנשיאות — ד"ר א. בורס, מ. גרוזינגר, חקלי קיש; הנהלת המרכז: נחום חת (יו"ר), ד"ר זילברשפרום (גזבר), מ. מרם (מזכיר), ש. עזואל („המכבי הצעיר"), ג. אלש (המרכז המכבי); אביעזר ילין, אהרן נתנאל (ירושלים), י. ציוליונג, א. רובינשטיין (תל אביב), עזרא איכלוב, מ. בן־דרור (פתח תקוה), מ. כספי (חדרה).

חברי מועצת ההסתדרות הם: אלוף, ה. אלמגור, ש. ארוי, ארנון, בן־גריאי, קפסון גולדמן, ז. הרטן, נחום זוי־אב, יעקובסון, ח. יקותיאלי, ב. כהן, ל. לויתן, ש. לוי, א. נדב, צבי נשרי, ד"ר א. סיטון, ד"ר שרוידנשל, ז. קופסן, ד"ר רוזנפלד, רוטנפלד, ז. רוטצקן וישראל רוקח.

2. בחוברת הקודמת פסרנו פרטים על ישיבת המועצה השבנית הארצית. בזה פפרסמים אנו את שמות חבריה:

ג. אלש (המרכז המכבי), י. אלוף, ה. אלמגור, ארנשטיין, בליאר, י. ברגון, קפסון גולדמן (מרצה לרכיבה), וינגר (מרצה לשחיה), ח. ווין (חבר הח. ס. א.), מ. מרם (חבר הח. ס. א.), מרכס (רגניה א'). צבי נשרי, יצחק סגל (מרצה לפנים) בן צוון פס (מרצה לכדורגל), ד"ר פרבשטיין (מרצה לסיוף), פריר, (מרצה לכדוריד), ז. פרנקל, י. קורץ (מרצה לאתלטיקה), ז. רוכס (מרצה לאגנוז), ד"ר שורשפנגר (מרצה לבוקס).

הועדות המקצועיות מורכבות כלקמן: אתלטיקה — י. קורץ (המרצה), אלפרסן, אתרסן, ארנשטיין, בן דוד, בורשטיין, ורשהיים, פרנקל; כדור יד — פריר (המרצה), גולדשטיין, צפניק, קורץ; שחיה — וינגר (המרצה).

תל־אביב

לכבוד יובלו של מר מ. דיזנגוף:

ועד האגודה החליט לפסור לראש העיריה מר מ. דיזנגוף את הצטינות, בהוקרה על ההענינותו ועל פעולותיו בשדה התנוך הגופני, החח' ד. אלמגור, א. רובינשטיין וד"ר א. רוזנפלד נבחרו כחברי המשלחת שתמסור למר מ. דיזנגוף את אות הצטינות.

ב־27 לח"ז יערך במועדון נשף, ובתוכנו עתון חי. יוצגו הח"ח צבי נשרי, י. יקותיאלי וד"ר א רוזנפלד על מר מ. דיזנגוף ופעולותיו לטובת התנוך הגופני ולטובת „המכבי".

מסבה משותפת של המועצה „למען המכבי" וועד האגודה:

ביום ה' כ"ה באדר (14.3.36) ערך ועד המכבי בתל־אביב מסבה לחברי המועצה למען המכבי, חברי המועצה הבנית, חברים פעילים שונים וידידי המכבי, מטרת המסבה היתה כפולה:

1. מסירת תעודה „ספר הזהב" של הקהק"ל למר מ. גרזידינגר, יו"ר המועצה למען המכבי; 2. מסירת סקירה על המצב באגודה.

ד"ר א. רוזנפלד, ראש המסבה, פתחה וברך את מר מ. גרזידינגר, בהרימו על נס את פעולותיו לטובת המכבי ועבודתו הצבורית בכלל, לאות הוקרת תודה החליטו עסקני „המכבי" לרשמי בספר הזהב.

הח' א. רובינשטיין, מסר דין וחשבון מהמתהוות באגודה וההעבקה ביחוד על חוסר אולם להתעמלות, לרגלי איסור הנהלת הנמנסיה הרצליה על האגודה להשתמש באולם ההתעמלות שלה. לכן נאלץ המכבי בתל־אביב לרכז את כל הפעולה ההתעמלותית באולמו הצר, ובזה שוללים מהחברים את האפשרות להשתמש בו במועדון, דבר זה משפיע במדה רבה על החיים החברתיים והחברתיים באגודה.

מספר חברי המכבי 500, וחברי המכבי הצעיר 600.

המכבי הצעיר

חיפה

„המכבי הצעיר" בחיפה – ראשיתו לפני חמש שנים בערך. במכביה הראשונה נצטרפה לאגודה „המכבי" קבוצה בת עשרים נערים אשר קראו לעצמם „גוער המכבי". את הקבוצה הזאת ניהל הח' עוזיאל. מחוץ להתעמלות וספורט נערכו גם פעולות תרבותיות.

הקבוצה גדלה בינתים. והבריה – ברובם הגדול – הם כיום חברי „המכבי". אחדים מהם ממלאים תפקידים שונים בהנהלת המכבי הצעיר.

המכבי הצעיר מונה כיום לא פחות מארבע מאות ילד וילדה

ביקור המכבי הצעיר מרגניא א' בחיפה (שבת תרצ"ו)
מאסון ירידת הוונוסה

בגיל 10 – 17, וראשים מפקדה בת חמשה חברים ומועצה הכוללת את כל החברים המלאים תפקידים מסוימים, כגון: מדריכים, מעמלים, ראשי קבוצות וכדומה.

עבודה ספורטיבית. רב חברי המכבי הצעיר משתתפים בקבועות בשעורי ההתעמלות ובפעולות ספורטיביות אחרות. ישנן שבע קבוצות להתעמלות. השכבה המתבגרת משתתפת בקבוצות הספורטיביות לאתלטיקה, כדור יד, כדור סל, ובוקס במחלקת השחיה משתתפים עשרות חברים מהשכבות הצעירות. ובדעת המפקדה לשתף את כל חברי המכבי הצעיר בשנה הבאה במחלקה זו.

כדי לאפשר לכל החברים להשתתף במשחקים, קיימת שיטת „הבתים". החברים מחולקים לשלושה בתים לפי הגיל והמין. הבתים האלה מתחרים בינים לבין עצמם במשך כל השנה בכל מיני ההתחרויות. כך למשל קיימת ליגה בין הבתים של כדור יד, כדור סל, מחנים וכו' קיימות התחרויות שנתיות בין הבתים, ויש גם גביעים נודדים לפי מספר הנקודות. גם מחנות וטיולים אנו מסדרים בקבועות. במשך הזמן רכשנו 16 אהלים (על ידי עבודה עצמית) וסדרנו על הכרמל מחנות של 10 ימים של שבועים ועוד. כמו כן סדרנו בחופש ספח וסוכות טיולים ארוכים לעפק, לגליל, ולשומרון

הח' י. סגל מסר דין וחשבון כספי, ובו ציין כי התקציב החדשי של האגודה עולה עד ל־150 לא"י, והקושי לכסותו הוא גדול.

הח' חיים ון. מסר דין וחשבון על העבודה הספרית והציג את החברים המנהלים את העבודה הספרית, בדבריו ציין את העליה בעשר המחלקות של כל ענפי הספורט.

הח' ד. אלמור, מפקד המכבי הצעיר, מסר דין וחשבון על המכבי הצעיר ופרט את תכנית עבודתו במכבי הצעיר.

מר שאובמן, ברך בשם הלשכה הראשית והמקומית של הקה"ק האחרון לנואמים היה הח' נחום הח, יו"ר הסתדרות המכבי בא"י, ברך את מר גרוידינגר ועמד על תפקידי המכבי בארץ.

בשירת התקוה נגעלה המסבה שהשאירה רושם טוב על המשתתפים בה.

פתח־תקוה

מפקד האגודה, ביום השבת, י"ג באדר, נערך על המגרש מפקד ראשון לחברי המכבי הכובו ונדוד „המכבי הצעיר".

במעמד כל חברי ההנהלה, למעלה ממאה חברים בוגרים ומאה וחמשים מכבים צעירים נשמעו דברי הח' עורא איכילוב, שפנה לחברים בקריאה ובדרישה להתאחדן ולמלאות את חובותיה: כלפי התנועה ואגודתם. לאחר שהח' עורא איכילוב סיים את דבריו פנה המורשה של עתונני „המכבי", הח' דוד רבינוביץ, לחברים והזכיר להם את חובתם לעתונם. הח' דוד ציין הזנחה בהפצת העתון וקשיים במכירתו. ואעפ"כ למרות המעצורים, נעשית פעולה מאומצת למען העתון והיא גם נושאת פרי.

המאמן ש. בורשטיין דרש מהחברים התמסרות מוגברת באמונים הספורטיביים.

יו"ר האגודה הח' מ. בן־דרור פקד על המפקד והרגילו הסדר.

לקראת רבנאות המושבות. התחרויות הרבנאות. באתלטיקה הקלה המיועדות במיוחד לספורטאי המושבות בארץ התקיימנה ב־28 לחדש מרס על מגרש „המכבי" בפ"ת.

אגודת „מכבי־אשלים" קבלה על עצמה להוציא לפועל את המשחקים. לאחר מאמצים מרובים הושגו התומרים הדרושים לגמר מסלול הריצה סביב המגרש. בשבוע שעבר הונח הסחם בשטח 100 מטר הראשונים.

לקראת הופעת ספורטאי המושבות משפרים את המגרש באופן מיוחד.

פלוגת האתלטים הקלים של פ"ת מתכוננת במרץ להופעה חשובה זו.

התחלת פעולות הקיץ. עם גמר עונת החרף והגשמים נגשו חברי מחלקת הטנים לנקוי מגרש המשחק ושפורו. התחלת המשחקים בימים אלה.

נשפי פורים. התאלחה גדולה זכו השנה שני הנשפים הראשונים בלב חג הפורים. הנשף במועדון כנס קהל רב מאד. לתשואות והצלחה זכתה מגיגתה של תזמורת המכבי „כנור ציון".

נשף „המכבי הצעיר" שנערך לאחר חג הפיוטין בשמחה והתשוקה ששררו בו. רבים מחברי „המכבי הצעיר" הופיעו במסכות יפות. חבל, שעדות הרבנות של המה"ע, לא ראוה לנוון הנשף ע"י עתון התולי", דקלומים וכדומה. בנשף נגנו כמה מחברי „כנור ציון".

י. בן־צל

העבודה התרבותית. החברים מחולקים לארבעה גדודים לפי הבתים. כמדת האפשרות משתדלים שהעבודה התרבותית לא תסבל על ידי העבודה הספורטיבית וכן להיפך. כי אנו מתשיבים את שתיהן במדה שוה ודואגים שהפעולות התרבותיות תלכנה יד ביד עם אלו של הספורט. פעולה תרבותית חשובה נעשית על ידי הסטודיה הדרמתית שהציגה כמה וכמה פעמים בהזדמנויות שונות מחוות בחיפה. בבנימינה ובזכרון יעקב.

נספי המכבי הצעיר מושכים תמיד קהל רב בעיקר מבין הנוער. הנשפים הסטורחיים שלנו הם נספי תנוכה ופורים.

הפעולה העברית בשכבה הצעירה היא העבודה בצופיות ולשם זה סודר קורס מיוחד של חמשה חדשים למדריכים שבו עוברים על חומר צופי, ציוני ומכבי.

קיימת גם חזמורת חלילים שהופיעה בפעם הראשונה במכביה השניה.

השתתפותנו במוסדות שונים. באי כחנו משתתפים באסף פעול במועצת הועד של הקקל"ל, ועדת חחרם על סחורות גרמניה, הועדה להשלטת השפה העברית, הפצת השקל וכדומה.

הקשרים עם עולי המכבי הצעיר מחוץ לארץ. אנו משתדלים ליצור קשר חזק עם עולי המכבי הצעיר מחוץ לארץ, ובפרט עם החברים המצאים בדנציג. בהזדמניות שונות הם מבקרים אותנו. לפני זמן מה סדרנו התחרות בכדור יד בין השכבה המתבגרת שלנו וקבוצתם, ומסבת קבלת־הפנים שנערכה לכבודם עברה בהצלחה רבה. רצוי שהמכבי הצעיר מחוץ לארץ יראג להעלות לארץ גם חברים המוכשרים להיות מדריכים ושיכנסו בתור כאלה לשורותינו.

הקשרים עם בתי־הספר. מתלמידי כל בתי הספר בחיפה נמצאים בשורותינו, אך לצערנו נמצאים מבין המורים שאינם רוצים להבין את ערך העבודה המשותפת בין הסתדרותנו ובתי הספר. רק מורים־מספר משתדלים לעזור לנו, ולעומתם ישנם מורים שמתנגדים בהחלט שתלמידי בתי ספרם יצטרפו לשורותינו. בו בזמן מרשים להם להיות חברים באגודות אחרות. רוב מנהלי בתי הספר עומדים נגנד לתנועתנו. ואנו תקוה שמרכז המכבי ימצא סוף סוף פתרון לשאלה כאובה זו.

י. ו.

לכבודו של הח' שמואל עוזיאל

למלאת חמש שנים לעבודתו הסוריה בסניף המקומי שהוא יסדו התקיימה בערב שבת, 20/3/36 באולם בית המכבי בחיפה מסיבה יפה שנערכה על ידי ההנהגה וגדוד "מתתיהו". (מתבגרי המכבי־הצעיר שעברו לפני זמן קצר לשורותיה המכבי בחיפה).

ליד שלחנות ערוכים בטוב טעם הסבו הח' עוזיאל ורעיתו, הח' נ. חת (יו"ר מרכז המכבי א"י), כ־35 חברי גדוד "מתתיהו" וכל המדריכים והחברים הפעילים עתה בכבכי־הצעיר.

את המסיבה נהל הח' פאסי.

הח' אליהו דורא (בשם מתבגרי המכבי־הצעיר לשעבר) סקר בקצרה את תולדות המכבי־הצעיר בחיפה אשר נוסד ע"י הח' עוזיאל והתקים והתבסס הודות לעודתו המרובה. הוא הזכיר גם את פעולותיו במכבי הצעיר עד א"י וברך אותו לתפקידיו האחראים בחנוכה (חבר מרכז המכבי, מנהל מחלקת העליה וחבר המפקדה הארצית של מ"ג). לאות תודה על עבודתו עד עתה הגיש לו מתנה בשם ההנהגה וחברי גדוד "מתתיהו" שני ספרים בעלי ערך.

הח' ירידיה ברך קצרות את חתן המסבה בשם המפקדה. הח'

נ. חת ברך בשם מרכז המכבי והנהלת האגודה כאן. והח' שאפס בשם גדוד "מסדה". אחריהם דברו קצרות הח"ח שרבי, אלוני ובן־פרץ וציינו את תוצאותיה הראשונות של עבודתו: המחזור הראשון, המונה 40 חבר. שעברו משורת המכבי־הצעיר לשורות האגודה כאן.

הוקראה גם ברכה כתבה ממחלקת כפר המכבי והמזכירות העולמית של המכבי הצעיר.

לכסוף ענה קצרות הח' עוזיאל שהודה על סדור מסיבה זו. בדבריו הטעים שלא הוא לבדו נשא בעול העבודה, והזכיר שמות חברים אחדים אשר היו בעזרתו. בדבריו דרש מהחברים להתמסר יותר לעבודת העם והארץ, ולהיות בבונים. בסוף דברו הודה הח' עוזיאל על המתנה היפה שהוגשה לו.

לאחר הברכות ולאחר שהמסובים הישיבו את לבם נערכה תכנית אמנותית קצרה: הקראות, עתון תהולי וכו'. לא חסרו גם רקודים. המוזמנים התפזרו מתוך מצב רוח מרומם והרגשת רצון מחודש ועד לעבודה חדשה וליצירה.

א.

כרוניקה אספורט־ב"ת

אורות וצללים בהתחרויות על רבנאות תל־אביב

ההתחרויות על רבנאות תל אביב, שהתקיימו ב־14 לח"ז, מציינות עליה בסגנון ספורטאינו כ"א רק ביחס לכמה מבעלי השיא שלנו אלא גם ביחס לשמחים רחבים יותר. ואם בהתחרויות הקודמות אפשר היה לנבא מראש ולהגיד מתוך בטחון במאה אחוז מי ומי יצצח בהן, הרי כיום נשתנה המצב תכלית שנוי: רק בהתחרויות בודדות אפשר לנחש מראש. ועובדה זו — ה־הוד' שבחוסר הידיעה — השפיעה במדה רבה על קהל הראים, שחוש־הריח" שלהם מפותח למדי. וגם על העתונות, שתעניר בהם ההתענינות בספורט רב־ערך זה.

כמה מההתחרויות האלו על הרבנאות הסכו לדו־קרב ממש: כך בקפיצה המשולשת, ובקפיצה לגובה ובהטלת כידון: כאן חזן—חיפה ושם כספי־עתיד; כאן שטינברג—תל אביב ושם פידן—חיפה; כאן אטרמן־תל אביב ושם רבינוביץ — עתיד. דו־קרבות אלה נתנו בכל שלש ההתחרויות אלה הישגים מזהירים, לעתים גם הישגי־שיאים.

ביחוד מוצלחים הם הזמנים בריצות הספרינט: 100 המטר של ויל (חיפה) ב־11.4 שניות; 200 המטר של מרגן (עתיד) ב־23,8; ואצל הנשים — סלוניסקי (עתיד) 13.3 לריצה 100 מטר. זמן זה הוא גם שיא חדש. ובל נא נשכח על איזה מסלול הושגו ההישגים האלו!

דומה כי עומדים לצוץ מבצרי־ספרינט אצל הגברים במכבי חיפה ואצל הנשים בעתיד תל אביב. שתי אגודות אלו נתנו בריצות הספופיות של 100 מטר בכל פעם מחצית מספר המתחרים: היינו מ־6 המתחרים(ות) עמדו על הסטרט 3 מתחרים ממכבי חיפה, בתחרות הספופית של הגברים ו־3 מתחרות מעתידת א' בזו של הגברות. ובהקבלה מתאימה לכך נצחו שתי האגודות הללו במרוץ־שליחים של 4×100 מטר.

משמחים גם ההישגים הטובים של מכבי רחובות שחזרו למקומם עם נצחונות בריצה 1500 מטר (גברים), קפיצה לגובה (נשים) ועוד מקומות שניים ושלישיים בכמה התחרויות.

ואף על פי שעל הסטרט היו אגודות רבות — ויתכן לומר שאולי דוקא משום כך — נשארה ועדת השופטים העליונה ללא כל עבודה, אות כי עבודת הבנין נשאה פרי להנך ע"י הספורט עצמו ל"מחשבה ספורטאית ולתפישה ספורטאית.

ברם, לא נישיב עשות אם נקל ראש ונתעלם מן העובדות המרגינות פחות. ונהפוך הוא עלינו לציינן באותה מדה, למען תקן שגיאות אלו ולעקרן מן השרש ללא שוב עוד.

אסור ש־„צר־הכבוד" הספורטאי ידרבן את הרצים ועוד יותר את יועציהם להספיק ביום אחד עד כמה שאפשר יותר, כגון לתת לפרס למשל לרוץ יותר מדי בו ביום, למרות ההזהרות היו כמה מאמנים מגרים את אנשיהם להוסיף ל"השתתף בתחרויות, והתוצאה היא שבמשך שבוע אחד היינו עדי ראיה לכך, ששלישה ממעולי רצינו, היו נאלצים להסתלק מהריצות בגלל אפיסות כחות, הלא הם: ישעיה (עתיד), ולדמן (רחובות) ופסי (מכבי תל אביב). אין אצלנו המקור הבלתי פוסק של חומר אנושי כמו בארצות הברית. ומשום כך אסור שנרשה לעצמנו נסיונות מעין אלה.

לעומת ההישגים הטובים בכמה סעיפים ישנם כמה הישגים רעים, ואסור לנו להתעלם מהם. אלה הם הדיפת־כדור והריצה על מרחק רב אצל הגברים וזריקת דיסקוס והדיפת כדור אצל הנשים. זה שנים שאנו עומדים בהדיפת כדור על „נקודת קפאון" אחת ורק פה ושם הודף מאן דהו במרחק של 11,50 מטר. המצב בריצה למרחקים גדולים הוא אמנם טוב יותר, ברם ההישגים הם עדיין ממנו הלאה בהשואה לציוני־השיאים שלנו. ביחוד קשה המצב אצל הנשים בהדיפת כדור ובזריקת דיסקוס, בשני סעיפים אלה עלינו להסתפק במקומות האחרונים ביותר מאחורי נשי „הפועל".

ולשם סיום — סקירה על האגודות שהשתתפו:

מכבי: תל אביב, עתיד, חיפה, ירושלם, רחובות.

הפועל: תל אביב, חיפה, ירושלם, הרצליה.

י. קורץ.

מהתחרויות על רבנאות תל אביב, כ. באר (14.3.36)
קבוצת „מכבי־חיפה" המנצחת במרוץ שליחים 4 x 100 מטר ב־46,9 שניות
(משמאל לימין: ויל, ד"ר דְרֵיר, חזן, כהן). פטור: ל. דינר

תכנית בין־לאומית של ההנהלה המכנית הארצית

ההנהלה המכנית הארצית מנהלת מויים עם מצרים בדבר סידור התחרות בין־ארצית בכדור סל בין קבוצת אוץ ישראל ובין הקבוצה הלאומית של מצרים, אחת הקבוצות המוכות ביותר בעולם. קרוב לודאי שהמויים יסתיים בחיוב. פרטים בחוברת הבאה.

כ"כ באה ה. מ. א. בדברים עם מצרים וסוריה בדבר סידור התחרויות באתלטיקה קלה וביחוד בשחיה. יש לקוות שגם המויים הזה יסתיים בחיוב.

באר ץ

אתלטיקה קלה

ההתחרות על רבנאות המושבות

תתקיים בהתאם להודעתנו מהרתים (28.3) בפתח תקוה על מגרש מכבי־אבשלום, המקצועות: ריצה 100, 200, 400, 800, 3000 מטרים, מרוץ שליחים 100×4, קפיצה לגובה, למרחק, דיסקוס, כידון, כדור ברזל — לגברים, ריצה 100, 200, 100×4, קפיצה לגובה, למרחק, דיסקוס, כדור ברזל — לגברות.

רבנאות ארצית באתלטיקה קלה ל"גברים

ב"ח־י"ם בגיסן (10-11.4.36) תתקיים על מגרש אגודת הנוערים הצעירים בירושלים ההתחרות על הרבנאות הארצית ע"י ההנהלה המכנית הארצית. ההוצאה לפועל נמסרה לאגודת מכבי־בר־כוכבא ירושלים.

המקצועות:

1. ריצה למרחק 100, 200, 400, 800, 1500, 5000, 10000 מטר. ריצת משוכות 110, 400 מטר. קפיצה לגובה, למרחק, משולשת, במוט. הדיפת כדור־ברזל. זריקת כידון, דיסקוס, פטיש. מרוץ שליחים 100×4, 400×4.

מס ההרשמה: 20 מא"י לכל מקצוע רגיל, 50 מא"י לכל מרוץ שליחים (קבוצה). הכתבת של מקבל ההרשמה: ההנהלה המכנית הארצית חיפה ת. ד. 1270. המועד האחרון להרשמה: 3.4.1936 י"א בניסן תרצ"ו.

הערה:

כל מנצח (ראשון) מקבל את התאר רבן א' בשנת תרצ"ו.

נסיעת קבוצת „המכבי" וזל־אביב לברודות

על נסיעת הקבוצה הזו הודענו עוד לפני חדש ימים (חוברת ג' ע' 20). הקבוצה השתתף בהתחרות הגדולה באתלטיקה קלה שתיערך מחרתים (28.3) בינה ובין האתלטים של האוניברסיטה האמריקאית בברודות. הקבוצה מורכבת כדלקמן:

100 מטרים – שטינברג, פרומקין, 400 מטרים – פסי, סלוגימסקי. 800 מטרים – פלקסמן, פסי, סלוגימסקי. 1500 מטר – פלקסמן, פסי. בקשי. קפצה למרחק – שטינברג, פרומקין. פויבישוויץ. קפיצה לגובה – שטינברג, לבל. בורר ברזל – אסרמן, שטיל, נרין. דיסקוס – הנ"ל. כידון – לבל, אסרמן, נרין, מירוץ שליחים אולימפי – פלקסמן, שטינברג, אסרמן, פסי.

הקבוצה יוצאת מחר לדרכה. דרך צלחה!

לנסיעת הקבוצה לאתלטיקה קלה (מכבי תל אביב) לברודות (27,3 36)

מימין לשמאל: סלוגימסקי, שטינברג, נרין, פרומקין, אסרמן, לבל, שטיל, פסי, בקשי. פיטו: לוד דינר.

בדור יד

חלקו התחרויות הליגה הארצית של המכבי

ב־14 לח"ז חלקו התחרויות האלו: רחובות – תל אביב. נסתיימה בנצחון האחרונה ב־8:0; פתח תקוה – חיפה. ונסתיימה בנצחון הראשונה ב־5:0.

ההתחרות השניה התקיים מחרתים בין: חיפה – תל אביב, רעננה – רחובות, עתיד – פתח תקוה (האגודה הנוכרת ראשונה היא הביתית. השניה – האורחת).

לוח משחקי הליגה בכדור־יד

הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1) מכבי ת"א	1	1	0	0	8	0	2
2) רעננה	1	1	0	0	6	0	2
3) פתח־תקוה	1	1	0	0	9	5	2
4) חיפה	1	0	1	0	5	9	0
5) מנדיאל	1	0	1	0	0	6	0
6) רחובות	1	0	1	0	0	8	0

הערה: מכבי־עתיד היה חפש: נס־ציב הראשון

בדור סל

לאחר ההתחרות השניה – מכבי תל אביב בראש

השבת (21.3) התקיימה בנס ציונה ההתחרות השניה בכדור סל בתוצאות דלקמן:

תל אביב – חיפה 11:14. פתח תקוה – נס ציונה 2:20; תל אביב – פתח תקוה 10:17. חיפה – נס ציונה 11:28. לפי זה סדר המקומות הוא: 1. תל אביב. 2. פתח תקוה. 3. חיפה. 4 נס ציונה.

ההתחרות השלישית תיערך בחיפה מועדה טרם נקבע.

ברודגל

ההתחרויות על משחקי הבכורה

התחילה ההתחרות בסבוב השני משורת משחקי הליגה הארצית בברודגל. ההתחרות שתהקיומה ב־14 לח"ז בין „המכבי אבשלום" פ"ת לבין „הפועל" תל אביב נסתימה בנצחון האחרונים ב־7:0 (2:0).

בהתחרות שהתקיימה השבת (21 לח"ז) בין „מכבי אבשלום" פ"ת ובין „הכח" ת"א נסתיימה בתיקו 1:1.

היתה צריכה להתקיים השבת בתל אביב גם התחרות בין „מכבי" תל אביב ובין „הפועל" חיפה. אך אלה האחרונים לא הופיעו.

ההתחרויות על הגביע

השבת (21.3) נתקיומו ההתחרויות על הגביע הא"י לברודגל: „הפועל" תל אביב – „מכבי" נס ציונה. נסתיימה ב־2:4 לטובת הראשונים. „הפועל" הדרום – „מכבי־בר כוכבא" ירושלים. נסתיימה בתיקו (1:1) המשחק לא נסתיים והדבר יובא לב"ד לפני הגמלת ההתאחרות.

טניס

רבן המכבי הכם מופיע בתל־אביב

ביום ששי כ"ו באדר (20.3) התקיימה ע"ז מגרש הטנים של המכבי ת"א התחרות בטנים בין חבר מכבי צ'כוסלובקיה ל. הכט (רבן המכביה) ובין חבר המכבי ת"א ר. ראן (רבן ארץ ישראל. זכה בגביע הדברט סמואל). קהל גדול בא לחזות בהתחרות. יש לומר כי ההתחרות לא היתה מענינת ביותר ורק ברגעי מספר הגיע המשחק לשלימות.

בראשית המשחק התיחס הכם קצת בקלות למשחק והפסיד את שני המשחקים הראשונים. בששת המשחקים הבאים מנצח הכט וב־2 : 6 לזכות הכט נגמרת המערכה הראשונה.

גם המערכה השניה מתחילה בנצחונו של ר. ראן והמצב מגיע ל־1 : 4 לזכותו. הכט מתאמץ וגומר את המשחק ב־4 : 6 לזכותו.

כאמור, לא עמד המשחק על גובה גדול. ר. ראן, שהיה על פי הדוב בתנה, הראה משחק יפה וחרוץ.

אחרי ההתחרות סדרה מסכה אינטימית בהשתתפות חברי ועד המכבי, הנהלת מחלקת הטנים והשחקנים. ובה ברכו את האורח וכסרו לו סכת מכבי לזכרון. בהמסבה נשלחו ברכות לשני שחקני הטנים היהודים המובהקים ויסמן בפולניה ופרן באנגליה.

הוקי

המכבי ת"א – קבוצת המתופפים ירושלים (1 : 1)

קבוצת המכבי ת"א משתתפת במשחקי הגביע הארצישראלי להוקי. פגישתה הראשונה היתה נגד קבוצת המעופפים בירושלים. ההתחרות נערכה על מגרש הא"צפוריון בתל־אביב ונגמרה ב־1 : 1 ההתחרות המכרעת תתקים בשבוע הבא. המנצח עובר לסבוב השני.

במכבי העולמי

אתלטיקה קלה

נצחונות ומצחי המכביה.

בשוויצריה: הנבי פרייוולר נצחה ברכבאות חפולנית במקצוע של 50 מטר משוכות, בזמן של 8,3 שניות.

בבופסון (ארצות הברית): י. סנדלר זכה במקום שלישי בהתחרות שהשתתפו בה טובי הקופצים האמריקניים. הוא עבר גבה של 1,93!! — גם הראשון בהתחרות הזאת הוא יהודי, שפון.

גם בריצות מצחיים יהודים.

בהמשך ההתחרות הנ"ל נצח היהודי ס. סנדלר בריצה על 600 יארדים בזמן של 1:15,8. במקום השלישי זכה הרי חופסן, מצחי המכביה.

אבי רוזנברג רץ 800 מטר ב-1:55,9!!

בהתחרות גדולה בארצות הברית עבר מצחי המכביה רוזנקרנץ את 800 המטר בזמן מצוין ונצח את טובי אמריקה

כניסת גוטליב ל„הכח"

כפי שהודענו בחוברת כ' נצטרפה גרזה גוטליב, האתלטית הספורטסמת לקלוב „הכח" בטינה. אך משאני מעטים מודעים לא קבלה עדיין הנבי גוטליב את האשור להצטרפות זו. בחוב משתתפת בקבוצה האוליומפית אוסטרית אין היא רשאית לעוב כל רשות את אגודתה עד לאחר המשחקים האוליומפיים. אחר כך תצטרך לחכות 6 חדשים.

כדור סל

„המכבי" קהיר זוכה בגביע לכדור-סל.

בחוברת הקודמת הבענו את החקות שהמכבי בקהיר יזכה בגביע לכדור-סל. ואכן לא נכזבה הקותנו זו: הגביע על שם חנה טיפרי הוא בידי המכביים למשך כל שנת 1936.

90 משחקים התקיימו עבור הגביע הזה. המכביים הצליחו לנצח את כל הקבוצות פעמים — חוץ משתים: קבי האשלקים וקבי „הצעירים הנוצרים" — הראשונים מחזיקי הגביע זה שלש שנים והאחרונים, רבנאי מצרים לכדור-סל.

המשחק האחרון והמכריע בין המכביים והאשלקים התקיים ביום 12 לח. ז. על מגרש המכבי. 3000 (קרי שלשת אלפים) איש ויותר באו לחזות בהתחרות המכרעת הזו. הכל קוו לנצחון האשלקים (מחזיקי הגביע שהצליחו לנצח את המכביים בסבוב הראשון). והנה ראה פלא: לאחר משחק נחרץ מנצחים המכביים ב-25:14! העתונות הספורטיבית המצרית מהללת מאד את משחקם של המכביים וכיותר של ראש הקבוצה מוזדענו עכדלותר, אבן לא כבדו הם גם מנצחי המכביות השניה.

מרכז המכבי ארץ ישראל שלח בהזדמנות זו תלגרמת-ברכה למכבי בקהיר.

שחיה

תוצאות טובות בהתחרות פנימית של „הכח" וינה.

לשם פתיחה רשמית של עונת השחיה ערך „הכח" וינה התחרות פנימית כדי לבחון את כחותיו לקראת ההתחרויות הגדולות בעונה הבאה. החישבנו הנו טובים מאד ויש לפי זה סכויים גדולים ל„הכח" בעונה הבאה. יש לציין במיוחד את החישבנים: 100 מטר חשיפה בגרות: יהודית דוישש — 14,6 :1; לנר — 16,8 :1. 100 מטר חזה בגרות: אלבונן — 23,7 :1. 100 מטר גב בגרות: גולדנר — 29,6 :1 (!!). 200 מטר חשפיה בגרים: קוקרה — 29,6 :2 (!!).

התאבקות

שלשה מכביים בנבחרת אוסטריה.

הורכבה נבחרת וינה לקראת התחרות עם בולונגה (אשליה) פינצנס, מולר וברנבוים כלם חברי „הכח" וינה, וקחו חלק בהתחרות הנ"ל מטעם אוסטריה.

בספורט היהודי

פינג-פונג

ברנה (הונגריה) נוצח! יאריך (פולניה) מנצח!

בהתחרות על תואר רבן אנגליה בלונדון נוצח הרבן העולמי ברנה (יהודי). הוא הפסיד בהתחרות נגד הצרפתי הנגאואר, ובנצח נצח אהליך יהודי פולניה) את הצרפתי 21:14, 18:21, 21:17, 15:21, 21:18.

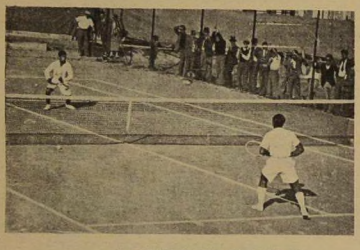

הרוח עוין ממשחקי הסנים, כ-ו אדר (20.3.36)
בין רבן המכביה ל. הכם (משמאל) ובין רבן א"י רדג'יאן (מימין). פושט: לור דינר

אתלטיקה כבדה

הרמת משקלות

יהודי קובע רקורד עולמי חדש

היהודי האוסטרי פיין (משקל בינוני) העמיד רקורד עולמי חדש בלחיצה — 105 ק"ג.

שוב את הצעירות לספורטאים ויהודים באוסטרות

ברית האתלטים הוחיקים של אוסטריה החלישה, כדוגמת חוצר המרתוני האוסטרי, לסטר בכל שנת ושנה ציון זהב לשני הספורטאים המצטיינים ביותר באתלטיקה הכבדה (התאבקות, הרמת משקלות). השנה קבלו את הציונים פינצנס (מתאבק) חבר „הכח" וינה, ויגח. הודע לנו מזמן המכביה ושיון רבן העולמי בהרמת משקלות—שניהם יהודים.

אנחנו יכולים להתגאות בהישגיהם של הספורטאים העבריים מוינה. אחרי יהודות דוישש—פונצנס ופיין.

אצל שכנינו

תוצאות ההתחרות של הקלובים בקהיר-

מכבים בין הראשונים בשתי רשימות

100 מ.: 1) חברי כתן (מכבי) 11 3/10; 2) אחוס 11 4/10. 200 מ': 1) שיחוס 23; 2) חברי כתן (מכבי) 24 3/5. 400 מ': 1. דסוקי 52; 2) עבויר 52 2/5. 5000 מ': 1) אבוסבה 16:14 4/5; 2) עבויר 16,10 1/5. קפיצה לגבה: 1) סמואלי 1,68; 2) אאלטי 1,65. דיסקוס: 1) שריר 35,30; 2) סדיק 35,06. כדור ברזל: 1) גמול עוין 12,37. כידון: 1) סדיק 54,30; 2) קשב 52,90.

אתלטיקה כבדה

הרמת משקלות

מצרי משבר דקורד עולמי

המצרי קאד־אל סוני (משקל בינוני) השיג שיא עולמי חדש בהרמת משקלות כדלקמן: בהרמת כתף — 149½ ק״ג, כ״עקיה״—120 ק״ג. בשלש התנועות האוליפיות הגליה ב־382 ק״ג לעומת 347½ ק״ג של הרכן העולמי הקודם איזמייוויר.

בעולם הספורט

ספורט החרף

האוליפיאדות החרפיות

בקשר עם אוליפיאדת החרף שנערכה השנה לא יהיה לטורח לסמוך אולו פרטים על תולדות אוליפיאדות החרף, כזה מוסרים אנו בקיצור נמרץ על האוליפיאדות שנערכו עד עתה.

לפני האוליפיאדה הראשונה שנערכה ב־1924 בשמוניקס (צרפת) התקיימו משחקים מוקדמים ב־1908 בלונדון וב־1920 בבלגיה.

בהתחרויות לונדון, שלמעשה הצטמצמו רק בהתחלקות אמנותית על הקרח, השתתפו 24 מתחרים מתוך 7 ארצות. גם בהתחרויות של אנטורפן ב־1920 הסתפקו רק באותם הסקצועות שאשר לסדרם באולמות. כאן השתתפו 86 ספורטאים מ־10 ארצות, בהתחרויות אלו הוכיחה קנדה את כוחה בחוקי על הקרח.

המשחקים בשמוניקס, צרפת, ב־1924 הוכרו כהאוליפיאדה החרפית הראשונה. התכנית התרחבה, ומספר המשתתפים עלה ל־304 מ־16 ארצות. הארצות הסקנדינביות זכו ב־10 מקצועות מתוך 16, הנורבגים זכו בכל מקצועות הסקי — ואת אחד מהמשתתפים הנורבגים לא חזר לביתו מבלי לזכות לפחות במקום הרביעי. קנדה היתה המנצחת במשחק החוקי על הקרח שבו השתתפו 8 ארצות.

גם באוליפיאדה השניה ב־1928 בסנט־מוריץ האירה ההצלחה לארצות הצפון. קנדה היתה שוב המנצחת בחוקי וחוצאות השעיים לזכותה בלשה משחקים היו 0 : 38. (השתתפו 11 ארצות).

האוליפיאדה השלישית נתקיימה ב־1932 בלייק־פלסיד (ארצות הברית). המקצועות רבו ואתם גם מספר המשתתפים.

השנה נערכה האוליפיאדה החרפית השבועית, וזכרה ישאר לדראון עולם, מאחר שסוררה בארץ הדמים — גרמניה.

מלואים לתוצאות ההתחרויות באוליפיאדת החרף

בריצה 500 מטר: 1. בלגרונד (נורוגיה) — 43,4; 2. קרוגה; 3. פרוזינגר (ארצות הברית). בריצה 1500 מטר: 1. מטיון (נורוגיה) — 2:19,2 (שיא אוליפי חדש!); 2. בלגרונד (נורוגיה); 3. וסניאס (פינלנד). בריצה 5000 מטר: 1. בלגרונד (נורוגיה) — 8:19,6 (שיא אוליפי חדש); 2. וסניאס (פינלנדיה); 3. אוילה (פינלנדיה).

לפי זה נצח בלגרונד (ראה גם חוברת, ג׳ עמוד 20) בשלש ריצות: 500 מטר, 5000 ו־10.000 מטר ולאות נצחון זכה כמדליה הזהב השלישית!

ועידה ארצית של הצופים.

בח׳ בניסן תיפתח בתל אביב ועידה ארצית של הסתדרות הצופים העברים בארץ ישראל. בועידה ירצו: בנטואיץ, א. כרוך, י. מיוחס, ד״ר א. ריגר, ו״. שפירא. הועידה תימשך גם בט׳ בניסן. פרטים בחוברת הבאה.

מערכת המכבי

מברכת את יוצאה הנאמן ועוזרה המסור

שלמה ארזי

לנשואיו עב״ל

הקימו בית־מכבים נאמן בישראל

אגודת „מכבי בר־כוכבא״ בירושלים

מברכת את חברה הותיק והמסור

שלמה ארזי

לנשואיו

ברכתנו הלבבית

לשלמה ארזי

לנשואיו עם ב״ל

תהי׳ דרכם סוגה בשושנים וובנו
-בית ארזים׳ נאמן בישראל

רבקה ואהרן נתנאל

ברכתי

לידידי

שלמה ארזי

לנשואיו עם בחירת לבו

י. אתינגר

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „אור־ישראל״, ירושלים

שמור על טריות ורעננות מזונותיך,
כמו ששומר הנך על בריאות גופך!

רכוש לך

„פריג'ידר"

המקרר האורגינלי מתוצרת גנרל מוטורס.

מיליונים משפחות משתמשות ב„פריג'ידר"

מדוע לא תהיה גם אתה ביניהם?

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה — רח' נצרת, טל. 686
ירושלם — דרך יוליאן, טל. 888
תל אביב — רח' העליה 1, טל. 180

מכבים!

בטחו את עצמכם אצל

מגדל חברה לבטוח בע"מ
MIGDAL INSURANCE CO. LTD.

כל ענפי הבטוח

החברה הראומית

חוקת הספורט - כרמל פורט

ספורט-היגינה

ירושלים רח׳ הנסיכה מרי מס 3.

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברתי ספר

חוברת ו׳

תופיע ב״ג בניסן

(5.4.36)

עולה חדש ותושב הארץ!

הרכשת כבר חלקה בהדר זכרון יעקב?

שכל המעלות מצויות בה:

סביבה של ישוב מאוכלס על יד חיפה בתוכני המושבה זכרון יעקב, מראה נוף נהדר נשקף אל הים, הספקת מים וחשמל, רשת דרכים וקשרים נוחים עם חיפה ותל אביב

אפשר לרכוש חלקות זעירות החל מדונם אחד לבנין וחלקות בנות 4 דונמים מתאימים לסדור משק זעיר

המחירים והתנאים נוחים

המרכז בירושלם, רח׳ יפו במלון ורשבסקי
טלפון 113 —— ת. ד. 624

סוכנים: בתל-אביב שדרות רוטשילד 2 (אצל מ. נעמן)
בחיפה בנין פל-אפריקה חדרים מס. 9 ו-10
מרכז-מסחרי חדש.

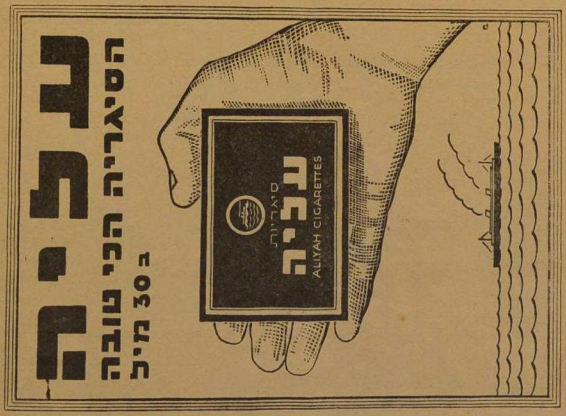

יהודה המכבי שתה יין כרמל

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ת

ד׳ סיון תרצ״ו – 25 מאי 1936

לזכר
חללי האומה והמולדת

1. ישראל חזן
2. אליעזר ביצוצ׳קי
3. חיים פשיגודה
4. יוסף ליברמן
5. חיים קורנפלד
6. יצחק פרנקל
7. דוד שאמבאדל
8. שמעיהו קרמר
9. יוסף חיים זליקוב
10. אביגדור קופרמינץ
11. טוביה פרוסאק
12. דניאל כהן
13. שמחה סימן טוב
14. זליג לוינסון
15. שלמה מוריסון
16. צבי דנגברג
17. שלום חדאד
18. יצחק צייטלין
19. אליעזר וואטנשטיין
20. דר׳ קרל פלדברג
21. ראובן קלאפהאלץ
22. אלתר כהן
23. יצחק יאלובסקי
24. דר׳ צבי שאפחונסקי
25. אלכסנדר פולונסקי
26. פייבל שניצר

התכן:

נחום סוקולוב — מ׳ ה׳

בעולמנו
מוזה ובריח — מתן ביסטרצקי
הכשרה ועליה — ליאו ציפ׳ק׳א
לידיד בארץ ישראל — ק. א. עודסן
„רבני קונדסן — זליג רוסצקי

ההמכך המרפני
כדור יד — פ. פרוז
כדור מים — נ. פלש
ספורט שמוש־דר׳ א. זילברשטרום

מפעלינו הספורטיביים
לתנועת השחיה 1936
כדור יד
על זה ועל הא — אל. אלכסנדרוביץ

מסביב למודרה
ספורטאיות: ו׳ א. מקלסמן (פוטוביוגרפיה)
ב׳ג. יפה כהן, מ. אפרמן — אל. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר
אל החברים ! — המפקדה הארצית
על דרכי המכבי הצעיר — יגאל

כרוניקה ספורטיבית
תמונות
זריקת הדיסה בכדור יד
קבוצת כדור המים בחיפה
יפה כהן
אריה אפרמן

העורך: אביעזר ילין
חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש
המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י
הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים
״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

עבודה עברית

20 / 27 סיגרות ב 25 מיל

לאיתמר בן־אב"י

בכיר נערי יהודה המחודשת

שלוחות ברבותינו לחג יובלו.

יהי רצון ויזכה לגבירות בעוד נפש זמרין העלומים מלוים אותו בדרכו, דרך העברי הצויד באמה לקראת עתידו ובניו בארצו.

אוהביו ומעריציו

החברות והחברים ל־מכבי־צעיר" ול־מכבי־אבשלום" פתח־תקוה

קו פולניה־ארץ־ישראל

שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

„פולוניה" „קושציושקו"

15000 טון — 12000 טון

ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ

מחיפה־לפיראוס (48 שעות)

קושטא וקונסטנצה

הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'

יפו · חיפה · ירושלים · תל־אביב

Telegraphic: „Evenkessef" — Teleph. 42 & 492

האחים ר' את ז' זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת

„רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון

הידועה בטיבן ובבנינן המוצק

האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב — חיפה — ירושלים

יין כרמל — הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסניים
נרשם בתאריך March 1990
בקטלוג הספריה / ארכיון מס' 44(a)

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ת

שנה שביעית, ד' סיון, תרצ"ו — 25.5.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

נחום סוקולוב

נסתלק איש האשכולות ר' נחום סוקולוב בשיבה טובה באמצע עבודתו.

עם הסתלקותו הלך מאתנו דבר האומה, נגיד הספרות העברית. שש עשרות בשנים עבד את עבודת הקדש בהיכל הספרות וארבע עשרות בשנים, ללא מנוחה וללא ליאות, שרת באמונה, במסירות ובכשרון את עבודת תחיתנו, ואם ספינתנו המרופה הגיעה עד הלום, הרי לסוקולוב חלק בכל זה.

ממכור רעיונותיו המבורך שאבנו זה עשרות בשנים אמונה ובטחון, דעת וחכמה: למדנו להבין את עצמנו, את בעיות אומתנו, את דרכנו בה נלך — דרך הגאולה.

„אורח לשבת' נעלה ומאד מכובד היה ברחובנו, ובבואו הביא עמו יופי ומעוף, ברק ועמקות, נחמה ומרגוע. ובהופיע ה„ג'ים" — כמה מן ההוד וההדר היה בו — והלבנו לאורו. „הצפירה", „העולם", „אישים", „משכן לשבת", „ברוך שפינוזה ומנוי", „האני הקיבוצי" — כל אלה תחנות־פאר הם בדרכו הארוכה בספרות העברית, אשר בה הבריק בסגנונו המהוקצע והמלוטש אשר אין כדוגמתו בנכסי הרוח שלנו.

למן הקונגרס הציוני הראשון דבק בתנועת התחיה והיה משרתה הנאמן עד יומו האחרון. מזכיר ראשי של ההסתדרות הציונית העולמית, חבר הועד הפועל המצומצם, נשיא הקונגרסים הציוניים, נשיא ההנהלה הציונית ועד לכסא נשיא ההסתדרות הציונית הגיע. מכובד ונערץ, אהוב ומקובל על פני כל, ללא הבדל זרם ומפלגה.

לפני שרים ומלכים יתיצב — והוא, ענק־הרוח, באצילותו, בחכמתו, בפקחותו. ברוחב ידיעתו. האציל מרוחו עליהם, לקח את לבם שבו והשפיע עליהם ליתן את ידם להחזיר לעם־עולם את מולדתם הישנה שהוגלו ממנה: מיוצרי הצהרת כלפור והחלטת סן־רימו הוא.

בשיבה טובה נסתלק מעמנו. גם בהיותו בשנות הזקנה והשיבה היה צעיר ורענן. הוא ידע את סוד החיים ואהבם. הוא הטיף להם. ועוד שמור בזכרוננו חזונו הנשגב תחת כפת השמים. חזון תחית נופו של ישראל סבא, שנשא לפני עשרים ושתים שנה, בחג האביב תרע"ד. בחגיגה העממית שנערכה ברחובות. שבה הפגין הנוער העברי לראשונה את כחו ויכלתו הטפיים—חגיגה זו שנערכה בהשתתפות „המכבי" וששימשה יסוד ופנה לכינוסים הארציים שלנו וגם ל„מכביה".

נלך לאורו!

ע. ה.

בעולמנו

כפר המכבי

1

נ. ביסטריצקי / חוזה וברית

כלל גדול הוא בתורת הקרן הקיימת לישראל: יותר ממה שהקהק"ל צריכה לכתה או לתנועה ציונית זו או אחרת, כדי לקיים את שליחותה, הרי כל כתה ותנועה צריכות להקהק"ל כדי לקיים את עצמן, את ציונות־האמת שבהן. כלל זה מאיר בכל פנה, אשר הקהק"ל חודרת לשם על מנת לחרוש חריש עמוק בלבבות. בעת האחרונה בא מפעל „כפר המכבי" וקיים שוב את האמת שבכלל זה.

מהו מפעל „כפר המכבי"?

אין זה רק סכום כך וכך של כסף לשובת הקופה הלאומית ושסח כך וכך של דונמים לטובת חלוצי „המכבי". מפעל „כפר המכבי" הוא יותר מזה. זהו שלב בדרך המעלה את „המכבי" אל תכליתו ומטרתו. לאמור: לתנועת־אשפורט ציונית מובהקת.

רעיון „המכבי" נולד בחיק תנועת התחיה הלאומית, תחת כנפי השכינה הציונית. הציונות, ככל תנועת חיים ששואבת ממקורות בראשית, יותר משהיא נתנה לעם מדעת, נתנה לו בהיסח־הדעת. כאותו מעשה זריעה, שלא פחות אשר חשובים בו הזרעונים שנופלים ישר מידו של הזורע, חשובות בו הפרודות שנושרות מעצמן, דרך אגב. כך השירה הציונות מתוך חיקה, אגב חרישה וזריעה בשדות העם, נכסים וערכים, שצמחו ועלו דרך אגב, שלא במתכוון, והפכו לאילנות־תפארת, שדורנו חוסה עכשיו בצלם. תקומת הגוף היהודי, תחית השריר היו־דוי — זהו אחד מן הערכים הברוכים דראלה, שהציונות זיכתה בו את העם אגב מעשה הזריעה שלה. הציונות מביאה אתה לא רק גאולת עם שנמצא בגולה, כי אם גם גאולת חושים שנמצאים בגולה, בתוך פרשת הגאולה הזאת רעיון „המכבי" הוא פרק נאה ורב־משקל.

יש השפעת־גומלין בין תנועה ותולדותיה. כלא פחות מאשר התנועה משפעת על תולדותיה, הללו חזרות ומשפיעות אז צריכות להשפיע על התנועה. הציונות, שהולידה מתוכה את רעיון „המכבי", ראשית היתה לצפות שרעיון זה יוליד מתוכו ציונים, שהוא יחזיר לציונות בנים שתעו והתרחקו מגבולה. בציונות שיבת היהדות קודמת לשיבת ציון, שיבת בנים לעמם קודמת לשיבת בנים לגבולם, ומהלך זה של שיבת בנים לעמם הוא קשה ביותר. אלו הם חבלי המשיח האמתיים, אלה הם בעצם היסורים של גלגולי מחילות, שהם קודמים לפי אמונת העם לתחית המתים. על כן בנים שנתרחקו מגבולה לא בדרך אחת ישובו אל העם ואל ציון, כי אם בדרכים רבות. דרך שערים רבים היו נכנסים לירושלים. גם לירושלים של דורנו אנו נכנסים דרך שערים מרובים. והשער הזה, ש„המכבי" פתח לפני הנוער היהודי שהתרחק מן המקורות, שער האשפורט, שהוא מפואר כל כך בימינו ומקובל על דורנו, היה מן השערים החשובים. שהציונות היתה צריכה להם, כדי להחזיר בנים תועים לגבול עמם.

אבל אין להעלים עין מן האמת, כי במשך רקופה ארוכה לא היה שער זה פתוח לתוך הציונות כפתחו של אולם, כי אם רק כחודה של מחט. מטושטש היה הקשר האמיץ. קשר של אב ותולדה, בין „המכבי" ובין הציונות. האורגניות שבקשר זה היתה מתחלפת לפעמים קרובות בקשרים שטחיים. רופפים, בקשרים של סמלים היצוניים בלבד. הכח האידיאולוגי שמחייב את „המכבי" כתנועת תחיה שלמה וגמורה, שתכנה היא ציונות על כל עיקריה ומצוותיה ומלבושה היא האשפורט, כח זה לא בא לידי גלוי תקוף.

ואלו בתנועה כ„המכבי", שהאידיאולוגיה איננה לה עניין שבעיון, שבמוח, כי אם היא גלומה בתוך עצם מעשים, בתוך השריר התובע גאולה, קשה היה להביא את המאור הציוני לידי גלוי באמצעים מציאים של הסברה אידיאולוגית רגילה. בכלל אין מקום היום בכל רחבי העם והנוער לציונות מופשטת. הכח הבונה והמקיים את הציונות של דורנו היא ארץ־ישראל. על אחת כמה וכמה בתנועה כ„המכבי". לגבי הציונות של תנועה כזאת היה יכול להכריע אך ורק מגע חיוני עם ארץ־ישראל. כשם שכל תנועות־הנוער הולכות ומשתרשות בקרקע הציונות רק במדה שהן נעשות חלוציות ושולחות שרשים בקרקע של בנין הארץ והתישבות בה, כן היה מוכרח להיות גם עם תנועת „המכבי".

ובבנין זה, ששמו מגע בין הנוער של דורנו ובין ארץ־

ישראל. מופיעה הקרן הקיימת כעמוד־הברית. הקרן הקיימת. לפני שהיא נותנת את הקרקע הממשי תחת רגלי החלוצים של התנועות השונות, נותנת להן את הקרקע הרוחני בשביל ציונות של ממש, ציונות מוחשית, ארץ־ישראלית. כותב תולדות הציונות בעתיד יעריך את גודל מפעלה של הקרן הקיימת לעם לא רק לפי הששון של האדמה שהיא גאלה במולדת העברית, ולא רק לפי ששחי־הבצות, שהיא יובשה מקדחת זו או אחרת. כי אם גם לפי ששם החיים היהודיים, שהיא כבשה בשביל רעיון התחיה ולפי מספר הנפשות, שהיא גאלה לציונות של מצוות והבריאה מקדחת של פרזיטיות נפשית ורוחנית.

גם „המכבי" בא לידי מגע עם ארץ־ישראל הממשית, לאמור: עם ארץ־ישראל של התישבות, של עבודת־האדמה. של כפר וריח השדה. על ידי מתוך זה ששמו הקרן הקימת. מפעל „כפר המכבי" יותר משהוא נותן ל„מכבי" מדעת — כל אותם הדברים שהם כתובים וחתומים בפתשגן ד„הסכם שבין הנהלת הקרן הקיימת לישראל והנהלת „המכבי" — נותן ועוד יוסיף ליתן לתנועה זו בחיסוד־הדעת. דברים שאינם כתובים בשום חוזה והסכם: שפע של ציונות.

מפעל „כפר המכבי" בשנתים הראשונות לקיומו הצליח לכל הדעות. אותו סכום ש„המכבי" התחייב לו נכנס במלואו. ועוד יותר מזה. בסניפים של „המכבי", בלשכות של הקרן הקיימת. בלשכה הראשית, שם מונחות ושמורות טבלאות שמודדות במספרים את ההכנסות של „כפר המכבי", לאמור: את הצירופים של אותם המעשים הקסנים והגדולים של חברי „המכבי" למען ארץ־ישראל, שהם הביאו לידי סך עגול של 5.000 לירות בשנתים הראשונות. ואילו היכן הוא המכשיר. שבכחו אפשר למדוד כל אותן פעולות־הנפש הציוניות שנתעוררו ברחבי תנועת „המכבי", בתחומו של היחיד ושל הכלל, בעקב הקשר הזה שבין „המכבי" והקרן הקיימת לישראל.

על כן נראה לי, שמפעל „כפר המכבי" איננו רק כך וכך הכנסות בשביל הקופה הלאומית וכך וכך דונמים בשביל חלוצי „המכבי"; הוא יותר מזה. על כן נראה לי, שהקרן הקיימת לישראל ו„המכבי" צריכים לשמור על הקשר הזה שביניהם לא רק ברוח של חוזה כתוב וחתום. כי אם גם ברוח של ברית נפש ומפעל. שהיא חתומה בחותם של אש בלבבות. לא רק לשם גאולת שטח זה או זה צריכה הקהל"ל למפעל „המכבי", כי אם גם לגאולת המוני נוער יהודי בשביל הציונות; לא רק לשם התישבות כך וכך חלוצי „המכבי" על הקרקע צריך „המכבי" למפעל הזה, כי אם גם כדי לנסוע את תנועת האשפורט העברית על אדמת התחיה הלאומית.

עליה והכשרה

לפני שלש שנים בערך נגשו חוני המכבי בחוץ לארץ לפעולות הכשרה שיכונו את המכבים שלנו לא רק בסוכן המפורטיבי אלא גם בסוכן המקצועי ואז ניתנה האפשרות לחברינו להשתלם בתוך פלוגות מכבי מיוחדות בחקלאות ובקבוצות מקצועיות אחרות.

הארצות שבהן התקיימו פלוגות מכבי מיוחדות היו: צ'כוסלובקיה, גרמניה, אוסטריה, ורומניה. בערך שלשת אלפים חברים מאורגנים כיום בארצות אלו והם מחכים לעליה לארץ.

עלית מכבים לארץ ישראל התקדמה במשך שתי שנות קיומה בצעדים גדולים, ואם לפנינו השנתים האלו לא הופיעה השם „מכבי" כרשימת הקבוצות הנואלות את אדמת ארצנו, הרי כיום יצאנו בארץ פוזיצות בעלות ערך שאין לבטלן כלל ועיקר.

שתי קבוצות גדולות בנות 120 חבר, הנמצאות ברעננה ובכפר ביל"ו והמורכבות מחברי „המכבי הצעיר", הן מתקבוצות החלוצות הראשונות שלנו. במשקים עצמיים, יהיו אלו של תרנגולים, חלב או גידול ירקות, יצרו בכחות עצמם כל מה שאידיאליסטים יכולים ליצור.

כרם לא בקבוצות בלבד אלא גם בקואופרטיבים מאורגנים חברינו — בנתניה ובאבן יהודה ובפרדס חנה. בפלוגות אלו אין משקים עצמיים אלא עבודתן היא בפרדסים.

ולבסוף — אם לא האחרונים במעלה — נזכיר את עלית הנוער בזמן האחרון של „המכבי הצעיר" בגרמניה, שבמשך הזמן יהיו אבן פנה לקבוצות חדשות בארץ. מאה ועשרים חבר מפוזרים כבר בקבוצות אשר בגנינר, דגניה, נגבן, קבוצת שילר, קריית ענבים ורמת דור.

ואם אנו מציינים בסוף רשימתנו זאת את חשיבותו של הקונטקט בין המכבים „הפועלים" המאורגנים בקבוצות, ובין המתדרות המכבי בארץ ישראל, הרי זה משום שברצוננו להדגיש את חשיבותה של התנחנה האחרונה של גורם חשוב זה בבנין הארץ.

בכל המאמצים צריכים כיחוד מנהיגי המכבי להתיחס אל המכבי לא כהתדרות לספורט בלבד אלא כאל תנועה לאומית. המכבי וביחוד הנוער שלו — „המכבי הצעיר" — רואה במכבי גורם בציונות המחנך את חברו למסירות לכל האידיאלים הלאומיים. צו היום לנוער המכבי הוא: „גאולת הקרקע וגאולה ע"י עבודה".

כמון זה צריכים למצא את השביליים אל אותו האלמנט של המכבי, הכא אל הארץ באידיאלים אלה והרוצה להלחם יד ביד עם המכבי לבנין עם בריא בארץ ישראל.

א. צוצקה

ק. א. קנודסן

לידידי בארץ ישראל!

בקרתי בארצות רבות. ובהן הרבה ידידים טובים לי. ואף פעם לא היה לי יסוד להתאונן על קבלות הפנים שערכו לי. אולם לקבלת פנים כזו, שזכיתי לה בארץ ישראל לא זכיתי בשום מקום עד היום הזה.

לבקר בארץ קדושה זו, ארץ הבחירה. כאדם רגיל ובלתי מוכר. היתה שאיפתי מימי נעורי. והנה נתמלאה שאיפתי זו בצורה שלא חלמתי עליה מעודי. הנני מודה מקרב לב לכל אלה שסייעו בידי, שנסיעתי לא״ תצא לפעל באפן חגיגי כל כך ותהיה רבת תוכן במדה כזו. תודתי לעתונות, שכתבה על אודותי כאלו הייתי אישיות מפורסמת שיש לה חשיבות בשביל הארץ. ולכל אלה מבני הארץ שהכרתים בדניה: לצבי נשרי, ידידי משנת 1911, הארץ ישראלי הראשון שבא לדניה ללמד התעמלות. לבנימין סלור ידידי משנת 1913, השני בשורה, שמשך כה רבים אחריו. שושנה סלור, י. אלוף ואשתו הנדה. אל־מגור, מרס, דר׳ סימון ואשתו, גב׳ אסתר עץ־הדר, בר־נון. פומרנץ, פלדמן וגוריון, גב׳ גליק, גב׳ הלר, בורשטין, חיים ויין, דניאל, גב׳ פרידן, גב׳ איתין וכו׳, שורה ארוכה של אנשים טובים. ארץ ישראל עושה בלי ספק את בניה השבים אליה לאנשים טובים.

ראש העיריה בת״ת הורני לדעת שמצות הכנסת אורחים היא מצוה קדושה ליהודים. ״זאת קבלו מאברהם אביהם״. אמר לי. בני אברהם שפגשתי מלאו באמת ובאמונה את מצותו ביחס אלי. מעולם לא פגשתי הכנסת אורחים כה נאה כמו במקום הזה.

אנו אומרים בדניה על אדם הנוסע עצים והם צומחים יפה, שיש לו ״יד קלה״. היש למצא בכל העולם עם בידים מבורכות כאלה של היהודים בארץ ישראל? דבר אחד שמח אותי ביחוד: ב. סלור ספר לי עוד בשנת 1913, שיהודי אינו רוכש לו עדיין חלקת אדמה בארץ ישראל בזה שקנה אותה. עליו לעבדה תחילה בעצם ידיו ולעשותה פוריה. רק אז היא נעשית קנינו. לפי הכלל הזה נהגוהו היהודים המלומדים כהדיוטות שבהם שחזרו לארצם: הם עשו את העבודה הגופנית ליסוד לבנין עמם וארצם. אינו מוצא עקר יותר טוב מזה לבריאות העם ולאשרו בעתיד. תמיד ראיתי את היהודים כעם הבחירה. עכשיו בראותי אותם חפשים וחזקים בארץ אבותיהם גברה דעתי זו עליהם. הכל נראה לי כאן חדש ובמצב של התפתחות תוספת. הרבה דברים אינם גמורים עדיין. מה שהיטיבו לעשות אתמול ישופר וישוכלל יותר ד״יום. מכשולי הטבע ויתר התנאים הקשים — הכל נכנע לרצון החזק עד כדי שכחה עצמית. היחיד מקריב את עצמו למען העם ועתידו. זהו מהלך מחשבות רם ואציל שעמד בנסיון בכל הזמנים.

אולם דבר אחד מזניחים אנו. האנשים הנאורים וחמשכילים לעתים קרובות, והוא — את הגוף עצמו. רבים חושבים שיש הכרח בכך להזניח את הדאגה לגוף כשיש צרך להתמסר לאיזה דבר, זה אינו כן. כל מה שנוסיף לספל בגוף ולאמנו כן ניסיב לעשות את עבודתנו ותגדל התועלת לעם. אמנם התקדמנו עד כדי כך. שהננו מכירים בזכותו של הגוף לקבל את חלקו בחנוך הכללי של הילד. והחנוך הגופני נחשב כחלק הכרחי (ובל״תי נפרד) בחנוך השלם.

אולם. האם למעשה אנו גם פועלים כך? נדמה לי שמצאתי סמנים המוכיחים שהמחנכים בא״ירומים בזה למחנכים באירופה. קודם כל דואגים לצד הרוחני. השכלי של חנוך הילד ואם נשאר עוד די זמן ודי כסף יושם לב גם לחנוך הגופני. אבל עפ״י רב הזמן. שעות הלמוד בבית הספר, כל כך תפוש על ידי המקצועות העיוניים שנשארו רק. שעה־שעתים פנוי כדי להורות לתלמידים דרך הגדול וההתפתחות הגופנית. וכסף? בראשונה צריכים למלא את הדרישה לצרכי הוראה בשביל המקצועות העיוניים—פיסיקה, כימיה, טבע וכו׳ ואם נשאר עודף של כסף רוכשים כדור למשחקים. חמור לקפיצות ספסל להתעמלות וכדומה. למקום (אולם, מגרש, למכשירי למוד לתרגילי הגוף אין דואגים באותה המדה שדואגים למקצועות אחרים.

האם אין כדי שהאכר ישמש דוגמא למחנכים?

האכר יודע שעליו לעבד את האדמה אם ברצונו לקבל יבול טוב. המחנך יודע אמנם להלכה שאותו היחס הקים בין האדמה והזרע קים גם בין הרוח והגוף, אולם למעשה מעטים ד״ם המסיקים מזה את המסקנות הנכונות.

אני ראיתי אצל מורי התעמלות בא״י שקידה. מרץ והתלהבות בעבודה והנני בטוח שהם יתגברו על הקושיים שעליהם להלחם בהם. לו הייתי במקומם הייתי מקדיש תשומת לב מיוחדת למשחקים בכלל ולמשחקי כדור בפרט. וכן לכל ענפי הספורט הכל צדדי הטובים עד שיהיו בתי הספר אולמי התעמלות טובים, מתאימים לאקלים הארץ ומצוידים במכשירים במדה המספיקה להעסיק את הילדים בעבודה קצובה. מתמדת. הילדים מאבדים את החשק להתעמלות כשהם צריכים לעמד ולהכבים איש בפני רעהו מבלי שתהיה להם הרשות והאפשרות לעבד כמה שד״ם רוצים ויכולים לעבד.

אולם לעצתי להעביר באפן זמני את מרכז הכובד לעבודה החפשית במשחקים. ספורט וכו׳ הנני נותן הגבלה־ השובה: החלק, המתקן והמעצב של התעמלות אין להזניח.

זהו החלק המטפל במרכז הגוף, בגב. אני ראיתי בא״י 1840 גבים. אין ספק בדבר שהם טובים יותר מאשר בצפון אירופה. אולם אני קויתי שהם יהיו עוד יותר טובים על יסוד פעולת השמש הברוכה של הארץ כמעט במשך כל השנה. נראה שהאחוז הממוצע של גבים רעים הוא בערך 25 למאה. החצי ממה שמצאתי באירופה הצפונית. אולם 25% אינו מספר פחות ערך כלל. ולא רק 25 האחוזים של הגבים הרעים של הילדים והבחורים האלה יש (ואפשר) לתקן. גם את ה־75% צריך לפרזה ולחזק כדי שישארו חזקים וגמישים כל ימי החיים.

יש איפוא למורי ההתעמלות לפעל הרבה בכוון ההתעמלות המעצבת. לאשרנו אין עבודה זו דורשת זמן רב ותרגילים רבים ולמזלנו קל לענין את הילדים והנערים כשרק מבארים להם ומראים להם גם לקוי. לא קשה להכיר לקויי גב בהתחלתם, ואני דורש במפגיע מכל מורה להתעמלות לראות מפעם לפעם את הגבים של תלמידיהם בעמידה ישרה. ידים למעלה ובגו כפוף לפנים. כשהידים מורדות לארץ (ברכים ישרות!) ולתת גם לילדים

זל״ג רוסצקי

„רבנו" קנודסן *)

אין עוד אישיות שתהיה לו השפעה עמוקה במדה כזו על דרכי התרבות הגופנית היהודית כאישיותו של קנודסן. אין זה לחלוטין מוגזם כשאומרים כי קנודסן הטביע את חותמו על אופי הספורט היהודי: הרחיב את אופקיו. הכניס לתוכו את המומנט המדעי. תנועה של „בלוי זמן וקבלת תענוגות" הפך לתנועה המעמידה כמטרת ראשית הקמת הגוף ע״י תרגילים לפי העיקרים של המדיצינה המודרנית עם שני עמודיה הראשיים: אנטומיה ופיסיולוגיה.

לפני עשרים ואחת שנה. כשהרימונו. אנו קבוצה קטנה של צעירים יהודים. את נס התחיה הגופנית — לא היו ברורות לנו עדיין הדרכים בהן נלך. היה זה אז בימי הסערה של המלחמה העולמית. כשכל העיקרים האחרים, מחוץ לעיקר הכח הגס. הורחקו לקרן זוית. עמים חרצו את גזר דינם בהטילם על כפות המאזנים את כחם ואונם הפיזי. עמים שלמים נפלו. כי לא היה להם די כח כדי להתיצב. כדי להתגונן כנגד אויבם. והנה באותם הימים. בעת כיבוש פולין ע״י גרמניה. החליטה קבוצה קטנה של צעירים יהודים לגשת לארגן את הנער היהודי. להיותו מוכן לכל האפשרויות.

אומות ניגדו אז את גורלן — והנה חשנו כי הגיע הרגע המכריע גם לעם היהודי. שתינתן לו האפשרות לקומם מחדש את ביתו הישן־חדש בארץ ישראל. אחת היה לנו ברור: להקים מולדת יכולים רק אנשים חזקים. בריאים — כלומר. יש לחשל את החומר האנושי. שיהיה מוכשר לאחר המלחמה לעלות לארץ.

„לחשל" — זה היה רק רעיון. אך איך להגשימו? מומחים גדולים בתנוך הגופני לא היינו. היה ידוע לנו רק. כי ע״י תנועות התעמלותיות שונות. ע״י ריצה. קפיצה וכו׳ נהיים זריזים יותר. חזקים יותר — כלומר יש לשלוח את ה„עולם" היהודי אל ההתעמלות והספורט. ברם הפעולות הספורטיביות של הימים ההם נשאו אופי של מקריות וחוסר־שיטתיות. בעינים עורות חקו את השכנים: כאשר עשו הם כן עשינו אנחנו. ללא התעמק בניתוח התוכן. ומאחר ש„השכנים" שלנו היו החילים הגרמנים של חיל־הכיבוש. ומורינו בשדה התרבות הגופני — ה„פעלדוועבלים" הגרמנים — אפשר לתאר על נקלה. כמה פרימיטיביות (מנקודת ראות מדעית) היתה שיטת הספורט. שלה הספנו ברחוב היהודי.

כי אמונה עוורת. עבודה מסורה. מרץ ברזל בכחם ליצור תנועה רחבה. גם אם אין העבודה נעשית על יסודות מדעיים — זאת הוכחנו אז בשעה שיצרנו את תנועת הספורט היהודית בפולין. חלפו. עברו ארבע־חמש שנים. מלחמת העולם הגיעה

*) נתאחר.

לקצה. חיל הכיבוש נסוג אחור לגרמניה — ואנו יצרנו כבר גדוד־ספורט יהודי שמנה אלפים־אלפים חברים פעילים עם עשרות־עשרות מורים ומנהיגים — — ברם השישה הפרימיטיבית נשארה כאשר היתה! חקוי עוור לפי דוגמת החיל הגרמני. —

אולם בשורותינו אנו, בתוך קבוצת המעפלים העברים, קם הרצון להשתלמות: הוחש, כי לא הכל לגמרי בסדר. חסר משהו ויש הכרח לגשת ברצינות לליטוד, להגיע למקור המדע של התרבות הגופנית. דרשו אחרי ספרי לימוד רציניים. יסודות ההלכה. ידיעות על הקולטורה הגופנית המודרנית האמתית, ובאמצע חפושינו נתקלנו באורח מקרה בקונטרס קטן, בכריכה כחולה צנועה. ועליו רק הכתובת הקצרה אך בעלת המשמעות הרבה: „תורת התרגילים של קנודסן". כבר לאחר ההכרה הראשונה השמחית עם תוכן הספר הזה הוברר לנו, כי יש לנו כאן ענין עם יצירה גדולה: גישה מדעית עמוקה לתרגילים הגופניים. בקיצור: בכל חום התלהבותנו התנפלנו על „מסכת הספורט" של קנודסן, ולילות שלמים בלינו בפלפול על כל עמוד ועמוד, כל שורה וכל תג. „תורת התרגילים" של קנודסן פקחה את עינינו. הראתה לנו את הדרך לעולם חדש של מדע הספורט. הניחה את אבן הפנה לבנין התרבות הגופנית היהודית בפולין. ספרו של קנודסן השפיע עלינו, ואנו השפענו על חברינו הצעירים וכך קמו מתוכנו מורי־ספורט רבים בעלי הכנה תיאוריטית יסודית ועמוקה — מורים, שהפיצו הרחק־הרחק מחוץ לגבולות פולין את הרעיון של בנין התרבות הגופנית המודרנית על יסודות מדעיים.... ■

בשנת 1921 נוסד בורשה „בית״ם הממשלתי העליון לתרגילי גוף". האם לא יכלה להימצא בתוך שורות הספורטנים קבוצתנו הקטנה של מורי הספורט היהודים. שקונטרסו של קנודסן נתן להם את הדחיפה להשלים את ידיעותיהם התיאוריטיות והמדעיות על הספורט?

ואכן. אנו היינו בין הספורטנים המומחים הגדולים ביותר בשאלות תורת התרגילים, ועל כל השאלות ענינו באופן יסודי, והוכחנו ע״י כך את הכנתנו הטובה לפרובלימות של התרבות הגופנית...

נזכר אני באפיזודה אופינית מהימים ההם. חברינו הנוצרים שאלונו באחד הימים מבלי כל פניה:

— מנין שואבים אתם את כל זאת, יהודונים. מנין יודעים אתם בעל־פה את כל התיאוריה המסובכת של תרגילי הגוף?

— מאת „רבנו" קנודסן — נפלה תשובה.

— ומדוע לא תכנו אותו — את קנודסן — מורה, פרופיסור ודוקא „רבי" — נשאלנו בשנית.

— אין זה מקרה — ענינו — מורה. פרופיסור מקנה לתלמידיו ידיעות. אולי ידיעות חשובות. ידיעות יסודיות — אולם כל אלו הן רק „עומס" מדעי. אולם „רבי" מקנה לתלמידיו מחוץ לידיעות גם אמונה עמוקה. קנודסן הוריש לנו מחוץ לחומר המדעי אמונה עמוקה ביסודות המדעיים של תרבות גופנית. ומשום כך עומד הוא על דרגא גבוהה יותר מאשר מורה, פרופיסור...

רבות רבות בשנים חלפו. תלמידיו היהודים של קנודסן מפוזרים על פני כל העולם, ביחוד בארץ ישראל. וברגע זה. כשקנודסן בא אלינו כדי להכיר באופן אישי את עבודת „חיל המשמר" שלו על שטח התרבות הגופנית, מרשה אני לעצמי לקדם בברכת „ברוכים הבאים" בשם כל חסידי־הספורט את ה־רב׳ לספורט שלנו — קנודסן.

לחברינו

ד״ר פריץ דרייר וב״ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

חבר!-

מלא את חובתך

לעתונך!

חתום ורכוש מנויים!

לחברינו

נעמי מונשטר וב״ל ישראל ולהנדלר,

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

דוד ביגר וב״ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

החנוך הגופני

פ. פריד / כדור יד

לפני שנים לא רבות המציא הגרמני שיינין את משחק כדור היד, ואפשר לאמר בבטחון גמור כי מלכתחילה ראו במשחק זה טעון מכשיר שישמש „שווי משקלי" לאנשי האתלטיקה הקלה, מאחר שכבר מזמן הכירו בהשפעתו המזיקה של משחק כדור הרגל על הרצים. צצו קבוצות רבות, שבהן השתתפו בעיקר אתלטים, ואלו שמו את הבסיס להיקפו העצום של משחק כדור היד בגרמניה של היום. אחריה באו אוסטריה והארצות הסקנדינביות, וקבוצותיהן הן גם כיום המתחרים הרציניים ביותר של כדור היד הגרמני. לאחר הפסקה ממושכת נוסדה התאחדות עולמית לכדור יד אשר מושב מרכזה הוא בטינכן, ואליה מסונפות כל ארצות אירופה ואף רבות מאלו שמעבר לאוקיינוס. ברם לא בכל הארצות להתאחדות זו קיימות קבוצות בעלות שם. מחוץ לגרמניה הנזכרות לעיל נהוג משחק כדור היד גם בפולין, הונגריה, רומניה, יוגוסלביה, איטליה, ציכיה ושוויצריה.

מאז נוצרו חוקי המשחק הזה חלו בהם שנויים מצערים עד מאד ובנקודות לא עיקריות לגמרי — עובדה שאין כדומהה בחולדות כל שאר משחקי הספורט. וכשהפועלים הסוציאליסטים הקימו התאחדות ספורטיבית לעצמם, תיקנו חוקי משחק משלהם, השונים בנקודות יסוריות בהרה מזאת מהחוקים הקיימים הכין לאומיים, עד שנשללה כל אפשרות לערך משחק של כדור יד בין הפועלים ו„האזרחים". לאילו משני החוקים יש לתת את משפט הככורה — זוהי שאלה טכנית קשה למדי; ברם זאת אפשר ליומר, כי בהתחשב עם הטטרה שהוצגה ביסוד המשחק אין כל יתרון לחוקת הפועלים המצדוק את עריכתה. ויצויין, כי שחקני „הפועלי" בארץ הכירו בדבר זה, ומשום כך — ולאו דוקא משום שאין אצלם שופטים היכולים לשפוט לפי חוקת הפועלים — משחקים הם לפי החוקה הבין לאומית המקובלת בהכל כלה. וב„המכבי" עלה סוף סוף בידינו לעקור מן השרש את אותה ההשפעה המזיקה שהורישו לנו הגימנסיות. ששיחקו על פי חוקים בלתי נכונים המיוסדים על משחק כדור הסל. כיום לטר הנוער שלנו לשחק לפי החוקים הנכונים.

■

ארבע דרישות כלליות יש להציג לפני הספורטאי הרוצה להיות ראוי לשם „שחקן כדור יד": טכניקה מושלמת במשחק הכדור, הכנה תכסיסית, מצב גופני מצויין מסדרגה ראשונה והרכב מותאם של חברי הקבוצה. נעמוד נא להור על כל אחת מארבע הנקודות הללו.

א. טכניקה. במשחק כדור היד באות בהשכון שתי פעולות עיקריות: התפיסה והזריקה על כל צורותיהן.

התפיסה: את הכדור יש לתפוס בכרה האפשרות בשתי הידים; כרם מחובה כל שחקן להיות בטוח בתפישת הכדור גם ככל יד לחוד. אין לתפוש את הכדור באופן חפשי על יד הגוף; אמנם החוק אינו אוסר על כך, אך תפישה זו גורמת לאיבוד זמן. תנועת התפישה רבה; גם שרירי האמה וגם הביצפס צריכים להיות רפויים (לא מתוחים); הודות לכך לא יוכל הכדור לקפוץ חזרה. הכדור צריך להיות נתפש ככל גובה שהוא: באופן גורמאלי, היינו בגובה החזה, בקפיצה במצב של כפיפה, ואפילו בשעת ריצה שוטפת מעל הקרקע. כל אלה הם תרגילים שיש להור עליהם בכל איכון לפחות במשך זמן של חצי שעה.

הזריקה: תחילה היתה נהוגה זריקת התנופה

שבוצעה בזרוע כפופה באופן קל מן הצד; ברם כיום מתנהינו בדרך כלל את זריקת ההדיפה (ראה תמונה). מדוע? בו בזמן שבתנועת התנופה קיים חשש גדול שלא תמיד

אוכל לעבור על נקלה ביד הזורקת על פני המגן הירוב תוקפה ממולי, אוכל בתנועת החדיפה לפשוט בשקט מוחלט את ידי, מכלי שריריו ומגעני בכך, סלבר, כמובן, אם יעבור על החוקה.

קיים עוד אופן של זריקה אל השער והיא הזריקה המכונה -שוקן" (Schocken). בזריקה זו משתמשים כשרצים בהחירות ומגיעים אל קנוי הירייה ואין די שהות לחרים את היד להדיפה; בסקרת זה זורקים את הכדור לעומת השער בתנופה קצרה כשגב היד מופנה למטה, ומשתדלים להעיף את הכדור בכוון חפוך מכוון הרוצה, תנועה המחלישה אמנם אם כח הזריקה אלא שהיא מתעה ומטעה את השוער.

בשעת ציירופי המשחק משתמשים בכל שלשת האופנים אלא שתמיד יש להתאים את אופן המסירה אל מהירות ריצתו של חבר הקבוצה שאליו נזרק הכדור. כדם זוהי האמנות הגדולה ביותר לא רק במשחק זה אלא בכל שאר, משחקי הכדור, שכירוק, אינה עולה בדרך כלל יפה.

לפעולות הטכניות „המובנות מאליהן" שייכת „הקפצת הכדור" („Päppeln"). בהתאם לחוקה אפשר לזרק פעמים אין מספר את הכדור לארץ ולתפשו אח"כ חזרה בשתי הידים. כלומר, רצים שני צעדים עם הכדור ביד וזורקים אותו אח"כ לפנים בזרוע פשוטה בכח כזה לארץ, עד שעד שמספיקים לצעוד את הצעד השלישי מגיע הכדור לגובה החזה ואפשר לתפשו שוב; להקפיץ את הכדור במשך שני צעדים יותר מאשר פעם אחת אין זה אלא מעשה שטות, כי לשם מה לתת לו, היינו לכדור, אפשרות בשפע להיקפץ הלאה מהשחקן; סלבר זאת הרי מאבד השחקן זמן לשוא, בו בזמן שע"י נשיאת הכדור בכרחק של צעד אחד „רוויח" את האפשרות להשקיף על חבריו-למשחק וגם על יריביו ולקבל טושב ברור מהמצב. הקפצות נמוכות או גבוהות מדי, או גם קצרות מדי יכולות לגרום לסיאות רגל או לתפישה כפולה. זריקות רחוקות מדי יכולות להעביר את הכדור לשחקן היריב. ביחוד יש להזהיר בהקפצה ביד אחת, כי בנגיעה הקלה ביותר של הזרוע ע"י היריב ילך הכדור לאיבוד!

התפישה והזריקה והאימון בהקפצה יש להתרגל בהם תמיד תמיד. מן הנסיון בארץ למדתי ששחקנים המשחקים כבר בעונה השניה מאנו להתאמן באימון „הקפצועי" הפשוט הזה, בטענה כי אשתקד התאמנו כבר ככך ואין כל צורך לשנות עוד הפעם; לעומת זאת הכרתי שחקנים בין-לאומיים, שחקנים, שתנם זה עשר שנים כמעט עמודי התוך של אחת הקבוצות הארציות האירופיות הטובות ביותר ושעברו בכל יום-אימון על התכניות הסכרחיות הזאת!

■

ב. תכסים. תכסים זהו ענין אינדיבידואלי של קבוצה, ואין להרבות כאן בתוראות. בדם אפשר לקבוע לכל תפקיד ותפקיד שורה של עיקרי-יסוד, וטוב יעשו המעוניינים אם יפנו תשומת לב לחם.

נתחיל מן השוער. יריות כדור היד אינה באה אף פעם כירות כדור הרגל מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה, ולפ כן לא יוכל השוער לעולם להאשים את עצמו כי ע"י כך אין הוא חוחך את הזוויות. ביריות מן הצד אסור לו לשוער לעמד בפנה הקצרה, וגם לא, כשוער כדור הרגל, בפנה הארוכה, אלא בערך באמצע. השוער אינו קופץ ממקומו בשעת יריית הכדור אלא עושה צעד אחד או שנים הצדה ואח"כ הוא קופץ; בקפיצה בלבד, כמו שוער כדור הרגל, לא יוכל להשיג את הכדור הקלוע היטב לעומת השער. בשעת זריקה עוגשין במרחק של 13 מטר יעשה השוער (אני לוחש זאת מפה לאוזן ונא לא להעכיר זאת הלאה) צעד אחד לפני הקו כדי להקטין ע"כ את זוויתיריה. לשם האמת עלינו לציין כי זה בנינוד לחוק, אך בנינו לכן עצמנו, רק לעתים רחוקות מאד ירגיש בכך השופט.

המגנים — תפקידם בשחק זה הוא הגנה בלבד; בחלקם לא תפול כל פעולה „קונסטרוקטיבית", אף הקלה שבקלות לא. בשחק כדורגל עליו בוגנא בין שחקני כדור יד ושחקני הוקיי של ו. א. ק., שבו זכו הראשונים במרה עצומה, נגיש מגן כדור היד הבין לאוטי ו„ בעל קומה של 1.90 מטר, אל א„ שחקן החוקי המצויין שאינו מפורסם פחות, כדי לנחמו מספלחו. התאדם א. וקפץ ואמר: „מה רצונך? אדרבא, שחק אתה עם אנשים הרגילים כל ימיתם לתקוף את יריביהם בידים מורמות!!". בידים מורמות — כך ולא אחרת צריכים לעמד מגנים במשחק כדור היד. כך ולא אחרת עליהם לעצור את זריקת הכדור כמבצר האחרון לפני השוער. עליהם להשאר במקומם, ואם בראבונם לזוז ממקומם עליהם להתקדם אך מעט מאד, כדי למנוע את האפשרות מאת היריב לעבור אותם ולזרק את הכדור באופן חפשי לעומת השער. נמצאים מגנים השואפים להחניק את התקפת היריב מיד בהתחלתה — שאיפה הראויה להערכה; בדם, כששני המגנים התרחקו הזוגן—ועפ"י הרוב שניהם הם בחורים „בעלי משקל"— אדרבא ינסו נא להשיג את הדע שעבדם ולמנוע בעדו בדרך חוקית את יריית הכדור. גבולו של המגן הוא בין הקו הצדדי ובין עיגול הירייה, וככל מה שישאר יותר בקרבת האחרון כן יריגין ויגרה יותר את החליון היריב המסתער. המגן שחקן בחוקה, ולפעמים בחוקף רב, רק תמיד בזישר (fair) ובלי רגלים. כל נגיעה חסרת ערך, ולו הקלה שבקלות, של הרגל ביריב הוא יסוד להוצאת השחקן מן המשחק.

תפקיד הדע, כמו בכל סוגי ספורט הכדור כן גם בכדור היד, הוא התפקיד הכפוי-טובה ביותר. תפקידו של

הרץ הצדדי לא לעזוב את היריב החיצוני. הרץ האמצעי צריך לנוע בין ה„מזומן" היריב. משחק הסמירה של הרצים החיצוניים לא צריך להיבצע מסרתקים. בכדת האפשרות עליהם להימנע מסמסר את הכדור לשחקן החיצוני שלהם הנמצא באותו צד; בדרך כלל פליני־החלוץ הוא (היינו זה שנמצא בין החלוץ האמצעי ובין החלוץ הצדדי) הוא המתאים ביותר למסירת הכדור לשם המשכת המשחק. הובלת הכדור ע"י הרץ החיצוני חותר תחת כל המשחק ביסודו. גם הרץ האמצעי צריך לקצר עד כמה שאפשר בהובלת הכדור.

על החלוץ האמצעי להיזקק בתוך המגרש להלוצים החיצוניים, לפני השער לפלני־החלוצים (היינו הנמצאים לצדדין). על פלני החלוץ לקבל את הכדור מאחוריו כדי למסרו — על כל פנים ברוב המקרים — לחלוץ החיצוני הנמצא בצד השני וכמעט אף פעם לא לחלוץ החיצוני הנמצא לצדו הוא. לפני השער עליו אז לירות את הכדור חיש מהר מתוך שטף המרוצה לעומת השער בזזיקת הטלת כידון, או עליו להתעכב ולהפנות מתוך כוונה את תשומת לב המגינים אליו כדי למסור את הכדור באופן חפשי לחברו הוא החלוץ החיצוני הוא היחידי היכול להוביל את הכדור אל תוך המגרש; ויוכל חלוץ פנימי את הכדור — הרי ירחוף את החיצוני שלו המסכן להיות „פרוש" ללא השב! להלוץ החיצוני שני תפקידים: או שהוא רץ לארך הקו החיצוני ואז מחוכחו להתנבר על הקו הצדדי ולמסור את הכדור לאמצע או שהוא רץ בקשת לעומת השער ואז עליו לירות. שבילים אמצעים הם עפ"י

סמוכנים. מסירות של המיצונים האחד לשני עולה לרצים היריבים בכמל רב ומשום כך הן המסוגלות ביותר.

על הנושא הזה אין להוסיף עוד, ואיזך ענין של השקפה ונסיון הוא. ברם מי שהתנהג לפי עיקרים אלה הטיב לעשות.

■

ג. המצב הגופני. שאלת המצב הגופני היא שאלה ספורטיבית כלליה, כרם במשחק כדור היד, לאחר משחק הרוגבי (Rugby), מעסירים לפני השחקנים את הדרישות הגדולות ביותר ביחס לכח, זריזות וסבלנות, באופן שיש להגביר את הדרישות הכלליות. (מאחר שהמדובר כאן הוא רק ביחס למשחקי שדה לא הובאו בחשבון כדור המים והוקיי הקרח). האמון הגופני של כדור היד כולל סבובים אמיים, סמרטים, סבובים הדרגתיים וגימנסטיקה. יש להימנע מהריפת כדור וזזיקת ריסקוס באופם יש להמליץ מחוץ לגימנסטיקה גם התעמלות בסוטות כדול וגם התאבקות. יום כ' ויום ה' לשבוע הם הימים המתאימים ביותר לאימונים. לאחר האימון מסג'.

■

ד. הרכב הקבוצה. ההרכב המותאם של הקבוצה הוא גורם הכרחי חשוב, אם ברצון הקבוצה להראות את יכולתה הטכנית והתכסיסית המלאה. משמעת קבוצתית ועצמית, הכנעה מוחלטת להחלטות השופט הן הנחות מוקדמות. שלטו על המשחק, החנכרו על עצמכם — ומשחק כדור היד יגרם לכם שמחה ותענוג.

■

ג. פלש \ כדור מים

אחד הענפים הספורטיביים שרכש לו בשנים האחרונות בארצות רבות מספר גדול של אוהדים בין הקהל הספורטיבי הוא ספורט „כדור־המים". מבני דבר בתנועת הספורט בכורים כי הוקי על הקרח בחרף, וכדור־המים בקיץ — יהיו בשנים הקרובות הענפים החביבים ביותר על הקהל בתוך שאר ענפי הספורט. הסבה לכך הוא: כי אופן המשחק מתאים מאד לטמפרמנט ולטהלך הרוח של זמננו. כדור־המים הוא משחק מלחמה במלא מובן המלה. הספורט הזה רווש הכנה מכמיכליה במובן גופני ומכני, וגם אומץ לב בכדת ידועה. המענין בספורט זה הוא, שבהלך המשחק משתנה מרגע לרגע. עוד לא בספיקה ההנגה להדוף התקפה ראשונה, והנה קרבה כבר התקפה שנית.

משחקות במשחק זה שתי קבוצות, בת שבעה איש כל אחת, וכל קבוצה מורכבת משוער, שני מגינים, מקשר אמצעי ושלשה חלוצים. המשחק נמשך פעמים שבעה רגעים „נקיים" — עם הפסקה של שני רגעים, בין שתי הפעמים.

באמרנו „נקיים" מתכוונים אנו לומר כי „מודדי הזמן" מתחשבים רק עם הזמן שהכדור במשחק, ואינם מתחשבים בכלל עם הזמן שבין שרוקה לשרוקה של השופט הן אחרי מכת עונש או לכידת שער וכדומה (דבר שאינו נהוג כידוע במשחק כדור הרגל). יוצא איפוא, שלמעשה נמשך המשחק יותר מארבעה עשר רגעים. באופן ממוצע אפשר להגיד שמשחק שלם נמשך משלשים עד ארבעים רגע.

ועתה לתולדות כדור המים. משחק זה הוא עתיק יומין. כמו בשאר ענפי הספורט היו האנגלים הראשונים אשר קבעו חוקים וסדרום לספורט זה, המבשמים יסוד לחוקים הקיימים כיום. המשחקים המסודרים הראשונים בספורט זה נערכו בלונדון בשנת 1874 ובשנת 1885 נתפרסמו בפעם הראשונה ע"י ארגון חובבי הספורט האנגלי חוקי כדור מים, ובשנת 1888 התקיימה ההתחרות הראשונה על רבנאות כדור המים באנגליה. באולימפיאדה, שהתקיימה בשנת 1904 בסט לואים שבארצות הברית ושבה התכנסו בפעם הראשונה למשחקים האולימפיים

השתקנים בכדור־מים, נצחו האמריקאים משום שקבוצות אירופה לא השתתפו בה. אבל בשנת 1908, באוליימפיאדת לונדון, נצחו האנגלים את הבלגים.

תחילה שחקו את המשחק מתוך עמידה. השיבות ניתנה למסירה טובה, לזריקה חזקה וקולעת, ולסכנה גוף בריא. אחרי האנגלים עמדו במעלה הצרפתים, הבלגים, והשודדים שנלחמו ביניהם על זר הנצחון בענף זה. אופן המשחק לא נשתנה כימים ההם, עד שבא המאמן הפורטוגלי־היהודי קומיאדי, וקבע צורה אחרת לנמרי למשחק, ויחד עם זה סייע לעליתם של ההונגרים במקצוע זה. הוא הכין שעי״ז שחוף שחינים מהירים אפשר להתאים בסדה רבה את צורת המשחק בקרב הספורטאים היהודים. לא עצם הוכתרו קבוצות מכביות בתאר רבן ארצי. נזכיר רק את „הכח״ ווינה (רבן אוסטריה), „הנבורי״ פראג (רבן צ׳כוסלובקיה), מכבי קרקוי (רבן פולניה), ואת קבוצת המכבי בסרוקו.

גם פה בארץ התחלנו בשנתים האחרונות באמונים בסריג וכסדר לשם הכנת קבוצה חזקה. ואם נקח בחשבון את העובדות של השנה שעברה, אזי נוכל להגיד שהמאמצים האלה נשאו פרי בסדה נכרת. בסכיבה השניה השגנו את המקום השלישי בענף זה, אחרי קבוצות בעלות מוניטין כמו צ׳כוסלובקיה ואוסטריה, ולפני קבוצות סרוקו, פולניה וליבה. על שתי האגודות החזקות ביותר בסוריה (E. N. B.)

לקראת העונה החדשה
קבוצת „כדור־מים״ של המכבי חיפה — רבן ארץ ישראל
מימין לשמאל: אלעזם, ארצי (בעל שיאים: 150 - 100 מטר חפשי, 200 מ׳ גב)
נ. פלש (ראש הקבוצה), הירשלר, בן עמי, מגן, זיג כינר

הזה, לזו של משחק הכדורגל, ולהפוך את משחק־העמידה למשחק־חנועה חי. קומיאדי יכול, איפוא, להיחשב כמכניא למשחק כדור־המים המודרני. ולאות הכרת תודה עבור פעולתו זו הקימו ההונגרים בבודפסט פסל לזכרו. מאז הלכו ההונגרים מנצחון לנצחון בכל ההתחרויות שנערכו (משחקים אוליב־פיים, רבנאות אירופה וכו׳), ובכל שאר הארצות מתאמנות הקבוצות לפי השיטה ההונגרית. בהזדמנות זו כראי לצין, שרוקא בקרב האגודות לספורט העבריות באירופה, עומד ספורט זה על רמה נבהה בין־לאומית, והוא פופולארי מאד

ו־C. N. B) נצחנו עוד לפני שנתיים בהפרש גדול של שעריים, ונגד רבן מצרים Circle de Dauphins Jsmailiah הפסדנו בהפרש שעריים מינימלי 3־2 אחרי משחק שוה. השנה התחלנו באמונים לקראת עונת הקיץ לפנינו תכנית רחבה. ביחוד אפשר לצין את נסיעת קבוצתנו למצרים. כל המשחקים של העונה הזאת ושל העונה הבאה משמשים הכנה לקראת המכביה השלישית שתערך בשנת 1938, שבה נפגש שוב עם הקבוצות המפורסמות בחו״ל. סמחנו היא: מכבי א״י במקום הראשון במכביה השלישית ובמשחקים האוליפיים של אסיה המערבית.

ד"ר א. זילברשטרום \ ספורט שמושי

(בוין חדש של ספורט)

תפקידו של הספורט השמושי הוא הרחבת ההקף של תרגילי הספורט בכוון המקנה להם ערך שמושי בחיי יום יום.

אין ספק כי הספורט הקלסי חשוב מאד לחזוק הגוף ואמוץ תכונות הנפש (אני מתכון בזה להתעמלות, לאתלטיקה קלה, למשחקי ספורט ולשחיה). ואף על פי כן ישנם מצבים בחיי יום־יום שספורט זה איננו בא בחשבון. נטיל למשל על הספורטאי את התפקיד לרוץ בבגדיו „האזרחיים" ובנעליו הרגילות על קרקע מלאה תחתחים, או לצעד בהליכה ממושכת כשמשא על גבו, או לטפס על גבי חומות וגדרות, או לחצות בשחיה את הנהר כשהוא לבוש ב„בגדי יבשה" – והנה נראה כי למרות חנוכו הספורטיבי ימלא את המוטל עליו בפחות הצלחה מאשר איש ההרים, רועה הצאן או הדיג, המכצעים בחייהם היום־יומיים לעתים קרובות פעולות אלו.

אנשי תרבות הגוף הפנו את תשומת לבם למעוות זה. והוסיפו על מקצעות הספורט הקיימים והמקובלים את הספורט השימושי הכולל את הסוגים הבאים:

1. הליכת־עומס, כלומר הליכה ממושכת כשההולך עמוס משא על הגב (בגרמנית Gepäckmarch).
2. מירוץ־שדה (באנגלית Cross country).
3. עליה וטפוס על ההרים.
4. טפוס על גבי חומות, גדרות, עצים ומכשולים אחרים.
5. קפיצה לעמק ותרגילי אומץ אחרים.
6. טפוס בחבלים עבים.
7. שחיה בבגדים.
8. שחיה במכשולים.
9. סיוף במקלות.
10. קליעה למטרה (קשת, כדור, אבן).

הספורט השמושי מפותח בארצות רבות באירופה. כגון: בגרמניה, פולניה, צכוסלובקיה, רוסיה, שויץ וכו'.

הגיעה השעה שגם אנחנו נתחיל לטפל בספורט זה. שעל חשיבותו וערכו בשביל התפתחות הגופנית של עמנו אין להרבות דברים. ולהכניסו כפעולת־חובה בכל אגודותינו.

מפעלינו הספורטיביים

עונת השחיה 1936

אחרי הפסקה ממושכת בזכון החרף, מתחילים השחיינים מחדש בפעולותיהם. המתחרים התחילו כבר באמונים, ומתכוננים למפעלים שיערכו במשך העונה הזאת. טרם נוכל להודיע על התכנית השלמה לעונת הקיץ הזה, כי המשא ומתן ביחוד מה שנוגע למפעלים בין־לאומיים עם חוץ לארץ עוד נמשך. אבל ישנם עוד כמה מפעלים גדולים, שעל הוצאתם לפועל הוחלט ואלה הם:

ההתחרות הארצית המסורתית בשכונות בחיפה, הרבנאות הארצית באוקטובר בחיפה, רבנאות הכנרת (רבנאות למרחקים גדולים), הנערך השנה בפעם הראשונה והתחרויות נער לפני התחלת הלימודים בבתי הספר.—זה בנוגע להתחרויות ארציות. ואשר להתחרויות בין־לאומיות, כבר הוכטחה הופעת קבוצות מכבי מסוריה ומצרים, וכמו כן התחרות בין־לאומית בסחיי בחיפה נגד קבוצות טיון ומטוקיה (המשא ומתן עוד נמשך). על כל פנים אנו עושים את המאמצים כדי לתת לשחיינים שלנו גם השנה את האפשרויות להפגש עם קבוצות חזקות מחוץ לארץ, ועל ידי זה להרים את הרמה הספורטיבית של השחיינים הארציים שלנו.

כל המפעלים הנ"ל שהזכרתי למעלה הם רק חלק מן התכנית הספורטיבית של השנה הזאת. סיומתנו לשנה זו היא הרחבת שטח הפעולה, רכישת ההמונים, ובפרט את הנער, לענף ספורט זה הבריא והטבעי, המתאים לאקלים ולתנאים הגיאוגרפיים של ארצנו. המכשול הגדול בעבודתנו בשטח השחיה הוא חסר ברכות־שחיה מסודרות בארץ. ברכה אחת מסודרת ישנה רק בחיפה, והעובדה הזו מעציבה מאד ומבישת אותנו לא רק מטעמים ספורטיביים. כמה פעמים ציינו כבר את העובדה, כי בעיר תל־אביב אין אף ברכה אחת מסודרת. מדי שנה בשנה קוינו שסוף סוף יבוא הזמן שהמוסדות שלנו או עיריית תל־אביב יראנו לתיקון המצב הענוג הזה, ויבנו ברכה מסודרת בתל־אביב, אך תקותנו זו היתה תקות שוא. בה בשעה שלימוד השחיה וידיעת השחיה היא חובה כמעט בכל העולם על כל תלמידי בתי־הספר, אין בעיר העברית הראשונה והגדולה, שכל כך מרבים לדבר בה על כיבוש הים וספורט הים, אפילו ברכה אחת.

אנחנו, המחדדות המכבי, עושים ונעשה מצדנו את כל המאמצים, כדי לתקן את המצב הזה.

כרגע מעבדים אנו תכניות לבנין ברכות בטבריה וברחובות. כמו כן באנו בקשרים עם האנשים הקרובים

לתנועתנו בת"א ואולי נצליח סוף סוף להנשים בקרוב את אחת מן התכניות הנ"ל.

מוכן מאליו שהתקדמות ניכרת בשטח ספורט השחיה, תבוא לאחר בנין ברכות בכמה ערים ומושבות בארץ. אנו מצדנו נעשה את כל אשר באפשרותנו, כדי לתת לענף ספורט זה להתקדם במרד מכסימלית.

בהזדמנות זו הננו להזכיר את פרסום רשימת הרוקודים בשחיה, שסודרה ע"י ה. ט. א. בפעם הראשונה. בהסתכלנו ברשימה זו אנו רואים כי הישיגינו הנם רחוקים מהשיגי ספורטאי חוץ לארץ, ועלינו לעבוד עוד הרבה, כדי להשתוות עם ההשיגים הטובים של שחיני חוץ לארץ. אך בהתחשב עם ההתקדמות המהירה בענף הצעיר הזה בארצנו, הננו תקוה שהשנה נעשה צעד נכר בשטח ספורט זה.

אנחנו מקוים שאחרי שנסתכל ברשימת החישגים, בסכמנו את עבודתנו בסוף העונה, נווכח כי ברוב המקצועות מופיעים שמות הדשים וזכנים טובים יותר, וביחוד מקוים אנו שהשנה יצליחו כמה כן הצעירים להמנות בין טובי השחיינים בארץ.

כדור יד

·לוח" המשחקים

לרגלי המצב המיוחד בארץ נאלצנו לשנות את תאריך משחקי הליגה כדלקמן:

9.5—„עמל" נגד „פתח תקוה" (במקום ישראל).

16.5 — חיפה נגד עמל (בחיפה), רחובות נגד עתיד (ברחובות), פתח תקוה נגד רעננה (בפתח תקוה).

30.5—רעננה נגד חיפה (ברעננה), עתיד נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עתיד).

6.6—רחובות נגד פתח תקוה (ברחובות), עמל נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עמל), עתיד נגד רעננה (במקום ישראל).

12.6 — חיפה נגד עתיד (בחיפה), רעננה נגד תל אביב (ברעננה), עמל נגד רחובות (במקום ישראל).

■

ב־23.5 יערך על מנרש המכבי בתל אביב, במשחק מוקדם למשחק כדורגל, התחרות בכדור יד בין קבוצה נבחרת של הערים וקבוצה נבחרת של המושבות. המרצה לכדור יד קבע את הרכב הקבוצות כדלקמן:

ערים:

שוער: כץ (עתיד).

מגינים: שיפר (עתיד), שטינברג (ת"א).

רצים: זלינגר (חיפה), צוקרמן (חיפה), קורץ (חיפה).

חלוצים: צ'מניצ (עתיד), זילברמן (חיפה), גולדשטיין (ת"א), שפיר (עתיד), שטרן (עתיד)

(רזרבה: קלויזנר — תל אביב, נוביץ — ת"א, רטר — עתיד, בן חיים — ת"א).

מושבות:

שוער: משחק (רחובות).

מגינים: שפיזר (פ"ח), גרינבן (פ"ח)

רצים: וולף (רחובות), ויינשטיין (פ"ח), ויילנצ'יק (פ"ח),

חלוצים: שפירא (פ"ח), לוי (פ"ח), רוזנברג (רחובות), רזינסקי (פ"ח), זליצר (פ"ח),

(רזרבה: נרף — פ"ח, מרדכי — פ"ח, כן מזרחי — פ"ח).

לוח משחקי הליגה של כדור־יד

	הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים כנגד	שערים נגד	נקודות
1	פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2	תל־אביב	3	2	1	0	15	10	4
3	עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4	עמל *)	2	1	1	0	9	9	2
5	רחובות	3	1	2	0	19	21	2
6	חיפה	3	1	2	0	18	23	2
7	רעננה *)	2	0	2	0	3	16	0

*) משחק „עמל" נגד „רעננה", שכו לא הופיעה זו האחרונה, נחשב ב־6:0 לטובת הראשונה.

חשופט: המרצה פ. פריד.

שופטי תקוים הוקמו ע"י תל־אביב ופתח־תקוה, לרגלי משחקי הקבוצות הנבחרות לא הורשו משחקים אחרים ב־23.5, על האזורה לאוג כי שחקניהן ייכנאו בזמן המדויק על המנרש.

יחודה המכבי

שתה ייז ברמל

על דא ועל הא

1. להמשכת עבודתנו

כי פסורטאינו מלאו את חובתם בזמן המאורעות האחרונים, ובמסירות רבה עמדו בשורות הראשונות כדי להגן על הרכוש היהודי, כי אגודותינו מסרו את מועדוניהן לרשות הפליטים ועוד ועוד. ועבודות אלו ידועות למדי והעתונות היומית בארץ ציינה כבר אותן.

אותנו מעניינת כעת שאלה אחרת לגמרי, והיא שאלת התחלת העבודה הספורטיבית הנורמלית. בשלום אחרות — החזרת הספורט בארץ ישראל לאותו מצב שבו היה נמצא לפני המאורעות. כעת, כשהחיים חוזרו כבר פחות או יותר למסלולם הרגיל, אסור אפילו לעצור לרגע בעד המשפט של העבודות הספורטיביות. הכל מוכרח להיערך בזמן הקבוע ואסור לדחות את הפעולות לימים יבואו, גם אם לא הכל יהיה כשורה: הסרמה לא תהיה משופרת דיה, או רמת ההתחרויות והמשחקים לא תהיה גבוהה ביותר וכדומה. עלינו להתחיל שוב בעבודה ביתר עוז ופרץ.

כי מחובתנו לזכור, שבבנין ארצנו צריך הספורט לתפוס את אחד המקומות החשובים ביותר.

2. ועל הפרק: השחיה

עובדה היא, שדוקא בשנה זו משפל מרכז ה"מכבי" בארץ במדה רבה בסידור התחרויות על הרבנאות ושאר הופעות פסורטיביות. וישנו הרושם כי הנהלת הענינים הספורטיביים ב"המכבי" נתונה בידי אנשים המבינים יפה את תפקידם ומכירים את האמצעים שעל ידם ישיגו את המטרה הדרושות. אנו חשים כי הספורט התקדם במדה רבה בזמן האחרון.

נקח לדוגמא את האתלטיקה הקלה. כל מי שהתבונן השנה לעבודת מרכז ה"מכבי" וכל מי שהיה נוכח בתחרויות השונות שנערכו בתל־אביב, פתח־תקוה, ירושלים ורחובות וכו' יודה שבעונה זו פעלו רבות לשם הפצת ענף זה. הלא בעונה זו השיגו רקורדים חשובים. הנה מה שיכולים להציג לפועל אנשים, שמכירים היטב את כל פרובלימות הספורט.

משמחת היא גם עובדה זו, שיש בדעתו של המרכז להפסיק לזמן ארוך יותר במשך הקיץ את העבודה בשטח זה. עלינו לזכור תמיד את הצו הספורטיבי, שאסור לעייף יותר מדי את הספורטאים. הפסקת העבודה לזמן ידוע בענף ספורטיבי זה או אחר והעסקת ספורטאים אלה בענפי ספורט אחרים הוא צו השעה.

אבל כדי למלא את החלל הריק שנצור ע"י הפסקת העבודה בענף האתלטיקה הקלה, צריך ליצור כעת עונה ספורטיבית בשחיה. השחיה מוכרחה לתפוס מקום חשוב לא רק בערים אלא אפילו בנקודות הכי קטנות בארץ. אפשר לנצל את הברכות בפרדסים, לסדר ברכות־שחיה חדשות ובעיקר להשפיע על הנוער בכוון זה.

השחיה מוכרחה במשך הזמן להיות הספורט הלאומי שלנו בארץ ישראל.

3. ההופעות ההתעמלותיות — מה תהא עליהן?

קראנו בשבוע שעבר כי ההופעה ההתעמלותית של "מכבי" בורשה עברה בהצלחה יוצא מן הכלל וכי ההתאמנויות האלה עמדו על מדרגה גבוהה, ודרך אגב נצנצה בנו המחשבה: למה לא ניתנת לנו ההזדמנות כאן בארץ, במקום שהתנאים הם מצוינים, ליהנות מהופעות מסוג זה אלא לעתים רחוקות?

הלא יש אצלנו גם החומר האנושי המתאים וגם מדריכים ומורים מצוינים וכבל זאת חסרה עבודה בעלת משמעת בשטח זה. מתפקידו של מרכז ה"מכבי" בארץ לתקן את מצב הענינים ולהשפיע על ההתעמלות בכוון זה שגם לה יינתן המעוף הדרוש.

הן ההתעמלות הנה הגורם הראשון להתפתחות כל ענף ספורטיבי. בלי עבודה סיסטמתית בהתעמלות אין להשיג אף פעם תוצאות טובות.

ורצוי מאד שליד מרכז ה"מכבי" תוצר מחלקה מיוחדת, שתעבד הכנית מפורטת ושתטפל בעיקר בהפצת ענף ספורטיבי זה החשוב כל כך לכל אחד ואחד.

4. נציגות א"י בכדור סל.

עוד לפני כמה חדשים ידענו שנציגות ה"מכבי" הא"י בכדור סל תתחרה עם הנציגות המצרית. ואכן נעשתה כל עבודת ההכנה, ולולא המאורעות האחרונים בארץ היה הכל בסדר גמור.

לרגלי המאורעות נפסקה העבודה וכשהכל שב למסלולו הרגיל עמדו להיערך שתי תחרויות שיכלו להראות על אפשרות הרכבת הנציגות הראויה. אבל כדאי לציין שתחרויות אלה לא נערכו. וזה מראה לנו כי מנהלי הקלובים האלה אינם מוסרים לעצמם דו"ח משחיצות תחרות בינלאומית. רק הכנה מתאימה יכולה להביא בעקבותיה גם את הנצחון.

בקשר עם המאורעות דחה מרכז ה"מכבי" את תאריך התחרות עם מצרים לשבועות אחרים. לכן נשאר עוד די זמן לפנינו וחובתו של המנהל הספורטיבי של ה"מכבי", לנהל את הפעולה החשובה.

יש לזכור שתחרות בינלאומית אינה תחרות ידידותית בארץ...

5. ק. א. קנודסן

כמעט החלק הכי גדול של החוברת האחרונה של "המכבי" היה מוקדש לקנודסן. כולם יודעים עתה יפה מיהו קנודסן ומה עשה עד הנה בשדה החנוך הפיסי. ולכן ענין בודאי את הקוראים איך מבלה קנודסן את זמנו בארץ ישראל.

קנודסן אינו מתבטל חס וחלילה. כל דבר מעניין אותו. בראותנו את קנודסן כשהוא שוהה במשך ימים שלמים בחדרי ההנהלה של בתי הספר, כשהוא בודק את מצב הבריאות של ילדי ישראל, ובמשנו אותו במרכזים ספורטיביים שונים כשהוא מתעניין בכל הישג חדש בשדה הספורט, שמחים אנו מאד שמצאנו בו לא רק ידיד של הספורטאים הארצישראליים בבתי הספר הספורטיביים בדנמרק אלא גם בן אדם מסור למפעלנו.

קנודסן, כידוע, אינו יהודי. רק לפני בואו לארץ ישראל שהה בגרמניה ובאמת כדאי היה לשמוע איך אדם בעל ידיעות כל כך עמוקות צחק על תיאוריות הגזע הפיסולרית כיום בגרמניה.

קנודסן אינו גת מעבודתו גם בא"י. הכל משמח אותו כאן. תלמידיו לא הכזיבוהו.

הוא מצא את התנוך הפיסי ואת ההתפתחות הספורטיבית בארץ על רמה הגונה ומשביעות רצון בהחלט.

ומובן שזה משמח אותנו מאד מאד.

אל. אלכסנדריבץ

מסב׳ב למדורה

ספורטאינו

1. על פעולות הספורטיביות

התחלתי לרוץ רק בשנות בחרותי. לפני שנכנסתי למכללה הרוורד (בניו־יורק) בשנת 1925 לא ידעתי שיש בכחי לרוץ היטב. באוניברסיטה זו — כמו ברוב האוניברסיטאות באמריקה — יש חק האומר, שכל סטודנט חייב בשנת הלמוד הראשונה להתעסק באחד ממקצועות הספורט שלש פעמים בשבוע. כיון שהיתה אז עונת הסתו החלטתי להשתתף במרוץ שדה—מקצוע סתוני באמריקה, ומה התפלאתי כהגיעי ראשון בהתחרות הראשונה. התפלא גם המעמל שנצחתי רצים בעלי נסיון ומומחים. המעמל שפל בי הרבה והתקדמתי יפה. בשנה השניה קבלתי כבר את אות ההצטינות H על הגיעי למקום הרביעי בהתחריות השנתיות הנערכות בין כל אוניברסיטאות באמריקה. מאז הייתי אחד "הכוכבים" של קבוצת האתלטיקה הקלה בהרוורד ובכל שנה קבלתי את אות ההצטינות. השתתפתי בריצת שני מילים ומרוץ שדה. כאשר באו הפיני נורמי והשודי ווידע לאמריקה הייתי בין הנבחרים שהתחרו נגדם.

לאחר שסימתי את הרוורד בשנת 1929 הייתי חבר בקלוב חובבי הספורט שממנו נוצר אחרי כן "המכבי" בבוסטון. אז התחלתי להתענין בריצת מיל אחד. ובשנת 1930 נצחתי את רבן־ארצות הברית לריצת מיל אחד והשגתי את התאר רבן למחוז ניו אנגלנד בריצה זו.

בשנת 1931 התחלתי לארגן את „המכבי" בבוסטון והתנועה קבלה דחיפה בבקורו של ד״ר רוזנפלד. בשנת 1932 באתי „למכביה" הראשונה עם קבוצת ארצות הברית. במכביה נצחתי ב־1500 מטר ובאתי שלישי ב־5000 מטר. זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי במרחקים אלה. ב־1500 נצחתי את בלודי — רבן אוסטריה, פרנקל — רבן ציכוסלובקיה, פסי — רבן יון, וסעיד מוחמד — רבן מצרים. בדרכי חזרה לאמריקה מהמכביה רצתי בווינה ובברלין עפ״י הזמנות „הכח" ו„בר כוכבא" והצלחתי יפה.

ומאז עד שחזרתי לארץ ישראל לא נעלתי נעלי ריצה. עבודתי באמריקה הטרידתני במדת כזו שלא נשאר ברשותי הזמן הפנוי או האפשרות לעסק באתלטיקה הקלה. אך בבואי הנה ובראותי את מצב האתלטיקה אמרתי לנסות שוב את כחותי בתקוה שע״י כך אוכל לעזור במדת מה לפיתוח הספורט בארץ.

אחרי ארבעה חדשים של הכנה, על ידי הליכה וטיולים התחלתי לספל באופן רציני באמונים. ואני תמה על עצמי כי אחרי ארבע שנות של הזנחת הספורט יכלתי להגיע לתוצאות אלו. אני מיחס זאת לעובדה, שתמיד שמרתי על הכלל „גוף בריא". משבוע לשבוע מתקדם אני ומקוה שלפני צאתי את הארץ אגיע ל־„פורמה" שהייתי בה במכביה הראשונה. בהתחרות הראשונה בתל אביב רצתי 4:45 ב־1500 מטר. בבירות השגתי זמן של 4:30, ובהתחרויות על רבנות של המכבי ארץ ישראל „ירד" הזמן ל־4:26. 800 מטר הוא מקצוע חדש בשבילי. בבירות רצתי בו בפעם הראשונה בזמן של 2:11, וברבנאות מכבי הגעתי ל־2:05.

עובד אני בניו־יורק כמרכז פעולות תרבותיות. חברותיות וספורטיבות במועדון לנוער היהודי. בגלל עבודתי בשדה זה והצלחתי בה זכיתי בפרס Lena Sokolow Palestine „Scholarship" לשהות בארץ תשעה חדשים, לבקר באוניברסיטה העברית ולהכיר את תנועות הנוער ותנאי החיים בארץ. ביחוד מתעניין אני בחיי הנופש ומספל בחקירה בענין זה. בשובי לאמריקה אשתמש בידיעות שרכשתי כאן בעבודתי בין הנוער היהודי באמריקה.

השתתפתי בעוד ענפי ספורט כגון: כדור רגל אמריקאי (רגבי), ביס בול, הוקי על קרח, סקי ועוד משחקי חורף. שחיה, טניס ובוקס. בבוקס הייתי מורה וחשבתי פעם להשתתף באפן פרופסיונלי. בשנה העברה הייתי חבר הועד הפועל של הסתדרות המכבי בארצות הברית.

אל. פלקמן

2. יפה כהן

לו היה עולה על דעתכם באחד הימים לערוך משאל: מי היא חברת „המכבי" שהנה הספורטאית הטובה ביותר—אין ספק כי רב הקולות תקבל יפה כהן, המתמדת לשחוק.

מי לא יכירנה?

בחגיגת של „המכבי הצעיר", בהתחרות חשובה באתלטיקה קלה — יפה כהן תהיה אחת מאלו המושכות אליהן את עיני כל. ולכן שמחתי מאד כאשר בקשני עורך „המכבי" לשוחח דוקא עם הספורטאית הזו.

אני מוצא אותה במועדון המכבי. לפני רגע נגמרה

ישיבה ארוכה של הנהלת „המכבי הצעיר". אני מבאר לה את מטרת בואי — והיא עונה על שאלותי בקלות בו ברגע, כשם שהיא רגילה לעבור על מכשולים בספורט.

— הייתי רוצה שתספרי קצת על חייך.

— בחפץ רב, עונה יפה בקול צלול, כרגיל.

— ובכן?

— נולדתי בשנת 1919 באנגליה, בעיר בלפורט. ועוד לא מלאו לי ארבע שנים, עליתי עם הורי ארצה. גמרתי תחילה את חוק למודי בבית־ספר עממי. אחר כך למדתי בבית־הספר למסחר „ספרא".

— ומתי התעוררה בך ההתענינות בספורט?

— מקרה היה בדבר. אחי, חיים, היה חבר "המכבי". הדבר היה עוד לפני ה„מכביה" הראשונה, ואנשי המכבי התחילו בסדור „המכבי הצעיר" ובהכנת התעמלות כללית בשביל "המכביה". וכך היה לי הכבוד להיות אחת הראשונות שנכנסו ל"מכבי־הצעיר" ולהשתתף בפעם הראשונה בהתחרויות של ה"מכביה" הראשונה.

— ומה בדבר האתליטיקה הקלה?

— בבית הספר שלי היה מורי להתעמלות ולטר פרנקל. כאשר ערכו בתל אביב קבלת־פנים ללורד מלצ'ט — אספו את כל התלמידות היודעות לרוץ. גם אני הייתי בין אלו. המרוץ -לדוגמא" נערך אז על המגרש הישן של ה"מכבי", ברחוב העליה.

לאחר המרוץ הזה התחלתי להתענין באתלטיקה הקלה — בפרס בריצות. בשנת 1933 הכין ולטר פרנקל חגיגת בתי־ספר גדולה. בהתחרויות שהיו אז זכיתי במקומות הראשונים. בזמנים מצויינים: 60 מטר — 8.4"; 150 מטרים — 23"; קפיצה למרחק — 3.79 מטר. ולאחר זאת, הלך הכל למישרים. רמיד לקחתי חבל בהתאמנויות של הקפציה לאתלטיקה קלה. בשעת התערוכה של 1934 נערכה שוב התחרות לכבוד הלורד מלצ'ט. הצטיינתי בהתחרויות וזכיתי במקומות טובים. זאת היתה הסבה שנבחרתי כאחת השליחות של -המכבי" לרבנאות בין לאומית של נשים בלונדון. כאשר חזרנו מלונדון — הקדשתי כל מרצי להתכוננות ל-מכביה" השניה. מובן, כי בהתחרות כל כך גדולה זכיתי רק במקום רביעי ב־100 מטר. ב־12.4; קפיצה למרחק — 4.70; 200 מטר — 28.4; ועוד. אלה היו התוצאות הטובות ביותר שאליהן הגיעו הנשים האי".

— ומה הוא הצד החנוכי-הצופי שבספורט הנשים?

— אני ממשיכה להיות חברה נאמנה ל„מכבי הצעיר" — אני ממלאת אפילו תפקיד של "ראש־קבוצה". הדבר גוזל ממני זמן רב, אך אני עושה את עבודתי זאת בשמחה רבה.

— האם יכולה את להגיד לנו מה מצא ביחוד חן בעיניך בחייך הספורטיביים?

— ראשית כל: המכביה הראשונה, כאשר ראיתי את המספר הרב של הספורטאים היהודים המצויינים הבינותי את

היקפו הכביר, והנסיעה הנפלאה ללונדון לרבנאות העולם!..

אכן, היו אלה רגעים נאים בחיי!

— וכעת?

— הכנה רצינית ויסודית ל-מכביה" השלישית...

---

3. אריה אטרמן

אריה אטרמן עלה ארצה לתקופת המכביה השניה. הוא נהל את הקבוצה הצרפתית, ובאותו זמן השתתף במכביה באתלטיקה קלה. היה גומר את ההתחרות - ותיכף היה ממהר אל בני קבוצתו ועוזר להם בעצותיו. כי אטרמן — נפש של עסקן צבורי לו. הצעיר האנרגי הזה איננו מסתפק בתוצאות המצוינות שהוא משיג בהתחרויות. רוצה הוא ליצור בארץ

שורה של ספורטאים יהודים חזקים, שתעורר את התפעלות העולם כולו בתוצאותיה. זהו אטרמן – ספורטאי ועסקן, וזהו גם סוג האנשים שהספורט בארצנו זקוק לו.

אם רוצים אתם לדבר עם אטרמן – אל תחפשוהו בביתו. מוטב שתעברו על כל מגרשי הספורט בתל־אביב.

אנו מצאנו את אטרמן על מגרשי הטניס של „מכבי"; הוא התאמן בטניס בחברת רפלד. אחד מטובי הטניסנים של תל־אביב. הוא מרגיש בי מרחוק, מרגיש הוא כי יש לי דבר אליו – והוא גומר את המשחק חיש מהר. ואנו יושבים שנינו על סף בית המכבי ומדברים.

– נולדתי בדואיסבורג (גרמניה) בשנת 1913. בעיר הזו התחלתי גם את הקריירה שלי על מגרש הספורט. הייתי חבר

ב־דואיסבורגר שפיל פריין". שם נהלתי את קבוצת הצעירים לאתלטיקה קלה, שהיה וכדור־רגל. בן 13 הייתי כאשר זכיתי ברבנאות הנערים במלחמת שלשה. ב־1922 עברתי יחד עם הורי לקולוניה, ובעיר זו נכנסתי ל„בר־כוכבא". אלא מכיון שרציתי להשתתף גם בהתחרויות הכלל־גרמניות, נרשמתי באותו הזמן ל„קלנר באל אונד שפיל־קלובי". כעבר שנה נצחתי ברבנאות גרמניה לנערים בזריקת כידון של 600 גרם: 61.50 מטר. אז התחלתי להתאמן יותר בזריקות מאשר בריצות.

השתתפתי בכל ההתחרויות שארגנה „המכבי" בגרמניה.

– האם למדת גם בבית־ספר גבוה לספורט?

– בשנת 1932 עשתה אגודת ה„מכבי" בגרמניה מאמצים רבים כדי להכניסני לבית־הספר הגבוה להרבות־הגוף. כמובן, שלא קבלוני – שהרי כבר אז היתה בגרמניה האנטישמיות גדולה מאד.

לא שקעתי במחשבות. נסעתי לפריז, ובעיר זו הודות כ„השתדלות של ד"ר פרוינקוב, יו"ר „ד־המכבי" בפריז, נתקבלתי לבית־הספר לתרבות הגוף שעיי" מפקדת הצבא.

– איך „התאקלמת" ב„מכבי" של פריז?

– הדבר היה פשוט. בעזרת הנהלת ה„מכבי". ארגנתי את הסקציה לאתלטיקה קלה. לפני המכביה השניה מסר לי מרכז המכבי בלונדון את ענייני העברת חברי ה„מכבי" לארץ־ישראל. אני עצמי באתי למכביה רק בראש 6 אנשים – אבל אלה הששה הראו את כל יכלתם

– ואיך הצלחת ב„מכביה"?

– לא זרקתי כידון. אבל במלחמת־ה עשרה זכיתי במקום השלישי.

– ומה היה אחר־כך?

– בזמן שהתכוננתי כבר לעזוב את הארץ, חפשה ארץ־ישראל ביאות־כח למשלחת ליון, ולכן נשארתי.

– מהי התוצאה הטובה ביותר שהגעת אליה?

– בבירות השגתי את השיא העולמי של ה„מכבי" בזריקת כידון: 51.50 מטר.

– ומה תכניותיך לעתיד לבוא?

– להמשיך את עבודתי במכבי – תל־אביב. וביחוד להתאמן בזריקת כידון.

– מה הם זכרונותיך הטובים ביותר מחייך הספורטיביים?

– ההתחרות באתלטיקה קלה בין המשלחת האמריקאית ובין צרפת, אשר ראיתיה בפריז. הרושם שעשו עלי האתלטים היה כה כביר, שלא יכלתי לשכח את ההתחרות הזאת עד עתה.

אל. אלכסנדריבין

ספורט־היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס' 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל ד־זמנות מאגודות ספורט ובר־י ספר

המכבי הצעיר

אל כל חברי "המכבי-הצעיר" בארץ: חזק!

חברים יקרים,

ימים קשים מאד עוברים על חישוב העברי בארץ. צוררינו אומרים להפריע בכל האמצעים—ואינם נרתעים אחור גם מפני מעשים בלתי כשרים—את עבודת חבנין שלנו בארץ. בשבועות האחרונים נרצחו עייי פראים עשרים וששה מאחינו הקרושים החפים מפשע, נפצעו עשרות־עשרות אנשים, הוצאו בתים ושדות, התנפלו מן המארב על עוברי דרך ועל נקודות עבריות שקטות, ובכלל הופרע מהלך החיים השקטים, חיי העבודה והבנין בארץ.

יש לציין את עמרתו האחראית והאמיצה של ישובנו בימים קשים אלה. ואכן שום הפרעה, שום מעשי אלמות, שום אבדות בחיים וברכוש לא יתרעונו מלמלא את יעודנו

על דרכי „המכבי הצעיר"

א.

אקדים מלים אחדות על פעולות המכבי הצעיר בשנים האחרונות:

לפני 8-7 שנים יכלנו לראות מסביב לכל סניפי המכבי בארץ, עשרות ילדים משתוקקים ונכספים למשחו, ומקנאים באחיהם הגדולים המתעמלים ומשחקים. נוהגים היו להתנגב לקרבת המועדון ולהציץ אל הנעשה פנימה דרך חור הסנגיל; במגרש הספורט אפשר היה לראותם כשהם משתדלים לרוץ בכל שארית כוחם אחרי כדור בעופו אל מחוץ למגרש כדי להחזירו לשחקנים. תמונת עזרה זו „חרשו" הגדולים לקטנים להכנס לפעמים למועדון ולשחק בפינג־פונג או להשתמש זמן קצר בכשירי ההתעמלות. מתוך זה נתגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל סלואים" לספורטאי ה„מכבי", שאמנו את הטובים שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שמו אל לב להפסד שנגרם עייי כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו למאות וגם לאלפים — ופתאם עמדו הכוגרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בעזרת אנשים מועטים. הנוער הצמא לפעולות, לאחר שהיה מוכרח — בהשפעת ההורים — מתחמוי הסתדרויות נוער אחרות, נהר למאות ואלפים ובזמן קצר נוצרה בהסתדרות „המכבי" שכבה צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, התבייש להמצא בסכיבת חבריו הצעירים, ומהר להחליף את מכנסיו הקצרים והפשטים בארוכים־לבנים ולפעמים גם בחוספת פס תכלת. נספקו הקשרים בינם ובין חבריו הצעירים, ואף אם יכול היה לסייע להם בעבודתם נמנע מעשות זאת, מתוך שאיפה להיות במוקדם לגבי מחוץ למחיצתם. לכן לא רבו המדריכים מקרב הנוער עצמו. אלה באו מן החוץ. עמדו אז לפני מצב חמור באין אפשרות לספק מדריכים לנוער (גם עכשיו לא נשתנה המצב לטובה). המעטים — יחידי הסגולה — לא הספיקו ליצור הרבה חוץ אלפי הילדים, שלא הונכו לגמרי במשמעת קבוצתית ותנועתית.

החנוך כא אם כן פאלו. הילדים ראו מהבוגרים וכן עשו. הרשות להתנודד במגרש היתה נתונה כבר (הרי הם חברי „מכבי" ושומים), וכאן הקו באפן מגוחך את מעשי הגדולים, שגם הם לא היו דוגמתיים למדי. רק קם פתיחת המכבכיה הראשונה עמדו בראש המכבי"צ אנשים בעלי אחריות צבורית שהאצילו מרוחם על התנועה הצעירה, אבל כאן עמדו שוב לפני שאלה חמורה עד למאד: לא היתה שאיפה הנוער העברי, חנוכו למשמעת, לסדר, לדוקנות ולאמץ לב; הכנתו לחיי עבודה, למסירות לאומה ולארץ, החדרת הרעיון של איחוד כל שדרות העם לשם פעולה משותפת לשחרור העם וכבוש הארץ.

מכבים־צעירים! שובו לפעולותיכם במשנה מרץ, במסירות ובהתלהבות. סוף הנצחון לבוא!

חזקו ואמצו.

הספקדת הארצית של „המכבי־הצעיר" בארץ ישראל

ש. עוזיאל

אקדים מלים אחדות על פעולות המכבי הצעיר בשנים האחרונות:

לפני 8-7 שנים יכלנו לראות מסביב לכל סניפי המכבי בארץ, עשרות ילדים משתוקקים ונכספים למשחו, ומקנאים באחיהם הגדולים המתעמלים ומשחקים. נוהגים היו להתנגב לקרבת המועדון ולהציץ אל הנעשה פנימה דרך חור הסנגיל; במגרש הספורט אפשר היה לראותם כשהם משתדלים לרוץ בכל שארית כוחם אחרי כדור בעופו אל מחוץ למגרש כדי להחזירו לשחקנים. תמונת עזרה זו „חרשו" הגדולים לקטנים להכנס לפעמים למועדון ולשחק בפינג־פונג או להשתמש זמן קצר בכשירי ההתעמלות. מתוך זה נתגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל סלואים" לספורטאי ה„מכבי", שאמנו את הטובים שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שמו אל לב להפסד שנגרם עייי כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו למאות וגם לאלפים — ופתאם עמדו הכוגרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בעזרת אנשים מועטים. הנוער הצמא לפעולות, לאחר שהיה מוכרח — בהשפעת ההורים — מתחמוי הסתדרויות נוער אחרות, נהר למאות ואלפים ובזמן קצר נוצרה בהסתדרות „המכבי" שכבה צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, התבייש להמצא

אכיב, החלו החוליות להצטרף לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר גמור, אי ידיעת דרך ברורה שתלהיב ותחזק את הרוח בקרב הנוער. זה סתפלסם על ימין ושמאל, תשלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמכבי הנו גורם מגן על האנשים התגונים בפני הפועלים המשתוקקים לכבוש אותם כביכול, והלה מצא בהמכבי מקום לבלוי זמן ולהתעלם בנעימים. בקיצור, היה תוהו ובוהו גמור.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים עמנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם תחיתם וכינונם ואם יש בכתנו לסיוע אולי לאנושיות בכלל, עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצרות תנועה חדשה הנה מיוחדת ואולי גם עלולה לחזק. ורק בברדנו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום בתור גוש מאורגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(סוף יבוא)

ברוג׳קה אספורט׳ב׳ת

דו־קרב בין יפאן — אמריקה באוליומפיאדה הבאה*)

בכל התחרויות השחיה האוליומפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה יריבים שווים. אבל באוליומפיאדה המסודרת הראשונה הראויה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה בנצחונה המכריע של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה טפחים לירידת ספורט השחיה באירופה, וכך היה לשחיני אירופה יותר תפקיד של סטאטיסטים מאשר של מתחרים. באוליומפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע גזע חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באוליומפיאדות הנ״ל באו ללמוד כדי להראות בשלישות את צפרניהם דוקא בזמן שאמריקה היתה בכוחו של שקיעה בולטת. ומעניין שאף פעם לא השינה אירופה מקומות כה רבים כמו באמסטרדם, מקום שם התחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לוס־אנג׳לוס. לו היו האמריקאים שומרים על חקו המעפיל של התקדמות המבטיחה בספורט השחיה לא היה עולה בידו היפאנים להכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לוס־אנג׳לוס נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הפורצים לקראת האוליומפיאדה הבאה למרחקים קצרים. לעומת זה יהיו היפאנים כלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים. ונשאלת השאלה: ואירופה היכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד״ למנוע לכל היותר בעד יפאני או אמריקאי אחד להכנס להתחרויות הגמר. במצב הנוכחי יהיה לאירופה די והותר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ביכ׳ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה התקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הופעתם של בעלי השיאים העולמיים הנוכחיים פוק וזרוקא בשחיה חפשית, קיפר בשחיית גב, הינצ׳מן וקסלי בשחיית חזה, אשר עוד בזמן האוליומפיאדה האחרונה בלוס־אנג׳לוס לא יצאו לחם כל מוניטין. חמשת השחינים הנ״ל הופיעו רק בשנים האחרונות ועכדו כאפן יסודי את הישני ביכ׳ אמריקה בלוס־אנג׳לוס. בלוס־אנג׳לוס ייצגו את אמריקה תולסון שנרין קלילי קרבה וקרקטי אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע הזה לא היה לאמריקה לפני לוס־אנג׳לוס בכלל ועל חגב שחה קוניק וזכה אמנם להתחרות באמסטרדם אך בלוס־אנג׳לוס לא הופיע למטרה. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השיאים בכל שלשת מקצועות השחיה הנם אמריקניים, והם על פי רב צעירים ימים ויש לחשב כי מרם הגיעו לגבול הישגיהם המסימאליים. אלה שייצגו את אמריקה בלוס־אנג׳לוס יבואו הפעם כחשבון רק כמדרגה שנית בחור נציגי אמריקה. כין אלה יש לקחת בחשבון את גלהוזא וקלנגן בשחיה חפשית, ובמב את נדבק ואת צהר.

אבל גם היפאנים לא יבואו הפעם עם „מוחחיהם״ המוחקים. בין השחיינים שלהם על מרחקים קצרים הופיע בלוס־אנג׳לוס רק יוזא בשחיה שליחים. הצלחתו אז היתה בלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות בודדות על 100 מ׳ אם כי היו לו אז סיכויים לנצח את מיאזאקי המנצח ב־100 מטר באוליומפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר תמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ומשום כך לא יבואו כמובן בשחיה זו שנויים בצורה כל־כך רדיקלית. מקינו ונגאטו כבר שחו בלוס־אנג׳לוס ונמנים גם היום בין שחיני יפאן. אלה יופיעו שוב בכללין במקצוע הזה ויופיע קוראקה העומד היום בראש רשימת היפאנים.

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „ששפי נפלו״ (בהונגריה). כותב הרשימה הוא אחד המומחים הגדולים במקצוע השחיה. הוא היה יריבו החזק ביותר של יונג׳ ויינסלר בשחיה 100 מפר׳ (חפשי) והשני במקצוע הזה באוליומפיאדה של אמסטרדם. כמו כן נצח ברבנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מפר׳ (חפשי). כיום הוא מנהל קבוצה הונגרית.

ציוץ להדגיש שגם הנבריה הראשונה של אירופה התחלפה בסקצועות במרחקים קצרים. בין השחינים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלומפּנ׳לום. אחרת במרחקים ביבוניים, שבהם עדין טרים הראשון. רק בשנתיים האחרונות צצדה אירופה קרומה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצבנו טוב יותר. גם פה טרים הוא הכי טוב, והוא גם השתתף בלומפּנ׳לום. גם בשחיה חזה שאָטָאם הנרמני הוא כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קָרטוּנה הצרפתי הנחשב על הפרופיסיונלים. גם בשחיה גב נמנה קוֹפָּרם בין הכי טובים. שאר טובי גרמניה משיגים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולימפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיה חפשית.

מבין „כוחות" האולימפיאדה האחרונה קרוב לודאי שנראה רק מעטים בברלין. אך נתנחם ׳עומת זאת בעובדה שכאן נראה דו־קרב בין שתי הארצות המסותחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויפאן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. ההתחרויות באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס היו ברב המקצועות — מלבד ב־400 ו־1500 מ׳— לא אחרת מאשר ההתחרויות פגיעות של אמרוקאים בלבד, כי הם עלו אז בכבדה כזו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במצביאותם של אלה. בשנת 1928 באמשטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים בין עשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס־אנג׳לום נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו החפקיד שמלאה אמריקה באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס. בברלין יהיו תמיד ליפי החלטת הארגון הבין־לאומי בשחיה, שבעה מתחרים בהתחרות הגמר, והמצב יהיה כזה שתגמר ששה קרב בין שלשה מאמריקה, שלשה מיפאן ואולי יכנס תמיד אחד אחד מאירופה בתור מיוצג (סטאטיסט).

דר׳ שטפן קָרָאני

בעולם הספורט

שחיה:

שיא אוסטרי חדש של הכח וינה.

בשחיה שליחים מעורב לגברות השיגה הכח וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 4:10.2 השיא הקודם 4:18.4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ורשתיוסר, דרשש כולן השתתפו בסכבות השונות.

שוב פעם שיא חדש של יהודית דורשם!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה דרשש יותר עם יחוב תחוקה ביותר ריפה ד נ ר אותו הזמן של 1,13,1 לפסרה, כך שבאוסטריה ישנן עכשיו שתי בעלות שיא ל 100 מטר.

„הכח" נצח

— באותה התחרות „הכח" נצח את E.W.A,S.K. בכדור־מים 6:3.

שיא עולמי חדש בשחיה.

הנ׳ קניגהם (ארצות הברית) עברה את השיא העולמי על 880 יר׳. בעלת השיא הקודם מדיזון 11:41,2 השיא החדש 11:30,9

כבר מתכוננים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940!

מסרים ששיא הועד האולימפי הבין־לאומי הרחון בוויעם־לפור נסע לפוקיו, שבה תערכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר את כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל ה מ י ק א ד ו.

עוד לא התחילו המשחקים בברלין וכבר מכינים את המשחקים הבאים. הספורטשבלאט הוינאי מוסיף לידיעה הנ״ל, שאין להכין את הגנר האוסטרי רק לאולימפיאדה הבאה, כי אם ברושה הכנה אולימפית המוחדת.

אולי נלמד גם אנו לקח מהידיעה הנ״ל בקשר עם עריכת המסבביות?

מכני מנצח את רבן צ׳כיה

שחיני הקלוב הצ׳כי C.P.K נמצאים כרגע בסיור באמריקה. בהופעתם באלניר נצחו בכל המקצועות חוץ מ 100 מטר חפשי, שבו נצח המכבי נקשן הירוע מהמכבייה השניה, את רבן צ׳כיה טוקסובסקי בזמן של 1:02.8.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 60:43.

כוינה נערכה בשעם הראשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה, ונסחיטה בנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה נא בחור שני המכבי שרינסקי, הירוע לנו מיטי המכבייה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור מים נחלו הפולנים מפלה קשה 12:2. אף מכבי אחד לא הוכנס לנבחרת הפולנית. את אף פי שהם נחשבים בין מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת היא הסיבה לחבוסה הנמוכה.

ציץ (הונגריה) שוחה 100 מטר ב 57 שניות!!

אחרי שהנרמני קוֹשר העמיד שיא אירופי חדש בשחיה ע׳ 100 מטר (חפשי) בזמן של 58. (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פיק, הצליח גם ציץ להתקרב כעת לזמן הזה.

אין ספק שבאולימפיאדה יהיה עניין רב לקרב בין האירופיים לבין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי סמני שדוקא על מרחק זה מראים שני מוכני אירופה—ציץ ההונגרי ושוסר הגרמני—התקרבות בלתי מוסקת.

הגיע עד לשיא

פוק הגיע בשחיה 100 ירד אל השיא של וויסמיר בצוקנ. היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בהתחרות בין הערים קופנהאגן וברלין שחתה הוֹנְגֶר הרגיש הצעירה 400 חפשי ב־5:20,5 כדאי לציין שבהתחרות הנ׳ל שהתקיפה באותו היום הגיע המתחרה, שזכה במקום השלישי, בזמן שחות טוב מהבחורה הצעירה, וסכאן אפשר לעמד על ערך הישגיה.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיה 200 חזה השיג הרוסי בולְחֶנקו, זמן של 2:38.2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בחשיב כבשיא עולמי פסני שאין הארגון הרוסי מסונף ל־T.I.N.A. באין רשמי נשאר, איפוא, הצרפתי כְרָסוּנה, שהוכרז בינתים לספרטסון, כעל השיא העולמי.

רכנאות אמריקה בבריכות סגורות.

בשחיה 220 ירד חפשי (נבנות) נצחה ויפסי 2:34,2 (שיא אמריקני חדש). בשחיה 220 ירד חזה (נבנים) נצח חיגיין 2:39,36 (כנ״ל), ובשחיה 220 ירד חפשי (נבנים) נצח מרוקה 2:11.6

„ק מדיקה מוצת"

בתכנאות של בתי־הספר הגבוהים בארצות הברית זכה ברוב הצחונות יק סדיקת, כוכב אמריקה בשחיה בשעה זו וירגם החזק ביותר של היסאנים.

220 ירד עבר בזמן של 2:09,6 !!

שיא עולמי חדש

האמריקני קסלאו שחה 200 מטר חזה ב־2:37,2 יצוין כי לא עובר חדש שלא יתוקנו בו השיאים העולמיים בשחיה החזה. הסיבה לכך: הכנסת הסגנון החדש „שחיה פרפר" (Butterfly) הנוהן כפי הנראה את האפשרות לעבור את המרחקים בהתירות גדולה יותר. כמעט כל בעלי השיא בזמן האחרון משתמשים בסגנון החדש הזה.

הכה וינה השיגה שיא במשחה שליחים (גברות)

כידוע השיגו גברות הכה וינה שיא אוסטרי חדש במשחה שליחים 100×3 מעורב (גב, חזה, חשיפה). הזמנים של כל אחת היו: גולדנר (גב) שחתה — 1:26, ורשהייסר הצעירה הנצחית (חזה) — 1:30 ודוושש (חשיפה) — 1:14,4. הם עברו על השיא הקודם ב־8 (!!) שניות.

400 מטר בזמן 4:532

שחה הצרפתי פרים בהתחרות בסם, דגים.

שיא אירופה חדש (!!!).

בהתחרות שסודרה עיי ארגון השחיה הונגרי כתוב הכנה לקראת האוליטפיאדה הושגו זמנים נהדרים:

200 שחיה חפשית: 1) ציק 2:13,4 — שיא הונגרי חדש, 2) לנגיל 2:13,6 — את זמן זה פוב יותר מהשיא הקודם.

200 מטר חזה: כרוצי — 2:53,6, יש לציין שהוא שחה את כל המרחק בסגנון הפרפר החדש.

100 מטר גב: לנגיל — 1:13,8.

100 מטר (חפשי): ציק 57,4 !!! שיא אירופי חדש. אחרי הושג הזה אפשר לחשוב את ציק כאחד המבטיחים על ה־100 מטר באוליטפיאדה. הוא והגרמני פיטר הם תקות אירופה בשחיה 100 מטר.

מאת המנהלה

מפאת המצב מזניחים מורשים רבים את חובתם ביחס להפצת העתון וגבית הכספים, הזנחה זו מעכבת במדה רבה את בסוס עתוננו, ולכן נדרשים כל מורשי הסניפים להתמסר לעבודה לשם העתון בסניפיהם, צעד ראשון הוא סלוק כל החובות המגיעים מהם למנהלה עבור החוברות שהופיעו עד היום.

חוקת הספורט-

כרמל פורט

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגב', אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' הנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קנו אך ורק על יסוד הוכחות!

זכרו
את הימים החמים, את ימי־החמסין
את המאכלות שנתקלקלו!...

ה„**פריג'ידר**"

החדש **1936** האוריגנלי
המצויד ב„**קמצן־הזרם**" („METER-MISER")

יוצר את מידת־הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא!

„**פריג'ידר**" מקצץ את הוצאות הזרם תכלית קיצוץ!

FRIGIDAIRE

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 680	דרך יולואן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1.

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי התחומה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"ל, לחצי שנה 180 מא"ל, לרבע שנה—90 מא"ל. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"ל, חצי עמוד—2 לא"ל, רבע עמוד—1 לא"ל
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַרוֹשל"
באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„ארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון
ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„ארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות. עשה כמוהן, השתמש ב**.ארושל**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ת

ד׳ סיון תרצ״ו – 25 מאי 1936

לזכר

חללי האומה והמולדת

1. ישראל חזן
2. אליעזר ביצוצ׳קי
3. חיים פשיגודה
4. יוסף ליברמן
5. חיים קורנפלד
6. יצחק פרנקל
7. דוד שאמבאדל
8. שמעיהו קרמר
9. יוסף חיים זליקוב
10. אביגדור קופרמינץ
11. טוביה פרוסאק
12. דניאל כהן
13. שמחה סימן טוב
14. זליג לוינסון
15. שלמה מוריסון
16. צבי דנגנברג
17. שלום חדאד
18. יצחק צייטלין
19. אליעזר וואטנשטיין
20. דר׳ קרל פלדברג
21. ראובן קלאפהאלץ
22. אלתר כהן
23. יצחק יאלובסקי
24. דר׳ צבי שאפחובסקי
25. אלכסנדר פולונסקי
26. פייבל שניצר

התכן:

נחום סוקולוב – ע. ה.

בעלמוד

חתה ובריות – נתן ביסטריצקי

הסברה ומלה – ליאו ציצ׳יקא

לידידי בארץ ישראל – ק. א. קונדסן

„רבני״ קונדסן – זליג רוטצקי

ההכרך הגרפני

כדור יד – פ. פריד

כדור מים – ג. פלש

ספורט שמושי–דר׳ א. זילבר שטרום

מפעליני הספרטיביים

לעונת השחיה 1936

כדור יד

על דא ועל הא – אל. אלכסנדרוביץ

מסביב למודרה

ספורטאינו: ו. א. פלקסמן (אוסוביוגרפיה)

2־3. יפה כהן; א. אפרמן – אל. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר

אל החברים ו – המפקדה הארצית

על דרכי המכבי הצעיר – יגאל

כריזיקה ספורטיבית

תמונות

זריקת הדיסה בכדור יד

קבוצת כדור המים בחיפה

יפה כהן

אריה אפרמן

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עויאל, ג. פלש

המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״י

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

עבודה עברית

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

לאיתמר בן־אב"י

בכיר נערי יהודה המחודשת

שלוחות ברכותינו לחג יובל.

יהי רצון ויזכה לגבורות בעוד נפש ומרץ העלומים מלים איתו בדרכו, דרך העברי הציעד בגאוה לקראת עתידו ובנינו בארצו.

אוהביו ומעריציו

החברות והחברים ל־מכבי־צעיר" ול־מכבי־אבשלום" פתח־תקוה

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון
הידועות בטיבן ובבנינן המוצק
האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל־אביב חיפה ירושלים

יין כרמל – הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ת

שנה שביעית, ד׳ סיון, תרצ״ו — 25.5.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
בי״ח לנעלים

נחום סוקולוב

נסתלק איש האשכולות ר׳ נחום סוקלוב בשעה טובה באמצע עבודתו.

עם הסתלקותו הלך מאתנו דַבָּר האומה. נגד הספרות העברית. שש עשרות בשנים עבד את עבודת הקדש בהיכל הספרות וארבע עשרות בשנים, ללא מנוחה וללא ליאות, שרת באמונה, במסירות ובכשרון את עבודת תחיתנו, ואם ספינתנו הטרופה הגיעה עד הלום. הרי לסוקולוב הכל בכל זה.

ממכור רעיונותיו המבורך שאבנו זה עשרות בשנים אמונה ובטחון, דעת וחכמה: למדנו להכיר את עצמנו, את בעיות אומתנו, את הדרכנו בה נלך — דרך הגאולה.

.אורח לשבת׳ נעלה ומאד מכובד היה ברחובנו, ובביאו הביא עמו יופי ומעוף. ברכ ועמקות, נחמה ומרגוע. ובהופיע ה„נ״ם" — כמה מן ההוד וההדר היה בו — והלכנו לאורו. „הצפירה" ו„העולם", „אישים" ו„משבת לשבת", „ברוך שפינוזה וזמני" ו„האני הקיבוצי" — כל אלה תחנות־פאר הם בדרכו הארוכה בספרות העברית, אשר בה הבריק בסגנונו המהוקצע והמלוטש אשר אין כדוגמתו בנכסי הרוח שלנו.

למן הקונגרס הציוני הראשון הדבק בתנועת התחיה והיה משרתה הנאמן עד יומו האחרון. מזכיר ראשי של הסתדרות הציונית העולמית, חבר הועד הפועל המצומצם, נשיא הקונגרסים הציוניים, נשיא ההנהלה הציונית ועד לכסא נשיא ההסתדרות הציונית הנע. מכובד ונערץ, אהוב ומקובל על פני כל, ללא הבדל דם ומפלגה.

לפני שרים ומלכים יתיצב — והוא, ענק־הרוח, באצילותו, בחכמתו, בפקחותו. ברוחב ידיעתו. האציל מרוחו עליהם, לקח את לבם שבי והשפיע עליהם ליתן את ידם להחזיר לעם־עולם את מולדתם הישנה שהגלו ממנה: מיוצרי הצהרת בלפור והחלטת סן־רימו הוא.

בשיבה טובה נסתלק מעמנו. גם בהיותו בשנות הוקנה והשיבה היה צעיר ורענן. הוא ידע את סוד החיים ואהבם. הוא הטיף להם. ועוד שמור בזכרוננו חזונו הנשגב תחת כפת השמים. חזון תחית נופו של ישראל סבא, שנשא לפני עשרים ושתים שנה, בחג האביב תרע״ד, בחגיגה העממית שערכה ברחובות. שבה הפגין הנוער העברי לראשונה את כחו ויכלתו הגופניים — חגיגה זו שערכה בהשתתפות „המכבי" ושישימשה יסוד ופנה לביטוים הארציים שלנו וגם ל„מכביה".

נלך לאורו!

ע. ה.

בעולמנו

כפר המכבי

1

נ. ביסטריצקי / חוזה ובריתות

כלל גדול הוא בתורת הקרן הקיימת לישראל: יותר ממה שהקהק"ל צריכה לכתה או לתנועה ציונית זו או אחרת, כדי לקיים את שליחותה. הרי כל כתה ותנועה צריכות להקהק"ל כדי לקיים את עצמן, את ציונות־האמת שבהן. כלל זה מאיר בכל פנה, אשר הקהק"ל חודרת לשם על מנת לחרוש חריש עמוק בלבבות. בעת האחרונה בא מפעל „כפר המכבי" וקיים שוב את האמת שבכלל זה.

מהו מפעל "כפר המכבי"?

אין זה רק סכום כך וכך של כסף לטובת הקופה הלאומית ושסח כך וכך של דונמים לטובת חלוצי „המכבי". מפעל "כפר המכבי" הוא יותר מזה. זהו שלב בדרך המעלה את "המכבי" אל תכליתו ומטרתו. לאמור: לתנועת־אשפורט ציונית מובהקת.

רעיון "המכבי" נולד בחיק תנועת התחיה הלאומית, תחת כנפי השכינה הציונית. הציונות, ככל תנועת חיים ששואבת ממקורות בראשית, יותר משהיא נתנה לעם מדעת, נתנה לו בהיסח־הדעת, כאותו מעשה זריעה, שלא פחות אשר חשובים בו הזרעונים שנופלים ישר מידו של הזורע, חשובות בו הפרודות שנושרות מעצמן, דרך אגב. כך השירה הציונית מתוך חיכה, אגב חרישה וזריעה בשדות העם, נכסים וערכים, שצמחו ועלו דרך אגב, שלא במתכוון, והפכו לאילנות־תפארת, שדורנו חוסה עכשיו בצלם. תקומת הגוף היהודי, תחית השריר היהודי — זהו אחד מן הערכים הברוכים דאלה, שהציונות זיכתה בו את העם אגב מעשה הזריעה שלה. הציונות מביאה אתה לא רק גאולת עם שנמצא בגולה, כי אם גם גאולת חושים שנמצאים בגולה, בתוך פרשת הגאולה הזאת רעיון "המכבי" הוא פרק נאה ורב־משקל.

יש השפעת־גומלין בין תנועה ותולדותיה. לא פחות מאשר התנועה משפעת על תולדותיה, הללו חוזרות ומשפיעות או צריכות להשפיע על התנועה. הציונות, שהולידה מתוכה את רעיון "המכבי", ראשית היתה לצפות שרעיון זה יוליד מתוכו ציונים, שהוא יחזיר לציונות בנים שתעו והתרחקו מגבולם. בציונות שיבת היהדות קודמת לשיבת ציון, שיבת בנים לעמם קודמת לשיבת בנים לגבולם. ומהלך זה של שיבת בנים לעמם הוא קשה ביותר. אלו הם חבלי המשיח האמתיים, אלה הם בעצם היסורים של גלגולי מחילות, שהם קודמים לפי אמונת העם לתחיית המתים. על כן בנים שנתרחקו מגבולם לא בדרך אחת ישובו אל העם ואל ציון, כי אם בדרכים רבות. דרך שערים רבים היו נכנסים לירושלים. גם לירושלים של דורנו אנו נכנסים דרך שערים מרובים. והשער הזה, ש"המכבי" פתח לפני הנוער היהודי שהתרחק מן המקורות, שער האשפורט, שהוא מפואר כל כך בימינו ומקובל על דורנו, דיה מן השערים החשובים, שהציונות היתה צריכה להם, כדי להחזיר בנים תועים לגבול עמם.

אבל אין להעלים עין מן האמת, כי במשך רקופה ארוכה לא היה שער זה פתוח לתוך הציונות כפתחו של אולם, כי אם רק כחדה של מחט. מטושטש היה הקשר האמיץ. קשר של אב ותולדה, בין „המכבי" ובין הציונות. האורגניות שבקשר זה היתה מתחלפת לפעמים קרובות בקשרים שסחיים. רופפים. בקשרים של סמלים היצוניים בלבד. הכח האידיאולוגי שמחייב את „המכבי" כתנועת תחיה שלמה וגמורה, שתכנה היא ציונות על כל עיקריה ומצוותיה ומלבושה היא האשפורט, כח זה לא בא לידי גלוי תקיף.

ואלו בתנועה כ„המכבי", שהאידיאולוגיה איננה לה ענין שבעיון, שבמות, כי אם היא גלומה בתוך עצם מעשים, בתוך השריר התובע גאולה, קשה היה להביא את המאור הציוני לידי גלוי באמצעים מצויים של הסברה אידיאולוגית רגילה. בכלל אין מקום היום בכל רחבי העם והנוער לציונות מופשטת. הכח הבונה והמקיים את הציונות של דורנו היא ארץ־ישראל, על אחת כמה וכמה בתנועה כ"המכבי". לגבי הציונות של תנועה כזאת היה יכול להכריע אך ורק מגע חיוני עם ארץ־ישראל. כשם שכל תנועות־הנוער הולכות ומשתרשות בקרקע הציונות רק במדה שהן נעשות חלוציות ושולחות שרשים בקרקע של בנין הארץ והתישבות בה, כן היה מוכרח להיות גם עם תנועת „המכבי".

ובבנין זה, ששמו מגע בין הנוער של דורנו ובין ארץ־

ישראל, מופיעה הקרן הקיימת כעמוד־הבריח. הקרן הקיימת, לפני שהיא נותנת את הקרקע הממשי תחת רגלי החלוצים של התנועות השונות, נותנת להן את הקרקע הרוחני בשביל ציונות של ממש, ציונות מוחשית. ארץ־ישראלית. כותב תולדות הציונות בעתיד יעריך את גודל מפעלה של הקרן הקיימת לעם לא רק לפי הששם של האדמה שהיא גאלה במולדת העברית, ולא רק לפי ששמי־הכבוד, שהיא יי־בשה מקדחת זו או אחרת, כי אם גם לפי ששם החיים היהודיים, שהיא כבשה בשביל רעיון התחיה ולפי מספר הנפשות, שהיא גאלה לציונות של מצוות והבריאה מקדחת של פרזיטיות נפשית ורוחנית.

גם „המכבי" בא לידי מגע עם ארץ־ישראל הממשית, כ־אמור: עם ארץ־ישראל של התישבות של עבודת־האדמה. של כפר ורוח השדה. על ידי מתווך זה ששמו הקרן הקיימת מפעל „כפר המכבי" יותר משהוא נותן ל־מכבי" מדעת — כל אותם הדברים שהם כתובים וחתומים בפתשגן ד־הסכם שבין הנהלת הקרן הקיימת לישראל והנהלת „המכבי" — נותן ועוד יוסיף ליתן לתנועה זו בהיסח־הדעת. דברים שאינם כתובים בשום חוזה והסכם: שפע של ציונות.

מפעל „כפר המכבי" בשנתיים הראשונות לקיומו הצליח כ־כל הדעות. אותו סכום ש־המכבי" התחייב לו נכנס במלואו. ועוד יותר מזה. בסניפים של „המכבי", בלשכות של הקרן הקיימת. בלשכה הראשית. שם מונחות ושמורות סבלאות שמודדות במספרים את ההכנסות של „כפר המכבי". לאמור: את הצירופים של אותם המעשים הקטנים והגדולים של חברי „המכבי" למען ארץ־ישראל. שהם הביאו לידי סך עגול של 5.000 לירות בשנתים הראשונות. ואילו היכן הוא המכשיר. שבכחו אפשר למדוד כל אותן פעולות־הנפש הציוניות שנתעוררו ברחבי תנועת „המכבי". בתחומו של היחיד ושל הכלל, בעקב הקשר הזה שבין „המכבי" והקרן הקיימת לישראל.

על כן נראה לי, שמפעל „כפר המכבי" איננו רק כך וכך הכנסות בשביל הקופה הלאומית וכך וכך דונמים בשביל חלוצי „המכבי"; הוא יותר מזה. על כן נראה לי, שהקרן הקיימת לישראל ו„המכבי" צריכים לשמור על הקשר הזה שביניהם לא רק ברוח של חוזה כתוב וחתום, כי אם גם ברוח של ברית נפש ומפעל, שהיא תתומה בחותם של אש בלבבות. לא רק לשם גאולת ששה זה או זה צריכה הקרק"ל למפעל „המכבי", כי אם גם לגאולת המוני נוער יהודי בשביל הציונות; לא רק לשם התישבות כך וכך חלוצי „המכבי" על הקרקע צריך „המכבי" למפעל הזה, כי אם גם כדי לנטוע את תנועת האשפורט העברית על אדמת התחיה הלאומית.

עליה והכשרה

לפני שלש שנים בערך נגשו חוגי המכבי בחוץ לארץ לפעולות הכשרה שיכינו את המכבים שלנו לא רק בסובן הספורטיבי אלא גם בסובן המקצועי ואז ניתנה האפשרות להבריגו להשתלם בתוך פלוגות מכבי מיוחדות בחקלאות ובעבודות מקצועיות אחרות.

הארצות שבהן התקיימו פלוגות מכבי מיוחדות היו: צ'כוסלובקיה, גרמניה, אוסטריה, ורומניה. בערך שלשת אלפים חברים מאורגנים כיום בארצות אלו והם מחכים לעליה לארץ.

עליית מכבים לארץ ישראל התקדמה במשך שתי שנות קיומה בצערים גדולים, ואם לפני השנתים האלו לא חופיעה השם „מכבי" ברשימת הקבוצות הנואלות את אדמת ארצנו, הרי כיום יצרנו בארץ פוחיציות בעלות ערך שאין לבטלן כלל ועיקר.

שתי קבוצות גדולות בנות 120 חבר, הנמצאות בריעננה ובכפר ביל'ו והמורכבות מחברי „המכבי הצעיר", הן מחקבוצות החלוצות הראשונות שלנו. במשקים עצמיים, יהיו אלו של חרגנולים, חלב או גידול ירקות, יצרו בכחות עצמם כל מה שאידיאליסטים יכולים ליצור.

ברם לא בקבוצות בלבד אלא גם בקואופרטיבים מאורגנים חברינו — בנתניה ובאבן יהודה ובפרדס חנה. פלוגות אלו אין משקים עצמיים אלא עבודתן היא בפרדסים.

ולבסוף — אם לא האחרונים בסבלה — נזכיר את עלית הנוער בזמן האחרון של „המכבי הצעיר" בגרמניה, שבמשך הזמן יהיו אבן פנה לקבוצות חדשות בארץ. מאה ועשרים חבר מפוזרים כבר בקבוצות אשר בנגיגר, דגניה, נבע, קבוצת שילה, קריית ענבים ורבת רור.

ואם אנו מציינים בסוף רשימתנו זאת את חשיבותו של הקונטקט בין המכבים „הפולים" המאורגנים בקבוצות, ובין הסתדרות המכבי בארץ ישראל, הרי זה משום שברצוננו להדגיש את חשיבותה של ההנהגה האחידה של גורם חשוב זה בבנין הארץ.

בכל המאמצים צריכים ביחוד מנהיגי המכבי להתיחס אל המכבי לא כהסתדרות לספורט בלבד אלא כאל תנועה לאומית. המכבי וביחוד הנוער שלו — „המכבי הצעיר" — רואה במכבי גורם בציונות המתנך את חברין לסמירות לכל האידיאלים הלאומיים. צו היום לנוער המכבי הוא: „גאולת הקרקע ונאולה ע"י עבודה".

בכוון זה צריכים למצא את השבילים אל אותו האלמנט של המכבי, הבא אל הארץ באידיאלים אלה והרוצה להלחם יד ביד עם המכבי לבנין עם בריא בארץ ישראל.

א. צ'יצקה

ק. א. קנודסן

לידידי בארץ ישראל!

בקרתי בארצות רבות, ובהן הרבה ידידים טובים לי, ואף פעם לא היה לי יסוד להתאונן על קבלות הפנים שערכו לי. אולם לקבלת פנים כזו, שזכיתי לה בארץ ישראל לא זכיתי בשום מקום עד היום הזה.

לבקר בארץ קדושה זו, ארץ הבחירה, כאדם רגיל ובלתי מוכר, היתה שאיפתי מימי נעורי, והנה נתמלאה שאיפתי זו בצורה שלא חלמתי עליה מעודי. הנני מודה מקרב לב לכל אלה שסייעו בידי, שנסיעתי לא״ת תצא לפועל באפן חגיגי כל כך ותהיה רבת תוכן במדה כזו. תודתי לעתונות, שכתבה על אודותי כאלו הייתי אישיות פמורסמת שיש לה חשיבות בשביל הארץ, ולכל אלה מבני הארץ שהכרתים בדניה: לצבי נשרי, ידידי משנת 1911, הארץ ישראלי הראשון שבא לדניה ללמד התעמלות, לבנימין סלור ידידי משנת 1913, השני בשורה, שמשך כה רבים אחריו. שושנה סלור, י. אלוף ואשתו הנדה, אל־מגור, מרס, דר׳ סימון ואשתו, גב׳ אסתר עץ־הדר, בר־נון. פומרנץ, פלדמן וגוריון, גב׳ גליק, גב׳ הלר, בורשטין, חיים ויין, דניאל, גב׳ פרידן, גב׳ איתן וכו׳. שורה ארוכה של אנשים טובים, ארץ ישראל עושה בלי ספק את בניה השבים אליה לאנשים טובים.

ראש העיריה בפ״ת הורני לדעת שמצות הכנסת אורחים היא מצוה קדושה ליהודים. -זאת קבלו מאברהם אביהם״. אמר לי. בני אברהם שפגשתי מלאו באמת ובאמונה את מצותו ביחס אלי. מעולם לא פגשתי הכנסת אורחים כה נאה כמו במקום הזה.

אנו אומרים בדניה על אדם הנוטע עצים והם צומחים יפה, שיש לו ״יד קלה״. היש למצא בכל העולם עם בידים מבורכות כאלה של היהודים בארץ ישראל? דבר אחד שמח אותי ביחוד: ב. סלור ספר לי עוד בשנת 1913, שיהודי אינו רוכש לו עדיין חלקת אדמה בארץ ישראל בזה שקנה אותה. עליו לעבדה תחילה בעצם ידיו ולעשותה פוריה. רק אז היא נעשית קנינו. לפי הכלל הזה נהגוים היהודים המלומדים כהדיוטות שבהם שחזרו לארצם: הם עשו את העבודה הגופנית ליסוד לבנין עמם וארצם. איני מוצא עקר יותר טוב מזה לבריאות העם ולאשרו בעתיד. תמיד ראיתי את היהודים כעם הבחירה. עכשיו בראותי אותם חפשים וחזקים בארץ אבותיהם גברה דעתי זו עליהם. הכל נראה לי כאן חדש ובמצב של התפתחות תוספת. הרבה דברים אינם גמורים עדיין. מה שהיטיבו לעשות אתמול ישופר ויושכלל יותר ד״יום. מכשולי הסבע ויתר התנאים הקשים — הכל נכנע לרצון החזק עד כדי שכחה עצמית. היחיד מקריב את עצמו למען העם ועתידו. זהו מהלך מחשבות רם ואציל שעמד בנסיון בכל הזמנים.

אולם דבר אחד מזיחים אנו, האנשים הנאורים וחמשכילים לעתים קרובות, והוא — את הגוף עצמו. רבים חושבים שיש הכרח בכך להזניח את הדאגה לגוף כשיש צרך להתמסר לאיזה דבר, וזה אינו כן. כל מה שנוסיף לספל בגוף ולאמנו כן ניטיב לעשות את עבודתנו ותגדל התועלת לעם. אמנם התקדמנו עד כדי כך, שהננו מכירים בזכותו של הגוף לקבל את חלקו בחנוך הכללי של הילד. והחנוך הגופני נחשב כחלק הכרחי (ובל״תי נפרד) בחנוך השלם.

אולם. האם למעשה אנו גם פועלים כך? נדמה לי שמצאתי סמנים המוכיחים שהמחנכים בא״ד דומים בזה למחנכים באירופה. קודם כל דואגים לצד הרוחני. השכלי של חנוך הילד ואם נשאר עוד די זמן ודי כסף יושם לב גם לחנוך הגופני. אבל עפ״י רב הזמן, שעות הלמוד בבית הספר, כל כך תפוש על ידי המקצועות העיוניים שנשארו רק שעה־שעתים פנוי כדי להורות לתלמידים דרך הגדול וההתפתחות הגופנית. וכסף ? בראשונה צריכים למלא את הדרישה לצרכי הוראה בשביל המקצועות העיוניים—פיסיקה, כימיה, טבע וכו׳ ואם נשאר עודף של כסף רוכשים כדור למשחקים, חמור לקפיצות ספסל להתעמלות וכדומה. למקום (אולם, מגרש), למכשירי למוד לתרגילי הגוף אין דואגים באותה המדה שדואגים למקצועות אחרים.

האם אין כדי שהאכר ישמש דוגמא למחנכים?

האכר יודע שעליו לעבד את האדמה אם ברצונו לקבל יבול טוב, המחנך יודע אמנם להלכה שאותו היחס הקים בין האדמה והזרע קים גם בין הרוח והגוף, אולם למעשה מעשים דם המסיקים מזה את המסקנות הנכונות.

אני ראיתי אצל מורי ההתעמלות בא״י שקידה, מרץ והתלהבות בעבודה והנני בטוח שהם יתגברו על הקושיים שעליהם להלחם בהם. לו הייתי במקומם הייתי מקדיש תשומת לב מיוחדת למשחקים בכלל ולמשחקי כדור בפרט. וכן לכל ענפי הספורט הכל צדדי הטובים עד שיהיו בבתי הספר אולמי התעמלות טובים, מחאימים לאקלים הארץ ומצוידים במכשירים במדה המספיקה להעסיק את הילדים בעבודה קצובה, מחמדת. הילדים מאבדים את החשק להתעמלות כשהם צריכים לעמד ולהביט איש בפני רעהו מבלי שתהיה להם הרשות והאפשרות לעבד כמה שד״ם רוצים ויכולים לעבד.

אולם לעצתי להעביר באפן זמני את מרכז הכובד לעבודה החפשית במשחקים. ספורט וכו׳ הנני נותן הגבלה חשובה: החלק, המתקן והמעצב של ההתעמלות אין להזניח.

זהו החלק המטפל במרכז הגוף, בגב. אני ראיתי באי״ 1840 גבים, אין ספק בדבר שהם טובים יותר מאשר בצפון אירופה. אולם אני קויתי שהם יהיו עוד יותר טובים על יסוד פעולת השמש הברוכה של הארץ כמעט במשך כל השנה. נראה שהאחוז הממוצע של גבים רעים הוא בערך 25 למאה. החצי ממה שמצאתי באירופה הצפונית. אולם % 25 אינו מספר פחות ערך כלל. ולא רק 25 האחוזים של הגבים הרעים של הילדים והבחורים האלה יש (ואפשר) לתקן. גם את ה-% 75 צריך לפרוץ ולחזק כדי שישארו חזקים וגמישים כל ימי החיים.

יש איפוא למורי ההתעמלות לפעל הרבה בכוון ההתעמלות המעצבת, לאשרנו אין עבודה זו דורשת זמן רב ותרגילים רבים ולמולנו קל לענין את הילדים והנערים כשרק מבארים להם ומראים להם גב לקוי. לא קשה להכיר לקויי גב בהתחלתם, ואני דורש במפגיע מכל מורה להתעמלות לראות מפעם לפעם את הגבים של תלמידיהם בעמידה ישרה, ידים למעלה ובנו כפוף לפנים, כשהידים מורדות לארץ (ברכים ישרות!) ולתת גם לילדים (מ 11-12 ומעלה) לראות בהדרכתם את גבי חבריהם.

שלשת התרגילים המעצבים הקריים הם, כידוע, כפיפת גו הצדה, כפיפת גו לפנים ולאחור והפנית גו. 35 שניות נחוצות כדי לעשות כל אחד מהתרגילים הנ״ל 10 פעמים בקצב רגיל. הם אינם חסרים בכל שעור התעמלות; זה מובן מאליו. אולם בהם צריך להתחיל ובהם צריך גם לסים כל שעור במשחקים ובספורט. צריך לשאף לכך שהספול בגב ייקבע להרגל יום-יומי אצל הילדים והמבוגרים, כשם שנעשה להרגל יום-יומי להתרחץ (כל הגוף או חלק ממנו) ולנקות את השנים. האידיאל של התפתחות הגוף לא הושג אם הגב אינו נקי מלקויים. אינו חזק וגמיש כקפיץ-פלדה.

מלים אלו ישמשו בראש וראשונה ברכה ותודה בעד הידידות והכנסת האורחים שנהניתי מהן בבקורי בארץ הבחירה. הנני מאחל לידידי הצלחה בעבודתם ליצור חנוך גופני שישמש דוגמא גם לעמים אחרים. נראה שלארץ-ישראל התכונה להוליך את בניה השבים לגבולה קדימה בראש כל הטוב שבהתפתחות האנושית.

תרגם: צבי נשרי

זל״ג רוסצקי

„רבנו" קנודסן *)

אין עוד אישיות שתהיה לו השפעה עמוקה במדה כזו על דרכי הדרבות הגופנית היהודית כאישיותו של קנודסן. אין זה לחלוטין מוגזם כשאומרים כי קנודסן הסביע את חותמו על אופי הספורט היהודי; הרחיב את אופקיו. הכניס לתוכו את המומנט המדעי. תנועה של „בלוי זמן וקבלת תענוגות" הפך לתנועה המעמידה במסרת ראשית הקמת הגוף ע״י תרגילים לפי העיקרים של הדמיצינה המודרנית עם שני עמודיה הראשיים: אנטומיה ופיסיולוגיה.

לפני עשרים ואחת שנה. כשהרימונו. אנו קבוצה קטנה של צעירים יהודים, את גם התחיה הגופנית — לא היו ברורות לנו עדיין הדרכים בהן נלך. היה זה אז בימי הסערה של המלחמה העולמית, כשכל העיקרים האחרים, מחוץ לעיקר הכח הגס, הורחקו לקרן זוית. עמים חרצו את גזר דינם בהטילם על כפות המאזנים את כחם ואונם הפיזי. עמים שלמים נפלו, כי לא היה להם די כח כדי להתיצב, כדי להתגונן כנגד אויבם. והנה באותם הימים, בעת כיבוש פולין ע״י גרמניה. החליטה קבוצה קטנה של צעירים יהודים לגשת לארגן את הנער היהודי. להיותו מוכן לכל האפשרויות.

אומות ניגדו אז את גורלן — והנה חשנו כי הגיע הרגע המכריע גם לעם היהודי. שתינתן לו האפשרות לקומם מחדש את ביתו הישן-חדש בארץ ישראל. אחת היה לנו ברור: להקים מולדת יכולים רק. אנשים חזקים. בריאים — כלומר, יש לחשל את החומר האנושי. שיהיה מוכשר לאחר המלחמה לעלות לארץ.

„לחשל" — זה היה רק רעיון. אך איך להגשימו? מומחים גדולים בחנוך הגופני לא היינו. היה ידוע לנו רק, כי ע״י תנועות התעמלותיות שונות, ע״י ריצה, קפיצה וכו׳ נהיים זרזיים יותר, חזקים יותר — כלומר יש לשלוח את ה״עולם״ היהודי אל ההתעמלות והספורט. ברם הפעולות הספורטיביות של הימים ההם נשאו אופי של מקריות וחוסר-שיטתיות. בעינים עורות חקו את השכנים: כאשר עשו הם כן עשינו אנחנו. ללא התעמק בניתוח התוכן. ומאחר ש-השכנים״ שלנו היו החיילים הגרמנים של חיל-הכיבוש, ומורינו בשדה התרבות הגופני — ה-פעלדוועבלים״ הגרמנים — אפשר לתאר על נקלה, כמה פרימיטיביות (מנקודת ראות מדעית) היתה שיטת הספורט, שלה השפנו ברחוב היהודי.

כי אמונה עוורת, עבודה מסורה, מרץ ברזל בכחם ליצור תנועה רחבה, גם אם אין העבודה נעשית על יסודות מדעיים — זאת הוכחנו אז בשעה שיצרנו את תנועת הספורט היהודית בפולין חלפו, עברו ארבע-חמש שנים. מלחמת העולם הגיעה

*) נתאחר.

לקצה. חיל הכיבוש נסוג אחור לגרמניה — ואנו יצרנו כבר גדוד־ספורט יהודי שמנה אלפים־אלפים חברים פעילים עם עשרות־עשרות מורים ומנהיגים — — ברם השיטה הפרימיטיבית נשארה כאשר היתה! חקוי עור לפי דוגמת החיל הגרמני. —

אולם בשורותינו אנו, בתוך קבוצת המעמלים העברים, קם הרצון להשתלמות: הוחש, כי לא הכל לגמרי בסדר. חסר משהו ויש הכרח לנשת ברצינות ללימוד, להגיע למקור המדע של התרבות הגופנית. דרשו אחרי ספרי לימוד רציניים, יסודות ההלכה, ידיעות על הקולטורה הגופנית המודרנית האמתית, ובאמצע חפושינו נתקלנו באורח מקרה בקונטרס קטן, בכריכה כחולה צנועה, ועליו רק הכתובת הקצרה אך בעלת המשמעות הרבה: „תורת התרגילים של קונדסן". כבר לאחר ההכרה הראשונה הששתית עם תוכן הספר הזה הובהר לנו, כי יש לנו כאן ענין עם יצירה גדולה; גישה מדעית עמוקה לתרגילים הגופניים. בקיצור: בכל חום התלהבותנו התנפלנו על „מסכת הספורט" של קונדסן, ולילות שלמים בלינו בפלפול על כל עמוד ועמוד, כל שורה וכל חג. „תורת התרגילים" של קונדסן פקחה את עינינו. הראתה לנו את הדרך לעולם חדש של מדע הספורט, הניחה את אבן הפנה לבנין התרבות הגופנית היהודית בפולין. ספרו של קונדסן השפיע עלינו, ואנו השפענו על חברינו הצעירים וכך קמו מתוכנו מורי־ספורט רבים בעלי הכנה תיאוריטית יסודית ועמוקה — מורים, שהפיצו הרחק־הרחק מחוץ לגבולות פולין את הרעיון של בנין התרבות הגופנית המודרנית על יסודות מדעיים.... ■

בשנת 1921 נוסד בורשה „ביה"ס הממשלתי העליון לתרגילי גוף". האם לא יכלה להימצא בתוך שורות הסטודנטים קבוצתנו הקטנה של מורי הספורט היהודים, שקונטרסו של קונדסן נתן להם את הדחיפה להשלים את ידיעותיהם התיאוריטיות והמדעיות על הספורט?

ואכן, אנו היינו בין הסטודנטים המומחים הגדולים ביותר בשאלות תורת התרגילים, ועל כל השאלות ענינו באופן יסודי, והוכחנו ע"י כך את הכנתנו הטובה לפרובלימות של התרבות הגופנית...

נזכר אני באפיזודה אופינית מהימים ההם. חברינו הנוצרים שאלונו באחד הימים מבלי כל פניה:

— מנין שואבים אתם את כל זאת, יהודונים, מנין יודעים אתם בעל־פה את כל התיאוריה המסובכת של תרגילי הגוף?

— מאת „רבנו" קונדסן — נפלה תשובה.

— ומדוע לא תכנו אותו — את קונדסן — מורה, פרופיסור ודוקא „רבי" — נשאלנו בשנית.

— אין זה מקרה — ענינו — מורה, פרופיסור מקנה לתלמידיו ידיעות, אולי ידיעות חשובות, ידיעות יסודיות — אולם כל אלו הן רק „עוקס" מדעי, אולם „רבי" מקנה לתלמידיו מחוץ לידיעות גם אמונה עמוקה. קונדסן הוריש לנו מחוץ לחומר המדעי אמונה עמוקה ביסודות המדעיים של תרבות גופנית, ומשום כך עומד הוא על דרגא גבוהה יותר מאשר מורה, פרופיסור...

רבות רבות בשנים חלפו. תלמידיו היהודים של קונדסן מפוזרים על פני כל העולם, ביחוד בארץ ישראל. ובהגע זה, כשקונדסן בא אלינו כדי להכיר באופן אישי את עבודת „חיל המשמר" שלו על ששה התרבות הגופנית, מרשה אני לעצמי לקדם בברכת „ברוכים הבאים" בשם כל חסידי־הספורט את ה„רבי" לספורט שלנו — קונדסן.

לחברינו

נעמי מונשטר וב"ל ישראל ולהנדלר,

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכי להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

דוד ביגר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכי להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

לחברינו

ד"ר פריץ דרייר וב"ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכי להקים בית נאמן למשפחת „המכבי"

הועד ואגודת „המכבי" חיפה

חבר!—

מלא את חובתך

לעתונך!

חתום ורכוש מנויים!

החנוך הגופני

פ. פריד / כדור יד

לפני שנים לא רבות המציא הנרמני שיקָנְן את משחק כדור היד, ואפשר לאמר בבטחון גמור כי מלכתחילה ראו במשחק זה טעין מכשיר שישמש „שווי משקל" לאנשי האתלטיקה הקלה, מאחר שכבר מזמן הכירו בהשפעתו המזיקה של משחק כדור הרגל על הרצים. צצו קבוצות רבות, שבהן השתתפו בעיקר אתלטים, ואלו שמו את הבסיס להיקפו העצום של משחק כדור היד בגרמניה של היום. אחריה באו אוסטריה והארצות הסקנדינביות, וקבוצותיהן הן גם כיום המתחרים הרציניים ביותר של כדור היד הגרמני. לאחר הפסקה ממושכת נוסדה התאחדות עולמית לכדור יד אשר מושב מרכזה הוא בטינכן, ואליה מסונפות כל ארצות אירופה ואף רבות מאלו שמעבר לאוקינוס. גרם לא בכל הארצות להתאחדות זו קיימות קבוצות בעלות שם. מחוץ לגרמנית הנזכרות לעיל נהוג משחק כדור היד גם בפולין, הונגריה, רומניה, יוגוסלביה, איטליה, צ'כיה ושוויצריה.

מאז נוצרו חוקי המשחק הזה חלו בהם שנויים מצערים עד מאד ובנקודות לא עיקריות לגמרי — עובדה שאין כדוגמתה בתולדות כל שאר משחקי הספורט. וכשהפועלים הסוציאליסטים הקימו התאחדות ספורטיבית לעצמם, חיקנו חוקי משחק משלהם, השונים בנקודות יסוריות במדה כזאת מהחוקים הקיימים הבין לאומיים, עד שנשללת כל אפשרות לערך משחק של כדור יד בין הפועלים ו„האזרחים". לאילו משני החוקים יש לתת את משפט הכבודה — זוהי שאלה מבנית קשה למדי; גרם זאת אפשר לומר, כי בהתחשב עם המטרה שהוצגה ביסוד המשחק אין כל יתרון לחוקת הפועלים המצדיק את עריכתה. ויצוין, כי שחקני „הפועל" בארץ הכירו בדבר זה, ומשום כך — ולאו דוקא משום שאין אצלם שופטים היכולים לשפוט לפי חוקת הפועלים — משחקים הם לפי החוקה הבין לאומית המקובלת בחבל כלה. וב„המבכרי" עלה סוף סוף בידינו לעקור מן השרש את אותה ההשפעה המזיקה שהורישו לנו הימנסיות, ששיחקו על פי חוקים בלתי נכונים המיוסדים על משחק כדור הסל. כיום למד הנוער שלנו לשחק לפי החוקים הנכונים.

■

ארבע דרישות כלליות יש להציג לפני הספורטאי הרוצה לתיות ראוי לשם „שחקן כדור יד": טכניקה מושלמת במשחק הכדור, הבנת תכסיסיה, מצב גופני מצויין מסדרגה ראשונה והרכב מוחאם של חברי הקבוצה. נעמוד נא לחור על כל אחת מארבע הנקודות הללו.

א. טכניקה. במשחק כדור היד באות בחשבון שתי פעולות עיקריות: התפישה והזריקה על כל צורותיהן.

התפיסה: את הכדור יש לתפוס במדת האפשרות בשתי הידים; גרם מחובת כל שחקן להיות בטוח בתפישת הכדור גם בכל יד לחוד. אין לתפוש את הכדור באופן חפשי על יד הגוף; אמנם החוק אינו אוסר על כך, אך תפישה זו גורמת לאיבוד זמן. תנועת התפישה רכה; גם שרירי האמה וגם הבוצָפס צריכים להיות רפויים (לא מתוחים); הודות לכך לא יוכל הכדור לקפוץ חזרה. הכדור צריך להיות נתפש מכל גובה שהוא: באופן נורמאלי, היינו בגובה החזה, בקפיצה במצב של כפיפה, ואפילו בשקע רוצה שטפח מעל הקרקע. כל אלה הם תרגילים שיש לחזור עליהם בכל אימון לפחות במשך זמן של חצי שעה.

הזריקה: תחילה היתה נהוגה זריקת התנופה

שבוצעה בזרוע כפופה באופן קל מן הצד; גרם כיום תהיינו בדרך כלל את זריקת ההדיפה (ראה תמונה). בזרוע כפופה בו בזמן שבתנועת התנופה קיים חשש גדול שלא תמיד

אוכל לעכור על נקלה ביד הזורקת על פני המגן הירוק המוקד כמולי, אוכל בתנועת ההיחף לפשוט בשקט מוחלט את ידי, מבלי שיריבי יבינעני בכך, מלבד, כמובן, אם יעכור על החוקה.

קיים עוד אופן של זריקה אל השער והיא הזריקה המכונה -שוקן" (S chocken). בזריקה זו משתמשים כשרצים במהירות ובגיעים אל ענול הירוה ואין די שהות להרים את היד להדיפה; בסקרת זה זורקים את הכדור לעומת השער בתנופה קצרה כשגב היד מופנה למטה, ובשתדלים להעיף את הכדור בכוון הפוך מכוון הרוצה, תנועה המחלישה אמנם את כח הזריקה אלא שהיא מתעה ומטעה את השומר.

בשעת צירופי המשחק משתמשים בכל שלשת האופנים אלא שחמיד יש לתאמים את אופן המסירה אל מהירות ריצתו של חבר הקבוצה שאליו נזרק הכדור. בדם זוהי האמנות הגדולה ביותר לא רק במשחק זה אלא בכל שאר, משחקי הכדור, שכידוע, אינה עולה בדרך כלל יפה.

לפעולות הטכניות „הטוכנות מאליהן" שייכת „הקַפָּצַת הכדור" („Päppeln"). בהתאם לחוקה אפשר לזרק פעמים אין מספר את הכדור לארץ ולתפשו אח"כ חזרה בשתי הידים. כלומר, רצים שני צעדים עם הכדור ביד וזורקים אותו אח"כ לפנים בזרוע פשוטה בכח כזה לארץ, עד שעד שמספיקים לצעוד את הצעד השלישי מגיע הכדור לגובה החזה ואפשר לתפשו שוב; להקפיץ את הכדור בכמשך שני צעדים יותר מאשר פעם אחת אין זה אלא מעשה שטות, כי לשם מה לתת לו, היינו לכדור, אפשרות לשפע להקפץ הלאה בהשחקן; מלבד זאת הרי מאבד השחקן זמן לשוא, בו בזמן שע"י נשיאת הכדור במרחק של צעד אחד „ירוויח" את האפשרות להשקיף על חבריו-למשחק וגם על יריביו ולקבל מושג ברור מהמצב. הקפצות נמוכות אז גבוהות מדי, או גם קצרות מדי יכולות לגרום לשגיאות רגל או להתפישה כפולה, זריקות רחוקות מדי יכולות להקביר את הכדור לשחקן היריב. ביחוד יש להזהיר בהקפצה ביד אחת, כי בנגיעה הקלה ביותר של הזרוע ע"י היריב ילך הכדור לאיבוד!

התפישה והזריקה והאימון בהקפצה יש להחרגל בהם תמיד תמיד. כן הגסיון בארץ לדחתי ששחקנים המשחקים כבר בעונה השניה מאנו להתאמן באימון „הסקצועי" הפשוט הזה, בטענה כי אשתקד התאמנו כבר בכך ואין כל צורך לשנות עוד הפעם; לעומת זאת הכרתי שחקנים בין-לאומיים, שחקנים, שגם זה עשר שנים כמעט עמודי התוך של אחת הקבוצות האריצויות האירופיות הטובות ביותר ושעברו בכל יום-אימון על התכנית הכהרתית הזאת!

■

ב. חכמים. חכמים זהו ענין אינדיבידואלי של קבוצה, ואין להרבות כאן בהוראות. דרם אפשר לקבוע לכל חפקיד ותפקיד שורה של עיקרי-יסוד, וטוב יעשו המעונינים אם יפנו תשומת לב לחם.

נתחיל מן השוער. יריח כדור היד אינה באה אף פעם כיריח כדור הרגל מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה, ועל כן לא יוכל השוער לעולם להאשים את עצמו כי ע"י כך אין הוא חותך את הזוויות. ביריות מן הצד אסור לו לשוער לעמד בפנה הקצרה, וגם לא, כשוער כדור הרגל, בפנה הארוכה, אלא בערך באמצע. השוער אינו קופץ ממקומו בשעת יריח הכדור אלא עושה צעד אחד או שנים הצדה ואח"כ הוא קופץ; בקפיצה בלבד, כמו שוער כדור הרגל, לא יוכל להשיג את הכדור הקליע היטב לעומת השער. בשעת זריקה עונשין סמרחק של 13 מטר עשה השוער (אני לוחש זאת בפה לאזון וגם לא להקביר זאת הלאה) צעד אחד לפני תקו כדי להקטין ע"כ את זוית-הזריח. לשם האמת עלינו לציין כי זה בגינגוד לחוק, אך בגינגו לכן עצמנו, רק לעתים רחוקות מאד ירגיש בכך השופט.

המגינים — תפקידם במשחק זה הוא הגנה בלבד; בחלקם לא תפול כל פעולה „קונסטרוקטיבית", אף הקלה שבקלות לא. בשמחק כדורגל עליו בוגמא בין שחקני כדור יד ושחקני הוקיי של ג. א. ק, שכו זכו הראשונים בסדה עצומה, נגשש מגן כדור היד הבן לאוטי ו., בכל קומה של 1.90 מטר, אל א., שחקן הוקיי המצויין שאינו מפורסם פחות, כדי לגחמו מספלחו. התאדם א. וקפץ ואמר: „מה רצונך? אדרבא, שחק אתה עם אנשים הרגילים כל ימיהם לתקוף את יריביהם בדרים מורמות!!". בדרים מורמות — כך ולא אחרת צריכים לעמד מגינים במשחק כדור היד. כך ולא אחרת עליהם לעצור את זריקת הכדור כמבצר האחרון לפני השוער. עליהם להשאר במקומם, ואם כרצונם לזוז ממקומם עליהם להתקדם אך מעט מאד, כדי למגוע את האפשרות מאת היריב לעכור אותם ולזרק את הכדור באופן חפשי לעומת השער. נמצאים מגינים השואפים להחניק את התקפת היריב ביד בהתחלתה — שאיפה הראויה להערכה; כרם, כששני המגינים החרחקו כהוגן—וע"י הרוב שניהם הם כחרים „בעלי משקל"— אדרבא יגמו נא להשיג את הרץ שעברם ולמגוע בעדו בדרך חוקית את ירית הכדור. בגולו של המגין הוא בין הקו הצדדי וכין עיגול היריח, וכבל כה שישאר יותר בקרבת האחרון כן יריגו ויגרה יותר את החליון היריב המסתער. המגן ישחק בחוקה, ולפעמים בחוקה רב, רק חמיד ביושר (fair) ובלי רגלים. כל נגיעה חסרת ערך, ולו הקלה שבקלות, של הרגל ביריב הוא יסוד להוצאת השחקן מן המשחק.

תפקיד הרץ, כמו בכל מוני פפורט הכדור כן גם בכדור היד, הוא התפקיד הכפוי-טובה ביותר. תפקידו של

הרץ הצדדי לא לעזוב את היריב החיצוני. הרץ האמצעי צריך לנוע בין ה„מזומן" היריב. משחק הסמירה של הרצים החיצוניים לא צריך להיעצר ממרחקים. בסדת האפשרות עליהם להיסגע ממסור את הכדור לשחקן החיצוני שלהם הנמצא באותו צד; בדרך כלל פלג־החלוץ הוא (היינו זה שנמצא בין החלוץ האמצעי וכין החלוץ הצדדי) הוא המתאים ביותר למסירת הכדור לשם המשכה המשחק. הובלת הכדור ע"י הרץ החיצוני חוזר תחת כל המשחק ביסודו. גם הרץ האמצעי צריך לקצר עד כמה שאפשר בהובלת הכדור.

על החלוץ האמצעי להיזקק בחוך המגרש לחלוצים החיצוניים, לפני השער לפלגי־החלוצים (היינו הנמצאים לצדדין). על פלג החלוץ לקבל את הכדור מאחוריו כדי למסרו — על כל פנים ברוב המקרים — לחלוץ החיצוני הנמצא בצד השני וכמקם אף פעם לא לחלוץ החיצוני הנמצא לצדו הוא. לפני השער עליו או ליירות את הכדור חיש מהר מחוך שמף המרוצה לעומת השער בזריקה המלה כידון, או עליו להתעכב ולהפנות מחוך כוונה את תשומת לב המגנים אליו כדי למסור את הכדור באופן חפשי לחבריו הוא. החלוץ החיצוני הוא היחידי חיכול להוכיל את הכדור אל חוך המגרש; יוכיל חלוץ פנימי את הכדור — הרי ירחוף את החיצוני שלו המסכן להיות „פרוש" ללא השב! לחלוץ החיצוני שני חפקידים: או שהוא רץ לאדך הקו החיצוני ואז מחובתו להתגבר על הקו הצדדי ולמסור את הכדור לאמצע או שהוא רץ בקשת לעומת השער ואז עליו ליירות. שבולים אמצעים הם עפ"יר מסוכנים. מסירות של החיצוניים האחד לשני עולה לרצים הירובים בעמל רב ושמום כך הן המוגילות ביותר.

על הנושא הזה אין להוסיף עוד, ואיזך ענין של השקפה וגסיון הוא. ברם מי שהתנהג לפי עיקרים אלה היטיב לעשות.

■

ג. המצב הגופני. שאלת המצב הגופני היא שאלה ספורטיבית כללית, ברם בשחק כדור היד, לאחר משחק הרוגבי (Rugby), מעכידים לפני השחקנים את הדרישות הגדולות ביותר ביחס לכח, זריזות וסבלנות, כאופן שיש להגביר את הדרישות הכלליות. (מאחר שהמרובר כאן הוא רק ביחס למשחקי שדה לא חוכאו בחשבון כדור המים וחוקיי הקרח). האמון הגופני של כדור היד כולל סבוכים אמיים, סטרטגים, סבוכים הדרגתיים וגימנסטיקה. יש להיסגע מהריפה כדור וזריקה דיסקוס. באולם יש להסליץ מחוץ לגימנסטיקה גם התעמלות בסמוכות ברזל וגם התאבקות. יום ב' ויום ה' לשבוע הם הימים המתאימים ביותר לאימונים. לאחר האימון מסג'.

■

ד. הרכב הקבוצה. ההרכב המותאם של הקבוצה הוא נורם הכרחי חשוב, אם כרצון הקבוצה להראות את יכולתה המכנית והחכמיסית המלאה. משמעת קבוצתית ועצמית, וכניעה מוחלטת להחלטות השופט הן הנחות מוקדמות.

שלטו על המשחק, החגברו על עצמכם — ושמחק כדור היד יגרם לכם שמחה וחענוג.

ג. פלש \ כדור מים

אחד הענפים הספורטיביים שרכש לו בשנים האחרונות בארצות רבות מספר גדול של אוהדים כין הקהל הספורטיבי הוא ספורט „כדור־המים". מביני דבר כתנועת הספורט מכירים כי הוקי על הקרח בחרף, וכדור־המים בקיץ — יהיו בשנים הקרוכות הענפים החביבים כיותר על הקהל כתוך שאר ענפי הספורט המכסה לכך היא: כי אופן המשחק מתאים מאד לטמפרמנט ולמהלך הרוח של זמננו. כדור־המים הוא משחק־מלחמה במלא מובן המלה. הספורט הזה דורש הכנה מכמיבית במובן גופני ומכני, וגם אומץ לב בדרה ידועה. המענין בספורט זה הוא, שמהלך המשחק משתנה מרגע לרגע. עוד לא מספיקה התנגה להרוף התקפה ראשונה, והנה קרבה כבר התקפה שניה.

משחקות במשחק זה שתי קבוצות, בת שבעה איש כל אחת, וכל קבוצה מורכבת משוער, שני מגנים, מקשר אמצעי ושלשה חלוצים. המשחק נמשך פעמים שבקה רגעים „נקיים" — עם הפסקה של שני רגעים, בין שתי הפעמים. באמרנו „נקיים" מתכוונים אנו לומר כי „מודדי הזמן" מתחשבים רק עם הזמן שהכדור במשחק, ואינם מתחשבים כלל עם הזמן שבין שריקה לשריקה של השופט הן אחרי מבת עונש או לכידת שער וכדומה (דבר שאינו נהוג כידוע במשחק כדור הרגל). יוצא איפוא, שלמעשה נמשך המשחק יותר מארבעה עשר רגעים. באופן ממוצע אפשר להגיד שמשחק שלם נמשך משלשים עד ארבעים רגע.

ועתה לתולדות כדור המים. משחק זה הוא עתיק יומין. כמו בשאר ענפי הספורט היו האנגלים הראשונים אשר קבעו חוקים וסדרים לספורט זה, המשמשים יסוד לחוקים הקיימים כיום. המשחקים המסודרים הראשונים בספורט זה נקרבו בלונדון בשנת 1874 ובשנת 1885 נתפרסמו בפעם הראשונה ע"י ארגון חובבי הספורט האנגלי חוקי כדור מים, ובשנת 1888 התקיימה ההתחרות הראשונה על רבנאות כדור המים באנגליה. באולימפיאדה, שהתקיימה בשנת 1904 בס"ט לואים שבארצות הברית, ושבה התכנסו בפעם הראשונה למשחקים האולימפיים

השחקנים כבדור־מים, נצחו האמריקאים משום שקבוצות אירופה לא השתתפו בה. אבל בשנת 1908, באוליומפיאדת לונדון, נצחו האנגלים את הכלנים.

תחילה שחקו את המשחק מתוך עמידה. חשיבות ניתנה למסירה טובה, לזריקה חזקה וקולעת, ולמבנה גוף כריא. אחרי האנגלים עמדו במעלה הצרפתים, הבלגים, והשודים שנלחמו ביניהם על זר הנצחון בענף זה. אופן המשחק לא נשתנה בימים ההם, עד שבא המאמן הפפורסם ההונגרי־היהודי קומיאדי, וקבע צורה אחרת לגמרי למשחק, ויחד עם זה מיץ לעליתם של ההונגרים במקצוע זה. הוא הבין שעיי שתוף שחינים מחירים אפשר להתאים כמדה רבה את צורת המשחק בקרב הספורטאים היהודים. לא פעם הוכתרו קבוצות מכביות כאחר רבן ארצי. נזכור רק את „הכח" ווינה (רבן אוסטריה), „הנבור" פראג (רבן צ'כוסלובקיה), מכבי קרקוי (רבן פולניה), ואת קבוצת המכבי במרוקו.

גם פה באיר התחלנו בשנתים האחרונות באמונים במרץ ובסדר לשם הכנת קבוצה חזקה. ואם נקח בחשבון את העוכדות של השנה שעברה, אזי נוכל להניח שהמאמצים האלה נשאו פרי במדה נכרה. במכביה השניה השגנו את המקום השלישי בענף זה, אחרי קבוצות בעלות מוניטין כמו צ'כוסלובקיה ואוסטריה, ולפני קבוצות מרוקו, פולניה וליביה. על שתי האגודות החזקות ביותר בסוריה (E. N. B.

לקראת העונה החדשה

קבוצת „בדור־מים" של המכבי חיפה — רבן ארץ ישראל

מימין לשמאל: אלעזר, ארצי (בעל שיאים: 150 - 100 מטר חפשי, 200 מ' גב)

ג. פלש (ראש הקבוצה), הירשלר, בן עמי, מגי, זיג כיגר

הזה, לזו של משחק הכדורגל, ולהפוך את משחק־העמידה למשחק־תנועה חי. קומיאדי יכול, איפוא, להיחשב כמבצא משחק כדור־המים המודרני. ולאות הכרת תודה עבור פעולתו זו הקימו ההונגרים בבודפסט פסל לזכרו. מאז הלכו ההונגרים מנצחון לנצחון בכל ההתחרויות שנערכו (משחקים אוליומ־פיים, רבנאות אירופה וכו'), ובכל שאר הארצות מתאמנות הקבוצות לפי השיטה ההונגרית. בהזדמנות זו כדאי לציין, שרוקא בקרב האגודות לספורט העבריות באירופה, עומד ספורט זה על רמה נבהה בין־לאומית, והוא פופולארי מאד ו־C. N. B) נצחנו עוד לפני שנתיים בהפרש גדול של שעריים, וגנד רבן מצרים Circle de Dauphins Jsmailiah הפסדנו בהפרש שערים מינימלי 3־2 אחרי משחק שוה. השנה התחלנו באמונים לקראת עונה הקיץ. לפנינו תכנית רחבה. ביחוד אשפר לציין את נסיעת קבוצתנו למצרים. כל המשחקים של העונה הזאת ושל העונה הבאה משמשים הכנה לקראת המכביה השלישית שתערך בשנת 1938, שבה נפגש שוב עם הקבוצות הפפורסמות מחוי". בסמתנו היא: מכבי א"י במקום הראשון במכביה השלישית ובמשחקים האוליומפיים של אסיה המערבית.

ד"ר א. זילברשטרום \ ספורט שמושי

(כוון חדש של ספורט)

תפקידו של הספורט השמושי הוא הרחבת ההקף של תרגילי הספורט בכוון המקנה להם ערך שמושי בחיי יום יום.

אין ספק כי הספורט הקלסי חשוב מאד לחזוק הגוף ואמוץ תכונות הנפש (אני מתכון בזה להתעמלות, לאתלטיקה קלה, למשחקי ספורט ולשחיה). ואף על פי כן ישנם מצבים בחיי יום־יום שספורט זה איננו בא בחשבון, נניל למשל על הספורטאי את התפקיד לרוץ בבגדיו „האזרחיים" ובנעליו הרגילות על קרקע מלאה חתחתים, או לצעד בהליכה ממושכת כשמשא על גבו, או לטפס על גבי חומות וגדרות, או לחצות בשחיה את הנהר כשהוא לבוש ב„בגדי יבשה" – והנה נראה כי למרות חנוכו הספורטיבי ימלא את המוטל עליו בפחות הצלחה מאשר איש ההרים, רועה הצאן או הדיג, המבצעים בחייהם היום־יומיים לעתים קרובות פעולות אלו.

אנשי הרבות הגוף הפנו את תשומת לבם למעוות זה, והוסיפו על מקצעות הספורט הקיימים והמקובלים את הספורט השימושי הכולל את הסוגים הבאים:

1. הליכת־עומס, כלומר הליכה ממושכת כשההולך עמוס משא על הגב (בגרמנית Gepäckmarch).
2. מירוץ־שדה (באנגלית Cross country).
3. עליה וטפוס על ההרים.
4. טפוס על גבי חומות, גדרות, עצים ומכשולים אחרים.
5. קפיצה לעמק ותרגילי אומץ אחרים.
6. טפוס בחבלים עבים.
7. שחיה בבגדים.
8. שחיה במכשולים.
9. סיוף במקלות.
10. קליעה למטרה (קשת, כדור, אבן).

הספורט השמושי מפותח בארצות רבות באירופה. כגון: בגרמניה, פולניה, צכוסלובקיה, רוסיה, שויץ וכו'.

הגיעה השעה שגם אנחנו נתחיל לטפל בספורט זה, שעל חשיבותו וערכו בשביל התפתחות הגופנית של עמנו אין להרבות דברים. ולהכניסו כפעולת־חובה בכל אגודותינו.

מפעלינו הספורטיביים

עונת השחיה 1936

אחרי הפסקה ממושכת בזכון החרף, מתחילים השחינים מחדש בפעולותיהם. המתחרים התחילו כבר באמונים, ומתכוננים למפעלים שיעקרו במשך העונה הזאת. טרם נוכל להודיע על התכנית השלמה לעונה הקיון הזה, כי המשא ומתן ביחוד מה שנוגע למפעלים בין־לאומיים עם חוץ לארץ עוד נמשך. אכל ישנם עוד כמה מפעלים גדולים, שעל הוצאתם לפועל הוחלט ואלה הם:

בהתחרות הארצית המסורתית בשבועות בחיפה, הרבנאות הארצית באוקטובר בחיפה, רבנאות הכנרת (רבנאות למרחקים גדולים), הנערך השנה בפעם הראשונה ובהתחרויות נער לפני התחלת הלימודים בבתי הספר – זה בנוגע להתחרויות ארציות. ואשר להתחרויות בין־לאומיות, כבר הובטחה הופעת קבוצות מכבי מסוריה ומצרים, וכמו כן ההתחרות בין־לאומית בסתיו בחיפה נגד קבוצות טיון ומטורקיה (המשא ומתן עוד נמשך). על כל פנים אנו עושים את המאמצים כדי לתת לשחינים שלנו גם השנה את האפשרויות להפגש עם קבוצות חזקות מחוץ לארץ, ועל ידי זה להרים את הרמה הספורטיבית של השחינים הארציים שלנו.

כל המפעלים הנ"ל שהזכרתי למעלה הם רק חלק טן התכנית הספורטיבית של השנה הזאת. סיסמתנו לשנה זו היא הרחבת שטח הפעולה, רכישת החמונים, ובפרט את הנער, לענף ספורט זה הבריא והטבעי, המתאים לאקלים ולתנאים הגיאוגרפיים של ארצנו. המכשול הגדול בעבודתנו בשטח השחיה הוא חסר ברכות־שחיה מסודרות בארץ. ברכה אחת מסודרת ישנה רק בחיפה, והעובדה הזו מעציבה מאד ומכישת אותנו לא רק מטעמים ספורטיביים. כמה פעמים ציינו כבר את העובדה, כי בעיר תל־אביב אין אף ברכה אחת מסודרת. מדי שנה בשנה קוינו שסוף סוף יבוא הזמן שהמוסדות שלנו או עירית תל־אביב יראנו לתיקון המצב הקנום הזה, ויכנו ברכה מסודרת בתל־אביב, אך תקותנו זו היתה תקות שוא. בה בשעה שלימוד השחיה וידיעת השחיה היא חובה כמעט בכל העולם על כל תלמידי בתי־הספר, אין בעיר העברית הראשונה והגדולה, שכל כך מרבים לדבר בה על כיבוש הים וספורט הים, אפילו ברכה אחת.

אנחנו, המחברות המכבי, עושים ונעשה מצדנו את כל המאמצים, כדי לתקן את המצב הזה.

ברגע מעכדים אנו תכניות לבנין ברכות בטבריה וברחובות. כמו כן באנו בקשרים עם האנשים הקרובים

לתנועתנו בת״א ואולי נצליח סוף סוף להנשים בקרוב את אחת מן התכניות הנ״ל.

מובן מאליו שהתקדמות ניכרת בשטח ספורט השחיה, חבוא לאחר בנין ברכות בכמה ערים ומושבות בארץ. אנו מצדנו נעשה את כל אשר באפשרותנו, כדי לתת לענף ספורט זה להתקדם במדה מכסימלית.

בחודמנות זו הננו להזכיר את פרסום רשימת הרוקורדים בשחיה, שסודרה ע״י ה. מ. א. בפעם הראשונה. בהסתכלנו ברשימה זו אנו רואים כי חישיננו הנם רחוקים מחשיני ספורטאי חוץ לארץ, ועלינו לעבוד עוד הרבה, כדי להשתוות עם החשינים הטובים של שחיני חוץ לארץ. אך בהתחשב עם ההתקדמות המהירה בענף הצעיר הזה בארצנו, הננו תקוה שהשנה נעשה צעד נכר בשטח ספורט זה.

אנחנו מקוים שאחרי שנסתכל ברשימת החישנים, בסכמנו את עבודתנו בסוף העונה, נווכח כי ברוב המקצועות מופיעים שמות הדשים וזכנים טובים יותר, וביחוד מקוים אנו שהשנה יצליחו כמה כן הצעירים להסנות בין טובי השחיינים בארץ.

כדור יד

״לוח״ המשחקים

לרגלי המצב המיוחד בארץ נאלצנו לשנות את תאריך משחקי הליגה כדלקמן:

9.5—״עמל״ נגד „פתח תקוה״ (במקום ישראל).

16.5 — חיפה נגד עמל (בחיפה), רחובות נגד עתיד (ברחובות), פתח תקוה נגד רעננה (בפתח תקוה).

30.5—רעננה נגד חיפה (ברעננה), עתיד נגד תל אביב (בחירת המגרש כידי עתיד).

6.6—רחובות נגד פתח תקוה (הרחובות), עמל נגד תל אביב (בחירת המגרש כידי עמל), עתיד נגד רעננה (במקום ישראל).

12.6 — חיפה נגד עתיד (בחיפה), רעננה נגד תל אביב (ברעננה), עמל נגד רחובות (במקום ישראל).

■

ב־23.5 יערך על מגרש המכבי בתל אביב, במשחק מוקדם למשחק כדורגל, התחרות בכדור יד בין קבוצה נבחרת של הערים וקבוצה נבחרת של המושבות. המרצה לכדור יד קבע את הרכב הקבוצות כדלקמן:

ערים:

שוער: כץ (עתיד), שטינברג (ת״א).

מגינים: שיפר (עתיד), קורין (חיפה), ציקרמן (חיפה), גולדשטיין (ת״א), שפייר (עתיד), שטרן (עתיד).

רצים: זליגנר (חיפה), זילברמן (חיפה).

חלוצים: צ׳סניב (עתיד),

(דורבה: קלויזנר — תל אביב, נוביץ — ת״א, רמר — עתיד, כן חיים — ת״א).

מושבות:

שוער: משחק (רחובות), גרונכן (פ״ח)

מגינים: שפייזר (פ״ח), ויינשטיין (פ״ח), ויליצ׳יק (פ״ח),

רצים: וולף (רחובות), רוזנברג (רחובות), רז׳נסקי (פ״ח), זלצר (פ״ח),

חלוצים: שפירא (פ״ח), לוי (פ״ח),

(דורבה: גרף — פ״ח, מרדכי — פ״ח, כן מזרחי — פ״ח).

השופט: המרצה פ. פריד.

שופטי הקשים הוקדמו ע״י תל־אביב ופתח־תקוה, לרגלי משחקי הקבוצות הנבחרות לא הורשו משחקים אחרים ב־23.5, על האזהרות לראות כי שחקניהן ייצאו בזמן המדויק על המגרש.

לוח משחקי הליגה של כדור־יד

	הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1	פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2	תל־אביב	3	2	1	0	15	10	4
3	עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4	עמל *)	2	1	1	0	9	9	2
5	רחובות	3	2	1	0	19	21	2
6	חיפה	3	1	2	0	18	23	2
7	רעננה *)	2	0	2	0	3	16	0

*) משחק „עמל״ נגד „רעננה״, שכו לא הופיעה זו האחרונה.

נחשב ב־6.6 לטובת הראשונה.

יהודה המכבי

שתה יין ברמל

על דא ועל הא

1. להמשכת עבודתנו

כי פסרטאנו מלאו את חובתם בזמן המארגעות האחרונים, ובמסירות רבה עמדו בשורות הראשונות כדי להגן על הרכוש היהודי, כי אגודותינו מסרו את מועדונינן לרשות הפליטים ועוד ועוד. ועבודות אלו ידועות לפדי ההעתונות היומית בארץ ציינה כבר אותן.

אותנו מעניינת כעת שאלה אחרת לגמרי, והיא שאלת התחלת העבודה הספורטיבית הנורמלית. בימים אחרות — החודת הספורט בארץ ישראל לאותו מצב שבו היה נמצא לפני המארעות. כעת, כשהחיים חזרו כבר פחות או יותר למסלולם הרגיל, אסור אפילו לעצור לרגע בעד המשמר של העבודות הספורטיביות. הכל מוכרח להעיר בזמן הקבוע ואסור לדחות את הפעולות לימים יבואו, גם אם לא הכל יהיה כשורה: הפורמה לא תהיה משופרת דיה, אין רמת ההתחרויות והמשחקים לא תהיה בגבהה ביותר וכדומה. עלינו להתחיל שוב בעבודה ביתר עוז ומרץ.

כי מחובתנו לזכור, שבכנין ארצנו צריך הספורט לתפוס את אחד המקומות החשובים ביותר.

2. ועל הפרק: השחיה

עובדה היא, שדוקא בשנה זו מטפל מרכז ה"מכבי" בארץ במדה רבה בסידור תחרויות על הרבגאות ושאר הופעות ספורטיביות. וישנו הרושם כי הנהלת הענינים הספורטיביים ב"המכבי" נתונה בידי אנשים המבינים יפה את תפקידם ומכירים את האמצעים שעל ידם ישינו את המסרות הדרושות. אנו חשים כי הספורט התקדם במדה רבה בזמן האחרון.

נקח לדוגמא את האתלטיקה הקלה. כל מי שהתבונן השנה לעבודת מרכז המכבי" וכל מי שהיה נוכח בתחרויות השונות שנערכו בתל־אביב, פתח־תקוה, ירושלים ורחובות וכו' יודה שבעונה זו פעלו רבות לשם הפצת ענף זה. הלא בעונה זו הישינו רקורדים חשובים. הנה מה שיכולים להוציא לפועל אנשים, שמכירים היטב את כל פרובלימות הספורט.

מטפחת היא גם עובדה זו, שיש בדעתו של המרכז להפסיק לזמן ארוך יותר במשך הקיץ את העבודה בשטח זה. עלינו לזכור תמיד את הצו הספורטיבי. שאסור לעייף יותר מדי את הספורטאים. הפסקת העבודה לזמן ידוע בענף ספורטיבי זה או אחר והעסקת ספורטאים אלה בענפי ספורט אחרים הוא צו השעה.

אבל כדי למלא את החלל הריק שנצר ע"י הפסקת העבודה בענף האתלטיקה הקלה, צריך ליצור בעת עונה ספורטיבית בשחיה. השחיה מוכרחה לתפוס מקום חשוב לא רק בערים אלא אפילו בנקודות הכי קטנות בארץ, אפשר לנצל את הברכות בפרדסים. לסדר ברכות־שחיה חדשות ובעיקר להשפיע על הנוער בכוון זה.

השחיה מוכרחה במשך הזמן להיות הספורט הלאומי שלנו בארץ ישראל.

3. התופעות התתעמלותיות — מה תהא עליהן?

קראנו בשבוע שעבר כי ההופעה התתעמלותית של "מכבי" בורשה עברה בהצלחה יוצא מן הכלל וכי התתאמנויות האלה עמדו על מדרגה גבוהה. ודרך אגב נצנצה בנו המחשבה: למה לא ניתנה לנו ההזדמנות כאן בארץ, במקום שהתנאים הם מצוינים, ליהנות מהופעות מסוג זה אלא לעתים רחוקות?

הלא יש אצלנו גם החומר האנושי המתאים וגם מדריכים ומורים מצוינים ובכל זאת חסרה עבודה בעלת משמעת בשטח זה.

מתפקידו של מרכז ה"מכבי" בארץ לתקן את מצב הענינים ולהשפיע על התתעמלות בכוון זה שגם לה יינתן המעוף הדרוש.

הן ההתעמלות הנה הגורם הראשון להתפתחות כל ענף ספורטיבי. בלי עבודה סיסטמתית בהתעמלות אין להשיג אף פעם תוצאות טובות.

ודאוי מאד שלדר מרכז ה"מכבי" חוצר מחלקה מיוחדת, שתעבד תכנית מפורטת ושתטפל בעיקר בהפצת ענף ספורטיבי זה ההשוב כל כך לכל אחד ואחד.

4. נציגות א"י כבדור כל.

עוד לפני כמה חדשים ידענו שנציגות ה"מכבי" הא"י בכדור סל תתחרה עם הנציגות המצרית. ואכן נעשתה כל עבודת ההכנה, ולולא המארעות האחרונים בארץ היה הכל בסדר גמור.

לרגלי המארעות נפסקה העבודה וכשהכל שב למסלולו הרגיל עמדו להיערך שתי תחרויות שיכלו להראות על אפשרות הרכבת הנציגות הראויה. אבל כדאי לציין שתחרויות אלה לא נערכו" וזה מראה לנו כי מנהלי הקלובים האלה אינם מוסרים לעצמם דו"ח מחשיבות תחרות כיגלאומית. רק הכנה מתאימה יכולה להביא בעקבותיה גם את הנצחון.

בקשר עם המארעות דחה מרכז ה"מכבי" את תאריך התחרות עם מצרים לשבועות אחרים. לכן נשאר עוד די זמן לפנינו ומחובתו של המנהל הספורטיבי של המכבי", לנהל את הפעולה החשובה.

יש לזכור שתחרות ביגלאומית אינה תחרות ידידותית בארץ...

5. ק. א. קנודסן

כמעט החלק הכי גדול של החוברת האחרונה של "המכבי" היה מוקדש לקנודסן. כולם יודעים עתה יפה מיהו קנודסן ומה עשה עד הנה בשדה התנוך הפיסי. ולכן יענין בודאי את הקוראים איך מבלה קנודסן את זמנו בארץ ישראל.

קנודסן אינו מתבטל חס וחלילה. כל דבר מעניין אותו. בראותנו את קנודסן כשהוא שוהה במשך ימים שלמים בחדרי ההנהלה של בתי הספר, כשהוא בודק את מצב הבריאות של ילדי ישראל, ובפגשנו אותו במרכזים ספורטיביים שונים כשהוא מתעניין בכל הישג חדש בשדה הספורט, שמחים אנו מאד שמצאנו בו לא רק יריד של הסטודנטים הארצישראליים בכתי הספר הספורטיביים בדנמרק אלא גם בן אדם מסור למפעלנו.

קנודסן, נידוע, אינו יהודי. רק לפני בואו לארץ ישראל שהה בגרמניה ובאמת כדאי היה לשמוע איך אדם בעל ידיעות כל כך עמוקות צחק על תיאוריות הנזע הפופולרית כיום בגרמניה.

קנודסן אינו נח מעבודתו גם בא"י. הכל משמח אותו כאן. תלמידיו לא הכזיבוהו.

הוא מצא את התנוך הפיסי ואת ההתחתחות הספורטיבית בארץ על דמה הנונה ומשביעות רצון בהחלט.

ומובן שזה משמח אותנו מאד מאד.

אל. אלכסנדרוביץ

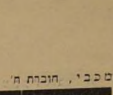

מסב"ב למדורה

ספורטאינו

1. על פעולות הספורטביות

התחלתי לרוץ רק בשנות בחרותי. לפני שנכנסתי למכללה הרווארד (בניו־יורק) בשנת 1925 לא ידעתי שיש בכחי לרוץ היטב. באוניברסיטה זו — כמו ברוב האוניברסיטאות באמריקה — יש חק האומר, שכל סטודנט חייב בשנת הלמוד הראשונה להתעסק באחד ממקצועות הספורט שלש פעמים בשבוע. כיון שהיתה אז עונת הסתו החלטתי להשתתף במרוץ שדה—מקצוע סתוני באמריקה. ומה התפלאתי בהגיעי ראשון בהתחרות הראשונה. התפלא גם המעמל שנצחתי רצים בעלי נסיון ומומחים. המעמל ספל בי הרבה והתקדמתי יפה. בשנה השניה קבלתי כבר את אות ההצטינות H על הגיעי למקום הרביעי בהתחריות השנתיות הנערכות בין כל אוניברסיטאות באמריקה. מאז הייתי אחד "הכוכבים" של קבוצת האתלטיקה הקלה בהרווארד ובכל שנה קבלתי את אות ההצטינות. השתתפתי בריצת שני מילים ומרוץ שדה. כאשר באו הפיני נורמי והשוודי ווידא לאמריקה הייתי בין הנבחרים שהתחרו נגדם.

לאחר שסימתי את הרווארד בשנת 1929 הייתי חבר בקלוב חובבי הספורט שממנו נוצר אחרי כן "המכבי" בבוסטון, אז התחלתי להתענין בריצת מיל אחד, ובשנת 1930 נצחתי את רבן־ארצות הברית לריצת מיל אחד והשגתי את התאר רבן למחוז ניו אנגלנד בריצה זו.

בשנת 1931 התחלתי לארגן את „המכבי" בבוסטון והתנועה קבלה דחיפה בבקורו של ד"ר רוזנפלד. בשנת 1932 באתי „למכביה" הראשונה עם קבוצת ארצות הברית. במכביה נצחתי ב־1500 מטר ובאתי שלישי ב־5000 מטר. זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי במרחקים אלה. ב־1500 נצחתי את בלודי — רבן אוסטריה, פרנקל — רבן ציכוסלובקיה. פסי — רבן יון, וסעיד מוחמד — רבן מצרים. בדרכי חזרה לאמריקה מהמכביה רצתי בווינה ובברלין עפ"י הזמנות „הכח" ו„בר כוכבא" והצלחתי יפה.

ומאז עד שחזרתי לארץ ישראל לא נעלתי נעלי ריצה. עבודתי באמריקה הטרידתני במדת כזו שלא נשאר ברשותי הזמן הפנוי או האפשרות לעסק באתלטיקה הקלה. אך בבואי הנה ובראותי את מצב האתלטיקה אמרתי לנסות שוב את כחותי בתקוה שע"י כך אוכל לעזור במדת מה לפיתוח הספורט בארץ.

אחרי ארבעה חדשים של הכנה. על ידי הליכה וסיולים התחלתי לספל באופן רציני באמונים. ואני תמה על עצמי כי אחרי ארבע שנות של הזנחת הספורט יכלתי להגיע לתוצאות אלו. אני מיחס זאת לעובדה, שתמיד שמרתי על הכלל „גוף בריא". משבוע לשבוע מתקדם אני ומקוה שלפני צאתי את הארץ אגיע ל־פורמה" שהייתי בה במכביה הראשונה. בהתחרות הראשונה בתל אביב רצתי 4:45 ב־1500 מטר. בבירות השגתי זמן של 4:30, ובהתחריות על רבנות של המכבי ארץ ישראל „ירד" הזמן ל־4:26. 800 מטר הוא מקצוע חדש בשבילי. בבירות רצתי בו בפעם הראשונה בזמן של 2:11, ובדבנאות מכבי הגעתי ל־2:05.

עובד אני בניו־יורק כמרכז פעולות תרבותיות. חברותיות וספורטיבות במועדון לנוער היהודי. בגלל עבודתי בשדה זה והצלחתי בה זכיתי בפרס Lena Sokolow Palestine „Scholarship" לשהות בארץ תשעה חדשים, לבקר באוניברסיטה העברית ולהכיר את הנועות הנוער ותנאי החיים בארץ. ביחוד מתעניין אני בחיי הנופש ומספל בחקירה בענין זה. בשובי לאמריקה אשתמש בידיעות שרכשתי כאן בעבודתי בין הנוער היהודי באמריקה.

השתתפתי בעוד ענפי ספורט כגון: כדור רגל אמריקאי (רגבי). ביס בול, הוקי על קרח, סקי ועוד משחקי חורף. שחיה, טניס ובוקס. בבוקס הייתי מורה וחשבתי פעם להשתתף באופן פרופסיונלי. בשנה העברה הייתי חבר הועד הפועל של הסתדרות המכבי בארצות הברית.

אל. פלקסמן

2. יפה כהן

לו היה עולה על דעתכם באחד הימים לערוך משאל: מי היא חברת „המכבי" שהנה הספורטאית הטובה ביותר — אין ספק כי רב הקולות תקבל יפה כהן, המתמדת לשחון.

מי לא יכירנה?

בחגיגה של „המכבי הצעיר". בהתחרות חשובה באתלטיקה קלה — יפה כהן תהיה אחת מאלו המושכות אליהן את עיני כל. ולכן שמחתי מאד כאשר בקשני עורך „המכבי" לשוחח דוקא עם הספורטאית הזו.

אני מוצא אותה במועדון המכבי. לפני רגע נגמרה

ישיבה ארוכה של הנהלת „המכבי הצעיר". אני מבאר לה את מטרת בואי – והיא עונה על שאלותי בקלות בו ברגע, כשם שהיא רגילה לעבור על מכשולים בספורט.

— הייתי רוצה שתספרי קצת על חייך.

— בחפץ רב, עונה יפה בקול צלול, כרגיל.

— וכן?

— נולדתי בשנת 1919 באנגליה, בעיר בלפורט. ועוד לא מלאו לי ארבע שנים, עליתי עם הורי ארצה. גמרתי תחילה את חוק למודי בבית־ספר עממי. אחר כך למדתי בבית־הספר למסחר „ספרא".

— ומתי התעוררה בך ההתענינות בספורט?

— מקרה היה בדבר. אחי, חיים, היה חבר „המכבי". הדבר היה עוד לפני ה„מכביה" הראשונה. ואנשי המכבי התחילו בסדור „המכבי הצעיר" ובהכנת התעמלות כללית בשביל „המכביה". וכך היה לי הכבוד להיות אחת הראשונות שנכנסו ל„מכבי־הצעיר" ולהשתתף בפעם הראשונה בהתחרויות של ה„מכביה" הראשונה.

— ומה בדבר האתלטיקה הקלה?

— בבית הספר שלי היה מורי להתעמלות ולטר פרנקל. כאשר ערכו בתל אביב קבלת־פנים ללורד מלצ'ט — אספו את כל התלמידות היודעות לרוץ. גם אני הייתי בין אלו. המרוץ „לדוגמא" נערך אז על המגרש הישן של ה„מכבי", ברחוב העליה.

לאחר המרוץ הזה התחלתי להתענין באתלטיקה הקלה — בפרט בריצות. בשנת 1933 הכין ולטר פרנקל חגיגת בתי־ספר גדולה. בהתחרויות שהיו אז זכיתי במקומות הראשונים. בזמנים מצויינים: 60 מטר — 8.4"; 150 מטרים — 23"; קפיצה למרחק — 3.79 מטר. ולאחר זאת, הלך הכל למישרים. רשמיד לקחתי חבל בהתאמנויות של הסקציה לאתלטיקה קלה. בשפע התערוכה של 1934 נערכה שוב התחרות לכבוד הלורד מלצ'ט. הצטיינתי בהתחרויות וזכיתי במקומות טובים. זאת היתה הסבה שנבחרתי כאחת השליחות של „המכבי" לרבנאות בין לאומית של נשים בלונדון. כאשר חזרנו מלונדון — הקדשתי כל מרצי להתכוננות ל„מכביה" השניה. מובן, כי בהתחרות כל כך גדולה זכיתי רק במקום רביעי ב־100 מטר, ב־12,4; קפיצה למרחק — 4.70; 200 מטר — 28 4; ועוד. אלה היו התוצאות הטובות ביותר שאליהן הגיעו הנשים האי".

— ומה הוא הצד החנוכי־הצופי שבספורט הנשים?

— אני ממשיכה להיות חברה נאמנה ל„מכבי הצעיר" — אני ממלאת אפילו תפקיד של „ראש־קבוצה". הדבר גזל ממני זמן רב, אך אני עושה את עבודתי זאת בשמחה רבה.

— האם יכולה את להגיד לנו מה מצא ביחוד חן בעיניך בחייך הספורטיביים?

— ראשית כל: המכביה הראשונה. כאשר ראיתי את המספר הרב של הספורטאים היהודים המצויינים הבינותי את

היקפו הכביר, והנסיעה הנפלאה ללונדון לרבנאות העולם!..

אכן, היו אלה רגעים נאים בחיי!

— וכעת?

— הכנה רצינית ויסודית ל־מכביה" השלישית...

---

3. אריה אטרמן

אריה אטרמן עלה ארצה לתקופת המכביה השניה. הוא נהל את הקבוצה הצרפתית, ובאותו זמן השתתף במכביה באתלטיקה קלה. היה גומר את ההתחרות – ותיכף היה מהר אל בני קבוצתו ועוזר להם בעצותיו. כי אטרמן — נפש של עסקן צבורי לו. הצעיר האנרגי הזה איננו מסתפק בתוצאות המצוינות שהוא משיג בהתחרויות. רוצה הוא ליצור בארץ

שורה של ספורטאים יהודים חזקים, שתעורר את התפעלות העולם כולו בתוצאותיה. זהו אטרמן – ספורטאי ועסקן, וזהו גם סוג האנשים שהספורט בארצנו זקוק לו.

אם רוצים אתם לדבר עם אטרמן – אל תחפשוהו בביתו. מוטב שתעברו על כל מגרשי הספורט בתל־אביב.

אנו מצאנו את אטרמן על מגרשי המגיש של „מכבי", הוא התאמן בסניס בחברת לרפלד. אחד מטובי הטניסמנים של תל־אביב. הוא מרגיש בי מרחוק, מרגיש הוא כי יש לי דבר אליו – והוא גומר את המשחק חיש מהר. ואנו יושבים שנינו על סף בית המכבי ומדברים.

— נולדתי בדואיסבורג (גרמניה) בשנת 1913. בעיר הזו התחלתי גם את הקריירה שלי על מגרש הספורט. הייתי חבר

ב־דואיסבורגר שפיל פריין. שם נהלתי את קבוצת הצעירים לאתלטיקה קלה, שחיה וכדור־רגל. בן 13 הייתי כאשר זכיתי ברבנאות הנערים במלחמת שלשה. ב־1922 עברתי יחד עם הורי לקולוניה. ובעיר זו נכנסתי ל־„בר־כוכבא". אלא מכיון שרציתי להשתתף גם בהתחרויות הכלל־גרמניות, נרשמתי באותו הזמן ל־„קלנר באל אונד שפיל־קלוב". כעבר שנה נצחתי ברבנאות גרמניה לנערים בזריקת כידון של 600 גרם: 61.50 מטר. אז התחלתי להתאמן יותר בזריקות מאשר בריצות. השתתפתי בכל ההתחרויות שארגנה „המכבי" בגרמניה.

— האם למדת גם בבית־ספר גבוה לספורט?

— בשנת 1932 עשתה אגודת ה„מכבי" בגרמניה מאמצים רבים כדי להכניסני לבית־הספר הגבוה לתרבות־הגוף, כמובן, שלא קבלוני — שהרי כבר אז היתה בגרמניה האנטישמיות גדולה מאד.

לא שקעתי במחשבות, ונסעתי לפריז, ובעיר זו, הודות ל„השתדלות של דיר פרנקוב, יו"ר „דה־מכבי" בפריז, נתקבלתי לבית־הספר לתרבות הגוף שע"י מפקדת הצבא.

— איך „התאקלמת" ב„מכבי" של פריז?

— הדבר היה פשוט, בעזרת הנהלת ה„מכבי". ארגנתי את הסקציה לאתלטיקה קלה. לפני המכביה השניה מסר לי מרכז המכבי בלונדון את עניני העברת חברי ה„מכבי" לארץ־ישראל. אני עצמי באתי למכביה רק בראש 6 אנשים — אבל אלה הששה הראו את כל יכלתם.

— ואיך הצלחת ב„מכביה"?

— לא זרקתי כידון, אבל במלחמת־העשרה זכיתי במקום השלישי.

— ומה היה אתך אחר־כך?

— בזמן שהתכוננתי כבר לעזוב את הארץ, חפשה ארץ־ישראל ביאות־כח למשלחת ליון, ולכן נשארתי.

— מהי התוצאה הטובה ביותר שהגעת אליה?

— בבירות השגתי את השיא העולמי של ה„מכבי" בזריקת כידון: 51.50 מטר.

— ומה תכניותיך לעתיד לבוא?

— להמשיך את עבודתי במכבי – תל־אביב, וביחוד להתאמן בזריקת כידון.

— מה הם זכרונותיך הטובים ביותר מחייך הספורטיביים?

— ההתחרות באתלטיקה קלה בין המשלחת האמריקאית ובין צרפת, אשר ראיתיה בפריז. הרושם שעשו עלי האתלטים היה כה כביר, שלא יכלתי לשכח את ההתחרות הזאת עד עתה.

אל. אלכסנדריוביץ

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד
למכשירי ספורט
ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברזי ספר

המכבי הצעיר

אל כל חברי "המכבי־הצעיר" בארץ, חזק!

חברים יקרים,

ימים קשים מאד עוברים על הישוב העברי בארץ. צוררינו אומרים להפריע בכל האמצעים—ואינם נרתעים אחור גם מפני מעשים כליה כשרים—את עבודת הבנין שלנו בארץ. בשבועות האחרונים נרצחו ע"י פראים עשרים ושמה מאחינו חקרושים התפים בפשע, נפצעו עשרות־עשרות אנשים, חוצחו בתים ושדות, התנפלו כן המארב על עוברי דרך ועל נקודות עבריות שקטות, וכללו הופרע מהלך החיים השקטים, חיי העבודה והבנין בארץ.

יש לציון את עמדתו האחראית והאמיצה של ישובנו בימים קשים אלה. ואכן שום הפרעה, שום מעשי אלמות, שום אבדות בחיים ובכרוש לא יתיעונו מלמא את עזודנו

על דרכי „המכבי הצעיר"

א.

אקדים מלים אחדות על פעולות המכבי הצעיר בשנים האחרונות:

לפני 8-7 שנים יכלנו לראות מסביב לכל סניפי המכבי בארץ, עשרות ילדים משתוקקים ונכספים לבשחו, ומקנאים באחיהם הגדולים המתעסקים ומשחקים. נוחנים היו להתנגב לקרבת המועדון ולהציץ אל הנעשה פנימה דרך חור המנעול; בכנרש הספורט אפשר היה לראותם כשהם משחדלים לרוץ בכל שארית כוחם אחרי הכדור בעופו אל מחוץ למגרש כדי להחזיר לשחקנים. תמוהת עזרה זו „חרשו" הגדולים לקטנים ליכנס לפעמים למועדון ולשחק בפינג־פונג או לשחמש זמן קצר במכשירי התעמלות. מתוך זה נחגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל מלואים" לפורטאי ה„מכבי", שאמנו את הטובים שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שבו אל לב להפסד שנגרם ע"י כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו למאות וגם לאלפים — ופתאם נמצאו הכוגרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בעזרת אנשים מוסמכים. הנוער הצטא לפעולות, לאחר שהיה מוכרל — בהשפעת הזוגים — מתחומי הסתדרויות נוער אחרות, נחר למאות ואלפים וכזמן קצר נוצרה בהסתדרות „המכבי" שכבה צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, התכייש להמצא

ההיסטורי. אין מולדת נרכשת אלא ביסורים ובאבדות. דמם של חללינו יקשרונו עוד יותר לארמתנו. מולדת העברים בנה תבנה!

תשובתנו לצוררינו איננה יכולה להיות אלא אחת: חברת בנין הארץ בתשנה מרץ ובהתלהבות שבעתים. חברי „המכבי־הצעיר" מחוייבים להתמסר יותר ויותר לפעולותינו הלאומיות השונות, כי הרי כל אחד מאתנו כקטן כגדול, דרושים כעת לעם ולמולדת. ברגעים קשים אלה ניתן לנו להעריך עד כמה נכונה דרכנו: הכראת הנפש וחנוף של הנוער העברי, חנוכו למשמעת, לסדר, לדיקנות ולאמץ לב; הכנתו לחיי עבודה, למסירות לאומה ולארץ, החדרת הרעיון של איחוד כל שדרות העם לשם פעולה משותפת לשחרור העם ובנין הארץ.

מכבים־צעירים! שובו לפעולותיכם במשנה מרץ, במסירות ובהתלהבות. סוף הנצחון לבוא!

חזקו ואמצו.

המפקדה הארצית של „המכבי־הצעיר" בארץ ישראל
ש. עוזיאל

בסביבת חבריו הצעירים, ומהר להחליף את מכנסיו הקצרים והפשוטים כארוכים־לבנים ולפעמים גם בחופפת פס תכלת. נפסקו הקשרים כינם וכין חברו הצעירים, ואף אם יכול היה לסייע להם בעבודתם נמנע מעשות זאת, מתוך שאיפה להיות במוקדם לנטרי מחוץ למחיצתם. לכן לא רבו המדריכים מקרב הנוער עצמו. אלה באו מן החוץ. עמדו אז לפני מצב חמור באין אפשרות לספק מדריכים לנוער (גם עכשיו לא נשתנה המצב לטובה). המעטים — יחידי המנולה — לא הספיקו ליצור הרבה חוץ אלפי הילדים, שלא חונכו לנטרי במשמעת קבוצתית ותנועתית.

החנוך בא אם כן מאליו. הילדים ראו מהבוגרים וכן עשו. הרשות להתגודד במגרש היתה נתונה כבר (הרי הם חברי „מכבי" רשומים). וכאן חקו באפן מגוחך את מעשי הגדולים, שגם הם לא היו דוגמתיים למדי. רק עם פתיחת המכבים הראשונה עמדו בראש המכבה־צ אנשים בעלי אחריות צבורית שהאציל מרוחם על החנוכה הצעירה, אבל כאן עמדו שוב לפני שאלה חמורה עד למאד: לא היתה שאיפה אחת ודרך משותפת בין הסניפים השונים. כל מפקד עשה בסניפו לפי השקפתו או שלא עשה אומנה, וכן נוצרו נגודים. מקצתם נטו לשמאל ומקצתם לימין. בסניף זה הלכה הצעיות בראש, וכאן רק הספורט מכלי כל שמץ תרבות.

בשנה האחרונה, אחרי הועידה העולמית האחרונה בתל־

אכיב, החלו החוליות להתפרק לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר גמור, אי ידיעת ברורה שהלתיב ותחזק את הרוח בקרב הנוער. זה מתפלסף על יסוד ושאני על שמאל, השלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמכבי הנו גוים מגן על האנשים החגונים בפני הפועלים המשתוקקים לכבוש אותם כביכול, והלה מצא בהמכבי מקום לבלוי זמן ולהתעלם בנעימים. בקיצור, היה תוהו ובוהו גמור.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

כדור־יד ספורט־בית

דו־קרב בין יפאן — אמריקה באוליפיאדה הבאה*)

בכל התחרויות השחיה האוליפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה יריבים שווים. אבל באוליפיאדה המסודרת הראשונה הראויה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה בנצחונה המכריע של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה מפחות ליריבות הספורט השחיה באירופה, וכך היה לשחיני אירופה יותר חפקיר של סטאטיסטים מאשר של מתחרים. באוליפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע גזע חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באוליפיאדות הנ"ל באו ללמוד כדי להראות בשלישית את צפרניהם דוקא בזמן שאמריקה היתה במזל של שקיעה בולטת. ומעניין שאף פעם לא השיגה אירופה מקומות כה רבים כמו באמשטרדם, מקום שם בתחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לוס־אנג'לוס. לו היו האמריקאים שומרים על הקו המעפיל של התתקדמות המטבעית בספורט השחיה לא היה עולה ביום היפנים להכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לוס־אנג'לוס נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הפוו"ים לקראת האוליפיאדה הבאה למרחקים קצרים. לעומת זה יהיו היפאנים כלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים. ונשאלת השאלה: ואירופה היכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד" למגוון לכל היותר בעד יפאני או אמריקאי אחד

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „ששי נפלו" (בהונגריה). כותב הרשימה הוא אחד המומחים הגדולים במקצוע השחיה. הוא היה ויהיו החוק ביותר של יוני ווייסמולר בשחיה 100 מטר (חפשי) והשני במקצוע הזה כאוליפיאדה של אמסטרדם, כמו כן נצח ברבנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מטר (חפשי). כיום הוא מנהל קבוצת הונגריה.

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים עכנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם חתיחם ובנינם ואם יש בכתנו לסיוע אולי לאנושיות בכלל. עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצירת תנועה חדשה הנה מיותרת ואולי גם עלולה להזיק. ורק בברורנו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום כתור גוש באורגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(סוף יבוא)

להכנס להתחרויות הנטר. בסצב הנוכחי יהיה לאירופה די ותותר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ב"כ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה החקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הופעתם של בעלי השיאים העולמיים הנוכחיים פיק וקדוקא בשחיה חפשית, קיפר בשחיה גב, היגינס וקסלי בשחיה חזה, שאר עוד בזמן האוליפיאדה האחרונה בלוס־אנג'לוס לא יצאו להם כל מוניטין. חבשת השחינים הנ"ל הופיעו רק בשנים האחרונות ועכרו באפן יסודי את הישני ב"כ אמריקה בלוס־אנג'לוס. בלוס־אנג'לוס ייצגו את אמריקה תולסון, שנרין, קלילי, קרבה וקריסטי, אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע חזה לא היה לאמריקה לפני לוס־אנג'לוס בכלל ועל חבב שחה קוגיק וזכה אמנם להתחרות באמסטרדם אך בלוס־אנג'לוס לא הופיע לסטרט. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השיאים בכל שלשה מקצועות השחיה הנם אמריקניים, וזה על פי רב צעירים לימים ויש לחשב כי מרם הגיעו לגבול הישגיהם המסכמאליים. אלה שייצגו את אמריקה בלוס־אנג'לוס יכואו הפעם בחשבון רק כבדרגה שניה בחור נציגי אמריקה. כין אלה יש לקחת בחשבון את גלהולה וקלגנן בשחיה חפשית, ובכב את ונרבק ואת צחר.

אבל גם היפאנים לא יכואו הפעם עם „תותחיהם" הותיקים. כין השחיינים שלהם על מרחקים קצרים הופיע בלוס־אנג'לוס רק יוזא בשחתה שליחים. הצלחתו אז היתה כלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות כודרות על 100 מ' אם כי היו לו אז סיכויים לנצח את טיאזאקי המנצח ב־100 מטר באוליפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר תמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ובשום כך לא יכואו כמוכן בשחיה זו שנויים בצורה כל־כך רדיקלית. מקונו ונגאמי כבר שתו בלוס־אנג'לוס ונמנים גם היום כין טובי יפאן. אלה יופיעו שוב בכר"ין. במקצוע חזה יופיע קואיקה, העומד היום בראש רשימת היפאנים.

צריך להדגיש שגם הנבחרות הראשונה של אירופה התחלפה במקצועות במרחקים קצרים. כין השתיים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלוס־אנג'לוס. אחרת במרחקים בינוניים, שבהם עדין טרום הראשון. רק בשנתיים האחרונות עצדה אירופה קדימה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצבנו טוב יותר. גם פה טרום הוא כה טוב, והוא גם השתתף בלוס־אנג'לוס. גם בשתיית חזה שיאָטאם הנרמני הוא כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קַרְטוּנָה הצרפתי הנחשב על הפרופיסיונלים. גם בשתיית גב נמנה קִיפְרָם כין הכי טובים. שאר טובי גרמניה משיגים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולמפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיה השטיח.

כבין „גבורי" האולמפיאדה האחרונה קרוב לודאי שנראה רק מעטים בברלין. אך נתנחם זעומה זאת בעובדה שכאן נראה דו־קרב בין שתי הארצות המפותחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויאפן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. התחרויות באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס היו ברב המקצועות — מלבד ב־400 ו־1500 מ׳— לא אחרת מאשר התחרויות פנימיות של אמריקאים בלבד, כי הם עלו אז במרה כזו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במציאותם של אלה. בשנת 1928 באמשטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים כין עשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס־אנג'לוס נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו החסיקוד שבלאה אמריקה באולמפיאדה של שנת 1924 בפאריס. בברלין יהיו תמיד לפי החלטת הארגון הכין־לאומי בשחיה, שבעה מחברים בהתחרות הנכר, והמצב יהיה כזה שהנבר ישמש קרב בין שלשה באמריקה, שלשה מיפאן ואולי יכנס תמיד אחד אחר מאירופה כתור מיוצג (סטאטיסט).

דר׳ שְׁטֶפַן בָּרָאנִי

בעולם הספורט

שחיה:

שיא אוסטריה חדש של הכח וינה.

בשחיה שליחים מעורב לגברות השונה הכח וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 14:10,2 ! השיא הקודם 4:18,4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ושתוימר, דויטש כולן השתתפו במכבית השנוה.

שוב פעם שיא חדש של יהודית דויטש!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה דויטש יחד עם יריבה החזקה ביותר רומה ו נ נ ר ואותו הזמן של 1.13,1 למטרה, כך שבאולמפיאדה ישנן עכשיו שתי בעלות שיא ל 100 מטר.

„הכח" נצח

— באותה התחרות „הכח" נצח את E.W.A,S.K. ברוו־טים 6:3

שיא עולמי חדש בשחיה.

הגי קנייהם (ארצות הברית) עברה את השיא העולמי על 880 יבד. בעלת השיא הקודם מרוון 11:41,2. השיא החדש 11:30,9.

כבר מתכוננים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940 !

מוסרים ששיא הועד האולימפי הכין־לאומי הרוון בווישי־לפור נסע לטוקיו. שבה תעריכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר את כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל הסיקאדו.

עוד לא התחילו המשחקים כברלין וכבר מכינים את המשחקים הבאים. הספורטשנבלאם הונוכי מוסיף לוזיעה הגיל׳ שאין להכין את הנער האוסטרי רק לאוליפיאדה הבאה, כי אם דרושה הכנה אוליפית מסודרת.

אולי נלמד גם אנו לקח מהזיעה הגיל׳ בקשר עם עריכת המכבייות?

מכבי מנצח את רבן ציכיה

שחיני הקלוב הציכי C.P.K נמצאים כרגע בסיור באמריקה. בהופעתם באלגיר נצחו בכל המקצועות חוץ מ 100 מטר חפשי, שבו נצח המכבי נקשן הירוע מהמכבייה השניה. את רבן ציכיה מיקפונסקי בזמן של 1:028.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 43:60.

בוינה נערכה בשעם הראשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה, ונסתיימה בנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה גם כתור שני המכבי שוינבון, הירוע לנו מימי המכבייה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור מים נחלו הפולנים מפלה קשה 2:12. אף מכבי אחר לא תוכנס לנבחרת הפולנית. אף על פי שהם נחשבים כין מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת הוא הסיבה להבסה הגמורה.

ציק (הונגריה) שוחה 100 מטר ב 57 שניות !!

אחרי שהגרמני פִּיטֶר העמיד שיא אירופי חדש בשחיה על 100 מטר (חפשי) בזמן של 56 ,8 (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פוק, הצליח גם ציק להתקרב בעת לזמן הזה.

אין ספק שבאוליפיאדה יהיה עניין רב לקרב כין האירופיים לכין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי מפני שדוקא על מרחק זה מראים שני מוכבי אירופה—ציק והונגרי ושיטר הגרמני—התקדמות בלתי פוסקת.

הגיע עד לשיא

פוק הגיע בשחיה 100 יבד אל השיא של וייסמוֹלֶר בציקגו. היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בהתחרות בין העיים קופנהאגן וברלין שחתה חוֹבֶר הרגיש הצעירה 400 חפשי ב־5:20,5. כראי לציין שבהתחרות הנכרים שהתקיפה באותו היום הגיע המתחרה, שזכה במקום השלישי, בזמן פחות טוב מהתחרות הצעירה, ומכאן אפשר לעמד על ערך היפניות.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיית 200 חזה השיב הרוסי בוֹלְחֶנְקוֹ, זמן של 2:38,2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בהשג כבשיא עולמי מפני שאין הארגון הרוסי מסונף ל־T.I.N.A. באופן רשמי כשאר, איפוא, הצרפתי קַרְטוּנָה, שהוכרז ביניתים לפרופסיונל, בעל השיא העולמי.

רבנאות אמריקה בבריכות סגורות.

בשחיית 220 יבד חפשי (נבריות) נצחה וֶיפּסי 2:34,2. (שיא אמריקני חדש), בשחיית 220 יבד חזה (נבריות) נצח הגיגין 2:39,30 (כגיל), ובשחיית 220 יבד חפשי (נבריות) נצח מדוקה 2:11,6.

יָק מֶדִיסָה מנצח.

כרבנאות של בתי־הספר הנכונים בארצות הברית זכה ברוב הנצחונות יק מדיקה, כוכב אמריקה בשחיה בשעה זו ויריבם החזק ביותר של היפאנים.

220 יורד עבר בזמן של 2:09,6 !!

שיא עולמי חדש.

האמריקני קסלאי שחה 200 מטר חזה ב־2:37,2 יצויין כי לא עובר חודש שלא יתוקנו בו השיאים העולמיים בשחיות החזה. הסיבה לכך: הכנסת הסגנון הַחָדש „שחיית פרפר" (Butterfly) הנותן כפי תנראה את האפשרות לעבור את המרחקים במהירות גדולה יותר. כפעם כל בעלי השיא בזמן האחרון משתמשים בסגנון החדש הזה.

הכח וינה השיגה שיא במשחה שליחים (נגרות)

כידוע השיגו נגרות הכח וינה שיא אוסטרי חדש במשחה שליחים 100×3 מעורב (גב, חזה, חפשי). הזמנים של כל אחת היו: גולדנר (גב) שחתה — 1:26, ורשחייסר הצעירה הנצחית (חזה) — 1:30 ודוישש (חפשי) — 1:14,4. הם עברו על השיא הקודם ב־8 (!) שניות.

400 מטר בזמן 4:532.

שחה הצרפתי פרוס בהתחרות בסט. דנס.

שיא אירופה חדש (!!).

בהתחרות שסודרה ע"י ארגון השחיה החונגרי כחור הכנה־לקראת האוליסמיאדה הושגו זמנים נהדרים:

200 שחיה חפשית: 1) צ'יק 2:13,4 — שיא הונגרי חדש,

2) לנדל 2:13,6 — את זמן זה סוב יותר מהשיא הקודם.

200 מטר חזה: ברוצו—2:53,6, יש לציין שהוא שחה את כל הטרחק בסגנון הפרפר החדש.

100 מטר גב: לנגרל—1:13,8.

100 מטר (חפשי): צ'יק 57.4!!! שיא אירופי חדש. אחרי הישג הזה אפשר לחשוב את צ'יק כאחד הפבוריפים על ה־100 מטר באוליסמיאדה. הוא והגרמני פישר הם תקות אירופה בשחיה 100 מטר.

עליה

הסיגריה הכי טובה

ב 30 מיל

מאת המנהלה

מפאת המצב מזניחים מורשים רבים את חובתם ביחס להפצת העתון וגבית הכספים, הזנחה זו מעכבת במדה רבה את בסוס עתוננו, ולכן נדרשים כל מורשי הסניפים להתמסר לעבודה לשם העתון בסניפיהם, צעד ראשון הוא סלוק כל החובות המגיעים מהם למנהלה עבור החוברות שהופיעו עד היום.

חוקת הספורט-כרמל פורט

העורך האחראי: א. ילין

דפוס „ארץ־ישראל", ירושלים

חברת תומסון-הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי-חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי-הראוה
של הסניף הארץ-ישראלי

תל-אביב
המשרד הראשי:
רח' גרונברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים

סוכנים בכל

GIGIDAIRE

החב

חיפה
רח' נצרת, טל. 686 דרך

יין

דמי התחיבה (עם המשלוח) לשנה—360 מ

POOR ORIGINAL

מכבי! השתמש בשמן „אַרושל"
באופנוע שלך

תשיג

ורב חברות
הם בתנאים
„אארושל"

בע"מ

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMAGCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE

ח

ד' סיון תרצ"ו - 25 מאי 1936

התכן:

נחום סוקולוב — ע. ה.

בעולמו
חזונה ובריתה — נתן ביסטריצקי
הכשרה ועליה — ליאו ציוציקא
לידידי בארץ ישראל — ק. א. שנדסן
„רבנו" קנדסן — זליג רוסצקי

ההיכל הגרפני
כדור יד — פ. פריד
כדור מים — ג. פלש
ספורט שמוש־דרור — זיבנרשטרום

מיפעלינו הספורטיביים
לעונת השחיה 1936
כדור יד
עד דא ועד הא — אל. אלכסנדרוביץ

מסביב למדורה
ספורטאינו: ז. א. פלקסמן (אוסוביגרפיה)
3 ב. יפה כהן, מ. אסרמן — אל. אלכסנדרוביץ

המכבי הצעיר
אל החברים ו — המפקדה הארצית
עד דרכי המכבי הצעיר — יגאל

כריזיקה ספורטיבית
תמונות
זריקת חדופים בכדור יד
קבוצת כדור המים בחיפה
יפה כהן
אריה אסרמן

העורך: אביעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרט, ש. עזיאל, ג. פלש

המו"ל: מרכז הסתדרות המכבי בא"י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

" המנהלה: שלמה סרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא"י

לְזֵכֶר
חללי האומה והמולדת

1. ישראל חזן
2. אליעזר ביצוצ'קי
3. חיים פשיגודה
4. יוסף ליברמן
5. חיים קורנפלד
6. יצחק פרנקל
7. דוד שאמבאדל
8. שמעיהו קרמר
9. יוסף חיים זליקוב
10. אביגדור קופרמינץ
11. טוביה פרוסאק
12. דניאל כהן
13. שמחה סימן טוב
14. זליג לוינסון
15. שלמה מוריסון
16. צבי דנברג
17. שלום חדאד
18. יצחק צייטלין
19. אליעזר וואטנשטיין
20. דר' קרל פלדברג
21. ראובן קלאפהאלץ
22. אלתר כהן
23. יצחק יאלובסקי
24. דר' צבי שאפחובסקי
25. אלכסנדר פולונסקי
26. פייבל שניצר

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנכם

הסגריות המהוללות

נרקים

עבודה עברית

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

קו פולניה-ארץ-ישראל

שרות שבועי באניות הדאר הגדולות והמהירות

„פולוניה" „קושציושקו"

15000 טון 12000 טון

ההפלגות בכל יום שלישי בשעה 3 אחה"צ

מחיפה-לפיראוס (48 שעות)

קושטא וקונסטנצה

הסוכנים הכלליים מ. דיזנגוף ושות'

יפו · חיפה · ירושלים · תל-אביב

לאיתמר בן-אב"י

בכיר נערי יהודה המחודשת

שלוחות ברכותינו לחג יובלו.

יהי רצון ויזכה לגבורות בעד נפש ומרץ העלומים מלוים אותו בדרכו, דרך העברי הצועד בגאיה לקראת עתידו ובניו בארצו.

אוהביו ומעריציו

החברות והחברים ל-מכבי-צעיר" ול-מכבי-אבשלום" פתח-תקוה

Telegraphic; „Evenkessef" Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון
הידועות בטיבן ובבנינן המוצק
האיתיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל-אביב חיפה ירושלים

יין כרמל - הוק מוסיף תאבון אחרי התרגילים

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת ח

שנה שביעית, ד׳ סיון, תרצ״ו — 25.5.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב״ח לנעלים

נחום סוקולוב

נסתלק איש האשכולות ר׳ נחום סוקלוב כשעה טובה באמצע עבודתו.

עם הסתלקותו הלך מאתנו דַבר האומה. נגיד הספרות העברית. שש עשרות בשנים עבד את עבודת הקדש בהיכל הספרות וארבע עשרות בשנים, ללא מנוחה וללא ליאות, שרת באמונה, במסירות ובכשרון את עבודת תחיתנו, ואם ספינתנו המרוסה הגיעה עד הלום, הרי לסוקולוב הדק בכל זה.

ממקור רעיונותיו המכורך שאבנו זה עשרות בשנים אמונה ובטחון, דעת וחכמה: למדנו להכיר את עצמנו, את בעיות אומתנו, את דרכנו בה נלך — דרך הגאולה.

„ארח לשבת׳ נעלה ומאר מכובד היה ברחובנו, וכבואו הביא עמו יופי ומעוף, בריק ועמקות, נחמה ומרגוע, ובהופיע ה„נ״ם" — כמה מן החוד וההדר היה בו — והלכנו לאורו. „הצפירה׳ ו„העולם׳, -אישים׳ ו„משבת לשבת׳, „ברוך שפיוזוה וזמני׳ ו„האני הקיבוצי׳ — כל אלה תחנות־פאר הם בדרכו הארוכה בספרות העברית, אשר בה הבריק בסגנונו המחוקצע והמלוטש אשר אין כדוגמתו בנבכי הרוח שלנו.

למן הקונגרס הציוני הראשון דבק בתנועת התחיה והיה משרתה הנאמן עד יומו האחרון. מזכיר ראשי של ההסתדרות הציונית העולמית, חבר הועד הפועל המצומצם, נשיא הקונגרסים הציוניים, נשיא הנהלה הציונית ועד לכסא נשיא ההסתדרות הציונית הנע. מכובד ונערץ, אהוב ומקובל על פני כל, ללא הבדל דם ומפלגה.

לפני שרים ומלכים יתיצב — והוא, ענק־הרוח, באצילותו, בחכמתו, בפקחותו. ברוחב ידיעתו. האציל מרוחו עליהם, לקח את לבם שבי והשפיע עליהם ליתן את דם להחזיר לעם־עולם את מולדתם הישנה שהוגלו ממנה: מיוצרי הצהרת בלפור והחלטת סן־רימו הוא.

בשיבה טובה נסתלק מעמנו. גם בהיותו בשנות הוקנה והשיבה היה צעיר ורענן, הוא ידע את סוד החיים ואהבם. הוא הטוף להם. ועוד שמור בזכרוננו חזונו הגשגב תחת כפת השמים. חזון תחית נופו של ישראל סבא, ששאב לפני עשרים ושתים שנה, בחג האביב תרע״ד, בחגיגה העממית שנערכה ברחובות. שבה הפגין הנוער העברי לראשונה את כחו ויכלתו הגופניים—חגיגה זו שנערכה בהשתתפות „המכבי׳ וששימשה יסוד ופנה לביטוים הארציים שלנו וגם ל„מכביה׳.

נלך לאורו!

ע. ה.

בעולמנו

כפר המכבי

1

ג. ביסטריצקי / חוזה וברית

כלל גדול הוא בתורת הקרן הקיימת לישראל: יותר ממה שהקהק"ל צריכה לכתה או לתנועה ציונית זו או אחרת, כדי לקיים את שליחותה. הרי כל כתה ותנועה צריכות להקהק"ל כדי לקיים את עצמן, את ציונות־האמת שבהן. כלל זה מאיר בכל פנה, אשר הקהק"ל חודרת לשם על מנת לחרוש חריש עמוק בלבבות. בעת האחרונה בא מפעל „כפר המכבי" וקיים שוב את האמת שבכלל זה.

מהו מפעל „כפר המכבי"?

אין זה רק סכום כך וכך של כסף לטובת הקופה הלאומית ושטח כך וכך של דונמים לטובת חלוצי „המכבי". מפעל „כפר המכבי" הוא יותר מזה. זהו שלב בדרך המעלה את „המכבי" אל תכליתו ומטרתו. לאמור: לתנועת־אשפורט ציונית מובהקת.

רעיון „המכבי" נולד בחיק תנועת התחיה הלאומית. תחת כנפי השכינה הציונית, הציונות. ככל תנועת חיים ששואבת ממקורות בראשית, יותר משהיא נתנה לעם מדעת, נתנה לו בהיסח־הדעת. כאותו מעשה זריעה, שלא פחות אשר חשובים בו הזרעונים שנופלים ישר מידו של הזורע, חשובות בו הפרורות שנושרות מעצמן, דרך אגב. כך השירה הציונית מתוך חיכה, אגב חרישה וזריעה בשדות העם. נכסים וערכים, שצמחו ועלו דרך אגב, שלא במתכוון, והפכו לאילנות־תפארת, שדורנו חוסה עכשיו בצלם. תקומת הגוף היהודי, תחיית השריר היהודי — זהו אחד מן הערכים הברוכים דאלה, שהציונות זיכתה בו את העם אגב מעשה הזריעה שלה.

הציונות מביאה אתה לא רק גאולת עם שנמצא בגולה, כי אם גם גאולת חושים שנמצאים בגולה. בתוך פרשת הגאולה הזאת רעיון „המכבי" הוא פרק נאה ורב־משקל.

יש השפעת־גומלין בין תנועה ותולדותיה. לא פחות מאשר התנועה משפעת על תולדותיה, הללו חוזרות ומשפיעות או צריכות להשפיע על התנועה. הציונות. שהולידה מתוכה את רעיון „המכבי", ראשית היתה לצפות שרעיון זה יוליד מתוכו ציונים, שהוא יחזיר לציונות בנים שתעו והתרחקו מגבולה. בציונות שיבת היהדות קודמת לשיבת ציון. שיבת בנים לעמם קודמת לשיבת בנים לגבולם. ומהלך זה של שיבת בנים לעמם הוא קשה ביותר. אלו הם חבלי המשיח האמתיים, אלה הם בעצם היסורים של גלגולי מחילות, שהם קודמים לפי אמונת העם לתחיית המתים. על כן בנים שנתרחקו מגבולם לא בדרך אחת ישובו אל העם ואל ציון, כי אם בדרכים רבות. דרך שערים רבים היו נכנסים לירושלים. גם לירושלים של דורנו אנו נכנסים דרך שערים מרובים. והשער הזה, ש„המכבי" פתח לפני הנוער היהודי שהתרחק מן המקורות, שער האשפורט, שהוא מפואר כל כך בימינו ומקובל על דורנו, ה„יה מן השערים החשובים. שהציונות היתה צריכה להם, כדי להחזיר בנים תועים לגבול עמם.

אבל אין להעלים עין מן האמת, כי במשך רקופה ארוכה לא היה שער זה פתוח לתוך הציונות כפתחו של אולם, כי אם רק כחודה של מחט. משושטש היה הקשר האמיץ. קשר של אב ותולדה, בין „המכבי" ובין הציונות. האורגניות שבקשר זה היתה מתחלפת לשעמים קרובות בקשרים שטחיים. רופפים, בקשרים של סמלים היצוניים בלבד. הכח האידיאולוגי שמחייב את „המכבי" כתנועת תחיה שלמה וגמורה, שתכנה היא ציונות על כל עיקריה ומצוותיה ומלבושה היא האשפורט, כח זה לא בא לידי גלוי תקיף.

ואלו בתנועה כ„המכבי", שהאידיאולוגיה איננה לה ענין שבעיון, שבמות, כי אם היא גלומה בתוך עצם מעשים, בתוך השריר התובע גאולה. קשה היה להביא את המאור הציוני לידי גלוי באמצעים מצויים של הסברה אידיאולוגית רגילה. בכלל אין מקום היום בכל רחבי העם והנוער לציונות מופשטת. הכח הבונה והמקיים את הציונות של דורנו היא ארץ־ישראל. על אחת כמה וכמה בתנועה כ„המכבי", לגבי הציונות של תנועה כזאת היה יכול להכריע אך ורק מגע חיוני עם ארץ־ישראל. כשם שכל תנועות־הנוער הולכות ומשתרשות בקרקע הציונות רק במדה שהן נעשות חלוציות ושולחות שרשים בקרקע של בנין הארץ והתישבות בה. כן היה מוכרח להיות גם עם תנועת „המכבי".

ובבנין זה. ששמו מגע בין הנוער של דורנו ובין ארץ־

ישראל, מופיעה הקרן הקיימת כעמוד־הבריח. הקרן הקיימת, לפני שהיא נותנת את הקרקע הממשי תחת רגלי החלוצים של התנועות השונות, נותנת להן את הקרקע הרוחני בשביל ציונות של ממש, ציונות מוחשית. ארץ־ישראלית. כותב הולדות הציונות בעתיד יעריך את גדול מפעלה של הקרן הקיימת לעם לא רק לפי הששון של האדמה שהיא גאלה במולדת העבריה, ולא רק לפי שסחי־הבצות, שהיא יובשה מקדחת זו או אחרת. כי אם גם לפי ששה החיים היהודיים, שהיא כבשה בשביל רעיון התחיה ולפי מספר הנפשות. שהיא גאלה לציונות של מצוות והבריאה מקדחת של פרזיטיות נפשית ורוחנית.

גם „המכבי" בא לידי מגע עם ארץ־ישראל הממשית, לאמור: עם ארץ־ישראל של התישבות של עבודת־האדמה. של כפר וריח השדה. על ידי מתוון זה ששמו הקרן הקימת. מפעל „כפר המכבי" יותר מהשהוא נותן ל„מכבי" מדעת — כל אותם הדברים שהם כתובים וחתומים בפתשגן ד־הסכם שבין הנהלת הקרן הקיימת לישראל והנהלת „המכבי" — נותן ועוד יוסיף ליתן לתנועה זו בהיסח־הדעת. דברים שאינם כתובים בשום חוזה והסכם: שפע של ציונות.

מפעל „כפר המכבי" בשנתים הראשונות לקיומו הצליח לכל הדעות. אותו סכום ש־המכבי" התחייב לו נכנס במלואו. ועוד יותר מזה. בסניפים של „המכבי". בלשכות של הקרן הקיימת. בלשכה הראשית. שם מונחות ושמורות טבלאות שמודדות במספרים את ההכנסות של „כפר המכבי". לאמור: את הצירופים של אותם המעשים הקטנים והגדולים של חברי „המכבי" למען ארץ־ישראל. שהם הביאו לידי סך עגול של 5.000 לירות בשנתים הראשונות. ואילו היכן הוא המכשיר. שבכחו אפשר למדוד כל אותן פעולות־ד־נפש הציוניות שנתעוררו ברחבי תנועת „המכבי". בתחומו של היחיד ושל הכלל, בעקב הקשר הזה שבין „המכבי" והקרן הקיימת לישראל.

על כן נראה לי. שמפעל „כפר המכבי" איננו רק כך וכך הכנסות בשביל הקופה הלאומית וכך וכך דונמים בשביל חלוצי „המכבי"; הוא יותר מזה. על כן נראה לי. שהקרן הקיימת לישראל ו„המכבי" צריכים לשמור על הקשר הזה שביניהם לא רק ברוח של חוזה כתוב וחתום. כי אם גם ברוח של ברית נפש ומפעל. שהיא חתומה בחותם של אש בלבבות. לא רק לשם גאולת שמח זה או זה צריכה הקהל"ל למפעל „המכבי". כי אם גם לגאולת המוני נוער יהודי בשביל הציונות: לא רק לשם התישבות כך וכך חלוצי „המכבי" על הקרקע צריך „המכבי" למפעל הזה, כי אם גם כדי לנסוע את תנועת האשפורט העברית על אדמת התחיה הלאומית.

עליה והכשרה

לפני שלש שנים בערך נגשו חוני המכבי בחוץ לארץ לפעולות הכשרה שיכינו את המכבים שלנו לא רק בסוכן הספורטיבי אלא גם בסוכן המקצועי ואז ניתנה האפשרות לחברינו להשתלם בתוך פלוגות מכבי מיוחדות בחקלאות ובעבודות מקצועיות אחרות.

הארצות שבהן התקיימו פלוגות מכבי מיוחדות היו: צ'כוסלובקיה, גרמניה, אוסטריה, ורומניה. בערך שלשה אלפים חברים מאורגנים כיום בארצות אלו וחם מחכים לעליה לארץ.

עליית מכבים לארץ ישראל התקדמה במשך שתי שנות קיומה בצעדים גדולים, ואם לפני השנתים האלו לא תופיעה השם „מכבי" ברשימת הקבוצות הנואלות את אדמת ארצנו, הרי כיום יצרנו בארץ פוזיציות בעלות ערך שאין לבטלן כלל ועיקר.

שתי קבוצות גדולות בנות 120 חבר, הנמצאות ברעננה ובכפר בילו והמורכבות מחברי „המכבי הצעיר", הן מהקבוצות החלוצות הראשונות שלנו. במשקים עצמיים, יהיו אלו של חרגנולים, חלב או גידול ירקות, יצרו בכחות עצמם כל מה שאידיאליסטים יכולים ליצור.

כדם לא בקבוצות בלבד אלא גם בקואופרטיבים מאורגנים חברינו — בנתניה ובאבן יהודה ובפרדס חנה. לפלוגות אלו אין משקים עצמיים אלא קבוצתן היא בפרדסים.

ולבסוף — אם לא האחרונים בטעלה — נזכיר את עליית הנוער בזמן האחרון של „המכבי הצעיר" בגרמניה, שבמשך הזמן יהיו אבן פנה לקבוצות חדשות בארץ. מאה ועשרים חבר משוזרים כבר בקבוצות אשר בגניגר, דגניה, נבט, קבוצת שילה, קרית ענבים ורמת דור.

ואם אנו מציינים בסוף רשימתנו זאת את חשיבותו של הקונטקט בין המכבים „הפולים" המאורגנים בקבוצות, ובין המתדרות המכבי בארץ ישראל, הרי זה משום שברצוננו להדגיש את חשיבותה של התנחנה האחרונה של נורם חשוב זה בבנין הארץ.

כלל המאמצים צריכים כיחוד מנהיגי המכבי להתיחס אל המכבי לא כמתדרות לספורט בלבד אלא כאל תנועה לאומית. המכבי וביחוד הנוער שלו — „המכבי הצעיר" — רואה בבמכבי נורם בציונות המחנך את חבריו למסירות לכל האידיאלים הלאומיים. צו היום לנוער המכבי הוא: „גאולת הקרקע וגאולה עיי עבודה".

כבוון זה צריכים למצא את השבילים אל אותו האלמנט של המכבי, הבא אל הארץ באידיאלים אלה והרוצה להלחם יד ביד עם המכבי לבנין עם ברוא בארץ ישראל.

א. צוצקה

ק. א. קנודסן

לידידי בארץ ישראל!

בקרתי בארצות רבות. ובהן הרבה ידידים טובים לי. ואף פעם לא היה לי יסוד להתאונן על קבלות הפנים שערכו לי. אולם לקבלת פנים כזו, שזכיתי לה בארץ ישראל לא זכיתי בשום מקום עד היום הזה.

לבקר בארץ קדושה זו, ארץ הבחירה, כאדם רגיל ובלתי מוכר, היתה שאיפתי מימי נעורי. והנה נתמלאה שאיפתי זו בצורה שלא חלמתי עליה מעודי. הנני מודה מקרב לב לכל אלה שסייעו בידי, שנסיעתי לא״י תצא לפעל באפן חגיגי כל כך ותהיה רבת תוכן במדה כזו. תודתי לעתונות, שכתבה על אודותי כאלו הייתי אישיות מפורסמת שיש לה חשיבות בשביל הארץ. ולכל אלה מבני הארץ שהכרתים בדנית: לצבי נשרי, ידידי משנת 1911, הארץ ישראלי הראשון שבא לדניה ללמד התעמלות. לבנימין סלור ידידי משנת 1913, השני בשורה, שמשך כה רבים אחריו. שושנה סלור, י. אלוף ואשתו הנדה, אל־מגור. מרס, דר׳ סימון ואשתו, גב׳ אסתר עץ־הדר, בר־נון. פומרנץ, פלדמן וגורין, גב׳ גליק, גב׳ הלר, בורשטין. חיים ויין, דניאל, גב׳ פריידן, גב׳ איתין וכו׳. שורה ארוכה של אנשים טובים. ארץ ישראל עושה בלי ספק את בניה השבים אליה לאנשים טובים.

ראש העיריה בפיה הורני לדעת שמצות הכנסת אורחים היא מצוה קדושה ליהודים. -זאת קבלו מאברהם אביהם״. אמר לי. בני אברהם שפגשתי מלאו באמת ובאמונה את מצותו ביחס אלי. מעולם לא פגשתי הכנסת אורחים כה נאה כמו במקום הזה.

אנו אומרים בדניה על אדם הנוטע עצים והם צומחים יפה, שיש לו ״יד קלה״. היש למצא בכל העולם עם בידים מברוכות כאלה של היהודים בארץ ישראל? דבר אחד שמח אותי ביחוד: ב. סלור ספר לי עוד בשנת 1913, שיהודי אינו רוכש לו עדיין חלקת אדמה בארץ ישראל בזה שקנה אותה. עליו לעבדה תחילה בעצם ידיו ולעשותה פוריה. רק אז היא נעשית קנינו. לפי הכלל הזה נהגים היהודים המלומדים כהדיוטות שבהם שחזרו לארצם: הם עשו את העבודה הגופנית ליסוד לבנין עמם וארצם. איני מוצא עקר יותר טוב מזה לבריאות העם ולאשרו בעתיד. תמיד ראיתי את היהודים בעם הבחירה. עכשיו בראותי אותם חפשים וחזקים בארץ אבותיהם גברה דעתי זו עליהם. הכל נראה לי כאן חדש ובמצב של התפתחות תוסכת. הרבה דברים אינם גמורים עדיין, מה שהיטיבו לעשות אמומל ישופר וישוכלל יותר ד״יום. מכשולי הטבע ויתר התנאים הקשים — הכל נכנע לרצון החזק עד כדי שכחה עצמית. היחיד מקריב את עצמו למען העם ועתידו. זהו מהלך מחשבות רם ואציל שעמד בנסיון בכל הזמנים.

אולם דבר אחד מוניחים אנו, האנשים הנאורים וחמשכילים לעתים קרובות, והוא — את הגוף עצמו. רבים חושבים שיש הכרח בכך להזניח את הדאגה לגוף כשיש צרך להתמסר לאיזה דבר, וזה אינו כן. כל מה שנוסיף לספל בגוף ולאמנו כן ניטיב לעשות את עבודתנו ותגדל התועלת לעם. אמנם התקדמנו עד כדי כך, שהננו מכירים בזכותו של הגוף לקבל את חלקו בחנוך הכללי של הילד. והחנוך הגופני נחשב כחלק הכרחי (ובכ״תי נפרד) בחנוך השלם.

אולם, האם למעשה אנו גם פועלים כך? נדמה לי שמצאתי סמנים המוכיחים שהמחנכים בא״ידומים בזה למחנכים באירופה. קודם כל דואגים לצד הרוחני. השכלי של חנוך הילד ואם נשאר עוד די זמן ודי כסף יושם לב גם לחנוך הגופני. אבל עפ״י רב הזמן, שעות הלמוד בבית הספר, כל כך חפוש על ידי המקצועות העיוניים שנשארו רק שעה־שעתים פנוי כדי להורות לתלמידים דרך הגדול וההתפתחות הגופנית. וכסף? בראשונה צריכים למלא את הדרישה לצרכי הוראה בשביל המקצועות העיוניים—פיסיקה, כימיה. סבע וכו׳ ואם נשאר עודף של כסף רוכשים כדור למשחקים, חמור לקפיצות ספסל להתעמלות וכדומה. למקום (אולם, מגרש), למכשירי למוד לתרגילי הגוף אין דואגים באותה המדה שדואגים למקצועות אחרים.

האם אין כדי שהאכר ישמש דוגמא למחנכים?

האכר יודע שעליו לעבד את האדמה אם ברצונו לקבל יבול טוב. המחנך יודע אמנם להלכה שאותו היחס הקים בין האדמה והזרע קים גם בין הרוח והגוף, אולם למעשה מעטים דם המסיקים מזה את המסקנות הנכונות.

אני ראיתי אצל מורי ההתעמלות בא״י שקידה. מרץ והתלהבות בעבודה והנני בטוח שהם יתגברו על הקושיים שעליהם להלחם בהם. לו הייתי במקומם הייתי מקדיש תשומת לב מיוחדת למשחקים בכלל ולמשחקי כדור בפרט. וכן לכל ענפי הספורט הכל צדדי הטובים עד שיהיו בבתי הספר אולמי התעמלות טובים, מתאימים לאקלים הארץ ומצוידים במכשירים במדה המספיקה להעסיק את הילדים בעבודה קצובה. מתמדת. הילדים מאבדים את החשק להתעמלות כשהם צריכים לעמד ולהבים איש בפני רעהו מבלי שתהיה להם הרשות והאפשרות לעבד כמה שד״הם רוצים ויכולים לעבד.

אולם לעצתי להעביר באפן זמני את מרכז הכובד לעבודה החפשית במשחקים, ספורט וכו׳ הננו נותן הגבלד״ חשובה: החלק, המתקן והמעצב של התתעמלות אין להזניח.

זהו החלק המטפל במרכז הגוף, בגב. אני ראיתי באי״ 1840 גבים. אין ספק בדבר שהם טובים יותר מאשר בצפון אירופה. אולם אני קויתי שהם יהיו עוד יותר טובים על יסוד פעולת השמש הברוכה של הארץ כמעט במשך כל השנה. נראה שהאחוז הממוצע של גבים רעים הוא בערך 25 למאה. החצי ממה שמצאתי באירופה הצפונית. אולם 25% אינו מספר פחות ערך כלל. ולא רק 25 האחוזים של הגבים הרעים של הילדים והבחורים שה״ארץ (ואפשר) לתקן. גם את ה־75% צריך לפרוח ולחזק כדי שישארו חזקים וגמישים כל ימי החיים.

יש איפוא למורי ההתעמלות לפעל הרבה בכוון ההתעמלות המעצבת, לאשרנו אין עבודה זו דורשת זמן רב ותרגילים רבים ולמולנו קל לענין את הילדים והנערים בשרק מבארים להם ומראים להם גב לקוי. לא קשה להכיר לקויי גב בהתחלתם, ואני דורש במפגיע מכל מורה להתעמלות לראות מפעם לפעם את הגבים של תלמידיהם בעמידה ישרה. ידים למעלה ובגו כפוף לפנים, כשהידים מורדות לארץ (ברכים ישרות!) ולתת גם לילדים

זליג רוסצקי

„רבנו" קנודסן *)

אין עוד אישיות שתהיה לו השפעה עמוקה במדה כזו על דרכי הרבות הגופנית היהודית כאישיותו של קנודסן. אין זה לחלוטין מוגזם כשאומרים כי קנודסן הטביע את חותמו על אופי הספורט היהודי; הרחיב את אופקיו. הכניס לתוכו את המומנט המדעי. תנועה של „בלוי זמן וקבלת תענוגות" הסך לתנועה המעמידה כמטרת ראשית הקמת הגוף ע״י תרגילים לפי העיקרים של המדיצינה המודרנית עם שני עמודיה הראשיים: אנטומיה ופיסיולוגיה.

לפני עשרים ואחת שנה. כשהרימונו, אנו קבוצה קטנה של צעירים יהודים, את נס התחיה הגופנית — לא היו ברורות לנו עדיין הדרכים בהן נלך. היה זה אז בימי הסערה של המלחמה העולמית. כשכל העיקרים האחרים, מחוץ לעיקר הכח הגס, הורחקו לקרן זוית. עמים חרצו את גזר דינם בהטילם על כפות המאזנים את כחם ואונם הפיזי. עמים שלמים נפלו, כי לא היה להם די כח כדי להתיצב. כדי להתגונן כנגד אויבם. והנה באותם הימים. בעת כיבוש פולין ע״י גרמניה. החליטה קבוצה קטנה של צעירים יהודים לגשת לארגן את הנער היהודי. להיותו מוכן לכל האפשרויות.

אומות ניגדו אז את גורלן — והנה חשבנו כי הגיע הרגע המכריע גם לעם היהודי. שתינתן לו האפשרות לקומם מחדש את ביתו הישן־חדש בארץ ישראל. אחת היה לנו ברור: להקים מולדת יכולים רק אנשים חזקים. בריאים — כלומר, יש לחשל את החומר האנושי. שיהיה מוכשר לאחר המלחמה לעלות לארץ.

„לחשל" — זה היה רק רעיון. אך איך להגשימו? מומחים גדולים בתנוך הגופני לא היינו. היה ידוע לנו רק, כי ע״י תנועות התעמלותיות שונות, ע״י ריצה, קפיצה וכו נהיים זריזים יותר, חזקים יותר — כלומר יש לשלוח את ה„עולם" היהודי אל ההתעמלות והספורט. ברם הפעולות הספורטיביות של הימים ההם נשאו אופי של מקריות וחוסר־שיטתיות. בעינים עורות חקו את השכנים: כאשר עשו הם כן עשינו אנחנו. ללא התעמק בניתות התוכן. ומאחר ש־השכנים" שלנו היו החילים הגרמנים של חיל־הכיבוש. ומורינו בשדה התרבות הגופנית — ה־פעלדוועבלים" הגרמנים — אפשר לתאר על נקלה. כמה פרימיטיבית (מנקודת ראות מדעית) היתה שיטת הספורט. שלה הטפנו ברחוב היהודי.

כי אמונה עוורת. עבודה מסורה. מרץ ברזל בכחם ליצור תנועה רחבה. גם אם אין העבודה נעשית על יסודות מדעיים — זאת הוכחנו אז בשעה שיצרנו את תנועת הספורט היהודית בפולין. חלפו. עברו ארבע־חמש שנים. מלחמת העולם הגיעה

*) נתאחר.

לקצה. חיל הכיבוש נסוג אחור לגרמניה — ואנו יצרנו כבר גדוד־ספורט יהודי שמנה אלפים חברים פעילים עם עשרות־עשרות מורים ומנהיגים — — ברם השיטה הפרימיטיבית נשארה כאשר היתה! חקוי עור לפי דוגמת החיל הגרמני. —

אולם בשורותינו אנו, בתוך קבוצת המעמלים העברים, קם הרצון להשתלמות: הוחש, כי לא הכל לגמרי בסדר. חסר משהו ויש הכרח לנשת ברצינות ללימוד, להגיע למקור המדע של התרבות הגופנית. דרשו אחרי ספרי לימוד רציניים. יסודות ההלכה, ידיעות על הקולטורה הגופנית המודרנית האמתית, ובאמצע חפושינו נתקלנו באורח מקרה בקונגרס קטן, בכריכה כחולה צנועה. ועליו רק הכתובת הקצרה אך בעלת המשמעות הרבה: ״תורת התרגילים של קנודסן״. כבר לאחר ההכרה הראשונה השטחית עם תוכן הספר הזה הוברר לנו, כי יש לנו כאן ענין עם יצירה גדולה: גישה מדעית עמוקה לתרגילים הגופניים. בקיצור: בכל חום התלהבותנו התנפלנו על „מסכת הספורט״ של קנודסן, ולילות שלמים בלינו בפלפול על כל עמוד ועמוד, כל שורה וכל תג. ״תורת התרגילים״ של קנודסן פקחה את עינינו, הראתה לנו את הדרך לעולם חדש של מדע הספורט, הניחה את אבן הפנה לבנין התרבות הגופנית היהודית בפולין. ספרו של קנודסן השפיע עלינו, ואנו השפענו על חברינו הצעירים וכך קמו מתוכנו מורי־ספורט רבים בעלי הכנה תיאורטית יסודית ועמוקה — מורים, שהפיצו הרחק־הרחק מחוץ לגבולות פולין את הרעיון של בנין התרבות הגופנית המודרנית על יסודות מדעיים.... ■

בשנת 1921 נוסד בורשה „ביה״ס הממשלתי העליון לתרגילי גוף״. האם לא יכלה להימצא בתוך שורות הספודנטים קבוצתנו הקטנה של מורי הספורט היהודים. שקונגרסו של קנודסן נתן להם את הדחיפה להשלים את ידיעותיהם התיאורטיות והמדעיות על הספורט?

ואכן, אנו היינו בין הספודנטים המומחים הגדולים ביותר בשאלות תורת התרגילים, ועל כל השאלות ענינו באופן יסודי. והוכחנו ע״י כך את הכנתנו הטובה לפרובלימות של התרבות הגופנית...

נזכר אני באפיזודה אופינית מהימים ההם. חברינו הנוצרים שאלונו באחד הימים מבלי כל פניה:

— מנין שואבים אתם את כל זאת, יהודונים. מנין יודעים אתם בעל־פה את כל התיאוריה המסובכת של תרגילי הגוף?

— מאת „רבנו״ קנודסן — נפלה תשובה.

— ומדוע לא תכנו אותו — את קנודסן — מורה, פרופיסור ודוקא „רבי״ — נשאלנו בשנית.

— אין זה מקרה — ענינו — מורה, פרופיסור מקנה לתלמידיו ידיעות, אולי ידיעות חשובות, ידיעות יסודיות — אולם כל אלו הן רק ״עומס״ מדעי. אולם ״רבי״ מקנה לתלמידיו מחוץ לידיעות גם אמונה עמוקה. קנודסן הוריש לנו מחוץ לחומר המדעי אמונה עמוקה ביסודות המדעיים של תרבות גופנית, ומשום כך עומד הוא על דרגא גבוהה יותר מאשר מורה, פרופיסור...

רבות רבות בשנים חלפו. תלמידיו היהודים של קנודסן מפוזרים על פני כל העולם, ביחוד בארץ ישראל. וברגע זה, כשקנודסן בא אלינו כדי להכיר באופן אישי את עבודת ״חיל המשמר״ שלו על שטח התרבות הגופנית, מרשה אני לעצמי לקדם בברכת ״ברוכים הבאים״ בשם כל חסידי־הספורט את ה־רבי״ לספורט שלנו — קנודסן.

לחברינו

נעמי מונשטר וב״ל ישראל ולהנדלר,

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי״

הועד ואגודת „המכבי״ חיפה

לחברינו

דוד ביגר וב״ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי״

הועד ואגודת „המכבי״ חיפה

לחברינו

ד״ר פריץ דרייר וב״ל

ברכת חברים נאמנה לנשואיכם.

תזכו להקים בית נאמן למשפחת „המכבי״

הועד ואגודת „המכבי״ חיפה

חבר!-

מלא את חובתך

לעתונך!

חתום ורכוש מנויים!

החנוך הגופני

פ. פריד / כדור יד

לפני שנים לא רבות המציא הנרמני שיל'ן את משחק כדור היד, ואפשר לאמר בבטחון גמור כי מלכתחילה ראו במשחק זה טעין מכשיר שישמש „שווי משקל" לאנשי האתלטיקה הקלה, מאחר שכבר מזמן הכירו בחשיפתו המיוקה של משחק כדור הרגל על הרצים. צצו קבוצות רבות, שבהן השתתפו בעיקר אתלטים, ואלו שבו את הכסים להיקפו העצום של משחק כדור היד בגרמניה של היום. אחריה באו אוסטריה והארצות הסקנדינביות, וקבוצותיהן הן גם כיום המתחרים הרציניים ביותר של כדור היד הגרמני. לאחר הפסקה ממושכת נוסדה התאחדות עולמית לכדור יד אשר מושב מרכזה הוא בסינכן, ואליה מסונפות כל ארצות אירופה ואף רבות מאלו שמעבר לאוקינוס. כדם לא בכל הארצות להתאחדות זו קיימות קבוצות בעלות שם. מחוץ לגרמניה הנזכרות לעיל נהוג משחק כדור היד גם בפולין, הונגריה, רומניה, יוגוסלביה, איטליה, ציכיה ושויצריה.

מאז נוצרו חוקי המשחק הזה חלו בהם שנויים מצערים עד מאד ובנקודות לא עיקרוניות לגמרי — עובדה שאין כדוגמתה בחולדות כל שאר משחקי הספורט. וכשהפועלים הסוציאליסטים הקימו התאחדות ספורטיבית לעצמם, תיקנו חוקי משחק משלהם, השונים בנקודות יסודיות בכדה מאת מהחוקים הקיימים הבין לאומיים, עד שנשללת כל אפשרות לערך משחק של כדור יד בין הפועלים ו„האזרחים". לאילו משני החוקים יש לתת את משפט הבכורה — זוהי שאלה טכנית קשה למדי; כדם זאת אפשר לומר, כי בהתחשב עם המטרה שהוצבה ביסוד המשחק אין כל יתרון לחוקת הפועלים המצדיק את עדיפתה. ויצויין, כי שחקני „הפועל" בארץ הכירו בדבר זה, ומשום כך — ולאו דוקא משום שאין אצלם שופטים היכולים לשפוט לפי חוקת הפועלים — משחקים הם לפי החוקה הבין לאומית המקובלת בחבל כלה. וב„הטכבי" עלה סוף סוף בידינו לעקור מן השרש את אותה ההשפעה המזיקה שהורישו לנו הגיבנסיות, ששיחקו על פי חוקים בלתי נכונים המיוסדים על משחק כדור הסל. כיום למד הנוער שלנו לשחק לפי החוקים הנכונים.

■

ארבע דרישות כלליות יש להציג לפני הספורטאי הרוצה להיות ראוי לשם „שחקן כדור יד": טכניקה מושלמת במשחק הכדור, הכנה תכסיסית, מצב גופני מצויין סטרדנה ראשונה והרכב מותאם של חברי הקבוצה. נעמוד נא לחוד על כל אחת מארבע הנקודות הללו.

א. טכניקה. במשחק כדור היד באות בחשבון שתי פעולות עיקריות: התפישה והזריקה על כל צורותיהן.

התפיסה: את הכדור יש לתפוס בכדת האפשרות בשתי הידים; כדם מחובת כל שחקן להיות בטוח בתפישת הכדור גם בכל יד לחוד. אין לתפוש את הכדור באופן תשיש על יד הגוף; אמנם החוק אינו אומר על כך, אך תפישה זו גורמת לאיבוד זמן, תנועת התפישה רכה; גם שריר האמה וגם הכיצפס צריכים להיות רפויים (לא מתוחים); הודות לכך לא יוכל הכדור לקפוץ חזרה. הכדור צריך להיות נתפש מכל נוכח שהוא: באופן נורמאלי, היינו בנוכח החזה. בקפיצה במצב של כפיפה, ואפילו בשעת ריצה שוטפת טעל הקרקע. כל אלה הם תרגילים שיש לחזור עליהם בכל אימון לפחות במשך זמן של חצי שעה.

הזריקה: תחילה היתה נהוגה זריקת התנופה

שבוצעה בזרוע כפופה באופן קל מן הצד; כדם כיום תנתינו כדרך כלל את זריקת ההדיפה (ראה תמונה). מדוע? בו בזמן שבתנועת התנופה קיים חשש גדול שלא תסיר

אוכל לעבור על נקלה ביד הזורקת על פני המגן היריב הקומד ממולי, אוכל בתנועת ההריפה לפשוט בשקם מוחלט את ידי, מבלי שיריבי ימנעני בכך. מלבד, כמובן, אם יעבור על החוקה.

קיים עוד אופן של זריקה אל השער והיא הזריקה המכונה „שוקן" (Schocken). בזריקה זו משתמשים כשרצים בהחירות ומגיעים אל עגול היריה ואין די שהות להרים את היד להריפה; בהקרת זה זורקים את הכדור לעומת השער בחניפה קצרה כשכנ היד מופנה למטה, ומשתדלים להעיף את הכדור בכוון חפוך מכוון הריצת, תנועה המחלישה אמנם את כח הזריקה אלא שהיא מתיה ומטעה את השוער.

בשעת צירופי המשחק משתמשים בכל ששת האופנים אלא שחמיד יש להתאים את אופן המסירה אל מהירות ריצתו של חבר הקבוצה שאליו נזרק הכדור. ברם זוהי האמנות הגדולה ביותר לא רק במשחק זה אלא בכל שאר, משחקי הכדור, שכירוע, אינה עולה בדרך כלל יפה.

לפעולות המסכיות „המוכנות מאליהן" שייכת „הקפצת הכדור" („Päppeln"). בהתאם לחוקה אפשר לזרק פעמים אין מספר את הכדור לארץ ולהפשו אח"כ חזרה בשתי הידים. כלומר, רצים שני צערים עם הכדור ביד וזורקים אותו אח"כ לפנים בזרוע פשוטה בכח כזה לארץ, עד שער שמספיקים לצעור את הצעד השלישי מגיע הכדור לנוכח החזה ואפשר להפשו שוב; להקפיץ את הכדור במשך שני צעדים יותר מאשר פעם אחת אין זה אלא מעשה שטות. כי לשם מה לתת לו, היינו לכדור, אפשרות בשפע להיקפץ הלאה בהשחקן; מלבד זאת הרי מאבר השחקן זמן לשוא, בו בזמן שע"ז נשיאת הכדור בסרחק של צער אחד „ירויח" את האפשרות להשקיף על חברי־למשחק וגם על יריבו ולקבל טושב ברור מהמצב. הקפצות נמוכות או נכוחות מדי, או גם קצרות מדי יכולות לגרום לשגיאות רבות אז להפישה כפולה, זריקות רחוקות מדי יכולות להעביר את הכדור לשחקן היריב. ביחוד יש להזהיר בהקפצה כיד אחת, כי בנגיעה הקלה ביותר של הזרוע ע"י היריב ילך הכדור לאיבוד!

הפפישה והזריקה והאימון בהקפצה יש להתרגל בהם מכיר תביר. כן הגסיון בארץ למדתי ששחקנים המשחקים כבר בעונה השניה מאנו להתאמן באימון „הסקצועי" הפשוט חזה, בטענה כי אשתקד התאמנו כבר ככך ואין כל צורך לשנות עוד הפעם; לעומת זאת הכרתי שחקנים בין־לאומיים, שחקנים, שהנם זה קשר שנים כמעט מעודי החוך של אחת הקבוצות הארציות האירופיות המובות ביותר ושעכרו בכל יום־אימון על התכנית ההכרחית הזאת!

■

ב. חכמים. חכמים זהו ענין אינדיבידואלי של קבוצה, ואין להרבות כאן בהוראות. ברם אפשר לקבוע לכל תפקיד ותפקיד שורה של עיקרי־יסוד, וטוב יעשו המעוניינים אם יפנו תשומת לב לזה.

נתחיל מן השוער. יריה כדור היד אינה באה אף פעם כיריה כדור הרגל מלמטה למעלה אלא מלמעלה למטה, ועל כן לא יוכל השוער לעולם להאשים את עצמו כי ע"י כך אין הוא חוחך את הזוויות. ביריות מן הצד אסור לו לשוער לעמד בפנה הקצרה, וגם לא, כשוער כדור הרגל, בפנה הארוכה, אלא בערך באמצע. השוער אינו קופץ ממקומו בשעת יריה הכדור אלא עושה צעד אחד או שנים הצדה ואח"כ הוא קופץ; בקפיצה בלבד, כמו שוער כדור הרגל, לא יוכל להשיג את הכדור הקלוע הישב לעומת השער. בשעת זריקה עונשין בסרחק של 13 מטר יעשה השוער (אני ווחש זאת בפה לאוזן וגא לא להעביר זאת הלאה) צער אחד לפני הקו כדי להקטין ע"כ את זוית־היריה. שם האמת עלינו לציין כי זה בגיגור לחוק, אך בינינו לבין עצמנו, רק לעתים רחוקות מאד ירגיש בכך השופט.

המגנים — תפקידם במשחק זה הוא הגנה בלבד; בחלקם לא תפול כל פעולה „קונסטרוקטיבית", אף הקלה שבקלות לא. במשחק כדורגל עליו בוונא בין שחקני כדור יד ושחקני הוקיי של ז. א. ק., שכו זכו הראשונים בסרה עצומה, נגש מגן כדור היד הבין לאומי ז., בעל קומה של 1.90 מטר, אל א., שחקן החוקיי המצוין שאינו מפורסם פחות, כדי לנחמו מספלחו. התאמה א. וקפץ ואמר: „מה רצונך? אדרבא, שחק אתה עם אנשים הרגילים כל יומים לתקוף את יריביהם בירים מורמות!!". בידים מורמות — כך ולא אחרת צריכים לעמד מגנים במשחק כדור היד. כך ולא אחרת עליהם לעצור את זריקה הכדור כמבצר האחרון לפני השוער. עליהם להשאר במקומם, ואם רצונם לזוז ממקומם עליהם להתקדם אך מעט מאד, כדי למגוע את האפשרות מאת היריב לעבור אותם ולזרק את הכדור באופן חפשי לעומת השער. נמצאים מגנים השואפים להחניק את התקפת היריב מיד בהתחלתה — שאיפה הראויה להערכה; ברם, כששני המגנים התרחקו הכונן—ועפ"י הרוב שניהם הם כתרים „בעלי משקל"— אדרבא יגמו נא להשיג את הרץ שעברם ולמגוע בעדו בדרך חוקית את ירית הכדור. נכולו של המגן הוא בן הקו הצדדי ובן עגול היריה, וכלל מה ששאר יותר בקרבת האחרון כן יגיע וגרה יותר את החלוץ היריב המסתער. המגן ישחק בחוקה, ולפעמים בחוקה רב, רק תמיד בגישר (fair) ובלי רגלים כל נגיעה חסרת ערך, ולו הקלה שבקלות, של הרגל בריב הוא יסוד להוצאת השחקן מן המשחק.

תפקיד הרץ, כמו בכל מוני ספורט הכדור כן גם בכדור היד, הוא התפקיד הכפוי־טובה ביותר. תפקידו של

הרץ הצדדי לא לעזוב את הריבוד החיצוני. הרץ האמצעי צריך לנוע כין הזוזמי הריבוד. משחק הכסירה של הרצים החיצוניים לא צריך להיכצע סרחקים. בסרת האפשרות עליהם להיסגע מססור את הכדור לשחקן החיצוני שלהם הנמצא כאותו צד; בדרך כלל פלג־החלוץ הוא (חיינו זה שנמצא כין החלוץ האמצעי וכין החלוץ הצדדי) הוא הסתאים ביותר למסירת הכדור לשם המשכת המשחק. חובלת הכדור עזי הרץ החיצוני חותר תחת כל המשחק כיסודו. גם הרץ האמצעי צריך לקצר עד כמה שאפשר כחובלת הכדור.

על החלוץ האמצעי להיזקק כתוך חמרגש להלחוצים החיצוניים, לפני השער לפני־החלוצים (חיינו הנמצאים לצדדין). על פלג החלוץ לקבל את הכדור מאחוריו כדי למסרו — על כל פנים כרוב המקרים — לחלוץ החיצוני הנמצא בצד השני וכמעט אף פעם לא לחלוץ החיצוני הנמצא לצדו הוא. לפני השער עליו אז לירות את הכדור חיש מהר מתוך שטף המרוצה לעומת השער בזריקה הטלת כיוון, או עליו להתעכב ולהפנות מתוך כוונה את תשומת לב המגינים אליו כדי למסור את הכדור באופן חפשי להברוו הוא. החלוץ החיצוני הוא היחידי מיכול להוביל את הכדור אל תוך המגרש; ובידי חלוץ פנימי את הכדור — הרי יתרוח את החיצוני שלו המסכן להיות „פרוש" ללא השב! להחלוץ החיצוני שני תפקידים: אז שהוא רץ לארך הקו החיצוני ואז סחובתו להתגבר על הקו הצדדי ולמסור את הכדור לאמצע או שהוא רץ בקשת לעומת השער ואז עליו לירות. שבילים אמצעים הם עפ"יר

סמוכנים. מסירות של החיצונים האחד לשני עולה לרצים הריבוים בכמל רב ומשום כך הן המועילות ביותר.

על הנושא הזה אין להוסיף עוד, ואיזך ענין של השקפה ונסיון הוא. ברם מי שהתנהג לפי עיקרים אלה היטב לעשות.

■

ג. המצב הגופני. שאלה המצב הגופני היא שאלה ספורטיבית כללית, ברם בשחק כדור היד, לאחר משחק הרוגבי (Rugby), בעמידים לפני השחקנים את הדרישות הגדולות ביותר ביחס לכח, זריזות וסבלנות, באופן שיש להגביר את הדרישות הכלליות. (מאחר שהמדובר כאן הוא רק ביחס למשחקי שדה לא הוכאי בחשבון כדור המים וחוקיי חקרה). האמון הגופני של כדור היד כולל סבובים אטיים, סטרטים, סבובים הדרגתיים וגימנסטיקה. יש להיסגע מהריפה כדור וזריקת דיסקוס. באולם יש להמליץ מחוץ לגימנסטיקה גם התעמלות כמוטות ברזל וגם התאבקות. יום ב' ויום ה' לשבוע הם הימים המתאימים ביותר לאימונים. לאחר האימון מסג'.

■

ד. הרכב הקבוצה. ההרכב המותאם של הקבוצה הוא גורם הכרחי השוב, אם ברצון הקבוצה להראות את יכולתה הטכנית והתכסיסית המלאה. משמעת קבוצתית ועצמית, וכניעה מוחלטת להחלטות השופט הן הנחות מוקדמות.

שלטו על המשחק, התגברו על עצמכם — ומשחק כדור היד יגים לכם שמחה ותענוג.

ג. פלש \ כדור מים

אחד הענפים הספורטיביים שרכש לו בשנים האחרונות בארצות רבות מספר גדול של אוהדים כין הקהל הספורטיבי הוא ספורט „כדור־המים". מביני דבר כתנועת הספורט מכירים כי הוקי על הקרח בחרף, וכדור־המים בקיץ — יהיו בשנים הקרוכות הענפים החביבים כיותר על הקהל כתוך שאר ענפי הספורט. הסכת לכך היא: כי אופן המשחק מתאים מאד לטמפרמנט ולהלך הרוח של זמננו. כדור־המים הוא משחק־מלחמה במלא מובן המלה. הספורט הזה דורש הכנה מכמיבלית במוכן גופני ומוסרני, וגם אומץ לב כמדה יתרה. המענין בספורט זה הוא, שמהלך המשחק משתנה מרגע לרגע. עוד לא מספיקה התגנה להרוף התקפה ראשונה, והנה קרבה כבר התקפה שניה.

משחקות במשחק זה שתי קבוצות, כת שבעה איש כל אחת, וכל קבוצה מורכבת משוער, שני מגינים, משקר אמצעי ושלשה חלוצים. המשחק נמשך פעמים שבעה רבעים „נקיים" — עם הפסקה של שני רבעים, כין שתי הפעמים.

באמרנו „נקיים" מתכוונים אנו לומר כי „מודדי הזמן" מתחשבים רק עם הזמן שהכדור במשחק, ואינם מתחשבים כלל עם הזמן שכין שריקה לשריקה של השופט הן אחרי מכת עונש או לכידת שער וכדומה (דבר שאינו נהוג כידוע במשחק כדור הרגל). יוצא איפוא, שלמעשה נמשך המשחק יותר מארבעה עשר רבעים. באופן ממוצע אפשר להגיד שמשחק שלם נמשך משלשים עד ארבעים רבע.

ועתה להולדות כדור המים. משחק זה הוא עתיק ויסין. כמו בשאר ענפי הספורט היו האנגלים הראשונים אשר קבעו חוקים וסדרים לספורט זה, המשמשים יסוד לחוקים הקיימים כיום. המשחקים המסוררים הראשונים בספורט זה נערכו בלונדון בשנת 1874 ובשנת 1885 נתפרסמו בפעם הראשונה ע"י ארגון חובבי הספורט האנגלי חוקי כדור מים, ובשנת 1888 התקיימה התחרות הראשונה על רבגאות כדור המים כאנגליה. באוליימפיאדה, שהתקיימה בשנת 1904 בסט לואיס שבארצות הברית ושבה התכנסו בפעם הראשונה למשחקים האוליימפיים

השחקנים כבדור־מים, נצחו האמריקאים משום שקבוצות אירופה לא השתתפו כה. אבל בשנת 1908, באוליספיאדה לונדון, נצחו האנגלים את הכלנים.

תחילה שחקו את המשחק פתוך עמידה. השיכות ניתנה למסירה טובה, לזריקה חזקה וקולעת, ולסכנה נוף כריא. אחרי האנגלים עמדו בטעלה הצרפתים, הכלנים, והשודים שנלחמו כינים] על־ר הנצחון בנוף זה. אופן המשחק לא נשתנה ביטים] החם, עד שבא המאמן המפורסם ההונגרי־היהודי קומיאדי, וקבע צורה אחרת לנפרי למשחק, ויחד עם זה סיוע לעליתם של ההונגרים בסקצוע זה. הוא הכין שעיי שתוף שחינים מחיירים אשר להתאים בסדה רבה את צורת המשחק בקרב הספורטאים היהודים. לא עשם הוכתרו קבוצות מכביות כתאר רבן ארצי. נזכיר רק את „הכח" וינה (רבן אוסטריה), „הנכורי" פראג (רבן צ'כוסלובקיה), מכבי קרקוי (רבן פולניה), ואת קבוצת המכבי בטרוקו.

גם פה בארץ התחלנו בשנתים האחרונות באמונים בטריע ובסרר לשם הכנת קבוצה חזקה. ואם נקח בחשבון את הקובדות של השנה שעברה, אזי נוכל להגיד שהמאמצים האלה נשאו פרי בטדה נכרת. בטכיה השניה השגנו את המקום השלישי בענף זה, אחרי קבוצות בעלות טוגיטון כמו צ'כוסלוכקיה ואוסטריה, ולפני קבוצות טרוקו, פולניה וליביה. על שתי האגורות החזקות ביותר בסוריה (E. N. B.) ו־(C. N. B) נצחנו עוד לפני שנתיים בהפרש גדול של שערים. ונגד רבן מצרים Circle de Dauphins Jsmailiah הפסדנו בהפרש שערים מינימלי 3־2 אחרי משחק שוה. השנה התחלנו באמונים לקראת עונת הקיץ. לפנינו תכנית רחבה. ביחוד אשר לצון את נסיעת קבוצתנו למצרים. כל המשחקים של העונה הזאת ושל העונה הבאה מטמשים הכנה לקראת המכביה השלישית שתערך בשנת 1938, שבה נפגש שוב עם הקבוצות המפורסמות מחו"ל. סטמחנו היא: מכבי א"י בטקום הראשון בטכביה השלישית ובמשחקים האולימפיים של אסיה המערבית.

לקראת העונה החדשה

קבוצת לכדור־מים" של המכבי" חיפה — רבן ארץ ישראל

מימין לשמאל: אלעזם, ארצי (בעל שיאים: 150 100 מטר חפשי, 200 מ' גב)

ג. פלש (ראש הקבוצה), הירשלר, בן עמי, מגי, זיג ביגר

הזה, ליז של משחק הכדורגל, ולהפוך את משחק־העטירה למשחק־תנועה חי. קומיאדי יכול, איפוא, להיחשב כמבציא משחק כדור־חמים המודרני. ולאות הכרת חודה עבור פעולתו זו הקימו ההונגרים בבודפסט פסל לזכרו. מאז הלכו ההונגרים מנצחון לנצחון בכל ההתחרויות שנערכו (משחקים אוליב־פיים, רבנאות אירופה וכו'), ובכל שאר הארצות מתאמנות הקבוצות לפי השיטה ההונגרית. בהורמנות זו כראי לצין, שרוקא בקרב האגורות לספורט העבריות באירופה, עומד ספורט זה על רמה נבהה בין־לאומית, והוא פופולארי מאד

ד״ר א. זילברשטרום \ ספורט שמושי

(בוון חדש של ספורט)

תפקידו של הספורט השמושי הוא הרחבת ההקף של תרגילי הספורט בכוון המקנה להם ערך שמושי בחיי יום יום.

אין ספק כי הספורט הקלסי חשוב מאד לחזוק הגוף ואמוץ תכונות הנפש (אני מתכון בזה להתעמלות, לאתלטיקה קלה, למשחקי ספורט ולשחיה). ואף על פי כן ישנם מצבים בחיי יום־יום שספורט זה איננו בא בחשבון. נטיל למשל על הספורטאי את החפקיד לרוץ בבגדיו „האזרחיים׳ ובנעליו הרגילות על קרקע מלאה התחתים, או לצעד בהליכה ממושכת כשמשא על גבו, או לטפס על גבי חומות וגדרות, או להצות בשחיה את הנהר כשהוא לבוש ב.בגדי יבשה׳ — והנה נראה כי למרות חנוכו הספורטיבי ימלא את המוטל עליו בפחות הצלחה מאשר איש ההרים, רועה הצאן או הדיג, המבצעים בחייהם היום־יומיים לעתים קרובות פעולות אלו.

אנשי תרבות הגוף הפנו את תשומת לבם למעוות זה, והוסיפו על מקצעות הספורט הקיימים והמקובלים את הספורט השימושי הכולל את הסוגים הבאים:

1. הליכת־עומס, כלומר הליכה ממושכת כשההולך עמוס משא על הגב (בגרמנית Gepäckmarch).
2. מירוץ־שדה (באנגלית Cross country).
3. עליה וספוס על ההרים.
4. ספוס על גבי חומות, גדרות, עצים ומכשולים אחרים.
5. קפיצה לעמק ותרגילי אומץ אחרים.
6. ספוס בחבלים עבים.
7. שחיה בבגדים.
8. שחיה במכשולים.
9. סיוף במקלות.
10. קליעה למטרה (קשת. כדור. אבן).

הספורט השמושי מפותח בארצות רבות באירופה. כגון: בגרמניה, פולניה, צכוסלובקיה, רוסיה, שוץ וכו׳.

הגיעה השעה שגם אנחנו נתחיל לטפל בספורט זה, שעל חשיבותו וערכו בשביל התפתחות הגופנית של עמנו אין להרבות דברים. ולהכניסו כפעולת־חובה בכל אגודותינו.

מפעלינו הספורטיביים

עונת השחיה 1936

אחרי הפסקה ממושכת בזמן החרף, מתחילים השחיינים מחדש בפעולותיהם. המתחרים התחילו כבר באמונים, ומתכוננים למפעלים שיערכו במשך העונה הזאת. טרם נוכל להודיע על התכנית השלמה לעונת הקיץ הזה, כי המשא ומתן ביחוד מה שנוגע למפעלים בין־לאומיים עם חוץ לארץ עוד נמשך. אבל ישנם עוד כמה מפעלים גדולים, שעל הוצאתם לפועל ההחלט ואלה הם:

בהתחרות הארצית המסורתית בשבועות בחיפה, הרבנאות הארצית באוקטובר בחיפה, רבנאות הכנרת (רבנאות לסרתקים גדולים), הגערך השנה בפעם הראשונה והתחרויות נער לפני ההחלת הלטורים בבתי הספר. — זה בנוגע להתחרויות ארציות. ואשר להתחרויות בין־לאומיות, כבר הוכטחה הופעת קבוצות מכבי מסוריה ומצרים, וכמו כן התחרות בין־לאומית בסחיי בחיפה נגד קבוצות טיון ומטורקיה (המשא ומתן עוד נמשך). על כל פנים אנו עושים את המאמצים כדי לתת לשחיינים שלנו גם השנה את האפשרויות להפגש עם קבוצות חזקות מחוץ לארץ, ועל ידי זה להרים את הרמה הספורטיבית של השחיינים הארציים שלנו.

כל המפעלים הנ״ל שהזכרתי למעלה הם רק חלק כן התכנית הספורטיבית של השנה הזאת. סיסמתנו לשנה זו היא הרחבת שטח הפעולה, רכישת ההמונים, ובפרט את הנער, לענף ספורט זה הבריא והטבעי, המתאים לאקלים ולתנאים הגיאוגרפיים של ארצנו. המכשול הגדול בעבודתנו בשטח השחיה הוא חסר בריכות־שחיה מסודרות בארץ. ברכה אחת מסודרת ישנה רק בחיפה, והעובדה הזו מעציבה מאד ומכישת אוחנו לא רק מטעמים ספורטיביים. כמה פעמים ציינו כבר את העובדה, כי בעיר תל־אביב אין אף ברכה אחת מסודרת. מדי שנה בשנה קוינו שסוף סוף יבוא הזמן שהמוסדות שלנו או עיריית תל־אביב יראנו לתיקון המצב הנגוס הזה, ויכינו ברכה מסודרת בתל־אביב, אך תקותנו זו היתה תקות שוא. בה בשעה שליטוד השחיה ודיעת השחיה היא חוכה כמעט בכל העולם על כל תלמידי בתי־הספר, אין בעיר העברית הראשונה והגדולה, שכל כך מרבים לדבר בה על כיבוש הים וספורט הטים, אפילו ברכה אחת.

אנחנו, המתמדות המכבי, עושים ונעשה מצדנו את כל המאמצים, כדי לתקן את המצב הזה.

כרגע מעבדים אנו תכניות לבנין ברכות בטבריה וברחובות. כמו כן באנו בקשרים עם האנשים הקרובים

לחנוקתנו בת"א ואולי נצליח סוף סוף להגשים בקרוב את אחת מן התכניות הנ"ל.

מובן מאליו שהתקדמות ניכרת בשטח ספורט השחיה, תבוא לאחר בנין ברכות בכמה ערים ומושבות בארץ. אנו מצדנו נעשה את כל אשר באפשרותנו, כדי לתת לענף ספורט זה להתקדם במדה מכסימלית.

בהזדמנות זו הננו להזכיר את פרסום רשימת הריקורדים בשחיה, שסודרה ע"י ה. ט. א. בפעם הראשונה. בהסתכלנו ברשימה זו אנו רואים כי הישגינו הנם רחוקים מהשיני השחיינים בארץ.

כדור יד

"לוח" המשחקים

לרגלי המצב המיוחד בארץ נא"צנו לשנות את תאריך משחקי הליגה כדלקמן:

9.5—"עמל" נגד "פתח תקוה" (במקום ישראל).

16.5 — חיפה נגד עמל (בחיפה), רחובות נגד עתיד (ברחובות), פתח תקוה נגד רעננה (בפתח תקוה).

30.5—רעננה נגד חיפה (ברעננה), עתיד נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עתיד).

6.6—רחובות נגד פתח תקוה (ברחובות), עמל נגד תל אביב (בחירת המנרש בידי עמל), עתיד נגד רעננה (במקום ישראל).

12.6 — חיפה נגד עתיד (בחיפה), רעננה נגד תל אביב (ברעננה), עמל נגד רחובות (במקום ישראל).

■

ב־23.5 יערך על מנרש המכבי בתל אביב, במשחק מוקדם למשחק כדורגל, התחרות בכדור יד בין קבוצה נבחרת של הערים וקבוצה נבחרת של המושבות. המרצה לכדור יד קבע את הרכב הקבוצות כדלקמן:

ערים:

שוער: כץ (עתיד),

מגינים: שיפר (עתיד), שטינברג (ת"א),

רצים: זליגנר (חיפה), צוקרמן (חיפה), קורץ (חיפה),

חלוצים: צ'מניג (עתיד), זילכרמן (חיפה), נולדשטיין (ת"א), שפייר (עתיד), שטרן (עתיד)

(רזרבה: קלויזנר — תל אביב, נוביץ — ת"א, רבר — עתיד, כץ חיים — ת"א).

מושבות:

שוער: משחק (רחובות),

מגינים: שפיזר (פ"ח), גרונמן (פ"ח)

רצים: וולף (רחובות), ויינשטיין (פ"ח), וילנצ'יק (פ"ח),

חלוצים: שפירא (פ"ח), לוי (פ"ח), רוזנברג (רחובות), רזינסקי (פ"ח), זלצר (פ"ח),

(רזרבה: נרף — פ"ח, מרדכי — פ"ח, כץ מזרחי — פ"ח).

לוח משחקי הליגה של כדור־יד

	הקבוצה	שחקה	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1	פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2	תל־אביב	3	2	1	0	15	10	4
3	עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4	עמל *)	2	1	1	0	9	9	2
5	רחובות	3	1	2	1	19	21	2
6	חיפה	3	1	2	0	18	23	2
7	רעננה *)	2	0	2	0	3	16	0

*) משחק "עמל" נגד "רעננה", שכו לא הופיעה זו האחרונה, נחשב ב־6:0 לטובת הראשונה.

השופט: המרצה פ. פריד.

שופטי הקוים הועמדו ע"י תל־אביב ופתח־תקוה, לרגלי משחקי הקבוצות הנבחרות לא הורשו משחקים אחרים ב־23.5 על האגודות לראוג כי שחקניהן ייצאו בזמן המדוייק על המגרש.

יהודה המכבי

שתה יין כרמל

על דא ועל הא

1. להמשכה עכודתנו

כי ספורטאינו מלאו את חובתם בזמן המאורעות האחרונים, ובמסירות רבה עמדו בשורות הראשונות כדי להגן על הרכוש היהודי, כי אנורותינו מסרו את מועדוניהן לרשות הפליטים ועוד ועוד, עובדות אלו ידועות למדי והעתונות היומית בארץ ציינה כבר אותן.

אותנו מעניינת כעת שאלה אחרת לגמרי, והיא שאלת התחלת העבודה הספורטיבית הנורמלית, במלים אחרות — החזרת הספורט בארץ ישראל לאותו מצב שבו היה נמצא לפני המאורעות. כעת, כשהחיים חזרו כבר פחות או יותר למסלולם הרגיל, אסור אפילו לעצור לרגע בעד הטמפו של העבודות הספורטיביות. הכל מוכרח להיערך בזמן הקבוע ואסור לדחות את הפעולות לימים יבואו, גם אם לא הכל יהיה כשורה: הפורמה לא תהיה משופרת דיה, או רמת ההתחרויות והמשחקים לא תהיה גבוהה ביותר וכדומה. עלינו להתחיל שוב בעבודה ביתר עוז ומרץ.

כי מתוכחתנו לזכור, שבכנין ארצנו צריך הספורט לתפוס את אחד המקומות החשובים ביותר.

2 ועל הפרק: השחיה

עובדה היא, שדוקא בשנה זו מספל מרכז ה״מכבי״ בארץ במדה רבה בסידור התחרויות על הרבנאות ושאר הופעות ספורטיביות. וישנו הרושם כי הנהלת הענינים הספורטיביים ב״המכבי״ נתונה בידי אנשים המבינים יפה את תפקידם ומכירים את האמצעים שעל ידם ישינו את הסדרות הדרושות. אנו תשים כי הספורט התקדם במדה רבה בזמן האחרון.

נקח לדוגמא את האתלטיקה הקלה. כל מי שהתבונן השנה לעבודת מרכז ה״מכבי״ וכל מי שהיה נוכח בתחרויות השונות שנערכו בתל־אביב, פתח־תקוה, ירושלים ורחובות וכו׳ יודה שבענוה זו עלו רבות לשם הפצת ענף זה. אלא בענבה זו השינו רקורדים חשובים, הנה מה שיכולים להגיעה לפועל אנשים, שמכירים היטב את כל פרובלימות הספורט.

משמחת היא זם עובדה זו. שיש בדעתו של המרכז להמשיק לזמן ארוך יותר במשך הקיץ את העבודה בשטח זה. עלינו לזכור תמיד את הצו הספורטיבי, שאסור לעייף יותר מדי את הספורטאים. הפסקת העבודה לזמן ידוע בענף ספורטיבי זה או אחר והעסקת ספורטאים אלה בענפי ספורט אחרים הוא צו השעה.

אבל כדי למלא את החלל הריק שנוצר ע״י הפסקת העבודה בענף האתלטיקה הקלה, צריך ליצור כעת עונה ספורטיבית בשחיה.

השחיה מוכרחה לתפוס מקום חשוב לא רק בערים אלא אפילו בנקודות הכי קטנות בארץ, אפשר לנצל את הברכות בפרדסים, לסדר ברכות־שחיה חדשות ובעיקר להשפיע על הנוער בכוון זה.

השחיה מוכרחה במשך הזמן להיות הספורט הלאומי שלנו בארץ ישראל.

3. התופעות ההתעמלותיות — מה תהא עליהן?

קראנו בשבוע שעבר כי התופעה ההתעמלותית של ״מכבי״ בורשה ערבה בהצלחה יוצא מן הכלל וכי ההתאמנויות האלה עמדו על מדרגה נכוהה. ודרך אגב נצנצה בנו המחשבה: למה לא ניתנת לנו ההזדמנות כאן בארץ, במקום שהתנאים הם מצוינים, ליהנות מהופעות מסוג זה אלא לעתים רחוקות?

הלא יש אצלנו גם המומר האנושי המתאים וגם מדריכים ומורים מצוינים וכבל זאת חסרה עבודה בעלת משמעת בשטח זה.

מתפקידו של מרכז ה״מכבי״ בארץ לתקן את מצב הענינים ולהשפיע על ההתעמלות בכוון זה שגם לה יינתן המעוף הדרוש.

הן ההתעמלות הנה הגורם הראשון להתפתחות כל ענף ספורטיבי. בלי עבודה סיסטמתית בהתעמלות אין להשיג אף פעם תוצאות טובות.

ורצוי מאד שליד מרכז ה״מכבי״ תוצר מחלקה מיוחדת, שתעבד תכנית מפורטת ושתטפל בעיקר בהצאת ענף ספורטיבי זה. החשוב כל כך לכל אחד ואחד.

4. נציגות א״י בכדור סל.

עוד לפני כמה חדשים ידענו שנציגות ה״מכבי״ הא״י בכדור סל תתחרה עם הנציגות המצרית. ואכן נעשתה כל עבודת ההכנה, ולולא המאורעות האחרונים בארץ היה הכל בסדר גמור.

לרגלי המאורעות נפסקה העבודה וכשהכל שב למסלולו הרגיל עמדו להיערך שתי תחרויות שיכלו להראות על אפשרות הרכבת הנציגות הראויה. אבל כדאי לציין שתחרויות אלה לא נערכו! וזה מראה לנו כי מנהלי הקלובים האלה אינם מוסרים לעצמם דו״ח מחשיבות תחרות בינלאומית. רק הכנה מתאימה יכולה להביא בעקבותיה גם את הנצחון.

בקשר עם המאורעות דחה מרכז ה״מכבי״ את תאריך התחרות עם מצרים לשבועות אחרים. לכן נשאר עוד די זמן לפנינו ומחוכחו של המנהל הספורטיבי של ה״מכבי״ לנהל את הפעולה החשובה.

יש לזכור שתחרות בינלאומית אינה תחרות יחידותית בארץ...

5. ק. א. קנודסן

כמעט החלק הכי גדול של החוברת האחרונה של „המכבי" היה מוקדש לקנודסן, כולם יודעים עתה יפה מיהו קנודסן ומה עשה עד הנה בשדה התנון הפיסי. ולכן יענין בוראי את הקוראים איך מבלה קנודסן את זמנו בארץ ישראל.

קנודסן אינו מתבטל חס וחלילה. כל דבר מעניין אותו. בראותנו את קנודסן כשהוא שוהה במשך ימים שלמים בחדרי הנבלה של בתי הספר, כשהוא בודק את מצב הבריאות של ילדי ישראל, ובמשנו אותו במרכזים ספורטיביים שונים כשהוא מתעניין בכל הישג חדש בשדה הספורט, שמחים אנו מאד שמצאנו בו לא רק ידיד של הספורטנסים הארצישראליים בבתי הספר הספורטיביים בדנמרק אלא גם בן אדם מסור למפעלנו.

קנודסן, כידוע, אינו יהודי. רק לפני בואו לארץ ישראל שהה בגרמניה ובאמת כדאי היה לשמוע איך אדם בעל ידיעות כל כך עמוקות צחק על תיאורית הגזע הפופולרית כיום בגרמניה.

קנודסן אינו נח מעבודתו גם בא״י. הכל משמח אותו כאן. תלמידיו לא הכזיבוהו.

הוא מצא את התנון הפיסי ואת ההתפתחות הספורטיבית בארץ על רמה הגונה ומשביעות רצון בהחלט.

ומובן שזה משמח אותנו מאד מאד.

אל. אלכסנדרוביץ

מסב׳ב למדורה

ספורטאינו

1. על פעולות הספורטיביות

התחלתי לרוץ רק בשנות בחרותי. לפני שנכנסתי למכללה הרווארד (בניו־יורק) בשנת 1925 לא ידעתי שיש בכחי לרוץ היטב. באוניברסיטה זו — כמו ברוב האוניברסיטאות באמריקה — יש חק האומר, שכל סטודנט חייב בשנת הלמוד הראשונה להתעסק באחד ממקצועות הספורט שלש פעמים בשבוע. כיון שהיתה אז עונת הסתו החלטתי להשתתף במרוץ שדה—מקצוע סתוני באמריקה, ומה התפלאתי בהגיעי ראשון בהתחרות הראשונה. התפלא גם המעמל שנצחתי רצים בעלי נסיון ומומחים. המעמל שפל בי הרבה והתקדמתי יפה. בשנה השניה קבלתי כבר את אות ההצטינות H על הגיעי למקום הרביעי בהתחריות השנתיות הנערכות בין כל אוניברסיטאות באמריקה. מאז הייתי אחד „הכוכבים" בבוסטון. אז התחלתי להתענין ברצת מיל אחד. ובשנת 1930 נצחתי את רבן־ארצות הברית לרצת מיל אחד והשגתי את התאר רבן למחוז ניו אנגלנד בריצה זו.

בשנת 1931 התחלתי לארגן את „המכבי" בבוסטון והתנועה קבלה דחיפה בבקורו של ד״ר רוזנפלד. בשנת 1932 באתי „למכביה" הראשונה עם קבוצת ארצות הברית. במכביה נצחתי ב־1500 מטר ובאתי שלישי ב־5000 מטר. זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי במרחקים אלה. ב־1500 נצחתי את בלודי — רבן אוסטריה, פרנקל — רבן ציכוסלובקיה, פסי — רבן יון, וסעיד מוחמד — רבן מצרים. בדרכי חזרה לאמריקה מהמכביה רצתי בווינה ובברלין עפ״י הזמנות „הכח" ו„בר כוכבא" והצלחתי יפה.

ומאז עד שחזרתי לארץ ישראל לא נעלתי נעלי ריצה. עבודתי באמריקה הטרידתני במדת כזו שלא נשאר ברשותי הזמן הפנוי או האפשרות לעסק באתלטיקה הקלה. אך בבואי הנה ובראותי את מצב האתלטיקה אמרתי לנסות שוב את כחותי בתקוה שע״י כך אוכל לעזור במדת מה לפיתוח הספורט בארץ.

אחרי ארבעה חדשים של הכנה. על ידי הליכה וטיולים התחלתי לספל באופן רצינו באמונים. ואני תמה על עצמי כי אחרי ארבע שנות של הזנחת הספורט יכלתי להגיע לתוצאות אלו. אני מיחס זאת לעובדה, שתמיד שמרתי על הכלל „גוף בריא". משבוע לשבוע מתקדם אני ומקוה שלפני צאתי את הארץ אגיע ל־פורמה" שהייתי בה במכביה הראשונה. בהתחרות הראשונה בתל אביב רצתי 4:45 ב־1500 מטר. בבירות השגתי זמן של 4:30, ובהתחרויות על רבנות של המכבי ארץ ישראל „ירד" הזמן ל־4:26. 800 מטר הוא מקצוע חדש בשבילי. בבירור רצתי בו בפעם הראשונה בזמן של 2:11, וברבנאות מכבי הגעתי ל־2:05.

עובד אני בניו־יורק כמרכז פעולות תרבותיות, חברותיות וספורטיבות במועדון לנוער היהודי. בגלל עבודתי בשדה זה והצלחתי בה זכיתי בפרס Lena Sokolow Palestine „Scholarship" לשהות בארץ תשעה חדשים, לבקר באוניברסיטה העברית ולהכיר את תנועות הנוער ותנאי החיים בארץ. ביחוד מתעניין אני בחיי הנופש ומספל בחקירה בענין זה. בשובי לאמריקה אשתמש בידיעות שרכשתי כאן בעבודתי בין הנוער היהודי באמריקה.

השתתפתי בעוד ענפי ספורט כגון: כדור רגל אמריקאי (רגבי), ביס בול, הוקי על קרח, סקי ועוד משחקי חורף. שחיה, סנים ובוקס. בבוקס הייתי מורה וחשבתי פעם להשתתף בא־אפן פרופסיונלי. בשנה העברה הייתי חבר הועד הפועל של הסתדרות המכבי בארצות הברית.

אל. פלקסמן

2. יפה כהן

לו היה עולה על דעתכם באחד הימים לערוך משאל: מי היא חברת „המכבי" שהנה הספורטאית הטובה ביותר—אין ספק כי רב הקולות תקבל יפה כהן, המתמדת לשחוק.

מי לא יכירנה?

בחגיגה של „המכבי הצעיר", בהתחרות השובה באתלטיקה קלה — יפה כהן תהיה אחת מאלו המושכות אליהן את עיני כל. ולכן שמחתי מאד כאשר בקשני עורך „המכבי" לשוחח דוקא עם הספורטאית הזו.

אני מוצא אותה במועדון המכבי. לפני רגע נגמרה

ישיבה ארוכה של הנהלת „המכבי הצעיר". אני מבאר לה את מטרת בואי — והיא עונה על שאלותי בקלות בו ברגע, כשם שהיא רגילה לעבור על מכשולים בספורט.

— הייתי רוצה שתספרי קצת על חייך.

— בחפץ רב, עונה יפה בקול צלול. כרגיל.

— ובכן?

— נולדתי בשנת 1919 באנגליה, בעיר בלפורט. ועוד לא מלאו לי ארבע שנים, עליתי עם הורי ארצה. גמרתי תחילה את חוק למודי בבית־ספר עממי. אחר כך למדתי בבית־הספר למסחר „ספרא".

— ומתי התעוררה בך ההתענינות בספורט?

— מקרה היה בדבר. אחי, חיים, היה חבר "המכבי". הדבר היה עוד לפני ה„מכביה" הראשונה, ואנשי המכבי התחילו בסדור „המכבי הצעיר" ובתכנת התעמלות כללית בשביל "המכביה". וכך היה לי הכבוד להיות אחת הראשונות שנכנסו ל"מכבי־הצעיר" ולהשתתף בפעם הראשונה בהתחרויות של ה"מכביה" הראשונה.

— ומה בדבר האתליטיקה הקלה?

— בבית הספר שלי היה מורי להתעמלות ולסר פרנקל. כאשר ערכו בתל אביב קבלת־פנים ללורד מלצ'ט — אספו את כל התלמידות היודעות לרוץ. גם אני הייתי בין אלו. המרוץ "לדוגמא" נערך אז על המגרש הישן של ה"מכבי", ברחוב העליה.

לאחר המרוץ הזה התחלתי להתענין באתלטיקה הקלה — בפרט בריצות. בשנת 1933 הכין ולסר פרנקל הגיגת בתי־ספר גדולה. בהתחרויות שהיו אז זכיתי במקומות הראשונים. בזמנים מצויינים: 60 מטר — 8.4"; 150 מטרים — 23"; קפיצה למרחק — 3.79 מטר. ולאחר זאת, הלך הכל למישרים. ר"מיד לקחתי חבל בהתאמנויות של הסקציה לאתלטיקה קלה. בשעת התערוכה של 1934 נערכה שוב התחרות לכבוד הלורד מלצ'ט. הצטיינתי בהתחרויות וזכיתי במקומות טובים. זאת היתה הסבה שנבחרתי כאחת השליחות של "המכבי" לרבנאות בין לאומית של נשים בלונדון. כאשר חזרנו מלונדון — הקדשתי כל מרצי להתכוננות ל"מכביה" השניה. מובן, כי בהתחרות כל כך גדולה זכיתי רק במקום רביעי ב"100 מטר. ב־12.4; קפיצה למרחק — 4.70; 200 מטר — 28.4; ועוד. אלה היו התוצאות הטובות ביותר שאליהן הגיעו הנשים הא"י.

— ומה הוא הצד החנוכי־הצופי שבספורט הנשים?

— אני ממשיכה להיות חברה נאמנה ל„מכבי הצעיר" — אני ממלאת אפילו תפקיד של "ראש־קבוצה". הדבר גוזל ממני זמן רב, אך אני עושה את עבודתי זאת בשמחה רבה.

— האם יכולה את להגיד לנו מה מצא ביחוד חן בעניין בחייך הספורטיביים?

— ראשית כל: המכביה הראשונה. כאשר ראיתי את המספר הרב של הספורטאים היהודים המצויינים הבינותי את

היקפו הכביר, והנסיעה הנפלאה ללונדון לרבנאות העולם!.. אכן, היו אלה רגעים נאים בחיי!

— וכעת?

— הכנה רצינית ויסודית ל"מכביה" השלישית...

---

3. אריה אטרמן

אריה אטרמן עלה ארצה לתקופת המכביה השניה. הוא נהל את הקבוצה הצרפתית, ובאותו זמן השתתף במכביה באתלטיקה קלה. היה גומר את ההתחרות — ותיכף היה ממהר אל בני קבוצתו ועוזר להם בעצותיו. כי אטרמן — נפש של עסקן צבורי לו. הצעיר האנרגי הזה איננו מסתפק בתוצאות המצוינות שהוא משיג בהתחרויות. רוצה הוא ליצור בארץ

שורה של ספורטאים יהודים חזקים, שתעורר את התפעלות העולם כולו בתוצאותיה. זהו אסרמן — ספורטאי ועסקן, וזהו גם סגן האנשים שהספורט בארצנו זקוק לו.

אם רוצים אתם לדבר עם אסרמן — אל תחפשוהו בביתו, מושב שתעברו על כל מגרשי הספורט בתל־אביב.

אנו מצאנו את אסרמן על מגרשי הטניס של „מכבי"; הוא התאמן בטניס בחברת לרפלד, אחד מטובי הטניסמנים של תל־אביב. הוא מרגיש בי מרחוק, מרגיש הוא כי יש לי דבר אליו — והוא גומר את המשחק חיש מהר, ואנו יושבים שנינו על סף בית המכבי ומדברים.

— נולדתי בדואיסבורג (גרמניה) בשנת 1913. בעיר הזו התחלתי גם את הקריירה שלי על מגרש הספורט. הייתי חבר

ב„דואיסבורגר שפיל פריין". שם נהלתי את קבוצת הצעירים לאתלטיקה קלה, שהיה וכדור־רגל. בן 13 הייתי כאשר זכיתי ברבנאות הנערים במלחמת שלשה. ב־1922 עברתי יחד עם הורי לקולוניה. ובעיר זו נכנסתי ל„בר־כוכבא". אלא מכיון שרציתי להשתתף גם בהתחרויות הכלל־גרמניות, נרשמתי באותו הזמן ל„קלנר באל אונד שפיל־קלוב". כעבר שנה נצחתי ברבנאות גרמניה לנערים בזריקת כידון של 600 גרם: 61.50 מטר. אז התחלתי להתאמן יותר בזריקות מאשר בריצות.

השתתפתי בכל ההתחרויות שארגנן „המכבי" בגרמניה.

— האם למדת גם בבית־ספר גבוה לספורט?

— בשנת 1932 עשתה אגודת ה„מכבי" בגרמניה מאמצים רבים כדי להכניסני לבית־הספר הגבוה לתרבות־הגוף. במובן, שלא קבלוני — שהרי כבר אז היתה בגרמניה האנטישמיות גדולה מאד.

לא שקעתי במחשבות, ונסעתי לפריז, ובעיר זו, הודות ל„השתדלות של ד"ר פרניקוב, יו"ר „ד־המכבי" בפריז, נתקבלתי לבית־הספר לתרבות הגוף שע"י מפקדת הצבא.

— איך „התאקלמת" ב„מכבי" של פריז?

— הדבר היה פשוט, בעזרת הנהלת ה„מכבי". ארגנתי את הסקציה לאתלטיקה קלה. לפני המכביה השניה מסר לי מרכז המכבי בלונדון את ענייני העברת חברי ה„מכבי" לארץ־ישראל. אני עצמי באתי למכביה רק בראש 6 אנשים — אבל אלה הששה הראו את כל יכלתם

— ואיך הצלחת ב„מכביה"?

— לא זרקתי כידון. אבל במלחמת־ה ע ש ר ה זכיתי במקום השלישי.

— ומה היה אתך אחר־כך?

— בזמן שהתכוננתי כבר לעזוב את הארץ, חפשה ארץ־ישראל ביאות־כח למשלחת ליון. ולכן נשארתי.

— מהי התוצאה הטובה ביותר שהגעת אליה?

— בבירות השגתי את השיא העולמי של ה„מכבי" בזריקת כידון: 51.50 מטר.

— ומה תכניותיך לעתיד לבוא?

— להמשיך את עבודתי במכבי — תל־אביב, וביחוד להתאמן בזריקת כידון.

— מה הם זכרונותיך הטובים ביותר מחייך הספורטיביים?

— ההתחרות באתלטיקה קלה בין המשלחת האמריקאית ובין צרפת, אשר ראיתיה בפריז, הרושם שעשו עלי האתלטים היה כה כביר, שלא יכלתי לשכח את ההתחרות הזאת עד עתה.

אל. אלכסנדרוביץ

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט ובתי־ספר

המכבי הצעיר

אל כל חברי "המכבי־הצעיר" בארץ. חזק!

חברים יקרים,

ימים קשים מאד עוברים על הישוב העברי בארץ. צוררינו אומרים לפרוץ בכל המצעים—ואינם נרתעים אחור גם מפני מעשים כלתי כשרים—את עבודת הבנין שלנו בארץ. בשבועות האחרונים נרצחו ע"י פראים ערים וששה מאחינו הקרושים החפים מפשע, נפצעו עשרות־עשרות אנשים, הוצתו בתים ושדות, התנפלו כן המארב על עוברי דרך ועל נקודות עבריות שקטות, וכללי הופרע מהלך החיים השקטים, חיי העבודה והבנין בארץ.

יש לציין את עמרתו האחראית והאמיצה של ישובנו בימים קשים אלה. ואכן שום הפרעה, שום מעשי אלמות, שום אכזרות בחיים וברכוש לא ירתיענו מלמלא את יעודנו החיטטורי. אין מולדת נרכשת אלא ביסורים ובאבדות. דמם של חללינו יקשרונו עוד יותר לארמתנו. מולדת העברים בנה תבנה!

תשוכתנו לצוררינו איננה יכולה להיות אלא אחת: הנבת בנין הארץ במשנה מרץ ובהתלהבות שבעתים. חברי "המכבי־הצעיר" מחוייבים להתמסר יותר ויותר לפעולותינו הלאומיות השונות, כי הרי כל אחד מאתנו כקטן כגדול, דרושים כעת לעם ולמולדת. ברגעים קשים אלה ניתן לנו להעריך עד כמה נכונה דרכנו: הבראת הנפש והנוף של הנוער העברי, חנוכו למשמעת, לסדר, לדיקנות ולאמץ לב; הכנתו לחיי עבודה, למסירות לאומה ולארץ, החדרת הרעיון של איחוד כל שררות העם לשם פעולה משותפת לשחרור העם ובנין הארץ.

מכבים־צעירים! שובו לפעולותיכם במשנה מרץ, במסירות ובהתלהבות. סוף הנצחון לבוא!

חזקו ואמצו.

הפקדת הארצית של "המכבי־הצעיר" בארץ ישראל
ש. עזיאל

על דרכי „המכבי הצעיר"

א.

אקרים מלים אחדות על פעולות המכבי הצעיר בשנים האחרונות:

לפני 7-8 שנים יכלנו לראות במסביב לכל מגיפי המכבי בארץ, ישרון ילדים משתוקקים ונכספים למשהו, ומקנאים באחיתם הגדולים המתעמלים ומשחקים. נוחנים היו להתנגב לקרבת המועדון ולהציץ אל הנעשה פנימה דרך חור המנעול; במגרש הספורט אפשר היה לראותם כשהם משתדלים לרוץ כמל שארית כוחם אחרי הכדור בעופו אל מחוץ למגרש כדי להחזירו לשחקנים. תמורת עזרה זו „הרשו" הגדולים לקטנים להכנס לפעמים למועדון ולשחק בפינג־פונג או לתשחמש זמן קצר במכשירי התתעמלות. מתוך זה נתגלו אי אלו כשרונות אצל אחדים מהנערים שנוצלו מיד כ„חיל מלואים" לספורטאי ה„מכבי", שאמנו את הטובים שבנערים רק לשם נצחונות בהתחרויות ולא שמו אל לב להפסד שנגרם ע"י כך לנער. הקנאה בין הנערים גברה. מעשרות היו למאות וגם לאלפים — ופתאם עמדו הכוזרים בפני שאלה קשה, ארגון הנוער הצעיר. הארגון החל בעזרת אנשים מוקמים. הנוער הצמא לפעולות, לאחר שהיה מוכרל — בהשפעת הגדרים — מתחומי ההתחרויות נוער אחרות, נחר למאות ואלפים וכזכון קצר נוצרה בהתחדרות „המכבי" שבכה צעירה בגיל 18—10. הנער, לכשהגיע לגיל 18, התכייש להמצא בסביבת חבריו הצעירים, ומחר להחליף את מכנסיו הקצרים והפשוטים כארוכים־לבנים ולפעמים גם בחוסמת פס תכלת. נפסקו הקשרים בינם ובין חבריו הצעירים, ואף אם יכול היה לסייע להם בעבודתם נמנע מעשות זאת, מתוך שאיפה להיות במוקדם לגמרי מחוץ להתחצתם. לכן לא רבו המתריכים מקרב הנוער עצמו. אלה באו מן החוץ. עמדו אז לפני מצב חמור באין אפשרות לספק מדריכים לנוער (גם עכשיו לא נשתנה המצב לטובה). המעטים — יחידי הסגולה — לא הספיקו לייצור הרבה תוך אלפי הילדים, שלא הונכו לגמרי במשמעת קבוצתית ותנועתית.

החנוך בא אם כן מאליו. הילדים ראו מהבוגרים וכן עשו. הרשות להתנודד במגרש היתה נתונה כבר (הרי הם חברי „מכבי" רשומים), וכאן חקו באפן מנוחך את מעשי הגדולים, שגם הם לא היו דוגמתיים למדי. רק עם פתיחת המכבייה הראשונה עמדו בראש המכבה"צ אנשים בעלי אחריות צבורית שהאצילו מרוחם על התנועה הצעירה, אבל כאן עמדו שוב לפני שאלה חמורה עד למאד: לא היתה שאיפה אחת ודרך משותפת בין המגיפים השונים. כל מפקד קשה במגיפו לפי השקפתו או שלא עשה מאומה, וכן נוצרו נגודים מקצתם נטו לשמאל ומקצתם לימין. במגיף זה הלכה הצופיות בראש, וכאן רק הספורט מבלי כל שמץ תרבות.

בשנה האחרונה, אחרי הוקדה העולמית האחרונה בתל־

אביב, החלו החוליות להצטרף לשרשרת אחת. אם נסכם בקצור את אשר היה עד לפני שנתים, נאמר: אי סדר גמור, אי ידיעת דרך ברורה שתלחיב ותחזק את הרוח בקרב הנוער. זה מתפלסם על ימין ושמאל, השלישי בכלל אינו יודע לשאול. הלה מצא שהמכבי הנו נורם מגן על האנשים החנונים בפני הפועלים המשתוקקים לכבוש אותם בכיבול, והלה מצא בהמכבי מקום לבליו זמן ולהתעלם בנעימים. בקיצור, היה תוהו ובוהו גמור.

מה צריכה אם כן להיות דרכנו להבא.

כדי לענות על השאלה הזאת עלינו לברר תחילה ברר היטב מה תפקידנו, למה זקוקים מכנו וארצנו עתה ובעתיד הקרוב לשם תחיתם ובנינם ואם יש בכחנו לסיע אולי לאנושיות בכלל, עוד עלינו לברר אם אחרים לא הקדימונו, ויצירת תנועה חדשה הנה מיותרת ואולי גם עלולה להזיק. ורק בברורנו את הדברים היסודיים הללו נוכל להחליט אם יש לנו זכות קיום בתור גוש מאורגן ואחראי, או לא.

ועל כך בפרק הבא.

יגאל

(סוף יבוא)

כרוניקה אספורטיבית

דו־קרב בין יפאן — אמריקה באולימפיאדה הבאה*)

בכל ההתחרויות השחיה האולימפיות הראשונות היו אירופה ואמריקה יריבים שווים. אבל באולימפיאדה המסודרת הראשונה הראויה לשמה שהתקיימה בשטוקהולם (1912) נסתיימה בנצחונה המכריע של אמריקה. המלחמה העולמית הוסיפה כמה פחתים לירידה ספורט השחיה באירופה, וכך היה לשחיני אירופה יותר חפקיר של סטאטיסטים מאשר של מתחרים. באולימפיאדות בפריז ובשטוקהולם הופיע מגן חדש בן יבשת חדשה—היפאנים. באולימפיאדות הנ"ל באו ללמוד כדי להראות בשלישית את צפרניהם דוקא בזמן שאמריקה חיתה במזל של שקיעה בולטת. ומעניין שאף פעם לא השיגה אירופה מקומות כה רבים כמו באמשטרדם, מקום שם התחילה ירידת אמריקה בספורט השחיה. הירידה הזאת נמשכה והלכה עד לום־אנג'לום. לו היו האמריקאים שוטרים על הקו המעפיל של התחרמות המכריעה בספורט השחיה לא היה עולה בידי היפנים לחכריע את האמריקאים בצורה כה מוחלטת. הלקח השפיע כנראה, כי אחרי לום־אנג'לום נגשו האמריקאים לאמונים רציניים ושיטתיים היום הם הפוורטים לקראת האולימפיאדה הבאה למרחקים קצרים. לעומת זה יחיו היפאנים בלי ספק גם הפעם המנצחים במרחקים הארוכים. ונשאלת השאלה: ואירופה היכן היא? לאירופה נשאר כפי הנראה „הכבוד" למגוע לכל היותר בעד יפאני או אמריקאי אחר

*) הרשימה הזאת נתפרסמה בעתון „שפטי נפלי" (בהונגריה). כותב הרשימה הוא אחד המומחים הגדולים במקצוע השחיה. הוא היה יריבו החזק ביותר של יוני ווייסמולר בשחיה 100 מטר (חפשי) והשני במקצוע הזה באולימפיאדה של אמסטרדם, כמו כן נצח ברבנאות אירופה במרחקים של 100 ו־400 מטר (חפשי). כיום הוא מנהל קבוצת הונגריה.

להכנס להתחרויות הנבר. במצב הנוכחי יהיה לאיתופה דו ותותר אם תוכל בכלל להתחרות בכבוד עם ב"כ אסיה ואמריקה.

לשם הוכחה עד כמה התקדם ספורט השחיה באמריקה בארבע השנים האחרונות נציין את הופעתם של בעלי השאים העולמיים הנוכחיים פוק וסדיקא בשחיה חפשית, קופר בשחיה גב, הינינם וקסלי בשחיה חזה, אשר עוד בזמן האולימפיאדה האחרונה בלום־אנג'לום לא יצאו לתם כל מוניטין. חמשת השחינים הנ"ל הופיעו רק בשנים האחרונות וזכרו באמן יסודי את הישני ב"כ אמריקה בלום־אנג'לום. בלום־אנג'לום יצגנו את אמריקה הולסון שורץ, קלילי קרבה וקרוסטי אשר בזמנם לא התקרבו אפילו לשיאים העולמיים. שחיין טוב למקצוע חזה לא היה לאמריקה לפני לום־אנג'לום בכלל ועל הגב שחה קוינ'ק וזכה אכנם להתחרות באמסטרדם אך בלום־אנג'לום לא הופיע לסטרט. ברגע זה, כפי שהוסבר, בעלי השאים בכל שלשת מקצועות השחיה הנם אמריקניים, וחם על פי רב צעירים לימים ויש לחשב כי טרם הגיעו לגבול הישגיהם המכסימאליים. אלה שיוצגנו את אמריקה בלום־אנג'לום יכואו הפעם בחשבון רק בסדרנה שנית בתור נציגי אמריקה. בין אלה יש לקחת בחשבון את גלהוא ופלנגן בשחיה חפשית, ובנב את ונדבק ואת צחר.

אבל גם היפאנים לא יבואו הפעם עם „תוחיתם" הוחיקים. בין השחינים שלהם על מדהקים קצרים הופיע בלום־אנג'לום רק יוזא במשחה שליחים. הצלחתו אז היתה בלתי צפויה. לא היתה כבר שום אפשרות לרשום אותו בהתחרויות בודדות על 100 מ' אם כי היו לו אז סיכויים לנצח את מיאזאקי המנצח ב־100 מטר באולימפיאדה האחרונה. על מרחקים ארוכים אפשר תמיד לשתף זקנים יותר — זהו כלל ידוע בספורט — ובשום כך לא יכואו כמובן בשחיה זו שנויים בצורה כל־כך רדיקלית מקינו ונגאמי כבר שחו בלום־אנג'לום ונמנים גם היום בין טובי יפאן. אלה יופיעו שוב בברלין במקצוע הזה יופיע קוראיקה העומד היום בראש רשימת היפאנים.

צריך להדגיש שגם הנבדרים הראשונה של אירופה התחלפה בסקצועות במרחקים קצרים. כין השחיינים על המרחקים האלה אין כיום אחד שהתחרה בלימפיאנ'לים. אחרת במרחקים בינוניים, שבהם עדין טרם הראשון. רק בשנתיים האחרונות צעדה אירופה קדימה במרחקים האלה. על המרחקים הארוכים מצבנו טוב יותר. גם פה טרם הוא הכי טוב, והוא גם השתתף בלימפיאנ'לים. גם בשחיית חזה שיאמנם הגרמני הוא כיום הכי טוב, ביחוד שאין להתחשב עוד עם קרטונה הצרפתי הנחשב על הפרופיסיונלים. גם בשחיית גב נמנה קוֹפָּם כין הכי טובים. שאר טובי גרמניה משיגים אותו לכל היותר אך אינם עולים עליו. לכן אפשר לנבא עתיד טוב לאירופה באולימפיאדה הבאה רק בהתחרויות במרחקים קצרים בשחיית חפשית.

מבין „בוגרי" האולימפיאדה האחרונה קרוב לודאי שנראה רק מעטים בכרלין. אך נתנחם יעומת זאת בעובדה שכאן נראה דו־קרב בין שתי הארצות הטפוחות ביותר בספורט השחיה: אמריקה ויפאן—קרב שאפשר לראות רק אחת לארבע שנים. ההתחרויות באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס היו ברב הסקצועות — מלבד ב־400 ו־1500 מ׳— לא אחרת מאשר התחרויות פנימיות של אמריקאים בלבד. כי הם עלו אז בכרה כזו על שאר יריביהם עד שלא הורגש במציאותם של אלה. בשנת 1928 באמשטרדם לא השתנה המצב לטובה, רק פה ושם נראו אחד או שנים אירופאיים בין עשרות אמריקאים. בשנת 1932 בלוס־אנג'לוס נשתנה המצב לגמרי. פה מלאו היפאנים את אותו החסיקוד שבליאה אמריקה באולימפיאדה של שנת 1924 בפאריס. בכרלין יהיו תמיד לפי ההלטת הארגון הבין־לאומי בשחיה, שבקה מתחרים בהתחרות הגבר, והמצב יהיה כזה שהגבר ישמש קרב בין שלישה מאמריקה, שלישה מיאפן ואולי יכנס תמיד אחד אחר מאירופה בתור מיוצג (סטאטיסט).

דר׳ שטפן קראני

בעולם הספורט

שדרה:

שיא אוסטרי חדש של הכה וינה.

במשחת שליחים מעורב לנערות השיגה הכה וינה שיא אוסטרי חדש. הזמן 14:10,2 השיא הקודם 14:18,4. הרכב הקבוצה היתה: גולדנר, ורשהיטר, דויטש כולן השתתפו בהכבית השניות.

שוב מעט שיא חדש של יהודית דויטש!

בשחיה 100 מטר חפשי הגיעה דויטש יחד עם יריבה החזקה ביותר ריטה ינגר באותו הזמן של 1:13,1 למטרת, כך שבאוסטריה שגן עכשיו שתי בעלות שיא ל־100 מטר.

„הכוח" נצח

— באותה התחרות „הכח" נצח את E.W.A.S.K. בכדור־מים 6:3.

שיא עולמי חדש בשחיה.

הגי קנייתם (אצצות הבריח) עברה את השיא העולמי על 880 ירד. בעלת השיא הקודם מרזיון 11:41,2. השיא החדש 11:30,9.

כבר מתכוננים לקראת האולימפיאדה של שנת 1940!

מטרתם שנשיא הועד האולימפי הבין־לאומי הרוזן בוויש־לפור נסע לטוקיו, שבה תערכנה כפי הנראה המשחקים הבאים, כדי לברר את כל השאלות הקשורות בעריכת המשחקים האולימפיים. הוא נתקבל לראיון אצל הטיקארו.

עוד לא החחילו המשחקים בכרלין וכבר מכינים את המשחקים הבאים. הספורט־שנגלאם הוינאי מוסיף לידיעה הנ״ל, שאין להבין את הנער האוסטרי רק לאולימפיאדה הבאה, כי אם רושם הכנה אולימפית תמידית.

אולי נלמד גם אנו לקח מחידיעה הנ״ל בקשר עם עריכת המסבויות?

מכני מצוה את הבן ציכיה

שחיני הקלוב הציכי C.P.K נמצאים כרגע בטור באמריקה. בהופעתם באלינ׳יר נצחו בכל המקצועות חוץ מ־100 מטר חפשי, שבו נצח המסבכי נקמן הידוע מהמסבכיה השניות. את הבן ציכיה מקיפנסקי בזמן של 1:028.

נבחרת אוסטריה מנצחת את פולניה 43:60.

בוינה נערכה בשעם הראשונה התחרות בין נבחרות אוסטריה ופולניה, ונסתיימה בנצחונם המוחלט של האוסטרים. רק במקצע אחד (100 מטר חפשי) נצחו הפולנים, יש לציין שבמקצע הזה בא בחור שני המסבכי שרוכמן, הידוע לנו מיטי המסבכיה, שהשתתף בצבעי פולניה.

בכדור טים נחלו הפולנים מפלה קשה 12:2. את מסבכי אחד לא הוכנס לנבחרת הפולנית. את על יפי שתם נחשבים בין מובי השחקנים בפולניה, ואולי זאת היא הסיבה לתוכחה הנמרצת.

ציק (הונגריה) שוחה 100 מטר ב־57 שניות!!

אחרי שהגרמני פישר העמיד שיא אירופי חדש בשחיה על 100 מטר (חפשי) בזמן של 56,8 (!!), זמן הקרוב מאד לשיא העולמי של האמריקני פוק, הצליח גם ציק להתקרב כעת לזמן הזה.

אין ספק שבאולימפיאדה יהיה עניין רב לקרב בין האיוריפים לבין האמריקנים והיפנים על 100 מטר חפשי ספני שרוקא על מרחק זה מראים שני מוכי אירופה — ציק הונגרי וישר הגרמני—התקדמות גלתי פוסקת.

הגיע עד לשיא

פוק הגיע בשחיה 100 ירד אל השיא של ויינסטר בציקגו. היינו הוא שחה בזמן של 51 שניות.

קופנהאגן מול ברלין

בהתחרות בין הערים קופנהאגן וברלין שחה הרנר הבנות הצעירה 400 חפשי ב־5:20,9. כראי לציין שבהתחרות הגברים שהתקיפה באותו היום הגיע המתחרה, שוכה בסקום השלישי, בזמן שהוה טוב בהתחרה הצעירה, וסכאן אפשר לעבר על ערך השניה.

רוסי שוחה שיא עולמי

בשחיה 200 חזה השיג הרוסי בוליחקן, זמן של 2:38,2, שיא עולמי חדש. אבל אי אפשר להכיר בהישג בכשיא עולמי מפני שאין האיגון הרוסי מסוגל ל־T.I.N.A. באמן רשמי נשאר, איפוא, הצרפתי קרטונה, שהוכרז ביניהם לפרוסיטון, בעל השיא העולמי.

רבנאות אמריקה בבריכות סגורות.

בשחיה 220 ירד חפשי (נבדות) נצחה ויפסי 2:34,2, (שיא אמריקני חדש), בשחיה 220 ירד חזה (נבדים) נצח הייגין 2:39,30 (כנ״ל), ובשחיה 220 ירד חפשי (נבדים) נצח מקוקה 2:11,0.

ברבנאות של בתי־הספר הנבוהים באיצות חבריה זכה ברוב הנצחונות יק מדיקת, כוכב אמריקה בשחיה בשעה זו ווירוכם החזק ביותר של היפאנים.

220 ירד עבר בזמן של 09,6 : 2!!

שיא עולמי חדש.

האמריקני קסלאי שחה 200 מטר חזה ב־37,2 : 2 יצוויין כי לא עובר חודש שלא יתוקנו בו השיאים העולמיים בשחיה החזה. הסיבה לכך: הכנסת המנגון החדש „שחיה פרפרי (Butterfly) הנוחן כפי הנראה את האפשרות לעבור את המרחקים במהירות גדולה יותר. כמעט כל בעלי השיא בזמן האחרון משתמשים במנגון החדש הזה.

הכח וינה השיגה שיא במשחה שליחים (גברות)

כידוע השיגו נבריות הכח וינה שיא אוסטרי חדש במשחה שליחים 100×3 מעורב (גב, חזה, חשיפה). הזמנים של כל אחת היו: גולדנר (גב) שחתה — 1:20 ורשהטיר הצעירה הנצחית (חזה) — 1:30 ודוייש (חשיפה) — 1:14,4. הם עברו על השיא הקודם ב־8 (!) שניות.

400 מטר בזמן 532 :4.

שחה הצרפתי פרים בהתחרות בסמ. רנים.

שיא אירופה חדש (!!).

בהתחרות שסודרה עיי אגון השחיה ההונגרי כחור הכנה לקראת האוליפיאדה הושגו זמנים נהדרים:

200 שחיה חפשית: 1) ציק 2:13,4 — שיא הונגרי חדש, 2) לנדל 2:13,6 — אף זמן זה טוב יותר מהשיא הקודם.

200 מטר חזה: ברוצי, 2:53,6, יש לציין שהוא שחה את כל המרחק בסגנון הפרפר החדש.

100 מטר גב: לנגריל — 1:13,8.

100 מטר (חפשי): ציק 574!!! שיא אירופי חדש. אחרי הישג הזה אפשר להשוב את ציק כאחד הפבוריפים על ה־100 מטר באוליפיאדה. הוא ותגיטני פשר הם הקרוב אירופה בשחיה 100 מטר.

מאת המנהלה

מפאת המצב מזניחים מורשים רבים את חובתם ביחס להפצת העתון וגבית הכספים, הזנחה זו מעכבת במדה רבה את בסוס עתוננו, ולכן נדרשים כל מורשי הסניפים להתמסר לעבודה לשם העתון בסניפיהם, צעד ראשון הוא סלוק כל החובות המגיעים מהם למנהלה עבור החוברות שהופיעו עד היום.

חוקת הספורט-

כרמל פורט

עליה

הסיגריה הכי טובה

ב 30 מיל

סיגריות

עליה

ALIYAH CIGARETTES

העורך האחראי: א. יגין

דפוס „אריה־ישראל", ירושלים

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' הנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

קנו אך ורק על יסוד הוכחות!

זכרו

את הימים החמים, את ימי־החמסין
את המאכלות שנתקלקלו!...

ה„פריג'ידר"

החדש 1936 האוריגנלי
המצויד ב„**קמצן־הזרם**" („METER-MISER")

יוצר את מידת־הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא!

„**פריג'ידר**" מקצץ את הוצאות הזרם תכלית קיצוץ!

FRIGIDAIRE

החברה הא"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך יולואן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1.

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

דמי התחתימה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"י, לחצי שנה 180 מא"י, לרבע שנה—90 מא"י. מחיר המודעות: עמוד שלם—3 לא"י, חצי עמוד—2 לא"י, רבע עמוד—1 לא"י
המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות ולפגנון.

מכבי! השתמש בשמן „אַרושל" באופנוע שלך

ע"י שמוש ב„ארושל" תשיג

מהירות מקסימלית, חסכון ומינימום של שבירות וקלקולים

חברת שרות האויר ממלכתית, חברת שרות האויר ההולנדית ורב חברות התעופה בעולם משתמשות בשמן **„ארושל"** באוירוניהם בתנאים היותר קשים עם תוצאות היותר טובות, עשה כמוהן, השתמש ב**„ארושל"**

חברת „של" לא"י בע"מ

(רשומה באנגליה)

המכבי

דו־שבועון לעניני תרבות הגוף

HAMACCABEE BI-WEEKLY MAGAZINE OF PHYSICAL CULTURE

ז

ח׳ אייר תרצ״ו – 30 אפריל 1936

התכן:

בשער

מכבים, חזקו ואמצו — מרכז המכבי

נזכור... — א׳ י׳

לא „אלף־יוד״, „ארץ ישראל״ שם ארצנו — אף יד

ל„הארץ״ שם: „ארץ ישראל״ — א׳ י׳

ברוך בואכם! — א׳ י׳

לבוא קהדסן לארץ.

האיש קנודסן — צבי נשרי

קנודסן ופעולותיו — מ׳ מרס

קנוד אנסון קנודסן — יהושע אלוף

מפגישותי עם קנודסן — חיים וויץ

מדברי חברים על קנודסן — י׳ דגיאל, אריה ליאון, י׳ הלוי

מיפעליהם הספרטיביים

ההתחדשויות על הרבנאות הארצית — פ׳ פריד

הערות מן הצד — אושא קורץ

המכבי חל אביב בברזילי — אליעזר מסקוף

על זה ועל הא — א׳ אלכסנדרוביץ

המכבי

המכבי הצעיר

כדיעיקה ספירטיבית

תמונות

מהתחדשויות על הרבנאות הארצית בירושלים:

1. ולדמן — רבן א״י לריצת 5000 מטר.

2. פסי — רבן א״י לריצת 400 ו־800 מטר

3. חסן — רבן א״י לקפיצה למרחק ולקפיצה משולשת

מטיולי „המכבי הצעיר״ חיפה בעמק

ק׳ א׳ קנודסן

העורך: אבריעזר ילין

חברי המערכת: מ. מרס, ש. עזיאל, ג. פלש

המו״ל: מרכז הסתדרות המכבי בא״י

הכתובת לעניני המערכת: רחוב דוד ילין 31, ירושלים

״ ״ המנהלה: שלמה פרידמן ת.ד. 736, ירושלים

המחיר 15 מא״ם

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסניים
נרשם בתא יד March 1990
בקטלוג היסטוריה / ארכיון מס' 43(ג)

המכבי

דו־שבועון לעניני החנוך הגופני

כלי מבטאה של הסתדרות „המכבי" בארץ־ישראל

העורך: אביעזר ילין

חוברת 7

שנה שביעית, ח' אייר, תרצ"ו — 30.4.36

חידה!

את אשר מלכים שמים על ראשם
אתה נועל על רגליך ???

השאלה מאת
„כתר"
יצחק הוז
ב"ח לנעלים

בשער

מכבים! חזקו ואמצו!

בימים אלה, ימי מבחן קשה לישוב העברי, עמדתם גם אתם במבחן: בכל זמן ובכל מקום שנדרש היה צעיר עברי בעל נפש אמיצה ומשמעת לאומית — עמדתם אתם על משמר כבוד האומה, חיי הישוב ורכושו.

תקותנו חזקה שהחיים חוזרים למסלולם. ישוב נא גם כל אחד מכם לתפקידו ביצירה ובבנין. ואת אחינו שנפלו חלל נזכר לנצח יחד עם כל אלה הקדושים והטהורים, שנהרגו על קדוש שם האומה.

אבל ידענו נא משנאינו ומקטרגינו כי באיומים ובמעשי אלמות לא יכריעו את ישראל סבא אשר חדש את נעוריו: צאצאי המכבים ובר־כוכבא, ירדשי דורות של גבורים אשר ידעו למות על קדוש השם וכבוד האומה. לא יפחדו ולא יירתעו מפני המתנקשים בנפשם, וידוע ידעו להגן גם על זכותם למולדתם הישנה־החדשה.

ולנוער העברי: הימים האלה הראו כמה מאוחד עמנו — על כל שדרותיו ומפלגותיו — בעת צרה: יהיה נא הדבר לדוגמא גם לימי שלום. נסייע נא ל„שביתת הנשק" בפנים המחנה, נתמסר כלנו יחד — שכם אחד — להקמת המולדת. וזאת תהיה תשובתנו למתנקשים בנו.

לשלום וליצירה — קדימה!

מרכז המכבי ארץ־ישראל

נזכור...

לא במלים ולא בדבורים — — במעשה ובפעולה, בבנין ובעבודה נקדש את זכר קדושינו, שנפלו חלל על מזבח הקמת מולדתנו המחודשת בידי מרצחים מן המארב. שואפי דם ורודפי שוד וגזל פראים.

שומה עלינו לצלול לתהומם של הגורמים ולעומקן של המסבות לשפיכות דמם של קרבנותינו שנהרגו על קידוש שם עמם ומולדתם, ולהסיק את המסקנות. ו־לפעול. לפעול ושוב לפעול ברוחן. ולו גם תהיינה אלו מרחיקות לכת...

את מתינו הקדושים לא נקים מקבריהם. מחובתנו לדאוג — ועד לקצה — ששוב לא תהיה כל אפשרות — ולו גם הקלה שבקלות — של הִשָּׁנות מאורעות מעין אלה שאירעו בימים האחרונים. ואם הפעם לא העיזו „הגבורים הלאומיים" לנסות את כחם בנקודות של ישוב יהודי מרוכז. כי זכרו את לקח תרפ"ט על עשרות־עשרות הרוגיהם אז, ואת כל „גבורתם" הראו הפעם רק בהתנפלם המונים־המונים

על יחידים־יחידים מחוסרי הגנה בנקודות של ישוב ערבי מרוכז — הנה עלינו לדאג, כי גם בנקודות אלו שלהם לא יוכלו להבא לשפוך דם על נקלה מבלי ש״ביאו על שכרם״, וכהוגן, ומיד...

לבוד ואחוד, בצור וחזוק — בכל המובנים ובכל שטחי עבודת תחיתנו שיש להם נגיעה כלשהי לגורמי המצב ד״עגום — זהו הצו שנצטווינו ע״י הפיות האלמים של הנשמות ד״הטהורות והקדושות.

פתיחת שערי ארצנו לרוחה ללא כל סיג והגבלה, אפשרות של התישבות בכל רחבי ארצנו על גבולותיה ההיסטוריים (כן, בשתי גדות הירדן!) — זו צריכה להיות דרישתנו הנמרצת ללא לאות. מבלי הרף, בהתמדה ובעקשנות כלפי חוץ: יצירת האפשרויות של קליטת המוני העולים וכל הכרוך בהן: קרבנות חמריים, עבודה עברית במאה אחוז. תוצרת עברית וכו׳ וכו׳ — זו צריכה להיות דרישתנו כלפי פנים.

ונוסף על כל אלה — הגנה. עדי ראיה של ההתפלויות הפראיות על אנשים ההולכים לתומם, ונפגעי המארעות שרק בדרך נס יצאו בשלום מהם — מי בעקבות קשים יותר ומי בקלים יותר — מעידים, כי בכמה וכמה מקרים יכלה המשטרה להציל את חיי המומתים שנקפדו בלא עתם ובדמי ימיהם, אלא שהשוטרים שנמצאו באותה שעה במקום המהומות, אם משום שהיו חסרי אונים ואם משעמים אחרים, לא עשו את אשר היה מחובתם לעשות... נדאג על כן לעצמנו.

כל נפש מישראל יקרה לנו, ואין לומר נפש מישראל העובדת את עבודת הבנין בארץ.

זכור נזכור על כן, ועתה יותר מאשר תמיד: אם אין אני לי מי לי.

א. י.

לא אלה יוד — — ארץ־ישראל אל שם אדני*)

זכתה ארץ ישראל למעל תרבותי כביר, רב־ערך: שירות רדיו ארץ ישראלי.

ונודה: לא רק כאנשי תרבות בלבד שמחנו לקראת הקמת המפעל הזה אלא גם כעברים. שמחתנו היתה כפולה: הרי זו הפעם הראשונה שגלי הרדיו יעבירו לכל רחבי התבל את צלילי שפתנו שקמה לתחיה.

ואם עד כה ״זכרי בעלי הרדיו משלנו לשמוע ערב־ערב, יום־יום אם כל ״שבעים הלשון״ ובתוכן גם את השפה הערבית (מצרים) ורק לא את שפתנו אנו (ואם ״זכרו״ לשמוע אותה הרי זה היה ״פעם ביובלי״ לאחר שהיו מתריעים על כך בקולי קולות ארבעים יום לפני ״החקדש החג״ הזה)—הנה מכאן ולהבא, ערב־ערב. תפרחנה האותיות העבריות וחנשאנה המלים העבריות על גלים ״בלתי־נראים״ של הרדיו הארץ ישראלי אל אזני כל. הנה עתה תופיע שפתנו לא כאורחת עניה העומדת בפתח ומבקשת רחמים שיתנו לה להשמיע את קולה, אלא כאזרח שזות־זכויות לשפות האחרות.

ומשום כך בירכו אלפי־אלפי פיות, בשם ובמלכות בהשמע המלים היקרות מפז: הנעימות, המתוקות — ״ירושלים מדברת״: שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. והרי העתונות יודעת גם לספר על דמעות שזלזו מן העינים באותו רגע היסטורי לשמע מלים אלו.

אבל — — ״אל תשמח ישראל אלי גיל כעמים״: קמה סערה בתוך צלוחית ארצנו. לשכנינו (קרי: למנהיגיהם) היה לצנינים השם ״ארץ ישראל (הגלות. לדאבוננו, כ״ביאור״ לשם ״פלשתינה״) וקמה הצעקה. ונשמעה הדרישה: אל יישמע ואל ייזכר השם הזה. והמשלה נענתה אחת ושתים לדרישה הזאת, ופקדה למחות את השם ארץ ישראל. ובמקום זה ישמיעו: ״איי״ או ״אלף־יוד״. ולמחרת שם פתיחת הרדיו או כעבר יומים לא השמיעו עוד קרינותינו את השם ״ארץ ישראל״ אלא: אלף יוד — א״י.

ואנו נאמר: די!

עד כאן ולא יותר. כבר עצם הזיווג הזה, עצם צמד־חמד זה: ״פלשתינה — ארץ ישראל״ צרם את האוזן, שרט את הלב. אולם הלאה מכן, לא! בשום אופן לא!

לפקודה בלתי אנושית, בלתי תרבותית זו לא נסכים. ואם מוסדותינו הרשמיים, כדרכם, ירצו גם הפעם לששסש את הענין, ולא לנקוף אצבע לבטיל הפקודה חסרת הטעם הזו — הבה נקומה ונעשה אנו את המעשה המוטל עלינו לעשות כעברים, כיהודים: כל עוד לא תבוטל הגזירה הזאת בל יענה אף עברי אחד להזמנת הנהלת ד״רדיו להשתתף בתכנית: תהא זאת הרצאה, או הקראה, או נגינה וכו׳ וכו׳; כל הפקידים העברים: הקריניות על מנהל המחלקה העברית ועל משתתפיה הקבועים צריכים להסתלק מתפקידם.

בביטול השם ״ארץ ישראל״ בתכנית הרדיו (השם ארץ ישראל לא יבוטל על אף רצון שוררינו ושונאינו) תוקעים חרב בגב אומתנו, ואנו, כמכבים, שומה עלינו לקום כאיש אחד ולהתנגד בכל מאדנו ונפשנו במגמה זו.

אל לנו לנוח ולשקוט כל עוד לא ייזכר שוב שם ארצנו: ארץ ישראל — זהו בעברית שם ארצנו בעבר, בהוה ובעתיד.

ולעורכי העתונים היומיים שלנו הרינו פניים: עשו אף

*) רשימה זו נתפרסמה בהוספה מיוחדת בלתי מחֻבֶּרֶת לחוברת הקודמת. אמרנו על כן להכניסה לגוף חוברת זו. (המערכת).

אתם מעשה. גולו את חרפת ביטול שם ארצנו מעלינו: מכאן ולהבא אל תעלימו בפקודות הרשמיות את השם הגון ישראל. לא עוד א״י בסוגרים (א״י) אלא השם במלואו: ארץ ישראל. ארץ ישראל – ולא א״י ולא אלף יוד.

אלף יוד (א״י)*)

*) ראשי תיבות של שם כותב הרשימה הזאת.

ל„הָאָרֶץ״ שֵׁם – אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

גל המחאות כנגד „אלף־יוד״ ו„א״י״ פעל את פעולתו: הממשלה ביטלה את פקודתה האבסורדית, חסרת הטעם. ברם – כך מודיעה העתונות – לאחר שהושיבה את חכמי־יועציה, מצאו אלה מוצא מחוכם עד מאד: במקום פלשתינה (א״י) בכתב ובדיבור – „הארץ״.

ואכן אין להכחיש: המצאה מחוכמת עד מאד הן סוף סוף לא יוכלו לכנות את ההחלטה החדשה בשם „מחוסרת טעם״ כמו שכנו את ההחלטה הקודמת. והן השם ה„ארץ״ איננו עלול לצרום כה את האוזן ולפגוע בחוש השמיעה כמו „אלף יוד״ או „א״י״.

ובכל זאת: אין ה„ארץ״ בן בלי שם חלילה. שם לה: ארץ ישראל. ואם כי, לכאורה, צריכים היינו לשמח על כך שאת ארצנו קוראים בשם „הארץ״ בה׳ ד־דיקה. הרינו מוותרים בחפץ לב על המתנה „הנאה״ הזאת. עלינו להחזירה לממשלתנו. ולא להרפות ממנה, ולא ליתן מנוחה לה ולאחוז בכל האמצעים החוקיים והכשרים כדי להחזיר את השם המקורי ההיסטורי ל„הארץ״: ארץ ישראל.

ויש רק להתפלא. שהעתונות קיבלה בשתיקה את ההודעה הזאת ולא הגיבה עליה. ואם ביחס ל־„אלף יוד״ ול־„א״י״ שמענו – על איזו פעולה שנעשתה מצד מוסדותינו הרשמיים – הסוכנות היהודית והועד הלאומי ליהודי ארץ ישראל – הנה לא שמענו עד כה מאומה על הצעדים שנעשו על ידם לביטול רוע הגזירה האחרונה הזאת.

אמנם ידענו כי הלבבות לא היו פנויים עד כה לרגלי המאורעות האחרונים. אך חלילה לנו להזניח גם את הענין „הצדדי״ הזה. שם – זה לפעמים הכל. על שם, לשם שם, מקריב עם. מקריבים אנשים את חייהם.

לא שמענו עד כה שעם יוותר על שם ארצו. נקשיב נא לצלצול שם הארץ בפי כן איזה עם שיהיה – מה לא נשמע בו: מסירות הנפש, אהבה, הקרבה. והאומנם, על מדרגה כה שפלה יעמידונו, שניהפך לבני־ארץ־בלי־שם? ובשעה שנגיש את תעודותינו הרשמיות לאיזה שלטון שיהיה נצטרך לכבוש את פנינו בקרקע, כי בני ארץ־בלי־שם הננו?

לא. ואם אין מי שיקח את הענין בידו. ניקחנו אנו – הסתדרות „המכבי״ – בידינו.

בהזדמנות אחרת – בענין משלוח הטלגרמות בכתב העברי – ראינו את אשר פעל היחיד „המשוגע לדבר אחד״. אמנם עוד טרם השיג את מבוקשו במילואו. אולם הוא בדרך הגשמתו: למחצה כבר נתמלא. כאן תקה הסתדרות את האיניציאטיבה בידה: אל דמי לנו עד אשר נגול את החרפה שזרים רוצים להעטותה על ארצנו, ארץ מולדתנו.

„ארץ ישראל״ – זה שם ארצנו על אף הכל ולמרות הכל.

א. י.

בְּרוּכִים הַבָּאִים

בדפים הבאים מספרים לנו חברינו על אישיותו הנפלאה של אורחנו הנעלה – ק א. קנדסן, מתוך דבריהם מתברר, כי את אשר הושג בארץ על שדה החנוך הגופני – משלו הוא. הוא. אשר הורם תורת ההתעמלות הלכה למעשה, הוא אשר עודם והמריצם לעבודת התחיה הגופנית של עמנו בארצנו. כאב דאג להם בהיותם בנכר, כמדריך טיפל בהם בשובם לארץ. בעמדו עמהם במגע ומשא תמידי, ובשלחו אליהם מרחקים את הוראותיו ועצותיו.

ובקורו זה – הראשון בארץ – של ידיד מפעלנו איננו לשם תענוג והנאה. לא לשם טיול הטריח הישיש המכובד (בן שבעים ושתים הוא כיום) אם עצמו ועלה לארץ, אלא מטרה מדעית הציג לפנינו: לבדוק את גבות תלמידינו, ולהשוות אח״כ את התוצאות כאן אל תוצאות בדיקותיו בארצות אחרות.

בהזדמנות עבודתו המדעית יעמוד בודאי „המפקח״ קנודסן על מצב תרבות הגוף בארץ. ביחוד בבתי הספר. ויעיר את הערותיו שתוכלנה בלי ספק להביא תועלת רבה להתפתחות הגופנית של ילדי עתידנו, אם רק מנהלי עבודתנו החנוכית בארץ יפנו את תשומת לבם להן ויקיימון. הבה נקוה, שגורלן של הערות המומחה להתעמלות יהיה טוב יותר מגורל דרישותיהם של מורינו ומחנכינו בהזדמנויות שונות, העומדים בראש החנוך בארץ דאוג ידאגו לתקן לפחות את אשר עיוותו עד עתה.

לרגלי המאורעות העגומים לא יכלנו לדאבוננו לקבל את פני אורחנו כראוי לו. אך ידע כי רבים־רבים הם רחשי התודה, וההכבה וההוקרה שאנו רוחשים לו. ותמיד־תמיד נזכור את אשר עשה ופעל – אם גם בדרך אמצעית – לשובת החנוך הגופני בארץ.

יחד עם האורח החשוב בא אלינו חברנו בנימין סלור.

לא כאורח נקבל את פניו אלא כתושב וכאזרח בארץ.

(המשך בעמוד 19)

לבוא קנודסן לארץ

צבי נשרי \ האיש קנודסן

סוף סוף עלה בידו למלא את שאיפתו העזה מזה שנים רבות לבקר בא״י, ואנו, תלמידיו המרובים באי״, זכינו לקבל את פניו על אדמתנו, וחרד הלב: האם יעלה בידינו, עם כל רצוננו הטוב, להחזיר לו במדה הדרושה טובה תחת הטובות הרבות ששמה עמנו, עם כל אחד ואחד מאתנו באפן פרטי ועם תנועתנו לטובת התחיה הגופנית של עמנו, המחדש את חייו בארצו־מולדתו, באופן כללי? אחת יָדע: רצוננו כביר לעשות כל אשר ביכלתנו כדי להנעים לו ימי שבתו אתנו, לאפשר לו לראות את הארץ בכל הדרה ואת החיים המפכים בה לכל גלוייה ולעזור לו להשיג את המטרה המדעית של נסיעתו והיא: לבדוק ולחקור את מצב הגבים של ילדי הארץ ולהשוות את התוצאות עם אלו שהשיג בחקירותיו בארצות אירופה הצפונית והמרכזית. האינספקטור סבור, שתחת שמש הדרום, תנאי ההתפתחות הגופנית של הילדים טובים יותר. נקוה שסברתו זו תתאמת ע״י בדיקותיו.

לקראת החלטתו להקדיש את רוב ימי שהותו בארץ לעבודתו המדעית הזאת הננו שמחים משנה שמחה. אם נהגינו עד עכשיו מפרי עבודתו המדעית בארץ, שתנאיה הם שונים בהרבה מתנאי ארצנו, הרי עבודתו זו הפעם נוגעת באפן ישר לעבודתנו על שדה התנוך הגופני של בני עמנו ותעזר לנו לכוון את פעולותינו בפרט זה על יסוד מדעי איתן. ואולי גם תשפענה מסקנותיו על מוסדותינו המומסמכים להפנות תשומת לבם למצב החנוך הגופני בבתי הספר שלנו ולעשות צעדים ממשיים לתקונו.

את הזכרונות הבאים [1] הנני מעלה לא רק כדי שיראה האינספקטור, שאין אנו כפויי טובה וזוכרים את כל אשר עשה בשבילנו ואשר עמל וטרח למענו. כי אם כדי שיקראום חבירינו „המכבים״ ויתר אוהדי החנוך הגופני וידעו בהפגשם עם אורחנו הנכבד לקבל את פניו בכבוד ובחבה, שלהם הוא ראוי. ויבינו את רגשי ההערצה המפעמים בלבנו אנו, תלמידיו — ידידיו. ■

בשנת 1911 נסעתי בפעם השניה לאירופה על מנת להוסיף להשתלם בהתעמלות. תכניתי היתה — בקור קצר בשוויצריה, ששם למדתי את המקצוע בשנת 1908, ישיבה ארוכה יותר בשווידיה לשם למוד השיטה השוידית במקורה ולבסוף, בדרכי חזרה לארץ ישראל, חקירת השנויים שנתהוו במקצוע החנוך הגופני בגרמניה (כמו כן ביקור בתערוכה ההיגיאנית, שסודרה בשנה ההיא בדרזדן).

בשוויצריה התודעתי למורה גימנסאי להתעמלות, שביקר בדניה והשתתף בשעורי השתלמות למורי התעמלות. הוא ספר לי בשבחה של ההתעמלות הדנית (השוידית־המתוקנת לפי דבריו) ויעץ לי לפנות ל־גימנסטיק־אינספקטור ק. א. קנודסן בקופנהגן, ולבקש ממנו רשות להשתתף בשעורים הנ״ל הנערכים מדי שנה בשנה בחדשי החופש.

כתבתי למר קנודסן ע״ד מבוקשי וכעבור ימים מספר קבלתי תשובה, כי ישמח מאד לעזור לי ועל ידי כך להכנסת ההתעמלות הרציונאלית לארץ הקדושה, לארץ ישראל. הוא יעציני לפנות בבקשה למיניסטריון לעניני החנוך בדניה והוא

— האינספקטור — ישתדל שבקשתי תינתן לי.

עשיתי כדבריו. מהמיניסטריון נתקבלה מיד תשובה חיובית, וכפי שנודע לי אח״כ היה הדבר תלוי בעקר בחוות דעתו של האינספקטור. מר קנודסן בקשני להודיע לו ע״ד יום בואי לקופנהגן, יעץ לי לבוא בהקדם, כדי שאספיק להתכונן לקורסים, ללמד את השפה הדנית. בבקר שעורים וכו׳.

הזמן היה קצר ואני שמתי מיד לדרך פעמי. בימים הקדם התקיים בבאזל קונגרס ציוני והיה ברצוני להיות נוכח בו, לכל הפחות ימים אחדים אולם התגברתי על יצרי — קרבן למקצע — עברתי את בזל ערב פתיחת־הקונגרס ונסעתי דרך ברלין לקופנהגן. בברלין קבלתי מאת הועד הפועל של ההסתדרות הציונית מכתב־המלצה אל ראש הציונים בדניה, הדר׳ פ. ושלגרפתי לו ע״ד יום בואי. למר קנודסן כתבתי מכתב. בבואי לקופנהאגן סרתי תחילה לבית ההר׳ פ. על הדלת מצאתי פתקא כתובה יהודית: „לצערי נסעתי... הלכתי משם לאינספקטור, אשר חכה לבואי וקבלני בחביבות ויוצאת מהכלל. הוא שאלני על דבר א״י והמצב בה, על שאיפותינו הלאומיות, על השפה העברית הקמה לתחיה וכו׳. הוא בקשני להשמיע באזניו משפטים אחדים בעברית מדברת. תוך כדי שיחה לקח ספר תנ״כ בעברית, פתח אותו ובקשני לשמוע אם קריאתו נכונה. הוא גמר את המחל״קה לתיאולוגיה של האוניברסיטה בקופנהגן [2].

כשהרגיש, כי עיף אני מהדרך (נסיעת־לילה), שלחני

1) חלק מהדברים הבאים נכתבו לפני שש שנים ונדפסו בחוברת ה׳ של „המכבי״ שנה המשישית לרגלי מלאת 25 שנה לעבודתו של ק. א. ק. בתור גימנסטיק־אינספקטור.

2) מענין לציין שכמעט כל מיסדי השיטות העקריות להתעמלות באירופה היו תיאולוגים או למדו תיאולוגיה (פסטלוצי, גוטס־מוטס, נכטיגל, לינג, יהן, שפיס).

עם בן־לויה למלון „טוב וזול" לנוח מדרכי עד שיתור לי מקום באחת מערי השדה, שבה אוכל לבלות את השבועים שנשארו לי עד פתיחת השעורים, ללמד את השפה הדנית ולבקר שעורי התעמלות. באותו היום ולמחרתו שלפן מר קנודסן פעמים אחדות לבית המלון. שאל לשלומי ומסר הודעות ע"ד תוצאות מאמציו למצא עבורי מקום מתאים לפנות ערב, למחרת בואי לקופנהגן, הודיעני, כי עלי לצאת ברכבת הבקר לעיר סורה ולהכנס להויסקולה [3] אשר בעיר זו. בתחנת הרכבת העיר ס. פגשני מנהל הויסקולה. לקחני לבית הספר, סדרני בחדר מיוחד, נתן לי מורה־מדריך לשפה הדנית ולהתעמלות ודאג לנוחיות חיי. לפי דבריו בקשהו האינספקטור לעשות כל אשר ביכלתו כדי לעזור לי בהשגת מטרתי וגם להנעים ישיבתי אצלו. פעמים אחדות במשך השבועים שאל האינספקטור לשלומי ולהמלץ למודי. לבסוף נסעתי לעירה ריסלינגה [4] להשתתף בקורסים. גם כאן לא פסק מר קנודסן לדאגתעניין בי ובמצב למודי. בגמר השעורים כשחזרתי לקופנהגן, נתן לי אפשרות לבקר שעורי התעמלות בבתי ספר שונים וגם את השעורים בבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות.

סוף סוף הגיעה שעתי לעזב את דניה, שנתחבבה עלי מאד ושהשאירה בלבי רושם בל ימחה. בשל קבלת הפנים היפה, מדת הכנסת אורחים שנהגה בי, היחס האדיב אלי — הזר — והעזרה שהושטה לי מכל צד בהשגת מבוקשי. בשעת הפרידה העניק לי האינספקטור ממיטב ספריו אשר כתב במקצע החנוך הגופני, בקשני לכתוב לו על מהלך עבודתי במולדתי ובבטיח עזרתו בכל אשר יוכל. ואמנם נזקקנו עוד פעמים רבות לעזרתו ותמיד מצאנו בו ידיד תומך. המוכן להדריכנו בעצותיו ולסעדנו בהשגת מטרותינו.

כשנה אחרי בקורי בדניה החליט אחד מחברינו המכבים בפתח תקוה, מר בנימין סלור, לנסוע לחו"ל להשתלם בהתעמלות. שאלתי את מר קנודסן אם יסייע בידי חבריני ותשובתו היתה חיובית. מר סלור נתקבל לבית הספר הממשלתי למורי ההתעמלות, שהאינספקטור היה מנהלו, נתנה מתשומת לב וחבה יוצאות מהכלל מצדו והיה מבאי ביתו, ועד היום נמשכים יחסי הידידות ביניהם (מר סלור קורא למר קנודסן, לפי דרישתו, „דודי"). באותו קיץ שמר סלור גמר את חוק למודיו בבה"ס למורי ההתעמלות, פרצה המלחמה העולמית. מר סלור מהר לגרמניה בתקוה להצליח לשוב לא"י ולא עלה בידו. בעמל רב ובעזרת האינספקטור חזר לדניה והשתקע שם עד יעבר זעם. מסבות הזמן גרמו לו שעד היום טרם בא ארצה לעבוד אתנו במקצע החנוך הגופני [5].

עם גמר המלחמה נתחדשו מיד הקשרים בינינו ובין האינספקטור. כל ספר בעל ערך במקצוע ההתעמלות היה משגר אלינו עם הופעתו. את חוברתי „שעורי התעמלות" שיצאה לאור בתר"פ הקדשתי לו לאות הוקרה ובבואי אשתקד להוציאה לאור במהדורה שניה מתוקנת ומרחבת חזרתי והקדשתיה לו לאות יציבות החבה וההערצה שאני רוחש לו.

בשנת 1924 נסענו מארץ ישראל חבורה בת 4 אנשים להשתלם בהתעמלות ולראות את אשר נתחדש במקצע החנוך הגופני באירופה של אחר המלחמה. בהזדמנות זו בקרנו את האולימפיאדה ה־VIII בפריס ובה קבלנו גם את דרישת השלום הראשונה מדניה. נפגשנו עם המשלחת הספורטיבית הדנית ועם נילס־בוק וקוצת המתעמלים הדוגמאית שלו. הרושם שעשתה עלינו קבוצת מתעמלים זו היה חזק מאד. פעמים נסענו לקופנהאגן. למחרת בואנו נתקבלנו אצל האינספקטור. "רבים הם מבקרי ולא תמיד נעים הדבר" — אמר — "אולם היום חג הוא לי". שוב אותה ההתענינות הערה בכל הנעשה בארצנו בכלל ובחנוך הגופני בפרט, ואח"כ דאגה לסדורנו. כל אחד לפי המתאים לו. הוא העניק לנו מספריו. גם נתן לנו שתי סדרות של תמונות קיר, עמדות התעמלותיות. שיצאו לאור בשוודיה. אחת לירושלים ואחת לבית המדרש למורות וגננות בתל־אביב.

אחרי שהשתתפנו כולנו בשעורי ההשתלמות למורי התעמלות באולרוס — בבית ספרו של נילס בוק — נכנס מר י. אלוף לבית ד"ספר הממשלתי למורי התעמלות והגב' ה. אלוף ומר ד. אלמגור. הראשונה לקורסים למעמלות והשני לקורסים למעמלים של בוק באולרוס. בגמר הקורסים האלה ניתנה לאהרון הרשות להשתתף גם בשעורים לעזרה ראשונה ושחיה שעל יד בית"ס הממשלתי למורי ההתעמלות בקופנהגן. חברי אלה, כמו כן מר מ. מרס, שבא לדניה שנה אחרי זה וגמר את בית הספר הממשלתי הנ"ל וכן כל האחרים (ראה לפי דרישת הא"י שערים, הנעולים עפ"ר לפני ערים, לא לתנם קוראים לו בני א"י שבקרו בדניה „הקונסול שלנו".

3) בית ספר גבוה להשתלמות לעם (אוניברסיטה עממית) עם פנימיה. על מוסדות אלה, שמספרם בדניה קרוב למאה, ועדכם להפצת ההשכלה הכללית והמקצעית — גם ההתעמלות בכלל זה — כראי לעמוד פעם לחוד.

4) אנב, בעירה זו התחיל ק. א. ק. את פעולתו בתור מורה להתעמלות ובהביאו אותי בשנת 1930 לכאן להשתתף בקורה להתעמלות שתחת הנהלת הגברת בירקסן, הראני את הדירה שגר בה בהיותו מורה במקום הזה.

הרשימה בסוף המאמר) שלמדו התעמלות בדניה יכולים לספר עוד רבות על כל הטובות שעשה עמהם האינספקטור החביב במשך שנת שהותם שם. בשנת 1928 נתקבלה ליבה"ס הממשלתי למורות להתעמלות החברה א. פומרנץ. עכשו מורה להתעמלות בביה"ס הריאלי חיפה, מפני שהבטיחה לעלות לא"י ולעבד בה.

האינספקטור לא הסתפק בעזרתו לנו בחוג הנתון תחת השפעתו הישרה. הוא גם עמד לימינו של מר סלור בעבודתו הצבורית הציונית ולפני כשש שנים לקח חלק פעיל (ביחד עם הגב' מלכיור מקופנהגן, שבקרה בארץ וראתה את ענינו במכשירי התעמלות) באוסף כספים לקנית מכשירי התעמלות בשביל א"י. חלק מהמכשירים נמסר ל"בית המדרש למורות" וגננות בת"א וחלק לבית המדרש למורים בירושלים.

יכולני לספר עוד פרטים רבים על בקורי השלישי בדניה בשנת 1930 (ראה „המכבי" שנה ששית, החוברות א, ב, ג, ד, ה) ועל חליפת המכתבים שביני ובין האינספקטור במשך כל הזמן. וכן יכולים כל חברי שבקרו בדניה לספר דברים שונים על העזרה שהושיט להם האינספקטור להשגת מטרתם, אולם הכל מתרכז בנקודה אחת: חבה לארצנו ולעמנו

מאיר מרט | ק. א. קנודסן ופעולותיו

בשנת 1864 היתה מלחמה בין ממלכות דניה וגרמניה בגלל החבל שלזויג הולשטיין, ובה נצחו הגרמנים נצחון מלא. תבוסה זאת השאירה רושם גדול על העם הדני והביאוהו לידי משבר. אז קמו אנשי רוח שעשו את השכון הנפש של האומה הדנית הקטנה וזוררו את בני עמם להתחדשות פנימית, להרמת העם משפל מדרגתו וסדקאנו המוסרי. בתקופה ההיא נוסדו ראשוני בתי הספר הגבוהים לעם[1] (Folkehöjskoler), שתיו מרביצים השכלה ומדות נאות לצעירי האכרים, והיו בית מטע לתנועה חברתית רחבה, ספונה אידיאלים לאומיים ומוסריות יפה.

זוהי הסביבה הרוחנית של הדור, שבו גדל וגלה האידיאליסט הנלהב, איש החזון והאמונה, רב מעש ואדיר פעלים, הקנדודס לתיאולוגיה והדירקטור להתעמלות[2] — ק. א. קנודסן.

I.

שמו של קנודסן ייזכר בתולדות התתעמלות כאחד

1) האוניברסיטאות לעם, כפי שקבול לקרוא להם עתה.

2) Gymnastikdirektör — התאר למטמי האינספיטום המרכזי להתעמלות בסטוקהולם, שוויה.

גדולי המפיצים של שיטת לינג (או השיטה השוודית). במלחמה זו החל בצעירותו בשנות השמונים של המאה שעברה, וכה הוא ממשיך גם עתה בספרו ובמאמריו. לפני המשיס שנה היו אנשי ההתעמלות בדניה שני מחנות אויבים וקוינים זה אם זה עד חרמה. ההתעמלות הדנית הישנה, מורשת נְכַטֶגַל ואחותה של השיטה הגרמנית, עמדה על נפשה כנגד השיטה השוודית שלקחה את לב משכילי המעמלים ביסודותיה הרציונליים ובאפיה הדימוקרטי. כנגד המקריות של השיטה הישנה עמד בנין מדעי ועקבי של לינג, ובנגד האריסטוקרטיות של המעמים, בעלי הכשרון המיוחד ללהטים התעמלותיים, באו התרגילים, הפשוטים ברובם, אשר כל הבשרון יכול לקחת חלק בהם. קנודסן היה בין אלה שהכריעו את הקרב לטובת השיטה השוודית. בשנת 1885 נשלחו ללונד, שודיה, שנים עשר מעמלים, ובינתם קנודסן בן ה"21, כדי לקבל תורה בהתעמלות בפי נוֹרְדֶנְגֶר, שר צבא לפי תארו, ומורה להתעמלות באוניברסיטת לונד, לפי מקצועו. וכשנסר קנודסן את חוק לטוויו בפקולטה התיאולוגית של אוניברסיטת קופנהגן נסע סטוקהולמה, אז בירת ההתעמלות, השתלם במשך שנתים בהדרכת טֶרְנְגֶרן, וחזר לטולדתו מזכתר בתואר דירקטור

להתעמלות על מנת להתחיל בהפצת השיטה של ליינג בכל מרצו והתלהבותו.

בעמדו בראש המוסד להשתלמות מורים בהתעמלות הוציא קנודסן ספר בשם «קוי יסוד להוראת התעמלות», אבל חשיבות מיוחדת נודעה לספרו השני «תורת התרגילים», שהופיע בשנת 1900. בספר הזה נתן נתוח מפורט והסברה ברורה לתרגילים היסודיים; (כגון הרמת ידים למעלה, כפיפה גו לאחור, הטיחו לפנים, רוצה וכו'). כל תרגיל נעשה כעין עולם השוב כפני עצמו, שיש להכינו יפה יפה, להתעכק בו, למנוע שגיאות וכדומה. יש להבין את פעולת השרירים ואת התנועות בפרקים. יראת הכבוד בפני התרגיל הבודד, הקפדה קנאית על טהרת הוצאתו לפועל בהתאם להכרה הברורה של מטרתו, זוהי תחורה שנתקבלה מספרו Övelselaere. תרגומו של הספר הזה לגרמנית בשם Turnerische Übungslehre היה מאורע חשוב מאד בדברי ימי החנוך הגופני באירופה, ונדחה לנו, שדוקא לספר זה זכויות גדולות מאד בהפצת השיטה השודית על פני ארצות רבות.

קנודסן לא היה מתמשמרים, שנאמנותם לבית רבם מעוורת עיניהם מראות את המתחדש סביבם. הוא, האורתודוקס של ליינג, היה גם האיש שבזכותו נכנסו לפרדס ההתעמלות מחדשים אחרים של זמננו. נזכיר כאן את אלדי ביורקסטן.— בשנת 1912, בזמן המשחקים האוליפיים בסטוקהולם, הופיעה בסטדיון קבוצה של מתעמלות פפינלדיה בהדרכת מורהן אלדי ביורקסטן. אנשי דניה, שבאו להיגנות האלה עם קבוצת מתעמלים גדולה, היו נדהמים מגודל הרשם שעשתה עליהם הופעה זו ביפיה ובשאר רוחה. כאותו מעמד הזמין קנודסן את המורה הפינית לנהל קורס למורים וסורות בדניה, שהתקיים בקיץ 1913 בעיר סילקבורגס. קנודסן העיד כעבור שנים רבות, כי קורס זה פתח תקופה חדשה בתולדות ההתעמלות בדניה. המלה החדשה שנאמרה על ידי ביורקסטן היתה קודם כל התנועתיות. עד אז היתה ההתעמלות בעיקר זו של קפדות, באה ביורקסטן והכניסה חיים חדשים על ידי הרבוי בתנועה. (רעיון זה פתח אחר כך נילס בוק בהצלחה טיוחדה). לא עתה החזדכנות להרחיב את הדבור על חדושיה האחרים של הבעלה הפופולרסמת פפינלדיה. כאן כוונתנו לציין רק את העובדה, כי קנודסן עמד על האמבנים ביצירת הדבר החדש הזה והביאו, על ידי האכסבוריטה שלו, לאור העולם, ועל כך חיב לו עולם ההתעמלות תודה.

הליברליזם הזה של קנודסן היה קשור, כאמור, עם נאמנות לבית ליינג ולעיקריו [3]. כשבמרוצת השנים זכתה השיטה השודית בפופולריות בין דניה ושודיה.

3) על עקרי השיטה השודית עיין ב«מכבי» תרע"ז חוברת ד' בבאמר «על קבועות הצורה בתרגילי ההתעמלות».

השיטה השודית במולדתה השניה דניה לגדול והתפתחות, שהוסיפו לשיטה זו עוז ועצמה ושאיפה מכשיר חנוכי רב השפעה והכל התחילו נוהרים לדניה, קם דור חדש, הדור של אחר המלחמה «שלא ידע את יוסף», וקרא להתעמלות הזאת «התעמלות דנית», ובשם זה גם תורגם ספרו החשוב של קנודסן «ספר למוד התעמלות למסמרים». אז יצא קנודסן במחאה גלויה נגד זה בספרות המקצועית בשודיה והביע את צערו ואת מורת רוחו על סרום השם של שיטת ליינג אשר נעשה כלי ידיעתו.

כשפרץ אחרי המלחמה שפע של חדושים, בעיקר בגרמניה, סחם רבים שמחיים מחוסרי בסים ויסוד, אשר האשירו את עקבותיהם בארצות רבות, קם האינספקטור חרני והשמיע דברים אשר מן הראוי לאנשי התעמלות לשים אל לב ולזכרם יפה: «רבים הם עתה המורים שידיעתם בתרגילים היסודיים האלה (של ליינג) היא שטחית מאד; ובשום הערך החכנה אין המורים האלה משתמשים בהם בעבודת יום־יום בסדה הדרושה, והגרוע ביותר הוא, כי הסרים להם אבן הכחן ואמת הסדה למוד בהם תרגילים אחרים; אבד להם החוש המכוון בכל עבודתם. ואם יקרה חלילה ותרגילי ליינג יושכחו ויושמט הצדה בגלל תרגילים אחרים «מודרניים», בוא יבוא חזון ויבינו כי אבדן התרגילים הפשוטים האלה, המחזקים את חנוף והמעצבים אותו באופן פלסטי מאין כמותם, פרושו אבדן הערעון היסודי של ההתעמלות. אז יגלו אותם שנית בשודיה בבקום שאין הם נשכחים, ויביאום הנה שוב מעבר לסונד [4] על מנת לייצור רנסנסה חדשה בהתעמלות» [5].

2.

בשנת 1904 נחמנה קנודסן לספקה על ההתעמלות בבתי הספר הדניים ועל משמרתו זו עבר במשך שלשים שנה [6]. שנים אלה היו לחנוך הגופני בדניה שנות פריחה ועליה יוצאת מגדר הרגיל, והודות לכשרונו וסרצו של הספקה רב הפעלים נעשתה ההתעמלות בבתי הספר הדניים לשם דבר. בהדרכתו של קנודסן נשתפרו דרכי ההוראה בסדה כזאת, שעוד בשנים שלפני המלחמה נחרו טובי מורי ההתעמלות מארצות רבות למרינת דניה כדי ללמוד בה את ההתעמלות השודית על פי אופני ההשמנה הדניים. ק. א. קנודסן עמד בראש המוסד העליון להשתלמות מורים בהתעמלות (Statens Gymnastik Institut), סמוך המאה שעברה עד 1927, ובית האולפנא בקופנהגן, שקנה לו פרסום עולמי, נעשה לאחד המרכזים החשובים ביותר לחנוך הגופני. למעלה מכל ספק הוא, כי התפשטותה של ההתעמלות השודית היא תוצאה

4) התעלה בים הצפון סבדילה בין דניה ושודיה.

5) מתוך הקדמה ל«ספר למוד ההתעמלות», בתרגומה 1930.

6) הוא עזב את משרתו מסבת הגיל, בהתאם לחוק המדינה.

מתחתחותה המופתית בדניה ועל זה יש לחודות בראש וראשונה ובעקר לק. א. קנודסן.

לא פחות מופלאה היתה התפתחות החתעמלות בדניה באמצעיה החיצוניים: אולמי החתעמלות ומגרשים. במשך שנות כהונתו הצליח קנודסן להגדיל את מספר אולמי החתעמלות מ־103 ל־700. אולמי החתעמלות שהוקמו בדניה בשנים האחרונות עולים בשכלולם הפנימי ובהדורם החיצוני על כל מה שהושג במובן זה, באמת בדה מסלכתית, באיזו מדינה שהיא בעולם.

שעורי קיץ להשתלמות המורים וקורסים קצרים מרובים מאד נערכו במשך כל שנות פעולתו של קנודסן בהצלחה גדולה ומשכו גם עשרות משתתפים מבני חוץ לארץ. ההדרכה והפקוח, שנעשו על ידי עוזרים רבים, עמדו ביסוד קנודסן על נוכח מופתי. אולי לא יהיה זה משום גזמא להניח, כי לא קם לחנוך הגופני אדמיניסטרטור רב כשרון ורב מעשים כק. א. קנודסן.

אילרים בספרו על תולדות החתעמלות כותב: „האמת ניתנה להאמר, כי המוצעות המקומיות הקציבו בשנים האחרונות סכומים גדולים מאד לכנין אולמי החתעמלות. התקצבות לא תמיד נעשו ברצון, אבל התמדתו העקשנית של המפקח להתעמלות היתה על פי הרוב גדולה מחוסר רצונם של השלטונות".

חושבני, כי לא בכח התמדתו העקשנית בלבד השיג קנודסן את אשר השיג. אמונתו הגדולה בחשיבות ערכה של החתעמלות בשביל האומה והאנושות — לא רבים הם בעלי החזון והאמונה מסוגו של המפקח — נתנה לו תקף מוסרי וכח השפעה כה גדול עד שמעטים הם שיכלו לעמוד לנוכח הכח המשכנע הזה מבלי להכנע לו.

ואמונתו עב קנאתו לחנוך הגופני חן שעשוהו בשנים האחרונות לחעמולן אדוק לתרגילי הגב ולהשיבות המפולל בו. הוא בדק בשנים האחרונות עשרות אלפים גבים, כתב כמה חוברות על נושא זה והפיצן בין גדולים ובין ילדים; וכשם שכנוהו „נביא הגב", כן אשר לבנוהו — „נביא החתעמלות" בכלל.

יהושע אלוף / קנוד אנטון קנודסן

בהיסטוריה נוהגים לציין את המלחמות בתור נקודות מפנה המסימות תקופה ידועה ומהוות פתח לתקופה חדשה. כמו כן נוהגים לציין את התגבשות אפים של אנשים ידועים בספרי סכום תקופתם ומאורעותיה.

בחשבי על ק. א. קנודסן ועל התחלת פעולותיו קם לנגד עיני המספר 1864—שנת המשבר לעם הדני. גרמניה נעצה צפרנה בשלסיה הדנית ללא כל אפשרות של הצלה. האבדה לדנמרק היתה לא רק טריטוריאלית־כלכלית כי אם גם מכה נפשית קשה שנתנה אותותיה בכל מהלך החיים. בשנה קודרת זו נולד קנודסן בעירה הקטנה אורטה אשר באי פין. ימי גדולו והתפתחותו עברו כאמור בתקופה של התאוששות דנמרק מכאב. והרצון להתעודד בולט בכל פנות החיים בתקופה הזאת. הסיסמה החדשה שקמה והתהוותה מאליה היתה: על העם לתקן בפנים את אשר הפסיד בחוץ! כרגיל במקרים כאלה מופנית תשומת הלב העיקרית לנוער ולחנוכו המתאים.

רבים יודעים ומכירים את תנועת הסוקול בארצות הסלביות, אבל מעטים שמעו על תנועת „אגודת היורים" שקמה בתקופה הנ"ל בדנמרק. הנוער הדני החל להתארגן באגודות בספורט. שמטרתן העקרית היתה חנוך מחודש בכוון הבראת הגוף והנפש. לא מקרה הוא, איפוא, שהסטודנט לתיאולוגיה קנודסן הצעיר — מתוך אהבת האדם והרצון להשבחת האדם — פנה לחרבות הגוף. כדוגמת לודוויג יהן, נכטיגל ופר הנריק לינג כן גם הוא פנה עורף לתיאולוגיה והתמסר בכל מאדו לחנוך הנוער שבו מצא את אידיאל חייו.

קנודסן מתמיד ואינו ידע לאות. בגיל צעיר מיסד הוא אגוד של מעמלים וממשיך לעבוד בו כיושב ראש במרץ רב. הוא שואף להשתלם במקצוע ונוסע לשם כך לשודיה. אחרי גמרו את חק למודיו במכון הממשלתי בשודיה עובד הוא 4 שנים כמורה להתעמלות ברוסלינגה, אבל נפשו שואפת להרחבה וליצירה בעלת מנוף, והוא עובר לקופנהגן. שם הוא מתחיל בהנהלת קורס שנתי למורי התעמלות, המתפתח והולך במשך הזמן עד הגיעו למדרגת מכון ממשלתי קבוע ששמו יצא לתהלה בכל העולם.

קנודסן מעמיק באופן יסודי בכל השאלות הנוגעות למקצוע. עם סיום המאה התשע עשרה בשנת 1900 מוציא קנודסן לאור את „תורת התרגילים" — ספר שהופץ בעולם בשפות אחדות. ספר זה היה אז לאבן הפנה למתענינים במקצוע. הצד האפיני שבספר הוא היסודיות והפרוט המבלילים את רצונו של המחבר להקנות לתלמידיו קודם כל יסודות קבועים. לדוגמא נציין שהפרק על העמידה הישרה. ערכה. הלקויים האפשריים ותוצאותיהם וכדומה. משתרעים על עשרה דפים שלמים. והפרק על הפליטה לצורותיה השונות תופס מקום של ששה עשר דפים. וכן הלאה.

בשנת 1904 נתמנה קנודסן לתפקיד מפקח על ההתעמלות וכאן הוא מתגלה גם כמארגן המחונן בחוש הסדר והמעשיות.

במשך זמן קצר מקבלים כל בתה״ס בדנמרק ששת חנוך גופני מאוחדת וקבועה. תשומת לב מיוחדת מקדיש קנודסן לסמינרים. במשך שנים מועטות מקבלת דנמרק מחנה של מורים צעירים היודעים להורות גם התעמלות ובהצלחה יתרה; וזהו מפעלו הגדול ביותר של קנודסן: מחנה גדול של מורים. שאינם מורי התעמלות מקצועיים. אבל יודעים ללמד בין השאר גם התעמלות. מפעל זה הראה מיד את תוצאותיו.

כ״30 שנה אחרי „תורת התרגילים״ מופיעה המהדורה השלישית של „הספר לסמינרים״. ספר זה, לדעתי, הוא הספר המעשי ביותר והמכוון ביותר לתפקידו כספר עזר לסמינרים. הספר נותן לנו בבואה נכונה ממפעלו של קנודסן. הוא אינו שואף לחנך גאונים במקצוע. הוא אינו מתכוון לשיאים ורקורדים, ברצונו להפוך את תרבות הגוף לקנינו של העם, ולרכושו של כל אחד ואחד. הדבר יכול להעשות רק ע״י צבור מתנכים ומורים היודעים באופן ברור את מטרתם והמוכשרים גם להגשימה.

הספר נותן לנו בקצרה סקירות על תולדות ההתעמלות. ועל מטרות תרבות הגוף, הערות מטודיות, הוראות בדרכי ואופני ההוראה וההדרכה, סקירה על בנין אולמי התעמלות וצידם במכשירים, תלבושת. פקוד וכו׳... אח״כ בא חומר תרגילים ערוך ומסודר לפי שיד קבועה ופשוטה כאחת.

לפני שנתים חגגה דנמרק את יום הולדת השבעים של קנודסן. היה זה חג גדול לאיש גדול שהכניס את תרבות הגוף למסלול מסודר ומאורגן. קנודסן איננו בשבילנו הארץ־ישראליים רק מחנך, כי אם גם אחד ממועטי חסידי אומות העולם.

מבגישותי עם קנודסן

רבות שמעתי מפי חברי למקצוע, וביחוד מחברים נשרי ואלוף, אודות הפשקה הכללי על ההתעמלות בדניה — ק. א. קנודסן. בעקר התרשמתי מדבריהם על יחסו היפה והיוצא מהכלל אל הארצישראלים. לא יכלתי להבין מנין לו לדני זה, קר־הכוז, כן־ארצות־הקור — ארצות סקנדינביה — יחס חם זה אלינו הארצישראלים? אך בפגישתי הראשונה עמו, כשניתנה לי ההזדמנות לדבר אתו כדבר חבר אל חבר נוכחתי כי חברי לא הגזימו כלל ועקר.

זה היה בתחלת 1932, ואני אז תלמיד בסכון הממשלתי לחברות הנוף בקופנהאגן. בבקר קבות אחד, בהתעמלנו (אני יחודי ארצישראלי אחד בין 35 „גויים״ סקנדינאביים) באולם רחב־ידים (מי יתן ונזכה גם אנו בקרום לאולם כזה), נכנס פתאם סגן המנהל ודבר בהתרגשות עם המורה להתעמלות. מיד הוכאו כמה שנויים בתכנית השעור. הרגשנו שרבר מה מתרחש כאן. אך מהו הדבר לא ידענו, כי מי זה יעיז לשאל לסבת ההתרגשות הזו והשנויים האלה?

עברו כמה רגעים ועל היציע הופיעה דמות של איש־שיבה יפה־תואר, בעל קומת זקופה. הוא נכנס בליוית מנהלי הסכון, ועוד טרם הספקתי לשאול את חברי על האורח הודיעוני כי זה הוא ק. א. קנודסן — האיש אשר הרים את קרן ההתעמלות בדניה לטרום הפסנת, האיש אשר הקריב את חייו למען ההתעמלות בבתי הספר והשיג את מבוקשו. באי סכלנות — כי הרי לא דני אנכי — חכיתי לגמר שעת ההתעמלות. לבשתי את „הליפת האמונים״ שלי ועליתי ליציע. נגשתי אליו והצגתי את עצמי. והנה פלא. עוד טרם כליתי את דברי אמר: „כך! אתה הוא ווין, נעים מאד. שמח אני מאד לראות בתוך כתלי המסוכ הזה ארצישראלי״. מיד, עם דבריו הראשונים חשתי נימה של ידיד. בו במקום לא חיתה כל המתענין באופן מיוחד במפעל בנינו בארץ. קנודסן למד בצעירותו תיאולוגיה; את ספרי הקודש למד להכיר בשפת הקודש. חבה יתרה נודעה לעמנו מאז ומתמיד ואת זאת הראה ביחסו האדיב והלבבי לכל אותם מורי התעמלות שבאו מארץ ישראל להשתלם בדנמרק.

קנודסן וידידנו בנימין סלור, העומד זה משנים בראש התנועה הציונית בדנמרק, שימשו תמיד כח המושך לצעירינו שבאו להשתלם בדנמרק. הם הם שנתנו את האפשרות למציאותם של עשרים מורים ומורות, המספלים כיום בתרבות הגוף בארץ ומפיצים את תורתו של קנודסן בין ילדינו כאן.

לצערנו לא יכלנו אנו מורי ארץ ישראל להשתתף בחגו של קנודסן לפני שנתים והסתפקנו במשלוח תעודה של הקרן הקיימת על מספר עצים ביער הרצל על שמו.

כיום בא קנודסן אלינו. לא לחוג הוא בא אלינו כי אם להמשיך בעבודתו. ברצונו לראות בעיניו את מפעלינו בארץ. ברצונו לראות את מצבם הגופני של ילדינו אנו וברצונו לראות את חניכיו בהמשיכם בעבודתו האהובה עליו.

קנודסן הזמן למכביה השניה אבל לא היה סיפק בידו לבוא אז לארץ. כיום מצטרפים כל חברי המכבי בארץ ישראל לברכה המשותפת של הספורטאים ולילדים בארץ: ברוך הבא!

יחד עם זה מקדם המכבי בברכה לבבית את חברנו בנימין סלור. נקוה שבקור ראשון זה יאפשר להם לבוא ולהשתקע כאן לתמיד, ולהמשיך יחד אתנו במפעל הארץ־ישראלי.

ברוכים הבאים!

אשרות לשוחח ארוכות. הוא שאלני רק קצרות וכקשני לבקרו בביתו בזמן הקרוב לשם שיחה ממושכת יותר וגם קבע את הזמן. לפני הזמן הקבוע לפגישה קבלתי הודעה טלפונית שקנדזון נפצע ברגלו ושוכב בבית החולים ובקשני לבקרו. לא הרהרתי הרבה, ועוד באותו היום כשרק השתחררתי מהמכון, הלכתי אליו. הוא שכב בחדר מיוחד. הוא שמח מאד לבואי והציף אותי בהמון שאלות על דבר מכרוי. קשה לי לתאר את פרטי השיחה שהיתה רוויה חמימות רבה. הוא הראה בקיאות בכמצב הארץ, דבר על העליה, השתתף בצערם של יהודי גרמניה (כי אז החכזון כבר היטלר לקראת חפיסת השלטון בגרמניה), ועוד, ועוד. „שאיפתי היחידה", אמר קנדזון, „היתה ארץ ישראל". רואה אתה הן לא צעיר אנכי. בן שבעים אני, וכי יודע מה יולד יום. אך אין אני חושב את תפקידי לגנגה, כל עוד לא אכבר בעצמי את הארץ הקדושה", או בשפתם „עיר דוד העתיקה". אחרי שיחה של קרוב לשעתים, לאחר שהבטחתי לו לבקרו מדי פעם בפעם, נפרדנו. לסחרת

קבלתי ממנו לסתנה את ספרו הידוע לתתעמלות. ובכל פעם כשעמדה לתיעדך עבודה התעמלותית חשובה או שברצוני היה לבקר את מישהו או לתפגש או לשוחח עם מי שהוא היה קנדזון דואג לך שבבוקשי יקוים.

הפגישה האחרונה אתו היתה באולרום אצל נ י ל ם בוק הסמורם לרגלי חנוכה „היכל התעמלות" — אחד האולמים היותר גדולים באירופה (44 מטר רחבו ו־70 מטר ארכו ו־16 מטר גובהו). לנשף פתיחה זה הופיע בוק בעצמו עם קבוצת תלמידים של 1500 איש. בתגינה זו הרצה ק. א. קנדזון על התתעמלות הדנית־שוודית.

אנו, חניכי דנית, לא נשכח לעולם את ק. א. קנדזון, וחנני שמח לברכו מעל רפי עתון „המכבי": „ברוך בואך ידידנו המסור! נקוה שתרגיש עצמך בינינו כמו בין ידידים ממש, ותמסור גם לדעך „הקרים", שאנחנו הארצישראלים, שלמדנו בדנית, לא נשכח את יחסם היפה שנתנו בנו בני ארצך".

מדברי חברים על קנדזון

I

ק. א. קנדזון איננו בשבילנו רק האינספקטור להתעמלות, או מנהל בית"ס הגבוה להתעמלות, שבו נמדו רוב מורי בתי־הספר בארץ את הק'לומדים, אלא גם יריד גדול לעם־ישראל. הוא היה אחד המורים הבודדים שהיה עוזר תמיד לתלמיד שבא מארץ־ישראל להסתדר והיה מתענין בו גם במשך כל שנת הלימודים.

בהתחדשות השנתיות ה־12 כתי הספר בדנמרק שהתקיימו באולרום באותה שנה שהייתי בדנית (1933) נוכחתי כמה מעריכים את אישיותו של ק. א. קנדזון. בתגינה הזו היו נוכחים גדולי הממשלה הדנית: סנגו של ראש המיניסטרים, טורֶלד. המיניסטר לענייני ההשכלה הא' בורגֶרג והנסיך אֶקסל. שהוא גם חבר בועד האוליפיי הבין לאומי לאתלטיקה קלה ועוד.

הא' בורגֶרג, המיניסטר לענייני ההשכלה בדנמרק, אמר בנאום הפתיחה בין השאר: „עלינו להודות במדה רבה להצלחת המפעל הקדוש והיפה הזה לאינספקטור להתעמלות ק. א. קנדזון. ואני חושב שכולכם תצטרפו לדעתי זו. תגינה זו היא בעצם תגינתו הוא. כל מה שאתם רואים מסביב הוא פרי עבודתו. נקוה שיתמיד בעבודתו באותו המרץ ובאותה המסירות כמו עד עכשו ואיריך הרבה ימים".

אחרי הטקס הרשמי נפגשתי עם קנדזון ושאלתיו: מה עלי לראות כדי להפיץ מזה תועלת ללמודי. אמר לי: לך לאולם ההתעמלות ושם תראה במשך יומיים התעמלות לכל הגילים (אם יש לך רק סכלנות לזאת) עפ"י כל השיטות שעוסקים בדנמרק. שמעתי בקולו, ולא נחמתי, שני ימים רצופים ישבתי והסתכלתי ולא נצדרתי מאף הופעה אחת. במשך הימומים האלו ראיתי התעמלות של תלמידי 62 בתי־ספר מכל הגילים. הסדר ששרר שמה היה למופת. כלי סדרנים ובלי הזמנות מיוחדות, קבוצה אחת גמרה ומיד עלתה תיכף השניה.

אחרי התגינה נפגשנו. החברות מארץ ישראל רחל איתן ויהודית פרידן ואני. עם ק. א. קנדזון בביתו עפ"י הזמנתו. שוחחנו על התגינה היפה הזו ועל הצלחתה. והנה אמר לנו ק. א. קנדזון: בואו. ואראה לכם דבר מענין. נכנסנו לחדר המסך והנה הוציא מלקוט גדול צלעות עקומות מחוברות. הוא ספר לנו שמזמן חיפש דבר כזה. ז"א בן אדם עם גבן שיסכים למסור לאחר מותו את גופו לאוניברסיטה (למחלקת התעמלות שע"י האוניברסיטה). והנה עשו לו תלמידיו הפתעה. ביום בהיר אחד מקבל הוא חבילה הביתה. ועליה פתקא: למורנו החביב קנדזון. הוא פותחה ומוצא בה את מבוקשו זה שנים רבות. בחבילה היה מצורף מכתב ובו כתוב: לאות הכרה ותודה אנו מגישים לך את המתנה הזו שתגרום לך בודאי שמחה רבה.

וקנדזון ממשיך ואומר, כי אכן שמח על אותה המתנה היפה שקבל. בהזדמנות זו נתן לנו הסברה קצרה על אותו שלד החוה והדפקס שלו. כל הצלעות הן תפורות על בד שחור. כל צלע לחוד. ישנן גם אחדות שאי אפשר להפריין. וחוט השדרה גם כן לחוד. שלד דומה לזה יש לו גם משל בן אדם ונרמאלי. והוא מספר לנו כי בשעה שהוא נוסע להרצות באחד המקומות לוקח הוא תמיד אתו את השלדים לשם אילוסטרציה. וזה מקל במדה רבה להבנת ההרצאה.

לפני שנפרדנו ממנו שאלני אם ברצוני לנסוע אתו יחד לבקר את בני ילדי אחד מבתהיס (הוא קרה לזה: אינספקציה). אני במובן הסכמתי תיכף במקום. אלא ששכחתי באותה שעה כי עלי לקבל תחלה רשות מיוחדת מביה"ס שלמדתי בו, וגם לו הייתי מבקש לא הייתי מקבל רשות (מי שיודע את התנאים בבתיס הגבוה להתעמלות בקופנהגן יודע גם את הסכות לכך). בקיצור אני נסעתי עם קנדזון וגם החברות הארצישראליות נסעו אתנו, כי עלה בידי קנדזון לישר את ההדורים... גם כאן ראינו מיהו קנדזון בשביל העם הדני. בכל

מקום חילקו לו כבוד רב וקיבלו אותו בסבר פנים נהדרות. בכל מקום בואנו. היה מציג אותנו לפני שהיה מתחיל בבדיקותיו הן בפני המנהלים והן בפני המורים ותמיד בדברי שבח על הארצישראליים. על הבדיקות בשלעצמן, אייחד את הדבור בהזדמנות אחרת.

קנודסן יצא לפנסיה לפני שנה ועומד לבקר אותנו ב־20 לחדש אפריל. אנחנו לא נשכח את ק. א. קנודסן ובתודה נזכור תמיד את יחסו הידידותי אלינו.

ביאך לשלום. י. דניאל

2

בפעם הראשונה בקרתי בדניה בשנת 1930-31, ע"י ידידנו מר סלור הוצגתי לפני מר ק. א. קנודסן והוא סדר לי את הרשיון לבקר את שעורי התעמלות בבתי הספר בקופנהגן.

בבקורי בפעם השניה, ב־1933, הזמינני האינספקטור לנסע אתו ביחד עם מורה מבית הספר הממשלתי להתעמלות ברומניה לסבוב־פקות על פני הארץ, שארך שלשה ימים. בכל מקום קבלו אותנו בכבוד גדול והיתה לי הזדמנות לראות כמה מכובד וכמה אהוב האיש בארצו. בשובי לקופנהגן הרציתי כמשרדו של האינספקטור, לפניו ולפני עוזריו, על ששת הנרף ד"ר טון מאוסטריה, המיוסדת על חקרי תנועות החיות. האינספקטור העניק לי ממשכר ספריו גם בתרגום לגרמנית ונתן לי רשות להיות נוכח בבחינות למורים קשישים (שנמדו את למודיהם לפני שנים מספר ושהחוק חיכם בבחינות חדשות). מכל בקורי בארצות השונות עלי לצין בקורי בדניה כמענינות וכנעימות ביותר, וזה הודות לאישיותו הנפלאה של האינספקטור ק. א. קנודסן.

אריה ליאון

3

טועים חברינו הנכבדים, חניכי דניה, בחשבם שרק להם הזכות לחוג את חג בוא רבם. חורת חנוך הגוף בארץ באה לנו אמנם מדניה ובכל שנה ושנה — החל מהראשונים בשדה זה, הח' נשרי — יצאו לשם חברינו מורי ההתעמלות לשם השתלמות. אבל גם אנחנו, שרכשנו ידיעות בשדה חנוך זה בארצות אחרות, הושפענו במדה לא קטנה מדניה, בפולניה למשל, השתלמו מחנכי המוסד הממשלתי לחנוך הגוף בשודיה ובדניה, ובכלל האפשר ללמד התעמלות חנוכית מודרנית מבלי להיעזר במחקריו ובספריו של ק. א. קנודסן? לכן יום בואו הוא גם בשבילנו יום חג, כי גם לנו הוא היה והנו המאור המאיר את הדרך בחנוך הגוף.

ברוך בואך המורה הנכבד! י. הלוי

אהוד בן־יהודה
וד"ר אלברט קרמר

השקעה ונאמנות

עצות בעניני עלי־ד,
ד־העברה וחקלאו־ת
עסקי קרקעות, בתים
כסף ל־משכנתאו־ת

ירושלים
רחוב בן־יהודה בניין יוספוף
ת. ה. 1121 שיר 1090

לחברתנו
שושנה לויט
ברכת מזל טוב לבבית
לחולדת הבכירה
תזכי לגדלה ברוח תנועתנו
„המכבי־הצעיר" חיפה

עליה
הסיגריה הכי טובה
ב 30 מיל
סיגריות
עליה
ALIYAH CIGARETTES

מפעלינו הספורטיביים

הבאת ארץ־ישראל באתלטיקה קלה

אידיאל — עדיין לא; התקדמות — כן וכן.

נצחון תבונה ספורטאית על תאות הכבוד הפרטית.

התוצאות: חיזוק ניכר של החישנים כמעט בכל מקצועות הספורט.

למרות כמה קשיים טכניים עלה הצד הארגוני די יפה. חלוקת הזמן, ביחוד ביום הששי, נשמרה כראוי והשופטים מלאו את תפקידם כהוגן.

ביום ו' לשבוע, כשעה 2,30 אחה"צ, זרם ממלון „יונג מורגנשטרן" המון מכבים נרגשים פחות או יותר. גם הפעם הביא מכבי־„עתיד" אל הסטרט את מספר המתחרים

מתחרויות הרבנאות הנ"י בירושלים (פסח תרצ"ז); ולדמן רבן א"י ברוצת 5000 מטר.

פוטו לור דינר

הגדול ביותר. רוכם פנים מוכרים, צעירים שיצאו להם כבר מוניטין, וגם פנים חדשות. גם מכבי תימן כאן, שקשי רושם ביחוד בקהל הנשים שלוה אותם. העליה החדשה הפתיעתנו בספר משתתפיה המצער.

הנה חל אביב עם קבוצה מנוסה ונבחרת. כולם במקומם, אפילו אחד אינו מחוסר־חקוה לנצחון כלשהו! קבוצת חיפה היתה פנוטה. לרגלי מחלות או קנשים פיזיים נאלצו באי כח „מ" הלבנה (ציון „חיפה") להחיצב בכחות מלואים, ואף אמנם הביאו אל הסטרט רק שבעה אנשים! רחובות שלחה קבוצה בעלת משקל וזכה גם אחדים מעלית הנוער הנדרשה. ראשון לציון, פתח תקוה ובנימינה — כל אחת רק מתחרה אחד; מצער עד מאד המספר המצומצם של „בעל־בית" עצמו, היינו של „מכבי־בר־כוכבא ירושלים".

התתחרויות של יום ו' התחילו בריצות המוקדמות של 100 מטר. וויל (ח) ושטינברג (ח) זכו בריצתם. הראשון בקלות, השני בכבדות. מרגן (ע), חבן (ח) ודיר דרייר (ח)נטו הרבה מן הדרך.

בריצת 1500 מטר חסתער פליקסמן (ח) כהוגן, אך גם ולדמן (ר) לא וויתר על נקלה, וכך הגיע הרחוכתי ה„כשרוני" הזה שני לפני כשרי (ע). הזמן 4:26,8.

בחדיפה כדור עוררו רבינוביץ ואטרמן את התקוה כי עוד מעט ונכול 12 המטר לא תהיה עוד כל פרוכליומה בשביל „רבנינו". אף שטיל (ח), שזכה במקום השלישי, הגיע למרחק של 11,30 מטר. גם אצל האחרים ניכרת הטבה משמחת. מרחק החדיפה של רבינוביץ (ע) 11,78, של אטרמן (ח) 11,73.

המשתתפים בריצת 400 מטר לא היו רבים. הריצות המוקדמות נסתיימו באופן זה, שלנגר נשארו רק 5 — במספר מצער למדי לנכי מרחק כזה. פסי (ח) נצח בקלות ב־53,4 שניות, אחריו חברו לאגודה סלוניומסקי ב־57 שניות. פעולה נאה הראה הצעיר בן־שלום (ע) שבהתאמצות־מרץ עוד במטר האחרון עלה בידו להגיע שלישי לפני פריד (ח).

ריצת 5000 המטר נרמה לדו־קרב מעניין בין ולדמן (ר) ובין זוסמן (ע) שנסתים בנצחון הראשון. חסרונו של פרנקל היה מורגש הרבה. עיין הזמן של 18:24! כהן (ח) רץ בקלות רבה אך טרם „התבגר". מורגנשטרן (י־מ) עושה שוב התקפה על 14 הדקות, ברם הטפסו היה חזק מדי לנכי המרחק הזה — וכעבור שלשה סבובים הסתלק; חבל שאין הוא תופש אף פעם את חלוקת המרחקים. שני המנצחים נלחמו במרוצות עד לסבוב האחרון, וב־150 המטר לפני המטרה הסתערו בהתלהבות לסיום, אך מהירותו של ולדמן גברה על זו של זוסמן והוא נצח.

רק שלשה מתחרים חתיצבו במערכת ריצת־משוכות 110 מטר. כמעט ללא כל התחרות העמיד כספי (ע) שיא חדש עם 17 שניות. רינר (ח) ולוינגר (ע) הכלתי מושלם עדיין סיימו כתוצאות שוות — 18,4. סנגון הריצה לא היה נקי ביותר — התקנה החדשה בנוגע לבטול הצמצום ביחס למספר המשוכות שהושלכו בשעת הריצה הועילה לא מעט לרצים המתחרים.

שאלת כשירי הזריקה הועברה שוב בכל חריפותה. הרי בהתחרויות הרבנאות האחרונות בתל אביב נאלצנו לוחר על זריקת הפטיש. גם הפעם היו כרוכים כמה קשיים בהשגת המכשיר לבקעוע זה, שעל פופולריותו הרופפה תוכחנה התוצאות הבינוניות של אתלטי זחריקה הטובים שלנו. רבינוביץ (ע) נצח ב־26,23 לפני שטיל (ח) וכספי (ע), שעי״ה הושגו נתן „טוב״ קטן בשביל רבנאות סלחמת העשור.

סוף סוף באה ההכרעה בריצה 100 המטר. שטינברג (ח) הפתיע. „סם״ הצעיר נצח ב־11,4 לפני וייל (ח) 11,5 ולפני ליכטבלוי (ע) 11,6. זה היה נצחון נאה ללא ערכה ואנו מציינים את הזמן של 11,4 כאמת סדה; ברם עלינו להטיח דברים כלפי רושטי־הזמן — ויואילו לסלוח לנו על הערתנו זאת — שהתנהגו קצת בקלות ראש בקשיריות השנוים — ההפרש בין הראשון והשלישי היה כלי ספק פחות משתי עשיריות.

תכנית היום נמתיחה בקפיצה המשולשת. מיד בהתחלה

עברו שני קופצים את ההישגים הקודמים הטובים

ביותר: חסן (ח) וכספי (ע). החישג החדש של חסן הוא 12,98, כספי קפץ 12,83, וברון הצעיר (ע) — קפצן מוכשר השיג את המקום השלישי ב־11,73. „עתיד״ מתחה על קפיצה לא נקיה — לדעתם — של חסן. החיפוני הראה שוב את אשר הוא יכול להשיג בקפיצה אם אין הוא מתעוף תחילה ע״י ריצות קצרות.

■

רחוב המלך ג'ורג' הפה לאחר ארוחת הערב מאתלטינו שמיילו לרוח הלילה. כפי ששמענו טיילו כמה מאתלטינו עד שעה קצת יותר מדי מאוחרת, והתוצאות—אכן לא אחרו לבא!

■

הריצה הראשונה בבקר יום השבת היתה ריצת 400 מטר משוכות. חבשה בלתי מקצועיים התיצבו במערכה. בזמן הבינוני של 1:12,6 נצח סלוינסקי (ח); מהירותו הגדולה של „סלים״ סיעה לנצחונו, השני היה להפתעת כולם בן־שלום הצעיר (ע). בקשי (ח) רכש ב„מות״ את המקום השלישי.

והנה שוב ריצה ארוכה — ריצת 10000 מטרים. כמעט ללא התחרות רץ זוסמן (ע) בזמן של 40:17,7, הוא הקרים בסבוב אחד את נינצכורנ (ח) ובשמים את חברו לאגודה אידלסון, ועוד היה עסו די מרץ לסוים נאה!

וראוי היה ספורטאי זה שגדל עד כה בצלו של פרנקל, להצליחה זו. יש לציין כי התוצאות בזמן הריצות הארוכות הן הלשות ביותר וגם ההשתתפות כה היא הפוחתה ביותר. ייתכן שהאקלים הוא הגורם לכך ואולי

המרחקים האלה אינם מתאימים לטמפרמנט שלנו.

ובו בזמן שנערכה ריצת 10,000 המטר בוצעו קפיצות המוט לגובה וזריקת הדיסקוס.

בהתחרות הראשונה נתנינו מופעתם של פנים חדשות. בולד חורג זה של ההתחרויות באתלטיקה קלה השתתפו לא מעט קופצים צעירים מוכשרים למדי, ובחלקם הראו גם תוצאות די טובות. טרכסנברג (ראשל״צ) נצח ב־2,96 מטר. הקפצן הצעיר הספיק להשתלם בסדה הגונה בזמן האחרון. נקוה שהנצחון הזה לא ישכר אותו. על פיידן (ח) שנצח שני בהתחרות ב־2,91 מטר אין להרבות דברים;

מההתחרויות על רבנאות א״י בירושלים (מסה תרצ״ו).
חסן (תופה) — רבן א״ו לקפיצה משולשת ולקפיצה למרחק.
מופה לור דינר

שנרן ותיק, טכנאי מושלם, ברם הסגנון הגוסני לא סיפק הפעם. וגם המוט, שלא היה הפעם בסדר גמור, הפריע לו להתחרות, העולה בלי ספק בטכניקה על המנצח. קלויזנר הקטן קפץ מעל ל־2,86.

זריקת הדיסקוס הכואה גם הפעם לטכנאי שטיל (ח) את הנצחון שהוא ראוי לו. אמנם הפעם לא הגיע למרחק של 40 מטר, ברם „שניאת היופי״ עלתה רק ב־17 סים: שטיל זרק 39,83. שני היה אטרמן אף הוא מכבי תל אביב, שלישי רבינוביץ (ע) בזריקות של 36,03, ו־32,23.

ללא כל התחרות תיקן שטיל את החישג הנעלה בזריקת הדיסקוס בשתי הידים ב־75,18. כמעט אותן התוצאות בשתי הידים: 39,83 ביד ימין, 35,35 ביד שמאל.

כסיום לתכנית של לפנה״צ הועמיד חסן (ח) רקורד

חדש בקפיצה למרחק: הוא קפץ 6,40 מטר. פייבסביץ (ח) הקדיר כ־6,18 את כספי (ע) במקום השלישי. ההשתתפות היתה מרובה, אבנם לעתים היו ההישגים די הלשים.

חפסקת הצהרים היתה קצרה למדי. בחזירתנו מצאנו את קבוצת הנוקיי של „מכבי כר כוכבא" ירושלים מתחרה בקבוצה ב' של מכבי תל אביב, יעמלה בזעת אפה לזכות בנקודות.

הכריזו על ריצת 200 מטר. ההכנות למטרם נזלו זמן לרוב, מאחר ששריקת השופט הוקיע גרמה לאיזה אי־חבנה. וייל (ח) נצח את הריצה בקלות ב־23,9. מורגש היה חסרונו של מרגין. יושע—25 וליכטבליו—25,4 (שניהם עתיר) זכו בשני המקומות הבאים. ריצתו החלשה של ליכטבליו הפתיעתנו. שלשה מתחרים — השתתפות לגמרי לא מספיקה.

והנה הגענו לפסגת ההתחרויות. כל המשתתפים נתרשמו מהיעדרו של פסי (ח) לפנה"צ ושבשחי ריצות

מהתחרויות על רבנאות א"י בירושלים (פסח תרצ"ו)
פסי (ת"א) — רבן א"י לריצת 400. ד־800 מטר
פוטו: לוד דינר

שהיה רשום בהן לא הופיע. כ־800 מטר נצח התל אביבי הסימפטי הזה בהשיגו שיא־זמן חדש של 2:02!! בריצה מתוחה השיג פסי את התוצאות המזהירות האלו, ביחוד אם נתחשב עם תנאי המסלול המספיקים בקושי. פלקסמן (ח) רץ את המרחק הזה ב־2:05,3 ותחומני הצעיר כשרי (ח) ב־2:06,6.

בקפיצות לגובה זכה פיירדן (ח) ב־1,72 מטר לפני וינטרוב—1,67 מטר וקוניצפולסקי (עתיד). נראה היה כי פיירדן הגיע שוב לגובה, ברם חסרו לו המתחרים שטיינברג וגינצבורג.

בהטלת הכידון זכה רבינוביץ (ע) שזרק שוב הלאה מ־48 מטר. שני היה לו גוריון (י"ם). באופן מפתיע הגיע צ'סנוק (ע) למקום השלישי. אמרגן נגרר.

ההתעניינות בריצת השליחים 4×100 היתה רפויה הפעם לרגלי היעדרה של קבוצת חיפה. כתוצאה מזה מובטרת תוצאת הזכון החלש של 47 שניות של קבוצת עתיד א' שהיתה נאלצת לרוץ מכלי מרגין שחלה. שני — מכבי ת"א. שלישי — קבוצה ב' של עתיד.

ריצת השליחים של 4×400 הביאה את הנצחון לחל אביב כפי שחזו מראש שני — חיפה. משמחת ההשתתפות הטובה. מכלעדי הנזכרים רצו גם רחובות, עתיד וירושלים. ולטר פרנקל, שלא השתתף בהתחרויות האחרות הופיע לפתע פתאם, ועבר את המרחק בטמפו די טוב.

לסוף מסר חח' אושה קוריץ, המרצה לאתלטיקה קלת ומנהל ההתחרויות ל„רבנים", את דגלי הנצחון ולאחרים מסר — לא, הבטיח — את התעודות.

■

כל המשתתפים חזרו למקומם בהרגשה כי הנה עתה התקרבו שוב צעד קרובה לקראת המטרה.

פ. פריר

הערות מן הצד

העתונות היומית ביקרה קשה במדה מספיקה את יחס אגודה „המכבי" בירושלים להתחרויות על הרבנאות הארצית. אסתפק על כן בתוספת אילו הערות לענין.

במסור המרכז לאחת האגודות סידור ספעל, והאגודה מקבלת על עצמה את דבר הוצאתו לפועל, אז מחובתה של האגודה הזאת הן כלפי המרכז והן כלפי שאר האגודות וגם כלפי עצמה לשאת באחריות, ולעשות את כל המאמצים כדי לבצע את התכנית בצורה הנאותה ביותר. המרכז מצדו עוד הקל על מכבי ירושלים בדרשו ממנו לראות רק למגרש, מכשירים וסדרנים. את הוצאת ההתחרויות לפועל קבל המרכז על עצמו. מכל שלש הדרישות שהציג המרכז לא קיימה האגודה אפילו אחת לשביעת רצוננו. זאת עלי להדגיש בכל החריפות, וכשהרגשנו לקויים בהמשך ההתחרויות, ואני, כבא־כח המרכז, דרשתי מהאחראי ממעם האגודה הירושלמית את תיקונם, והלה לא יכל היה למלא את הדרישה, ראיתי את עצמי נאלץ לסלקו, כדי לנהל את ההתחרויות עד לגמר.

לתודה ראויים העוזרים מירושלים שהשיטו את עזרתם עוד ברגע האחרון וסייעו עי"כ להצלחת המפעל.

■

פרטים על מהלך ההתחרויות ועל תוצאותיהן יצאנו הקוראים במקום אחר. ברצוני להתעכב ולציין בעיוחד שני הישגים. כוונתי לזריקת הדיסקוס בשתי הידים של שטיל (מכבי תיא) למרחק של 75,18 מטר, ולקפיצה המשולשת של חסן (מכבי חיפה) למרחק של 12,98. שני ההישגים האלה פירושם שיאים ארץ ישראליים וכאותה שעה גם שיא מכבי עולמי. באופן זה הקמידה ארץ ישראל — עי"י שני השיאים האלה ועי"י שיא הזריקה של אטרמן למרחק של 51,50 מטר בחטלת כידון — שלשה אתלטים ברשימה השיאים העולמית של המכבי.

■

כאן המקום להתעכב על פרט אחד, שהשפעתו רבה על האתלטיקה הקלה שלנו, הלא הוא שאלת השופטים. לא רק ששופטינו אינם בקיאים בכרח מספיקה בחומר בכמה מקצועות, אם לא ברובם, אלא הם באים גם באיחור זמן אל המגרש ומאלצים עי"כ את מנהל ההתחרויות לאי ריוק, כי בלי שופטים הן אין כל אפשרות לעשות דבר מה. אני פונה על כן בחזרמנות זו בדרישה נמרצת אל כל השופטים להיות בעתיד הראשונים במגרש, לפחות חצי שעה לפני התחלת ההתחרויות.

■

מצדדים שונים ביקרו אותנו על שהכניתנו היא גדולה מדי ומקיפה מדי, ואין אפשרות לבצעה. אנו עומדים במעט לפני סיום ההכנות, ואנו יכולים לומר, כי עד עתה פעלנו הכל בהתאם להכנות ובצענו את אשר קבלנו על עצמנו במלואו. אשור למברתנו זו נמצא אם נשוה את ההישגים של ההתחרויות שלפני האחרונות שנערכו בנובמבר 1935 עם ההישגים של ההתחרויות האחרונות. המספרים דלקמן מדברים בעדם (הראשונים הם של 1935 האחרונים של פסח שי"ן)

100 מטר: 11,7 — 11,4. 200 מטר: 24,2 — 23,7. 400 מטר: 53,2 — 53,4. 800 מטר: 2:09,9 — 2:02. 1500 מטר: 4:45 — 4:26,8. 5000 מטר: 19:24,3 — 18:24. 10,000 מטר: 41:55 — 40:17,7. קפיצה למרחק: 6,28 — 6,40. קפיצה לגובה: 1,62 — 1,72. קפיצה משולשת: 12,32 — 12,98. קפיצת מוט לגובה: 2,80 — 2,96. הדיפת כדור: 11,77 — 11,78. חטלת כידון: 46,68 — 48,28. זריקת דיסקוס: 37,65 — 39,83. ריצת 100 מטר משוכות: 18,7 — 17. 100 × 4: 46,5 — 47. 400 × 4: 41,7 — 4:08,8 — 3:.

לאורך כל השורה רואים אנו, איפוא, עליה ורק מרוץ השליחים 100 × 4 עושה יוצא מן הכלל, משום שלא כל הקבוצות — חסרו השליחים מחיפה — היו בסמרט. עליה זו בהישגים היא התוכחה הטובה והברורה ביותר כי אנו הולכים בדרך הנכונה, וכי עלינו להמשיך ללכת בה. „סגירת המאזן" נעשה עם סיום העונה בסוף מאי 1936.

אושי קורץ

תוצאות התחרויות על הרבנאות הארצית באתלטיקה קלה

(ירושלים ויתר ערים בנתון תרצ"ו 11.4.361—0)

ריצה 100 מטר: סם שטינברג (ח) — 11,4; ווייל (ח); — ליכטבליי (ע).

200 מטר: ווייל (ח)—23,9; ישה (ע) ליכטבליי (ע).

400 מטר: פסי (ח) — 53,4; פלוגינסקי (ח); בן שלום (ע).

800 מטר: פסי (ח) — 2:02 (ריקורד ארץ ישראלי); פלקסמן (ח); ישה (ע).

1500 מטר: פלקסמן (ח) — 4:26,8; ולדמן (ר); ישעיהו בסרי (ע).

5000 מטרים: ולדמן (ר) — 18:24; זוסמן (ע); כהן (ח).

10,000 מטרים: זוסמן (ע) — 40:17,7; גינצבורג (ח); אידלסון (ע).

110 מטר משוכות: כספי (ע) — 17,0 (ריקורד ארץ־ישראלי); לויגר (ח), לויגר (ע).

400 מטר משוכות: פלוגינסקי (ח) — 1:02,6; בן שלום (ע); בקשי (ח).

מירוץ שליחים 100×4: מכבי־עתיד א' תיא (הרכבה: יאשה, חיאו לוי, כספי וליכטבליי) — 47,3; מכבי תיא; מכבי־עתיד ב' תיא.

מירוץ שליחים 400×4: מכבי תיא — 3:41,7; מכבי חיפה; מכבי החוכות.

קפיצה לגובה: פיידן (ח)—1.72; ווינטרויב (ע); קוניצפולסקי (ע).

קפיצה למרחק: חסן (ח) — 6.40 (ריקורד ארץישראלי); פייבוסוביץ (ח); כספי (ע).

קפיצה לגובה במוט: טרטנברג (ראשל"צ) — 2.96; פיידן (ח).

קפיצה משולשת: חסן (ח) — 12.98 (ריקורד ארץישראלי); כספי (ע); ארון (ע).

זריקת דיסקוס: שטיל (ח)—39.83; אטרמן (ח); רבינוביץ (ע).

(הערה: בזריקת יד שמאל הגיע שטיל למרחק 35.35 ובימה 75.18 מטר. ריקורד ארץישראלי.)

חטלת כידון: רבינוביץ (ע)—48.28; גורין (י"ם); ציטיק (ע).

הדיפת כדור ברזל: רבינוביץ (ע) — 11.78; אטרמן (ח); שטיל (ח).

זריקת פטיש: רבינוביץ (ע) — 26.23; שטיל (ח); כספי (ח).

מכבי תל־אביב על במת הספורט הבין־לאומית בלבנון *)

האוניברסיטה האמריקאית בבירות חופסת מקום נכבד מאד מאז הוסדה בשנת 1880 בחברות ומהדע בסודה הקרוב. במוסד נכבד זה הקדישו מיסדי המכללה ומנהלה חלק חשוב לחרבות הגוף. באמנים וטורים מוסחים מטפלים במקצוע הספורט עד היותו לאחד המקצועות העיקריים בתכנית הלמודים הכללית, ובצדק, כי הנפש הבריאה לא תקום כלי הגוף הבריא. וכדאי שמוסדותינו החנוכיים, וביחוד האוניברסיטה העברית שלנו, יקחו בחשבון את העובדה הנאה הזאת.

ולשם הנשמת חנוך הספורט באותה מדה הנהוגה בארצות הברית, הוקם ע"י האוניברסיטה האמריקאית בבירות אצטדיון נהדר עם מסלול ריצה מצוין ומצויר בכל המכשירים הדרושים, שבהם יוכל איצטדיון זה להתחרות עם הרבה אוניברסיטאות אחרות בעולם.

כל הפרטים האלה וגם מעלותיהם המצוינות של הספורטאים בבירות היו ידועים למארגני ההתחרות בין אתלטי האוניברסיטה הנז' ובין אתלטי המכבי תל אביב וגם למשתתפים־המתחרים עצמם. אבל עצם הרעיון של פגישה עם כוחות ספורט מחונכים ומאומנים נתן את הדחיפה הגדולה להנשמת ההופעה החשובה הזו. מגמת המשלחת תל־אביבית הזו היתה להמשיך את הקו הלאומי של המשלחות שקדמו לה (הודו ולונדון), ז. א. להפגין את הספורט העברי ואת ארץ־ישראל וביחוד לטשטש את הרושם הרע שהשאירה המשלחת המעורבת של האתלטים, שבקרת לאחר המכבית הראשונה בבירות, שלמרות היותה ב־95% מכבית, הרי היתה הופעתה לא מכבית אף לא עברית.

משלחתנו היתה מורכבת מטובי האתלטים של מכבי תל־אביב. התכנית כללה עשרה מקצועות והם: ריצה 100, 400, 800, 1500, 4 × 200; קפיצה לגובה, למרחק, הדיפה כדור־ברזל, הטלת כידון וזריקת דיסקוס. חיינו אורחיה של האוניברסיטה מרגע כואנו לבירות ועד צאתנו ממנה. קבלת הפנים היתה לבבית הן מצד הספורטאים והן מצד התלמידים והמנהלים וביחוד ע"י חברי „קדימה" ו„מכבי" בירות.

הופעת המכבי בתלבשתו הלאומית היפה עשתה רושם עז על כל הקהל אשר קבל אותו בהחיאות כפיים סוערות. אחרי חליפו הדגלים וסמירת הנכיע של מכבי תל אביב (תרומת הח' אליעזר ממלון) לנבחרת האוניברסיטה החלו ההתחרויות.

ההתחרויות התנהלו באופן מופתי בסדרן ובהוצאתן לפועל. השופטים היו בקיאים במקצועם ובניחם נמצאו גם שלושה שופטים ראשיים מוסמכים ע"י ההתאחדות לאתלטיקה קלה של ארצות־הברית. הנבחרת של האוניברסיטה היתה מורכבת מנבחרי האתלטים של המחלמדים ובתוכם גם „מכבי" מאלה שהיו מתלמדים באוניברסיטה, מספרם 22 איש.

התוצאות:

100 מטר: אבו־סעוד (א') — 11,4; שפיינברג (מ'); חורי (א'), שמע (א').

400 מטר: פסי (מ') — 53,5; אבו־סעוד (א'); סלוגומסקי (מ');

800 מטר: פסי (מ') — 2:9,6; פלקסמן (מ'); קריאן (א').

1500 מטר: פלקסמן (מ') — 4:30,6; קריאן (א'); נקשי (מ').

קפיצת לגובה: שפיינברג (מ') — 1,71; נוסי (א');

אברבנאל (א').

קפיצה למרחק: שפיינברג (מ') — 6,12; פיבוסיבץ (מ'), חורי (א').

הדיפת כדור ברזל: ברבולסי (א') — 12,69; שמס (א'); שפיל (מ').

זריקת דיסקוס: שפיל (מ') 38,10; שמס (א'); ברבולסי (א').

הטלת כידון: אשרבן (מ') — 51,50 (השיג שיא חדש של המכבי העולמי); פיהבי (א'); שמס (א').

מרוץ שליחים 200 × 4 מטר: (1) בירות: חורי, שמע, אסמעיל, זמן 1:38,4; (2) „מכבי": שפיינברג, סלוגומסקי, פסי, אשרבן.

רוח ידידות וכנות שררה במשך כל ההתחרויות ונצחונות המכבים נתקבלו תמיד בסחיאות כפים סוערות ע"י כל קהל הנוכחים.

אליעזר ממלון
יו"ר המחלקה

*) נתאחר.

על דא ועל הא

ו האם יותר מדי מגרשי ספורט לגוף

כולנו יודעים את המשקל הגדול בדרך התפתחות הספורט בארץ, הלא הוא: חוסר מגרשים ספורטיביים מסודרים כהוגן. אנו יכולים למנות על אצבעות שתי ידינו את מספר מגרשי המשחק לכדור רגל. ואצבעות יד אחת המספקנה כדי למצא את מספר מגרשי המרוץ העומדים לרשותנו. מה שנוגע לתל־אביב שבה הספורט מפותח בלי ספק יותר מאשר בכל שאר נקודות הארץ, אפשר לאמר כי המקום היחידי שתתאים להתאמנויות ותחרויות היה „איצטדיון המכבי".

ולכן התפלאנו לא מעט כשנודע לנו כי הסתדרות העולמית של ה„מכבי" החליטה למסור את האצטדיון שלה לרשות התערוכה לתקופת יריד המזרח הקרוב. אך סוף סוף לא ראינו בזה כל רע. הרי הספורט הארצישראלי הולך תמיד יד ביד עם הבנין הכללי של הארץ, אמרנו. סוף סוף יחלוף חודש הימים והמגרש יוסמר שוב לרשותנו בסדר גמור. אבל מה השתוממנו כשבאחד הימים ראינו שעל האיצטדיון מקימים בנינני לונה־פארק עם כל המירורים השונים. נגד מעשה כזה אין לנו אלא להביע את מחאתנו. הנמרצת ביותר. על בעלי התערוכה לדעת. כי אסור בהחלט לסדר משחקים סוערים במקום שמפיצים את החרבות הספורטיבית. ואנו מרשים לעצמנו למנות בשאלה גם אל הנהלת ההסתדרות העולמית שלנו: האם ידוע

להם כי ע"י מעשה בלתי מחושב זה שיתקו לגמרי למשך חדשים אחדים את העבודה הספורטיבית בתל־אביב? והאם ידוע להם בכמה הוצאות רבות, יעלה הסידור החדש עד שיחזורו אם הכל לקדמותו? כן, לא רק רגש של מחאה ממלא אותנו אלא רגש עצבות, פשוטן כמשמעו, חודר ללבנו בשעה שאנו מסתכלים אל הנעשה במגרשנו התל אביבי...

2 בוצ'קאי נסעה—

במשך כמה שבועות שהתה בארץ ישראל הקבוצה לכדור רגל מבודפשט. בוצ'קאי כעת מתוך הפרסקסיבה של הזמן יכולים אנו להעריך כמנוחה את סבובם.

נהיה גלויי לב ונודה: לא היתה זאת קבוצה מצוינת ובמשך זמן שהותה לא הראתה לפנינו דברים יוצאים מן הכלל. אלא משחק כדור רגל אירופאי בינוני.

ומתוך רצון להיות אוביקטיביים עד הסוף עלינו להודות אף על כך: אמנם קבוצה זו נתנה לשחקנינו, הדות להכנסות הפרוטות, אפשרות הגונה של קיום. אבל מאידך גיסא נשאלת השאלה: האומנם תמורת 500 הלא"י שהוצאו מארץ ישראל אי אפשר היה לעשות דבר מה טוב יותר וחשוב יותר? האומנם לא חשבו לפעמים על זאת חבריינו מההתאחדות לכדור רגל?

3. האחלטים הקלים חושבים על נצחונות.

העבודה הענפה של מרכז ה„מכבי" ובתוך של המחלקה הספורטיבית הביאה לידי כך שהספורט התחיל להיות נפוץ אצלנו יותר ויותר, כהוכחה לזאת תשמשנה ההתחרויות האחרונות בתלטיקה קלה שנערכו בפתח־תקוה, ירושלים ותל־אביב. התחרויות אלה עם תוצאותיהן הטובות הספיעו על מרכז ה„מכבי" שיעבד תכנית מפורטת לבחירת קבוצה נבחרת לאתלטיקה קלה. קבוצה זו יכולה במשך הזמן ליצג את ארץ ישראל במכביה. אבל בכדי לתת להם את האפשרות להתחרות עם ספורטאים טובים יש בדעתו של המרכז לסדר טיבובים במצרים וגם בארצות אירופה.

החלטה זו של חברי הה. ט. א. מראה כי הם מבינים את תפקידם. כי, אכן, רק ע"י תחרויות גדולות אפשר להגיע למדרגה גבוהה.

א. אלכסנדרוביץ

חבר!—
מלא את חובתך
לעתונך!
חתום ורכוש מנויים!

יהודה המכבי
שתה ייז ברמל

המכבי

ירושלים

מסבה לכבוד יו"ר המכבי בצרפת ה' פרניקוף

עסקני מכבי בר כוכבא וידידיו נתכנסו באולמי סלון רוסקן למסבה לכבוד אורח התנועה בארץ = ה' פרניקוף, יו"ר המכבי בצרפת וחבר הנשיאות העולמית.

פתח החבר ש. ארזי ברכרי ברכה לאורח והציגו לפני הנאספים, דבר על המצב הירוד שבו נמצאת תנועות המכבי בירושלים לרגלי העדר מועדון מתאים, חוסר מגרש וקשיי שכנים אחרים. הנואם נגר בהצעה לתקים בתוכ"ל „ועד צבורי של ידידי המכבי בירושלים" בראשותו של האורח ובהשתתפות ראשי המכבי בחו"ל.

עורך העתון „המכבי" הח' אביעזר ילין הדגיש בדבריו את העובדה המתאחרת שהתתחרויות לרבנאות האחרונות היו צריכות להתקיים על מגרש השייך למוסר זר. בנידון זה תלוי בסדה מרובה הקולר גם במוסדות הלאומיים שפרם הראו עד היום יחס הוגן ומתאים למכבי.

הגב' חסדה בן יהודה גם היא הביאה את ברכתה לאורח. הח' א. גנגא ל' עסר ברבריו על החישגים השונים של הועד הפועל החדש. הישגים אלו יש לציינם בשפחים שונים: עליית מכבים לאי, התגשמות רעיון כפר המכבי, פתחה קיץ של המכבי בלונדון, הגברת הקשרים עם המנוסים בכל העולם כולו והחזוק המכבי בארץ, השומה לב מיוחדת הקדיש הנואם להכנות הנעשות למפעל הגדול של המכביה השלישית שתתקיים בשנת 1938.

לבסוף בא התור לאורח להשיב למברכים. מכיון שלא רצה להלל את המסבה בנאום כשפה זרה מסר הח' פרניקוף מאמצעות הח' גנגאל את תודתו הלבבית בעד קבלת הפנים היפה שנערכה לו והבטיח את המיכתו המסכיסלית לבנין בית המכבי.

רמת־גן

במוצ"ש, חודש ספח, נערך על ידי המנהיג המקומי נשף התעמלותי במעבר קהל אוהדים ובאי־כח מרכז המכבי.

בשקט הפתיחה הסתדרו כל המשתתפים על הבמה הארעית של בוחים המקומי, ומר כהן מנהל בוחים ווזיר ועד חובבי המכבי ברמת גן אמר דברי פתיחה. מר קרוינצי, יו"ר המועצה המקומית מסר לאגודה את רגלה לקול שירת „התקוה" על ידי המשתתפים והקהל. הח' מרש ברך את האגודה בשם המרכז ואחל לה התפתחות ופריחה. ברכו עוד כ"כ ויצ'ו ודביר ביאליק.

בתכנית היו הופעות של קבוצות ילדים, צעירים וצעירות בתרגילים חשפיים, התהלוכות ופירמידות, היה רקוד נאה של ילדה אחת; מעניינים היו תרגילים של בנים עם פנסים חשמליים דולקים בידיהם שנעשו על במת מוחשכת. כל התרגילים שהוכנו על ידי מעמל המנהיג הח' פ. ועקבסון נעשו בלוית נגינה על פסנתר (שוכלה להיות, אגב, גם טובה יותר)

בלפה גם לעין זר העזרה הרבה לסדור הנשף מצד עסקני המקום ועסקניותיו. סודרו מזנון וחגרלה, שפשטו בשעת ההפסקות קהל רב. כתום התכנית היו רקודים.

המכבי הצעיר

חיפה

1. חגיגות „יום המכביה"

מסרת יפה קבע לו המכבי הצעיר בחיפה. זה 4 שנים שמדי שנה בשנה חוגג את יום הזכרון לכנוס המכביה הראשונה. ביום זה, הנקרא „יום המכביה", נערכות התחרויות ספורטיביות בכל המקצועות בין החברים.

השנה עלה „יום המכביה" על כל אלה שקדמוהו. לרגלי התכנית העשירה והמספר הרב של המשתתפים צריך היה לחלק את התכנית ליומים (21 ו־28 במרץ).

הפתיחה של „יומי המכביה" נערכה על מגרש המכבי ב־21.3 36. נערך מפקד בהשתתפות כל המתחרים. מפקד הסניף המקומי ח' ידידיה דבר קצרות ולאחר הנפת הדגל החלו ההתחרויות.

ביום הראשון נערכו ההתחרויות רק באתלטיקה קלה. בהתחרויות אלו השתתפו כ־150 חברים אשר הראו את בקיאותם בספורט. הודות למסירותם של הח"ח קורץ ובן־יעקב אהרן. ההתחרויות נערכו בין „הבתים" וכל בית התאמץ לקבל את מספר הנקודות הגדול ביותר. הודות לסדר חשוב ששרר ניתנה האפשרות לגמור את ההתחרויות בו ביום לפני הצהרים.

המשך התכנית הוצא לפועל בשבת, 28.3.36.

מאז הבקר המה חצר בית המכבי מהמון החברים אשר באו להשתתף בהתחרויות או לעזור לשמירת הסדר ברחובות בזמן הריצות או להתכבד „בתם".

בשעה הקבועה יצאו בסך כל המשתתפים במירוצים, בתלבשתם הספורטיבית לרחוב נורדיו. נקודת ההתחלה. כל המירוצים 6 במספר (4 מירוצי שליחים. מירוץ 2000 מטר ו־800 מטר) עברו במדר גמור וכולם נגמרו בשלום. רחוב הרצל נסגר לרגעים קלים בשעות המירוצים והמון מסתכלים עמדו בפנות הנמר לראות בהתצאות.

במירוץ הנודים השתתף גם סניף המכבי הצעיר מבת גלים המונה כבר כ־30 חברים ופועל בהדרכת הח' א. בן־יעקב.

מיד לאחר ההתחרויות נודעו תוצאות המירוצים: ראשון: בית בחול 100 נקודות. שני: בית ירוק 99 נקודות (מה מרגיז היה הבדל קט זה). שלישי: בית סגול — 93 נקודות.

אחר ההרחים נערכו התחרויות שונות בכדור יד, כדור סל, מחנים וכו'. קהל בן 1500 איש מלא את חצר בית המכבי ונהנה למראה דור הספורט הצעיר המתחנך כאן.

לאחר סיום ההתחרויות. בשעה 6 בערב. נערך מפקד קצר. בו נמסרו תוצאות ההתחרויות. לאחר המפקד יצאו כל המשתתפים בתהלוכה יפה לרחובות הדר־הכרמל ונתקבלו במח"כ מצד הקהל הרב.

טקס הסיום הרשמי נערך ביום השבת. 4.4.36. בערב.

אולם בית המכבי היה מלא מפה אל פה חברים, ידידים, הורים ומורים ומוזמנים אשר באו להשתתף בטקס.

הח' ידידיה פתח את הטקס. במלים קצרות דבר על ערך המפעל היפה והמסודר שסדרנו ומסר מספרים על התחרויות אלו: בס"ה היו 56 התחרויות שונות, בהן השתתפו 62 קבוצות, בס"ה 482 חברים. הוא הביע את תקותו שהמועצה הסכנית של האגודה תדע לבחור את ספורטאיה בעתיד מבין הספורטאים הצעירים ומסר את רשות הדבור לח' עוזיאל שברך בשם המפקדה הארצית של המכבי הצעיר ומרכז המכבי בא"י. הח' עוזיאל ציין בדבריו את המעלה היפה שהיתה להתחרויות ולחגיגות: בהן התבטא הספורט המהנני שאליו שואפים אנו. לא רק בעלי שואים ואלופים השתתפו בהתחרויות כי אם כל החברים.

הח' קורץ, מנהל מחלקת האתלטיקה, מסר למנצחים את התעודות והח' יפפולסקי יו"ר הנהלת האגודה וד"ר וש מסרו את הגביעים ל„בתים" המנצחים, לקול מחיאות כפים סוערות והזדות של הנוכחים.

בגביעים זכו: הבית הירק: בגביע הלינה למשחקים תרצ"ו. בגביע מרוצי השליחים ברחובות וגביע עבור הסדר והמשמעת המופתית בזמן ההתחרויות.

הבית הכחל: בגביע המשחקים ב„מי המכביה" וגביע הריצות הארוכות („מרטוניות קטנות") ברחוב.

הבית הסגול: בגביע האתלטיקה קלה.

סניף בת־גלים זכה בגביע מחנים עד גיל 10-12.

מחלקת אתלטיקה קלה של המכבי כאן נתנה ביתר פרס למנצחים הראשון והשני באתלטיקה בכל מקצוע. גופה יפה של המחלקה.

לאחר זה נערכה התכנית האמנותית ששעשעה את הנוכחים.

בשם ההנהגה מסר הח' ידידיה דגל קטן ויפה לח' אהרן בן־יעקב לאות זכרון על עבודתו והמרץ הרב שהשקיע בארגון התחרויות אלו.

אח"כ בלו החברים את שעות הערב ברקודים שנערכו מתוך מצב רוח מרומם.

■

המכבי הצעיר בחיפה הוא בבחינת „לא ינום ולא יישן". אחר כל המפעלים הגדולים שנערכו מתחלת השנה ועד כה (פורים, חנכה, ימי המכביה. ט"ו בשבט) מתכונן הוא לסדר את המחנה המקומי בל"ג בעמר על הר הכרמל.

מחנה זה יהיה מעין הכנה למחנה הארצי השנתי שיערך השנה. מחנים להשתתפות המונית בחנה בל"ג בעמר. וכבר נבחרה ועדה מצומצמת המכינה את כל הדרוש למחנה.

א. ד.

2. תוצאות יום הספורט בין הבתים באתלטיקה קלה 21.3 36

גור אריה בנות ב'. 60 מטר: 1. כלפון (ירק) 11; קפיצה למרחק: 1. קוסמן וירה (ירק) 2,86; מרוץ שליחים: 1. ירק 51.4.

גור אריה בנות א'. 60 מטר: 1. מנדלברוד (סגל) 9,8; קפיצה למרחק: 1-2. מוניצר (ירק), מנדלברוד (סגל) 3.08; כדור מנים. 1: לוכסן חמרה (כחל) 1/2 34; מרוץ שליחים: 1. סגל 44.1.

חשמונאיות: 60 מטר: 1. מנדל (סגל) 9,5; קפיצה לגבה: 1-6, חורש. אגיאה, ויס, (סגל) קיפנים, זכאי (כחל) גולדבוס (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. בוכרוכסקי (כחל) 3.81; כדור מנים: 1. בראון (ירק) 35; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.

בנות מסדה: 60 מטר 1. רונר (סגל) 9; קפיצה לגבה: 1—3. זינגר (כחל), קיפנים (כחל), הינגוט (ירק) 1.10; קפיצה למרחק: 1. רונר (סגל) 3.77; כדור ברזל: 1. מונלנסקי (סגל) 5.96 כדור מנים.

בשער / כרוכים הבאים (סוף מעמוד 3)

כתושב וכאזרח בהסתדרותנו, הן בנימין סלור מיסיסי הסתדרותנו היה, מן המיסדים ממש. אחד משלשה חברים אשר הניחו את היסוד להסתדרות המכבי בארץ.

ואם לא עבד אתנו ברוב שנות קיומה של ההסתדרות— הרי רק מקרה הוא. בנכר היה. אלא שגם לנכר טולטל מרצונו להוציא לעבודת המכבי בארץ. לשם שהלמות בהתעמלות על מנת להיות אחיכ מעמל באגודות, נסע לדניה — והשיגתהו המלחמה העולמית ושוב לא יכל היה לשוב לארץ. אך לבו— לבו היה תמיד עמנו. לא מעטה היתה עזרתו שהושיט לכל חברינו שנסעו לדניה לשם אותה המטרה שלשמה נסע אף הוא לשם. וגם לו חלק־מה בהתפתחות הגופנית בארצנו.

ומעומק הלב מברכים אף אנו אותו ואת רעיתו בברכת ברוכים הבאים, ומאחלים להם שבקרוב־בקרוב יעלו לארץ על מנת להתאחז בה ולעבוד עמנו את עבודתנו. שהוא היה אחד ממניחי היסוד לה, לפני קרוב לעשרים וחמש שנה.

א.י.

---

1. דינגוס (ירק); 2; מרוץ שליחים: 1. סגל 1. 42.

נור אריה בנים: 60 מטר: 1. כורך (סגל) 9, קפיצה למרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 3.55; כדור פנים: 1. ליוזין משה (בת גלעם) 48; מרוץ שליחים: 1. כחל.

חשמונאים: 60 מטר: 1. קלוגאי (כחל) 8,9; קפיצה לגבה: 1. יגאי (סגל) 1,25 קפיצה למרחק: 1. זורוינסקי (כחל) 4.67; כדור פנים: 1. שורץ (סגל) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 43.5

מסדה בנים: 100 מטר: 1. אלתרמן (סגל) 12.4; 800 מטר: 1. דינגוס (כחל) 2:34; קפיצה לגבה: 1—3. אלתרמן (סגל) שצופסקי (סגל), רבינוביץ (ירק) 1.45; קפיצה למרחק: 1. ברקוביץ (ירק) 5,22; כדור ברזל: 1. שצופסקי (סגל) 12.00; כדור פנים: 1. קלוגאי (ירק) 57; מרוץ שליחים: 1. סגל 12,2.

3. טיולי המכבי הצעיר חיפה בחה"ס פסח

בחה"ס פסח היו כמה טיולים של המכבי הצעיר חיפה.

א) קבוצה מגדור נור אריה, בהנהלת ירידוח: טילה על הר הכרמל דרך ודרי רושטיין, אחותה חברתם סמואל, וכרטל המרכזי.

ב) קבוצת כוס מגדור נור אריה, בהנהלת בן יעקוב, נסעה לשבריה ובקרה את המבוכה ברגל. תשול נמשך יומים וחצי. הקבוצה שלנו היתה אורחה של המכבי שבריה.

ג) קבוצה מגדור מסדה, בהנהלת קוסקין, נסעה לעפולה; משם טילה ברגל לכפר תבור, הר התבור, ובן שמן, סודה וגניגר, הקבוצה היתה אורחה של המחניה כפר תבור.

ד) קבוצת מגדור החשמונאים, בהנהלת ידידיה, נסעה לעפולה ומשם ברגל לגניגר. הקבוצה היתה אורחה של קבוצת הנוער של המכבי הצעיר מנרמניה.

חברינו הצעירים רכשו את לבות הנוער בגניגר, וגם של חברי הקבוצה ושל האורחים הרבים שהיו שם, על ידי הסדר שלהם, על ידי עליזותם ובאמרם על ידי כמה שירים שחברינו שרו והקלסו לפני אולם מלא בחדר האוכל של הקבוצה.

למחרת בקרו במשק, והקשיבו לכל הבואורים. היתה גם שיחה מענינת עם אחד מחברי קבוצת גניגר. השיחה נמשכה יותר משעה וחברינו הראו התענינות רבה בחיי הכפר. אחרי השיחה היו נוכחים ב„התחרות" בכורות יד בין קבוצת מסדה וקבוצת מכבי הצעיר גניגר, (5:6).

אחרי התחרות נמשך תשול דרך משק שרור, רמת דוד, נהלל, כפר יהושע ומשם חזרו בריכבת לחיפה שמחים ועליזים.

י.

הודעות המפקדה הארצית

1. המושב השני של מועצת „המכבי־הצעיר"

המושב השני של המועצה הארצית של „המכבי־הצעיר" יתקיים, בבית „המכבי" בתל־אביב, ביום ו' 1.5.36 בשעה 8 בערב ולסתיחתו, בשבת, לפני הצהרים. סדר היום. 1) דו"ח מתפקדה; 2) תחוקה ותתקנון; 3) יום „המכבי־הצעיר" ברחובות (30.5.36); 4) המחנה הארצי; 5) שונות. מפני חשיבות הענינים העומדים על הפרק נדרשים כל המניפים לשלח את צירוחם למועצה.

טיול „המכבי הצעיר" חיפה לעמק (אחרון של מסע הרצ"ל) למעלה: קבוצת „השמונאים" מחיפה בגניגר
למטה: לאחר התחרות בגניגר: קבוצה מגדור „מסדה" מחיפה וקבוצה עלית הנוער מה־מכבי הצעיר מנרמניה
צלם: חתי י. ויינטה

2. „יום תנוקר"

ביום 30.5.36 יערך ברחובות „יום הנוער", כו נפגון את הישובו של „המכבי־הצעיר" בארץ בשדה האתלטיקה הקלה. התחלה המכבנית הארצית של „המכבי" וספקדת „המכבי־הצעיר" משקיעים מאמצים רבים, כדי להבטיח לספעל זה הצלחה מכסימאלית. על כל המניפים להתכונן כראוי להופעה זו, הן כמובן הספורטיבי והן כמובן הארגוני. חוזר מיוחד ישלח למניפים בנידון זה.

3. מחנות ל"ג בעומר

המפקדה הארצית שלחה חוזר מיוחד לכל המניפים בדבר סדור מחנות ל"ג בעומר, מחנה למחנה הארצי הגדול, אשר יבוצע השנה, ושבו ישתתפו גם חברי „המכבי־הצעיר" שבעליות הנ"ער אשר בארץ, וחברי „המכבי־הצעיר" מסוריה ומצרים, ואפשר מאד גם מארצות אחרות.

חוקת הספורט־כרמל פורט

המכבי מתבקשים לכוון את ביקורם בתערוכה ליום זה, אשר בו ייערך גם נשף התעמלותי גדול.

סניפים, שיש להם קבוצה מעולה להופעת התעמלות מתבקשים להודיע על כך בהקדם לה. ט. א. ולפסור את הפרסים הבאים: מהות ההופעה, מספר המשתתפים ושם המעמל.

בדור־יד

הסבוב השלישי של לוגת בדור הוד של „המכבי" א"י.

בסבוב השלישי עלה בידי פתח תקוה לעמוד לפני תל אביב בראש. — רחובות נוצחה בחברב קט ע"י חיפה — „עתיד" נצחה לאחר מלחמה אז „עמל".

ב־11.4 נצחה פתח תקוה על מגרש המכבי ת"א את קבוצת „המכבי" ת"א המארחת, שממנה נגדרו שטיינברג וגולדשטיין. התוצאות 2 : 7. השופט קוליצקי (עמל).

ב־18.4 עלה בידי „עתיד" להשאר המנצח במשחקו כנגד קבוצת „עמל" המשחקת בפעם הראשונה ב־3 : 9. משחקם של שחקני שתי הקבוצות היה קַעְרָן, אלא שמשחקם של השוערים הוא שהכריע את הקף. השופט פריד (מכבי חיפה).

ב־18.4 נוצחו בני הקבוצה הבית־ית רחובות בהפרש קטן כמשחקם נגד חיפה שהופיעה ב־10 אנשים. התוצאות 9 : 10 (4 : 4). החמסון ששרר באותו יום השפיע לא מעט על מהלך המשחק. השופט הלבל (עמל).

לוח משחקי הליגה לאחר הסבוב השלישי

הקבוצה	משחקים	נצחה	הפסידה	תיקו	שערים בעד	שערים נגד	נקודות
1) פתח תקוה	3	3	0	0	24	11	6
2) תל אביב	3	2	1	0	15	10	4
3) עתיד	2	1	1	0	13	11	2
4) רחובות	3	1	2	0	19	21	2
5) חיפה	3	0	2	1	18	23	2
6) עמל	1	0	1	0	3	9	0
7) רעננה	1	0	1	0	3	10	0

במקום קבוצת „המכבי" מנויאל שהסתלקה קיבלה הה. ט. א. את קבוצת „עמל" ת"א כקבוצה אורחת במשחקי הליגה.

מאת המערכת

א. מפאת חוסר מקום נאלצנו להשמיט מחוברת זו מה„כרוניקה הספורטיבית" את הסעיפים „בהמכבי העולמי", „בספורט היהודי" ו„בעולם הספורט". נשתדל למלא את החסר בחוברת הבאה שתופיע בעוד שבועים (כ"ב באייר, 14.5.36).

ב. עם חתימת החוברת קבלנו מאת הה' ז. רוסקיי מאמר על קנודסן, אנו נאלצים ע"כ לדחות את פרסומו לחוברת הבאה.

כרוניקה אספורטיבית

בארץ

מהודעות ההנהלה הטכנית הארצית

רבנאות ארצית במלחמת עשר (גברים)

מחר (1.5.36) בשעה 3.30 אחה"צ תיערך על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה הטכנית הארצית התחרות על הרבנאות הארצית במלחמת עשור לגברים: התוצאה לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

במלחמת העשר נכללים המקצועות הבאים: ריצת 100, 400, 1500 מטר, ריצת משוכות 110 מטר, קפיצה לגובה, למרחק, במוט, הדיפת כדור ברזל, הטלת כידון, ורוקת דיסקוס.

מס הנרשמה: 50 מא"ו לכל משתתף.

המנצח הראשון מקבל את התואר רבן ארץ ישראל במלחמת עשר לשנת תרצ"ו. הראשון, השני והשלישי יקבלו מדליות. נוסף לזה יקבל הראשון גביע.

רבנאות ארצית באתלטיקה קלה לגברות

מחרתים (2.5.36) בשעה 8.30 בבקר תיערכנה על מגרש המכבי־אבשלום בפתח תקוה ע"י ההנהלה הטכנית הארצית התחרויות על הרבנאות הארצית באתלטיקה קלה לגברות. ההוצאות לפועל נמסרה לאגודת „המכבי אבשלום" בפתח תקוה.

מקצועות התחרויות הם: ריצת 60 ו־100 מטר, מרוץ שליחים 100×4, קפיצה לגובה ולמרחק, הדיפת כדור ברזל, זריקת דיסקוס והטלת כידון.

כל מנצחת ראשונה מקבלת את התואר רבנאית ארץ ישראל לשנת תרצ"ו, הראשונה, השניה והשלישית בכל מקצוע תקבלנה תעודות. נוסף לזה תקבל הראשונה סמל הרבנאות.

התחרויות ארציות בשחיה בחיפה

בחג השבועות (27.5) תיערכנה בחיפה התחרויות ארציות בשחיה. פרטים בחוברת הבאה.

„יום הנוער" באתלטיקה קלה

בט' בסיון (30.5) יתקיים ברחובות „יום הנוער" של המכבי ארץ ישראל, הה. ט. א. מבקשת את כל הסניפים לגשת מבעוד מועד להכנות לקראת „היום" הזה. התכנית הספורטית עובדה ע"י הה. ט. א. בהשתתפות המפקדה הארצית של „המכבי הצעיר". פרטים בחוברת הבאה.

„יום המכבי" בתערוכה

הנהלת התערוכה של המודח הקרוב הקדישה יום אחד ל„המכבי", ואגודת המכבי בת"א קיבלה על עצמה להוציא את „היום" הזה לפועל.

תאריך „היום" טרם נקבע ויודיעוהו בימים אלה. כל חברי

נפש בריאה בגוף בריא

בעשנים

הסגריות המהוללות

נרקים

20 / 27 סיגרות ב25 מיל

עבודה עברית

עשנו את הסגריות

עדין

הרצל

הבימה

גאולה

ועוד

של א. קלמינוב בירושלים

הנעשות ע"י עבודה עברית והון עברי

Telegraphic: „Evenkessel"

Teleph. 42 & 492

האחים ר. את ז. זילברשטיין

יחידה בדורה! מכונת כתיבה עברית מטולטלת „רמינגטון"

מתוצרת רמינגטון

הידועות בטיבן ובבנינן המוצק

האותיות הן יפות ובהירות

הסוכנות הראשית לא"י: ר. וז. זילברשטיין

תל-אביב חיפה ירושלים

ספורט-היגינה

ירושלים רח' הנסיכה מרי מס 3

בית מסחר מיוחד

למכשירי ספורט

ולמלבושי ספורט

מוכן לקבל הזמנות מאגודות ספורט וברתי ספר

יין כרמל-הוק

מוסיף תאבון

אחרי התרגילים

שמור על טריות ורעננות מזונותיך,
כמו ששומר הנך על בריאות גופך!

בעזרת

„פריג'ידר"

יוצר את דרגת הקור הדרושה בכל מזג־אויר שהוא.
אינו משתמש בזרם יותר ממנורה חשמלית רגילה.

FRIGIDAIRE

החברה א"י להנדסה בע"מ

חיפה	ירושלים	יפו	תל אביב
רח' נצרת, טל. 686	דרך יולואן, טל. 888	דרך יפו, טל. 1991	רח' העליה 1

חברת תומסון־הוסטון הבריטית בע"מ

מהנדסי חשמל
ובעלי בתי־חרשת
רגבי, אנגליה

המשרדים ואולמי־הראוה
של הסניף הארץ־ישראלי

תל־אביב
המשרד הראשי:
רח' גרוזנברג 26

חיפה
מרכז מסחרי החדש
רח' יפו

ירושלים
רח' דנסיכה מרי

סוכנים בכל רחבי הארץ

יין ברזל־ראשון מקמץ השרירים

רמי התחיבה (עם המשלוח): לשנה—360 מא"ל, לרבע שנה—90 מא"ל. מחיר המנרשות: עמוד שלם—3 לא"ל, חצי עמוד—2 לא"ל, רבע עמוד—1 לא"ל
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות ולסגנונן.